BEQUEST OF
[illegible] CANON SCADDING, D. D.
TORONTO, 1901.

BREVIARIUM METENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D. D. Ludovici-Josephi de *Montmorency-Laval*, Primi Baronis Chriſtiani, Epiſcopi Metenſis, Sacri Romani Imperii Principis, &c. auctoritate, ac Nobilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu editum.

PARS VERNA.

Vænit 10. lib. non compactum.

METIS,

Sumptibus ſuis edidit Joannes-Baptista Collignon, E. D. D. Epiſcopi Typographus.

M. DCC. LXXVIII.

CUM PRIVILEGIO REGI

LUDOVICUS-JOSEPHUS
DE MONTMORENCY-
LAVAL,
PRIMUS BARO CHRISTIANUS,

Dei Gratiâ, & Sanctæ Sedis auctoritate Epiſcopus Metenſis, Sacri Romani Imperii Princeps; univerſo Clero Diœceſis noſtræ Metenſis,

SALUTEM ET BENEDICTIONEM IN CHRISTO DOMINO.

ILLUD erat Sponſæ Chriſti Eccleſiæ in Officii divini inſtitutione propoſitum, ut debitus divinæ Majeſtati cultus dignè & religiosè quotidiè ab omnibus perſolveretur. Miniſtris Altaris, ſacris Ordinibus initiatis, ſive beneficium Eccleſiaſticum obtinentibus, munus hoc ſpeciali lege incumbit, ut, ſtatis cujuſque diei temporibus, laudem Deo dicant, id eſt, Breviarium dignè, attentè ac devotè recitent.

A pluribus verò ſæculis ea fuit Eccleſiæ Gallicanæ mens atque inſtitutum, ut ſuum cuique Diœceſi peculiare Breviarium eſſet. Proprium & noſtra olim Diœceſis habuit; ſed exhauſtis à multo jam tempore cunctis ejus exemplaribus, ad tempus, & donec novum ordinatiuſque

prodiret, Romanæ Eccleſiæ Breviarium vice ejus adoptatum eſt.

Jam Gallicani Præſules non pauci ſuarum Breviaria Eccleſiarum renovârunt: & hæc quidem poſteriora veteribus plurimùm antecellunt; cùmque præ cæteris novum Pariſienſe Breviarium, Epiſcoporum ſuffragiis & uſu præcipuè commendetur, nos illud cum ſuo cantu adoptantes, idem vobis, Fratres cariſſimi, proponendum duximus; ita tamen ut quæ Diœceſi noſtræ propria ſunt feſta, ipſi inſerta, & quæ Pariſienſi Diœceſi peculiaria ſunt, ex eo ſublata voluerimus. Hujus autem Breviarii hæc fuit ordinatio.

Primò quidem præcipuæ curæ fuit, ut, ſi excipiantur Hymni, Orationes, Canones, & Lectiones nonnullæ, ſingulæ partes Officii Scripturâ Sacrâ depromerentur; Lectionesque è Patrum ſcriptis & Sanctorum geſtis excerptæ, Officiis, quibus intextæ ſunt, apprime congruerent, & omnia incorruptis geſtarum rerum monumentis niterentur.

Orationes Breviariorum antiquiorum, veterumque Sacramentariorum, quoad licuit, retentæ ſunt. Hymnis veteribus recentes non ſunt antepoſiti, niſi cùm illud propter vim ſententiarum, Rhythmi venuſtatem, & teneriores pietatis ſenſus ſatius eſſe viſum eſt.

Pſalterium ita diſpertitum eſt, ut ſingulis hebdomadæ diebus, imò & ſingulis cujuſque diei Horis ſui quaſi proprii Pſalmi addicerentur. Prolixiores Pſalmi in plures Doxologias diviſi ſunt, ſicque ſublata eſt Officiorum inæqualitas, cautumque ne Pſallentium ſpiritus & attentio gravarentur. In omnibus Feſtis, Pſalmi Feriarum recitabuntur, iis tantùm diebus exceptis, qui vel Myſteriis, vel ſanctiſſimæ Virginis Deiparæ ſacri ſunt; quo fit ut omnes ferè Pſalmi intra unius hebdomadæ ſpatium perlegantur.

Servata eſt ſua diei Dominicæ prærogativa, ut nempè Feſta quælibet excludat, niſi quæ ſpecialiorem in Eccleſia gradum honoris aut celebritatis obtinent.

Cujuſque, per hebdomadam, diei Officio ſuus quidam ſcopus, certumque diſcrimen aſſignatur. Die Dominicâ, quæ lucis creatæ Chriſtique reſurgentis, & promulgatæ novæ Legis dies eſt, Dei, divinæque legis amor in Fide-

ſtum animis excitatur. Feriâ ſecundâ benigna Dei caritas, ipſiuſque beneficentia in homines celebratur. Tribus Feriis ſubſequentibus, amor proximi, ſpes & fides commendantur. Feriâ ſextâ, quæ dies eſt Paſſionis Chriſti, totum Officium ad patientiam in tolerandis hujus vitæ laboribus & ærumnis, ordinatur.

Sabbato verò, quo & hebdomada clauditur, & vitæ finis præſignatur, grates Deo, propter repenſam bonis Fidelium operibus mercedem, perſolvuntur.

Canones in Officio Primæ leguntur, ut Clerici omnes perutili notitiâ Eccleſiaſticæ diſciplinæ imbuti, ad illius normam mores componere quotidiè ſtudeant. Denique in Calendario & Rubricis perlevis facta eſt immutatio.

Quocircà, pro eâ quâ fungimur, auctoritate, necnon de venerabilium Fratrum noſtrorum Primicerii, Decani, Canonicorum & Capituli Nobilis Eccleſiæ noſtræ Cathedralis conſenſu, omnibus Diœceſis noſtræ Eccleſiis, Monaſteriis, Collegiis, Communitatibus, Ordinibus, necnon omnibus Preſbyteris, & Clericis, legi Breviarii adſtrictis, Mandamus in Domino ac præcipimus ut in poſterum hoc Breviario noſtro utantur; diſtrictè inhibentes, ne à die ſancto Paſchæ anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptuageſimi noni aliud quodcumque Breviarium, ſive privatìm, ſive publicè, exceptis Caſibus forſan à jure reſervatis, recitare præſumant.

De cætero hortamur vos, Fratres cariſſimi, ut non voce tantùm & ore, ſed corde ac mente pſallere divinumque Officium perſolvere ſtudeatis ſpiritu ferventes, Domino ſervientes.... [*] Orationi inſtantes.

Datum Metis anno Domini milleſimo ſeptingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, die verò primâ Septembris.

† LUDOV. JOS. Epiſcopus Metenſis.

DE MANDATO.
MATHIEU.

---

[*] Rom. 12. ℣. 11 & 12.

TABULA TEMPORARIA

Anni Domini.	*Aureus num.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litteræ Domi.*	*Dom. poſt Epip.*	*Septuageſima.*	*Dies Ciner.* Simpl.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Feb.	4 Mar.
1779	13	xij	12	c	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1780	14	xxiij	13	b A	2	23 Jan.	9 Feb.
1781	15	iv	14	g	5	11 Feb.	28 Feb.
1782	16	xv	15	f	2	27 Jan.	13 Feb.
1783	17	xxvj	1	e	5	16 Feb.	5 Mar.
1784	18	vij	2	d c	4	8 Feb.	25 Feb.
1785	19	xviij	3	b	2	23 Jan.	9 Feb.
1786	1	xxx	4	A	5	12 Feb.	1 Mar.
1787	2	xj	5	g	4	4 Feb.	21 Feb.
1788	3	xxij	6	f e	1	20 Jan.	6 Feb.
1789	4	iij	7	d	4	8 Feb.	25 Feb.
1790	5	xiv	8	c	3	31 Jan.	17 Feb.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Feb.	9 Mar.
1792	7	vj	10	A g	4	5 Feb.	22 Feb.
1793	8	xvij	11	f	2	27 Jan.	13 Feb.
1794	9	xxviij	12	e	5	16 Feb.	5 Mar.
1795	10	ix	13	d	3	1 Feb.	18 Feb.
1796	11	xx	14	c b	2	24 Jan.	10 Feb.
1797	12	j	15	A	5	12 Feb.	1 Mar.
1798	13	xij	1	g	4	4 Feb.	21 Feb.
1799	14	xxiij	2	f	1	20 Jan.	6 Feb.
1800	15	iv	3	e	4	9 Feb.	26 Feb.
1801	16	xv	4	d	3 †	1 Feb.	18 Feb.
1802	17	xxvj	5	c	5 †	14 Feb	3 Mar.
1803	18	vij	6	b	4 †	6 Feb.	23 Feb.
1804	19	xviij	7	A g	3	29 Jan.	15 Feb.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Feb.	27 Feb.
1806	2	xj	9	e	3 †	2 Feb.	19 Feb.
1807	3	xxij	10	d	2 †	25 Jan.	11 Feb.
1808	4	iij	11	c b	5 †	14 Feb.	2 Mar.
1809	5	xiv	12	A	3	29 Jan.	15 Feb.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	PASCHA. Annuale.	Aſcenſio Domini. Sol. maj.	Pentecoſtes. Ann.	Corpus Chriſti. Sol. m.	Dom poſt Pent.	Domin. j. Adv.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Jun.	18 Jun	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Ma.	3 Jun.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Ma.	25 Ma.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Jun.	14 Jun.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Ma.	30 Ma.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Jun.	19 Jun.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Ma.	10 Jun.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Ma.	26 Ma.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Jun.	15 Jun.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Ma.	7 Jun.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Ma.	22 Ma.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Ma.	11 Jun.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Ma.	3 Jun.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Jun.	23 Jun.	23	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Ma.	7 Jun.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Ma.	30 Ma.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Jun.	19 Jun.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Ma.	4 Jun.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Ma.	26 Ma.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Jun.	15 Jun.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Ma.	7 Jun.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Ma.	23 Ma.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Jun.	12 Jun.	25	30 Nov.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Ma.	4 Jun.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Jun.	17 Jun.	24	28 Nov.
1803	10 April.	19 Maii.	29 Ma.	9 Jun.	25	27 Nov.
1804	1 April.	10 Maii.	20 Ma.	31 Ma.	27	2 Dec.
1805	14 April.	23 Maii.	2 Jun.	13 Jun.	25	1 Dec.
1806	6 April.	15 Maii.	25 Ma.	5 Jun.	26	30 Nov.
1807	29 Mart.	7 Maii.	17 Ma.	28 Ma.	27	29 Nov.
1808	17 April.	26 Maii.	5 Jun.	16 Jun.	24	27 Nov.
1809	2 April.	11 Maii.	21 Ma.	1 Jun.	27	3 Dec.

Ubicumque reperitur nota hæc † juxta numerum Dominicarum quæ Epiphaniam inter & Septuageſimam occurrunt in præcedenti Tabella temporaria, deſignat Officium Dominicæ cujuſdam anticipandum in Sabbatum, aut aliquam Feriam præcedentem, prout habetur fuſiùs, Part. I. Cap. VI. n. 16. Rubricarum generalium.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : an. *ſignificat anno :* c. an. *circa annum :* ſ. *ſeculo :* c. med. ſ. *circa medium ſeculi :* c fin. ſ. *circa finem ſeculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Feſta quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI & Feſtum SS. Nominis JESU, & OCTAVA Natalis ejus, *ſolemne minus.*
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, Proto-martyris, *duplex majus.*
xxviij	c	iij	3	Baſilii magni, Cæſarienſis in Cappadociâ Epiſc. & Eccl. Doct. *ſemiduplex.* Obiit 1. Januarii an. 379.
xxvij	d	Prid.	4	Genovefæ, Virginis Pariſ. *ſemiduplex* : an. 512.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *ſimplex :* cum *Commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ propè Antiochiam : circà an. 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *ſolemne majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octavâ Epiphaniæ, *ſemiduplex.*
xxiij	A	vj	8	De Octavâ Epiphaniæ, *ſemidupl.*
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	De Octavâ Epiphaniæ, *ſemid.* cum *commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaidis : c. an. 341.
xx	d	iij	11	De Octavâ Epiphaniæ, *ſemidup.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Domini, *duplex majus.*

Cycl. Ep.	Cal.	Dies Menſis		JANUARIUS.
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſc. & Eccl. Doct. *ſemiduplex*: c. an. 368. cum *commem.* S. Felicis, Presbyteri Nolani : c. an. 265.
xvj	A	xviij	15	
xv	b	xvij	16	
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *ſemid.* an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedra S. Petri, Apoſtoli, quâ primùm Antiochiæ, tùm Romæ ſedit, *ſemid.* cum *commem.* Sanctæ Priſcæ, Martyris.
				Prima Septuageſima.
xij	e	xiv	19	
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Martyris, *ſemiduplex* : c. an. 288. cum *commem.* S. Fabiani, Papæ & Martyris : an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *ſemiduplex* : an. 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Mart. *ſemid.* an. 303, *vel* 304.
viij	b	x	23	
vij	c	ix	24	Timothei, Epiſcopi & Mart. *ſemid.* 1. Sæc. cum *commem.* S. Titi, Epiſc. & Mart. 1. Sæc.
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli, Apoſtoli, *duplex majus* : an. 34, *vel* 35.
v	e	vij	26	
iv	f	vj	27	
iij	g	v	28	Cyrilli, Epiſc. & Eccl. Doctoris, *ſemiduplex* : an. 444.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (è 28. Dec.) *ſemid.* an. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *ſimplex* : c. an. 680. cum *commem.* Sanctæ Radegundis, Virg. eod. an.
*	c	Prid.	31	

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antioch. Epiſc. & Mart. (è 20. Dec.) *ſemidup.* an. 107.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *ſolemne majus.*
xxvij	f	iij	3	Blaſii, Sebaſt. Epiſc. & Martyris, *ſimplex* : c. an. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	*Prima ſedes Cinerum.*
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ Catanenſis, Virginis & Martyris, *ſemiduplex* : an. 251.
xxiij	b	viij	6	Vedaſti, Attrebatenſis Epiſc. *ſimplex* : c. an. 539.
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandr. Virginis & Mart. *ſimplex* : an. 249.
xix	f	iv	10	
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hieroſolym. Epiſc. & Mart. *ſimplex* : an. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Septuageſima.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anno biſſextili.*
v	f	vj	24	MATTHIÆ, Apoſtoli, *duplex majus* : 1. Sæc.
iv	g	v	25	*In anno biſſextili, ſi hoc Feſtum venerit in Quadrageſimâ, anticipatur, ſitque de eo* Feriâ *tertiâ antè Cineres.*
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno biſſextili Februarius eſt dierum 29. & Feſtum S. Matthiæ

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MARTIUS.
				celebratur 25. Februarii, & bis dicitur *ſexto Calendas*, id eſt 24. & 25. & Littera Dominicalis quâ incœpit Januarius, mutatur in præcedentem; ut ſi fuerit A, mutatur in g; ſi autem fuerit g, mutatur in f, & ſic de aliis.

MARTIUS.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Chrodogangi, Metenſis Epiſc. *commem.* c. an. 767.
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Martyrum. *commem.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paſchale.*
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	
xx	g	v	11	*Ultima dies Cinerum.* Quadraginta Martyrum, *commem.* c. an. 320.
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Gertrudis, Virg. *commem.* an. 659.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Epiſc. Hieroſolym. & Mart. *commem.* an. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO DOMINICA, *ſolemne majus.*

APRILIS.

¶ Si hoc Feſtum inciderit in Dom. III. vel IV. Quadrageſimæ, fit de eo; ſi verò in Dom. Paſſionis, transfertur in Feriam II. & non feſtivatur; ſi autem in hebdomadam majorem vel Paſchæ, transfertur in Feriam II. poſt Dom. in Albis, & non feſtivatur.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.	
v	A	vij	26
iv	b	vj	27
iij	c	v	28
ij	d	iv	29
j	e	iij	30
*	f	Prid.	31

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione beatæ Mariæ, *duplex minus*, modò non ſit dies 25 Martii.

APRILIS.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		
xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtitutoris Ord. Minim. *ſemiduplex* : an. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *duplex minus* : an. 397.
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paſchale.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		APRILIS.
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joſeph, ſponſi B. M. V. (è 19. Martii) *duplex majus* : 1. ſ.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *commem.* c. an. 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evangeliſtæ, *duplex majus* : c. an. 68. *Litaniæ majores cum abſtinentiâ à carnibus.* *Ultimum Paſcha.*
iij	d	vj	26	Cleti ſeu Anacleti, Papæ & Mart. *commem.* c. an. 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrn. Epiſc. & Mart. (è 26. Martii) *ſemid.* an. 169.
j	f	iv	28	
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, (è 1.) *ſemidupl.* v. *vel* vj. ſ.
xxix	A	Prid.	30	

¶ Feriâ IV. poſt Dominicam in Albis, fit Officium omnium ſanctorum Epiſcoporum Metenſium, *dup. maj.* Feriâ VI. ejuſdem hebdom. fit Officium, *ſemiduplex* : de Clavis & Lanceâ Chriſti.

MAIUS.

xxviij	b	Cal.	1	PHILIPPI * & JACOBI ** (Alphæi,) Apoſt. *duplex majus* : * poſt 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	Tranſlatio S. Clementis, 1. Met. Epiſc. *duplex minus* : an. 1090.
xxvj	d	v	3	Inventio ſanctæ Crucis, *duplex majus* : an. 326.
xxv	e	iv	4	Athanaſii, Alexand. Epiſc. & Eccl.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MAIUS.
				Doct. *ſemid.* an. 373. cum *commem.* Sanctæ Monicæ, Viduæ: an. 387
xxiv	f	iij	5	Waldradæ, Abbatiſſæ, Virg. *ſemid.* VII. ſ. cum *commemor.* Sanctæ Serenæ, Virg.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſtoli & Evang. antè Portam Latinam, *ſemiduplex*: an. 95.
xxij	A	Non.	7	Tranſlatio & ſuſceptio Reliquiarum S. Stephani Protomart. (in Eccl. Cathedrali, *dupl. maj.*) in Diœceſi, *commemoratio tantùm.*
xxj	b	viij	8	
xx	c	vij	9	.... *In Eccleſiâ Cathedrali tantùm.* Tranſlatio S. Nicolai, Myr. Epiſc. *duplex min.* an. 1087. *Prima Pentecoſtes.*
xix	d	vj	10	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſc. & Eccl. Doct. *ſemiduplex*: an. 391.
xviij	e	v	11	Mamerti, Vienn. Epiſcopi, *ſimplex*: poſt an. 475.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	Feriis II. III. & IV. Rogationum, Litaniæ minores cum abſtinentiâ à carnibus.
xv	A	Prid.	14	
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	
ix	g	xiij	20	
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	*In Eccl. Cathed. tantùm.* Deſiderii, Lingon. Epiſc. & Mart. *duplex minus*: IV. ſæc.
v	d	ix	24	
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	

xxviij

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
xxviij	d	Prid.	31	

¶ Dominicâ primâ poſt Pentecoſten fit Officium de Sanctiſſimâ TRINITATE, *ſolemne majus.*

Feria v. poſt SS. Trinit. Feſtum CORPORIS CHRISTI, *ſolemne majus*: cum Octavâ.

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lug. Epiſc. Blandinæ, Virg. & 45. Martyrum, *ſemid.* an. 177.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum & Viduæ, *ſemiduplex*: an. 537.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Archiepiſc. Bizunt. *ſemid.* [In Eccl. Cathed. *duplex minus*:] an. 581. *Commem.* S. Norberti, Magdeburg Epiſc. Inſtit. Ordinis Præmonſtratenſis: an. 1134.
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Epiſc. *ſimplex*: an. 545.
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, gentium Apoſt. *duplex majus*: c. fin. 1. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Mart. *ſemid.* 1, *vel* 11. ſæc. cum *commem.* S. Romualdi, Abbatis, Inſtit. Ord. Camaldulenſis: c. an. 1027.
vij	c	xij	20	

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *ſemiduplex* an. 431.
iv	f	ix	23	
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, *ſolemne minus : celebratur die Dominicâ proximiore, pridiè* Vigilia *cum jejunio.*
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	Joannis & Pauli, Mart. *ſimplex* : c. an. 363.
*	c	v	27	
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Epiſc. & Eccl. Doct. ac Soc. Mart. *duplex minus* : c. an. 202.
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, Apoſt. *ſolemne minus* : c. an. 66. [*In Eccleſiâ Cathedrali tantùm* cum Octavâ.] *Officium ſit Dom. proximiore ; pridiè* Vigilia *cum jejunio.*
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, *duplex minus.*

JULIUS.

¶ Dominicâ ſecundâ Julii ubique fit DEDICATIO Eccleſiæ Cathedralis & omnium Diœceſis Eccleſiarum cum Octavâ, *ſolemne majus.*

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Theobaldi, Presbyteri Solitarii, *ſimplex* : an. 1066. [*In Eccl. Cathed. commem. Octavæ* SS. Petri & Pauli.]
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio beatæ Mariæ, *duplex majus.* [*In Eccl. Cathed. commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiv	b	v	3	*In Eccl. Cathed. tantùm*, de Octavâ SS. Petri & Pauli, *ſimplex.*
xxiij	c	iv	4	(idem)
xxij	d	iij	5	(idem)
xxj	e	Prid.	6	[*In Eccl. Cathed.* Octava SS. Petri & Pauli, *ſemiduplex.*]

JULIUS.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuarienſis Epiſc. & Mart. (è 29. Dec.) *ſemiduplex* : an. 1170. *Tranſlatio hac die* : an. 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem fratrum filiorum Sanctæ Felicitatis, Mart. *ſimplex* : c. an. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (è 21. Martii) *ſemiduplex* : an. 543. *Tranſlatio hac die* : c. an. 653.
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *ſemiduplex* : an. 1274.
xij	g	Idib.	15	[*In Eccl. Cathed. tantùm.* Diviſio Apoſtolorum, *duplex minus.*]
xj	A	xvij	16	Livarii, Mart. *ſimplex* : VI. ſæc.
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doctoris, (è 7. Martii,) *duplex minus* : an. 1274. *Canonizatio hac die* : an. 1333.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, Congregationis Miſſionis & Puellarum Charitatis Inſtitutoris, *ſemiduplex* : an. 1660.
vij	e	xiij	20	
vj	f	xij	21	Victoris, Mart. *ſemiduplex* : c. an. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *duplex majus* : I. ſæc.
iv	A	x	23	Apollinaris, Ravenn. Epiſc. & Mart. *ſimplex* : I. *vel* II. ſæc.
iij	b	ix	24	Glodeſſindis, Virg. & Abbatiſſæ Metenſis, *ſemiduplex* : an. 610.
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apoſt. *duplex majus* : an. 44.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum beatæ Mariæ Virginis, *duplex minus.*
*	e	vj	27	Chriſtophori, Mart. in Liciâ, *ſemid.* III. ſæc. [*In Eccl. Cathed. duplex minus.*]
xxix	f	v	28	

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Epiſc. *ſemiduplex* : c. an. 479.
xxvij	A	iij	30	
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Presbyt. *ſemidup.* an. 1556.

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (e 20. Apr.) *duplex minus.* an. 44. & 65. *Dedic. Baſilicæ ejuſd. hac die* : an. 439. *vel* 451. cum *commem.* SS. ſeptem Fratrum Machabæorum & eorum Matris, c. an. 167. *ante Chriſtum natum.*
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Mart. *ſimplex* : an 257.
xxij	e	iij	3	INVENTIO CORP. S. STEPHANI, Protomartyris, *duplex majus* [*In Eccleſiâ Cathedrali*, ſolemne majus.] *Feſtivatur in Urbe tantùm* : an. 415.
xxj	f	Prid	4	Dominici, Presbyt. Inſtitut. Ord. Fratrum Prædic. (è 6.) *ſemid.* an. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *duplex maj.* an. 28. *vel* 32. cum *commem.* S. Xiſti, Papæ & Mart. an. 256.
xviij	b	vij	7	
xvij	c	vj	8	Juſtini, Religionis Chriſtianæ Apologiſtæ & Mart. *ſimp.* 11. ſæc.
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Mart. *dupl. majus* : an. 258.
xiv	f	iij	11	Claræ, Virg Clariſſarum Abbatiſſæ, *ſimplex* : an. 1253.
xiij	g	Prid.	12	
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Reginæ Franciæ, Vid. *ſimplex* : an. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	ASSUMPTIO BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Annuale* : 1. ſ.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
ix	d	xvij	16	Arnulphi, Met. Epiſc. *duplex min.* an. 641. cum *commem.* Octavæ Aſſumptionis, & S. Rochi, Laici apud Montem Peſſulanum: an. 1327.
viij	e	xvj	17	De Octavâ Aſſumpt. *ſemiduplex.*
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	De Octavâ, *ſemiduplex.* [*In Eccl. Cathed.* Ludovici, Epiſc. Toloſani, *duplex minus*, cum *commemor.* Octavæ.]
v	A	xiij	20	Bernardi, Claravall. Abbatis & Eccl. Doct. *duplex minus*: an. 1158. cum *commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octavâ, *ſemiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Aſſumpt. beatæ Mariæ, *duplex majus*: cum *commem.* S. Symphoriani, Mart. c. an. 179.
ij	d	x	23	
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſt. *duplex majus*: 1. f.
*	f	viij	25	LUDOVICI IX, REGIS FRANCIÆ, *duplex majus*: an. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Cæſarii, Arelat. Epiſc. & Eccl. Doct. *duplex minus*: an. 542.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hippon. Epiſc. & Eccl. Doct. *duplex minus*: an. 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, *duplex majus*: an. 28. *vel* 32.
25 xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	
				SEPTEMBER.
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis, *commem.* an. 547. *vel* 558.
xxij	g	iv	2	Lazari à Chriſto ſuſcitati, & SS. Mariæ & Marthæ ſororum, Chriſti hoſpitum, *duplex minus.*
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Eccl. Doct. *duplex minus*: an. 604.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
xx	b	Prid.	4	Marcelli Cabilonenſis, Mart. *ſimpl.* an. 179.
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	NATIVITAS B. MARIÆ VIRG. *ſolemne majus. Fit Officium in Dominicâ proximiore*, cum Oct.
xv	g	v	9	De Octavâ, *ſemid.* cum *commem.* S. Gorgonii, Mart. IV. ſæc.
xiv	A	iv	10	De Octavâ, *ſemid.* cum *commem.* S. Nicolai Tolentinatis, Eremitæ Sancti Auguſtini : 1309.
xiij	b	iij	11	De Octavâ, *ſemiduplex.*
xij	c	Prid.	12	De Octavâ, *ſemiduplex.*
xj	d	Idib.	13	De Octavâ, *ſemiduplex.*
x	e	xviij	14	Exaltatio Sanctæ Crucis, (imperante Conſtantino : an. 326, *vel* 327. imperante Heraclio : an. 629.) *duplex maj.* cum *commem.* de Octavâ, ac S. Cornelii, Papæ & Mart. an. 252.
ix	f	xvij	15	Octava Nativ. beatæ Mariæ, *dupl. minus.*
viij	g	xvj	16	Cypriani, Carthag. Epiſcopi, Eccl. Doct. & Mart. *ſemid.* an. 258.
			17	
vij	A	xv		
vj	b	xiv	18	Joannis Chryſoſtomi, Conſtantinop. Epiſc. Eccl. Doct. (è 14.) *ſemid.* an. 407.
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apoſt. & Evang. *duplex majus* : I. ſæc.
ij	f	x	22	Mauricii & Soc. Mart. *ſimplex* : an. 286.
j	g	ix	23	Theclæ, Virg. & Mart. *ſemidup.* c. fin. I. ſæc.
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	Materni, Trevirenſis Epiſc. *ſimpl.* IV. ſ.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	Coſmæ & Damiani, Fratrum, Mart. *ſemiduplex* : c. init. IV. ſ.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	Michaelis & omnium Angelorum, *duplex majus.* Hoc Feſtum in Apulia ſumpſit initium, an. 493, *vel* 536.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyteri & Eccleſiæ Doct. *duplex minus* : an. 420.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
xxij	A	Cal.	1	Remigii, Rem. Epiſc. (è 13. Jan.) *ſemiduplex* : c. an. 533.
xxj	b	vj	2	Feſtum Angelorum Cuſtodum, *duplex minus.*
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	Franciſci, Aſſiſinatis in Umbriâ, Inſtit. Ord. Fratrum Minor. *ſemid.* an. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis Monachi, Inſtit. Ord. Carthuſian. *ſemiduplex* : an. 1101.
xvj	g	Non.	7	
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionyſii, Pariſ. Epiſc. Ruſtici, Presb. & Eleuterii, Diac. Mart. *ſemid*, an. 275, *vel* 286.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Virg. Inſtauratricis Ord. Carmelit. *ſemiduplex* : an. 1582.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evang. *duplex majus* : 1. ſ. cum *commem.* S. Hilarionis, Abb. an. 371.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Urſulæ & Sociarum, Virg. & Mart. *ſemiduplex* : an. 450.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviom. Epiſc. (è 30. Nov.) *ſemiduplex* : an. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Presbyt. *commem.* an. 1552.
xviij	A	iij	3	*Ultima ſedes Adventûs.*
xvij	b	Prid.	4	(*In Eccl. Cathed. tantùm.* Barbaræ, Virg. Nicomed. & Mart. *duplex minus* :) III. *vel* IV. ſæc.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis Epiſc. *ſemidupl.* an. 320. (*in Eccl. Cathed. dup. minus.*)
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRG. *ſolemne minus. Officium fit Dominicâ ultimâ poſt Pentecoſten.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	
x	b	iij	11	Damaſi, Papæ, *commem.* an. 384.
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Virg. & Mart. *ſemiduplex* : an. 304.
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſtoli, *duplex majus* : I. ſ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATALE DOMINI, *Annuale.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, PROTOMARTYRIS, ECCLESIÆ & DIŒCESIS MET. PATRONI, *Annuale* : an. 33.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apoſtoli & Evangeliſtæ, *duplex majus* : an. 100, *vel* 104. cum *commem.* Octavarum Natalis Domini & S. Stephani.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xxiij	e	v	28	Innocentium, Marttyrum, *duplex minus* I. S. cum *commem.* Octavarum Natalis Domini & S. Stephani.
xxij	f	iv	29	De Octavâ Natalis Domini, *ſemid.* cum *commem.* Octavæ S. Stephani.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intrà Octavam Natalis Domini, cum *commem.* Octavæ S. Stephani.
xx	A	Prid.	31	De Octavâ Natalis Domini, *ſemid.* cum *commem.* Octavæ S. Stephani & S. Sylveſtri, Papæ : an. 335.

¶ Feſta Patronorum Eccleſiarum Parochialium, quæ in Diœceſi non feſtivantur, transferuntur in Dominicam ſequentem cum eorum Octavâ, fiuntque ritu Annuali.

ORATIO

Dicenda ad devotionem, ante Officium divinum:

APeri, Dómine, os meum, ad benedicendum nomen ſanctum tuum : munda quoquè cor meum ab ómnibus vanis, perverſis & aliénis cogitatiónibus : intellectum illúmina, affectum inflamma ; ut dignè, attentè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri mérear ante conſpectum divínæ majeſtátis tuæ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, quâ ipſe in terris laudes Deo perſolvíſti, has tibi Horas perſolvo.

ORATIO.

Dicenda ad devotionem, poſt Officium divinum:

SAcroſanctæ & indivíduæ Trinitáti, crucifixi Dómini noſtri Jeſu Chriſti humanitáti, beatíſſimæ & glorioſíſſimæ ſemperque vírginis Maríæ fœcundæ integritáti, & ómnium Sanctórum univerſitáti, ſit ſempitérna laus, honor, virtus & glória, ab omni creatúra, nobiſque remíſſio ómnium peccatórum, per infinita ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víſcera Maríæ vírginis, quæ portavérunt æterni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Chriſtum Dóminum. Pater. Ave.

DEus, qui nobis, ſub Sacramento mirábili, paſſiónis tuæ memóriam reliquiſti, tríbue, quæſumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui ſacra myſtéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus; Qui vivis.

Pro Rege.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus; vitiórum monſtra devitáre, (hoſtes ſuperáre); & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre; Qui vivis & regnas Deus.

DE LUMINARI.

IN Feſtis annualibus & ſolemnibus majoribus, ardeant cerei, ſuper gradus Altaris poſiti, *ſaltem ſex;* in Solemnibus minoribns & duplicibus, *ſaltem quatuor;* in Semiduplicibus, Simplicibus & Feriis, *duo,* & id ad I. Veſperas, Matutinum, Laudes, Miſſam & II. Veſperas. Ad Horas verò & Completorium, etiam in Annualibus, *nullus unquam ardeat cereus, etiam lateralis.*

RUBRICÆ GENERALES.

Rubricæ in tres Partes dividuntur.

In I. agitur de Officio in genere.

In II. de Horis Officii.

In III. de Horarum partibus.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

Officium quotidie fit, aut Annuale, aut Solemne, aut Duplex, quæ omnia novem Lectionum ſunt; aut Semiduplex, aut Simplex, quæ ſunt trium tantùm. Sub his gradibus comprehenditur Officium, aut de Feſto, aut de Dominica, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de beatâ Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus poſſunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hac prima Parte de Commemorationibus, Occurrentiâ, Tranſlatione, & Concurrentiâ Officii.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

*1. Officium fit Annuale in Natali Domini, Paſcha, & Pentecoſte, in ipſo die Dedicationis Eccleſiæ, in Feſto Patroni, & in Feſtis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Annuale*.

2. De Annuali fit totum Officium à primis Veſperis, uſque ad Completorium ſequentis diei incluſivè, niſi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de qua infrà, ante finem hujus Partis.

3. In primis Veſperis (exceptis Sabbatis ante Paſcha & Pentecoſten) Pſalmi Feriales cum Antiphonis Feſto propriis dicuntur; poſt Pſalmos, Capitulum, & Reſponſorium, Hymnus cum Verſiculo & Cantico *Magnificat*, poſt cujus Antiphonam omnia propriâ Oratione complentur, niſi facienda ſit quædam Commemoratio, de qua poſteà in Capite *de Commemorationibus*.

4. Completorium (exceptis etiam Sabbatis ante Paſcha & Pentecoſten) habet Pſalmos Feriales & cætera ut in Pſalterio pro Feriis, exceptis duabus Antiphonis, unâ ſcilicet ad Pſalmos, alterâ ad Canticum *Nunc dimittis*, quæ ſunt propriæ; & dicuntur etiam per Octavam, quando fit Officium de ea, & intrà Octavas Feſtorum Domini, etiamſi non fiat de Octava, niſi occurrat Feſtum Solemne majus aut ſupra.

5. Officium Noctis, extra Tempus Paſchale, habet tres Nocturnos; Tempore verò Paſchali, unum duntaxat.

6. Ante Pſalmum *Venite*, Invitatorium bis dicitur, & poſt quemlibet Pſalmi verſum, integrum repetitur; poſt *Gloria Patri* verò cum *Sicut erat*, repetitur à medio, quod deſignatur per aſteriſcum *; & poſteà adhuc integrè dicitur.

7. In Nocturnis, Pſalmi de Dominica dicuntur, niſi proprii notentur, ut ſemper fit in Feſtis Domini & beatæ Mariæ Virginis. Poſt Lectiones, ad Tertium, Sextum & Octavum Reſponſoria, dicitur *Gloria Patri*, & Reſponſorium reſumitur uſque ad Verſum excluſivè. Quid ſit autem reſumptio Reſponſorii,

vide Part. III. Cap. IX. num. 7.

8. Ad Laudes Matutinas; Pſalmi Dominicales, excepto Cantico *Benedicite*, cujus loco dicitur proprium, ſi habeatur; & tunc dicitur etiam per Octavam, cum Pſalmis de Feria, quando fit de Octava.

9. Ad Primam, poſt Pſalmos qui ſunt de Dominica, (ſed abſque Symbolo *Quicumque*) & Antiphonam quæ prima eſt de Laudibus, cætera de Pſalterio ſumuntur.

10. Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Pſalmi de Dominicâ, ut ad Primam In Reſponſoriis brevibus additur bis *Alleluia*, præterquàm à Septuageſima ad Paſcha.

11. Ad ſecundas Veſperas Pſalmi proprii, quandocumque proprii dicti erunt ad Officium Noctis; aliàs de Dominica ſumentur.

12. Ad Completorium, Pſalmi & Capitulum de Dominica: cætera ut in Vigilia ſervantur.

CAPUT II.
De Officio Solemni.

1. Officium Solemne, aliud majus, aliud minus.

2. Solemne majus fit in Aſcenſione, in Dominicâ ſanctiſſimæ Trinitatis, in Feſto Corporis Chriſti, in Anniverſario Dedicationis in propria Eccleſia; & in Feſtis in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Solemne majus.*

3. Officium Solemne majus fit ut Annuale, excepto quòd in Nocturnis ad Reſponſoria poſt *Gloria Patri*, non reſumitur Reſponſorium: qui ritus non mutatur, etſi alicubi fiat de Feſto Solemni majori tanquam Annuali, quoad ritum externum.

4. Officium Solemne minus fit, in Feſtis in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Solemne minus.*

5. Officium illud fit ut Solemne majus, exceptis ſequentibus. In toto Officio dicuntur Pſalmi Feriales, niſi aliter notetur. Nec dicitur Reſponſorium poſt Capitulum I. Veſperarum. Ad Officium Noctis, Invitatorium bis dicitur ante Pſalmum *Venite*, poſt *Gloria Patri*, cum *Sicut erat*, repetitur à medio quod notatur per aſteriſcum*, & poſteà adhuc integrè dicitur. Poſt ſingulos autem Verſus à reclamatione tantùm reſumitur. Ad Completorium utrumque omnia ut in Pſalterio dicuntur, & ſimiliter ad Primam, excepto Feſto Circumciſionis quod, quia complet Octavam Natalis Domini, hujus privilegio fruitur, & proprium illius Feſti ritum retinet.

CAPUT III.
De Officio Duplici.

1. Officium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex majus fit in Feriis ij. & iij. Paſchæ & Pentecoſtes, Dominicâ in Albis, in die Octava Aſcenſionis, & Corporis Chriſti; in die Octava Feſti Annualis; & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex majus.*

3. Officium Duplex majus fit ut Solemne minus, excepto quòd in Reſponſoriis brevibus Horarum, extra Tempus Paſchale, non dicitur *Alleluia*, niſi aliter notetur; exceptis etiam primo triduo poſt Paſcha & Pentecoſten, in quo Officium fit ut notatur proprio loco, & omnibus Duplicibus majoribus in diem Dominicam incidentibus,

quæ Pſalmos & Capitula habent de Dominica.

4. Duplex minus fit in Dominica prima Adventûs; in Compaſſione beatæ Mariæ; Feriâ iv. Paſchæ & Pentecoſtes; in die Octava Anniverſarii Dedicationis, & Feſti Solemnis majoris, non Domini, Octavam habentis; & in diebus in quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex minus.*

5. Officium Duplex minus fit ut Duplex majus, nec differt niſi quoad ritum exteriorem, ſcilicet pulſationem Campanarum, ornamenta, numerum cereorum, & cantum certarum partium Officii, qui diverſus in Graduali & Antiphonario pro Duplicibus majoribus & Duplicibus minoribus aſſignatur; & certa privilegia de quibus infrà, ubi de Occurrentia & Concurrentia Officii dicetur.

Caput IV.
De Officio Semiduplici.

1. Officium fit Semiduplex in ultimo triduo Hebdomadarum Paſchæ & Pentecoſtes, in diebus intrà omnes alias Octavas, & in diebus in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Semiduplex.*

2. Illud Officium non transfertur, ſed de eo fit ipſo die quo cadit: vel ſi eodem die fieri debeat Officium de digniori, tunc de Feſto Semiduplici fit ſolùm Commemoratio, ſi ſolemnitas diei patitur fieri Commemorationem; alioquin omninò omittitur, ut fuſiùs dicetur Capite *de Occurrentia Officii.*

3. Incipit illud Officium die præcedenti à Capitulo Veſperarum.

4. Ad Completorium, Pſalmi, Antiphonæ, & Capitulum de Pſalterio, niſi fiat de die intrà Octavam Antiphonas proprias habente. Cætera de Pſalterio.

5. Ad Officium Noctis, Invitatorium ſemel integrum dicitur antè Pſalmum *Venite*, & ſemel integrum poſt *Gloria Patri*; poſt ſingulos Verſus, à reclamatione reſumitur.

6. Extra Tempus Paſchale, Nocturnum quod unicum eſt, novem Pſalmos habet ſub tribus Antiphonis, id eſt, tres Pſalmos ſub unaquaque Antiphona, Verſiculum, tres Lectiones, & duo Reſponſoria. Pſalmi de Feria ſumuntur ut in Pſalterio: Antiphonæ, Verſiculus & Reſponſoria ſumuntur de Proprio, vel, ſi deſit, de Communi Sanctorum, hoc ordine: Feriâ ij. & v. de primo Nocturno; Feriâ iij. & vj. de ſecundo Nocturno; Feriâ iv. & Sabbato, de tertio Nocturno. Lectiones verò ordinantur ut in tertia Parte, Capite VIII. *de Lectionibus*; & dicitur *Te Deum.*

7. Tempore Paſchali, conſtat Nocturnum tribus Pſalmis ſub una Antiphona; iique dicuntur ſecundùm Feriam, ut notatur in Proprio de Tempore.

8. Ad Laudes & Horas omnia dicuntur ut in Officio Duplici.

9. Habet ſecundas Veſperas, niſi ob concurrentiam alterius Feſti aliter fieri debeat.

10. Completorium dicitur ut poſt primas Veſperas.

Caput V.
De Officio Feſti Simplicis.

1. Officium tanquam Feſti Simplicis fit quando ita notatur in Proprio Sanctorum,

in in Feſtis in quibus apponitur & Calendario hæc vox, *Simplex*.

2. De his ut de Semiduplicibus generalis regula eſt, ea nunquam transferri, ſed ſemper fieri ipſo die quo cadunt; niſi contingat eodem die fieri de Feſto Semiduplici, aut ſuprà, vel de die intrà Octavam, vel de Dominica anticipata, vel de beata Maria in Sabbato, vel de Vigilia, aut de Feria majore: tunc enim de Simplici fit tantùm Commemoratio; alioquin omninò omittitur.

3. Cætera in Feſto Simplici fiunt ut in Semiduplici, exceptis quæ ſequuntur.

4. De Simplici Feſto fit tantùm à Capitulo Veſperarum præcedentis diei; & terminatur ad Nonam incluſivè.

5. Ad Veſperas & ad Laudes dicuntur Suffragia; ad Completorium & Primam, Preces.

6. Ad Officium Noctis, quod aliàs fit ut Semiduplex, Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente; unica tantum de Feſto, omni Tempore, dicitur.

7. Ad Laudes Matutinas, Pſalmi Feriales ſub una Antiphona dicuntur, quæ vel propria eſt, vel quarta de Laudibus in Proprio, vel in Communi Sanctorum.

CAPUT VI.
De Dominicis.

1. Dominicæ omnes in quatuor claſſes dividuntur. Prima claſſis eſt earum quæ excludunt quæcumque Feſta, etiam Annualia; & ſunt octo ſequentes: prima Adventûs, prima Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, Paſchæ, & in Albis, Pentecoſtes, & Trinitatis.

2. Secunda earum eſt quæ ſola Annualia admittunt, cætera excludunt; & ſunt ſex ſequentes: ſecunda, tertia & quarta Adventûs; ſecunda, tertia & quarta Quadrageſimæ.

3. Tertia earum quæ Annualia & Solemnia majora admittunt, cætera excludunt; & ſunt tres ſequentes: Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ.

4. Dominicæ omnes ſupradictæ dicuntur *Privilegiatæ*.

5. Quarta claſſis continet cæteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes & per annum vocantur; & cedunt Feſto non ſolùm Solemni minori, & ſupra, ſed & Feſtis Apoſtolorum & Evangeliſtarum in Dominicam incidentium, prætereà Feſtis Domini, beatæ Mariæ, dieique Octavæ. Si ergo in hiſce Dominicis occurrat Feſtum Duplex, ſeu majus, ſeu minus, quod ſit ex ſupradictis, fiet de illo Duplici cum Commemoratione Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus; & in Officio Nocturno; ultima Lectio legitur de Homilia Dominicæ.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, niſi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà; ac proinde habet primas & ſecundas Veſperas, & cætera obſerventur quæ obſervari debent in Officio Duplici.

7. Dominica nunquam dimidiat Veſperas; & ideò, ſi in Sabbato Officium fiat de Sancto cujus Feſtum eſt Duplex, & non eſt ex ſuprà reſervatis, Veſperæ erunt integræ de Dominica ſequenti cum Commemoratione de Feſto illo Duplici. Similiter, ſi Feriâ ſecundâ fieri

debeat de Duplici quod non ſit ex ſupradictis, Veſperæ in ipſa Dominica erunt integræ de Dominica : quod ipſum ſervatur, etiam quando Officium Duplex ex ſupradictis transfertur à Dominica privilegiata in Feriam ſecundam, non tranſlatâ feſtivitate, ut cùm Feſtum ſancti Andreæ cadit in Dominicam primam Adventûs, & ſimilia de quibus nunquam dicentur Veſperæ die Dominicâ, in qua non poteſt fieri de illis Officium; ſecùs autem ſi Feſtum ſit Solemne minus, aut ſuprà.

8. Officium Noctis ut in cæteris Duplicibus, extra Tempus Paſchale, tres Nocturnos habet; Tempore verò Paſchali unum, cum ritu proprio Antiphonarum, qui loco ſuo notatur. Cætera ut in Duplici ſervantur.

9. Dominicale Officium nec transfertur, nec omninò omittitur, niſi in quibuſdam caſibus de quibus dicetur poſteà. Sed ſi in Dominicam inciderit Feſtum cui,ſecundùm regulas ſupradictas, Officium Dominicæ cedere debeat, fiet Commemoratio Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus, & in Officio Nocturno ultima Lectio legitur de Homilia Dominicæ.

10. Si Vigiliæ Natalis Domini & Epiphaniæ, vel Aſſumptionis beatæ Mariæ, in Dominicam inciderint, fiet ut in propriis locis notatur.

11. Si Nativitas Domini, Natalis ſancti Stephani, aut ſancti Joannis Evangeliſtæ, in Dominicam inciderint, Officium Dominicæ, de quo per triduum illud nihil fit, celebratur ut Semiduplex die 30. Decembris. Si verò Dominica incidat in diem XXVIII fit de eâ, & Feſtum SS. Innocentium transfertur in diem 29. Decembris.

12. Nihil etiam fit de Dominica ipſo die Circumciſionis occurrente : pro Dominica verò inter Circumciſionem & Epiphaniam ponitur Officium, de quo fit ſecundùm regulas Occurrentiæ, quando contingit diebus ij. iij. vel iv. Januarii ; aliàs fit eo ritu qui notatur in Proprio de Tempore.

13. Si Epiphania Domini die Dominicâ evenerit, Officium Dominicæ intrà Octavam Epiphaniæ fit Semiduplex in Sabbato ſequenti, ut notatur in eodem Sabbato, & in ipſa die Octava nihil fit de Dominica.

14. Intrà Octavas Feſtorum Domini, ſcilicet Nativitatis, Epiphaniæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti, Officium fit de Dominica, ut in propriis locis notatur ; & in his Dominicis nulla fit Commemoratio de Octava.

15. Intrà alias verò Octavas (niſi aliter in quibuſdam notetur) totum Officium fit de Dominica, ut in Pſalterio & proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ.

16. Ita aſſignantur Officia ſex Dominicarum inter Epiphaniam & Septuageſimam, & viginti quatuor inter Penteceſten & Adventum; ut ſi aliqua earum non poſſit celebrari ſuo loco, tranſponatur ab uno tempore ad aliud. Quæ igitur interdum propter occurſum Septuageſimæ celebranda ſuperſunt, ponuntur poſt vigeſimam quartam poſt Pentecoſten, ut notatur proprio

loco. Contingit autem aliquando, ut unum ex his Officiis, nec etiam ante ultimam poſt Pentecoſten locum habere poſſit, tuncque Sabbato ante Septuageſimam fit Officium de Pſalterio; & in eo, omiſſis Lectionibus ipſius Sabbati, tres Lectiones de primo Nocturno illius Dominicæ in duas coguntur, & dictum Reſponſorium de eodem Nocturno; Lectio verò tertia, de Homilia in Evangelium ejuſdem Dominicæ, cum Reſponſorio, in quo additur *Gloria Patri*; & ad *Benedictus* dicitur Antiphona Dominicæ cum Oratione. Minores autem Horæ de Sabbato dicuntur cum Oratione tantùm de Dominica, quæ tamen non dicitur ad Veſperas hujus diei aut præcedentis. Idem fit de Officio Dominicæ vigeſimæ ſecundæ poſt Pentecoſten, quando accidit die xiij. vel xiv. Novembris; tunc enim Sabbato præceden ponitur Officium prædictæ Dominicæ eodem ritu celebrandum. Quòd ſi Sabbatum impediatur Feſto novem Lectionum, ponitur Feriâ vj. quæ, ſi impediatur, ſimiliter ponitur Feriâ v. & ſic uſque ad Feriam ij. præcedentem. Si autem tota Hebdomada impedita fuerit, tunc Sabbato, etiamſi foret Feſtum Annuale, pro nonâ Lectione legitur Homilia Dominicæ, & fit ejus Commemoratio ad Laudes per Antiphonam ad *Benedictus*, Verſiculum & Orationem.

Caput VII.

De Officio Feriali.

1. Officium Feriale incipit ubi deſinit Officium Feſti præcedentis, & terminatur ubi Officium diei ſequentis incipit.

2. In Officio Noctis unicum habet Nocturnum, quod extra Tempus Paſchale conſtat Pſalmis, aut Pſalmorum diviſionibus novem, ſub tribus Antiphonis, cum uno Verſiculo, uti diſponuntur in Pſalterio, & tribus Lectionibus, cum Reſponſoriis tribus, ut notatur in Proprio de Tempore, & non dicitur *Te Deum*. Tempore verò Paſchali, dicuntur tantùm tres Pſalmi ſub una Antiphona, ut notatur in Proprio de Tempore, cum duobus Reſponſoriis, & dicitur *Te Deum*, exceptâ Feriâ ſecundâ in Rogationibus.

3. In ſingulis Feriis a Præſentatione Domini ad diem Cinerum, & à Trinitate ad Adventum, Commemoratio de Cruce præmittitur cæteris Suffragiis. Tempore autem Paſchali ſola fit Commemoratio de Cruce, ut loco ſuo notatur.

4. Hæ regulæ per totum annum ſervandæ in omni Officio Feriali. Sunt verò quædam aliæ, quæ ſervantur pro diverſitate Feriarum.

5. Feriæ aliæ ſunt majores, aliæ minores; & inter majores & minores aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

6. Feriæ majores privilegiatæ ſunt Vigilia Natalis Domini, Feria iv. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum uſque ad Dominicam in Albis incluſivè, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè uſque ad Dominicam ſanctiſſimæ Trinitatis. Horum dierum ſeu Feriarum Officium nulli cedit Officio, ne quidem Annuali; & in his diebus Officium ordinatur, ut in proprio loco notatur.

7. Feriæ majores non privilegiatæ, ſunt Feriæ Adventûs, & Quadrageſimæ, Feriæ Rogationum, Feria vj. poſt Octavam Aſcenſionis Domini, Feriæ Quatuor Temporum, & omnes Vigiliæ. Hæ Feriæ non cedunt niſi Officio Semiduplici, aut ſuperiori; & ſi de iis non fiat Officium propter Feſtum occurrens, fit Commemoratio in Officio Nocturno, ſi habeant Evangelium proprium, & etiam in Laudibus & Veſperis, exceptis Feriis Rogationum, Feriis Vigiliarum, & Quatuor Temporum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm. Excipiuntur etiam Feriæ Quadrageſimæ, in quibus de Semiduplici, ſi quod occurrat, fit tantùm Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus. Feſta autem ſuperioris Ordinis quæ non feſtivantur à populo, transferuntur, excepto Feſto Compaſſionis beatæ Mariæ, quod propriè pertinet ad Officium de Tempore; & ideò quoquè in Proprio de Tempore ponitur.

8. In omni Feria majori (niſi aliter notetur) Preces dicuntur, flexis genibus, ad omnes Horas, non excepto Nocturno, in quo, cùm Laudes immediatè non ſequuntur, dicuntur eæ quæ habentur ad Tertiam, cum Oratione congrua; exceptis tamen quæ occurrunt Tempore Paſchali, ut ſunt dies Litaniarum ſive Rogationum, in quibus non dicuntur Preces niſi ad Primam & ad Completorium, & non flectuntur genua. In Feriis verò Quatuor Temporum intrà Hebdomadam Pentecoſtes, quarum Officium ad Feſtum ipſum pertinet, nullæ omninò Preces, nec ad Primam, nec ad Completorium ipſum dicuntur.

9. In Feriis Quadrageſimæ, incipiendo à die Cinerum, Veſperæ dicuntur in Choro ante comeſtionem.

10. In Veſperis, quando dicuntur de Feria, diebus Quatuor Temporum, vel Rogationum, non dicitur Oratio de Laudibus, ſed Oratio de Dominica. In Feriis verò Quadrageſimæ, Oratio propria poſita eſt ad Veſperas cuique diei, quæ dicitur etiam quando tantùm fit Commemoratio de Feria, quæ Commemoratio nunquam omittitur. In Feriis autem Adventûs & Temporis Paſchalis, Oratio ſemper ſumitur de Dominica, ubi propria non ponitur.

11. Feriæ minores aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ. Feriæ minores privilegiatæ cedunt Officio Semiduplici; & ſic excludunt communiter Feſta Simplicia. Hæ ſunt omnes Feriæ à Septuageſima uſque ad Feriam quartam Cinerum excluſivè, & Feriæ omnes Temporis Paſchalis, in quibus omnibus fit tamen de beata Maria in Sabbato; ſed de Simplicibus non fit niſi Commemoratio.

12. Feriæ minores non privilegiatæ, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum, & cedunt omni Officio, ſive Feſti Simplicis & ſuprà, ſive de beata Maria in Sabbato.

13. In hoc differunt Feriæ majores à minoribus, quòd in Feriis minoribus, etiam privilegiatis, non dicuntur Preces ad Laudes & Veſperas, & non

flectuntur genua in Precibus conſuetis ad Primam & ad Completorium, nec habent unquam Orationem ſibi propriam, ſed Orationem de Dominica: & ſi fieri contingat Officium de digniori, nulla fit Commemoratio de Feria minori, etiam privilegiata; ſed ejus Officium omninò omittitur.

14. Non convenit incipere Officium quod perſequi non licebit: & ideò cùm de Feſto Simplici in Feriam majorem incidente fiat tantùm Commemoratio, ſi in die præcedenti Feriam majorem fiat de Feria minori, vel de Feſto alio Simplici quod terminatur ad Nonam, Veſperæ non erunt à Capitulo de Feſto Simplici ſequente, ne incœptum Officium videatur poſtea dimitti; ſed Veſperæ erunt Feriales de Feria minore, ut in Pſalterio, ſine Precibus, cum Commemoratione de Feſto Simplici; nec ideò Veſperæ erunt quaſi primæ Veſperæ de Feria majore: Feria enim quæcumque nunquam habet primas Veſperas.

Caput VIII.

De Officio Vigiliarum.

1. De Vigilia fit Officium pridiè Aſcenſionis & Pentecoſtes, & in diebus in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Vigilia.*

2. Vigiliæ ad tres ordines revocantur, juxta triplicem ſcilicet Officiorum differentiam, in hoc poſitam quòd quædam nihil habent præter Miſſam aut Commemorationem in Miſſa: quædam cum Miſſa habent propriam expoſitionem Evangelii in Officio Nocturno: quædam verò cum Miſſa & expoſitione proprium habent Officium, incipiendo a Nocturno uſque ad Nonam.

3. Vigiliæ quæ nihil habent præter Miſſam aut Commemorationem in Miſſa, jam nullæ ſunt, præter eas quæ occurrunt in Adventu, aut Quatuor Temporibus. De iis enim quæ in Adventum incidunt extra Quatuor Tempora, Miſſa integra dicitur, etſi de illis nihil fiat in Officio. De iis autem quæ in Feriis Quatuor Temporum eveniunt, ſola fit in Miſſa Commemoratio.

4. Vigiliarum multò plures ſunt quæ cum Miſſa partem aliquam Officii habent quæ ad ipſam refertur: nec tamen totum Officium habent proprium. In his ad Nocturnum, Invitatorium, Hymnus & Pſalmi, cum Antiphonis, & Verſiculo de Feria, ut in Pſalterio dicuntur; prima & ſecunda Lectio leguntur de Scriptura occurrente, tribus in duas redactis; tertia de Homilia in Evangelium Vigiliæ. Primum & ſecundum Reſponſoria ſimiliter ſunt de Feria, tertium eſt Evangelicum de Vigilia: Preces dicuntur ad omnes Horas, flexis genibus: Oratio propria ad Laudes & ad Horas: Suffragia & Commemorationes communes ſecundùm tempus. Cætera omnia de Pſalterio ſumuntur.

5. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Feſto Solemni majori, & ſuprà, anticipatur die præcedenti cum jejunio (ſi ſit jejunium.) Si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni minore, fit Commemoratio de Vigilia in

Nocturno per Homiliam Vigiliæ, quæ pro ultima Lectione legitur, & in Laudibus per Antiphonam ad *Benedictus*, cum Verſiculo Feriæ occurrentis ex Pſalterio, & Oratione propriâ Vigiliæ.

6. Vigiliæ tertii & ſupremi generis ſunt quæ à ſolemnitate ſua nunquam divelluntur, & habent integrum Officium jam ad craſtinam ſolemnitatem aliquo modo pertinens; cujuſmodi ſunt Vigiliæ Natalis Domini, Epiphaniæ, & Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, Aſcenſionis, & Pentecoſtes. Hæ duæ poſteriores fixis hebdomadæ diebus ſemper alligantur. Prior ſcilicet, quartæ Feriæ Rogationum; altera, Sabbato poſt Octavam Aſcenſionis: non item tres priores de quibus ſit quacumque die, etiam Dominicâ, ſi in ipſas incidant, ut in propriis locis notatur.

7. De Feſto quocumque, etiam Annuali, occurrente in Vigiliis Natalis Domini & Pentecoſtes, nihil fit. Preces, flexis genibus, in Vigilia Pentecoſtes (quia Tempus eſt Paſchale) in nullo Officio dicuntur. In Vigilia autem Natalis Domini & Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, dicuntur ad Nocturnum, ſi ſeparetur à Laudibus, niſi ſit dies Dominica. Ad alias autem Horas non dicuntur, quia ad Laudes Officium eſt Semiduplex, & ad Horas diurnas Duplex minus.

8. Vigilia Epiphaniæ, quia fit pariter in die Dominica, omnia Feſta quæ Dominicâ die celebrari non poſſunt, ſimiliter excludit; eaque anticipantur aut transferuntur, ſi talia ſint quæ anticipari poſſint aut transferri. Quod ſi neutrum fieri poſſit, ut ſi ſit dies Octava, fit tantùm Commemoratio illius in Laudibus Vigiliæ. Quòd ſi Feſtum tale ſit de quo in Dominica fieri poſſit Officium, fit de eo, & pro ultima Lectione in Officio Nocturno legitur Evangelium Vigiliæ cum Homilia; nec quocumque prætextu anticipatur Vigilia.

9. Vigilia Aſcenſionis, etſi excludit tantùm Simplicia, ſuo die pariter fiet, nec anticipabitur propter aliquod Feſtum Semiduplex aut ſuprà, ſi in ea contingat; ſed de ea fiet tantùm Commemoratio in Nocturno & Laudibus; & cætera obſervabuntur quæ in loco proprio notantur.

CAPUT IX.

De Officio Octavarum.

1. Octavæ aliæ aliis ſunt ſolemniores & ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ trium Feſtorum Annualium majorum, ſcilicet Natalis Domini, Paſchæ & Pentecoſtes. Intra Hebdomadas Paſchæ & Pentecoſtes primum triduum eſt Duplex, ultimum Semiduplex. Intrà Octavam quoquè Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Feſto (ne quidem Annuali,) præterquàm ſanctorum Stephani, & Joannis Evangeliſtæ, & Innocentium; niſi propter Occurrentiam Dominicæ transferatur in ultimo triduo, non fit de Feſto aliquo, niſi ſit Duplex aut ſuprà; ita tamen ut Officium Dominicæ intrà Octavam in aliquo ex his diebus fiat. De quocumque autem Feſto

etiam Annuali, intrà Octavam hanc fiat, Veſperæ uſque ad Capitulum excluſivè dicuntur de Natali Domini.

3. Officium hebdomadarum Paſchæ & Pentecoſtes cum ritu ſibi proprio terminatur ad Nonam in Sabbato ſequenti: Officium quoquè Natalis Domini, quale fit per Octavam, definit ad Nonam die 31. Decembris, & Veſperæ ſunt propriæ de Officio Circumciſionis, niſi ubi fit de aliquo Feſto annuali aut Solemni majori die 31. Decembris: tunc enim Pſalmi & Antiphonæ ſunt de Natali Domini, ut reliquis diebus Octavæ: Capitulum verò & reliqua, de Feſto, cum Commemoratione Circumciſionis tantùm.

4. Ad ſecundum ordinem pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Domini, ſive Annualia ſint, ut ſunt in Eccleſiis propriis ipſa dies Dedicationis, & Feſta Myſteriorum quorum titulo quædam conſecratæ ſunt, ut Transfiguratio Domini, Exaltatio Crucis, & ſimilia; ſive Solemnia majora, ut ſunt ubique imprimis ſequentia, Epiphania, Aſcenſio, & Feſtum Corporis Chriſti. Quælibet dies intrà has Octavas eſt Semiduplex, admittitque Duplicia minora occurrentia, & ſuprà, non autem Duplicia minora tranſlata, quæ fiunt poſt Octavam. De Semiduplici autem occurrente fit tantùm Commemoratio in Nocturno per Lectionem, & poſt utraſque Veſperas & Laudes, per Antiphonam, Verſiculum & Orationem ut in Proprio vel in Communi; de Simplici verò, in Nocturno & poſt primas Veſperas & Laudes tantùm. De Dominica occurrente intrà has Octavas quæ in Breviario locum habent, fit Officium ut ordinatur ſuo loco. De Dominicis verò communibus quæ occurrunt vel intrà Octavam ipſius diei Dedicationis, vel aliorum Myſteriorum in propriis Eccleſiis, ſola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex majus, ideòque admittit tantùm Solemnia minora & ſuprà, & Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Feſta ritu annuali celebrantur, ſcilicet Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, Patroni Eccleſiæ; ideòque Dominicâ intrà Octavas hujuſmodi occurrente, totum Officium fit de Octava cum Commemoratione Dominicæ non privilegiatæ in utriſque Veſperis & Laudibus, & nonâ Lectione.

5. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Solemnium majorum, Octavam habentium, ſcilicet Anniverſarii Dedicationis, Nativitatis beatæ Mariæ, omnium Sanctorum, & ſi quod ſit aliud Feſtum Solemne majus quod conſueverit in aliqua Eccleſia cum Octava celebrari; intrà eas Officium fit ritu Semiduplici: de Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Veſperis, uſque ad Capitulum Veſperarum ſequentium excluſivè. Reliqua verò ſunt de Octava, cum Verſiculo & Antiphona ad *Magnificat* ſecundarum Veſperarum, & Commemoratione Feſti. Duplex verò quodcumque etiam tranſlatum,

ſi neceſſe ſit, plenum habet Officium, id eſt, primas & ſecundas Veſperas integras cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item integrè fit Officium ut ſolet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque* ad Primam. Dies octava habet Officium Duplex minus, ideòque admittit Duplicia majora, & ſuprà; Duplicia verò minora transferuntur.

6. Si duæ Octavæ ſimul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem Octavæ attendenda eſt, non à ſolemnitate tantùm, ſed à dignitate Feſti. Et ideò ſi Octavæ Feſtorum Domini ſolemnium, verbi gratiâ, Epiphaniæ, Aſcenſionis, aut Corporis Chriſti, & Octava Patroni alicujus loci, cujus Feſtum eſt annuale, ſimul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni.

7. Intrà hebdomadas Paſchæ & Pentecoſtes, & Octavam Natalis Domini, fit Officium ut in propriis locis notatur.

8. Intrà alias Octavas, ad omne Officium Pſalmi Feriales ut in Pſalterio dicuntur. Ad Nocturnum quod eſt unicum, Pſalmi novem, extra Tempus Paſchale, ſub tribus Antiphonis. Antiphonæ, Verſiculus, tres Lectiones & duo Reſponſoria ſumuntur ex uno è Nocturnis Feſti ſecundùm Feriam: id eſt, Feriâ ſecundâ & quintâ, ex primo Nocturno; Feriâ tertiâ & ſextâ, ex ſecundo Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, ex tertio Nocturno, niſi aliter notetur. Prima Lectio de Scriptura occurrente (tribus in unam junctis); ſecunda & tertia ex Proprio, niſi ſit memoria Simplicis aut Semiduplicis, vel alicujus Feriæ majoris, facienda per Lectionem tertiam. Ad Laudes Canticum dicitur ut in die Feſto, ſi ſit proprium; Pſalmi verò dicuntur ſub una Antiphona, quæ vel propria eſt, vel quarta de Laudibus Feſti. In Veſperis ſimiliter Pſalmi dicentur ſub unica Antiphona quæ prima eſt è ſecundis Veſperis, niſi aliter notetur. Cætera ut in die, niſi quòd intrà Octavas tertii ordinis non dicitur *Alleluia* ad ℟ ℟. ℟. brevia. Tempore autem Paſchali ad Officium Noctis dicuntur tantùm tres Pſalmi, ut notatur in Proprio de Tempore.

9. A Veſperis diei 15. Decembris incluſivè uſque ad Natale Domini, & à Nocturno Feriæ quartæ Cinerum uſque ad Paſcha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondum abſolutis; quod & obſervatur à Vigilia Pentecoſtes uſque ad Trinitatem.

10. Si dies Octava, quæ ritu Duplici minori ſolet celebrari quando per hebdomadam occurrit, incidat in Dominicam privilegiatam, tunc non fit de ea niſi Commemoratio in Veſperis Sabbati ante Dominicam occurrentem, ut in primis Veſperis Feſti, niſi ſit aliquid proprium: Dominicâ verò in Officio Noctis (ſiquidem hæc Octava diverſum Evangelium habeat ab Evangelio Feſti per nonam Lectionem de Homilia in hujuſmodi Evangelium; & ſimiliter ad Laudes & Veſperas ſequentes, more

conſueto. Si verò incidat in aliquam Dominicam communem & non privilegiatam per annum, fiet Officium de ea cum Commemoratione Sabbati in primis Veſperis, & Dominicæ in tertio Nocturno per ultimam Lectionem, Laudibus & Veſperis. Idem ritus ſervetur in Octavis etiam quæ ritu Duplici majori celebrantur, ſive in Dominicas communes, ſive in privilegiatas incidant.

11. Si Feſtum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. & v. &c. poſt Sexageſimam, tunc Feriâ tertiâ ſequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Veſperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ ſunt reliquis diebus in quibus factum eſt de Octava, ſumendo Verſiculum & Antiphonam ad *Magnificat*, ex ſecundis Veſperis Feſti: ſimiliter & Completorium dicitur cum propriis Antiphonis, ſi quas habuit per Octavam; & poſteà nihil fit ampliùs de Octava.

12. Intrà quaſcumque Octavas non fiunt Suffragia, neque dicuntur Preces ad Primam & ad Completorium, niſi fiat Officium de Feria majori, cum ſola Commemoratione diei intrà Octavam.

13. De diebus intrà Octavas, ſi quæ celebrantur in Adventu, cujuſcumque ſint gradûs, ſola fit Commemoratio, & Preces integræ dicuntur, flexis genibus, ad omnes Horas; & ſi occurrat Semiduplex, non tranſfertur, ſed fit de eo, cum Commemoratione Adventûs & Octavæ, omiſſis in Prima & Completorio Precibus. Dies Octava eſt Duplex minus, aut majus, ſecundùm gradum Feſti cujus celebratur Octava; ſed Officium ejus, ut dictum eſt, nunquam fit in Dominica, ſed Commemoratio tantùm.

CAPUT X.
De Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis per annum, præterquam in Adventu, Quadrageſimâ, Vigiliis cujuſcumque Feſti, tam occurrentibus quàm anticipatis, intrà Octavas quaſcumque, vel niſi fieri debeat de Feria propter Quatuor Tempora, vel propter Officium Dominicæ Sabbato anticipandum (ut in Rubricis de Dominicis dictum eſt), vel niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, fit Officium Simplex de beata Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii diſponitur. De Feſto autem Simplici, Sabbato occurrente, fit tantùm Commemoratio, ſine Lectione.

2. Quando Feriâ ſextâ occurrit Feſtum Semiduplex aut ſuprà (niſi ſit de ipſa beata Maria,) fit in Veſperis Commemoratio de eâ beatâ Mariâ Et ad Completorium dicitur Hymnus de Pſalterio, cum Doxologia de Beata; cætera ut in Pſalterio. Alias Officium iſtud incipit Feriâ ſextâ à Capitulo Veſperarum; & poſt Commemorationem de Simplici, ſi occurrat, fiunt Suffragia conſueta de Sanctis. Completorium ut in Pſalterio, cum Hymno *Virgo Dei Genitrix.* Si verò Officium Feriæ ſextæ ſit de ipſa beata Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Veſperis; & ad Completorium pariter nihil mutatur.

3. Nocturnum quod unicum

eſt tùm Tempore Paſchali, tùm extra, dicitur ut in Feſtis Simplicibus & Semiduplicibus, cum *Te Deum*, in utroque Tempore. Reliqua ut in Officio beatæ Mariæ in Sabbato aſſignantur. Officium terminatur ad Nonam.

4. Quando non fit Officium de beata Maria in Sabbato propter Feſtum ſuperioris gradûs occurrens, nulla fit in Officio Commemoratio de beata Maria in Sabbato. Circà Miſſam ſervetur Rubrica Miſſalis.

CAPUT XI.

De Commemorationibus.

1. COmmemorationes fiunt hoc modo: Poſt Orationem diei, in Veſperis dicitur Antiphona quæ poſita eſt ad *Magnificat*; & in Laudibus, quæ poſita eſt ad *Benedictus*. In Officio de quo fit Commemoratio, ſive in Proprio extet, ſive de Communi ſumatur, poſt Antiphonam dicitur Verſiculus inde ſumendus unde ſumpta eſt Antiphona, ſcilicet poſt Hymnum Veſperarum, aut Laudum; deinde dicitur Oratio.

2. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, ſit ejuſdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, ſi in Feſto Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridie in Veſperis pro ejuſmodi memoriâ ſumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus*, cum Verſiculo Laudum, & Oratione, quæ ibidem notatur. Ad Laudes verò ſumitur Antiphona quæ in Communi aſſignatur ad *Magnificat* ſecundarum Veſperarum, cum Verſiculo & Oratione Officii, niſi Sanctus ille de quo fit Officium, aut ille de quo fit memoria, propriam habeant Orationem; tunc enim vel utraque, vel alterutra, de Proprio ſumitur.

3. Si de Dominica, Vigilia, aut Feria fiat Commemoratio, Antiphona, Verſiculus, & Oratio, niſi aliter notetur, ſumuntur è Proprio de Tempore. Si Verſiculus defecerit, aut etiam Antiphona, ſumuntur de Pſalterio.

4. Quando contingit plures fieri Commemorationes, ſemper Commemoratio Feſti de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm eſſet memoria.

CAPUT XII.

De Concurrentia Officii.

1. COncurrere dicuntur duo Officia, quando alterum antè incipit, quàm alterum terminari extra concurſum debeat, quod niſi in Veſperis, non accidit. Sic autem concurrunt Officia, vel æqualia gradu & dignitate, vel inæqualia in utroque vel in alterutro.

2. Gradus in Feſtis & Officiis attenditur ſecundùm denominationem Solemnitatis. Sic Feſtum Annuale habet gradum ſuperiorem reſpectu Solemnis, & Solemne reſpectu Annualis inferiorem, & ſic de cæteris. Dignitas attenditur ab eo cujus eſt Officium: ſic inter Feſta æqualis gradûs Officium Feſtorum Domini dignius eſt Officio Feſtorum quorumcumque quæ non ſunt Domini.

3. Non poteſt concurrere Feſtum Simplex cum Feſto Simplici, quia Officium Feſti Sim-

plicis terminatur ad Nonam; neque Feria poteſt concurrere cum Feria, quia Feria nunquam habet primas Veſperas.

4. Si in craſtinum Feſti Simplicis de Feria fiat, Veſperæ erunt Feriales, non quòd Feria habeat primas Veſperas, ſed quia Officium Feriæ ibi incipit, ubi præcedens Officium deſinit. Si verò duo Feſta Simplicia invicem ſubſequantur, cùm præcedentis Officium terminetur ad Nonam, & Officium ſequentis incipiat tantùm a Capitulo Veſperarum, ſumentur Pſalmi & Antiphonæ Feriales ut in Pſalterio, uſque ad Capitulum.

5. Semiduplici autem cum ſequente Semiduplici, aut die intrà Octavam tertii ordinis concurrente, Veſperæ ſunt de præcedente uſque ad Capitulum excluſivè: à Capitulo autem ſunt de ſequente, cum Commemoratione præcedentis.

6. Idem eſt de Duplici minore cum ſequente Duplici minore; & ſic de aliis quæ ſunt æqualis inter ſe gradûs.

7. Excipiuntur ab hoc ordinario Feſta Apoſtolorum, quæ ratione dignitatis, in æquali gradu ſuper aliorum Sanctorum Feſta, etiam Evangeliſtarum; Feſta ſancti Joannis Baptiſtæ, quæ ſuper Apoſtolorum, ideòque aliorum; Feſta Angelorum, quæ ſuper ſancti Joannis Baptiſtæ & Apoſtolorum, cum aliis Feſtis beatæ Mariæ, quæ ſuper omnium præcedentium; & Feſta Domini, quæ ſuper quæcumque, Veſperas habent integras. Feſta Crucis, & ſimilia, itemque Dedicatio Eccleſiæ, Annuntiatio, Præſentatio Domini, & Viſitatio beatæ Mariæ inter Feſta Domini numerantur.

8. Quando dies Octava Paſchæ cum Inventione Crucis concurrit, & dies Octava Corporis Chriſti cum Viſitatione B. Mariæ, Veſperæ dicuntur integræ de utraque Octava cum Commemoratione de ſequenti, quamvis ſint hæc Feſta ejuſdem gradûs & dignitatis; quia Octavæ illæ ritu quaſi Solemni celebrantur.

9. De Annuali verò concurrente cum Epiphania, Præſentatione, Annuntiatione, Aſcenſione Domini, aut Feſto Corporis Chriſti, ſit ſola Commemoratio, ſive in primis, ſive in ſecundis Veſperis.

10. Semiduplici autem concurrente cum ſequente Simplici, aut Duplici cum ſequente Semiduplici vel Simplici, aut Duplici majore cum ſequente Duplici minore & infrà, Veſperæ ſunt de præcedente, cum Commemoratione ſequentis. Contra, Semiduplici concurrente cum ſequente Duplici, aut Duplici minore cum ſequente Duplici majore, Veſperæ ſunt de ſequente, cum Commemoratione præcedentis; & ſic de aliis quæ ſunt inæqualis inter ſe gradûs.

11. Quid faciendum ſit in Veſperis, quando Dominica quævis concurrit cum Feſto Duplici ſeu feſtivato, ſeu non feſtivato, de quo fiat Officium, vel Sabbato, vel Feriâ ſecundâ, dictum eſt ſuprà, Cap. VI. num. 7.

CAPUT XIII.

De Occurrentia Officii.

1. Occurrentia attenditur inter Officia quæ ſimul eodem die occurrunt: ſæpè fit enim ut uno eodemque die oc-

currant duo Feſta, vel Feſtum & aliqua Dominica; aut Feria vel Octava, quorum unum excludit aliud: ideòque neceſſe eſt illud quod excluditur, in alium diem transferri, vel ſaltem anticipari, ſiquidem ſit tranſlationis aut anticipationis capax, vel de eo ſolam Commemorationem fieri, vel nihil omninò, quod etiam quandoque contingit.

2. Feſtum itaque Simplex quod nunquam transfertur, occurrens in Annuali, aut Solemni majore, prætermittitur.

3. De Simplici occurrente in Solemni minore fit Commemoratio ad Laudes; in aliis verò gradûs inferioris, ad primas Veſperas: & ſi Feſtum Simplex habeat Lectionem propriam, hæc legitur pro ultimâ Officii Nocturni, niſi ſit legenda Homilia in Evangelium Dominicæ, vel Octavæ, vel Feriæ majoris eo die occurrentis.

4. Licèt autem diebus intrà Octavas, in Officio Nocturno, omiſsâ Lectione ultimâ diei de quo fit Officium, ponatur Lectio Feſti Simplicis occurrentis, non tamen ea dicetur, ſi legenda ſit Homilia in Evangelium Feriæ majoris, & ſimiliter omittetur in Officio Nocturno Feſti Semiduplicis de Sancto, ubi pariter legenda erit hujuſmodi Homilia, ſi quæ occurrat, duabus tunc Feſti Semiduplicis Lectionibus (ſi duas habeat proprias) in unam junctis.

5. Nunquam pariter transfertur Feſtum Semiduplex, ſed prætermittitur occurrens in Annuali, aut in Solemnibus majoribus Domini, quæ gaudent privilegiis Annualium, Epiphaniâ videlicet, Præſentatione, Annuntiatione, & Aſcenſione, aut in Feſto Corporis Chriſti. De Semiduplici autem occurrente in aliis Solemnibus majoribus fit Commemoratio, ſed in Laudibus tantùm.

6. Feſti Semiduplicis occurrentis in Solemni minore, Duplici quocumque, Dominicâ, & in die intrà Octavam ſecundi ordinis, fit Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus: & duæ ejus Lectiones (ſi duas habeat) in unam junctæ ponuntur pro ultima Officii Nocturni, niſi legenda ſit Homilia in Evangelium, ut dictum eſt num. 3. Quando autem occurrit in die intrà Octavam tertii ordinis, fit de eo Officium & Commemoratio Octavæ, ſervato ritu qui ſervari ſolet in Feſtorum Semiduplicium concurrentia.

7. Feſtum Duplex occurrens in Feſto ſuperioris gradûs, vel in Dominica, transfertur in proximum diem Feſto Semiduplici & ſuprà non impeditum. De quibuſdam tamen Duplicibus fit Officium, quando occurrunt in Dominicis quæ vocantur Communes & per annum: de quibus vide quæ dicta ſunt Cap. 6. hujus Partis, num. 5.

8. Si Feſtum Duplex majus feſtivatum per univerſam Diœceſim occurrat in die Octava ſecundi ordinis, fit Officium de eo; & in utriſque Veſperis & Laudibus Commemoratio Octavæ, cujus Homilia in Evangelium ponitur pro ultima Lectione Officii Nocturni, ſi diverſum ſit ab Evangelio Feſti. Quòd ſi Feſtum Duplex majus non feriatur à populo, transfertur; & fit

Officium de Octava. De Duplici verò majore occurrente in die Octava tertii ordinis fit Officium, & Commemoratio duntaxat Octavæ, utpote gradûs inferioris.

9. Feſtum Duplex minus occurrens in die Octava tertii ordinis transfertur, & fit Officium de Octava.

10. In Vigiliis Annualium extra majores Natalis Domini, Paſchæ vel Pentecoſtes Vigilias, fit Officium de Duplici majore & ſuprà, ſi occurrat, cum ultima Lectione de Homilia in Evangelium Vigiliæ, & Commemoratione in Laudibus per Antiphonam propriam. Duplex minus in iiſdem Vigiliis occurrens (quia non poteſt aliter commodè fieri) anticipabitur.

11 De Dominica quacumque, vel de die Octava ſecundi ordinis, vel de Feria majore occurrentibus in Feſto ſuperioris gradûs, etiam Annuali, fit ſemper Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus. Hæ Commemorationes dicuntur privilegiatæ.

12. Similiter anticipanda erunt Officia diei Octavæ Epiphaniæ, & diei Octavæ Aſcenſionis, quæ diverſa ſunt à Feſtorum ipſorum Officio, & propriis dicata myſteriis, ubicumque Feſtum Patroni vel Titularis, vel Dedicationis Eccleſiæ, ipſis diebus occurrens ſolet & debet ritu Annuali vel Solemni majori à Clero celebrari, vel à populo ipſarum Eccleſiarum feriari. Quod fiet etiam in ſimili caſu de Officio ſanctarum Reliquiarum in die Octava omnium Sanctorum; non verò propter Feſta privatæ devotionis aut fundationis quarumdam Sodalitatum, quocumque ritu alias celebrari conſueverint, quæ in alium diem transferri poſſunt, & nec debent publico & regulari totius Diœceſeos Officio anteferri.

13. Quotieſcumque fit in Laudibus memoria Dominicæ, ſeu diei Octavæ cujuſcumque habentis Evangelium diverſum ab Evangelio Feſti, vel Feriæ majoris, aut Vigiliæ; toties pro ultima Lectione Officii Nocturni legitur Homilia in Evangelium Dominicæ, vel diei Octavæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ. Si autem eodem die fiat Commemoratio diei Octavæ habentis Evangelium proprium, & etiam Dominicæ, vel Feriæ, vel Vigiliæ; tunc legitur utraque Homilia pro penultima & ultima Lectione Officii Nocturni, ita ut pro penultima Lectione legatur Homilia Officii gradûs ſuperioris.

14. In primis Veſperis Annualium, præter Commemorationes privilegiatas (ſi quæ occurrant) non fit alia, niſi de Duplici majore concurrente, & ſuprà. Quid autem ſit faciendum, quando concurrunt Feſta annualia Sanctorum cum Solemnibus majoribus Domini, vide Cap. XII. *de Concurrentiâ Officii*, num. 9.

15. In Laudibus Annualium fit Commemoratio de die Octava Duplici minore, & de die intrà Octavam ſecundi ordinis, ſi occurrant; in ſecundis verò Veſperis, de concurrente Feſto Duplici & ſupra, vel de die intrà Octavam ſecundi ordinis, aut etiam de Feſto Semiduplici,

ſi

ſi poſtridiè de eo fiat Officium, ut contingere poteſt in Adventu.

16. In primis Veſperis Solemnium majorum fit Commemoratio de Duplici minore concurrente, & de die Octavâ Duplici pariter minore, ſeu concurrente, ſeu poſtridiè occurrente, ac de die intrà Octavam ſecundi ordinis; in Laudibus autem, tam de die Octava, quàm de diebus intrà Octavas quaſcumque, aut alio Semiduplici, ſi occurrat. In ſecundis denique Veſperis fit Commemoratio Feſti gradûs cujuſlibet inferioris, non excepto Simplici, modò poſtridiè de eo fiat Officium: itemque, dierum intrà Octavas quaſcumque, aut Semiduplicis alterius; licèt horum die ſequenti fiat tantùm Memoria, propter Dominicam quæ occurrat aut Feſtum Duplex.

17. In primis Veſperis Solemnium minorum fit Commemoratio Semiduplicis cujuſcumque, & ſuprà: in Laudibus etiam Simplicis, & ſimiliter in ſecundis Veſperis, licèt de Simplici fiat poſtridiè tantùm Memoria.

18. In Duplicibus majoribus & infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuſcumque Officii gradûs inferioris vel minùs digni, quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

19. A Feria iv. Cinerum incluſivè ad Feriam iv. maj. Hebdomadæ, de Simplicibus & Semiduplicibus fit tantùm Commemoratio ſecundùm Rubricam generalem: eorum tamen Lectiones (quamvis proprias habeant) leguntur ſolummodò in Dominicis pro ultima Officii Nocturni.

20. Duplicia à populo non feriata, quæ occurrunt in Quadrageſima, transferuntur in aliud tempus, excepto Officio Compaſſionis. Si verò Officium Compaſſionis occurrat die 24 Martii, terminatur ad Nonam: ſi die 25. nulla fit de eo Memoria illo anno.

21. Quodcumque Feſtum, etiam Annuale, occurrens in Dominica prima Adventûs, Feriâ quartâ Cinerum, Dominicâ primâ Quadrageſimæ, Dominicâ Paſſionis, à Dominicâ Palmarum incluſivè ad Dominicam in Albis incluſivè, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè ad Feſtum Trinitatis incluſivè, transfertur; idque in proximum diem Solemni majori vel ſuprà non impeditum, ſi tranſlatum ſit Annuale aut Solemne majus; ſecùs verò, in primum diem Feſto Semiduplici & ſuprà non impeditum. A Veſperis Feriæ quartæ poſt Dominicam Palmarum incluſivè, ad Dominicam in Albis incluſivè, tam Simplicium quàm Semiduplicium in his diebus occurrentium, omittitur Commemoratio. Item à primis Veſperis Pentecoſtes ad Feriam quartam ſequentem, nulla fit Commemoratio. Triduo autem poſt hanc Feriam, de Simplici & Semiduplici fit Memoria, excepto quòd in primis Veſperis Feſti SS. Trinitatis nihil fiat de Semiduplici occurrente in Sabbato.

22. Si contigerit transferri Feſtum Apoſtoli alicújus, tunc fit die proximè ſequenti, etiamſi occurrat illo die Feſtum Semiduplex & ſuprà, niſi ſit Solemne: verbi gratiâ, ſi Feſtum

ſancti Andreæ occurrat Dominica, celebratur Feriâ ſecundâ; & de Feſto ſancti Eligii quod eſt Semiduplex, fit tantùm Memoria, quia Semiduplex non transfertur. Si tamen in aliqua Eccleſia celebretur ritu Duplici, transfertur in Feriam tertiam. Quando autem dies proximè ſequens feſtivatur à populo, aut eſt Solemne Feſtum Vigiliam habens, transfertur, ſecundùm generalem Rubricam.

23. Feſtum Annuntiationis occurrens in Dominica, transfertur (etiam in propria Eccleſia) in Feriam ſecundam, etiamſi eo die occurrat alicubi Feſtum Annuale, de quo fiet primâ die non impeditâ, ſecundùm ſuperiorem Rubricam. Si verò transferatur poſt Paſcha, de eo fiet Feriâ ſecundâ poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto, etiam Annuali, in ea occurrente, de quo fiet primâ die non impeditâ, ſecundùm generalem Rubricam.

24. Si Feſtum ſancti Marci evenerit in Dominica, abſtinentia à carnibus cum Litaniis fit Feriâ ſecundâ ſequente. Si verò idem Feſtum occurrerit in hebdomada Paſchæ, abſtinentia cum Litaniis fit Feriâ ſecunda poſt Dominicam in Albis, quocumque Feſto in ea occurrente: Officium verò ſancti Marci fit primâ die non impeditâ Feſto Semiduplici & ſuprà poſt Dominicam in Albis, ſecundùm generalem Rubricam.

25. Feſtum ſanctorum Philippi & Jacobi Sabbato aut Dominicâ in Albis occurrens, transfertur in 8. Maii.

26. Si ſecunda dies Novembris occurrerit in Dominica, Feriâ ſecundâ celebratur Commemoratio Defunctorum.

27. Si plura Feſta transferantur, priùs de digniori, & inter plura Duplicia priùs de majori; alioquin, ſi ſint ejuſdem gradûs, de iis fiet eo ordine quo occurrunt in Calendario, exceptis Feſtis Apoſtolorum & ſupra, quæ aliis inferioris gradûs, etiam Feſtis Evangeliſtarum, præferuntur.

28. Si Feſtum Simplex vel Semiduplex occurrat in die in quo fieri tantùm poſſit de eo Commemoratio, fit etiam tantùm Commemoratio de eo in Veſperis præcedentis diei, etiamſi dicantur de Feria: ſi autem in die in quo nihil poſſit fieri de eo, nihil etiam fiet in Veſperis præcedentibus.

29. Cùm Feſtum habens Octavam transfertur, transfertur & ejus Octava.

30. De diebus intrà Octavas quæ celebrantur in Adventu, dictum eſt ſuprà, Cap. de *Octavis*, in fine.

PARS SECUNDA.

De Horis Officii.

Officium eſt Nocturnum, vel Diurnum.

1. Officium Nocturnum; quod etiam Vigiliarum nomine nuncupatur, inſtitutum eſt ut celebretur ad exemplum Davidis, qui mediâ nocte ſurgebat ad confitendum nomini Domini: nunc quia in pleriſque locis ex conſenſu Eccleſiæ manè perſolvitur, dicitur vulgato nomine Matutinum.

2. Officium Diurnum (ſic nuncupatum, quòd per diem

celebrari ſoleat, ad exemplum ejuſdem Davidis qui ſepties in die laudem dicebat Domino,) in ſeptem Horas dividitur, quæ ſunt: Laudes, ſic dictæ à Pſalmis Laudum qui hâc horâ Deo cantantur; olim Matutinæ, quòd manè perſolverentur, appellatæ: Prima, quæ orto ſole ante Officium Capituli: Tertia, quæ inter ortum ſolis & meridiem: Sexta, quæ meridie ante prandium: Nona, quæ inter meridiem & occaſum ſolis: Veſperæ, quæ occidente ſole, ſive adveſperaſcente die, ante Cœnam: Completorium denique, quod completo die ante cubitum Deo perſolvitur; ſicque omne Officium conſummatur.

3. De his octo Horis ſingillatim agendum.

Caput I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Noctis hæc per ordinem regulariter dicuntur, niſi aliter quibuſdam diebus notetur: *Pater. Ave. Credo.* ſecretò; deinde altâ voce Celebrans dicit: *Domine, labia*, &c. pollice ſignando ſibi os ſigno crucis. Tùm manu extensâ ſignando ſe à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero ad dextrum, (quod ſervatur initio omnium Horarum) dicit, *Deus, in adjutorium*, &c. Dicto *Alleluia*, vel *Laus tibi, Domine*, &c. dicitur Invitatorium conveniens, cum Pſalmo *Venite*, modo infrà præſcripto in Capite I. tertiæ Partis. Poſteà dicitur Hymnus.

2. Hymnum ſequuntur Pſalmi & Lectiones, ſed diversâ ratione, pro diverſitate Officii, Nam ſi ſit Duplex minus, & ſuprà, (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi cum totidem Antiphonis, tribus Verſiculis, novem Lectionibus ac Reſponſoriis, per tres Nocturnos diſtinctis hoc modo:

3. In I. Nocturno dicuntur tres Pſalmi, cum tribus Antiphonis, ſcilicet poſt ſingulos Pſalmos Antiphona una; Antiphonam tertiam ſequitur Verſiculus, poſt quem dicitur ſecretò, *Pater noſter*, uſque ad *Et ne nos*, &c. quod clarâ voce pronuntiatur, (quod & in aliis Horis obſervatur in Choro, quando in ipſis dicitur Oratio Dominica); ſequitur Abſolutio, deinde tres Lectiones: quamlibet præcedit Benedictio; & poſt ſingulas concluſas, ut infrà dicetur, Part. III. Cap. VIII. n. 13. dicitur Reſponſorium. (Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium). Lectiones deſumuntur ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt, niſi aliæ propriæ de Scriptura aſſignentur, quod fit in majoribus tantùm Solemnitatibus). Reſponſoria verò dicuntur ut in Proprio de Tempore, ſi Officium fiat de Tempore; ſi verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamſi Lectiones fuerint de Tempore. In fine tertii Reſponſorii primi & ſecundi Nocturnorum, dicitur *Gloria Patri*, cum reclamatione Reſponſorii, niſi aliter in propriis locis notetur.

4. In II. Nocturno dicuntur alii tres Pſalmi, cum totidem Antiphonis, Verſiculus alius, *Pater noſter*, Abſolutio, & Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, & in Feſtis

Domini ; de Sanctis verò in omni Officio de Sanctis : Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, aut de vita illius Sancti de quo fit Officium ; & poſt quamlibet Lectionem, unum Reſponſorium cum *Gloria Patri*, ut ſuprà, n. 3.

5. In III. Nocturno alii tres Pſalmi, cum Antiphonis, Verſiculo, *Pater noſter*, &c. ut ſuprà, leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Feſto, ſecundùm qualitatem Officii ; ultimâ interdum exceptâ, ut videbitur infrà ; & primæ Lectioni de Homilia ſemper præponitur principium Evangelii de quo eſt Homilia. Poſt VII. & VIII. Lectiones unum dicitur Reſponſorium, & in fine Octavi ℟. Lectionum additur *Gloria Patri*, ut ſuprà, & poſt ultimam dicitur *Te Deum*, niſi aliter notetur: poſt *Te Deum*, vel quando non dicitur, poſt ultimum Reſponſorium, inchoantur Laudes, ut infrà ; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà, num. 9.

6. Excipiuntur ab hoc ordinario Officia tridui ante Paſcha, & Defunctorum, in quibus in tertio Nocturno non legitur de Evangelio, nec de Homilia, ſed de Apoſtolo.

7. In Feſtis Semiduplicibus, & Simplicibus, poſt Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, tres videlicet Pſalmi ſub una Antiphona, cum Verſiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de Communi ſecundùm Feriam ; poſteà *Pater noſter*, deinde Abſolutio, & tres Lectiones ſub tribus Benedictionibus. Scilicet in Feſtis Semiduplicibus Lectio j. erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis ; tùm ij. & iij. de Feſto. In Simplicibus verò j. & ij. Lectiones de Scriptura occurrente ; prima videlicet ſola ; ſecunda, ex duabus aliis in unam junctis ; tertia, de Feſto. Poſt I. & II. Lectiones dicitur unum Reſponſorium ex Proprio, vel ex eodem Nocturno de Communi, ſecundùm Feriam. Poſteà in Semiduplicibus & Simplicibus poſt tres Lectiones dicitur *Te Deum.*

8. In Officio Feriæ (extra Tempus Paſchale) Invitatorium & Hymnus, ſi non ſint in Proprio de Tempore, de Pſalterio ſumentur ; deinde novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo, ut in Pſalterio. Poſt Verſiculum, *Pater noſter*, Abſolutio, & tres Lectiones, quæ erunt de Scriptura occurrente, in Proprio de Tempore niſi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum ſua Homilia, vel Commemoratio facienda ſit de Sancto per Lectionem de vita illius ; tunc enim tres Lectiones de Scriptura in duas rediguntur. Poſt ſingulas Lectiones dicitur Reſponſorium, ut notatur in Proprio de Tempore.

9. Tertium Reſponſorium communiter ſequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur cum integra concluſione Oratio, & antè & poſt dicitur *Dominus vobiſcum*, deinde in fine, *Benedicamus Domino.* In Feriis majoribus (extra Tempus Paſchale) ante Orationem,

& *Dominus vobiſcum*, dicuntur, flexis genibus, Preces poſitæ ad Tertiam.

10. Tempore Paſchali, id eſt, à Dominica Reſurrectionis ad Sabbatum poſt Pentecoſten incluſivè, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, conſtans tribus Pſalmis, totidem Lectionibus, duobus Reſponſoriis; Pſalmi variantur, ut notatur in Proprio de Tempore; & in Solemnibus minoribus, & infrà, dicuntur ut in Officio de Feria, ſub una Antiphona.

11. In Annualibus autem & Solemnibus majoribus, Pſalmi dicuntur ſub tribus Antiphonis, ipſo die Feſto; non verò diebus intrà Octavam, in quibus ex tribus Antiphonis diei unaquæque dicitur ſingulis diebus, ſecundùm Feriam.

CAPUT II.
De Laudibus.

1. AD Laudes, (ſi ſeparentur ab Officio præcedenti, dictis, *Pater* & *Ave;* ſi verò non ſeparentur, poſt *Te Deum*, vel III. Reſponſorium, Hebdomadarius abſolutè dicit *Deus, in adjutorium.* ut ſuprà, & dicuntur Pſalmi & Canticum cum Antiphonis Officio convenientibus, ut habetur in Pſalterio pro unoquoque hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Semiduplicibus & ſuprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ, ſi non adſint propriæ, ſumuntur de Communi. At in Feſtis Simplicibus, Pſalmi dicuntur ſub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intrà Octavas, ſub quarta Antiphona de Laudibus Feſti, niſi propria aſſignetur.

3. Poſt Pſalmos (niſi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum *Benedictus*, cum Antiphona & Oratione; omnia pro qualitate Officii.

4. Preces, quando dicendæ ſunt, dicuntur poſt Antiphonam ad *Benedictus*. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiſcum* vel *Domine, exaudi*, & *Oremus*. Poſt Orationem repetitur *Dominus vobiſcum.* deinde dicitur *Benedicamus.* & ſecretò Verſiculus *Fidelium animæ*, & *Pater noſter*.

5. Si Commemorationes ſunt faciendæ, fiunt poſt Orationem Officii diei; & poſt ultimam Orationem dicitur *Benedicamus*. cætera ut ſuprà.

6. Tempore Paſchali, in Officio de Feria, ut in Simplicibus, Pſalmi dicuntur ſub una Antiphona; in Semiduplicibus verò & ſuprà, nihil mutatur: cætera ut in alio Tempore.

CAPUT III.
De Prima.

1. AD Primam, (ſi ſeparetur ab Officio præcedenti) dictis, *Pater* & *Ave* ſecretò, dicitur, *Deus, in adjutorium*, & Hymnus *Jam lucis.* Poſt Hymnum imponitur Antiphona conveniens; quod fit etiam ad cæteras Horas ante intonationem Pſalmorum, ut habetur infrà, Parte III. Cap. V. *de Antiphonis.* Sumuntur autem Antiphonæ in Feſtis ad Horas diei, ex Laudibus per ordinem, quartâ prætermiſsâ. In Feriali verò Officio, ſumuntur Antiphonæ quæ notantur in Pſalterio, vel in Pro-

prio de Tempore, pro unaquaque Hora. Pſalmi tres in Feſtis Annualibus, ac Solemnibus majoribus, iidem ſunt qui pro die Dominica in Pſalterio notantur, omiſſo tamen Symbolo *Quicumque.* In omni alio Officio, tam de Tempore, quam de Sanctis, aut de Feria, Pſalmi Feriales ſumuntur ut in Pſalterio, niſi aliter notetur.

2. Poſt Pſalmos, dictâ ad longum Antiphonâ, dicitur, diebus Dominicis ac Feſtis Solemnibus, in quibus ad Nocturnum Pſalmi de Dominica, vel proprii, dicti ſunt, Capitulum *Eratis*, cujus loco in Feriali Officio, (extra Tempus Paſchale) dicitur Capitulum *Videte.* deinde ℟. *br. Chriſte Fili*, cujus Verſus variatur pro diverſitate Temporis ac Feſtorum. Poſt ℟. br. ℣. *Exurge.* deinde *Kyrie*, cum Oratione Dominica, Symbolo Apoſtolorum, Verſiculis & Confeſſione; verùm ii omittuntur in Dominicis & in Feſtis Semiduplicibus quibuſcumque & ſuprà, intrà Octavas quaſcumque, in triduo poſt Circumciſionem, Vigiliâ Epiphaniæ, & biduo ante Pentecoſten. Ad *Adjutorium*, quilibet ſignat ſe ſigno crucis: in Confeſſione, ad *meâ culpâ*, ter percutitur pectus. Qui autem ſolus recitat, ſemel tantùm dicit *Confiteor.* omiſſis his vocibus, *& tibi, Pater, & vobis, fratres; & te, Pater, & vos, fratres*; & ſimiliter ſemel *Miſereatur.* in quo dicit *noſtri, peccatis noſtris, perducat nos*: quod etiam ſervatur ad Completorium.

3. In Feriis verò quæ Preces habent ad Laudes, in Precibus ad Primam adjiciuntur Verſiculi *Eripe me*, & qui ſequuntur ante Confeſſionem, & poſt Verſus qui ſequuntur Confeſſionem, *Domine, exaudi.* deinde Verſus *Dominus vobiſcum*, Oratio, ac rursùs *Dominus vobiſcum.* ultimò *Benedicamus.*

4. Excipitur ab hoc ordinario Prima Feriæ quintæ in Cœna Domini, tùm novem ſequentium dierum, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, in quibus dicitur proùt notatur propriis locis.

CAPUT IV.
De Officio Capituli.

1. POſt Primam ſequitur Officium Capitulare, quod quatuor conſtat partibus.

2. Primò, Lectione Martyrologii, in cujus fine reſpondetur: *Deo gratias*, cum Verſiculo *Pretioſa*, & Oratione *Sancta Maria.*

3. Secundò, Precibus ad opera diurna, ſcilicet *Deus, in adjutorium.* ter, cum Verſu *Reſpice*, & Oratione *Dirigere.*

4. Tertiò, Lectione Canonum, ſeu de Vita Clericorum, vel de Regula in Monaſteriis, cum ℣. *Adjutorium*, & Benedictione.

5. Lectiones Necrologii, in Capitulis, ſi ſit uſus, cum precibus ſuo loco notatis.

CAPUT V.
De Horis, Tertia, Sexta & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam & Nonam, (ſi ſeparentur ab Officio præcedenti) dictis ſecretò *Pater* & *Ave*, dicitur *Deus, in adjutorium*, & Hymnus, deinde Pſalmi per Ferias diſtributi, (præterquàm in omnibus Feſtis Annualibus, ac in

Feſtis Domini, & beatæ Mariæ Solemnibus, in quibus dicuntur Pſalmi de Dominica); quibus dictis cum Antiphona, dicuntur Capitulum & Reſponſorium breve pro qualitate Officii. Poſt Reſponſorium breve & Verſiculum (niſi dicendæ ſint Preces) dicitur *Dominus vobiſcum*, vel *Domine, exaudi*, & Oratio quæ habetur in Proprio de Tempore; aut ſi fiat de Sancto, in Proprio vel in Communi Sanctorum.

2. Poſt Orationem, repetitur *Dominus vobiſcum.* & dicitur *Benedicamus* (& ſi aliud non ſequatur Officium) dicitur ſecretò *Fidelium animæ*, deinde *Pater*.

3. Excipiuntur ab hoc ritu Horæ tridui ante Paſcha, ac ſequentis hebdomadæ, & Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; quibus diebus dicuntur prout notatur propriis locis.

Caput VI.

De Veſperis.

1. AD Veſperas, (ſi ſeparentur ab Officio præcedenti) dictis ſecretò *Pater* & *Ave*, dicitur *Deus, in adjutorium*, deinde quinque Pſalmi cum quinque Antiphonis (niſi aliter notetur); poſteà Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum *Magnificat.* cum ſua Antiphona, & Oratio, cum *Dominus vobiſcum*, vel *Domine, exaudi.* antè & poſt; & in fine, *Benedicamus.* ac ſecretò, *Fidelium.*

2. Excipiuntur Veſperæ à Feria quarta majoris Hebdomadæ incluſivè ad Sabbatum in Albis excluſivè, & Veſperæ Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quæ dicuntur ut ſuo loco notatur.

3. Excipiuntur pariter Veſperæ Officii Pentecoſtes, in quibus tres tantùm Pſalmi proprii ſub totidem Antiphonis dicuntur.

4. Excipiuntur etiam Veſperæ intrà Octavas ſecundi & tertii ordinis, in quibus Pſalmi quinque ſub una dicuntur Antiphona.

5. Item excipiuntur primæ Veſperæ Solemnium majorum & ſuprà, in quibus poſt Capitulum dicitur Reſponſorium ante Hymnum.

6. Preces, quando dicendæ ſunt, dicuntur poſt Antiphonam ad *Magnificat.*

7. Quando autem fiunt Commemorationes, ſive propriæ, ſive communes, quæ Suffragia dicuntur, fiunt poſt Orationem Officii diei.

Caput VII.

De Completorio.

1. AD Completorium abſolutè dicitur *Converte nos*, ſignando pollice pectus, tùm *Deus, in adjutorium*, faciendo ſignum crucis: Pſalmi tres diſtributi per Ferias omni die, exceptis Solemnibus majoribus & ſuprà, & Feſtis Circumciſionis Domini, & Conceptionis beatæ Mariæ, in quibus dicuntur Pſalmi de Dominica ipſo die Feſto, non autem in Vigilia, nec per Octavam: Antiphona, vulgò communis, de Pſalterio; propriæ verò in Feſtis Solemnibus majoribus & ſuprà, etiam quando Pſalmi de Feria in Vigiliis & per Octavam dicuntur: Hymnus, Capitulum, Reſponſorium *In manus*, Verſiculus, *Nunc dimittis*, cum ſua Anti-

phona, ut habetur in Pſalterio, niſi aliter notetur.

2. Precum Verſiculi (qui diebus Dominicis, ac Feſtis Semiduplicibus & ſuprà, intrà Octavas quaſcumque, à Circumciſione ad Epiphaniam, & Feriâ ſextâ ante Pentecoſten omittuntur) cæteris diebus dicuntur, ut habentur in Pſalterio; tùm Oratio *Viſita.* cum *Dominus vobiſcum*, vel *Domine, exaudi*, antè & poſt; & in fine, *Benedicamus.*

3. Finito Completorio, dicitur ſecretò *Gratia Domini*, & *Fidelium animæ*, &c. tùm dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ. Poſt completum Officium, dicitur ſecretò, *Pater. Ave. Credo.*

4. Excipitur ab hoc ordinario Completorium Feriæ iv. majoris Hebdomadæ, & ſequentium dierum, uſque ad Sabbatum in Albis incluſivè, & Hebdomada Pentecoſtes, in quibus dicitur proùt notatur propriis locis.

PARS TERTIA.

De Horarum Partibus.

Singulæ Horæ (niſi aliter notetur) inchoantur per *Deus, in adjutorium.* præmiſſo ad Officium Nocturnun, *Domine, labia*, & ad Completorium, *Converte nos*

CAPUT I.

De Invitatorio.

1. Invitatorium dicitur regulariter in omni Officio Nocturno, cum Pſalmo *Venite*, ſed variatur pro Officii qualitate, ut in Pſalterio, Proprio de Tempore, ac in Proprio & Communi Sanctorum.

2. Variatur quoquè pro modo & ordine quo dicitur, tam ante, quàm poſt Pſalmum, & poſt ſingulos verſus Pſalmi: de quò vide quæ dicta ſunt I. Parte, Cap. I. *de Officio Annuali*, & Cap. II, n°. 5. de Officio Solemni & Duplici; Cap. IV, *de Officio Semiduplici*, n°. 5.

3. Tempore Paſchali, in fine Invitatorii additur unicum *Alleluia.*

4. Non dicitur Invitatorium in Epiphania Domini, nec triduò ante Paſcha, nec in Officio Defunctorum, excepto Officio Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum quod celebratur die 2, vel 3. Novembris.

CAPUT II.

De Hymnis.

1. Hymnus dicitur in qualibet Hora, præterquàm à Veſperis Feriæ iv. majoris Hebdomadæ uſque ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, & præterquàm in Officio Defunctorum.

2. Ad Officium Noctis Hymnus dicitur poſt Pſalmum *Venite.* excepto die Epiphaniæ; ad Laudes, poſt Capitulum, excepto die Natalis Domini; ad Horas diei, poſt *Deus, in adjutorium;* ad Veſperas, poſt Reſponſorium ſi dicatur, alioquin, poſt Capitulum; ad Completorium, poſt Antiphonam Pſalmorum.

3. Dicuntur autem Hymni in Officio de Tempore, ut in Pſalterio, quando proprii Hymni in Proprio de Tempore non adſunt; in Officio de Sanctis, dicuntur ut in Communi, niſi proprii in Proprio Sanctorum habeantur.

4. Doxologia quæ reperitur in decurſu Breviarii, mutatur in

propriam,

propriam quoties Officium habet propriam.

CAPUT III.

De Pſalmis.

1. Pſalmi modo & ordine quo ſunt in Pſalterio diſtributi, dicuntur ſingulis diebus ad omnes Horas, tam Diurnas, quàm Nocturnas, non ſolùm in Officio de Tempore, ſed etiam in Officio de Sanctis. Ab hoc ritu, ne Feſta quidem Annualia & Solemnia majora excipiuntur quantùm ad primas Veſperas, in quibus & in Completorio Pſalmi Feriales ſemper dicuntur, (præterquàm Paſcha & Pentecoſten) ſed ſolùm quantùm ad Officium diei Feſti, in quo ad omnes Horas, Diurnas & Nocturnas, dicuntur Pſalmi de Dominica, niſi alii aſſignentur. Excipitur etiam Officium tridui ante Paſcha, in quo Pſalmi dicuntur, ut propriis locis notatur. Tempore Paſchali dicuntur tantùm tres Pſalmi ad Nocturnum, proùt in Proprio de Tempore notatur.

2. In fine Pſalmorum, & ad quamlibet Pſalmorum diviſionem ſemper dicitur *Gloria Patri*, & *Sicut erat*, præterquàm in triduo ante Paſcha; tunc enim in fine Pſalmorum nihil dicitur: & in Officio Defunctorum, poſt Pſalmos & Cantica, loco *Gloria Patri*, dicitur *Requiem.*

CAPUT IV.

De Canticis.

1. Cantica dicuntur in Officio, tam de Tempore quàm de Sanctis, ad Laudes, ut in Pſalterio diſtribuuntur, niſi alia in Proprio tam de Tempore quàm de Sanctis aſſignentur.

2. Canticum quod poſt tres Pſalmos priores dicitur in Laudibus, variatur ſecundùm diverſitatem Officii. Feſta Domini Annualia & Solemnia, Feſta beatæ Mariæ Virginis etiam non feſtivata à populo; atque etiam Feſtum Dedicationis Eccleſiæ, habent ſuum Canticum; ut in proprio loco notatur, tam in die quam per Octavam, quoties fit de Octava quæ non eſt Feſtorum Domini.

3. Suum etiam habent Canticum Officium Defunctorum, & Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, ac Officium tridui ante Paſcha.

4. In cæteris Officiis de Sanctis, inde ſumitur Canticum, unde ſumuntur Pſalmi Laudum.

5. In Annualibus & Solemnibus, cùm dicantur ſemper Pſalmi de Dominica, dicitur & Canticum de Dominica, niſi aliud aſſignetur.

6. In aliis Feſtis, cùm dicantur ſemper Pſalmi Feriales, dicitur & Canticum ibi notatum pro Feſtis. In Officio verò Feriali, dicitur Canticum Feriale, exceptis Feriis Paſchalibus, in quibus dicitur Canticum è Pſalterio pro Feſtis, ſecundùm Feriam.

7. In fine omnium Canticorum dicitur *Gloria Patri*, & *Sicut erat.* Excipitur Canticum *Benedicite*, in cujus fine, loco *Gloria Patri*, & *Sicut erat*, dicitur *Benedicamus Patrem*, & *Benedictus es*, ut ibidem ponitur. In Officio autem tridui ante Paſcha, poſt Cantica ut poſt Pſalmos nihil dicitur, & in Officio Defunctorum, omiſſo *Gloria Patri*, dicitur *Requiem æternam.*

CAPUT V.
De Antiphonis.

1. AD omnes Horas, Nocturnas & Diurnas, ſemper cum Pſalmis dicuntur Antiphonæ, vel una, vel plures, pro diverſitate Officii & Horarum.

2. Si de Tempore fiat Officium, putà de Dominica, aut de Feria, dicuntur in omnibus Horis, Nocturnis vel Diurnis, Antiphonæ poſt Pſalmos, ut in Pſalterio habentur, niſi aliter notetur. Antiphonæ poſitæ ad Completorium in Pſalterio non mutantur, niſi in Feſtis Annualibus, aut Solemnibus majoribus, ac per eorum Octavas, quando fit Officium de Octava. Intrà Octavas tamen Feſtorum Domini, etiamſi Officium non fiat de Octava, dicuntur Antiphonæ de Octava, niſi occurrat aliud Feſtum habens Antiphonas proprias.

3. In Feſtis Semiduplicibus & ſuprà, Antiphonæ quinque dicuntur ad Laudes & Veſperas, ſive ex Proprio, ſive ex Communi Sanctorum. In Simplicibus, & in diebus intra Octavas ſecundi aut tertii ordinis, Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona propria, vel de Communi, quæ ad Laudes eſt quarta Laudum. In Semiduplicibus & ſuprà, ad Horas ſimiliter, tam in Proprio de Tempore quàm de Sanctis, quando propriæ habentur in Laudibus Antiphonæ, & aliæ propriæ non fuerint ad Horas, ſumuntur ex Laudibus hoc ordine: Ad Primam, prima; ad Tertiam, ſecunda; ad Sextam, tertia, & ad Nonam quinta.

4. Tempore Paſchali, tam in Officio de Tempore quàm de Sanctis, Pſalmi dicuntur ad Nocturnum ſub una Antiphona, ut in ſuis locis ponitur, exceptis tamen Feſtis Annualibus & Solemnibus majoribus, ipſo die Feſto. Ad alias Horas, in Feſtis Semiduplicibus & ſuprà, nihil mutatur in numero Antiphonarum, ſed in fine omnium additur *Alleluia*, quod à Septuageſima uſque ad Paſcha demitur, & omittitur ubicumque reperitur.

5. Antiphonæ in quocumque Officio eodem ſemper modo dicuntur, videlicet inchoantur tantùm ante Pſalmos & Cantica; & poſt Pſalmos & Cantica, integræ dicuntur.

6. Excipiuntur ab hac regula Antiphonæ majores in Adventu, quæ *O.* vocantur. Hæ enim bis repetuntur integræ; primò ſcilicet, ante *Magnificat*, ſecundò, poſt *Sicut erat.* Si pro ſola Commemoratione dicantur, ſemel tantùm dicuntur.

7. In Officio quod abſque cantu recitatur, Pſalmi & Cantica inchoantur abſque Antiphonarum impoſitione.

8. Quando aliqua fit Commemoratio, ſemper dicitur Antiphona cum Verſiculo ante Orationem, quæ ſumitur ex Officio quod convenit ei de quo fit Commemoratio; ita ut in Veſperis ſumatur Antiphona quæ aſſignatur ad *Magnificat*, & in Laudibus, quæ ad *Benedictus*, cum Verſiculis qui habentur poſt Hymnum, niſi aliter notetur.

9. Sabbato ante Septuageſimam additur *Alleluia* in fine illius Antiphonæ quæ immediatè præcedit, vel Capitulum, vel Commemorationem Septuageſimæ in Veſperis illius Sabbati;

& poſt deinceps uſque ad Paſcha dimittitur.

CAPUT VI.
De Verſiculis.

1. VErſiculus ſemper dicitur poſt Antiphonam quæ ſequitur ultimum Pſalmum cujuſque Nocturni : ad Laudes & Veſperas, dicitur poſt Hymnum: ad Primam, & ad reliquas Horas, poſt Reſponſorium breve.

2. Quando Verſiculus cantatur cum Neumate in fine, ut obſervatur ſemper in medio Nocturnorum, ad illud reſpondetur altâ voce cum Neumate.

3. A Veſperis Feriæ iv. majoris Hebdomadæ incluſivè, ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, non dicuntur Verſiculi, niſi in Nocturnis.

4. Quando fit aliqua Commemoratio, ſemper poſt Antiphonam ejus de quo fit Commemoratio, dicitur Verſiculus qui in ejus Officio ponitur poſt Hymnum Laudum ſeu Veſperarum, niſi aliter notetur.

5. Verſiculis prædictis, Tempore Paſchali, non additur *Alleluia*, ut nec Verſiculis Precum, nec in *Pretioſa*, & ſequentibus, neque Verſiculis Reſponſoriorum quorumcumque.

6. In Officio trium Lectionum ad Nocturnum, ſi ſumatur ex Officio novem Lectionum, Verſiculus I. Nocturni dicitur Dominicâ, Feriâ ſecundâ & quintâ; Verſiculus II. Nocturni, Feriâ tertiâ & ſextâ; & Verſiculus III. Nocturni, Feriâ quartâ & Sabbato.

CAPUT VII.
De Abſolutionibus & Benedictionibus ante Lectiones.

1. ABſolutiones & Benedictiones dicuntur ut in fine Pſalterii diſponuntur : ſcilicet, poſt Verſiculum, dicto *Pater noſter*, fit Abſolutio, & dantur Benedictiones; præterquàm triduo ante Paſcha, & in Officio Defunctorum.

2. Variantur hæ Benedictiones pro diverſitate Officiorum, id eſt, ſive novem, ſive trium Lectionum, ſive de Tempore, ſive de Sanctis, & pro varietate Temporum, ut poſt Pſalterium notatur.

3. In Officio trium Lectionum de Sanctis, Abſolutio ſumitur ſecundùm Feriam, Benedictiones verò, ut notantur pro ſecundo Nocturno in Officio novem Lectionum de Sanctis.

4. Lector petens Benedictionem in Choro, dicit *Jube, domne*, (apud Moniales Lectrix dicit *domna*) ; qui verò ſolus recitat, dicit abſolutè Benedictionem.

5. Quando Dominus Epiſcopus, Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more, *Jube, domne*, dignior poſt ipſum dicit illi : *Ora pro nobis, Pater;* ipſe autem Epiſcopus, dicit pro Benedictione, *Oro ut caritas*, &c. & dicit Lectionem. Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter, & cùm privatim Officium recitat Sacerdos cum aliis Clericis, inter quos non eſt alius ab ipſo Sacerdos.

6. Ad Abſolutiones & Benedictiones ſemper reſpondetur, *Amen.*

CAPUT VIII.
De Lectionibus.

1. LEctiones leguntur in quolibet Nocturno poſt Pſalmos, præmiſſo ſemper *Pater noſter*, &c.

2 In Duplicibus minoribus & ſupra (extra Tempus Paſchale) leguntur novem Lectiones, tres ſcilicet in quolibet Nocturno; in Feſtis autem Semiduplicibus ac Simplicibus, in Feriis, ac intrà Octavas, & toto Tempore Paſchali, in quo Nocturnum unum dicitur, tres tantùm Lectiones leguntur.

3. In Officio novem Lectionum, in primo Nocturno leguntur tres Lectiones ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem & ſuâ quâque die in Officio de Tempore occurrunt legendæ, niſi aliæ ſuis locis aſſignentur. In ſecundo Nocturno leguntur, ut deſignantur in Proprio. In tertio Nocturno leguntur de Homilia in Evangelium, ut in Proprio aſſignantur, & primæ Lectioni de Homilia præponitur principium Evangelii quod eo die legitur in Miſſa. Excipiuntur ab hoc Lectionum ordinario Officium tridui ante Paſcha & Officium Defunctorum, in quibus Homiliæ non leguntur.

4 Si loco ultimæ Lectionis Officii poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ, aut Feriæ majoris, cùm occurrunt, obſervetur quod dictum eſt ſuprà, in prima Parte, Cap. XI. *de Commemorationibus.*

5. In Officio trium Lectionum ordinabuntur Lectiones ut ſequitur. Si Feſtum duas habet Lectiones proprias, prima Lectio erit de Scriptura occurrente, tribus in unam coactis; ſecunda & tertia de Feſto. Si unam tantùm habuerit Lectionem propriam, prima & ſecunda erunt de Scriptura, tribus in duas redactis; tertia de Feſto: quod etiam ſervatur in Officio de beata Maria in Sabbato, in quo, ſi Commemoratio alicujus Sancti occurrat, omittitur ejus Lectio. In Feriali verò Officio tres Lectiones erunt de Scriptura, niſi legenda ſit Homilia pro tertia Lectione, aut alia pro Sancto qui ſolam habet Commemorationem; tunc enim tres Lectiones de Scriptura contrahentur in duas.

6. Quando duæ tantùm leguntur Lectiones de Scriptura, quæ prima aſſignatur, eo die legitur ſola; ſecunda verò & tertia junguntur in unam.

7. Tempore Paſchali, in Feſtis Sanctorum Annualibus, & Solemnibus majoribus, prima Lectio erit de Scriptura; ſecunda, de Hiſtoria Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Feſtis Lectiones ordinabuntur ſicut alio Tempore ordinantur, quando tres tantùm leguntur Lectiones.

8. Si Tempore Paſchali, in Feſto non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda ſit Commemoratio de Officio occurrente quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis: ſecunda, de Feſto, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio & Homilia Officii occurrentis, de quo facienda eſt Commemoratio.

9. Nulla prorsùs eſſe debet dies in anno, in qua ad Officium Nocturnum non legatur de Scriptura ſacra, ſive pro-

pria, ſive occurrente. Si ſit Officium novem Lectionum, tres Lectiones primi Nocturni erunt de Scriptura; ſi ſit Officium trium Lectionum, prima & ſecunda Lectio, aut ſaltèm prima, erunt de Scriptura, juxta regulam ſuprà poſitam.

10. Initia Librorum ſacræ Scripturæ nunquam omittuntur; ſed ſi in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, ut ſunt Officia Annualia, & Solemnia majora, tunc initium Libri ponitur die ſequenti. Quòd ſi contingat etiam in hac die ſequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdùm poteſt quando leguntur Prophetæ minores; tunc, ſi ſit Officium novem Lectionum, prima Lectio erit de initio Libri die præcedente poſiti; ſecunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipſo die occurrentis, niſi ſit Dominica, in cujus Officio Lectiones aſſignatæ in Breviario nunquam mutantur. Itaque ſi ultimis duobus poſt Pentecoſten Sabbatis celebretur Feſtum aliquod Annuale aut Solemne majus, propriam habens Scripturam, initia Michææ & Malachiæ quæ duobus illis Sabbatis aſſignantur, legentur die præcedenti, ſaltèm pro tertia Lectione, ſi fortè duæ priores ſint de alio initio; vel pro ſecunda, ſi tertia ſit de aliquo Feſto occurrente. Si verò ſit Officium Semiduplex in quo duæ ſint Lectiones de Sancto, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ut in prima & ſecunda Lectione poni poſſint duo initia Librorum Scripturæ, ſcilicet diei præcedentis, & diei præſentis. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Feſtum habens Scripturam propriam, vel propter initium Libri quod in hanc diem tranſlatum fuerit, non reſumuntur illæ Lectiones omiſſæ, ſed eo anno omittuntur, & tantùm reſumuntur initia Librorum omiſſorum.

11. Omnia Feſta Annualia, & Solemnia majora, habent proprias de Scriptura ſelectas Lectiones; in Solemnibus verò minoribus, paucis exceptis, & in omnibus aliis Officiis, legitur de Scriptura occurrente.

12. Lectiones primi Nocturni leguntur cum titulo Libri de quo ſumuntur (niſi aliter in propriis locis notetur.) Lectiones etiam ſecundi Nocturni, quando ſunt ex aliquo Sermone, Tractatu, Epiſtolâ, aut alio quovis Libro ſanctorum Patrum, leguntur cum titulo & nomine auctoris, aliàs minimè; & ſimiliter in tertio Nocturno præponitur titulus, & nomen auctoris cujus eſt Homilia quæ legitur.

13. Ante quamlibet Lectionem, niſi aliter notetur, Lector petit Benedictionem per verba ſolemnia, *Jube, domne*, de quibus dictum eſt Capite præcedenti, & ita concludit quamlibet, dicens: *Tu autem, Domine, miſerere noſtri.* & reſpondetur, *Deo gratias.* præterquàm in triduo ante Paſcha, ubi tamen in primo Nocturno, loco *Tu autem.* dicitur *Jeruſalem, Jeruſalem, convertere ad Dominum Deum tuum.* & nihil reſpondetur. In ſecundo autem & tertio non dicitur *Tu autem*, nec quid-

quam aliud; ſicut nec in Nocturnis Officii Defunctorum. Eâdem clauſulâ *Jeruſalem*, terminantur omnes Lectiones de Jeremia & de Baruch, à Dominica Paſſionis uſque ad Feriam iv. majoris hebdomadæ incluſivè. In Adventu ad Lectiones de Iſaia, etiam in Officio de Sanctis, loco *Tu autem*, dicitur, *Hæc dicit Dominus Deus : Convertimini ad me, & ſalvi eritis.* & ſic terminantur, nihil reſpondendo; aliæ verò Lectiones de Prophetis more ſolito terminantur.

CAPUT IX.

De Reſponſoriis poſt Lectiones.

1. POſt quamlibet Nocturni Lectionem, quandò non dicitur *Te Deum.* ac etiam poſt Capitulum primarum Veſperarum, Solemnium majorum & ſuprà.

2. Sumuntur autem Reſponſoria in Officio de Tempore, ex eo loco ubi primò ſunt poſita, ſcilicet die quo inchoatur unus ex ſacræ Scripturæ Libris; & repetuntur, quamdiu de illo Libro legitur.

3. In Officio autem de Sanctis, ſumuntur ex Proprio aut ex Communi Sanctorum.

4. In Officio trium Lectionum, cujus Reſponſoria ex Officio novem Lectionum ſumenda ſunt, ſumuntur hoc ordine : Feriâ ſecundâ & quintâ, è I. Nocturno, Feriâ tertiâ & ſextâ, è II. Nocturno; Feriâ quartâ & Sabbato, è III. Nocturno.

5. In Feriali Officio (extra Tempus Paſchale) Reſponſoria ſumuntur ex Dominica præcedenti, niſi aliter notetur, aut propria Reſponſoria huic Feriæ aſſignentur. Sumuntur autem alternatim ex primo & ſecundo Nocturno, hoc ordine : Feriâ ſecundâ, quartâ & ſextâ, è I. Nocturno; Feriâ tertiâ, quintâ & Sabbato, (ſi fiat de Feria) è II. Nocturno. Cùm autem Reſponſoria propria cuidam Feriæ aſſignantur, & eâ die dici non poſſunt, propter Feſtum occurrens de quo eâ die fiat Officium, hæc Reſponſoria propria huic Feriæ non reſumuntur in alia Feria, ſed omittuntur eo anno. Reſponſoria verò quæ in aliqua Dominica ponuntur, tamdiu reſumuntur in Officio, ſeu Feriarum, ſeu etiam Dominicarum ſequentium, quamdiu alia Reſponſoria non aſſignantur. In Feriis Temporis Paſchalis, Reſponſoria dicuntur ut ibidem notatur.

6. In Reſponſoriis tres partes diſtingui ſolent, qu rum prima Initium, ſecunda Reclamatio, tertia Verſus dicitur. Reclamatio diſtinguitur ab Initio per Aſteriſcum *, & ſemper poſt Verſum integra repetitur.

7. Præterea poſt Verſum & reclamationem additur *Gloria Patri* ad ultimum cujuſque Nocturni Reſponſorium, & ad Reſponſorium primarum Veſperarum in Solemnibus majoribus & ſuprà (præterquàm in Officio Defunctorum, in Compaſſione beatæ Mariæ Virginis, & in omni Officio de Tempore à Dominica Paſſionis ad Paſcha) : & poſt *Gloria Patri* iterùm repetitur Reclamatio; vel, ſi diviſionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ † ſignatur.

8. In Annualibus verò, poſt *Gloria Patri* unius cujuſque Reſponſorii fit reſumptio integra

Reſponſorii, id eſt, repetitio ab initio uſque ad Verſum excluſivè.

9. In Dominicis, in quibus *Te Deum* non dicitur, ſtatim in ultimo Reſponſorio, poſt *Gloria Patri*, omiſsâ, quæ ſequi deberet, Reclamatione, reſumitur Reſponſorium uſque ad Verſum excluſivè.

10. At in Dominicis Paſſionis & Palmarum, ac in Officio Compaſſionis, & tridui ante Paſcha, in nono Reſponſorio fit ſtatim Reſumptio poſt Reclamationem quæ Verſum ſequitur; eo enim tempore non dicitur *Gloria Patri.* In Officio quoque Defunctorum, propter eamdem rationem, Reſponſorium ultimum, *Libera*, repetitur ab Initio poſt ultimum Verſum & ejus Reclamationem.

11. In aliis Feriis, etſi *Te Deum* non dicatur, non reſumitur Reſponſorium ultimum Nocturni, ſed Reclamatio tantùm.

Caput X.

De Cantico Te Deum.

In omni Feſto Simplici & ſuprà, & intrà quamcumque Octavam per annum, ac in Officio de beata Maria in Sabbato, ac per omne Tempus Paſchale, poſt ultimam Lectionem, dicitur immediatè *Te Deum*, exceptis Dominicis Adventûs, & à Dominica in Septuageſima uſque ad Paſcha; necnon Feſto Compaſſionis beatæ Mariæ, cujus Officia pro Quadrageſimali habetur, ac, ipſo Tempore Paſchali, Feriâ ſecundâ Rogationum.

Caput XI.

De Collecta, ſeu Oratione.

1. Oratio in Nocturnis, ſi Laudes iis nôn jungantur, dicitur poſt ultimam Lectionem: in Laudibus & Veſperis, poſt Antiphonas ad *Benedictus* & ad *Magnificat*, niſi quando dicendæ ſunt Preces quæ dicuntur poſt Antiphonam; & in fine illarum, Oratio: ad Horas diei, poſt Verſiculum qui Reſponſorium breve ſequitur, niſi dicendæ ſint Preces; tunc enim Oratio dicitur poſt ultimum Verſiculum Precum: ad Primam & Completorium, poſt Preces, niſi aliter notetur.

2. Ad Primam & Completorium, non mutatur Oratio quæ habetur in Pſalterio, præterquàm in triduo ante Paſcha, & die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum. In aliis Horis dicitur Oratio quæ aſſignatur in Proprio.

3. Oratio præcedentis Dominicæ ſemper dicitur in Feriali Officio per hebdomadam, quando propria non aſſignatur.

4. In Quadrageſima, Quatuor Temporibus, & Feriis Rogationum, Oratio quæ dicta eſt in Laudibus, dicitur tantùm ad Tertiam, Sextam & Nonam. In Veſperis autem ſequentibus, ſi fiat de Feria, dicitur, vel alia propria, ut in Quadrageſima, vel Dominicæ præcedentis, ut in aliis Feriis.

5. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiſcum*, non tamen ab eo qui ſolus recitat, nec ab eo qui non eſt ſaltem in ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præſente Sacerdote, niſi de illius licentia, nec à Monialī-

bus, etiam conſecratis; ſed ab iis omnibus ejus loco dicitur, *Domine, exaudi*, deinde *Oremus*. In fine Orationis, poſtquam reſponſum fuerit, *Amen*, repetitur *Dominus vobiſcum*, vel *Domine, exaudi*, poſtea *Benedicamus*, & reſpondetur *Deo gratias*. Niſi ſequatur aliqua Commemoratio aut Suffragia; tum enim dicitur ſemel *Benedicamus*, poſt ultimam Orationem tantùm, & ſtatim ſecretò dicitur Verſus *Fidelium animæ*. Ad Primam non dicitur, etſi ſæpiùs immediatè non ſuccedit Tertia, ſi ſaltem Officium Capituli ſequitur: ſimiliter nec poſt aliam Horam quamcumque cui ſubjiciuntur, vel Officium parvum beatæ Mariæ, vel Officium Defunctorum, vel Pſalmi Pœnitentiales, aut Statio, aut Proceſſio, aut Miſſa, aut Concio, aut Pſalmus, ſive Canticum pro Rege, aut pro aliqua neceſſitate, aut aliud ejuſmodi.

6. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, ſic concluditur: *Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum.* ℟. *Amen.* Si ad Filium, *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſæcula*, &c. Si in principio vel ſerie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum noſtrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs ſancti, dicitur: *In unitate ejuſdem Spiritûs ſancti Deus*, &c. In Orationibus pro Defunctis, niſi aliter notetur, dicitur: *Per eum qui venturus eſt judicare vivos & mortuos, & ſæculum per ignem.* ℟. *Amen.*

7. Quando plures Orationes dicendæ ſunt, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna concluſione, *Per Dominum noſtrum*, &c. vel aliter, ut ſupra. Intermediæ autem ſic concluduntur: *Per Chriſtum Dominum noſtrum.* ℟. *Amen.* vel: *Per eumdem Chriſtum*, &c. vel: *Qui vivis & regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel: *Qui tecum vivit & regnat Deus.* ℟. *Amen.*

8. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus*, & levis pauſa, præterquam in Officio Defunctorum, & in Litaniis, cùm plures Orationes dicuntur conjunctim ſub uno *Oremus*.

9. In Orationibus & Verſiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen baptiſmale ejus de quo fit mentio.

CAPUT XII.

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica.

1. ORatio Dominica *Pater*, & Salutatio Angelica *Ave*, dicuntur ſecretò ante Horas quaſlibet, excepto Completorio, poſt cujus finem dicuntur. Si Hora jungatur præcedenti Officio, non dicuntur ante ejus initium.

2. Quando Oratio Dominica dicitur cum Precibus, dicitur ſecretò uſque ad *Et ne nos*, quod altâ voce profertur. Id quoque obſervatur in medio cujuſque Nocturni, præterquam triduo ante Paſcha, quo tempore *Pater* dicitur totum ſecretò.

3. In fine uniuſcujuſque Horæ, niſi

niſi aliud Officium ſequatur, dicto ſubmiſſiori voce, *Fidelium animæ*, dicitur etiam ſecretò *Pater noſter.*

4. Salutatio Angelica ſola dicitur ante Officium parvum beatæ Mariæ Virginis, quando non jungitur Officio Canonico.

Caput XIII.

De Symbolo Apoſtolorum, & Symbolo Quicumque.

1. Symbolum Apoſtolorum *Credo in Deum*, dicitur integrum ſecretò poſt *Ave*, ante Officium Nocturnum, & poſt finem Completorii. Dicitur etiam ſecretò poſt *Pater*, ad Preces Primæ & Completorii; ſed in fine altâ voce profertur, *Carnis reſurrectionem.*

2. Symbolum *Quicumque*, dicitur ad Primam poſt Pſalmos, omnibus Dominicis in quibus Officium ſit de Dominica ut in Pſalterio, etiam Tempore Paſchali, & in Feſto Trinitatis, ac in ejus Octava iis in locis ubi celebratur; non autem intra Octavam. In fine illius dicitur *Gloria Patri*, ut in fine Pſalmorum.

Caput XIV.

De Capitulis & Canone.

1. Capitula dicuntur ad Veſperas, Laudes, & alias Horas poſt Pſalmos, & Antiphonas; ad Completorium verò, poſt Hymnum.

2. Nullum legitur Capitulum ad Laudes Natalis Domini, neque in toto Officio à Veſperis Feriæ quartæ majoris Hebdomadæ incluſivè ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè, neque in Officio Defunctorum.

3. Capitula Primæ & Completorii dicuntur ſemper ut in Pſalterio.

4. In Horis omnibus ad Capitulum, quodcumque ſit, reſpondetur *Deo gratias.*

5. Ad Primam, Canon de quo dictum eſt Parte II. Cap. IV. *de Officio Capituli*, legitur eâ die quæ occurrit, niſi alius aſſignetur in Proprio Sanctorum pro quibuſdam Feſtis: tunc enim Canon qui eâ die occurrit in Proprio de Tempore, omittitur. Non dicitur Canon in triduo ante Paſcha. Quòd ſi dimittantur aliquæ Lectiones Scripturæ, ut alius Liber Scripturæ inchoetur, (ſicut interdum accidit intra Octavam Epiphaniæ) omittuntur etiam Canones notati pro diebus quorum Scriptura dimittitur, & ſumuntur Canones relativi Scripturæ quæ tunc incipit.

Caput XV.

De Reſponſoriis brevibus.

1. Reſponſoria brevia dicuntur poſt Capitulum ad Horas minores tantùm, id eſt, Primam, Tertiam, Sextam, Nonam & Completorium, præterquàm in Feria quinta in Cœna Domini uſque ad Dominicam in Albis excluſivè, & in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, quibus diebus non dicuntur.

2. Quando ſit Officium de Dominica aut Feria per annum, dicuntur ut habentur in Pſalterio; in Adventu autem, Septuageſimâ, Quadrageſimâ, Tempore Paſſionis, & Paſchali, quibus Capitula de Pſalterio mutantur, mutantur etiam Reſponſoria brevia, & dicuntur, ut in propriis locis notantur. In Feſ-

tis, ſi propria deſint, dicuntur ut in Communi Sanctorum.

3. A Dominica Paſſionis incluſivè uſque ad Paſcha, in Reſponſoriis tam brevibus quàm prolixis Officii cujuſcumque de Tempore, *Gloria Patri* non dicitur; ſed poſt Verſum & ejus Reclamationem, repetitur ab initio Reſponſorium breve uſque ad Verſum.

4. In Reſponſorio brevi, *Chriſte*, ad Primam, ℣. *Qui ſedes*, qui dicitur per annum, mutatur aliquando in Officio, ſive de Tempore, ſive de Sanctis, proùt in propriis locis notatur.

5. In omnibus Feſtis Solemnibus, & Annualibus, (præterquàm à Septuageſima ad Paſcha,) & à Natali Domini ad Octavam Epiphaniæ, & toto Tempore Paſchali, & intrà Octavas Annualium & Corporis Chriſti, ac in Feſto Transfigurationis & Viſitationis, in fine Reſponſoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Verſum dicuntur duo *Alleluia*, quæ etiam poſt dictum Verſum pro Reclamatione repetuntur. Reſponſoria brevia Primæ & Completorii nunquam mutantur; nec *Alleluia* iis unquam additur, niſi Tempore Paſchali. Ad Verſiculum qui poſt *Gloria Patri*, & repetitionem integram cujuſcumque Reſponſorii brevis ſubjicitur, nunquam dicitur *Alleluia*, nec ad reſponſionem ejus, etiam Tempore Paſchali.

CAPUT XVI.

De Precibus.

1. PReces conſtant aliquot Verſiculis, qui ſive pluribus, ſive paucioribus, pro dierum diverſitate, dicuntur ante Orationem, præmiſſo *Kyrie eleiſon*, & *Pater noſter*, cui additur *Credo*, ad Primam & ad Completorium tantùm.

2. Preces hæ non dicuntur in Dominicis, Semiduplicibus quibuſcumque, & ſupra, nec à Vigilia Natalis Domini incluſivè ad Octavam Epiphaniæ, nec à Feria quarta majoris Hebdomadæ incluſivè ad Dominicam in Albis, nec ab Aſcenſione ad Trinitatem, nec intrà quaſcumque Octavas, niſi intrà eas quæ occurrunt in Adventu, intrà quas fit Officium de Feria; tunc enim nihil omninò de his quæ Precum nomine continentur, nec ante nec poſt Confeſſionem omittitur.

3. Preces Feriales ad Laudes & Horas diei dicuntur in Feriis Adventûs, Quadrageſimæ, & IV. Temporum, exceptis IV. Temporibus Pentecoſtes; ac etiam in Vigiliis, exceptis majoribus, de quibus dictum eſt Parte I. Cap. VIII. *de Officio Vigiliarum.*

4. Dicuntur etiam ad Veſperas in Feriis Adventûs, Quadrageſimæ, & IV. Temporum, dummodò Veſperæ ſint de Feria, præterquàm in illis Feriis Adventûs in quibus dicuntur Antiphonæ *O*.

5. Quotieſcumque autem ad Laudes & ad Veſperas Preces dictæ ſunt, tunc Preces ad Primam & ad Completorium dicuntur flexis genibus; alias flexis genibus non dicuntur; omittuntur in ultimis quidem Feriis Adventûs, in quibus dicuntur Antiphonæ *O*, & ad Completorium ritus Semiduplex adhibetur.

6. Quando dicuntur Preces, flexis genibus, cæteris genua flectentibus, & converſis ad Altare, Celebrans ſolus genua flectit converſus ad Chorum, & incipit *Kyrie*, & in eodem ritu cætera proſequitur uſque ad *Dominus vobiſcum*.

7. In Precibus Laudum & Veſperarum, ad Verſiculum, *Oremus pro ſummo Pontifice N. & pro Paſtore noſtro N.* addit nomina ſummi Pontificis & Epiſcopi.

8. Quotieſcumque dicit *Confiteor*, ad Primam aut ad Completorium, obſervat quæ dicta ſunt ſuprà, Parte II. Cap. III. *de Prima*, n. 2. circà varietatem vocum: *Vobis*, *fratres*; & *vos*, *fratres*.

9. Ad ℣. *Dominus vobiſcum*, ſurgit, & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, cæteris uſque ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare converſis.

CAPUT XVII.

De Suffragiis.

1. SUffragia, ſeu Commemorationes Communes de Beata & de Sanctis, dicuntur in fine Laudum & Veſperarum à Præſentatione Domini ad Feriam IV. Cinerum, & à Trinitate ad Adventum excluſivè, in Feriis & aliis Simplicibus, eo modo qui ſequitur.

2. Commemoratio de Beata, quæ habetur in Proprio Sanctorum die ij. Januarii, quotidiè fit ab eo die (exceptis Feſto & Octavâ integrâ Epiphaniæ) uſque ad Præſentationem Domini excluſivè, etiam in Duplicibus majoribus, non autem in Solemnibus quibuſcumque ac Annualibus. In Simplicibus verò & Feriis ejuſdem Temporis, alia Suffragia non dicuntur.

3. Commemoratio de Cruce, cum cæteris quæ in Pſalterio ſequuntur, fit tantùm in Feriis à Præſentatione Domini ad Feriam IV. Cinerum, & à Trinitate ad Adventum. A Dominica verò in Albis ad Aſcenſionem, in Feriis, ac etiam in Feſtis Simplicibus, fit memoria de Cruce, proùt habetur in Proprio de Tempore poſt Dominicam in Albis; tuncque non fiunt aliæ Commemorationes.

4. Commemoratio de Beata poſita in Pſalterio, non fit Sabbatis in quibus fit Officium de ea, nec ubi ejus Officium parvum dicitur.

5. Commemoratio de Patrono ac titulari fit poſt Commemorationem vel Officium de Beata. Quòd ſi Eccleſia ſub titulo ſanctæ Trinitatis, aut alicujus ex Perſonis divinis dedicata ſit, tunc fit ante Commemorationem Crucis: ſi autem ſub titulo alicujus ex Myſteriis Chriſti Domini, fit de iis quæ Paſſionem ejus præceſſerunt ante Commemorationem Crucis; poſt ipſam verò, de iis quæ ſubſecuta ſunt.

6. Si dicatur Officium parvum beatæ Mariæ, poſt Laudes & Veſperas diei abſolutas dicitur.

7. Si facienda ſit Commemoratio alicujus Feſti occurrentis, fit ante ipſa Suffragia, etiam ante Commemorationem de Cruce.

CAPUT XVIII.

De Officio parvo beatæ Mariæ, & Antiphonis de eadem in fine Officii.

1. Officium parvum beatæ Mariæ quando & quomodò dici debeat, habentur Rubricæ propriæ ſuo loco, in fine Breviarii.

2. Antiphonæ autem de eadem poſitæ in fine Pſalterii poſt Completorium, variantur pro Temporis diverſitate, ut ibidem annotatur.

3. Dicuntur autem ex præcepto in fine Completorii tam in Choro quàm extra Chorum.

4. Illæ Antiphonæ non dicuntur in triduo ante Paſcha.

CAPUT XIX.

De Pſalmis Pœnitentialibus, & aliis uſque ad finem Breviarii.

1. Pſalmi Pœnitentiales dicuntur ubi ratione fundationis, vel devotionis mos eſt.

2. De Officio Defunctorum, & Commendationibus, & Benedictione menſæ, ac Itinerario, habentur ſuis locis propriæ Rubricæ, circà finem Breviarii.

PRIVILÉGE DU ROI.

LOUIS, PAR LA GRACE DE DIEU, ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE : A nos amés & féaux Conſeillers les Gens tenant nos Cours de Parlement, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, grand Conſeil, Prévôt de Paris, Baillifs, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils & autres nos Juſticiers qu'il appartiendra ; SALUT. Notre très-cher & bien amé Couſin, LOUIS-JOSEPH DE MONTMORENCY-LAVAL, premier Baron chrétien, Evêque de Metz, Prince du Saint Empire, nous a fait expoſer qu'il déſireroit faire réimprimer & & donner au public : *tous les Breviaires, Diurnaux, Miſſels, Rituels, Antiphoniers, Manuels, Graduels, Proceſſionnaux, Epiſtoliers, Pſeautiers, Demi-pſeautiers, Directoires, Heures, Catéchiſmes, Ordonnances, Mandemens, Statuts Synodaux, Lettres paſtorales & Inſtructions à l'uſage de ſon Diocéſe*, s'il nous plaiſoit lui accorder nos Lettres de renouvellement de Privilége pour ce néceſſaires. A CES CAUSES, voulant favorablement traiter l'Expoſant, nous lui avons permis & permettons par ces Préſentes, de faire imprimer leſdits ouvrages autant de fois que bon lui ſemblera, & de les vendre, faire vendre & débiter par tout notre Royaume, pendant le temps de vingt années conſécutives, à compter du jour de la date des Préſentes. Faiſons défenſes à tous Imprimeurs, Libraires & autres perſonnes, de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, d'en introduire d'impreſſion étrangere dans aucun lieu de notre obéiſſance : comme auſſi d'imprimer, ou faire imprimer, vendre, faire vendre, débiter, ni contrefaire leſdits ouvrages, ni d'en faire aucuns extraits, ſous quelque prétexte que ce puiſſe être, ſans la permiſſion expreſſe & par écrit dudit Expoſant, ou de ceux qui auront droit de lui, à peine de confiſcation des exemplaires contrefaits, de trois mille livres d'amende contre chacun des contrevenans, dont un tiers à nous, un tiers à l'Hôtel-Dieu de Paris, & l'autre tiers audit Expoſant, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts; à la charge que ces Préſentes ſeront enrégiſtrées tout au long ſur le régiſtre de la Communauté des Imprimeurs & Libraires de Paris, dans trois mois de la date d'icelles; que l'impreſſion deſdits ouvrages ſera faite dans notre Royaume & non ailleurs, en beau papier & beaux caracteres, conformément aux Réglemens de la Librairie, & notamment à celui du 10 Avril 1725, à peine de déchéance du préſent Privilége; qu'avant de les expoſer en vente, les manuſcrits ou imprimés qui auront ſervi de copies à l'impreſſion deſdits ouvrages, ſeront remis dans le même état ès mains de notre très-cher & féal Chevalier Garde des Sceaux de

France, le Sieur HUE DE MIROMENIL; qu'il en ſera enſuite remis deux exemplaires dans notre Bibliothéque publique, un dans celle de notre Château du Louvre, un dans celle de notre très-cher & féal Chevalier Chancelier de France, le Sieur DE MAUPEOU, & un dans celle dudit Sieur HUE DE MIROMENIL; le tout à peine de nullité des Préſentes: du contenu deſquelles vous mandons & enjoignons de faire jouir ledit Expoſant & ſes ayans cauſes, pleinement & paiſiblement, ſans ſouffrir qu'il leur ſoit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons que la copie des Préſentes, qui ſera imprimée tout au long, au commencement ou à la fin deſdits ouvrages, ſoit tenue pour duement ſignifiée; & qu'aux copies collationnées par l'un de nos amés & féaux Conſeillers-Secrétaires, foi ſoit ajoutée comme à l'original. Commandons au premier notre Huiſſier ou Sergent ſur ce requis, de faire, pour l'exécution d'icelles, tous actes requis & néceſſaires, ſans demander autre permiſſion, & nonobſtant clameur de haro, charte normande, & Lettres à ce contraires: CAR tel eſt notre plaiſir. DONNÉ à Paris le vingt-ſixiéme jour du mois de Mars, l'an de grace mil ſept cent ſoixante-dix-ſept, & de notre régne le troiſiéme. Par le Roi en ſon Conſeil.

Signé, LE BEGUE, *avec grille & paraphe.*

Régiſtré ſur le Régiſtre XX de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N°. 996, fol. 367, *conformément au Réglement de 1723, qui fait défenſes, article IV, à toutes perſonnes, de quelque qualité & condition qu'elles ſoient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, débiter, faire afficher aucuns livres, pour les vendre en leurs noms, ſoit qu'ils s'en diſent les auteurs ou autrement; & à la charge de fournir à la ſuſdite Chambre huit exemplaires preſcrits par l'article CVIII du même Réglement. A Paris ce 6 Juin 1777.*

Signé, SAILLANT, *Syndic.*

Je céde & tranſporte le préſent Privilége au Sieur JEAN-BAPTISTE COLLIGNON, mon Imprimeur, ou à ſes ayans cauſes, pour en jouir pleinement & paiſiblement, ſans néanmoins qu'il puiſſe céder & retrocéder le préſent Privilége qu'avec notre permiſſion expreſſe. FAIT à Freſcati le dix Août mil ſept cent ſoixante-dix-ſept.

† *Signé*, L. JOS. Ev. de Metz.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò :

PAter noſter, qui es in cœlis; ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua ſicut in cœlo & in terra : panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris : & ne nos indúcas in tentatiónem; ſed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María, grátiâ plena; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ : Et in Jeſum Chriſtum Fílium ejus únicum Dóminum noſtrum : qui conceptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine : paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus : deſcendit ad inferos : tértiâ die reſurrexit à mórtuis : aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

DOmine, lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum intende :

℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & ſem-

per, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia.

Ante Paſcha, Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Poſt Paſcha, loco Laus tibi, *dicitur*, Allelúia.

Invitatorium, ut in Proprio.

Pſalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis; nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecúndùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio.

Tempore Paſchali, unicum dicitur Nocturnum, ut notatur in Proprio.

In Quadrageſima verò, Officium fit ut ſequitur.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

Aſteriſcus hic * *notat mediationem & pauſam.*

Pſalmus 1.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum eſt ſecùs decurſus aquárũ, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non défluet, * & ómnia quæcumque fáciet, proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis quem

prójicit ventus à fácie terræ.

Ideó non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

* Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſǽcula ſeculórum. Amen.

* *Hi verſus dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Cantic. niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte. *Pſ.* 1.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

Pſalmus 2.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, nequando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite diſciplínam. *Pſ.* 2.

Ant. 8. G. Dicunt.

Pſalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adverſùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum

clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa, * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus; tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es. *Pſ.* 3.

In Quadrageſ. ℣. Ut quid, Dómine, receſſiſti longè? ℟. Déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne. *Pſ.* 9.

Tempore Paſſ. ℣. Eripe me de manu inimicórum meórum, ℟. Et à perſequéntibus me. *Pſ.* 30.

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur ſecretò: Pater noſter. *Altâ voce*: ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo.

Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Lectiones cum Reſponſoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te.

Pſalmus 17.

Díligam te, Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protector meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta ſunt & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exarſit: * carbónes ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chéru-

bim, & volávit : * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum ; in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt : * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & altiſſimus dedit vocem ſuam : * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : firmamentum meum, & refúgium meum. *Pſ.* 17.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Diviſio Pſalmi 17.

MIſit de ſummo [Dóminus] & accépit me, * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortiſſimis, & ab his qui odérunt me ; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo ; * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris :

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea. *Pſ.* 17.

Ant. 7. a Déxtera tua.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum, * & ſuper excelſa ſtátuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea.

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtùs me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtùs pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtùs me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii alíeni mentíti ſunt mihi: * fílii alíeni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes regis ejus, * & fáciens miſericórdiam Chriſto ſuo David, & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Déxtera tua ſuſcépit me, Dómine; & diſciplína tua ipſa me docébit. *Pſ.* 17.

In Quadrageſ. ℣. Dómine, defécimus in ira tua: ℟. Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo. *Pſ.* 89.

Tempore Paſſ. ℣. In conſ-

pectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me : ℞. Impropérium expectávit cor meum, & miſériam. *Pſ.* 68.

Pater noſter.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. In Deo.

Pſalmus 27.

AD te, Dómine, clamábo : Deus meus, ne síleas à me ; * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus ; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo ; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ópera eórum, * & ſecundùm nequítiam adinventiónũ ipſórũ.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus ; * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus : * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea ; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protector ſalvatiónum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ ; * & rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

Ant. In Deo ſperávit cor meum, & adjútus ſum ; & ex voluntáte mea, confitébor ei. *Pſ.* 27.

Ant. 1. D. Pſállite.

Pſalmus 29.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcépiſti me, * nec delectaſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam : * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus ;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abun-

dántia mea : * non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua* præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertiſti fáciem tuam à me ; * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ;* & ad Deum meũ deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî : * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi : * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Pſállite Dómino, ſancti ejus, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus. *Pſ.* 29.

Ant. 5. a. Veníte.

Pſalmus 65.

JUbiláte Deo, omnis terra ; pſalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi : * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum ; óculi ejus, ſuper gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum ; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probaſti nos, Deus : * igne nos examinaſti, ſicut examinátur argentum.

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro : * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis : * reddam tibi vota mea.

Quæ diſtinxérunt lábia mea, & locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta ófferam tibi cum incenſo aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deũ,* quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exultávi ſub língua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo; * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus,* & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus,* qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ. *Pſ.* 65.

In Quadrageſ. ℣. Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde: ℟. Et húmiles ſpíritu ſalvábit. *Pſ.* 33.

Tempore Paſſ. ℣. Cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos: ℟. Abſcondérunt ſupérbi láqueum mihi. *Pſ.* 139.

Pater noſter.

Poſt ultimam Lectionem, dicitur Te Deum *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univerſæ poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus * Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus.

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * immenſæ majeſtátis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

Tu Patris * ſempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum.

Tu, ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Ætérna fac * cum ſanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſingulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtrî, Dómine; * miſerére noſtri.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi; * non confundar in æternum.

Si non continuò ſequantur Laudes, hìc dicitur: Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. Oremus. *Deinde Oratio propria, cum integra concluſione. Et tunc ante Laudes dicitur ſecretò*,

Pater & Ave.

AD LAUDES.

DEus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69. Glória Patri & Fílio, &c.

In Quadrageſima, Tempore Paſſionis, & Tempore Paſchali, Antiphonæ habentur in Proprio, pro diverſitate Temporis.

Pſalmus 62.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta & ínvia & inaquóſa.

Sic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te,

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ.

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

Pſalmus 69.

DEus, in adjutórium meũ intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, &

erubeſcant ;* qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi : Euge, Euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra : * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus,* in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus : * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, * átria ejus in hymnis, confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Cant. trium pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino : *benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino, * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino : * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária & flúmina Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino : * bene-

dícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Anánia, Azária, Míſael, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Hîc, loco Glória Patri, *dicitur:*

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu; * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſécula.

Benedictus es, Dómine in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Pſalmus 148.

LAudáte Dóminum, de cœlis: * laudáte eum in excelſis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus: * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, ſol & luna: * laudáte eum omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum: * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini;

Quia ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in æternum, & in ſéculum ſéculi: * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dñm, de terra: * dracónes, & omnes abyſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes & oēs colles; * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ, & univerſa pécora: * ſerpentes & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * filiis Iſrael, pópulo appropinquanti ſibi.

Capitulum, Hymnus & Verſiculus, ut in Proprio.

Canticum Zachariæ. Luc 1.

BEnedictus Dóminus Deus Iſraël, * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ,

Et eréxit cornu ſalútis nobis * in domo David púeri ſui,

Sicut locútus eſt per os ſanctórum; * qui à ſéculo ſunt Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendã miſericórdiã cũ pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham Patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi.

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto;

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. & Oratio, ut in Prop.

Si quæ commemoratio occurrit, fit ſtatim poſt Orationem diei per Añam, Verſiculum & Orationem, ut notatur in Proprio.

Poſt commemorationem, aut ſi plures ſint, poſt ultimam dicitur: Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Benedicámus Dómino: ℟. Deo grátias.

Et ſic in omnibus Officiis tam de tempore quàm de Sanctis, ad Laudes & Veſperas.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, diciturſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD PRIMAM.

Si ſeparetur ab officio præcedente, dicitur ſecretò Pater, Ave, *& ſic antè alias Horas.*

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet.
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Ante Paſcha:

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,

Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Tempore Paſchali.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.

Antiphona, ut in Proprio.

Pſalmus 117.

Confitémini Dómino, quóniam bonus,* quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron,* quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor,* & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me, * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me, * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem; * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis* in tabernáculis juſtorum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtitiæ; * ingreſſus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * juſti intrabunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me; * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavé-

runt ædificantes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Domino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac, ô Dómine, bene proſperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Pſalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis; * in eo quod dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam; * non me derelinquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te: * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine, * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

REtríbue ſervo tuo, vivífica me; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra; *

non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos ; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum ; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur ; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, *& consílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea : * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me : * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me ; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis ; Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

Quando ſit Officium de Dominica, niſi aliter notetur, dicitur Symbolum ſequens.

QUicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem.

Quam niſi quiſque integram inviolatamque ſerváverit, * abſque dúbio in æternum peribit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur ;

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * alia Spíritus ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius,* talis Spíritus ſanctus.

Increatus Pater, increátus Fílius, * increatus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus

Æternus Pater, æternus Fílius,* æternus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres æterni,* ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres

tres immenſi, * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius,* omnípotens Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres omnipotentes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiána veritáte compéllimur;* ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt, * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio,* non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres fílii: * unus Spíritus ſanctus, non tres ſpíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe,* ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántiâ Patris ante ſécula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo: * ex anima rationáli & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem,* ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitate perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo, * ita

Deus & homo unus eſt Chriſtus,

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurrexit à mórtuis;

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos;

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica: * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Antiphona, ut in proprio.

Capitulum. Epheſ. 5.

Erátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítiâ, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *In Quadrageſ.* ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere, * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matth.* 16. *Job.* 8. 1. *Tim.* 1.

Temp. Paſſ. ℣. Qui paſſus es pro nobis, * Miſerére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *Sed repet.* Chriſte. 1. *Petr.* 2.

[*Temp. Paſchali*, ℟. Chriſte. *dicitur ſpeciali ritu qui notatur in Proprio.*]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum Spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

In Choro fit lectio Martyrologii, in cujus fine reſpondetur: Deo grátias; *& ſtatim Hebdomadarius dicit:*

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Poſteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon, Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos; Dómine, & in ópera tua, & dírige fílios eórum: ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera manuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri, & Fílio, &c.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Lector, Jube, Domne, benedícere [*Lectrix dicit*, domna. *ſolus vel ſola recitans*, Dómine.]

Bened. Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8.

℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco: in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. *Lector verſus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector,* Amen.

Secretò, Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde in Capitulis legitur Necrologium, ſi ſit uſus, & dicuntur preces ſequentes :

Anima ejus & ánimæ ómnium fidélium defunctórũ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

De profũndis; *in fine,* Réquiem, *cum* ℣℣. Requieſcant in pace; Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& orationibus,* Deus, in cujus miſeratióne, &c. Fidélium, &c. Réquiem ætérnam. Requieſcant in pace. Amen.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium meum intende :

℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus !
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Ante Paſcha :

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc & per omne ſǽculum.
Amen.

Temp. Paſch. Da Chriſte, &c. *ut ſuprà,* 14.

¶ *Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Antiph. Capitula & ℟℟. brevia cum Verſiculis, habentur in Proprio, pro diverſitate Temporis. Oratio conveniens.*]

Ex Pſalmo 118.

Legem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum; * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in viâ tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequáque; * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confitendum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam,

& ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua, ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundántur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinuſque pandens áureos,
Ignita vibrat ſpícula.

Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Ante Paſcha:

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

Temp. Paſch. Da Chriſte, &c. *ut ſuprà*, 14.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes ; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua , véritas : * iníquè perſecúti ſunt me , ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra : * ego autē non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me , * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum , Dñe , * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua : * fundaſti terram , & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies , * quóniam ómnia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt , * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non obliviſcar juſtificatiónes tuas ; * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego , ſalvum me fac ; * quóniam juſtificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : * teſtimónia tua intellexi.

Omnis conſummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam , Dómine ! * tota die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti mandáto tuo ; * quia in æternū mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi ; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi ; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos , * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi , * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua ! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi : * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum , * & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque , Dómine : * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac , Dómine , * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper , * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi ; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi teſtimónia tua in æternum ; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad

faciendas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, malígni, * & ſcrutábor mādáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedentes à judíciis tuis; * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumniéntur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego; * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Ante Paſcha.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Temp. Paſch. Da, Chriſte &c. *ut ſuprà*, 14.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére

meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & ſervus tuus dilexit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contemptus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in æternum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in æternum: * intellectum da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine; * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis; * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tribulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & ta-

beſcébam ; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Diviſio Pſalmi 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratis ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo : * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine ; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te ; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit ; * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium meum intende ; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Antiphonæ, ut in Proprio.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non

pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

Pſalmus 110.

CОnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſita in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus : * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus : * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtamenti ſui : * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo.

Ut det illis hæreditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo : * mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus : * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus; * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis; * miſéricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucundus homo qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício; * quia in æternuum non commovébitur.

In memória æterna erit juſtus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus : * non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſperſit, dedit paupéribus : * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi; cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & iraſcétur, déntibus ſuis fremet &

tabeſcet : * deſidérium peccatórum períbit.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Pſalmus 113.

IN éxitu Iſrael de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro,

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſraël poteſtas ejus.

Mare vidit & fugit : * Jordánis converſus eſt retrorsũ.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugiſti? * & tu Jordánis, quia converſus es retrorsùm?

Montes, exultaſtis ſicut aríetes? * & colles, ſicut agni óviũ?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Nequando dicant gentes : * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo : * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur; * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient : * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt : * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael ſperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Iſrael, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * puſillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos & ſuper fílios veſtros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino, * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Capitulum, Hymnus & Verſiculus, ut in Proprio.

CanticumB.Mariæ Virginis.
Luc 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt; * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſrael púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & ſémini ejus in ſécula.

Deindè dicitur Antiphona & Oratio conveniens.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam a nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus in adjutórium.

Ante Paſch. Ant. 8. G. Scuto.

Temp. Paſch. Ant. 7. *d.* Erípuit nos Deus.

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum: * Dóminus exaudiet

me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino: * multi dicunt, Quis oſtendit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: * dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idipſum dórmiam, * & requieſcam;

Quóniam tu, Dómine: * ſinguláriter in ſpe conſtituiſti me.

Pſalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suſceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperabo in eum;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus; * non timébis à timóre nocturno.

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in tenebris, * ab incurſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis; * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis;

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea, * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In manibus portábunt te, * ne forte offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum quóniam cognóvit nomen meum.

Clamabit ad me, * & ego exaúdiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne, * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

Pſalmus 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri;

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ante Paſcha, *Ant.* Scuto circúmdabit te véritas ejus; non timébis à timóre nocturno. *Pſ.* 90.

Temp. Paſchali, *Ant.* Erípuit nos Deus de poteſtáte tenebrárum, & tránſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Tempore Quadrageſimæ & Paſſionis.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En ſolis abſceſſit jubar,
Noctiſque ſuccédunt vices:
Qui próſperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.
Si clauſa torpent lúmina,
Suſpíret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére dexterâ.
Tu, quos moleſti córporis
Gravis retardat ſárcina,
Fac mentis alis líbero
Surſum volátu téndere.
O ſpes ſalútis única,
Votis adeſto ſúpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fuſi ſánguinis.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Temp. Paſchali, *Hymnus.*

JEſu, redemptor ſéculi,
Qui tértio poſt fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem reſurgendo necas:
Nox atra jam terras premet,
Mergetque ſomno lúmina:
Hoſtis furórem pérfidi,
Arteſque cæcas dísjice;
Ut juſta dum curas levat,
Et corpus inſtaurat quies,
Sic membra ſomnus óccupet,
Nec corda torpor ópprimat.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

In Officiis de Beata, *Hymnus* Virgo. *ut in Officio parvo.*

Capitulum. 1. Theſſ. 5.

OMnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi. Non ſumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & céteri; ſed vigilémus, & ſóbrii ſumus.

Temp. Quadr. ℞. *br.* In

manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

[*Temp. Paſſ. omiſſo* Glória. *poſt reclamationem repetitur,* In manus.]

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me, *Pſ.* 16.

Temp. Paſchali, ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. * Allelúia, allel. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. In manus.

℣. Cuſtódi, &c. *ut ſuprà.*

Ante Paſcha, Ant. 3. c. Dómine.

Temp. Paſchali, Ant. 5. C. Cùm Chriſtus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ante Paſcha, Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

Temp. Paſchali, Ant. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. Allelúia. *Coloſſ.* 3.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, ſubmiſsâ voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

Poſteà, dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, ut ſequitur.

ANTIPHONÆ DE BEATA.

In Quadrageſima.

AVe, Regína cœlórum;
Ave, dómina Angelórum;
Salve, radix; ſalve, porta
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:

Vale,

Vale, ô valde decóra,
Et pro nobis Chriſtum exóra.
℣. Elégit eam Dóminus.
℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Orémus.

CONcéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

Tempore Paſchali.

REgína cœli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruiſti portáre, allelúia,
Reſurrexit ſicut dixit, allelúia;
Ora pro nobis Deum, allelúia.
℣. Circumdediſti me lætítiâ, Dómine;
℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ* 29.

Orémus.

DEus, qui per Reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es: præſta, quæſumus, ut per ejus Genitrícem virginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *ſuprà*, 1.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio; & ſic in ſequentibus Feriis.

In Feriis Quadrageſimæ & Paſſionis, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos.

Temp. verò Paſchali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui deſcriptus eſt in Proprio pro unaquaque die.

Ant. 4. d. Omnia.

Pſalmus 103.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amictus lúmine ſicut veſtimento;

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus;

Qui ponis nubem aſcenſum tuum, * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem;

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus, * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * a voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti, quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra.

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis.

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantavit.

Illìc páſſeres nidificábunt: * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excelſi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occaſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox: * in ipſa pertransíbunt omnes béſtiæ ſylvæ;

Cátuli leónum rugientes, * ut rapiant, & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt; * & in cubílibus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Diviſio Pſalmi 103.

Quam magnificáta ſunt ópera tua Dómine! * ómnia in ſapiéntia feciſti: impléta eſt terra poſſeſſióne tua.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus; * illìc reptília, quorum non eſt númerus, animália puſilla cum magnis.

Illìc naves pertransíbunt: * draco iſte quem formaſti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes ſpíritum eórum, & deficient, & in púlverem ſuum revertentur.

Emittes ſpíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera diviſio Pſalmi 103.

SIt glória Dómini in ſéculum :* lætábitur Dóminus in opéribus ſuis ;

Qui réſpicit terram , & facit eam trémere ; * qui tangit montes , & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * pſallam Deo meo , quámdiu ſum.

Jucundum ſit ei elóquium meum : * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra , & iníqui, ita ut non ſint: * bénedic , ánima mea , Dómino.

Ant. Omnia in ſapiéntia feciſti , Dómine : impléta eſt terra poſſeſſióne tuá.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

Pſalmus 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei , & pſállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum , & confirmámini : * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit , * prodígia ejus , & judícia oris ejus ,

Semen Abraham ſervi ejus , * filii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter : * in univerſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui ; * verbi quod mandávit in mille generatiónes ;

Quod diſpóſuit ad Abraham , * & juramenti ſui ad Iſaac ;

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum , * & Iſrael in teſtamentum ætérnum ,

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis veſtræ ;

Cùm eſſent número brevi , pauciſſimi , * & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem , * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis , * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos , * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio Pſalmi 104. Et

VOcávit [Dóminus] famem ſuper terram , * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum : * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus , * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum; * princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſrael in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio Pſalmi 104.

MIſit [Dóminus] Móyſen ſervum ſuum, * Aaron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convertit aquas eórum in ſánguinem, * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit; & venit cœnomyía, & cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipſórum.

Et percuſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locuſta & bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percuſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórū.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et eduxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Víſita nos.

Pſalmus 105.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini? * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui : * víſita nos in ſalutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris : * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt : * & déduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatióné Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum, * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem : * non crediderunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto;

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis, * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus. * Et diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt filios ſuos * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem, * sánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicati ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audivit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtamenti ſui; * & pœnítuit eum ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericór-

dias * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine, Deus noſter, * & côngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Víſita nos in ſalutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórũ.

Verſic. ut in Proprio.

Abſolutio & Benedictiones, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℟℟. *habentur in Proprio de Tempore; & ſic in ſequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deũ *in Feriis, niſi Temp. Paſchali, exceptâ Feriâ ſecundâ Rogationum.*

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium.

Per Quadrag. ad Hebdomadam Sanctam excluſivè.

Ant. 5. a. Bonum eſt.

[*Temp. Paſchali, Antiph. ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*]

Pſalmus 91.

BOnum eſt confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíſſime;

Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo, pſaltério, * cum cántico in cíthara.

Quia delectaſti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoſcet, * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres ſicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in ſéculum ſéculi:

Tu autem Altíſſimus * in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos, * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit; * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & benè patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Ant. Bonum eſt psállere nómini tuo, Altíſſime, ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Pſalmus 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna ſolus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Solem in poteſtátem diéi, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum miſericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Diviſio Pſalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;]

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui eduxit Iſrael de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et eduxit Iſrael per médium ejus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et excuſſit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum ſuum per deſertum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, & redémit nos ab inimícis noſtris.

Ant. 7. d. Quis símilis tuî.

In Feriis Quadrageſ. dicitur Canticum ſequens.

Canticum Moyſi. Exod. 15.

CAntémus Dómino; glorióſè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dñus quaſi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adversários tuos: * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtípulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ: * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérſequar, & comprehendam;* dívidam ſpólia, implébitur ánima mea:

Evaginábo gládium meũ:* interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare: * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendiſti manum tuam,* & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti,*

& portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philiſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom; robuſtos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quaſi lapis;

Donec pertránſeat pópulus tuus, Dómine; * donec pertránſeat pópulus tuus iſte quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dñe,

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & reduxit ſuper eos Dóminus aquas maris.

Filii autem Iſrael ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine? magníficus in ſanctitate, fáciens mirabília.

[*In Feſtis, & toto Temp. Paſchali, niſi proprium aſſignetur, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens*

Canticum. Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et ſic dicétis in confeſſióne: * Opera Dómini univerſa bona valdè.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries: * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis corâ illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſǽculo uſque in ſǽculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dñm.

Pſalmus 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum;

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi

Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * Domus Aaron, benedícite Dómino:

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Capitulum, Hymnus, Verſic. Antiphona ad Benedictus. *Preces, &c. quando dicuntur, ut in Proprio; & ſic in ſequentibus Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

Hymnus Jam lucis, *& Antiphona, ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacten-

tiũ perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter,* quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte coutra eum; * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum; & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem misericórdiam ſuam abſcindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi.* Hæc mutátio déxteræ Excelſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini,* quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua:* quis Deus magnus ſicut Deus noſter?

Tu es Deus qui facis mirabília: * notam feciſti in pópulis virtútem tuam:

Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitûs aquárũ; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ trán-

ſeunts* vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ : * commóta eſt, & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis ; * & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Antiph. Capit. ℟. *breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio ; & ſic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus O fons amoris. *& Antiph. ut in Proprio ; & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubeſcam ;

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundéntur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dirige me in veritáte tua, & doce me ; * quia tu es Deus Salvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſæculo ſunt.

Delícta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus :* propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício : * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo ; * multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum ? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum ; * & teſtamentum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum ; * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî ; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis meí multiplicátæ ſunt : * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitatem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delicta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicati ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Pſalmus 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univerſa terra; * dícite in géntibus, Quia Dóminus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Capit. ℟. *breve, &c. habentur in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. *& Antiphona, ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 46.

OMnes gentes, pláudite manibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, *

& gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo noſtro, psállite: * psállite Regi noſtro, psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * psállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes; * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

Pſalmus 97.

CAntate Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtitiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt a conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveatur terra.

Dóminus in Sion magnus * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes; * judícium & juſtitiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus; * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia

ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos : * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórũ.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Ant. Capit. ℟. *breve, &c. habentur in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Labente. & *Antiphona, ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

Pſalmus 52.

DIxit inſípiens in corde ſuo : * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus : * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt : * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent : * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 72.

QUàm bonus Iſrael Deus, * his qui recto ſunt corde!

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei;

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns;

Quia non eſt reſpectus mortuórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia : * operti ſunt iniquitáte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum : * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam : * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hic; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodò

ſcit

ſcit Deus? * &, ſi eſt ſciéntia in Excelſo?

Ecce ipſi peccatóres & abundantes in ſéculo; * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo ſic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc: * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in novíſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuiſti eis: * dejeciſti eos, dum allevarentur.

Quómodò facti ſunt in deſolatiónem? * súbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut ſómnium ſurgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcívi.

Ut jumentum factus ſum apud te, * & ego ſemper tecũ.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuiſti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternũ.

Quia ecce qui elongant ſe à te, períbunt: * perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis filiæ Sion.

Ant. Cap. ℟. *breve, &c. habentur in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Paſcha, Ant. 2. D. Convértere.

Temp. Paſchali, Antiphonæ ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

Pſalmus 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miſéricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus beneſécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Levávi.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes, auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium noſtrum.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael; * niſi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertransívit ánima noſtra, * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Pſalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: * facti ſumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis,* in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos ſuos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: facti ſumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

Pſalmus 136.

SUper flúmina Babylónis, illic ſédimus, * & flévimus,cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus, in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * ſi non meminero tuî;

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt; Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera: * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit,* & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea faúcibus meis, ſi non propoſúero Jerúſalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitulum, Hymnus, Verſic. Ant. ad Magníficat. *Preces, &c. ſi dicendæ ſint, habentur in Proprio; & ſic in aliis Feriis.*

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos.

℣. Deus, in adjutórium.

Ante Paſcha, Ant. 2. D. Juſtum.

Tempore Paſchali, Anti-

phona ut in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

Pſalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum :* ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè : * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam : * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus :* inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem ; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Pſalmus 7.

Domine, Deus meus, in te ſperávi : * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine, Deus meus, ſi feci iſtud ; * ſi eſt iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis :

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandaſti.

Et ſynagóga populórum circúmdabit te ; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos:* júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum : * & díriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi converſi fuéritis, glá-dium ſuum vibrábit: * arcum ſuum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vaſa mortis: * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam:* concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℞. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, &c. quando dicuntur, habentur in Proprio & ſic in aliis Feriis.*

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCTURN.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadrageſima, Antiphonæ ut ſequitur.

Ant. 7. d. Quis requieſcet.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo; * qui non egit dolum in lingua ſua;

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accepit adversùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum: * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requieſcet in monte ſancto tuo, Dómine? qui operátur juſtítiam, nec fecit próximo ſuo malum. *Pſ.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Pſalmus 71.

Deus, judícium tuum regi da; * & juſtítiam tuam filio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperũ ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Pſalmus 100.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: * faciente prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum: * declinantem à me malignum non cognoſcébã.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: detrahentem ſecrétò próximo ſuo hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

Ant. 6. F. Adjúvit.

Pſalmus 106.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quó-

niam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redempti ſunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à ſolis ortu & occáſu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo: * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes, & ſitientes; * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum: * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbra mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſio Pſalmi 106.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum; * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum; * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacrifícent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit, & ſtetit ſpíritus procellæ, * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos,

& deſcendunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum eduxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in aurã, * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt; * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera diviſio Pſalmi 106.

CONfiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſertum, * & éxitus aquárum in ſitim:

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſertum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illîc eſurientes; * & conſtituérunt civitátem habitatiónis;

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas, * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc? * & intélliget miſericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia: vidébunt recti, & lætabuntur.

Cætera, ut in Proprio.

AD LAUDES.

Ante Paſcha, Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

(*Poſt Paſcha, Ant. &c. in Proprio.*)

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univerſi qui hábitant in eo;

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem

â Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex gloriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant 5. a. Audiam.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam; * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam; * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terrâ orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu

ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiáverunt cœli juſtítiam ejus ; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt filiæ Judæ propter judícia tua, Dómine ;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctorum ſuórum ; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui diligitis Dóminum, odíte malum : cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis Quadrageſimæ, Canticum Ezechiæ. Iſ. 38.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæsívi reſíduum annórum meórum.

Dixi : non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium : * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texente vita mea ; dum adhuc ordírer, ſuccídit me : * de mane uſque ad véſperam finies me.

Sperábam uſque ad mane ; quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea : * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis ſic clamábo ; * meditábor ut columba.

Attenuáti ſunt óculi mei, ſuſpicientes in excelſum : * Dómine, vim pátior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, * cùm ipſe fécerit ?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei ; * corrípies me, & vivificabis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima: * tu autem eruiſti ánimam meam ut non períret.

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt qui deſcendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac; * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Feſtis, & toto Temp. Paſchali, niſi proprium aſſignetur, dicitur ſequens Canticum.* Eccli. 36.

MIſerére noſtri, Deus ómnium, & réſpice nos, * & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum ſuper gentes quæ non exquiſiérunt te; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificátus es in nobis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditabis eos, * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſrael quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jeruſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glória tua pópulum tuum.]

Ant. 1. *D.* Laudáte.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dñum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus : laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Cætera, ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Pſalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me : * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me ; * dic ánimæ meæ : Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini perſequens eos ;

Quóniam gratìs abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui ; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat ; & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum ; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent : * Dómine, quis ſímilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam ; * quaſi lugens &

contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adverſùm me lætáti ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne: * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies; * reſtítue ánimam meam a malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iniquè, * qui odérunt me gratis, & annuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne síleas: * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

Exurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

Pſalmus 25.

Judica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum; * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis,* & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ,* & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam;* & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt:* déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum:* rédime me, & miſerére meî.

Pes meus ſtetit in directo:* in eccléſiis benedícam te, Dómine.

Pſalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus eſt;* & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion * ſpécies decóris ejus.

Deus manifeſtè véniet;* Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet,* & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocávit cœlum deſurſùm, & terram,* diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus,* qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus,* quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar; Iſrael, & teſtificábor tibi:* Deus, Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te:* holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos,* neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum,* jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli;* & pulchritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi;* meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum?* aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrifícium laudis,* & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis:* éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus:* Quare tu enarras juſtítias meas, & aſsúmis teſtamentum meũ per os tuum?

Tu verò odiſti diſciplínã,* & projeciſti ſermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo,* & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti iníquè quòd ero tuî símilis: * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum; * nequando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me; * & illîc iter quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

AD SEXTAM.

Pſalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter areſcent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuã, & ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua, * in hómine faciente injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum ſuum,

Ut dejíciant páuperem & ínopem; * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in æternũ erit.

Non

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet : * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui, * & non vidi juſtum derelíctum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in ſǽculum ſǽculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos : * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur, * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſǽculum ſǽculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus, * & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Consíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & cuſtódi viam ejus; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat : * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt reliquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino; * protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos, * & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

AD NONAM.

Pſalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris ; * quia os peccatóris, & os doLóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt ádversùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi ; * ego autem orábam.

Et poſuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Pſalmi 108.

COnſtítue [Dómine] ſuper eum peccatórem ; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & epiſcopátũ ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferántur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus ; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui miſereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper : * & diſpéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei ; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtimentum ; * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus ſum ; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt

à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret a perſequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3.b. Multùm íncola fuit.

Pſalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter frátres meos.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, *quæſívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos loquébar pacem de te, Jeruſalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Pſalmus 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod deſcendit in barbam, barbam Aaron;

Quod deſcendit in oram veſtimenti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion;

Quóniam illîc mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quam bonum, & quàm jucundum, habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In miſericórdia.

Pſalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrificium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. In miſericórdia juſtus increpábit me; óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant juſti.

Pſalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum.

Effundo in conſpectu ejus oratiónem meam, * & tribu-

latiónem meam ante ipſum pronúntio,

In deficiendo ex me ſpíritum meum; * & tu cognoviſti ſémitas meas.

In via hac quâ ambulábam,* abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine: * dixi, Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam,* quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me, * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo : * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero : * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo : * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altiſſimi.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis

ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris;* ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 78.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam: polluérunt templum ſanctum tuum: * poſuérunt Jerúſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jerúſalem; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris; * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem? * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum: * citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos:

Et propítius eſto peccátis noſtris * propter nomen tuũ;

Ne fortè dicant in géntibus: * Ubi eſt Deus eórum?

Et innoteſcat in natiónibus coram óculis noſtris * último ſánguinis ſervórum tuórum, qui effúſus eſt.

Intróeat in conſpectu tuo * gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * póſſide fílios mortificatórum;

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum impropérium ipſórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti impietátē peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus, ut in Proprio.

In Quadrageſima, Antiphonæ ut ſequitur.

(*Temp. Paſchali, ut in Proprio.*)

Ant. 3. *à.* Sperent in te.

Pſalmus 9.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te:* pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In convertendo inimícum meum retrorsùm, * infirmabuntur, & períbunt à fácie tûa.

Quóniam fecíſti judícium meum & cauſam meam: * ſedíſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deleſti in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum: * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quæreutes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;

Quóniam requírens ſánguinem, eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

Miſerére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo; * infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ,* & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rapiat páuperem; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, cúm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus; * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine, Deus; exaltétur manus tua: * ne obliviſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem consíderas,* ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper:* órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnávit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

Pſalmus 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam : * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea, * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognoſcat generátio áltera :

Fílii qui naſcentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis;

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant;

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans,

Generátio quæ non diréxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Diviſio Pſalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multâ.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo : * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre menſam in deſerto ?

Quóniam percuſſit petram,

& fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?

Ideò audívit Dóminus, & diſtulit; * & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſrael;

Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

TRánſtulit [Dóminus] Auſtrum de cœlo; * & induxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis; & deſidérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſrael impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculò veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excelſus redemptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſperdet eos.

Ant. Fílii qui naſcentur, narrábunt fíliis ſuis, ut ponant in Deo ſpem ſuam.

Ant. 7. *d.* Abſtulit.

Ex Pſalmo 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam, * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt

eum in deſerto ? * in iram concitavérunt eum in inaquóſo ?

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum ; * & Sanctum Iſrael exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis :

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convertit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam, & comédit eos ; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locuſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ : non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúſit.

Et percuſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Diviſio Pſalmi 77. Et

ABſtulit [Dóminus] ſicut oves pópulum ſuum, * & perduxit eos tanquam gregem in deſerto.

Et deduxit eos in ſpe, & non timuérunt ; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes ; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſrael.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum ; * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum : * quemádmodùm patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit ; * & ad níhilum redégit valdè Iſrael.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et

EXcitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra : * oppróbrium ſempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit ;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum * in terra quam fundávit in ſécula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

Cætera, ut in Proprio.

AD LAUDES.

Ante Paſcha, Ant. 4. E. Omnes.

(*Poſt Paſcha, Ant. &c. in Proprio.*)

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine : * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi & vidébo ; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem : * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dñus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua : * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam ;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas : * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt gut-

tur eórum, linguis ſuis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis: ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum;* quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam;* ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis: * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómnium fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In Feriis Quadrageſimæ dicitur ſequens

Canticum. Iſ. 12.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus: * fiducialiter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſrael.

Ant. Ecce Deus ſalvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Feſtis, & toto Tempore Paſchali, (niſi proprium aſſignetur) dicitur ſequens*

Canticum. Tob. 13.

MAgnus es, Dómine, in ætermum, * & in ómnia ſécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & ſalvas: dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Iſraël, * & in conſpectu géntium laudáte eum ;

Quóniam ídeò diſperſit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis ſcire eos * quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras ; * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi ; * quóniam oſtendit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini itaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, * credentes quód fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem ; & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.

Ant. 6. *C.* Beneplácitum eſt.

Pſalmus 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus : * Deo noſtro ſit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jeruſalem Dóminus : * diſperſiónes Iſraëlis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus ; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * psállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit ; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 30.

IN te, Dñe, ſperávi, non confundar in æternum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuã: * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi; * quóniã tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè: * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci: * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valdè; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * forás fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquã mórtuus à corde: * factus ſum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent ſimul adversùm me, accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te: * erubeſcant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, in ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Pſalmi 30.

QUam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondiſti timéntibus te!

Perfeciſti

Perfeciſti eis qui ſperant in te, * in conſpectu filiórum hóminum.

Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: * Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudiſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

Pſalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me.

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui, * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies : * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea ? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Pſalmus 42.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta : * ab hómine iníquo & dolóſo érue me,

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repuliſti ? & quare triſtis incédo, dum affligit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam : * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei,* ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus : * quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

Pſalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis,* poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te; * & tribuiſti ei longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino; * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui : * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dor-

ſum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Pſalmus 102.

Benedic ánima mea, Dómino ; * & ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino ; * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſrael voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

Miſerátor & miſéricors Dóminus : * longánimis, & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in æternum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis ;

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum, * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe ;

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum : * recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri ſic efflorébit ;

Quóniam ſpíritus pertranſíbit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno, * & uſque in æternum ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus,

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam ; * & regnum ipsíus ómnibus dominabitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus ; * miniſtri ejus,

qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

Pſalmus 81.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilẽ & pauperẽ juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & filii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem? * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquando ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;

Quoaduſque juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adver-

ſus malignantes? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum; & in malítia eórum diſperdet eos: * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ; * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multum repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dñus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eã.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vigilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii: * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum: non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtínuit.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine; * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: ſperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

Pſalmus 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſrael in Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Speret Iſrael in Dño.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

Pſalmus 10.

IN Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, parayé-

runt ſagittas ſuas in phárетra, * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt; * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo: * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Pſalmus 13.

DIxit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum; linguis ſuis dolósè agébant: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundendum sánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: illîc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt.

Consílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Qui dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 15.

COnſerva me, Dómine, * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus;* nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dómine; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. b. Rectum eſt verbum Dómini.

Pſalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui; * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in ſalutári tuo,* & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas; * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum.

Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo: * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt: * nos autem ſurréximus, & erecti ſumus.

Dómine, ſalvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Pſalmus 32.

EXultáte, juſti, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium : * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt ; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris, * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem ;

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt : * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in æternum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpexit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpexit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem : * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus ;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Rectum eſt verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Pſ.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

Pſalmus 67.

Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantate Deo, pſalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conſpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo: * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deſerto,

Terra mota eſt: * étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Iſrael.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti; * & ſpeciéi domús divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: * accepiſti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídiè: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convertam, * convertam in profúndum maris;

Ut intingátur pes tuus in sánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Vidérunt ingreſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Altera diviſio Pſalmi 67.

IN eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſrael.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus * in mentis exceſſu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argento.

Díſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * pſállite Dómino.

Pſállite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli * ad oriéntem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Iſrael magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirabilis Deus in ſanctis ſuis; Deus Iſrael ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Iſrael ipſe dabit fortitúdinem plebi ſuæ.

Ant. 8. G. Dómine.

Pſalmus 88.

MIſericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixiſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis; * jurávi David ſervo meo:

Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es,

Dómine ; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris ; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſuperbum : * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra : * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti ;

Aquilónem & mare tu creaſti : * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia : * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ ; * misericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Diviſio Pſalmi 88.

BEátus pópulus qui ſcit jubilatiónem : * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in juſtítia tua exaltabuntur ;

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & ſancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti : * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David ſervum meũ : * óleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & miſericórdia mea cum ipſo ; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus dexteram ejus.

Ipſe invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſceptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelſum præ régibus terræ.

In æternum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtamentum meum fidéle ipſi ;

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint ;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint,

Viſitábo in virga iniquitá-

tes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Miſericórdiam autem meam non diſpergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo teſtamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo,

Et ſicut luna perfecta in æternum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti Chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui: * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus: * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram depriméntium eum: * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne; * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus: * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem? * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim vanè conſtituiſti omnes filios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, opprobrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.

Benedictus Dóminus in æternum: * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in juſtítia tua exaltabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

Pſalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date

tympanum, * pſaltérium jucundum cum cithara.

Buccinate in Neoménia tubá, * in inſigni die ſolemnitatis veſtræ;

Quia præceptum in Iſrael eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audivit.

Divertit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocaſti me, & liberavi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſrael, ſi audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * dilata os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Iſrael non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiíſſet me; * Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet,

Pro nihilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturavit eos.

Ant. Audi, pópulus meus & conteſtábor te: ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. I. *g.* Parátum.

Pſalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterá tuá, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locutus eſt in ſancto ſuo: * exultábo, &

dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraim ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadrageſimæ dicitur ſequens

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus, ut eſt Dóminus; neque enim eſt álius extra te: * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicare loqui ſublímia, glориantes: * recédant vétera de ore veſtro;

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt; * & famélici ſaturáti ſunt,

Donec ſtérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat: * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat: * humíliat, & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem;

Ut ſédeat cum princípibus, * & ſólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticeſcent; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adverſárii ejus ; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ , & dabit impérium Regi ſuo , * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt , & ipſi præparantur cogitatiónes.

[*In Feſtis , & toto Tempore Paſchali , (niſi proprium aſſignetur) dicitur ſequens*

Canticum. 1. Paral. 29.

Benedíctus es , Dómine , Deus Iſrael patris noſtri , * ab æterno in æternum.

Tua eſt , Dómine , magnificéntia , & poténtia , & glória , atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo ſunt & in terra , * tua ſunt.

Tuum , Dómine , regnum ; * & tu es ſuper omnes príncipes.

Tuæ divítiæ , & tua eſt glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo , & impérium ómnium.

Nunc ígitur , Deus noſter , confitémur tibi , * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Pſalmus 147.

Lauda , Jerúſalem , Dóminum : * lauda Deum tuum , Sion ;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum , * benedixit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem , * & ádipe frumenti sátiat te ;

Qui emittit elóquium ſuum terræ , * velóciter currit ſermo ejus ;

Qui dat nivem ſicut lanam , * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Emittet verbum ſuum , & liquefáciet ea : * flabit ſpíritus ejus , & fluent æquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob , * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni , * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob , & judícia ſua Iſrael : non fecit táliter omni natióni.

AD PRIMAM.

Pſalmus 66.

Deus miſereátur noſtrî , & benedícat nobis : * illúminet vultum ſuum ſuper nos , & miſereátur noſtrî ;

Ut

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos, Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur,* eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat & tránſeat: * véſperè décidat, indúret & areſcat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni noſtri ſicut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni: * ſi autem in potentátibus, octoginta anni;

Et ámplius eórum * labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua; * & dírige filios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos : & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos ; * & opus manuum noſtrárum dírige.

AD TERTIAM.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea ; * quem timébo ?

Dóminus protector vitæ meæ ; * a quo trepidabo ?

Dum appropiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo : * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolavi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis : * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi Dómine, vocem meam quá clamávi ad te :* miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * faciem tuam, Dñe requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua ; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me ; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viriliter age ; * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum.

Pſalmus 83.

QUam dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum !* concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus!

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine! * in ſécula ſeculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus eſt auxílium abs te: * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in faciem Chriſti tui;

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

AD SEXTAM.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educavit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus,* ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Pſalmus 33.

BEnedicam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamávit; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos,* & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde, * & humiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum; * & de ómnibus his liberabit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima,* & qui odérunt juſtum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

AD NONAM.

Pſalmus 79.

Qui regis Iſrael, inténde; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut ſalvos facias nos.

Deus, converte nos, & oſtende faciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum,* quouſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibabis nos pane lacry-

márum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[DOmine] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eã.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus: * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc, * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina, fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérũ.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretióſa in conſpectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus : * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea : * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in medio tuì, Jerúſalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus ſum ; ego autem humiliátus ſum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Pſalmus 137.

Confitébor tibi, Dómine in toto corde meo ; * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi : * adorábo ad templum ſanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini ;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília reſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulavero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum : ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Pſalmus 144.

Exaltábo te, Deus meus rex ; * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi ; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudabit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Diviſio Pſalmi 144.

Miſerátor & miſéricors Dóminus; * pátiens, & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. c. Propè eſt Dóminus.

Altera diviſio Pſalmi 144.

Juſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligentes ſe, * & omnes peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Ant. Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

Pſalmus 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum: * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplùm.

Tu, Dómine, ſervábis nos, * & cuſtódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

Pſalmus 38.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Diviſio Pſalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priuſquam ábeam, * & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac Dómine, quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum. *Pſ.* 11.

FERIA SEXTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. b. Contriſtátus ſum.

Pſalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta feciſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non póſuit Deum adjutórem ſuum;

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum, * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem ſicut olíva fructífera in domo Dei: * ſperávi in miſericórdia Dei in ætérnum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum, quia feciſti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

Pſalmus 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me, * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? * & volábo, & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, * & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique;

Et ſi is qui óderat me ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſperè, & manè, & meridiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Molliti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum; * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam; & ipſe te enútriet: * non dabit in ætetnum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum interitûs.

Viri sánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos; * ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, & conturbátus ſum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Pſ.* 54.

Ant. 2. D. Ab inſurgéntibus in me.

Pſalmus 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum ſalva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * ſine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael,

Intende ad viſitandas omnes gentes : * non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam; * & famem patientur ut canes & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos : * ne occídas eos, nequando obliviſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum; * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne; * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dominábitur Jacob, * & finium terræ.

Convertentur ad véſperam; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam;

Quia factus es ſuſceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia mea.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam; * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula : * prótegar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam, * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

Ant. 4. a. In conſpectu.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniã intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam; * & delícta mea a te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilícium; * & factus ſum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui ſedébant in porta; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácití, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tem-

peſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: * ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorſum eórum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deſerta; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleantur de libro vivéntium, * & cum juſtis non ſcríbantur.

Altera diviſio Pſalmi 68.

EGo ſum pauper & dolens: * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & lætentur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Pſalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuíſti me; * & ſuper inimícos meos deſpexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam alièni inſurrexérunt adversùm me.

Ant. 2. a. Deus meus.

Pſalmus 70.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam firmaméntum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea a juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus, * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes ánimæ meæ : * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *à.* Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiabit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea : * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et uſque in ſenectam & ſénium : * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt;

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália : * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas! * & converſus, vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam; * & converſus, conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus : * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſrael.

Exultábunt labia mea, cùm cantávero tibi, * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadrageſimæ dicitur ſequens

Canticum Habac. Cap. 3

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum : * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies : * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus : * ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus.

Ante faciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & menſus eſt terram : * aſpexit, & diſſolvit

gentes; & contríti ſunt montes ſéculi.

Incurváti ſunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui aſcendes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio;

Suſcitans ſuſcitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam: * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo: * in luce ſagittárum tuárum ibunt, in ſplendóre fulgurantis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram; * & in furóre obſtupefacies gentes.

Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo ímpii; * denudaſti fundamentum ejus uſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me.

Exultatio eórum, * ſicut ejus qui dévorat pauperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat;

Ut requieſcam in die tribulatiónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovili pecus; * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, miſericórdiæ recordáberis.

[*In Feſtis, & in Feriis Temp. Paſch.* (*niſi aliud aſſignetur*) *ſequens dicitur*

Canticum. Iſaïæ 26.

Urbs fortitúdinis noſtræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperite

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritatem.

Vetus error ábiit: ſervábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

Speraſtis in Dómino in ſéculis æternis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliabit eam uſque ad terram: * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt: * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: * nomen tuum, & memoriale tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judicia tua in terra, * juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam: * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant: Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis, * ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

Pſalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos: * Dñus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos: * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas: pupillum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 43.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus * quod operatus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantaſti eos: * afflixíſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos;

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui, * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die, * & in nómine tuo confitébimur in ſéculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimícos noſtros; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcárum, * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem capitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt; * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos; nec oblíti ſumus te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſemitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus

manus noſtras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Pſalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & direxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrificium & oblatiónem noluiſti; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti: * tunc dixi, Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuã in eccléſia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo: * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam & veritátem tuã * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus; * comprehendérunt

me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei; * & cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvandum me réſpice.

Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorsùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi; Euge, euge,

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper: * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es: * Deus meus, ne tardaveris.

Pſalmus 57.

SI veré útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva erravérunt ab útero: * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis: * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens: * intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquam intelligerent ſpinæ veſtræ rhamnum; * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus, cùm víderit vindictam: * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocá-

vero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domícilio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne álterâ: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminū;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Pſalmi 101.

INítio tu Dómine, terram fundaſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; * tu autem pérmanes.

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non deficient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

AD NONAM.

Pſalmus 21.

DEus, Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè à ſalúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberaſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, deriſérunt me: * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus ſum ex útero: * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

[DEus meus] ne diſcéſſeris à me, * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis, * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi; * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, áni-

mam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Altera diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum: * univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael; * quóniam non ſprevit neque deſpexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem ſuam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ géntium;

Quóniam Dómini eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorſum meum.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérũt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorsùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod, priuſquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam, qui metit; * & ſinum ſuum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres:

prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Ant. 2. D. Poſuiſti.

Pſalmus 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me: * tu cognoviſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè: * ſémitam meam, & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce Dómine, tu cognoviſti ómnia, noviſſima & antíqua: * tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me: * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo; * & quò a fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illic es: * ſi deſcéndero in infernum, ades:

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te; & nox ſicut dies illuminábitur; * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos: * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

COnfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occulto, * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui Deus: * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri ſánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfecto ódio óderam illos; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum: * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas;

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es; ánima mea cognoſcit nimis.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dómine.

Pſalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos: * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes; in ignem dijícies eos; * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra: * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelinquas me.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meũ: * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 55.

MIſerére meì, Deus quóniam conculcávit me

homo: * tota die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua; * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu, * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

SABBATO

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miserére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperavi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, * & resúſcita me, & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

Pſalmus 48.

Audíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit ſapientes morientes.

Simul insípiens & ſtultus peribunt, * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt: * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

Ne timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * &

cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quouſque irrúitis in hóminem? * interfícitis univerſi vos tanquam paríeti inclináto, & macériæ depulſæ?

Verúmtamen prétium meũ cogitavérunt repéllere; cucurri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjecta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, mendáces fílii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idipſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi; quia, Poteſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia, Tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

Pſalmus 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexiſti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagittent in occultis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutantes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo; * & laudabuntur omnes recti corde.

Pſalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus,* confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum: * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt: * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculū: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum, narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

Pſalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis: * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuū; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium: * terra trémuit & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum; * terríbili apud reges terræ.

Pſalmus 82.

DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus;

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs ſanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Iſrael ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * ſimul adversùm te teſtamentum diſpoſuérunt tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ, * ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor; * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, * & ſicut flamma combúrens montes;

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturbentur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant:

Et cognoſcant quia nomen tibi, Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi; & relíquiæ cogitatiónis diem feſtũ agent tibi. *Pſ.* 75.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Pſalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam: * intende deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti; & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica miſericórdias tuas,* qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine, ut non moveantur veſtígia mea.

Ant. 7. b. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánimam meã circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis; * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

Pſalmus 56.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam, * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * cantábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * & pſalmum dicam tibi in géntibus;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua.

Ant. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, & pſalmum dicam.

Ant. 5. a. Date magnificéntiam.

In Feriis Quadrageſimæ dicitur ſequens

Canticum Moyſi. Deut. 32.

AUdíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, * & quaſi ſtillæ ſuper grámina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non fílii ejus in ſórdibus: * generátio prava atque perverſa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule ſtulte & inſípiens?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes ſíngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi:

Quando dividébat Altíſſimus gentes, * quando ſeparábat fílios Adam,

Conſtítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Iſrael.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,

Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excelſam terram, * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleumque de ſaxo duríſſimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.

Incraſſátus eſt dilectus, & recalcitrávit; * incraſſátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem ſuum, * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquiſti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; * quia provocavérunt eum fílii ſui, & filiæ.

Et ait: Abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum;

Generátio enim perverſa eſt, * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtultá irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni noviſſima;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * &

devorábunt eos aves morſu amaríſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lactentem cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſsáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dîſtuli, * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum,

Et dícerent: Manus noſtra excelſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque consílio eſt, & ſine prudéntia: * útinam ſáperent, & intellígerent, ac noviſſima providérent!

Quómodò perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò quia Deus ſuus véndidit eos, * & Dóminus conclúſit illos?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eórum; * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amaríſſimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſauris meis?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà eſt dies perditiónis, * & adeſſe feſtínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque conſumpti ſunt.

Et dicet: Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant & opitulentur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, & non ſit álius Deus præter me.

Ego occîdam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo: * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus

meis, * & his qui odérunt me, retríbuam :

Inebriábo ſagittas meas ſánguine, * & gladius meus devorábit carnes,

De cruóre occiſórum, * & de captivitate nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur.

Et vindictam retríbuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro: Dei perfecta ſunt ópera.

[*In Feſtis, & toto Tempore Paſchali, (niſi proprium aſſignetur) dicitur ſequens*

Canticum. Judith 16.

INcípite Dómino in týmpanis : * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminì illi pſalmum novum : * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis ſuæ.

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gladio ;

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum ; & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dñum.

Pſalmus 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli ;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli ; quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

Pſalmus 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamavi & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam ;

Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum : * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es

memor ámpliùs; * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amícum & próximum, * & notos meos a miſéria.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas faciem tuam à me; * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi animam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me facere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

AD TERTIAM.

Pſalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas; Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani:

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani, * & dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis; vox Dómini concutientis deſertum: * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * proſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum; * & fílii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro: * in tympano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória: * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

AD SEXTAM.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudabilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt; * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic eſt Deus,

Deus noſter in æternum, & in ſéculum ſéculi: * ipſe reget nos in ſécula.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea? * & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

A D N O N A M.

Pſalmus 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura: * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus; * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Pſalmus 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem? * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ.

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſediſti ab inítio.

Redemiſti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem: *

quanta malignátus eſt inimícus in ſancto !

Et gloriári ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna ;* & non cognovérunt, ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idipſum : * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul : * Quiéſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus: jam non eſt prophéta ; * & nos non cognoſcet ampliùs.

Diviſio Pſalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus ? * irrítat adversárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio ſinu tuo in finem ?

Deus autem rex noſter ante ſécula : * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmaſti in virtúte tua mare ; * contribulaſti cápita dracónum in aquis:

Tu confregiſti cápita dracónis ; * dediſti eum eſcam pópulis Æthíopum :

Tu dirupiſti fontes & torrentes : * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox : * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ : * æſtátem & ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus : Inimícus improperávit Dómino, * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum ; * quia replęti ſunt, qui obſcurati ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam : * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum

quia manducábis : * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Et vídeas fílios filiórum tuórum,* pacem ſuper Iſrael.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

*Ant.*1. a. Surge, Dómine.

Pſalmus 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur juſtítiam, * & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum, * non avertas fáciem Chriſti tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & ſancti tui exultent.

*Ant.*7. ç. Sion réquies mea.

Diviſio Pſalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eum: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint fílii tui teſtamentum meum, * & teſtimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi: * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári; * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu

David : * parávi lucernam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne ; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificatio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſéculum ſéculi : ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant 2. D. Deus meus.

Pſalmus 143.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum ; * ſuſceptor meus & liberátor meus.

Protector meus, & in ipſo ſperávi : * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus eſt : * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos : * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus miſericórdia mea, & ſuſceptor meus.

Ant. 6. F. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi ; * in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus ; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me ;

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundantes in egréſſibus ſuis ; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus, * neque clámor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miſerére meî.

Pſalmus 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultabunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique; * holocauſtis non delectaberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te,* quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tuî in diis, Dómine; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & faciens mirabília: * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuũ.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti animam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî: * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me.

Ant. Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die. *Pſ.* 85.

Hymnus, Capit. &c. habentur in Proprio, pro diverſitate Temporis.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,

Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non ſunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.

ET PRO II & V. FERIA.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

ADapériat Deus cor noſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℞. Amen.

Sic reſpondetur ad ſingulas Abſolutiones & Bened.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1. ℞. Amen.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

ET PRO III & VI. FERIA.

Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1.

5. Sciámus ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium, virtus Dei, ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Occurrámus omnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.

9. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si pro ultimâ Lectione legatur aliud Evang. cum Homilia, tunc nona Bened. erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evãgélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit:

7. Evangélium, virtus Dei, ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *C.* 4.

9. Permaneamus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fíeri. 2. *Theſſ.* 1.

[*Quando D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more,* Jube, domne, benedícere. *Dignior poſt ipſum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Epiſcopus reſpondet:* Oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philipp.* 1. *Chorus*, ℟. Amen.

Idem obſervatur, ubi unicus eſt Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3.
2. Occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.
3. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, tunc tertia Benedictio erit : Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Eadem dicitur in omni Fer. quando pro iij. Lect. legendũ erit Evang. cum Homilia.

IN FESTIS SANCTORUM, *quæ ſunt ix. Lectionum.*

Abſol. & Bened. dicuntur in I. & III. Nocturno, ut ſuprà; in II. autem, ut ſequitur.

Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandata ejus. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.
5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtate tenebrárum. *Coloſſ.* 1.
6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

TEMPORE PASCHALI,

In omni Officio tam de Tempore, quàm de Sanctis.

Abſolutio. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus, qui ſecundùm miſericordiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mortuis ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Cõfiteamur in ore & in corde credamus quòd Deus ſuſcitávit Jeſũ a mórtuis. *R.* 10.
2. Interpellet pro nobis Chriſtus qui mórtuus eſt & reſurrexit. *Rom.* 8.
3. Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitet in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio ſit de Evang. tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat, &c. *Si duæ ſint Lect. de Evang. ad primam Lect. Benedict. erit :* Fúlgeat, &c. *Ad ſecund.* Permaneámus, *ut ſuprà.*

PROPRIUM

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

IN FERIIS

A Feria quarta Cinerum uſque ad Dominicam Paſſionis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, procidámus ante Deum, * Plorémus coram Dómino qui fecit nos.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

QUod lex adumbrávit vetus,
Quod ipſe ſacrávit novi
Chriſtus miniſter fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergo párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perſtémus in cuſtódia.

Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quâ ſe dat, hoſtis óccupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur ſúpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

Judex tremende, nos premit
Immenſa moles críminum:
Immenſa ſed clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, teſta quamquam fíctilis,
Opus tuum ſumus tamen;
Períre ne plebem ſinas
Chriſti redemptam ſánguine.

Quod fécimus, ſana malum;
Auge bonum quod póſcimus:
Da corde contríto, Deus,
Tuam meréri grátiam.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

℣. Anticipavérunt vigílias óculi mei: ℟. Turbátus ſum, & non ſum locútus. *Pſ.* 76.

Abſolut. & Benedict. habentur poſt Pſalterium.

Lectiones, ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. *dicuntur alternatim ſecundùm Feriam, ut ſequitur, uſque ad Dominicam Paſſionis.*

Feriâ ſecundâ & quintâ.

Poſt j. Lect. ℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes veſtras, & facite vobis

cor novum, & ſpíritum novum; quia * Nolo mortem morientis, dicit Dóminus: revertímini, & vívite. ℣. Patienter agit Dóminus propter vos, nolens áliquos períre, ſed omnes ad pœniténtiam reverti. * Nolo mortem. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

Poſt ij. Lect. ℟. Quaſi columbæ meditantes gemémus; multiplicátæ ſunt enim iniquitátes noſtræ, & * Peccáta noſtra reſpondérunt nobis; quia ſcélera noſtra nobiſcum, & iniquitátes noſtras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt. * Peccáta. *Iſ.* 59. 1. *Joan.* 1.

Reſponſ. tertium erit Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Feriâ tertiâ & ſextâ.

Poſt j. Lect. ℟. Scimus qui dixit: Mihi vindicta, & ego retríbuam. * Horrendum eſt incídere in manus Dei viventis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horrendum. *Heb.* 10. *Eccli.* 2.

Poſt. ij. Lect. ℟. Tu, Dómine, in æternum permanébis, * Quare in perpétuum oblivíſcéris noſtrî? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur. ℣. Dómine, ſalva nos, perímus. * Quare. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

Reſponſ. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Feriâ quartâ & Sabbato.

Poſt j. Lect. ℟. Jurávi, & ſtátui cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ. * Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine: vivífica me ſecundùm verbum tuum. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri; * Humiliátus ſum. *Pſ.* 118. *Luc.* 18.

Poſt ij. Lect. ℟. Póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre, & deprecári * In jejúniis, ſacco, & cínere. ℣. Memor eſto unde excíderis, & age pœniténtiam, * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc* 2.

Reſponſ. Evangelicum, ut in qualibet Feria notatur.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Capitulum. Iſaiæ. 58.

CLama, ne ceſſes; quaſi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo ſcélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus.

SOlemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat;
Plorat ſacerdos; flébili
Clamóre templa períonant.
Lugúbris at fruſtrà ſonus

Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulſus íntimo
Senſum dolóris índicet.

Nil fróntibus ſparſus cinis,
Nil ſciſſa veſtis próderit,
Nil fracta ſcindantur ſimul
Vivo dolóre péctora.

Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis noſtri memor,
Intentat ultríces minas.

O juſte judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater:
Das pœnitendi témpora,
Et cor ſimul da pœnitens.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Si iniquitátes obſervá-veris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129.

Ad Benedictus *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur, flexis genibus, ſequentes.

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.* ℟. Paſcat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis ſui. *Pſ.* 77.

℣. Orémus pro Antíſtite noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Orémus pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ* 73.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum. *Pſ.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem:

℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſrael ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus de-noctis.

℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Pſalmus De profundis. *qui habetur ſuprà in Veſperis Feriæ quartæ; & in fine,* Glória Patri.

[*In Veſperis, ejus loco, dicitur Pſ.* Miſerére, *ſuprà,* 141, *cum* Glória Patri.]

Finito Pſalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens. Quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Si facienda ſit Commem. de aliquo Sancto, fit eo loco.

Nullæ fiunt commemorationes communes ſeu ſuffragia Sanctorum toto tempore quadrageſimali.

℣. Dóminus vobiſcum. *vel* Dómine, exaudi.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil;
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da, te favente, próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibique párcitas.

Deo Patri ſit glória.
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Pſalmi de Feria, & ſic ad alias Horas.

Ant. 1. D. Dómino Deo noſtro juſtítia; nobis autem confúſio faciéi noſtræ: peccávimus ante Dóminum Deum noſtrum. *Baruch* 1.

Capitulum. Epheſ. 5.

VIdéte; fratres, quómodò cautè ambuléiis, non

quaſi inſipientes, ſed ut ſapientes; rediméntes tempus, quóniam dies mali ſunt.

℟. Deo grátias.

℟. *br.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Rep.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *In Quadrageſ.* ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere. * Miſerére nobis. Glória Patri. Chriſte. *Matth.* 16. *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Tempore Paſſionis.* ℣. Qui paſſus es pro nobis, * Miſerére nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri; *ſed repetitur,* Chriſte.]

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

Deinde dicuntur, flexis genibus, ſequentes

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem,

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *pſ.* 50.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab inſurgéntibus in me libera me. *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Deus, in adjutórium meum intende:

℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini,

℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens:

CONfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres,] quia peccávi nimìs cogitatióne, verbo & ópere, meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper Vírginem, beátum Michaélem Archangelum, beátum Joánnem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit:

Miſereátur tuî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius reſpondet.* Amen.

Deinde Chorus facit Confeſſionem; & ubi dictum eſt: vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit,* tibi, pater, *&* te, pater.

[*Mulieres, in ſuis Conventibus, loco* fratres *&* pater, *dicunt,* ſoróres, *&* mater.]

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

MIſereátur veſtrî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam æternam.

℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit:* Confiteor. *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, & additâ particulâ* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deinde.* Miſereátur. *ſemel, ad quod dicit,* noſtrî, noſtris, nos.]

INdulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miſéricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter,

℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos,

℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI. *Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine reſpondetur,* Deo grátias; *& ſtatim Hebdomadarius dicit:*

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Poſteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórũ. Amen.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater. *Altâ voce,* ℣ Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera má-

nuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto, & Sicut erat.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hìc, & in ætérnum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Lector, Jube, Domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *ſolus vel ſola recitans*, Dómine.] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat ea. *Hebræor.* 8.

℟. Amen.

Tunc fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur poſt Lectiones de tempore, in cujus fine dicitur:

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Anima ejus & ánimæ ómnium fidélium defunctórum, &c. *ut ad Primam Dominicæ.* 20.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, diciturſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. *Deinde*, Pater noſter.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium meum intende:

℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 7. b. Operiantur ſaccis hómines, & clament ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via ſua mala. *Jonæ* 3.

Capitulum. Joel. 2.

NUnc dicit Dóminus: convertímini ad me in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & ſcíndite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra.

℞. *br.* Converte nos,*Deus ſalutáris noſter. Converte. ℣. Et averte iram tuam * à nobis, * Deus. Glória Patri. Converte. *Pſ.* 84.

℣. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, ℞. Donec miſereátur noſtrî. *Pſ.* 122.

Deinde dicuntur, flexis genibus, ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℞. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℞. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℞. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℞. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℞. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum, ℞. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinuſque pandens áureos,
Ignita vibrat ſpícula.

Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 3. b. Quiéſcite ágere perversè, díſcite benefácere: quærite judícium. Si fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabuntur. *Iſ.* 1.

Capitulum. Iſaiæ. 55.

DErelinquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas, & revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcendum.

℞. *br.* Miſerére noſtrî, Dómine, * Miſerére noſtrî. Miſerére. ℣. Quia multùm repléti ſumus * deſpectióne,

* Miſerére noſtrî. Glória Patri. Miſerére. *Pſ.* 122.

℣. Multa flagella peccatóris; ℟. Sperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit. *Pſ.* 31.

Preces, ut ſupra ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium. &c

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte! dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 6. C. Purificáte corda, peccatóres: lugéte, & ploráte: humiliámini in conſpectu Dómini. *Jac.* 4.

Capitulum. Joel. 2.

INter veſtíbulum & altáre plorábunt ſacerdótes, miniſtri Dómini; & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo; & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Propter glóriam nóminis tui, * Dómine, líbera nos. Propter. ℣. Et propítius eſto peccatis noſtris * propter nomen tuum: * Dómine. Glória. Propter. *Pſ.* 78.

℣. Sacrificium Deo Spíritus contribulátus:

℟. Cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies. *Pſ.* 50.

Preces, ut ſuprà ad Tertiam.

Oratio conveniens

AD VESPERAS.

Antiph. & Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Capitulum. Ezech. 33.

SI impius in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quidquam injuſtum, vitâ vivet, & non moriétur. Omnia peccáta ejus, quæ peccávit, non imputabuntur ei.

Hymnus.

AUdi, benigne Cónditor,
Noſtras preces cum flétibus,
In hoc ſacro jejúnio
Fuſas quadragenário.

Scrutátor alme córdium,
Infirma tu ſcis vírium;
Ad te reverſis éxhibe
Remiſſiónis grátiam.

Multùm quidẽ peccávimus;
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui,
Confer medélam lánguidis.

Sic corpus extra cónteri
Dona per abſtinéntiam,
Jejúnet ut mens ſóbria
A labe prorsùs críminum.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas.
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Tempus beneplácitì, Deus, ℟. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ. 68.*

Ad Magníficat. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, ut ſuprà ad Laudes, 147. *In iis, loco Pſalmi* De profundis. *dicitur Pſ.* 50 Miſerére meî, Deus. *pag.* 141.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria, poſt Ant. ad Magníficat.

Si facienda ſit Comm. de aliquo Sancto, fit eo loco.

Nullæ commemorationes communes ſeu Suffragia SS. fiunt toto tempore quadrageſimali.

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

CONverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus, in adjutórium meum, &c.

Antiph. & Pſalmi de Pſaltério, ſecundùm Feriam.

Hymnus.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem:
En ſolis abſceſſit jubar,
Noctiſque ſuccédunt vices:
Qui próſperum donas diem,
Da tuta noctis ótia.

Si clauſa torpent lúmina,
Suſpiret ad te mens vigil:
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxtera.

Tu, quos moleſti córporis
Gravis retardat ſárcina,
Fac mentis alis líbero
Surſum volátu téndere.

O ſpes ſalutis única,
Votis adeſto ſúpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fuſi ſánguinis.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Filio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Capitulum. 1. Petr. 5.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adversárius veſter diábolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide.

Temp. Quadrageſ. ℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis: * Commendo ſpíritum meũ. Glória Patri. In manus tuas, Dómine. *Pſ.* 30.

[*Temp. Paſſionis, omiſſo* Glória Patri. *poſt reclamationem repetitur*, In manus.]

℟. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi:

℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. c. Dómine.

Cantic. Simeonis. Luc. 2.

Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine,* ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

Deinde (niſi ſit Sabbatum) dicuntur, flexis genibus, ſequentes

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter: ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

Deinde fit Confeſſio, ut ſuprà ad Primam, 150.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrì, Dómine: ℟. Miſerére noſtrì. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. & clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtã, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuũ, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſsâ voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Poſteà dicitur Antiphona de B. V. Maria, ut in Pſalterio. 32.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater, Ave, Credo.

FERIA QUARTA *CINERUM,*

In capite Jejunii.

Omnia ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ, 145, *additis quæ ſequuntur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio j.

De libro Géneſis. *cap.* 37.

JOſeph, cùm ſédecim eſſet annórum, paſcébat gregem cum frátribus ſuis adhuc puer: & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui; accuſavitque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſrael autem diligébat Joſeph ſuper omnes fílios ſuos eò quòd in ſenectúte genuiſſet eum, fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut viſum ſómnium referret frátribus ſuis, quæ cauſa majóris ódii ſeminárium fuit. Dixitque ad eos: Audíte ſómnium meum quod vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro, & quaſi conſúrgere manípulum meum, & ſtare; veſtroſque manípulos circumſtantes adoráre manípulum meum. Reſpondérunt fratres ejus: Numquid rex noſter eris? aut ſubjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniórum atque ſermónum, invídiæ & odii fómitem miniſtrávit. Tu autem.

℟. Jurávi. 146.

Lectio ij.

CUmque fratres illíus in paſcendis grégibus patris morarentur in Sichem, dixit ad eum Iſrael: Fratres tui paſcunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo reſpondente, Præſtò ſum, ait ei: Vade, & vide ſi cuncta próſpera ſint erga fratres tuos & pécora; & renúntia mihi quid agátur. Miſſus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errantem in agro, & interrogávit quid quæreret. At ille reſpondit: Fratres meos quæro, índica mihi ubi paſcant greges. Dixitque ei vir: Receſſérunt de loco iſto, audívi autem eos dicentes: Eámus in Dóthain. Perrexit ergo Jo-

ſeph poſt fratres ſuos, & invénit eos in Dóthain. Qui, cùm vidiſſent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, & mútuò loquebantur: Ecce ſomniátor venit; veníte, occidámus eum, & mittámus in ciſternam véterem; dicemuſque: Fera péſſima devorávit eum; & tunc apparébit quid illi proſint ſómnia ſua.

℟. Póſui fáciem. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c. 6.*

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm jejunátis, nolíte fíeri ſicut hypócritæ, triſtes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 207. In Quadrag. tertius.

JEjunémus humiliantes ánimas noſtras, appropinquante die quo magiſter humilitátis humiliávit ſemetipſum, factus ſúbditus uſque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, abſtinéntiæ clavis edómitas concupiſcéntias configentes. Caſtigémus corpus noſtrum, & ſervitúti ſubjiciámus; & ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in ea domanda aliquantùm & lícita ſubtrahámus. Crápula & ebríetas étiam per dies céteros devitanda; per hos autem dies étiam conceſſa prándia removenda. Fácilè tibi obtemperábit caro, ne inhæreat aliénis, quæ refrænári conſuéverit & à ſuis. Cavendum eſt ne mutes, non mínuas voluptátes. Parcimónia jejúniis conjungátur. Sicut ventris caſtiganda ſatúritas, ita gulæ irritamenta cavenda ſunt.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus, in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & * Scíndite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra. ℣. Cùm jejunátis, nolíte fíeri ſicut hypócritæ, triſtes: extérminant enim fácies ſuas, ut appáreant homínibus jejunantes. * Scíndite. Glória Patri. * Scíndite. *Joel. 2. Matth. 6.*

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matth. 6. Oratio.*

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percurrant; Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto.

Ann. 1579. part. 1. num. 3.

OMnis quicumque ſit, qui jejúnii lege aſtrictus eſt,

ſíngulis Quadragéſimæ diébus, Domínicis exceptis, jejúnium ſervet: alióqui enim peccáto mortáli alligátum ſe eſſe noſſe debet.

[*Hodie, & deinceps uſque ad Paſcha, præterquàm diebus Dominicis, Veſperæ dicuntur in Eccleſiis ante comeſtionem.*]

Ad Magníficat. *Ant.* 4. A. Theſaurizáte vobis theſauros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth. 6.*

Oratio.

DEus, miſericórdiæ dator, & totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemóſynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tríbuis incrementa: te humili devotióne precámur, ut qui, ad hæc agenda ſalubérrimam dediſti doctrínam, ad complendum indefeſſam tríbuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA. *poſt Cineres.*

Lectio j.

De libro Géneſis. *cap.* 37.

DIxit Judas frátribus ſuis: Quid nobis prodeſt, ſi occidérimus fratrem noſtrum, & celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius eſt ut venumdétur Iſmaelítis, & manus noſtræ non polluantur; frater enim & caro noſtra eſt. Acquievérunt fratres ſermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahentes eum de ciſterna, vendidérunt eum Iſmaelítis viginti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reverſuſque Ruben ad ciſternam, non invénit púerum Et ſciſſis véſtibus, pergens ad fratres ſuos, ait: Puer non compáret, & ego quò ibo? Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguine hædi quem occíderant, tinxérunt, mittentes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus; vide utrùm túnica fílii tui ſit, an non. Quam cùm agnoviſſet pater, ait: Túnica fílii mei eſt; fera péſſima comédit eum, béſtia devorávit Joſeph. Sciſſiſque véſtibus, indútus eſt cilício, lugens fílium ſuum multo témpore.

Poſt j. Lect. ℟. Projícite. 145.

Lectio ij. *cap.* 39.

IGitur Joſeph ductus eſt in Ægyptum, emitque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs, vir Ægyptius, de manu Iſmaelitárum à quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próſperè agens: habitavitque in domo dómini ſui, qui óptimè nóverat Dóminum eſſe cum eo;

& ómnia quæ gérerct, ab eo dírigi in mànu illíus. Invenítque Joſeph grátiam coram dómino ſuo, & miniſtrábat ei, à quo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum, & univerſa quæ ei trádita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joſeph, & multiplicávit, tam in ædibus quam in agris cunctam ejus ſubſtántiam, nec quidquam áliud nóverat niſi panem quo veſcebátur. Erat autem Joſeph pulchrá fácie, & decórus aſpectu.

℟. Quaſi columbæ. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *cap.* 8.

IN illo témpore; Cùm introiſſet Jeſus Caphárnaum, acceſſit ad eum Centúrio, rogans eum, & dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquétur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 62. *de verb. Evang. Matth.* 8.

AUdívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem noſtram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm ſe promítteret Dóminus Jeſus itúrum, ut púerum ejus ſanáret, ille reſpondit: Non ſum dignus ut ſub tectum meum intres; ſed tantùm dic verbum, & ſanábitur. Dicendo ſe indignum, præſtitit dignum, non in cujus paríetes, ſed in cujus cor Chriſtus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, niſi illum quem timébat intráre in domum ſuam, corde geſtáret. Nam non erat magna felícitas, ſi Dóminus Jeſus intráret in paríetes ejus, & non eſſet in péctore ejus.

℟. Centúrio ait: Dómine, non ſum dignus ut intres ſub tectum meum; ſed * Tantùm dic verbo, & † Sanabitur puer meus. ℣. Dómine Deus, ecce tu feciſti cœlum & terram in fortitúdine tua magna: non erit tibi difficile omne verbum: * Tantùm. Glória Patri. † Sanabitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Audiens Centuriónem Jeſus, mirátus eſt, & ſequéntibus ſe dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Iſrael. *Matth.* 8.

Oratio.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui ſupplicantis propítius réſpice, & flagella tuæ iracúndiæ quæ pro peccátis noſtris merémur, averte; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

CANON.

CANON.
Ex Concílio Toletáno octávo.
Ann. 653. cap. 9.

QUiſquis abſque inevitábili neceſſitáte, atque fragilitátis evidenti languóre, ſeu étiam ætátis impoſſibilitáte, diébus Quadragéſimæ eſum cárnium præsúmpſerit attentáre; non ſolùm reus erit Reſurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejuſdem diéi ſancta communióne: & hoc illi cumulétur ad pœnam, ut ipsíus anni témpore ab omni eſu cárnium abſtíneat gulam; quia ſacris diébus abſtinéntiæ oblítus eſt diſciplínam.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Multi ab Oriente & Occidente vénient, & recumbent cum Abraham, & Iſaac, & Jacob in regno cœlórum; fílii autem regni ejicientur in ténebras exterióres. *Matth.* 8.

℣. Tempus bene pláciti, Deus: ℟. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DEus, noſtrum refúgium in labóribus, virtus in infirmitátibus, adjutórium in tribulatiónibus, ſolámen in flétibus: parce pópulo tuo, ut dignis flagellatiónibus caſtigátus, in tua miſeratióne reſpíret, Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.
Ut ſuprà, 155.

FERIA SEXTA.
Lectio j.
De libro Géneſis. *cap.* 42.

ERat fames in terra Chánaan; & Joſeph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cùmque adoraſſent eum fratres ſui, & agnoviſſet eos, quaſi ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Unde veniſtis? Qui reſpondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui neceſſária. Et tamen fratres ipſe cognoſcens, non eſt cógnitus ab eis. Recordatuſque ſomniórum quæ aliquando víderat, ait ad eos: Exploratóres eſtis; ut videátis infirmióra terræ, veniſtis. Qui dixérunt: Non eſt ita, dómine; ſed ſervi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii unius viri ſumus: pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali. Elevávit Joſeph vocem cum fletu; quam audiérunt Ægyptii, omniſque domus Pharaónis. Et dixit frátribus ſuis: Ego ſum Joſeph: adhuc pater meus vivit? Non póterant reſpondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm

acceſſiſſent propè : Ego ſum, ait Joſeph, frater veſter, quem vendidiſtis in Ægyptum. Nolíte pavére, neque vobis durum eſſe videátur quòd vendidiſtis me in his regiónibus ; pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos in Ægyptum.

℟. Juravi. 146.

Lectio ij. Cap. 45.

BIénnium eſt enim quòd cœpit fames eſſe in terra ; & adhuc quinque anni reſtant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmiſítque me Deus, ut reſervémini ſuper terram, & eſcas ad vivendum habére poſsítis. Non veſtro consílio, ſed Dei voluntáte huc miſſus ſum : qui fecit me quaſi patrem Pharaónis, & dóminum univerſæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Feſtináte, & aſcéndite ad patrem meum, & dicétis ei : Hæc mandat fílius tuus Joſeph : Deus fecit me dóminum univerſæ terræ Ægypti : deſcende ad me, ne moréris, & habitábis in terra Geſſen. Dimíſit ergo Joſeph fratres ſuos, & proficiſcéntibus ait : Ne iraſcamini in via. Qui aſcendentes ex Ægyto, venérunt in terram Chanaan ad patrem ſuum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicentes : Joſeph fílius tuus vivit, & ipſe dominátur in omni terra Ægypti. Quo audíto Jacob, quaſi de gravi ſomno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidiſſet plauſtra, & univerſa quæ miſerat, revixit ſpíritus ejus, & ait : Súfficit mihi ſi adhuc Joſeph fílius meus vivit : vadam, & vidébo illum ántequàm móriar.

℟. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *cap.* 5.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Audiſtis quia dictum eſt : Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum ; ego autem dico vobis : Dílígite inimícos veſtros. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. in Matth.

EGo autem dico vobis : Dilígite inimícos veſtros : benefacite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte ſuâ, non Sanctórum víribus, æſtimantes, putant eſſe impoſſibília quæ præcepta ſunt ; & dicunt ſufficere virtútibus non odiſſe inimícos : cæterùm dilígere plus præcipi, quam humána natúra patiátur. Sciendum eſt ergo Chriſtum non impoſſibília præcípere, ſed perfecta : quæ

fecit David in Saül & in Abſalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus eſt, & Paulus anáthema cupit eſſe pro perſecutóribus ſuis. Hæc autem Jeſus & dócuit & fecit, dicens: Pater, ignoſce illis.

℞. Vobis dico, qui audítis: Dilígite inimícos veſtros. * Benefácite his qui odérunt vos. ℣. Non odéris fratrem tuum in corde tuo. Non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ. * Benefacite his qui odérunt vos. Glória. * Benefácite. *Luc. 6. Levit.* 19.

Ad Benedictus. *Ant.* Dilígite inimícos veſtros, benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro perſequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℞. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129.

Oratio.

INchoáta jejúnia, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere; ut obſervantiam; quam corporáliter exhibémus, cáritas ſincéra ſanctíficet; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi primo.

Ann. 1565. *part.* 2. *tit.* 7. *de Jejunio.*

QUòd autem ex divinárum litterárum ſenténtia, parùm hómini prodeſt ſe per jejúnium cibo temperaſſe, ſi ánimus in peccátis ſit intémperans; idcircò fidéles in jejúnio præcípuè ſtúdeant, ut, dum caro ab alimentis ábſtinet, mens páriter a culpa jejúnet, omneſque in Dei laúdibus, eleemóſynis aliiſque piis officiis occupentur: hoc eſt enim jejúnium quod ſe Dóminus Iſaíæ ore delegiſſe teſtátur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. à. Eſtóte perfecti ſicut & Pater veſter cœleſtis perfectus eſt *Matth.* 5.

℣. Tempus beneplácili, Deus: ℞. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DEus, qui nos, cùm inimíci eſſémus, per mortem Unigéniti tui tecum reconciliári voluiſti, tríbue, quæſumus, ut tantæ miſericórdiæ mémores, & ipſi propter te inimícos noſtros in veritate diligámus; Per eumdem Dóminum noſtrum.

SABBATO.

poſt Cineres.

Lectio j.

De libro Généſis. *cap.* 46.

PRofectus Iſrael cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti; & mactátis ibi víctimis

Deo patris ſui Iſaac, audívit eum per viſiónem noctis vocantem ſe, & dicentem ſibi: Jacob, Jacob. Cui reſpondit: Ecce adſum. Ait illi Deus: Ego ſum fortíſſimus Deus patris tui; noli timére, deſcende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego deſcendam tecum illuc, & ego inde addúcam te revertentem: Joſeph quoque ponet manus ſuas ſuper óculos tuos. Surrexit autem Jacob à púteo juramenti; tuleruntque eum filii cum párvulis & uxóribus ſuis in plauſtris quæ míſerat Phárao ad portandum ſenem, & ómnia quæ poſſéderat in terra Chánaan: venitque in Ægyptum cum omni ſémine ſuo, filii ejus, & nepótes, filiæ, & cuncta ſimul progénies.

℟. Jurávi 146.

Lectio ij. Cap. 47.

INgreſſus ergo Joſeph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ póſſident venérunt de terra Chánaan; & ecce conſiſtunt in terra Geſſen. Extrémos quoque fratrum ſuórum quinque viros conſtítuit coram rege; quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Reſpondérunt: Paſtóres óvium ſumus ſervi tui, & nos & patres noſtri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non eſt herba grégibus ſervórum tuórum, ingraveſcente fame in terra Chánaan: petimuſque ut eſſe nos júbeas ſervos tuos in terra Geſſen. Dixit ítaque rex ad Joſeph: Pater tuus & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conſpectu tuo eſt: in óptimo loco fac eos habitáre, & trade eis terram Geſſen. Quòd ſi noſti in eis eſſe viros indúſtrios, conſtítue illos magiſtros pécorum meórum. Poſt hæc introduxit Joſeph patrem ſuum ad regem, & ſtátuit eum coram eo; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo: Quot ſunt dies annórum vitæ tuæ? reſpondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum ſunt, parvi & mali; & non pervenérunt uſque ad dies patrum meórum, quibus peregrináti ſunt. Et benedicto rege, egreſſus eſt foràs.

℟. Póſui. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jeſus in montem oráre. Et cùm ſerò eſſet, erat navis in médio mari, & ipſe ſolus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

In Marc. Lib. 2. *C.* 28.

LAbor diſcipulórum in remigando, & contrárius eis ventus, labóres ſanctæ Eccléſiæ vários déſignat; quæ inter undas ſéculi adverſantis, & immundórum flatus ſpiríttuum, ad quiétem pátriæ cœleſtis, quaſi ad fidam líttoris ſtatiónem pervenire conátur. Ubi bene dícitur quia navis erat in médio mari, & ipſe ſolus in terra; quia nonnunquam Eccléſia tantis Gentílium preſſúris non ſolùm afflicta, ſed & fœdáta eſt; ut, ſi fieri poſſet, Redemptor ipsíus eam prorsùs deſeruiſſe ad tempus viderétur.

℟. Videns Jeſus diſcípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans ſupra mare; & † Aſcendit ad illos in navim, & ceſsávit ventus. ℣. Gráditur ſuper fluctus maris, facit magna, & incomprehenſibília, & mirabília: * Venit. Glória Patri.† Aſcendit. *Marc.* 6. *Job* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 8.G. In platéis ponébant infirmos, ut vel fímbriam veſtimenti Jeſu tángerent; & quotquot tangébant eum, ſalvi fiébant. *Marc.* 6. *Oratio.*

ADeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & concéde, ut hoc ſolemne jejúnium, quod animábus corporibuſque curandis ſalúbriter inſtitútum eſt, devóto ſervítio celebrémus; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Régula canónica ſancti Chrodogandi, Epíſcopi Metenſis.

Ante ann. 766. *cap* 20.

LIcèt omni témpore vita Chriſtianórum ſimplex débeat eſſe, máximè tamen religióſis méntibus cónvenit ut his (Quadragéſimæ) diébus continéntiùs vivant, & ſédulâ ſervitúte Deo adhæréré contendant.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. Levit. 16.

IN hac die expiátio erit veſtrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis veſtris: coram Dómino mundabímini; ſábbatum enim requietiónis eſt: & affligétis ánimas veſtras religióne perpétuâ.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus. 154.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus; & indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus *Judith* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 155.

DOMINICA I
QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum; & ſanábit nos. *Oſ.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. Quod lex adumbrávit. 145.

Pſalmi, Ant. & ℣℣℣. ut in Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.
Lectio j.

De Epíſtola ſecunda B. Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Cap. 6.

ADjuvantes exhortámur, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accepto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. Némini dantes ullam offenſiónem, ut non vituperétur miniſtérium noſtrum; ſed in ómnibus exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in neceſſitátibus, in angúſtiis, in plagis, in carcéribus, in ſeditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caſtitáte, in ſciéntia, in longanimitáte, in ſuavitáte, in Spíritu ſancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei; per arma juſtitiæ à dextris & à ſiniſtris, per glóriam & ignobilitátem, per infámiam & bonam famam: ut ſeductóres, & veráces: ſicut qui ignóti, & cógniti: quaſi morientes, & ecce vívimus: ut caſtigáti, & non mortificáti: quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes: ſicut egentes, multos autem locupletantes: tanquam nihil habentes, & ómnia poſſidentes.

℟. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis: * In ómnibus exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caritáte non ficta. ℣. Dies propitiatiónis eſt, ut propitiétur vobis Dóminus: * In ómnibus. 2. *Cor.* 6. *Levit.* 23.

Lectio ij. Cap. 6 & 7.

NOlíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio juſtítiæ cum iniquitáte? aut quæ ſocíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Chriſti ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem conſenſus templo Dei cum idólis? Vos enim eſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos, & ero illórum Deus, & ipſi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne

terigéritis; & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios & fílias, dicit Dóminus omnípotens. Has ergo habentes promiſſiónes, caríſſimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs, perficientes ſanctificatiónem in timóre Dei.

℟. Deus lux eſt, & ténebræ in eo non ſunt ullæ. * Si dixérimus quóniam ſocietátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. ℣. Elongátum eſt judícium à nobis, & non apprehendet nos juſtítia: expectávimus lucem, & in ténebris ambulávimus. * Si dixérimus. 1. *Joan.* 1. *Iſ.* 59.

Lectio iij.

QUi conſolátur húmiles, conſolátus eſt nos Deus in adventu Titi. Non ſolùm autem in adventu ejus, ſed étiam in conſolatióne, quâ conſolátus eſt in vobis, réferens nobis veſtrum deſidérium, veſtrum fletum, veſtram æmulatiónem pro me, ita ut magìs gaudérem. Quóniam, etſi contriſtávi vos in epíſtola, non me pœnitet: etſi pœnitéret, videns quòd epíſtola illa (etſi ad horam) vos contriſtávit, nunc gáudeo non quia contriſtáti eſtis, ſed quia contriſtáti eſtis ad pœniténtiam. Contriſtáti enim eſtis ſecundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Quæ enim ſecundùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur, ſéculi autem triſtítia mortem operátur.

℟. Defécit gáudium cordis noſtri, verſus eſt in luctum chorus noſter, cécidit coróna cápitis noſtri. * Væ nobis, quia peccávimus! ℣. Emundáte manus, peccatóres: míſeri eſtóte, & lugéte; riſus veſter in luctum convertátur. * Væ. Glória. * Væ. *Thren.* 5. *Jac.* 4.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 4. *de Quadrageſ.*

PRædicatúrus vobis, dilectiſſimi, ſacratíſſimum maximumque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóſtoli, in quo Chriſtus loquebátur, incípiam? dicamque quod lectum eſt: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. Quamvis enim nulla ſint témpora quæ divínis non ſint plena munéribus, & ſemper nobis ad miſericórdiam Dei per ipſíus grátiam præſtétur acceſſus; nunc tamen ómnium mentes majóri ſtúdio ad ſpirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet ani-

mári, quando ad univerſa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redempti ſumus, recurſus invítat; ut excellens ſuper ómnia paſſiónis Domínicæ ſacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus. Tu autem.

℟. Miniſtri Dei mei, ſanctificáte jejúnium, vocáte cœtum: * Congregáte omnes habitatóres terræ in domum Dei veſtri, & clamáte ad Dóminum. ℣. Omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd Deus ſtátuit diem in quo judicatúrus eſt orbem in æquitáte: * Congregáte. *Joel* 1. *Act.* 17.

Lectio v.

DEbebátur quidem tantis myſtériis ita inceſſábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conſpectu Dei, quales nos in ipſo paſcháli feſto dignum eſt inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum eſt, &, dum carnis fragilitáte auſtérior obſervántia relaxátur, dumque per várias actiónes vitæ hujus ſollicitúdo diſténditur, neceſſe eſt de mundáno púlvere étiam religióſa corda ſordéſcere. Magna divínæ inſtitutiónis ſalubritáte províſum eſt, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia caſta decóquerent.

℟. Nolíte jejunáre ſicut uſque ad hanc diem, ut audiátur in excelſo clamor veſter. * Nonne hoc eſt magis jejúnium quod elégi? Diſſolve colligatiónes impietátis, & omne onus dirumpe. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, ſed Patri tuo qui eſt in abſcóndito? & Pater tuus qui videt in abſcóndito, reddet tibi. * Nonne. *Iſ.* 58. *Matth.* 6.

Lectio vj.

INgreſsúri ígitur, dilectíſſimi, dies myſticos, & jejuniórum remédiis conſecrátos, præceptis Apoſtólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac ſpíritûs; ut, caſtigátis colluctatiónibus quæ ſunt inter utramque ſubſtántiam, ánimus, quem ſub Dei gubernáculis conſtitútum córporis ſui decet eſſe rectórem, dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offenſiónem, vituperatiónibus obloquéntium non ſimus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur, & noſtro vítio linguæ ímpiæ in injúriam ſe religiónis armábunt, ſi jejunantium mores à puritáte perfectæ continéntiæ diſcrepârint. Non enim in ſolá abſtinéntia cibi

ſtat noſtri ſumma jejúnii; aut fructuóſè córpori eſca ſubtráhitur, niſi mens ab iniquitáte revocétur.

℞. Bona eſt orátio cum jejúnio & eleemóſyna, magìs quàm theſauros auri recóndere; * Quóniam eleemóſyna à morte líberat. † Ipſa eſt quæ purgat peccáta, & facit invenire miſericórdiam & vitam æternam. ℣. Date eleemóſynam, & ecce ómnia munda ſunt vobis; * Ipſa. *Tob.* 12. *Luc.* 11.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 4.

IN illo témpore; Jeſus ductus eſt in deſertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunaſſet quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póſteà eſúriit. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. *Homil.* 16. *in Evang. habit. in Baſilic. S. Joan. Later. Dominicâ I. Quadrageſ.*

DUbitári à quibuſdam ſolet, à quo ſpíritu ſit Jeſus ductus in deſertum. Sed verè & abſque ulla quæſtióne convenienter accípitur, ut à ſancto Spíritu in deſertum ductus credátur; ut illuc cùm ſuus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus ſpíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelſum montem, vel in ſanctam civitátem à diábolo aſſumptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expaveſcunt. Qui tamen non eſſe incredibília iſta cognóſcimus, ſi in illo & ália facta penſámus.

℞. Jeſus plenus Spíritu ſancto regréſſus eſt à Jordáne, & agebátur à Spíritu in deſertum diébus quadraginta * Et tentabátur à diábolo. ℣. Oſtendit mihi Dóminus Jeſum, & ſatan ſtabat à dextris ejus, ut adverſarétur ei, * Et tentabátur. *Luc.* 4. *Zach.* 3.

Lectio viij.

CErtè iniquórum ómnium caput diábolus eſt; & hujus cápitis membra ſunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? an non diáboli membra Judæi perſequentes, & mílites crucifigentes Chriſtum fuérunt? Quid ergo mirum, ſi ſe ab illo permíſit in montem duci, qui ſe pértulit étiam à membris illíus crucifígi? non eſt ergo indignum Redemptóri noſtro quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi.

℞. Erat Jeſus in deſerto quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, & tentabátur à sátana, eratque cum béſtiis; * Et nihil manducávit Jeſus in diébus illis. ℣. Fuit Móyſes in monte quadraginta dies & qua-

draginta noctes ; panem non comédit & aquam non bibit ; * Et. *Luc.* 4 *Exod.* 34.

Lectio ix.

SEd ſciendum nobis eſt quia tentátio tribus modis ágitur, ſuggeſtióne delectatióne & conſenſu. Et nos, cùm tentámur, plerùmque in delectatiónem, aut étiam in conſenſum lábimur ; quia de carnis peccáto propagáti, in nobis ipſis étiam gérimus unde certámina tolerémus. Deus verò, qui in útero Vírginis incarnátus in mundum ſine peccáto vénerat : nihil contradictiónis in ſemetipſo tolerábat. Tentári ergo per ſuggeſtiónem pótuit ; ſed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris, non intùs fuit.

℞. Débuit Jeſus per ómnia frátribus ſimilári, * Ut miſéricors fieret, & fidélis Póntifex ; in eo enim in quo eſt ipſe tentátus, potens eſt & eis qui tentantur, auxiliári. ℣. Perféctio tua & doctrína tua ſancto tuo, Dómine, quem probaſti in tentatióne, * Ut. Glória Patri. *Repet.* ℞. Débuit. *uſque ad* ℣. *Heb.* 2. *Deut.* 33.

AD LAUDES

Ant. 1. a. Fili, accédens ad ſervitútem Dei, ſta in juſtítia & timóre, & præpára ánimam tuam ad tentatiónem. *Eccli.* 2.

Ant. 2. D. Nemo, cùm tentátur, dicat quóniam à Deo tentátur : Deus enim intentátor malórum eſt ; ipſe autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unuſquiſque tentátur, à concupiſcéntia ſua abſtractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiſcéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus ſuis, & induentes novum. *Coloſſ.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus eſt, qui non patiétur vos tentári ſupra id quod poteſtis ; ſed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

Capitulum. Jac. 4.

DEus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo eſtóte Deo : reſiſtite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Hymnus, ſolemne nos jejúnii. 146.

℣. Cùm mihi moleſti eſſent, induébar cilício : ℞. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Cùm jejunaſſet Jeſus quadraginta diébus, & quadraginta nóctibus, poſteà eſúriit. *Matthæi* 4.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnuâ Quadrageſimáli

obſervatióne puríficas, præſta famíliæ tuæ; ut quod à te obtinére abſtinendo nititur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 4. E. Accédens tentátor dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides iſti panes fiant. *Matth.* 4.

In ℟. *br.* ℣. Qui veniſti * peccatóres ſalvos fácere.

CANON.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianenſis Epíſcopi.

Ann. 797. *can.* 37.

JEjúnium (in Quadragéſima), præter dies Domínicos qui jejúnio ſubſtracti ſunt, nullátenùs reſolvátur; quia iſti dies décimæ ſunt anni, quos cum omni religióne & ſanctitáte transígere debémus. Hoc témpore non jejunáre, præceptum Dei tranſcéndere eſt. Præter infirmos ac párvulos, quiſquis non jejunáverit, pœnam ſibi ácquirit. Eos dies Dóminus per ſemetipſum ſacro jejúnio conſecrávit.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Reſpondit Jeſus: Scriptum eſt, non in ſolo pane vivit homo, ſed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 8.

DOminus Deus tuus afflixit te penúriâ, & dedit tibi cibum manna quod ignorábas tu, & patres tui; ut oſténderet tibi quòd non in ſolo pane vivat homo, ſed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia faúcibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quam. *Pſ.* 118.

℣. Judícia Dómini deſiderabília ſuper aurum, ℟. Et dulcióra ſuper mel & favum. *Pſ.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursùm ſcriptum eſt: Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Capitulum. Sap. 1.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quærite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *br.* Si vocem ejus audiéritis, * Nolíte obduráre corda veſtra. Si vocem. ℣. Sicut in exacerbatióne * ſecundùm diem tentatiónis in deſerto; * Nolíte. Glória. Si vocem. *Pſ.* 94.

℣. Tentavérunt & exacerbavérunt Deum excelſum: ℟. Et teſtimónia ejus non cuſtodiérunt. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Dóminum Deum

tuum adorábis, & illi ſoli ſérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Deut. 6.

CAve diligenter ne oblivíſcáris Dómini qui eduxit te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi ſoli ſervies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *br.* Omnis terra adóret te, * Et pſallat tibi. Omnis terra adóret te. ℣. Pſalmum dicat * nómini tuo, * Et pſallat tibi. Glória Patri. Omnis. *Pſ.* 65.

℣. Servíte Dómino in timóre, ℟. Et exultáte ei cum tremóre. *Pſ.* 2.

AD VESPERAS.

Ant. 3. a. CUm jejunaſſet Jeſus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, póſteà esúriit. *Matth.* 4.

Ant. 4. E. Accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides iſti panes fiant. *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Reſpondit Jeſus: Scriptum eſt, Non in ſolo pane vivit homo, ſed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Ant. 1. a. Rursùm ſcriptum eſt: Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matth.* 4.

Ant. 6. F. Dóminum Deum tuum adorábis, & illi ſoli ſérvies. *Matth.* 4.

Capitulum. Hebr. 4.

NOn habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitatibus noſtris; tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 154.

℣. Impulſus everſus ſum ut cáderem, ℟. Et Dóminus ſuſcépit me, *Pſ.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Conſummátâ omni tentatióne, diabolus receſſit ab illo uſque ad tempus; & ecce Angeli acceſſérunt, & miniſtrábant ei. *Luc.* 4. *Matth.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 29.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

Incipit liber Exodi. *C.* 1.

HÆc ſunt nómina filiórum Iſrael qui ingreſſi ſunt in Ægyptum cum Jacob. Singuli cum dómibus ſuis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Iſſachar, Zabúlon, & Bénjamin; Dan, & Néphthali, Gad, & Aſer. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qui egreſſi ſunt de fémore Jacob, ſeptuaginta: Joſeph

autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univerſis frátribus ejus, omnique cognatióne illa, filii Iſrael crevérunt, & quaſi germinantes multiplicáti ſunt; ac roboráti nimìs, implevérunt terram. Surrexit intéreà rex novus ſuper Ægyptum, qui ignorábat Joſeph; & ait ad pópulum ſuum: Ecce, pópulus filiórum Iſrael multus, & fórtior nobis eſt. Veníte, ſapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur, & ſi ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis noſtris, expugnatíſque nobis egrediátur de terra.

℟. Projícite. 145.

Lectio ij. c. 1 & 2.

PRæcépit ergo Phárao omni pópulo ſuo, dicens: Quidquid maſculíni ſexûs natum fúerit, in flumen projícite: quidquid feminíni, reſerváte. Egreſſus eſt poſt hæc vir de domo Levi; & accépit uxórem ſtirpis ſuæ: quæ concépit, & péperit fílium; & videns eum elegantem abſcondit tribus ménſibus. Cùmque jam celáre non poſſet, ſumpſit fiſcellam ſcírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice: poſuítque intùs infántulum, & expóſuit eum in carecto ripæ flúminis, ſtante procul ſoróre ejus, & conſiderante eventum rei. Ecce autem deſcendébat fília Pharaónis, ut lavarétur in flúmine, & puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ, cùm vidiſſet fiſcellam in papyrióne, miſit unam è famulábus ſuis; & allátam apériens, cernenſque in ea párvulum vagientem, miſerta ejus, ait: De infántibus Hebræórum eſt hic. Cui ſoror púeri: Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi mulíerem Hebræam, quæ nutríre poſſit infántulum? Reſpondit: Vade. Perrexit puella, & vocávit matrem ſuam. Ad quam locúta fília Pharaónis: Accipe, ait, púerum iſtum, & nutri mihi; ego dabo tibi mercédem tuam. Suſcépit múlier, & nutrívit púerum; adultumque trádidit fíliæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum fílii, vocavítque nomen ejus, Móyſes, dicens: Quia de aqua tuli eum.

℟. Quaſi columbæ. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ; & congregabuntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. de fide & oper. C. 15.

SI, mandatis non ſervátis, ad vitam veníri poteſt per ſolam fidem, quæ ſine opéribus mórtua eſt; illud quómodò verum erit, quod eis quos ad ſiniſtram poſitúrus eſt, dicet: Ite in ignem ætérnum, qui parátus eſt diábolo & ángelis ejus? quos non íncrepat, quia in eum non credidérunt, ſed quia bona ópera non fecérunt. Nam profectò ne ſibi quiſquam de fide, quæ ſine opéribus mórtua eſt, vitam promittat ætérnam, proptéreà omnes gentes ſegregatúrum ſe dixit, quæ permiſtæ eiſdem páſcuis utebantur, ut appáreat eos illi dictúros: Dómine, quandò te vídimus illa & illa patientem, & non miniſtrávimus tibi? qui in eum credíderant, ſed bona operári non curáverant, tanquam de ipſa fide mórtua ad vitam perveniréntur ætérnam. Neque illud dici hîc póterit ignem ætérnum dictum, non ipſam pœnam ætérnam; cùm & hoc prævídens Dóminus, ſenténtiam ſuam ita conclúſerit, dicens: Sic ibunt illi in combuſtiónem ætérnam, juſti autem in vitam ætérnam. Erit ergo ætérna combúſtio, ſicut ignis; & eos in illam itúros Véritas dixit, quorum non fidem, ſed bona ópera defuiſſe declarávit.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes; & ſeparábit eos, ſicut paſtor ſégregat oves ab hædis: * Et † Státuet oves a dextris ſuis, hædos autem à ſiniſtris. ℣. Omnis miſericórdia fáciet locum unicuíque ſecundùm méritum óperum ſuórum: * Et ſtátuet. Glória Patri. † Státuet oves. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dicet rex his qui a dextris ejus erunt: Veníte, benedicti Patris mei, poſſidéte parátum vobis regnum à conſtitutióne mundi. *Matth.* 25.

Oratio.

NOſtra tibi, Dómine, quæſumus, ſint accepta jejúnia, quæ nos expiando grátia tuá dignos efficiant, & ad regna perdúcant ætérna; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Sacram. Pœnit. cap.* 2.

AD novitátem & integritátem in Baptiſmo receptam, per Sacramentum Pœniténtiæ ſine magnis noſtris flétibus & labóribus divíná id exigente juſtítiá perveníre nequáquam póſſumus: ut méritò Pœniténtia laborióſus quidam Baptiſmus à ſan-

ctis Pátribus dictus fúerit. Eſt autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapſis poſt Baptiſmum ad ſalútem neceſſárium, ut nondum regenerátis ipſe Baptiſmus.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Dicet rex his qui à ſiniſtris erunt: Diſcédite à me, maledicti, in ignem ætérnum. Et ibunt hi in ſupplícium ætérnum; juſti autem in vitam ætérnam. *Matth.* 25.

Oratio.

OMnium noſtrûm, Dómine, quæſumus, ad te corda converte; ut ab his quibus offénderis abſtinentes, non iram tuam ſed miſericórdiam ſentiámus; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 3.

MOyſes paſcébat oves Jethro ſóceri ſui ſacerdótis Mádian: cùmque minaſſet gregem ad interióra deſerti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi; & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergo Móyſes: Vadam, & vidébo viſiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad vidéndum, vocavit eum de médio rubi, & ait: Móyſes, Móyſes. Qui reſpondit: Adſum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: ſolve calceaméntum de pédibus tuis; locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. Et ait: Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Jacob. Abſcondit Móyſes fáciem ſuam; non enim audébat aſpícere contra Deum. Cui ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, & clamórem ejus audívi, propter durítiam eórum qui præſunt opéribus: & ſciens dolórem ejus, deſcendi, ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa, in terram bonam & ſpatióſam, in terram quæ fluit lacte & melle.

℟. Scimus. 146.

Lectio ij.

VEni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Iſrael de Ægypto. Dixitque Móyſes ad Deum: Quis ſum ego: ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Iſrael de Ægypto? Qui dixit ei: Ego ero tecum, & hoc habébis ſignum, quod míſerim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo ſuper montem iſtum. Ait Móyſes ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Iſrael, & dicam eis: Deus patrum veſtrórum miſit

me ad vos. Si díxerint mihi: Quod eſt nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móyſen: Ego ſum qui ſum. Ait: Sic dices fíliis Iſrael: Qui eſt, miſit me ad vos.

℞. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 21.

IN illo témpore; Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa cívitas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in templum Dei, & ejiciébat omnes vendentes. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Homil. 7. *in Quadrag.*

EJécit Chriſtus commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantùm res agi, hóſtias & oratiónes Deo offerri, verbum Dei legi, audíri & decantári præceptum erat. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offerri, vidélicet propter ſtúdium avarítiæ ſive fraudis, quod próprium ſolet eſſe negotiántium fácinus; quantâ putas animadverſióne puníret, ſi inveniſſet ibi áliquos ríſui vel vanilóquio vacantes, aut álii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo ſuâ temporália negótia geri non pátitur; quantò magìs ea quæ nuſquam fieri licet, plus cœléſtis iræ merentur, ſi in ædibus Deo ſacrátis agantur?

℞. Cùm introiſſet Jeſus in templum, docébat, dicens: * Nonne ſcriptum eſt, quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem feciſtis eam ſpeluncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contra illum qui contamináverit ſanctuárium meum ac pollúerit nomen ſanctum meum: * Nonne. Glória. † Domus. *Marc.* 11. *Levit.* 20.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Ejiciébat Jeſus omnes vendentes & ementes in templo; & menſas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Eccléſia tua cunctam repelle nequítiam; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de ſacr. Pœn. can.* 4.

SI quis negáverit, ad íntegram & perfectam peccatórum remiſſiónem requíri tres actus in pœnitente, quaſi matériam Sacramenti Pœniténtiæ, vidélicet Contritiónem,

nem, Confeſſiónem, & Satisfactiónem, quæ tres Pœniténtiæ partes dicuntur; aut díxerit duas tantùm eſſe Pœniténtiæ partes, terróres ſcílicet incuſſos conſciéntiæ, ágnitó peccáto; & fidem conceptam ex Evangélio, vel abſolutióne, quâ credit quis ſibi per Chriſtum remiſſa peccáta; anáthema ſit.

Ad Magníficat. *Ant.* I. a. Acceſſérunt ad Jeſum cæci & claudi in templo, & ſanávit eos. *Matth.* 21.

Oratio.

CОnſerva, Dómine, famíliam tuam bonis ſemper opéribus erudítam: & ſic præſéntibus conſoláre ſubsídiis, ut ad ſuperna perdúcas dona propítius; Per.

FERIA QUARTA.
QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De libro Exodi *cap.* 12.

DIxit Dóminus ad Móyſen & Aaron in terra Ægypti: Menſis iſte vobis princípium ménſium; primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univerſum cœtum filiórum Iſrael, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus ut ſuffícere poſſit ad veſcendum agnum, aſſúmet vicínum ſuum qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta númerum animárum quæ ſufficere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, annículus; juxta quem ritum, tollétis & hœdum. Et ſervábitis eum uſque ad quartam décimam diem menſis hujus; immolabitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperlimináribus domórum in quibus comédent illum.

℟. Jurávi. 146.

Lectio ij.

SIc autem comedétis illum: Renes veſtros accingétis, & calceamenta habébitis in pédibus, tenentes báculos in mánibus, & comedétis feſtinanter: eſt enim Phaſe (id eſt, tránſitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægypti nocte illâ, percutiamque omne primogénitum in terra Ægypti, ab hómine uſque ad pecus; & in cunctis diis Ægypti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem ſanguis vobis in ſignum in ædibus in quibus éritis; & vidébo ſánguinem, & transíbo vos: nec erit in vobis plaga diſperdens, quando percúſſero terram Ægypti.

℟. Póſui fáciem meam ad Dóminum. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *cap.* 12.

IN illo témpore; Reſpondérunt Jeſu quidam de Scribis & Phariſæis, dicentes: Magiſter, vólumus à te ſignum vidére. Qui reſpondens, ait illis: Generátio mala, & adúltera ſignum quærit; & ſignum non dábitur ei, niſi ſignum Jonæ prophétæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 44. *in Matth.*

VIri Ninivítæ ſurgent, & condemnábunt generatiónem hanc. Sicut Ninivítæ Judæos condemnábunt; ſic multi qui nunc inferióres nobis videntur, nos condemnábunt. Véniat in mentem quanta erit illa condemnátio, ut incipiámus aliquandò ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipſi dico, meipſum primò exhortor. Capiámus iter anguſtum. Uſquequò deliciábimur? Uſquequò degémus otióſè, ridentes ac oſcitantes? Non ſumus adhuc ſatiáti deſídiâ & procraſtinatióne? Eademne ſemper erunt? Eadem menſa, idem ſumptus, eædem pecúniæ, poſſeſſiónes, conſtructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? Mors. Quis, inquam, términus? Cinis, ſepulchrum, vermes. Aliam ergo vivámus vitam, faciámus de terra cœlum, melióra capeſſámus; ut rectè vivendo, futúra bona conſequámur, grátiâ & miſericórdiâ Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cui cum Patre & Spíritu ſancto ſit glória & impérium in ſæcula ſæculórum. Amen.

℞. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóre uſque ad minórem, * Et † Converſi ſunt à via ſua mala. ℣. Viri Ninivítæ ſurgent in judício cum generatióne iſta; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ, * Et. Glória Patri. † Converſi ſunt. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Sicut fuit Jonas ſignum Ninivítis; ita erit & Fílius hóminis generatióni iſti. *Luc.* 11.

Oratio.

SUſcipe, quæſumus, Dómine, preces noſtras, & ad aures miſericórdiæ tuæ poſtulatiónes ſacrátæ tibi plebis admitte; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Narbonenſi. *Ann.* 1609. *cap.* 10. *de obſervat. Jejun.*

CUm quadrageſimále jejúnium à traditióne Apoſtolórum hábeat Eccléſia, illud ſanctè à fidélibus obſervandum eſt: nam jejúniis ſic-

cátur vitiórum ſentína, marcet petulántia, languet concupiſcéntia, & fugitívæ ábeunt voluptátes. Ideò præfátum quadrageſimále jejúnium, Vigíliæ, & Quátuor témpora per abſtinéntiam & cibórum delectum obſerventur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. *Matth.* 12.

Oratio.

MEmento, Dómine, miſeratiónum tuárum; & præſta, ut à cibis & peccátis abſtinentes, grato tibi jejúnio placeâmus; Per.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 14.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Iſrael; ut proficiſcantur. Tu autem éleva virgam tuam, & extende manum tuam ſuper mare, & divide illud; ut gradiantur filii Iſrael in médio mari per ſiccum. Ego autem indurábo cor Ægyptiórum, ut perſéquantur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus, & in cúrribus, & in equítibus illíus. Et ſcient Ægyptii quia ego ſum Dóminus, cùm glorificátus fuéro in Pharaóne, & in cúrribus atque in equítibus ejus. Tollenſque ſe Angelus Dei, qui præcedébat caſtra Iſrael, ábiit poſt eos: & cum eo páriter columna nubis, prióra dimittens, poſt tergum ſtetit inter caſtra Ægyptiórum & caſtra Iſrael; & erat nubes tenebróſa, & illúminans noctem, ita ut ad ſe ínvicem toto noctis témpore accédere non valérent. Cùmque extendiſſet Móyſes manum ſuper mare, ábſtulit illud Dóminus, flante vento vehementi & urente totâ nocte, & vertit in ſiccum, diviſaque eſt aqua.

℞. Projícite. 145.

Lectio ij.

ET ingreſſi ſunt fílii Iſrael per médium ſicci maris; erat enim aqua quaſi murus à dextra eórum & læva. Perſequenteſque Ægyptii, ingreſſi ſunt poſt eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites per médium maris. Jamque advénerat vigília matutína, & ecce reſpíciens Dóminus ſuper caſtra Ægyptiórum per columnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum, & ſubvertit rotas cúrruum; ferebanturque in profundum. Dixérunt ergo Ægyptii: Fugiámus Iſraélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam ſuper mare, ut

revertantur aquæ ad Ægyptios ſuper currus & équites eórum. Cùmque extendiſſet Móyſes manum contra mare reverſum eſt primo dilúculo ad priórem locum: fugientibuſque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverſæque ſunt aquæ, & operuérunt currus & équites cunĉti exércitûs Pharaónis, qui ſequentes ingreſſi fuérant mare; nec unus quidem ſupérfuit ex eis.

℟. Quaſi columbæ. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 15.

IN illo témpore; Egreſſus Jeſus ſeceſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa à finibus illis egreſſa, clamávit, dicens ei: Miſerére meì, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 2. *in Matth.*

MIra, ſub perſóna mulíeris Chananítidis, Eccléſiæ fides, patiéntia & humílitas prædicátur: fides, quâ crédidit ſanári poſſe fíliam ſuam; patiéntia, quâ tóties contempta, in précibus perſevérat; humílitas, quâ ſe non cánibus, ſed cátulis cómparat. Canes autem éthnici propter idololatríam dicuntur, qui éſui ſánguinis déditi & cadavéribus mortuórum, feruntur in rábiem. Nota quòd iſta Chananítis perſeveranter primùm fílium David, deinde Dóminum vocet, & ad extrémum adóret ut Deum.

℟. Múlier Chananæa clamávit, dicens Jeſu: Miſerére meî, Dómine, fili David; fília mea malè à dæmónio vexátur. Qui non reſpondit ei verbum. At illa venit, & adorávit eum, dicens: * Dómine, † Adjuva me. ℣. Adjuva me, cujus præter te nullus eſt auxiliátor: * Dómine, ádjuva me. Glória Patri. † Adjuva me. *Matth.* 15. *Eſth.* 14.

Ad Benedíctus. *Ant.* 7. *d.* O múlier, magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut vis. *Matthæi* 15.

Oratio.

DEus, qui in húmili perſeverantes oratióne benignus exaudis, da nobis conſtantem fídei ac devotiónis affectum; ut quæ pro ſalúte noſtra ſupplíciter expóſcimus, hæc, te largiente, conſequámur; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 6. *de Juſtific. cap.* 6.

DIſponuntur adulti ad ipſam juſtítiam, dum excitáti divínâ grátiâ & adjúti,

fidem ex audítu concipientes, líberè moventur in Deum, credentes vera eſſe quæ divínitùs reveláta & promiſſa ſunt; .... & dum peccatóres ſe eſſe intelligentes, à divínæ juſtítiæ timóre quo utíliter concutiuntur, ad conſiderandam Dei miſericórdiam ſe convertendo, in ſpem eriguntur, fidentes Deum ſibi propter Chriſtum propítium fore, illumque tanquam omnis juſtítiæ fontem dilígere incípiunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. Múlier, cùm abiiſſet in domum ſuam, invénit puellam jacentem ſupra lectum, & dæmónium exiiſſe. *Marc.* 7.

Oratio.

FAmíliam tuam, Dómine, toto corde tibi proſtrátam ab hóſtium tuére formídine; nec ſuæ petitiónis fruſtrentur effectu, qui non in juſtificatiónibus ſuis, ſed in miſeratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 16.

MUrmurávit omnis congregátio filiórum Iſrael contra Móyſen & Aaron in ſolitúdine. Dixeruntque fílii Iſrael ad eos: Utinam mórtui eſſémus per manum Dómini in terra Ægypti, quando ſedebámus ſuper ollas cárnium, & comedebámus panem in ſaturitáte! Cur eduxiſtis nos in deſertum iſtud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, & cólligat quæ ſufficiunt per ſingulos dies; ut tentem eum utrùm ámbulet in lege mea, an non. Die autem ſexto parent quod inferant; & ſit duplum quàm collígere ſolébant per ſingulos dies.

℞. Scimus. 146.

Lectio ij.

FActum eſt ergo véſpere; & aſcendens coturnix, coopéruit caſtra: manè quoque ros jácuit per circúitum caſtrórum. Cùmque operuiſſet ſuperfíciem terræ, appáruit in ſolitúdine minútum, & quaſi pilo tuſum in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Appellavitque domus Iſrael nomen ejus, Man, quod erat quaſi ſemen coriandri album, guſtuſque ejus quaſi ſímilæ cum melle. Dixit autem Móyſes: Iſte eſt ſermo quem præcépit Dóminus: Imple gomor ex eo, & cuſtodiátur in futúras retrò generatiónes; ut nóverint panem quo álui vos in ſolitúdi-

ne, quando educti eſtis de terra Ægypti. Dixitque Móyſes ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantùm poteſt cápere gomor, & repóne coram Dómino ad ſervandum in generatiónes veſtras ſicut præcépit Dóminus Móyſi. Poſuitque illud Aaron in tabernáculo reſervandum. Filii autem Iſrael comedérunt Man quadraginta annis, donec venírent in terram habitabilem: hoc cibo áliti ſunt úſquequò tángerent fines terræ Chanaan.

℟. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Erat dies feſtus Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam. Eſt autem Jeroſólymis probática piſcína. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epiſcopi.

Lib. de Myſt. Cap. 4.

TU baptizátus es in nómine Trinitatis, confeſſus es Patrem; recordáre quid féceris: confeſſus es Fílium, confeſſus es Spíritum ſanctum. Tene órdinem rerum in hac fide, mundo mórtuus es, & Deo reſurrexiſti. Et quaſi in illo mundi conſepultus elemento, peccáto mórtuus, ad vitam es reſuſcitátus ætérnam. Crede ergo quia non ſunt vácuæ aquæ. Ideò tibi dictum eſt quia Angelus Dómini deſcendébat ſecundùm tempus in natatóriam, & movébatur aqua; & qui prior deſcendiſſet in natatóriam poſt commotiónem aquæ, ſanus fiébat à languóre quocumque tenebátur. Hæc piſcína in Jeroſólymis erat, in qua unus ánnuus ſanabátur: ſed nemo antè ſanabátur, quàm deſcendiſſet Angelus. Ut eſſet indícium quia deſcénderat Angelus, movebátur aqua propter incrédulos. Illis ſignum, tibi fides: illis Angelus deſcendébat, tibi Spíritus ſanctus: illis creatúra movebátur, tibi Chriſtus operátur ipſe Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus; nunc omnes ſanantur; aut certè unus ſolus pópulus Chriſtiánus.

℟. Erat homo triginta & octo annos habens in infirmitáte ſua. Dicit ei Jeſus: Vis ſanus fieri? Reſpondit: * Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jeſus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & † Statim ſanus factus eſt. ℣. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. * Dómine. Glória Patri. † Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Qui me ſanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & animárum noſtrárum medére languóribus; ut peccatórum remiſſióne perceptâ, in tua ſemper benedictióne lætémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuū, qui tecum vivit, &c.

CANON.

Ex Concílio Monſpelienſi. *Ann.* 1258. *cap.* 2.

IN tonſurando cautélam hábeat Ordinátor, ut talem aſcrìbat milítiæ clericáli, qui ex devotióne, non per fraudem adſcríbi cúpiat Ordini clericáli, & qui non ſit omnínò expers ſciéntiæ clericális.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. F. Ecce ſanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ſancto nos purificante jejúnio, & tibi toto corde ſimus ſubjecti, & inter mundánæ pravitátis insídias, te miſerante, perſeverémus illæſi; Per Dóminum.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 20.

LOcútus eſt Dóminus cunctos ſermónes hos: Ego ſum Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi ſcúlptile, neque omnem ſimilitúdinem quæ eſt in cœlo déſuper, & quæ in terra deorſum, nec eórum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorábis ea, neque coles: ego ſum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, víſitans iniquitátem patrum in fílios, in tertiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me, & fáciens miſericórdiam in míllia his qui díligunt me, & cuſtódiunt præcepta mea. Non aſſúmes nomen Dómini Dei tui in vanum; nec enim habébit inſontem Dóminus eum qui aſſúmpſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà.

℟. Jurávi. 146.

Lectio ij.

MEmento ut diem Sábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die Sábbatum Dómini Dei tui eſt: non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus & fília tua, ſervus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & ádvena qui eſt intrà portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum & terram; & mare, & ómnia quæ in eis ſunt, & requiévit die ſéptimo; idcirco benedixit

Dóminus diéi Sábbati, & ſanctificávit eum. Honóra patrem tuum, & matrem tuam, ut ſis longævus ſuper terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falſum teſtimónium. Non concupiſces domum próximi tui, nec deſiderábis uxórem ejus, non ſervum, non ancillam, non bovem, non áſinum, nec ómnia quæ illíus ſunt.

℟. Póſui fáciem. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 8.

IN illo témpore; Dicébat Jeſus ad eos qui crediderunt ei, Judæos: Si vos manſéritis in ſermóne meo, verè diſcípuli mei éritis; & cognoſcétis veritátem, & véritas liberábit vos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 41.

AMen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccátum, ſervus eſt peccáti. O miſerábilis ſérvitus! Plerumque hómines cùm dóminos malos patiuntur, venáles ſe petunt; non quærentes dóminum non habére, ſed ſaltèm mutáre. Servus peccáti quid fáciat? quem interpellet? apud quem ſe venálem petat? Deinde ſervus hóminis aliquando ſui dómini duris impériis fatigátus, fugiendo requieſcit: ſervus peccáti quò fugit? ſecum ſe trahit quòcumque fúgerit. Non fugit ſeipſam mala conſciéntia, non eſt quò eat, ſéquitur ſe, imò non recédit à ſe; peccátum enim quod facit, intùs eſt. Fecit peccátum: ut áliquam corporálem cáperet voluptátem: voluptas tranſit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remanſit quod pungat.

℟. Omnis qui facit peccátum, ſervus eſt peccáti: ſervus autem non manet in domo in æternum, fílius autem manet in æternum. * Si ergo vos Fílius liberáverit, verè líberi éritis. ℣. Spíritus Dómini miſit me ut prædicárem captívis indulgéntiam, & clauſis apertiónem. * Si. Glória. * Si ergo. *Joan.* 8. *Iſ.* 61.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Si vos manſéritis in ſermóne meo, verè diſcípuli mei éritis; & cognoſcétis veritátem, & véritas liberábit vos. *Joan.* 8.

Oratio.

PRotector noſter, áſpice, Deus; ut qui malórum noſtrórum póndere prémimur, perceptá miſericórdiâ, líberâ tibi mente ſerviámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

CANON.
Ex Concílio Aquenſi.
Ann. 1585. *tit.* 15.

HOrtátur hæc Synodus omnes qui ad Subdiaconátûs, Diaconátûs, aut Preſbyterátûs Ordines promovendi ſunt, ut ántequam accédant, de peccátis ómnibus totius anteactæ vitæ generáliter confiteantur, ac ſpirituáles áliquas exercitatiónes ab Epíſcopo præſcribendas óbeant, adhíbito ſibi duce & moderatóre viro religioſo, quem Epíſcopus præfécerit.

AD VESPERAS.

Antiphon. & Pſalmi de Pſalterio.

Capitulum. Iſaiæ 1.

QUærite judícium, ſubveníte oppreſſo, judicáte pupillo, deféndite víduam. Et veníte & argúite me, dicit Dóminus: ſi fuérint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabuntur; & ſi fuérint rubra quaſi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus, Audi, benigne. ℣. Tempus. 154.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm ſanctificaſſet Móyſes Aaron & fílios ejus, præcépit eis, dicens: De óſtio tabernáculi non exíbitis ſeptem diébus, die ac nocte obſervantes cuſtódias Dómini. *Levit.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 155.

DOMINICA II
QUADRAGESIMÆ.
AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & ſanábit nos. *Oſeæ* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 145.

Pſalmi, *Ant. & ℣℣℣. ut in Pſalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Levítici. *c.* 1.

VOcávit Móyſen, & locútus eſt ei Dóminus de tabernáculo teſtimónii, dicens: Lóquere fíliis Iſrael, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóſtiam Dómino de pecóribus, id eſt, de bobus & óvibus, ófferens víctimas, ſi holocauſtum fúerit ejus oblátio, ac de armento; máſculum immaculátum ófferet ad óſtium tabernáculi teſtimónii, ad placandum ſibi Dóminum; ponetque manum ſuper caput hóſtiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabitque vítulum coram Dómino, & ófferent fílii Aaron ſacerdótes ſánguinem ejus, fundentes per altáris circúitum quod eſt ante óſtium tabernáculi.

℟. Ignis in altári ſemper

ardébit, quem nútriet ſacerdos ſubjíciens ligna manè per ſíngulos dies: * Ignis eſt iſte perpétuus, qui nunquam defíciet. ℣. Dixit Dñus: Ignem veni míttere in terram; & quid volo, niſi ut accendátur? * Ignis eſt iſte perpétuus, qui nunquam defíciet. *Levitic.* 6. *Luc* 12.

Lectio ij. Cap. 10.

ARreptiſque Nadab & Abiu fílii Aaron thuríbulis, poſuérunt ignem & incenſum déſuper, offerentes coram Dómino ignem aliénum; quod eis præceptum non erat. Egreſſuſque ignis à Dómino, devorávit eos, & mórtui ſunt coram Dómino. Dixitque Móyſes ad Aaron: Hoc eſt quod locútus eſt Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi, & in conſpectu omnis pópuli glorificábor. Quod áudiens tácuit Aaron. Vocátis autem Móyſes Miſaéle & Eliſaphan fíliis Oziel pátrui Aaron, ait ad eos: Ite & tóllite fratres veſtros de conſpectu ſanctuárii, & aſportate extra caſtra. Confeſtimque pergentes, tulérunt eos ſicut jacébant, veſtítos líneis túnicis, & ejecérunt foras, ut ſibi fuérat imperátum.

℟. Irritam quis fáciens legem Móyſi, ſine ulla miſeratióne móritur; * Quantò magis putátis deterióra meréri supplícia, qui Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? ℣. Mórtui ſunt Nadab & Abiu, cùm offerrent ignem aliénum in conſpectu Dómini;* Quantò magis putátis deterióra, &c. *Hebr.* 10. *Num.* 3.

Lectio iij. cap. 16.

LOcutuſque eſt Dóminus ad Móyſen poſt mortem duórum filiórum Aaron, quando offerentes ignem aliénum interfecti ſunt; & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur ſanctuárium, quod eſt intrà velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur, (quia in nube apparébo ſuper oráculum,) niſi hæc antè fécerit: Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocauſtum. Túnicâ líneâ veſtiétur, feminálibus líneis verenda celábit: accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti; hæc enim veſtimenta ſunt ſancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suſcipietque ab univerſa multitúdine filiórum Iſrael duos hircos pro peccáto, & unum aríetem in holocauſtum.

℟. Si voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique; holocauſtis non delectáberis. * Sacrifícium Deo ſpíritus contribu-

látus. † Cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies. ℣. Impoſsíbile eſt ſánguine taurórum & hircórum auferri peccáta. * Sacrifícium. Glória Patri. † Cor. *Pſ.* 50. *Hebr.* 10.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 17. *in Joan. n.* 4.

QUadragenárius númerus ſacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur. Notum eſſe árbitror caritáti veſtræ: teſtantur ſæpíſſimè divínæ Scriptúræ. Jejúnium hoc numéro conſecrátum eſſe bene noſtis. Nam & Móyſes quadraginta diébus jejunávit, & Elías tótidem; & ipſe Dóminus noſter, & ſalvátor Jeſus Chriſtus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móyſen ſignificátur lex, per Elíam ſignificantur Prophétæ, per Dóminum ſignificátur Evangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubi ſe diſcípulis oſtendit in claritáte vultûs & veſtis ſuæ: appáruit enim médius inter Móyſen & Eliã, tanquam Evangélium teſtimónium habéret à lege & Prophétis.

℟. Ex opéribus legis non juſtificábitur omnis caro coram Deo: * Nunc autem ſine lege juſtítia Dei manifeſtáta eſt; teſtificáta à lege & Prophétis. ℣. Multórum nobis & magnórum, per legem & Prophétas, ſapiéntia demonſtráta eſt; * Nunc. *Rom.* 3. *Eccli. prol.*

Lectio v.

SIve ergo in lege, ſive in Prophétis, ſive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále eſt abſtinére ab iniquitátibus & illícitis voluptátibus ſéculi, quod eſt perfectum jejúnium; ut abnegantes, impietátem & ſeculáres cupiditátes, temperanter & juſtè & piè vivámus in hoc ſéculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóſtolus? Séquitur, & dicit: Expectantes illam beátam ſpem, & manifeſtatiónem glóriæ beáti Dei, & ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti. In hoc ergo ſéculo quaſi quadragéſimam abſtinéntiæ celebrámus, cùm bene vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abſtinémus. Sed quia hæc abſtinéntia ſine mercéde non erit, expectámus beátam illam ſpem, & revelatiónem glóriæ magni Dei, & ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti.

℟. Humiliémus Deo ánimas noſtras; * Et in ſpíritu

conſtitúti humiliáto, ſervientes illi, expectémus húmiles conſolatiónem. ℣. Abnegantes impietátem & ſeculária deſidéria, ſóbriè & juſtè & piè vivámus in hoc ſéculo; * Et. *Judith 8. Tit. 2.*

Lectio vj.

In Pſ. 148. n. 1.

QUia verax eſt qui promíſit, in ſpe gaudémus: quia tamen nondum habémus, in deſidério gémimus. Bonum eſt nobis perſeveráre in deſidério, donec véniat quod promiſſum eſt, & tránſeat gémitus, & ſuccédat ſola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc eſt in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in ſecúritáte & exultatióne perpétua, inſtitúta eſt nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Paſcha & poſt Paſchá. Illud quod eſt ante Paſcha, ſigníficat tribulatiónem in qua modò ſumus; quod verò ágimus poſt Paſcha, ſigníficat beatitúdinem in qua póſteà érimus. Ante Paſcha ergo quod celebrámus, hoc & ágimus: poſt Paſcha autem quod celebrámus, ſignificámus quod nondum tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante reſurrectiónem, hoc poſt reſurrectiónem Dómini eſt. Quo tempore ſignificátur vita futúra, quam nondum tenémus; quia quod ſignificámus poſt reſurrectiónem Dómini, tenébimus poſt reſurrectiónem noſtram.

℟. Uſque in tempus ſuſtinébit pátiens; * Et † Póſteà rédditio jucunditátis. ℣. Omnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; * Et. Glória. † Póſteà. *Eccli. 1. Hebr. 12.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap. 17.*

IN illo témpore; Aſſúmit Jeſus Petrum & Jacóbum, & Jóannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm; & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis Papæ.

De Transfig. Cap. 3.

APerit Dóminus coram electis téſtibus glóriam ſuam, & commúnem illam cum céteris córporis formam tanto ſplendóre clarificat, ut & fácies ejus ſolis fulgóri símilis, & veſtítus candóri nívium eſſet æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus diſcipulórum crucis ſcándalum tollerétur; nec conturbáret eó-

rum fidem voluntáriæ humílitas paſſiónis, quibus reveláta eſſet abſcónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntiâ ſpes ſanctæ Eccléſiæ fundabátur, ut totum corpus Chriſti agnóſceret quali eſſet commutatióne donandum; ut ejus ſibi honóris consórtium membra promítterent, qui in cápite præfulſiſſet.

℞. Aſcendit Jeſus in montem ut oráret: * Et facta eſt, dum oráret Jeſus, ſpécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm deſcénderet Móyſes de monte, clarificátus eſt aſpectus ejus ex consórtio ſermónis Dómini. * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij. Cap. 4.

CONfirmandis verò Apóſtolis, & ad omnem ſciéntiam provehendis, ália quoque in illo miráculo acceſſit inſtrúctio. Móyſes enim & Elías, Lex ſcílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquentes; ut veríſſimè in illa quoque virórum præſéntia complerétur quod dictum eſt: In duóbus vel tribus téſtibus ſtat omne verbum. Quid hoc ſtabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi teſtamenti cóncinit tuba, & cum evangélica doctrína antiquárum proteſtatiónum inſtrumenta concurrunt? Adſtipulantur enim ſibi ínvicem utriuſque fœderis páginæ; & quem ſub velámine myſteriórum præcedéntia ſigna promíſerant manifeſtum atque perſpícuum præſéntis glóriæ ſplendor oſtendit.

℞. Ecce duo viri loquebantur cum Jeſu. * Erant Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant exceſſum ejus, quem completúrus erat in Jerúſalem. ℣. Præcláritas in communicatióne ſermónum ipsíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix. Cap. 5.

HIs ergo ſacramentórum revelatiónibus Petrus Apóſtolus incitátus, mundána ſpernens; & terréna faſtídiens, in æternórum deſidérium quodam mentis rapiebátur exceſſu; & gáudio totíus viſiónis implétus, ibi cum Jeſu optábat habitáre, ubi, manifeſtátâ ejus glóriâ, lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum eſt nos hîc eſſe: ſi vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. Sed huic ſuggeſtióni Dóminus non reſpondit, ſigníficans non quidem ímprobum, ſed inordinátum eſſe quod cúperet, cùm ſalvári mundus, niſi Chriſti morte, non poſſet.

℞. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, * Mé-

lior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia. ℣. Si vis, faciamus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum: * Mélior eſt. Glória. *Repetit.* ℟. Beáti. *uſque ad* ℣. Si vis. *Pſ.* 83. *Matth.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. MIſerére noſtrî, Deus ómnium, & réſpice nos, & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum. *Eccli* 36.

Ant. 7. ç. Quare jejunávimus, & non aſpexiſti; humiliávimus ánimas noſtras, & neſciſti? *Iſ.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unuſquiſque cum próximo ſuo, & malum contra amícum ne cogitétis in córdibus veſtris; & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. F. Frange eſurienti panem tuum, & egénos vagoſque induc in domum tuam: cùm víderis nudum, óperi eum. *Iſ.* 58.

Ant. 1. a. Erumpet quaſi mane lumen tuum, & ſánitas tua cítiùs oriétur; & anteíbit fáciem tuam juſtítia tua, & glória Dómini cólliget te. *Iſ.* 58.

Capitulum. Eccli. 17.

STa in ſorte propoſitiónis & oratiónis altiſſimi Dei. In partes vade ſéculi ſancti, cum vivis & dántibus confeſſiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Solemne. 146.

℣. Deus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis:

℟. Illúminet vultum ſuum ſuper nos. *Pſ.* 66.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Aſſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm; & transfigurátus eſt ante eos. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos inter mundi pericula & adverſa, cœleſtis beatitúdinis expectatióne ſuſtentas: præſta, quæſumus, ut terréna faſtidientes, in ſupernórum deſidérium toto cordis affectu rapiámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Reſpléndult fácies ejus ſicut ſol, veſtimenta autem ejus facta ſunt alba ſicut nix. *Matth.* 17.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. C.* 4.

DEclárat ſancta Synodus Contritiónem non ſolùm ceſſatiónem à peccáto, & vitæ novæ propóſitum & inchoatiónem, ſed véteris étiam ódium continére, juxta illud: Projícite a vobis omnes iniquitátes veſtras in qui-

bus prævaricáti eſtis; &, Fácite vobis cor novum, & ſpíritum novum.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyſes & Elías cum Jeſu loquentes; & cùm diſcéderent ab illo, ait Petrus ad Jeſum: Dómine, bonum eſt nos hîc eſſe. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Capitulum. Hebr. 3.

MOyſes fidélis erat in tota domo Dei tanquam fámulus, in teſtimónium eórum quæ dicenda erant: Chriſtus verò tanquam filius in domo ſua; quæ domus ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei, uſque ad finem, firmam retineámus.

℟. *br.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum ſperábunt. Fílii hóminum. ℣. Inebriabuntur * ab ubertáte domûs tuæ, * In tégmine. Glória Patri. Fílii. *Pſ.* 35.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens, Hic eſt Fílius meus dilectus in quo mihi bene complácui; ipſum audíte. *Matth.* 17.

Capitulum. Jerem. 7.

HÆc dicit Dñus Deus: Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus: & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut bene ſit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et teſtificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego ſum, * Et teſtificábor tibi. Glória Patri. Audi. *Pſ.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertuntur ad cor. *Pſ.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audientes diſcípuli cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valde. Et acceſſit Jeſus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Exod. 20.

NOlíte timére: ut enim probáret vos venit Deus, & ut terror illíus eſſet in vobis, & non peccarétis.

℟. *br.* Excelſus Dóminus, * Et humília réſpicit. Excelſus. ℣. Et alta * à longè cognoſcit, * Et. Glória. Excelſus. *Pſ.* 137.

℣. Suſcípiens manſuétos Dóminus; ℟. Humílians autem peccatóres uſque ad terram. *Pſ.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Jóannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm; & transfigurá-

tus eſt ante eos. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Reſplénduit fácies ejus ſicut ſol, veſtimenta autem ejus facta ſunt alba ſicut nix. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyſes & Elías cum Jeſu loquentes; & cùm diſcéderent ab illo, ait Petrus ad Jeſum: Dómine, bonum eſt nos hìc eſſe. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui; ipſum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 1. f. Audientes diſcípuli, cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valdè. Et acceſſit Jeſus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi audit me, non confundétur; & qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam æternam habébunt.

Hymnus, Audi, benigne. 154.

℣. Adoráte Dóminum in monte ſancto ejus; ℟. Quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter. *Pſ.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Deſcendéntibus diſcípulis de monte, præcépit eis Jeſus, dicens: Némini dixéritis viſiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis reſurgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio. 29.

FERIA SECUNDA

Lectio j.

De libro Levítici. *Cap.* 19.

CUm meſſúeris ſégetes terræ tuæ, non tondébis uſque ad ſolum ſuperfíciem terræ, nec remanentes ſpicas cólliges. Neque in vínea tua racémos & grana decidéntia congregábis; ſed paupéribus & peregrínis carpenda dimittes. Ego Dóminus Deus veſter. Non faciétis furtum. Non mentiémini; nec decípiet unuſquiſque próximum ſuum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo, nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te uſque mane. Non maledíces ſurdo, nec coram cæco pones offendículum; ſed timébis Dóminum, Deum tuum, quia ego ſum Dóminus. Non fácies quod iníquum eſt, nec injuſtè judicábis. Non conſíderes perſónam páuperis, nec honóres vultum potentis. Juſtè júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec ſuſurró in pópulo. Non ſtabis contra ſánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem

trem tuum in corde tuo; ſed públicè árgue eum, ne hábeas ſuper illo peccátum.

℟. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes veſtras. 145.

Lectio ij. Cap. 26.

CUſtodíte Sábbata mea, & pavéte ad Sanctuárium meum. Ego Dóminus. Si in præceptis meis ambulavéritis, & mandáta mea cuſtodiéritis, & fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus ſuis, & terra gignet germen ſuum, & pomis árbores replebuntur. Apprehendet méſſium tritúra vindémiam, & vindémia occupábit ſementem: & comedétis panem veſtrum in ſaturitáte, & abſque pavóre habitábitis in terra veſtra. Dabo pacem in fínibus veſtris: dormiétis & non erit qui extérreat. Auferam malas béſtias, & gládius non transíbit términos veſtros. Perſequémini inimícos veſtros, & córruent coram vobis.

℟. Quaſi columbæ meditantes. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap. 8.*

IN illo témpore; Dixit Jeſus turbis Judæórum: Ego vado, & quærétis me; & in peccáto veſtro moriémini. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 38. n. 6 & 7.

TOta infelícitas Judæórum ipſa erat, non peccátum habére, ſed in peccátis mori. Hoc eſt quod debet fúgere omnis Chriſtiánus: propter hoc ad baptiſmum cúrritur: propter hoc qui ægritúdine vel aliunde periclitantur, ſibi desíderant ſubveníri: propter hoc étiam ſugens párvulus à matre piis mánibus ad Eccléſiam fertur, ne ſine baptiſmo éxeat, & in peccáto quo natus eſt, moriátur. Infelicíſſima condítio, míſera ſors iſtórum qui de ore verídico audiérunt, In peccátis veſtris moriémini. Unde tamen hoc eis contingat, expónit: Si enim non credidéritis quia ego ſum moriémini in peccátis veſtris. Credo, fratres, in illa multitúdine quæ Dóminum audiébat, & eos fuiſſe qui creditúri erant. Quaſi autem in omnes procéſſerat ſeveríſſima illa ſenténtia, In peccáto veſtro moriémini; ac per hoc & illis qui creditúri erant ſpes erat ablâta, revocávit eos in ſpem: adjunxit enim: Si non credidéritis quia ego ſum, moriémini in peccátis veſtris. Ergo, Si credidéritis quia ego ſum, non moriémini in peccátis veſtris. Réddita eſt

ſpes deſperántibus : excitátio facta eſt dormiéntibus : córdibus evigilavérunt. Inde plúrimi credidérunt.

℟. Quia vocávi, & renuiſtis; ego quoque * In intéritu veſtro ridébo, & ſubſannábo : † Qui autem me audíerit, abſque terróre requieſcet. ℣. Ego vado, & quærétis me; & in peccáto veſtro moriémini : * In. Glória. † Qui. *Prov.* 1. *Joan.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. b. Si non credidéritis quia ego ſum, moriémini in peccáto veſtro. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi nos, miſéricors Deus; & ad expianda peccáta noſtra, pœniténtiæ ſalutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. c.* 4.

DOcet ſancta Synodus, etſi contritiónem hanc áliquando charitáte perfectam eſſe contingat, hominemque Deo reconciliáre priuſquam Pœniténtiæ Sacramentum actu ſuſcipiátur; ipſam nihilóminùs reconciliatiónem ipſi contritióni ſine ſacramenti voto, quod in illa inclúditur, non eſſe aſcribendam.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *f.* Qui me miſit, mecum eſt, & non relíquit me ſolum; quia ego quæ plácita ſunt ei, facio ſemper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi, quæſumus, Dómine, gémitum pópuli ſupplicantis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, ſed miſericórdiam cónſequi mereámur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

Incipit liber Numerórum.

Cap. 1.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen in deſerto Sínai in tabernáculo fœderis, primâ die menſis ſecundi, anno áltero egreſſiónis eórum ex Ægypto, dicens : Tóllite ſummam univerſæ congregatiónis filiórum Iſrael per cognatiónes & domos ſuas, & nómina ſingulórum quidquid ſexûs eſt maſculíni à vigéſimo anno & ſuprà, ómnium virórum fórtium ex Iſrael; & numerábitis eos per turmas ſuas, tu & Aaron. Eruntque vobiſcum príncipes tríbuum ac domórum in cognatiónibus ſuis.

℟. Scimus. 146.

Lectio ij.

LOcutuſque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens : Tribum Levi noli numeráre, neque pones ſummam eórum cum fíliis Iſrael; ſed conſtítue eos ſuper tabernáculum

teſtimónii, & cuncta vaſa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinet. Ipſi portábunt tabernáculum, & ómnia utensília ejus: & erunt in miniſtério, ac per gyrum tabernáculi metabuntur. Cùm proficiſcendum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum: cùm caſtrametandum, érigent: quiſquis externórum accéſſerit, occidétur. Metabuntur autem caſtra filii Iſrael unuſquiſque per turmas & cúneos atque exércitum ſuum. Porrò Levítæ per gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio ſuper multitúdinem filiórum Iſrael; & excubábunt in cuſtódiis tabernáculi teſtimónii.

℟. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 23.

IN illo témpore; Jeſus locutus eſt ad turbas & ad diſcípulos ſuos, dicens: Super cáthedram Móyſi ſedérunt Scribæ & Phariſæi. Omnia ergo quæcumque díxerint vobis, ſerváte & fácite; ſecundùm ópera verò eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

In Cap. 23. *Matth. Lib.* 4.

QUid manſuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Phariſæis, & nihilóminùs propter ſacerdótii & nóminis dignitátem hortátur pópulos ut ſubjiciantur eis; non ópera, ſed doctrínam conſiderantes. Alligant ónera grávia & importabília, & impónunt in húmeros hóminum; dígito autem ſuo nolunt ea movére. Hoc generáliter adversùs omnes magiſtros dictum eſt qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera ſua fáciunt, ut videantur ab homínibus. Quicumque ígitur ita facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba & Phariſæus eſt. Væ nobis míſeris, ad quos Phariſæórum vítia tranſiérunt!

℟. Nolíte vocári Rabbi: * Omnes vos fratres eſtis; unus eſt enim Pater veſter, qui in cœlis eſt: † Magiſter veſter unus eſt, Chriſtus. ℣. Odíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia: quid ſupérbit terra & cinis? * Omnes. Glória Patri. † Magiſter. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Cavéte à Scribis, qui volunt in ſtolis ambuláre, & ſalutári in foro; qui dévorant domos viduárum ſub obtentu prolixæ oratiónis: hi accípient prolíxius judícium. *Marc.* 12.

Oratio.

DA plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem

humíliat, ſpíritum averſári ſupérbiæ; ut non indignatiónem tuam provocémus eláti, ſed miſeratiónis tuæ dona ſubjécti capiámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, &c.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. C.* 4.

CONtritiónem imperfectam quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti conſideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, ſi voluntátem peccandi exclúdat cum ſpe véniæ, declárat ſancta Synodus non ſolùm non fácere hóminem hypócritam & magìs peccatórem, verùm étiam donum Dei eſſe, & Spíritûs ſancti impulſum, non adhuc quidem inhabitantis, ſed tantùm moventis, quo pœnitens adjútus viam ſibi ad juſtítiam parat. Et quamvis ſine ſacramento Pœniténtiæ per ſe ad juſtificatiónem perdúcere peccatórem néqueat; tamen cum ad Dei grátiam in ſacramento Pœniténtiæ impetrandum diſpónit.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Qui major eſt veſtrûm, erit miniſter veſter: qui autem ſe exaltáverit, humiliábitur; & qui ſe humiliáverit, exaltabitur. *Matth.* 23.

Oratio.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; ut eſſe, te largiente, mereámur, & inter próſpera húmiles, & inter adverſa ſecúri; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Numerórum.

Cap. 14.

DIxérunt fílii Iſrael alter ad álterum: Conſtituámus nobis ducem, & revertámur in Ægyptum. Quo audíto, Móyſes & Aaron, cecidérunt proni in terram coram omni multitúdine filiórum Iſrael. At verò Jóſue fílius Nun, & Caleb fílius Jéphone, qui & ipſi luſtráverant terram, ſcidérunt veſtimenta ſua, & ad omnem multitúdinem filiórum Iſrael locúti ſunt: Terra quam circuívimus, valde bona eſt. Si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles eſſe contra Dóminum, neque timeátis pópulum terræ hujus; quia ſicut panem ita eos póſſumus devoráre: receſſit ab eis omne præsídium: Dóminus nobiſcum eſt, nolíte metúere. Cùmque clamáret omnis multitúdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória

Dómini ſuper tectum fœderis cunctis filiis Iſrael.

℟. Jurávi, & ſtátui cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ. 146.

Lectio ij.

LOcutuſque eſt Dóminus ad Móyſen & Aaron, dicens: Uſquequò multitúdo hæc péſſima múrmurat contra me? Querélas filiórum Iſrael audívi. Dic ergo eis: Vivo ego, ait Dóminus; ſicut locúti eſtis, audiente me, ſic fáciam vobis. In ſolitúdine hac jacébunt cadávera veſtra. Omnes qui numeráti eſtis à viginti annis & ſuprà, & murmuraſtis contra me, non intrábitis terram ſuper quam levávi manum meam, ut habitáre vos fácerem, præter Caleb filium Jéphone, & Jóſue filium Nun. Párvulos autem veſtros de quibus dixiſtis quòd prædæ hóſtibus forent, introdúcam, ut vídeant terram quæ vobis diſplícuit. Veſtra cadávera jacébunt in ſolitúdine. Fílii veſtri erunt vagi in deſerto annis quadraginta, & portábunt fornicatiónem veſtram, donec conſumantur cadávera patrum in deſerto, juxta númerum quadraginta diérum, quibus conſideraſtis terram: annus pro die imputábitur.

℟. Póſui faciem meam ad Dóminum. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 20.

IN illo témpore; Aſcendens Jeſus Jeroſólymam, aſſumpſit duódecim diſcípulos ſecrétò, & ait illis: Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & Fílius hóminis tradétur Príncipibus Sacerdótum, & Scribis; & condemnabunt eum morte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 126. *n.* 4 & 5.

FIlii Zebedæi, ántequàm humiliarentur ſecundùm paſſiónem Dómini, jam ſibi loca eligébant, ubi ſedérent, unus ad déxteram, alter ad ſiniſtram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis: Poteſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum? Exaltári vultis, ántequàm humiliémini? Dóminus ipſe veſter qui eſt lux veſtra, humiliátus eſt ut exaltarétur. Poteſtis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus ſum? Et illi: Póſſumus. Et ille, Cálicem, inquit, meum bibétis; ſedére autem ad déxteram, vel ad ſiniſtram meam, ait, non eſt meum dare vobis; áliis parátum eſt à Patre meo. Quid eſt, Non eſt meum dare vobis? Non eſt meum dare ſuperbis: hoc enim adhuc erant. Sed ſi vultis

illud accípere, nolíte eſſe quod eſtis. Aliis parátum eſt: & vos alii eſtóte, & vobis parátum eſt. Quid eſt, Alii eſtóte? Priùs humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergo humilitátem profutúram ſibi, & correcti ſunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. Jeſus dixit: Neſcítis quid petátis: * Sedére ad déxteram meam vel ſiniſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus parátum eſt à Patre meo. ℣. Vidit præſumptiónem cordis eórum, & oſtendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória Patri.* Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Scitis quia Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus totíus bonitátis fons & orígo, réſpice propítius confiténtis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum conſciéntia déjicit, tua ſemper miſericórdia érigat; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. can.* 6.

SI quis negáverit Confeſſiónem ſacramentálem, vel inſtitútam vel ad ſalútem neceſſáriam eſſe jure divíno; aut dixerit modum ſecrétè confiténdi ſoli ſacerdóti quem Eccléſia cathólica ab inítio ſemper obſervávit & obſervat, aliénum eſſe ab inſtitutióne & mandáto Chriſti, & inventum eſſe humanum; anáthema ſit.

Ad Magníficat. *Ant.* 1 *f.* Qui volúerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſervus; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrari, ſed miniſtráre: & dare ánimam ſuam redemptiónem pro multis. *Matth.* 20.

Oratio.

FAc, quæſumus, Dómine, fámulos tuos ſemper ad te toto corde confúgere, tibi ſúbditâ mente ſervíre, tuam miſericórdiam ſupplíciter imploráre, & tuis júgiter benefíciis gratulári; Per.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

Incipit liber Deuteronómii. *Cap.* 1.

HÆc ſunt verba quæ locútus eſt Móyſes ad omnem Iſrael trans Jordánem in ſolitúdine campeſtri contra mare rubrum, inter Pharan, & Thophel, & Laban, & Háſeroth ubi auri eſt plúrimùm, úndecim diébus de Horeb per viam montis Seïr uſque ad Cadeſbarne. Quadragéſimo anno, undécimo menſe, primâ die menſis

locútus eſt Móyſes ad filios Iſrael ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis: Poſtquàm percuſſit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Héſebon; & Og regem Baſan, qui manſit in Aſtaroth, & in Edrai, trans Jordánem in terra Moab. Cœpitque Móyſes explanáre legem.

℟. Projícite. 145.

Lectio ij. cap. 6.

HÆc ſunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia quæ mandávit Dóminus Deus veſter, ut docérem vos, & faciátis ea in terra ad quam tranſgredímini poſſidendam; ut tímeas Dóminum Deum tuum, & cuſtódias ómnia mandáta & præcepta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi, Iſrael, & obſerva, ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & bene ſit tibi, & multiplicéris ámpliùs ſicut pollícitus eſt Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. Audi, Iſrael: Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo; & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens, atque conſurgens. Et ligábis ea quaſi ſignum in manu tua, eruntque & movebuntut inter óculos tuos; ſcribeſque ea in límine & óſtiis domûs tuæ.

℟. Quaſi columbæ. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap. 16.*

IN illo témpore; Ait Jeſus Phariſæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ & byſſo, & epulabátur quotídie ſpléndidè. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evangel. 40.

DIves iſte non abſtuliſſe aliéna reprehénditur, ſed própria non dediſſe. Nec dícitur quia vi quemquam oppreſſit, ſed quia in acceptis rebus ſe éxtulit. Hinc ergo ſummóperè colligendum eſt quâ pœnâ mulctandus ſit qui aliéna diripit, ſi inferni damnatióne percútitur, qui própria non largítur. Nemo ergo ſecúrum ſe æſtimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, ſed conceſſis lícitè rebus fruor; quia dives iſte non idcircò punítus eſt, quóniam aliéna ábſtulit, ſed quia acceptis rebus ſemetipſum malè derelí-

quit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit; quia in ſua felicitáte tímidus non fuit, quia percepta dona ad uſum arrogántiæ inflexit; quia víſcera pietátis ignorávit; quia peccáta ſua redímere, étiam cùm ſibi abundáret prétium, nóluit. Et ſunt nonnulli qui cultum ſubtílium pretioſarumque véſtium non putant eſſe peccátum. Quòd ſi vidélicet culpa non eſſet, nequáquam ſermo Dei tam vigilanter exprímeret quòd dives qui torquétur apud ínferos, byſſo & púrpura indútus fuiſſet. Nemo quippe veſtimenta pretióſa, niſi ad inánem glóriam, quærit: vidélicet ut honorabílior céteris eſſe videátur. Nam quia pro ſola ináni glória veſtimentum pretióſius quæritur, res ipſa teſtátur quòd nemo vult ibi pretióſis véſtibus indui, ubi ab áliis non poſſit vidéri.

℟. Qui obtúrat aurem ſuam ad clamórem páuperis & ipſe * Clamábit, & non exaudiétur. † Qui ſéquitur miſericórdiam, invéniet vitam juſtítiam & glóriam. ℣. Dives cùm eſſet in torméntis, vidit Abraham à longè & Lázarum in ſinu ejus; & clamans, dixit: Pater Abraham, miſerére meî quia crúcior in hac flamma. * Clamabit. Glória. † Qui. *Prov.* 21. *Luc.* 16.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. *G.* Fili, recordáre quia recepiſti bona in vita tua, & Lázarus ſimíliter mala; nunc autem hic conſolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui jejúnia & eleemóſynas noſtrórum poſuiſti remédia peccatórum: fac nos opére mentis & córporis ſemper tibi eſſe devótos; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. Can.* 7.

SI quis díxerit in ſacramento Pœniténtiæ ad remiſſiónem peccatórum neceſſárium non eſſe jure divíno confitéri ómnia & síngula peccáta mortália, quorum memória cum débita & diligenti præmeditatióne habeátur, étiam occulta & quæ ſunt contra duo última decálogi præcepta, & circumſtántias quæ peccáti ſpéciem mutant; . . . aut díxerit eos qui ómnia peccáta confitéri ſtudent, nihil relínquere velle divínæ miſericórdiæ ignoſcendum; aut demùm non licére confitéri peccata veniália; anáthema ſit.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Si Móyſen & Prophétas non áudiunt; neque ſi quis ex mór-

tuis reſurréxerit, credent. *Luc.* 16.

Oratio.

CORdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; ut peccáta noſtra caſtigatióne voluntáriâ cohibentes, temporáliter pótiùs macerémur, quàm ſupplíciis deputémur ætérnis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Deuteronómii.

Cap. 16.

TRibus vícibus per annum apparébit omne maſculínum tuum in conſpectu Dómini Dei tui in loco quem elégerit; in ſolemnitáte azymórum, in ſolemnitáte hebdomadárum, & in ſolemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus; ſed ófferet unuſquiſque ſecundùm quòd habúerit, juxta benedictiónem Dómini Dei ſui, quam déderit ei. Júdices & magiſtros conſtítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per ſíngulas tribus tuas; ut júdicent pópulum juſto judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies perſónam, nec múnera; quia múnera excæcant óculos ſapientûm, & mutant verba juſtórum. Juſtè quod juſtum eſt perſequéris; ut vivas & poſsídeas terram quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. Non plantábis lucum & omnem árborem juxta altáre Dómini Dei tui: nec fácies tibi neque conſtítues ſtátuam, quæ odit Dóminus Deus tuus.

℞. Scimus. 146.

Lectio ij. Cap. 17.

SI difficile & ambíguum apud te judícium eſſe perſpéxeris inter ſánguinem & ſánguinem, cauſam & cauſam, lepram & lepram; & júdicum intrà portas tuas víderis verba variári; ſurge, & aſcende ad locum quem elégerit Dóminus tuus. Veniéſque ad ſacerdótes Levítici géneris, & ad júdicem qui fúerit illo témpore; quæreſque ab eis, qui indicábunt tibi judícii veritátem; & fácies quodcumque díxerint qui præſunt loco quem elégerit Dóminus, & docúerint te juxta legem ejus; ſequeriſque ſenténtiam eórum: nec declinábis ad déxteram, neque ad ſiniſtram. Qui autem ſuperbíerit, nolens obedíre ſacerdótis império, qui eo témpore miniſtrat Dómino Deo tuo, & decréto júdicis, moriétur homo ille, & áuferes malum de Iſrael: cunctúſque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intumeſcat ſupérbiâ.

℞. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 21

IN illo témpore; Dixit Jeſus Princípibus Sacerdótum & Senióribus pópuli: Parábolam audíte: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, & ſepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi

Serm. 87. *Cap.* 2.

PLantáta eſt vínea, lege datâ in córdibus Judæórum. Miſſi ſunt Prophétæ quærentes fructum, bonam vitam eórum: Prophétæ ab eis contuméliis affecti, & occíſi ſunt. Miſſus eſt & Chriſtus únicus fílius patrisfamílias; & ipſum occidérunt hærédem, & ideò perdidérunt hæreditátem. In contrárium eis vertit malum consílium. Ut poſſidérent, occidérunt: & quia occidérunt, perdidérunt. Nos ſervi de família ipsíus ſumus. Inter Judæos viſus eſt húmilis, contemptus eſt. Occultábat enim majeſtátem, promptam habébat infirmitátem. Contemptum eſt in illo quod promptum erat, nec cógnitum quod occultum erat. Si enim cognoviſſent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixiſſent. Numquid adhuc contemnendus eſt ſedens in cœlo, ſi contemptus eſt, cùm pendéret in ligno? Ecce indulgéntiæ dator áperit tibi óſtium: quid moráris? Gaudére debéres, ſi aperíret aliquando pulſanti. Non pulſaſti, & áperit, & foris rémanes? Ne ergo díſferas. Miſerére ánimæ tuæ, placens Deo. Exhibe ánimæ tuæ eleemóſynam. Non dícimus ut tu ei des, ſed ne repellas manum dantis.

℟. Agrícolæ videntes fílium patrisfamílias, dixérunt intrà ſe: Hic eſt hæres veníte, occidámus eum. Cùm vénerit Dóminus quid fáciet agrícolis? Malos malè perdet; & * Víneam ſuam locábit áliis agricolis qui reddant ei fructum. ℣. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt, quia provocavérunt eum fílii ſui. * Víneam. Glória. * Víneam. *Matth.* 21. *Deuteron.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. A: Auferétur à vobis regnum Dei & dábitur genti facienti fructus ejus. *Matth.* 21.

Oratio.

DEus, qui non vis mórtem peccatóris, ſed ut convertátur à via ſua, & vivat: te ſúpplices exorámus, ut, quieſcente irâ tuâ, ſpíritum nobis pœniténtiæ, & delictórum véniam largiáris; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

CANON.

Ex Concílio Tridéntino.-

Seſſ. 14. *de Pœnit cap.* 5.

IMpium eſt Confeſſiónem . . . . . impoſsíbilem dícere, aut carnificínam il lam conſcientiárum appelláre. Conſtat enim nihil áliud à pœniténtibus in Eccléſia éxigi, quam ut, poſtquàm quiſque diligéntiùs ſe excúſſerit, & conſciéntiæ ſuæ ſinus omnes & látebras exploráverit, ea peccáta confiteátur, quibus ſe Dóminum & Deum ſuum mortáliter offendiſſe memínerit: réliqua autem peccáta quæ diligenter cogitanti non occurrunt, in univerſum eâdem confeſſióne inclúſa eſſe intelliguntur: pro quibus fidéliter cum prophéta dícimus: Ab occultis meis munda me, Dómine.

Ad Magníficat. *Ant.* 3.a. Quærentes Jeſum tenére, timuérunt turbas; quóniam, ſicut Prophétam eum habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, pópulo tuo ſalútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ ſemper virtútis mercátur protectióne defendi; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat, Deus, &c.

SABBATO

Lectio j.

De libro Deuteronómii.

Cap. 34.

AScendit Móyſes de campéſtribus Moab ſuper montem Nebo in vérticem Phaſga contra Jéricho: oſtenditque ei Dóminus omnem terram Gálaad uſque Dan, & univerſum Néphthali, terramque Ephraim & Manaſſe, & omnem terram Juda uſque ad mare noviſſimum, & auſtrálem partem & latitúdinem campi Jéricho civitátis palmárum uſque Segor. Dixitque Dóminus ad eum: Hæc eſt terra, pro qua jurávi Abraham, Iſaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidiſti eam óculis tuis, & non tranſíbis ad illam. Mortuuſque eſt ibi Móyſes ſervus Dómini, in terra Moab, jubente Dómino; & ſepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: & non cognóvit homo ſepulchrum ejus uſque in præſentem diem.

℞. Jurávi. 145.

Lectio ij.

MOyſes centum & viginti annórum erat, quando mórtuus eſt: non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus moti ſunt. Fleveruntque eum filii Iſrael in campéſtribus Moab triginta diébus: &

compléti ſunt dies planctûs lugéntium Móyſen. Jóſue verò fílius Nun replétus eſt ſpíritu ſapiéntiæ, quia Móyſes póſuit ſuper eum manus ſuas. Et obediérunt ei filii Iſrael, fecerúntque ſicut præcépit Dóminus Móyſi. Et non ſurrexit ultrà Prophéta in Iſrael ſicut Móyſes, quem noſſet Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus ſignis atque portentis quæ miſit per eum, ut fáceret in terra Ægypti Pharaóni, & ómnibus ſervis ejus, univerſæque terræ illíus, & cunctam manum robuſtam, magnaque mirabília, quæ fecit Móyſes coram univerſo Iſrael.

℟. Póſui. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 15.

IN illo témpore; Ait Jeſus ad Phariſæos & Scribas: Homo quidam hábuit duos fílios; & dixit adoleſcéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem ſubſtántiæ quæ me contingit. Et divíſit illis ſubſtántiam. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. Comment. in Lucam.

QUi ſe à Chriſto ſéparat, exul eſt pátriæ, civis eſt mundi. Bene autem in ſe revértitur, qui à ſe receſſit. Etenim qui ad Dóminum regréditur, ſe ſibi reddit; & qui recédit à Chriſto, ſe ſibi ábdicat. Jam redeámus ad Patrem, ne nos ei reconciliatiónis faciámus moram, quam non fecit Pater. Fácilè reconciliátur, quando impensè rogátur. Sed etſi Deus novit ómnia, vocem tamen tuæ confeſſiónis expectat. Confitére magìs, ut roget pro te Eccléſia, & illácrymet pópulus. Exurge ergo, curre ad Eccléſiam: hìc eſt Pater, hìc eſt Fílius, hìc eſt Spíritus ſanctus. Occurrit tibi, quia audit te intrà mentis ſecréta tractantem. Et cùm adhuc longè ſis, videt & accurrit, ne quis impédiat; compléctitur quoque; ſupra collum cadit, ut jacentem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna deflexum, reflectat ad cœlum, in quo ſuum quærat auctórem. Qui lapſus fuérit, per pœniténtiam reviviſcit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non ſum dignus vocári fílius tuus; † Fac me ſicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, & erubeſco leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória Patri. † Fac. *Luc.* 15. 1. *Eſdr.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cùm adhuc longè eſſet, vidit

illum pater ipsíus, & miſericórdiâ motus eſt; & accurrens cécidit ſuper collum ejus, & oſculátus eſt eum. *Luc.* 15.

Oratio.

POpulum tuum, quæſumus, miſéricors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua poſſint vénia gratulári; Per Dóminum.

CANON.

Ex Inſtructiónibus ſancti Cároli.

De Pœnitentia.

NEceſsária ádmodùm ſacerdótibus, qui in audiendis pœniténtium confeſſiónibus verſantur, cánonum pœnitentiálium ſciéntia. Etenim ſi ómnia quæ ad pœnitendi modum pértinent, non prudéntiâ ſolùm ac pietáte, ſed juſtítiâ étiam metienda ſunt, certè norma hæc è canónibus pœnitentiálibus ſumátur oportet. Sunt namque ii quaſi régulæ quædam, quibus, cùm ad culpæ commiſſæ gravitátem rectè dignoſcendam, tum ad imponendam pro illius ratióne veram pœniténtiam confeſsárii diriguntur.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. Ezech. 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego ſum Dóminus Deus veſter, in præceptis meis ambuláte, judícia mea cuſtodíte, & fácite ea; & Sábbata mea ſanctificáte, ut ſint ſignum inter me & vos, & ſciátis quia ego ſum Dóminus Deus veſter.

Hymnus, Audi, benigne. & ℣. *ut ſuprà*, 154.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Fortis in bello Jeſus Nave, ſucceſſor Móyſi in Prophétis, máximus in ſalútem electórum Dei, expugnáre inſurgentes hoſtes, ut conſequerétur hæreditátem Iſrael. *Eccli.* 46.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà. 155.

DOMINICA III

QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & ſanábit nos. *Oſ.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex, 145.

Pſalmi, Antiph. & ℣℣℣. *ut in Pſalt.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Jóſue. *Cap.* 1.

ET factum eſt poſt mortem Móyſi ſervi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jóſue fílium Nun, miniſtrum Móyſi, & díceret ei: Móyſes ſervus meus mór-

tuus eſt: ſurge, & tranſi Jordánem iſtum, tu, & omnis pópulus tecum, in terram quam ego dabo fíliis Iſrael. Omnem locum quem calcáverit veſtígium pedis veſtri, vobis tradam, ſicut locútus ſum Móyſi. A deſerto & Líbano, uſque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum, uſque ad mare magnum contrà ſolis occáſum erit términus veſter. Nullus póterit vobis resíſtere cunctis diébus vitæ tuæ: ſicut fui cum Móyſe, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. Confortáre, & eſto robuſtus. Tu enim ſorte dívides pópulo huic terram, pro qua jurávi pátribus ſuis ut tráderem eam illis.

℟. Egreſſus eſt pópulus ut transíret Jordánem; & ſacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum: * Ingreſſiſque eis Jordánem, ſtetérunt aquæ, omniſque pópulus per arentem álveum transíbat ℣. Tabernáculum teſtimónii induxérunt, ſuſcipientes patres noſtri cum Jeſu in poſſeſſiónem géntium: * Ingreſſiſque. *Joſue* 3. *Act.* 7.

Lectio ij. Cap. 2.

MIſit ígitur Jóſue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abſcóndito, & dixit eis: Ite, & conſideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes, ingreſſi ſunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatumque eſt regi Jéricho & dictum: Ecce viri ingreſſi ſunt huc per noctem de fíliis Iſrael, ut exploxárent terram. Miſitque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros qui venérunt ad te, & ingreſſi ſunt domum tuam: exploratóres quippe ſunt, & omnem terram conſideráre venérunt. Tollenſque múlier, viros, abſcondit, & ait: Fáteor, venérunt ad me; ſed neſciébam unde eſſent: cúmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt, néſcio quò abiérunt: perſequímini citò, & comprehendétis eos. Ipſa autem fecit aſcéndere viros in ſolárium domûs ſuæ; operuitque eos ſtípulâ lini, quæ ibi erat.

℟. Ex opéribus juſtificátur homo, & non ex fide tantùm. Rahab méretrix * Nonne ex opéribus juſtificáta eſt; ſuſcípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? ℣. Tollens múlier viros, abſcondit, & demíſit eos per funem de feneſtra. * Nonne. *Jac.* 2. *Joſue* 2.

Lectio iij. Cap. 3.

IGitur Jóſue de nocte conſurgens, movit caſtra: egredienteſque de Setim, venérunt ad Jordánem ipſe &

omnes filii Iſrael; & moráti ſunt ibi tres dies. Quibus evolútis, tranſiérunt præcónes per caſtrórum médium, & clamáre cœpérunt: Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei veſtri, & ſacerdótes ſtirpis Levíticæ portantes eam, vos quoque conſúrgite, & ſequímini præcedentes: ſitque inter vos & arcam ſpátium cubitórum duórum míllium; ut procul vidére poſſítis, & noſſe per quam viam ingrediámini; quia priùs non ambulaſtis per eam: & cavéte ne appropinquétis ad arcam. Dixitque Jóſue ad pópulum: Sanctificámini; cras enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Et ait ad ſacerdótes: Tóllite arcam fœderis, & præcédite pópulum. Qui juſſa complentes, tulérunt, & ambulavérunt ante eos. Dixitque Dóminus ad Jóſue: Hódie incípiam exaltáre te coram omni Iſrael; ut ſciant quòd ſicut cum Móyſe fui, ita & tecum ſim.

℞. Stetérunt ſol & luna, donec ulciſcerétur ſe gens de inimícis ſuis. * Nonne ſcriptum eſt in libro juſtórum: † Stetit ſol in médio cœli & non feſtinávit occúmbere ſpátio uníus diéi, obediente Dómino voci hóminis? ℣. Dixit diſcípulis Jeſus: Si habuéritis fidem ſicut granum ſinápis, nihil impoſſíbile erit vobis. * Nonne. Glória Patri. † Stetit. *Joſue* 10. *Matth.* 17.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris, de Lapſis.

Quæſo vos, fratres, acquiéſcite ſalúbribus remédiis; consíliis obedíte melióribus; cum lácrymis noſtris veſtras lácrymas júngite; cum noſtro gémitu gémitus veſtros copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deum rogáre poſsímus. Agite pœniténtiam plenam, doléntis ac lamentantis ánimi probáte mœſtítiam. Nec vos quorumdam móveat aut error imprócidus, aut ſtupor vanus, qui percuſſi ſunt ánimi cæcitate, ut nec intélligant delicta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga eſt: injuſtè ſibi placentes, & tranſpunctæ mentis alienatióne dementes, Dómini præcepta contemnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admiſſum fácinus imprócidi, poſt fácinus obſtináti, nec priùs ſtábiles, nec póſtmodùm ſúpplices: quando debúerant ſtare, jacuérunt, quando jacére, & proſtérnere ſe Deo debent, ſtare ſe

opinantur. Pacem ſibi ultrò, hémine dante, ſumpſérunt: homínibus contra Deum credunt, qui contra hómines Deo non credidérunt.

℟. Vivo ego, dicit Dóminus Deus; nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur à via ſua, & vivat. * Convertímini, convertímini à viis veſtris péſſimis. Quare moriémini, domus Iſrael? ℣. Implétum eſt tempus, & appropinquávit regnum Dei. * Convertímini. *Ezech.* 33. *Marc.* 1.

Lectio v.

Ejúſmodi hómines, quantùm poteſtis, effúgite. Perniciófis conátibus adhærentes sálubri cautióne vitáte. Sola ſúpereſt pœniténtia quæ ſatisfáciat. Qui autem pœniténtiam críminis tollunt, ſatisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut dum temeritáte quorumdam, vel promíttitur ſalus falſa, vel créditur, ſpes veræ ſalútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíſſimi, quorum timor in Deum pronus eſt, & in ruína licèt ánimus conſtitútus, mali ſui memor eſt, pœnitentes ac dolentes peccáta veſtra perſpícite, graviſſimum conſciéntiæ crimen agnóſcite. Ad intelligéntiam delicti veſtri óculos cordis aperíte, nec deſperantes miſericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens ſemper & bonus eſt, tantùm júdicis majeſtáte metuendus eſt. Quàm magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non deſit; pœniténtia crímine minor non ſit.

℟. Fácite fructus dignos pœniténtiæ; * Jam enim ſecúris ad radícem árborum póſita eſt. Omnis arbor non fáciens fructum bonum excidétur, & in ignem mittétur. ℣. Altíſſimus miſertus eſt pœniténtibus: ímpiis & peccatóribus reddet vindictam. * Jam enim ſecúris ad radícem árborum póſita eſt. Omnis arbor. *Luc.* 3. *Eccli.* 12.

Lectio vj.

ORáre oportet impénſiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymóſis lamentatiónibus occupáre, ſtratos ſolo adhærére in cínere & cilício, & ſórdibus volutári; poſt indumentum Chriſti pérditum, nullum jam velle veſtítum; poſt diáboli cibum, malle jejúnium; juſtis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgantur; eleemóſynis frequenter insiſtere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit

fuérit

fuérit quod remanſit, ut inde crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio; cenſus omnis in medélam vúlneris erogétur; ópibus & facultátibus noſtris, qui de nobis judicatúrus eſt, Dómino fœnerétur. Sic ſub Apóſtolis fides víguit; ſic primus credéntium pópulus Chriſti mandáta ſervávit. Qui ſic Deo ſatisfécerit, qui pœniténtiâ facti ſui, qui pudóre delicti, plus & virtútis & fidei de ipſo lapsûs ſui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino, quam contriſtáverat nuper, lætam fáciet Eccléſiam: nec jam ſolam Dei véniam merébitur, ſed & corónam.

℟. Quærite primùm regnum Dei, & juſtítiam ejus: * Fácite vobis theſaurum non deficientem in cœlis; ubi enim theſaurus veſter eſt, ibi & cor veſtrum erit. ℣. Fidúcia magna erit coram ſummo Deo eleemóſyna ómnibus faciéntibus eam. * Fácite vobis. Glória Patri. * Fácite vobis. *Luc.* 12. *Tob.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *c.* 11.

IN illo témpore; Erat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejeciſſet dæmónium, locútus eſt mutus, & admirátæ ſunt turbæ. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

In Luc. lib. 4. *cap.* 48.

DÆmoníacus iſte apud Matthæum, non ſolùm mutus, ſed & cæcus fuiſſe narrátur; curatuſque dícitur à Dómino, ita ut loquerétur, & vidéret. Tria ergo ſigna ſimul in uno hómine perpetráta ſunt, cæcus videt, mutus lóquitur, poſſeſſus à dæmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter factum eſt, ſed & quotídie complétur in converſióne credéntium: ut expulſo primùm dæmone, fídei lumen aſpíciant; deinde, ad laudes Dei, tacéntia priùs ora laxentur.

℟. Si sátanas sátanam ejícit, adversùs ſe divíſus eſt: quómodò ergo ſtabit regnum ejus? * Si autem in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. ℣. Spíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me. * Si autem. *Matth.* 12. *Iſ.* 61.

Lectio viij.

CUm immundus ſpíritus exíerit de hómine, perámbulat per loca inaquóſa. Quamvìs ſimplíciter intélligi poſſit Dóminum hæc ad diſtinctiónem ſuórum, & sáta-

næ óperum adjunxiſſe; tamen & de hærético quovis, vel ſchiſmático, vel étiam malo cathólico poteſt non inconvenienter áccipi. De quo, témpore baptíſmatis: ſpíritus immundus qui in eo priùs habitáverat, ad confeſſiónem cathólicæ fidei, abrenuntiationemque mundánæ converſatiónis, ejiciátur; locáque inaquóſa péragret, id eſt, corda fidélium quæ à mollítie fluxæ cogitatióris expurgáta ſint, cállidus inſidiátor explóret, ſi quos ibi fortè ſuæ nequítiæ greſſus fígere poſſit. Sed bene dícitur, Quærens réquiem, & non invéniens. Quia caſtas mentes effúgiens, in ſolo corde pravórum gratam ſibi poteſt invenire réquiem.

℞. Cùm fortis armátus cuſtódit atrium ſuum, in pace ſunt ea quæ póſſidet: * Si autem fórtior vícerit eum, univerſa arma ejus áuferet, & ſpólia ejus diſtribuet. ℣. Numquid tollétur à forti præda? Equidem & captívitas à forti tollétur: * Si autem fortior vícerit eum, univerſa arma ejus áuferet, & ſpólia ejus diſtríbuet. *Luc.* 11. *Iſ.* 49.

Lectio ix.

Dicit: Revertar in domum meam unde exívi. Timendus eſt iſte versículus, non exponendus. Et cùm vénerit, invénit ſcopis mundátam, hoc eſt, grátiá baptíſmatis à peccatórum labe caſtigátam, ſed nullá boni óperis indúſtriá cumulátam. Unde bene Matthæus hanc vacantem, mundátam, atque ornátam dicit; mundátam à vítiis príſtinis per baptiſmum, vacantem à bonis áctibus per negligéntiam; ornátam ſimulatis virtútibus per hypócriſin. Et tunc vadit, & aſsúmit ſeptem álios ſpíritus nequióres ſe, & ingreſſi hábitant ibi. Per ſeptem malos ſpíritus, univerſa vítia deſignat. Quemcumque enim poſt baptíſma, ſive právitas hærética, ſeu mundana cupíditas arripúerit, mox ómnium proſternet in ima vitiórum.

℞. Cùm immundus ſpíritus exíerit de hómine, dicit: Revertar in domum meam unde exívi. Tunc aſsúmit ſeptem álios ſpíritus ſecum nequióres ſe; & * Fiunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum ſuum, ſic imprúdens qui íterat ſtultítiam ſuam. * Fiunt noviſſima hóminis illíus pejóra prióribus. Glória Patri. *Repetitur.* ℞. Cùm immundus ſpíritus exíerit de hómine, dicit. *uſque ad* ℣. Sicut. *Luc.* 11. *Prov.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. NEmini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit ſpátium peccandi: non enim concupiſcit multitúdinem filiórum infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 8. G. Qui jejúnat in peccátis ſuis, & íterùm éadem fáciens, quid próficit humiliando ſe? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a. Facta ſunt poſterióra deterióra prióribus: mélius enim erat non cognóſcere viam juſtítiæ, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. d. Ne quis déſit grátiæ Dei, profánus ut Eſau: ſcitóte enim quóniam póſteà cúpiens hæreditáre benedictiónem, reprobátus eſt, quanquàm cum lácrymis inquiſiſſet eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. c. Orábat ſceleſtus Antióchus Dóminum, à quo non eſſet miſericórdiam conſecutúrus. 2. *Machab.* 9.

Capitulum. Eccli. 5.

NE dicas: Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur; miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus. Non tardes converti ad Dóminum, & ne differas de die in diem.

Hymnus, Solemne. 146.

℣. Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? ℟. Réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus. *Pſ.* 12.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Erat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejeciſſet dæmónium, locútus eſt mutus; & admirátæ ſunt turbæ. *Luc.* 11.

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, vota humílium réſpice, atque ad defenſiónem noſtram déxteram tuæ majeſtátis extende; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic eſt Fílius David? Phariſæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, niſi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de ſacr. Pœn. can.* 5.

PEr Lateranenſe Concílium Eccléſia non ſtátuit ut Chriſti fidéles confiterentur, quod jure divíno neceſsárium & inſtitútum eſſe intelléxerat; ſed ut præceptum confeſſiónis ſaltem ſemel in anno ab ómnibus & ſíngulis, cùm ad annos diſcretiónis perveniſſent, implerétur. Unde jam in univerſa Eccléſia cum ingenti animárum fidélium fructu obſervátur mos ille ſalu-

táris confitendi, ſacro illo & máximè acceptábili témpore Quadragéſimæ: quem morem hæc ſancta Synodus máximè probat & ampléctitur, tanquam pium & méritò retinendum.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Jeſus ſciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in ſeipſum divíſum deſolábitur, & domus ſupra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Capitulum. Iſaiæ. 59.

ECce non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exáudiat: ſed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſcondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui, Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et diſpergentur omnes * qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória. Inimíci. *Pſ.* 91.

℣. Contrítio & infelícitas in viis eórum: ℟. Viam pacis non cognovérunt. *Pſ.* 13.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ergo in Beélzebub ejício dæmones, filii veſtri in quo ejíciunt? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. *Matth.* 12.

Capitulum. Ezech. 20.

JUdicábor vobiſcum fácie ad fáciem: ſicut judício contendi adversùm patres veſtros in deſerto terræ Ægypti, ſic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem ſuam: * Hæreditátem ſuam non derelinquet. Non. ℣. Quoadúſque juſtítia convertátur * in judícium, * Hæreditátem. Glória Patri. Non.

℣. Quis conſurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Pſ.* 93.

AD NONAM.

Ant. 1. *f.* Qui non eſt mecum, contra me eſt; & qui non cólligit mecum, diſpergit. *Luc.* 11.

Capitulum. Jerem. 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te in terra ſcribentur; quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum.

℟. *br.* Locúti ſunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratis. Locúti. ℣. Et ſermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória. Locúti.

℣. Fiant contra Dóminum ſemper; ℟. Et diſpéreat de terra memória eórum. *Pſ.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. ERat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et cùm ejeciſſet dæmónium, locútus eſt mutus; & admirátæ ſunt turbæ. *Luc.* 11.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Numquid hic eſt Fílius David? Phariſæi autem audientes, dixérunt: Hic non éjicit dæmones, niſi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jeſus ſciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in ſeipſum diviſum deſolábitur, & domus ſupra domum cadet. *Matth.* 12. *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii veſtri in quo ejíciunt? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 1. *f.* Qui non eſt mecum, contra me eſt; & qui non cólligit mecum, diſpergit. *Luc.* 11.

Capitulum. 2. Petr. 2.

SI refugientes coinquinatiónes mundi in cognitióne Dómini noſtri & Salvatóris Jeſu Chriſti, his rursùs implicáti ſuperantur, facta ſunt eis poſterióra deterióra prióribus.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 154.

℣. In æternum non obliviſcar juſtificatiónes tuas;

℟. Quia in ipſis vivificaſti me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. At Jeſus dixit: Quinimmo, beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio. 29.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 3.

EGreſſus eſt pópulus de tabernáculis ſuis, ut transíret Jordánem; & ſacerdótes qui portábant arcam fœderis, pergébant ante eum. Ingreſſiſque eis Jordánem, & pédibus eórum in parte aquæ tinctis, (Jordánis autem ripas álvei ſui témpore meſſis impléverat) ſtetérunt aquæ deſcendentes in loco uno, & ad inſtar montis intumeſcentes apparébant procul ab urbe quæ vocátur Adom uſque ad locum Sarthan: quæ autem inferióres erant, in mare ſolitúdinis (quod nunc vocátur mórtuum) deſcendérunt, úſquequò omnínò deficerent. Pópulus autem incedébat contra

Jéricho; & ſacerdótes, qui portábant arcam fœderis Dómini, ſtabant ſuper ſiccam humum in médio Jordánis accincti, omniſque pópulus per arentem álveum transíbat.

℟. Projícite. 145.

Lectio ij. Cap. 4.

QUibus tranſgreſſis, dixit Dóminus ad Jóſue: Elige duódecim viros ſíngulos per ſíngulas tribus; & præcipe eis, ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi ſtetérunt pedes ſacerdótum, duódecim duríſſimos lápides, quos ponétis in loco caſtrórum, ubi fixéritis hâc nocte tentória. Vocavítque Jóſue duódecim viros quos elégerat de fíliis Iſrael, ſíngulos de ſíngulis tríbubus; & ait ad eos: Ite ante arcam Dómini Dei veſtri ad Jordánis médium, & portáte inde ſínguli ſíngulos lápides in húmeris veſtris, juxta númerum filiórum Iſrael, ut ſit ſignum inter vos. Et quando interrogáverint vos fílii veſtri cras, dicentes: Quid ſibi volunt iſti lápides? reſpondébitis eis: Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm transíret eum: idcircò póſiti ſunt lápides iſti in monumentum filiórum Iſrael uſque in ætérnum. Fecérunt ergo fílii Iſrael, ſicut præcépit eis Jóſue, portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperárat, juxta númerum filiórum Iſrael, uſque ad locum in quo caſtrametáti ſunt, ibique poſuérunt eos.

℟. Quaſi columbæ. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam. *Cap.* 4.

IN illo témpore; Ait Jeſus ómnibus qui erant in Synagóga Názareth: Utique dicétis mihi hanc ſimilitúdinem: Médice, cura teipſum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac & hîc in pátria tua. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 4. in Luc. C. 4. n. 46.

NOn mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acerba ódia cauſas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter & orá culo declarátur, quòd fruſtrà opem miſericórdiæ cœleſtis expectes, ſi aliénæ frúctibus virtútis invídeas: aſpernátor enim Dóminus invidórum eſt; & ab iis qui divína benefícia in áliis perſequuntur, mirácula ſuæ poteſtátis avertit. Non otióſè ítaque Salvátor excúſat, quòd nulla in pátria ſua mirácula virtútis operátus ſit; ne fortaſſis áliquis viliórem pátriæ nobis eſſe debé-

re putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; ſed ipſi ſe caritáte pátriæ, qui ínvident, abdicârunt.

℟. Propter te, Dómine, ſuſtínui oppróbrium; opéruit confúſio fáciem meam: * Extráneus factus ſum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jeſus: Quia non eſt prophéta ſine honóre niſi in pátria ſua, & in domo ſua, & in cognatióne ſua. * Extráneus. Glória Patri. † Quóniam. *Pſ. 68. Marc. 6.*

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Multi lepróſi erant in Iſrael ſub Eliséo prophéta: & nemo eórum mundátus eſt, niſi Náaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

PUríficet nos grátia tua, Deus; & per continéntiam ſalutáris jejúnii, ab omni ſemper iniquitáte cuſtódiat; Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Cabilonenſi undécimo.

Ann. 813. *Can* 32.

QUidam, dum confitentur peccáta ſua ſacerdótibus, non plenè id fáciunt. Quia ergo conſtat hóminem ex duábus eſſe ſubſtántiis, ánimâ vidélicet & córpore; & interdùm ánimi motu, interdùm carnis fragilitáte peccátur, ſolerti indagatióne debent inquíri ipſa peccáta, ut ex utriſque plena ſit confeſſio; ſcílicet ut & ea confiteantur quæ per corpus geſta ſunt, & ea quibus in ſola cogitatióne delínquitur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *g.* Duxérunt Jeſum uſque ad ſupercílium montis, ut præcipitárent eum; ipſe autem tránſiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

SUbvéniat nobis, Dómine, miſericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum noſtrórum perículis, te mereámur protegente ſalvári; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 5.

EO témpore ait Dóminus ad Jóſue: Fac tibi cultros lapídeos, & circumcíde ſecundò fílios Iſrael. Fecit quod júſſerat Dóminus, & circumcídit fílios Iſrael in colle præputiórum. Hæc autem cauſa eſt ſecundæ circumciſiónis: Omnis pópulus qui egreſſus eſt de Ægypto géneris maſculíni, univerſi bellatóres viri, mórtui ſunt in deſerto per longíſſimos viæ circúitus; qui omnes circumcíſi erant. Pópulus autem qui natus eſt in deſerto, per quadra-

ginta annos itíneris latíſſimæ ſolitúdinis incircumcíſus fuit; donec conſumerentur qui non audíerant vocem Dómini, & quibus antè juráverat ut non oſténderet eis terram lacte & melle manantem. Horum fílii in locum ſucceſſérunt patrum, & circumcíſi ſunt à Jóſue; quia ſicut nati fuérant, in præpútio erant, nec eos in via áliquis circumcíderat. Poſtquam autem omnes circumcíſi ſunt, manſérunt in eódem caſtrórum loco, donec ſanarentur. Dixitque Dóminus ad Jóſue: Hódie ábſtuli oppróbrium Ægypti à vobis. Vocatumque eſt nomen loci illíus Gálgala, uſque in præſentem diem.

℟. Scimus. 146.

Lectio ij.

MAnſeruntque fílii Iſrael in Gálgalis, & fecérunt Phaſe quartâ décimâ die menſis ad veſperum in campéſtribus Jéricho: & comedérunt de frúgibus terræ die áltero, ázymos panes, & polentam ejuſdem anni. Defecitque manna, poſtquàm comedérunt de frúgibus terræ, nec uſi ſunt ultrà cibo illo fílii Iſrael, ſed comedérunt de frúgibus præſentis anni terræ Chánaan. Cùm autem eſſet Jóſue in agro urbis Jéricho, levávit óculos, & vidit virum ſtantem contra ſe, evaginátum tenentem gládium; perrexitque ad eum, & ait: Noſter es, an adverſariórum? Qui reſpondit: Nequáquam, ſed ſum princeps exércitûs Dómini, & nunc vénio. Cécidit Jóſue pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad ſervum ſuum? Solve, inquit, calceamentum tuum de pédibus tuis; locus enim in quo ſtas, ſanctus eſt. Fecitque Jóſue ut ſibi fúerat imperátum.

℟. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 18.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipſum ſolum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 82. de verb. Evang. Matth. 18. n. 4.

DEbémus amando corrígere, non nocendi aviditáte, ſed ſtúdio corrígendi. Tales ſi fuérimus, óptimè fácimus quod hódie admóniti ſumus: Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipſum ſolum. Quare illum córripis? Quia tu doles quòd peccáverit in te? Abſit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipſis

verbis attende, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris: niſi feciſſes, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipſum ſolum: † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam póſteà invéniet apud eum, magìs quàm ille qui per linguæ blandimenta décipit. * Córripe. Glória. † Si te. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Ubi ſunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi ſum in médio eórum. *Matth.* 18.

Oratio.

GRátiæ tuæ nobis, Dómine, præſens auxílium impende; ut, ſacro nos puriſicante jejúnio, toto ſimus tibi corde ſubjecti, & in tua caritáte concordes; Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. Can.* 12.

SI quis díxerit totam pœnam ſimul cum culpa remitti ſemper à Deo, Satisfactionemque pœniténtium non eſſe áliam quàm fidem, quâ apprehendunt Chriſtũ pro eis ſatisfeciſſe; anáthema ſit.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Dómine, quóties peccábit in me frater meus, & dimittam ei? Uſque ſépties? Dixit illi Jeſus: Non dico tibi uſque ſépties, ſed uſque ſeptuágies ſépties. *Matth.* 18.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam ſponſam tuam matrem nobis & magiſtram providiſti: da fidélibus tuis in ipsíus doctrína & præceptis vocem tuam agnóſcere; ut eórum infírmitas cuſtodiátur ab omni circumventióne erróris, dum Eccléſiam Dei viventis áudiunt, columnam & firmamentum veritátis; Qui cum eódem Deo Patre vivis & regnas in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 6.

JEricho clauſa erat atque muníta, timóre filiórum Iſrael; & nullus égredi audébat aut íngredi. Dixitque Dóminus ad Jóſue: Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus, omneſque fortes viros. Circuíte urbem cuncti bellatóres ſemel per diem; ſic faciétis ſex diébus. Séptimo autem die ſacerdótes tollant ſeptem búccinas quarum uſus eſt in jubiléo, & præcédant arcam fœderis: ſeptieſ-

que circuíbitis civitátem, & ſacerdótes clangent búccinis. Cùmque inſonúerit vox tubæ lóngior atque concíſior, & in áuribus veſtris increpúerit, conclamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, & muri fúnditùs córruent civitátis; ingredienturque ſínguli per locum contra quem ſtéterint.

℟. Jurávi. 146.

Lectio ij.

CUmque ſéptimo circúitu clángerent búccinis ſacerdótes, dixit Jóſue ad omnem Iſrael: Vociferámini; trádidit enim vobis Dóminus civitátem: ſitque cívitas hæc anáthema, & ómnia quæ in ea ſunt, Dómino. Sola Rahab méretrix vivat cum univerſis qui cum ea in domo ſunt; abſcondit enim núntios quos miſimus. Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta ſunt, quíppiam contingátis, & ſitis prævaricatiónis rei & ómnia caſtra Iſrael ſub peccáto ſint atque turbentur. Quidquid autem auri & argenti fúerit, & vaſórum æneórum ac ferri, Dómino conſecrétur, repóſitum in theſauris ejus. Igitur omni pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, poſtquam in aures multitúdinis vox ſonitúſque incrépuit, muri íllico corruérunt: & aſcendit unuſquiſque per locum qui contra ſe erat; cœperuntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea.

℟. Póſui. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 15.

IN illo témpore; Acceſſérunt ad Jeſum ab Jeroſólymis Scribæ & Phariſæi, dicentes: Quare diſcípuli tui tranſgrediuntur traditiónem ſeniórum? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. in Matth. C. 15.

MIra Phariſæórum Scribarumque ſtultítia! Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes & præcepta non ſervet: Non enim lavant manus ſuas, cùm panem mandúcant. Ipſe autem reſpondens, ait illis: Quare & vos tranſgredímini mandátum Dei propter traditiónem veſtram? Falſam calúmniam verâ reſponſióne confútat. Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias parentum conſíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ neceſsáriis miniſtrandis, parentes ſuos. Hanc providentíſſimam Dei legem volentes Scribæ & Phariſæi ſubvértere, ut impietátem ſub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péſſimos fílios, ut ſi quis ea quæ

parentibus offerenda ſunt, Dómino vovére voluerit qui verus eſt pater, oblátio Dei præponátur parentum munéribus: vel certè ipſi parentes quæ Deo conſecráta cernébant, ne ſacrilégii crimen incúrrerent, declinantes, egeſtáte conficiebantur. Atque ita fiebat, ut oblátio liberórum, ſub occaſióne templi Dei, in ſacerdótum lucra céderet.

℞. Quare tranſgredímini mandátum Dei propter traditiónem veſtram? * Nam † Deus dixit: Honóra patrem & matrem. ℣. Fili, ſúſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; * Nam. Glória. † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cæcus ſi cæco ducátum præſtet, ambo in fóveam cadunt. *Matth.* 15.

Oratio.

PRæſta nobis, quæſumus, Dómine, ut ſalutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abſtinentes propitiatiónem tuam facílius impetrémus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. cap.* 8.

DIvínam clementiam decet ne ita nobis abſque ulla Satisfactióne peccáta dimittantur; ut, occaſióne acceptâ, peccáta levióra putantes, velut injúrii & contumelióſi Spirítui ſancto, in gravióra labámur, theſaurizantes nobis iram in die iræ.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria: hæc ſunt quæ coínquinant hóminem; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matthæi* 15.

Oratio.

GRátia tua nos, quæſumus, Dómine, non derelinquat, quæ & ſacræ nos déditos fáciat ſervitúti, & tuam nobis opem ſemper acquírat; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 10.

HAbitatóres Gabaon urbis obſeſſæ miſérunt ad Jóſue, qui tunc morabátur in caſtris apud Gálgalam, & dixérunt ei: Ne rétrahas manus tuas ab auxílio ſervórum tuórum: aſcende citò, & líbera nos, ferque præſídium; convenérunt enim adverſùm nos omnes reges Amorrhæórum qui hábitant in montánis. Aſcenditque Jóſue de Gálgalis, & omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíſſimi. Dixitque Dóminus ad Jóſue: Ne tímeas eos; in manus

enim tuas trádidi illos: nullus ex eis tibi reſíſtere póterit. Irruit ítaque Jóſue ſuper eos repentè, totâ nocte aſcendens de Gálgalis. Et conturbávit eos Dóminus à fácie Iſraël, contrivitque plagâ magnâ in Gábaon, ac perſecútus eſt eos per viam aſcenſûs Bethhoron, & percuſſit uſque Azeca & Máceda. Cùmque fúgerent filios Iſraël, & eſſent in deſcenſu Bethhoron, Dóminus miſit ſuper eos lápides magnos de cœlo uſque ad Azeca; & mórtui ſunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percúſſerant fílii Iſraël.

℞. Projícite. 145.

Lectio ij.

TUnc locútus eſt Jóſue Dómino in die quâ trádidit Amorrhæum in conſpectu filiórum Iſraël, dixitque coram eis: Sol contra Gábaon ne movcáris; & Luna, contra vallem Aíalon. Steteruntque ſol & luna, donec ulciſcerétur ſe gens de inimícis ſuis. Nonne ſcriptum eſt hoc in libro Juſtórum? Stetit ítaque ſol in médio cœli, & non feſtinávit occúmbere ſpátio uníus diéi. Non fuit ántea nec póſteà tam longa dies, obediente Dómino voci hóminis; & pugnante pro Iſraël. Reverſúſque eſt Jóſue cum omni Iſraël in caſtra Gálgalæ. Fúgerant enim quinque reges & ſe abſcónderant in ſpelunca urbis Máceda. Nuntiatumque eſt Jóſue, quòd inventi eſſent quinque reges latentes in ſpelunca urbis Máceda. Qui præcépit ſóciis, & ait: Vólvite ſaxa ingéntia ad os ſpeluncæ, & pónite viros indúſtrios, qui clauſos cuſtódiant; vos autem nolíte ſtare, ſed perſequímini hoſtes, & extrémos quoſque fugiéntium cædite: nec dimittátis eos úrbium ſuárum intráre præſídia, quos trádidit Dóminus Deus in manus veſtras. Cæſis ergo adverſariis plagâ magnâ, & uſque ad interneciónem penè conſumptis, hi qui Iſraël effúgere potuérunt, ingreſſi ſunt civitátes munítas. Reverſúſque eſt omnis exércitus ad Jóſue in Máceda, ubi tunc erant caſtra, ſani & íntegro número; nullúſque contra filios Iſraël mutíre auſus eſt.

℞. Quaſi columbæ meditantes. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 4.

IN illo témpore; Surgens Jeſus de Synagóga introívit in domum Simónis: ſocrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

In Matth. Hom. 28.

TEtigit Jeſus manum ejus; nec fébrium tantùm ardóres extinxit, aut certa incolumitátis ſigna reduxit: verùm étiam priſtinas córporum vires recuperáre illicò fecit; ut quando fácilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis oſtenderétur. Nam id certè medendi artifícium fácere non poteſt. Nemo quippe ignórat quàm longo témpore, poſtquàm febres ceſſavérunt, opus ſit ad priſtinum robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc ſimul facta ſunt, quod & in mari páriter eveniſſe perpéndere póſſumus: nam & ibi non ventos ſolùm ac tempeſtátes ſedávit; ſed, quod inaudítum omnínò erat, fluctus étiam undaſque ſtatim compóſuit. Nam etſi vis ventórum ceſſáverit, pérmanent tamen fluctus undárum diútiùs. Sed non ita hîc; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Chriſto fiunt, ſed ſimul ómnia finem ſuum aſſequuntur; quod ſuboſtendit Evangeliſta, dicens: Surrexit, & miniſtrábat illis. Id certè tam virtútem Chriſti ſupra hóminem ſignificabat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Chriſtũ aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus, & * Rogavérunt Jeſum pro ea. Et † Imperávit febri, & dimíſit illam. ℣. Deprecatiónem timéntium ſe Dóminus exáudiet * Rogavérunt. Glória. † Imperávit. *Luc.* 4. *Pſ.* 144.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Exíbant dæmónia à multis, clamántia, & dicéntia: Quia tu es Fílius Dei. Et íncrepans, non ſinébat ea loqui, quia ſciébant ipſum eſſe Chriſtum. *Luc.* 4.

Orætio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum ſancta devótio, & purificatiónem nobis tríbuat, & majeſtáti tuæ nos reddat acceptos; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

PRocul dúbio magnóperè à peccato révocant, & quaſi fræno quodam coercent ſatisfactóriæ pœnæ, cautioreſque & vigilantióres in futúrum pœnitentes effíciunt: medentur quoque peccatórum relíquiis, & vitióſos hábitus malè vivendo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò ſecúrior ulla via in Eccléſia Dei unquam exiſtimáta fuit ad amovendam imminentem à Dómino pœnam; quàm ut hæc

pœniténtiæ ópera hómines cum vero ánimi dolóre fréquentent.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. à. Egréſſus Jeſus ibat in desértum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt uſque ad ipſum; & detinébant illum, ne discéderet ab eis. *Luc.* 4. *Oratio.*

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis noſtræ cónſcii de tua virtúte confídimus, ſub tua ſemper pietáte gaudeámus; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 18.

CONgregáti ſunt omnes fílii Iſrael in Silo, ibique fixérunt tabernáculum teſtimónii, & fuit eis terra ſubjecta. Remánſerant autem filiórum Iſrael ſeptem tribus, quæ necdum accéperant poſſeſſiónes ſuas. Ad quos Jóſue ait: Uſquequò marcétis ignáviâ, & non intrátis ad poſſidendam terram quam Dóminus Deus patrum veſtrórum dedit vobis? Elígite de ſíngulis tríbubus ternos viros, ut mittam eos, & pergant atque circúmeant terram, & deſcríbant eam juxta númerum uniuſcujuſque multitúdinis; referantque ad me quod deſcrípſerint. Divídite vobis terram in ſeptem partes, Judas ſit in términis ſuis ab auſtráli plaga, & domus Joſeph ab Aquilóne. Médiam inter hos terram in ſeptem partes deſcríbite: & huc veniétis ad me, ut coram Dómino Deo veſtro mittam vobis hîc ſortem; quia non eſt inter vos pars Levitárum, ſed ſacerdótium Dómini eſt eórum hæréditas. Gad autem & Ruben, & dimídia tribus Manaſſe jam accéperant poſſeſſiónes ſuas trans Jordánem ad orientálem plagam, quas dedit eis Móyſes famulus Dómini.

℟. Scimus. 146.

Lectio ij. cap. 23.

EVolúto autem multo témpore, poſtquàm pacem déderat Dominus Iſraéli, ſubjectis in gyro natiónibus univerſis, & Jóſue jam longævo, & perſenílis ætátis; vocávit Jóſue omnem Iſraélem majoreſque natu, & príncipes, ac duces, & magiſtros, dixitque ad eos: Ego ſénui, & progreſſióris ætátis ſum; voſque cérnitis ómnia quæ fécerit Dóminus Deus veſter cunctis per circúitum natiónibus, quómodò pro vobis ipſe pugnáverit, & nunc quia vobis ſorte divíſit omnem terram ab orientáli parte Jordanis uſque ad mare magnum, multæque adhuc ſuperſunt natiónes; Dóminus

Deus veſter diſperdet eas, & áuferet à fácie veſtra: & poſſidébitis terram, ſicut vobis pollícitus eſt. Tantùm confortámini, & eſtóte ſollíciti, ut cuſtodiatis cuncta quæ ſcripta ſunt in volúmine legis Móyſi, & non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad ſiniſtram.

℞. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem.

Cap. 4.

IN illo témpore; Venit Jeſus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prædium quod dedit Jacob Joſeph fílio ſuo. Erat autem ibi fons Jacob. Jeſus ergo fatigátus ex itínere, ſedébat ſic ſupra fontem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 15. *n.* 11 & 12.

VEnit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Jeſus: Da mihi bíbere. Vidétis alienígenas: omnínò váſculis eórum Judæi non utebantur. Et quia ferébat ſecum múlier váſculum unde aquam hauríret, eò miráta eſt, quia Judæus petébat ab ea bíbere, quod non ſolébant fácere Judæi. Ille autem qui bíbere quærébat, fidem ipsíus mulíeris ſitiébat. Dénique audi quis petat bíbere. Reſpondit Jeſus, & dixit ei: Si ſcires donum Dei, & quis eſt qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu fórſitan petiſſes ab eo; & dediſſet tibi aquam vivam. Petit bíbere, & promittit bíbere. Eget quaſi acceptúrus, & áffluit tanquam ſatiatúrus. Si ſcires, inquit, donum Dei. Donum Dei eſt Spíritus ſanctus. Sed adhuc mulíeri tectè lóquitur: & paulátim intrat in cor. Fortaſſis jam docet. Quid enim iſtâ hortatióne ſuávius & benígnius? Si ſcires donum Dei, & quis eſt qui dicit tibi, Da mihi bíbere; tu fórſitan péteres, & daret tibi aquam vivam.

℞. Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet íterùm: * Qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; ſed † Aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ ſalientis in vitam ætérnam. ℣. Appropiáte ad me: quid adhuc retardátis? ánimæ veſtræ sítiunt veheménter. * Qui autem. Glória Patri. † Aqua. *Joan.* 4. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. *f.* Venit hora, & nunc eſt, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte. *Joan.* 4.

Oratio.

JEjúnia noſtra, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere; ut ſicut ab ali-

mentis abſtinémus in córpore, ita à vítiis jejunémus in mente; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. Can.* 9.

SI quis díxerit, Abſolutiónem ſacramentálem ſacerdótis non eſſe actum judiciálem, ſed nudum miniſtérium pronuntiandi & declarandi remiſſa eſſe peccáta confitenti, modò tantùm credat ſe eſſe abſolútum; aut díxerit non requíri confeſſiónem pœnitentis, ut ſacerdos eum abſólvere poſſit; anáthema ſit.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. c. Spíritus eſt Deus; & eos qui adórant eum, in ſpíritu & veritáte oportet adoráre: nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

Oratio.

DEus, qui ſpíritus es, & eos qui te adórant, in ſpíritu & veritáte jubes adoráre: purífica, quæſumus, ſancto amóre tuo corda noſtra, ut te in ómnibus, & ſuper ómnia diligentes, ſincérâ tibi pietáte placeámus; Per.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Jóſue. *Cap.* 24.

DIxit Jóſue ad pópulum: Non potéritis ſervíre Dómino; Deus enim ſanctus & fortis æmulátor eſt, nec ignoſcet ſceléribus veſtris atque peccátis. Si dimiſéritis Dóminum, & ſerviéritis diis aliénis, convertet ſe, & afflíget vos, atque ſubvertet, poſtquàm vobis præſtíterit bona. Dixítque pópulus ad Jóſue: Nequáquam ita ut lóqueris, erit; ſed Dómino ſerviémus. Et Jóſue ad pópulum: Teſtes, inquit, vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis Dóminum, ut ſerviátis ei. Responderúntque: Teſtes. Nunc ergo, ait, auferte deos aliénos de médio veſtrî, & inclináte corda veſtra ad Dóminum Deum Iſrael. Dixítque pópulus ad Jóſue: Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Percuſſit ergo Jóſue in die illo fœdus, & propóſuit pópulo præcepta atque judícia in Sichem. Scripſit quoque ómnia verba hæc in volúmine legis Dómini; & tulit lápidem pergrandem, poſuítque eum ſubter quercum quæ erat in Sanctuário Dómini; & dixit ad omnem pópulum: En lapis iſte erit vobis in teſtimónium quòd audíerit ómnia verba Dómini quæ locútus eſt vobis; ne fortè póſteà negáre velítis, & mentíri Dómino Deo veſtro.

℟. Jurávi. 146.

Lectio ij.

DImiſítque pópulum, ſíngulos in poſſeſſiónem ſuam.

ſuam. Et poſt hæc mórtuus eſt Jóſue fílius Nun ſervus Dómini, centum & decem annórum; ſepeliéruntque eum in fínibus poſſeſſiónis ſuæ in Thamnáthſare, quæ eſt ſita in monte Ephraim, à ſeptentrionáli parte montis Gaas. Servivítque Iſrael Dómino cunctis diébus Jóſue, & ſeniórum qui longo vixérunt témpore poſt Jóſue, & qui novérunt ómnia ópera Dómini quæ fécerat in Iſrael. Oſſa quoque Joſeph, quæ túlerant fílii Iſrael de Ægypto, ſepeliérunt in Sichem in parte agri quem émerat Jacob à fíliis Hemor patris Sichem centum novellis óvibus, & fuit in poſſeſſiónem filiórum Joſeph. Eléazar quoque fílius Aaron mórtuus eſt; & ſepeliérunt eum in Gabaath Phínees fílii ejus, quæ data eſt ei in monte Ephraim.

℟. Póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem.

Cap. 8.

IN illo témpore; Jeſus perrexit in montem Olivéti, & dilúculo íterùm venit in templum; & omnis pópulus venit ad eum, & ſedens docébat eos.

Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 50.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehenſa eſt; Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit: tu de illa quid cenſes? tanquam bicípiti muſcípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei: ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam; ſi autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquam reprehenſor legis, calúmniam. Quid ergo reſpondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimíttite; ſed ait, Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex, quæ jubet adúlteram occídi: ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſſérunt. Remanſit adúltera & Dóminus; remanſit vulneráta & médicus; remanſit magna miſéria & magna miſericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: adducta confúſa eſt, & ſanáta.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Magiſter, hæc múlier modò deprehenſa eſt in adultério. * Jeſus dixit: Qui ſine peccáto eſt veſtrûm, primus in illam lápidem mittat. † Au-

dicentes autem, unus poſt unum exîbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi; & tradúcent illos ex adverſo iniquitátes ipſórum. * Jeſus. Glória Patri. † Audientes. *Joan. 8. Sap. 4.*

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? nec ego te condemnábo: vade, & jam ámpliùs noli peccáre. *Joan. 8.*

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam ſauciáta, medicinális parcimóniæ ſtúdio reformétur; Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Can.* 15.

SI quis díxerit, claves Eccléſiæ eſſe datas tantùm ad ſolvendum, non étiam ad ligandum; & proptéreà ſacerdótes, dum impónunt pœnas confiténtibus, ágere contra finem clávium, & contra inſtitutiónem Chriſti; & fictiónem eſſe, quòd virtúte clávium, ſublátâ pœnâ æternâ, pœna temporális plerùmque exolvenda remáneat; anáthema ſit.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. 2. Paral. 7.

SI converſus pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquiſíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, Audi, benigne. *& ℣. ut ſuprà*, 154.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cùm Dóminus Júdices ſuſcitáret, in diébus eórum flectebátur miſericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vaſtántium. *Judic.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 155.

DOMINICA IV

QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, * Revertámur ad Dóminum, & ſanábit nos. *Oſeæ* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Quod lex. 145.

Pſalmi, *Ant. & ℣℣℣. ut in Pſalterio.*

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Júdicum. *C.* 1.

POſt mortem Jóſue conſuluérunt filii Iſrael Dóminum, dicentes: Quis aſcendet ante nos contra Cha-

nanæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas aſcendet; ecce trádidi terram in manus ejus. Et ait Judas Simeóni fratri ſuo: Aſcende mecum in ſortem meam, & pugna contra Chananæum, ut & ego pergam tecum in ſortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Aſcenditque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum, & percuſſérunt in Bezec decem míllia virórum. Inveneruntque Adoníbezec in Bezec, & pugnavérunt contra eum, ac percuſſérunt Chananæum & Pherezæum. Fugit autem Adoníbezec; quem perſecúti comprehendérunt, cæſis ſummitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adoníbezec: Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum ſummitátibus, colligébant ſub menſa mea cibórum relíquias: ſicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúſalem, & ibi mórtuus eſt. Oppugnantes ergo filii Juda Jerúſalem, cepérunt eam, & percuſſérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℞. Jóſue & Caleb conſtitúti ſunt indúcere filios Iſrael in hæreditátem: * Et Júdices ſinguli ſuo nómine non averſi ſunt à Dómino, ut ſit memória illórum in benedictióne. ℣. Deus ſorte diſtríbuit pátribus noſtris terram Chánaan, & poſt hæc dedit Júdices uſque ad Sámuel Prophétam. * Et Júdices ſinguli. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij. Cap. 2.

FEceruntque filii Iſrael malum in conſpectu Dómini, & ſervierunt Báalim. Ac dimiſérunt Dóminum Deum patrum ſuórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti; & ſecúti ſunt deos aliénos, deoſque populórum qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos: & ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, & ſervientes Baal & Aſtaroth. Iratuſque Dóminus contra Iſrael, trádidit eos in manus diripiéntium; qui cepérunt eos, & vendidérunt hóſtibus qui habitabant per gyrum: nec potuérunt reſíſtere adverſáriis ſuis; ſed quocumque pérgere voluiſſent, manus Dómini ſuper eos erat; ſicut locútus eſt, & jurávit eis: & vehementer afflicti ſunt. Suſcitavitque Dóminus Júdices qui liberárent eos de vaſtántium mánibus; ſed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos.

℞. Ceſſavérunt fortes in Iſrael, donec ſúrgeret Déb-

hora, ſúrgeret mater in Iſrael. * Nova bella elégit Dóminus, & portas hóſtium ipſe ſubvertit. ℣. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; & ea quæ non ſunt, ut ea quæ ſunt, deſtrúeret: * Nova. *Judic.* 5. 1. *Cor.* 1.

Lectio iij.

Citò deſeruérunt viam per quam ingreſſi fuérant patres eórum; & audientes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária. Cùmque Dóminus Júdices ſuſcitaret, in diébus eórum flectebátur miſericórdiâ, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vaſtántium. Poſtquàm autem mórtuus eſſet Judex, revertebantur; & multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum, ſequentes deos aliénos, ſervientes eis, & adorantes illos. Non dimiſérunt adinventiónes ſuas, & viam duríſſimam per quam ambuláre conſuevérunt. Iratuſque eſt furor Dómini in Iſrael, & ait: Quia írritum fecit gens iſta pactum meum quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contempſit, & ego non delébo gentes quas dimíſit Jóſue, & mórtuus eſt, ut in ipſis expériar Iſrael, utrùm cuſtódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, ſicut cuſtodiérunt patres eórum, an non. Dimíſit ergo Dóminus omnes natiónes has, & citò ſubvértere nóluit, nec trádidit in manus Jóſue.

℟. Defíciet tempus enarrantem de Gédeon, Samuel, & Prophétis, qui * Per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, † Adepti ſunt repromiſſiónes. ℣. Illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt: ſemen eórum, & glória eórum non derelinquétur. * Per fidem. Glória Patri. † Adepti. *Hebr.* 11. *Eccli.* 44.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Jóannis Chryſóſtomi.

Homil. 16. ad populum Antiochenum.

Non hoc eſt expedivíſſe jejúnium, ſi tempus præteriérimus; ſed ſi tranſegérimus cum rectè factis. Hoc supputémus, ſi ſtudioſióres facti ſumus, ſi defectum áliquem noſtrum corréximus, ſi ablúimus crímina. Quod lucrum, ſi rectè factis carentes jejúnium tranſegérimus? Si alius dicat: Totam jejunávi Quadragéſimam; tu dic: Inimícum habébam & conciliátus ſum: habébam detrahendi conſuetúdinem, & déſtiti: jurandi tenébar uſu, & mos improbus mihi cor-

rectus eſt. Nulla mercatóribus utílitas, ſi magnam maris longitúdinem percúrrerint; ſed ſi cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, ſi infructóſè ipſum tempus & témerè prætereámus. Si cibórum jejúnium jejunémus, prætéritis qaadraginta diébus præterit & jejúnium: ſi verò peccátis abſtineámus, tranſacto jejúnio, illud rémanet, & contínuum erit: hinc nobis utílitas, & ante regnum cœlórum non parvas hîc reddet retributiónes.

℟. Sumus húmiles in univerſa terra hódie propter peccáta noſtra; & * Nunc ſéquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam, Dómine; ne confundas nos. ℣. Nos omnes aliquando converſáti ſumus in deſidériis carnis noſtræ, facientes voluntátem carnis & cogitatiónum. * Nunc. *Dan.* 3. *Epheſ.* 2.

Lectio v.

SIcut enim in nequítia vivens, & ante gehennam punítur, conſciéntiâ ſtimulátus; ſic méritis abundans, & ante regnum magnâ fruétur lætítiâ, ſe bonâ ſpe paſcens. Idcircò & Chriſtus inquit: Iterùm vidébo vos, & gaudébitis; & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis. Breve verbum, ſed multam habet conſolatiónem. Quidnam tandem eſt, Nemo gáudium veſtrum tollet? Rerum quælibet mundanárum fácilè infeſtári poteſt, nec ſtábilem nobis voluptátem affert: píetas autem & ánimi virtus è contra. Eleemóſynam ſi féceris, méritum auferre poteſt nemo: ſive exércitus, ſive reges, ſive infiníti calumniatóres, & inſidiatóres inſtent úndique, in cœlis repóſitam poſſeſſiónem auferre non poſſunt; ſed perenne pérmanet gáudium. Diſperſit enim, inquit, dedit paupéribus; juſtítia ejus manet in ſéculum. Nec immérito: in cœlórum enim cellâriis repóſita ſunt, ubi fur non pérfodit, latro non tollit, tínea non conſúmit. Si preces fúderis contínuas & intentas, eárum fructum auferre póterit nemo: hic étenim fructus in cœlo radicátus eſt, ab omni calúmnia liber, & pérmanens inexpugnábilis. Si malè paſſus beneféceris, ſi convíciis affectus benedíxeris, hæc mérita contínuè manent, & ortam ex his lætítiam áuferet nemo; ſed quotieſcumque ipſórum recordátus fuéris, gaudes & lætáris, & multam capis voluptátem.

℟. Laudábitis nomen Dómini Dei veſtri, qui fecit mirabília vobiſcum; * Et ſciétis

quia ego Dóminus Deus veſter, & non confundétur pópulus meus in æternum. ℣. Dóminum Chriſtum ſanctificáte in córdibus veſtris, cum modéſtia & timóre conſſciéntiam habentes bonam; * Et ſciétis. *Joel* 2. 1. *Petr.* 3.

Lectio vj.

SIc profectò, & fúgere juramentum ſi prævaleámus, & ab hac conſuetúdine perniciόſa linguam noſtram abſtinére perſuadeámus; méliti quidem labor brevi abſolvétur, lætítia verò mériti júgiter erit & indeſinenter. Céterùm vos, & aliórum præceptóres eſſe óportet & duces. Et amícos próximi, ſervos autem conſervi, & júvenes coævos ſuſcípere, & inſtitúere, & indúcere debent. Nonne ſi quis tibi áureum unum pro ſíngulis homínibus correctis promiſiſſet, omne ſtúdium adhibuiſſes, & aſsíduus aſtitiſſes perſuádens & exhortans? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque tótam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem; ſed quod orbe toto majus eſt, hoc tibi præbet, cœlórum regnum. Nec hoc ſolùm, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc? Qui edúcit pretióſum à vili, ſicut os meum erit, inquit. Quid huic poſſet eſſe par ad honóris & ſecuritátis ratiónem? Quæ verò nobis excuſatio & vénia, poſt tantam promiſſiónem, proximórum ſalútem negligéntibus eſſe váleat?

℟. Juſtítiam & judícia ſua Deus oſtendit homínibus; & dixit illis; Atténdite ab omni iniquo; * Et † Mandávit unicuíque de próximo ſuo. ℣. Hoc mandátum habémus à Deo, ut qui díligit Deum, díligat & fratrem ſuum; * Et. Glória Patri. † Mandávit. *Eccli.* 17. 1. *Joan.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *C.* 6.

IN illo témpore; Abiit Jeſus trans mare Galilææ, quod eſt Tiberíadis: & ſequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 24. *n.* 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, ſunt quidem divína ópera, & ad intelligendum Deum de viſibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non eſt talis ſubſtántia quæ vidéri óculis poſſit; & mirácula

ejus quibus totum mundum regit, univerſamque creatúram adminiſtrat, aſſiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur attendere ópera Dei mira & ſtupenda in quólibet ſéminis grano : ſecundùm ipſam ſuam miſericórdiam ſervávit ſibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter uſitátum curſum ordinemque natúræ; ut non majóra, ſed inſólita videndo ſtupérent, quibus quotidiána viluérant.

℟. Vidit turbam multam Jeſus, & miſertus eſt ſuper eos; quia * Erant ſicut oves non habentes paſtórem : & cœpit illos docére multa; & eos qui curâ indigébant, ſanábat. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem : qui miſericórdiam habet, docet & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Erant ſicut oves. *Marc.* 6. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum eſt gubernátio totíus mundi, quàm ſaturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit univerſum mundum, niſi ille qui de paucis granis ſégetes creat? Fecit ergo quómodò Deus : unde enim multíplicat de paucis granis ſégetes, inde in mánibus ſuis multiplicávit quinque panes. Poteſtas enim erat in mánibus Chriſti : panes autem illi quinque quaſi ſémina erant, non quidem terræ mandáta, ſed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℟. Diſcubuérunt viri quaſi quinque míllia : & * Accépit Jeſus panes; & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus : ſimíliter & ex píſcibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors Dóminus : eſcam dedit timéntibus ſe. * Accépit Jeſus panes, &c. *Joan.* 6. *Pſ.* 110.

Lectio ix. *n.* 2.

HOc ergo admótum eſt ſénſibus, quo erigerétur mens; & exhíbitum óculis, ubi exercerétur intellectus : ut inviſíbilem Deum per viſíbília ópera miraremur; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipſum inviſíbiliter vidére cuperémus, quem de rebus viſibílibus inviſíbilem noſcerémus. Nec tamen ſúfficit hæc intuéri in miráculis Chriſti. Interrogémus ipſa mirácula, quid nobis loquantur de Chriſto : habent enim, ſi intelligantur, linguam ſuam. Nam quia ipſe Chriſtus, Verbum Dei eſt; étiam factum Verbi, verbum nobis eſt.

℟. Manducavérunt omnes, & ſaturáti ſunt: * Et diſcípuli ſuſtulérunt relíquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & ſupérfuit juxta verbum Dómini: * Et diſcípuli. Glória Patri. *Repet.* ℟. Manducavérunt. *uſque ad* ℣. Comedérunt. *Marc. 6. 4. Reg. 4.*

AD LAUDES.

Ant. 1. g. OCuli Dómini ſine intermiſſióne inſpicientes in viis hóminum: non ſunt abſconſa teſtamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. D. Pœniténtibus dedit viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! *Eccli.* 17.

Ant. 4. *D.* Benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino; quia éruit nos de inferno, & ſalvos fecit de manu mortis. *Dan.* 3.

Ant. 5. F. A mórtuo, quaſi nihil perit conféſſio: confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miſeratiónibus illius. *Eccli.* 17.

Capitulum. Iſaiæ 61.

SPíritus Dómini ſuper me; ut conſolárer omnes lugentes, & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro ſpíritu mœróris.

Hymnus, Solemne. 146.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui replet in bonis deſidérium tuum. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Abiit Jeſus trans mare Galilææ, & ſequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui ex mérito noſtræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ conſolatióne reſpirémus; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jeſus, & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis: erat autem próximum Paſcha dies feſtus Judæórum. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *Cap.* 37.

PŒniténtium cauſæ penſandæ ſunt, & tunc ligandi atque ſolvendi poteſtas exercenda. Videndum eſt quæ culpa præcéſſerit, aut quæ ſit pœniténtia ſecúta poſt culpam, ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam víſitat, illos paſtóris ſenténtia abſolvat. Tunc enim

vera eſt abſolútio præſidentis, cùm interni arbítrium ſéquitur Júdicis.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus. *Joan.* 6.

Capitulum. Ezech. 34.

OVes meas paſcam, & in móntibus excelſis Iſrael erunt páſcua eárum: ibi requieſcent in herbis viréntibus, & in páſcuis pínguibus paſcentur ſuper montes Iſrael. Ego paſcam oves meas, & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℞. *br.* Tu das ómnium eſcam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne, * In. Glória. Tu das. *Pſ.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent: ℞. Aperiente te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte. *Pſ.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. Acceptis Jeſus quinque panibus & duóbus píſcibus, reſpexit in cœlum, & benedixit illis, & fregit, & diſtríbuit diſcípulis ſuis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Capitulum. Sap. 16.

CReatúra ómnium nutríci grátiæ tuæ deſerviébat, ad voluntatem eórum qui à te deſiderábant; ut ſcirent fílii tui quos dilexiſti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus paſcunt hómines, ſed ſermo tuus hos qui in te credíderint, conſervat.

℞. *br.* Satiavit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et animam eſurientem * ſatiávit bonis: * Animam inánem. Glória Patri. Satiávit. *Pſ.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus, ℞. Dat eſcam eſuriéntibus. *Pſ.* 145.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit Jeſus: Collígite quæ ſuperavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Deut. 30.

ABundare te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gáudeat ſuper te in ómnibus bonis ſicut gavíſus eſt in pátribus tuis; ſi tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & cuſtodíeris præcepta ejus.

℞. *br.* Edent páuperes, * Et ſaturabuntur. Edent páuperes. ℣. Et laudabunt Dóminum, * qui requírunt

eum, * Et ſaturabuntur. Glória. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt : ℟. In conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram. *Pſ.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. ABiit Jeſus trans mare Galilææ, & ſequebátur eum multitúdo magna; quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jeſus, & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis : erat autem próximum Paſcha dies feſtus Judæórum. *Joan.* 6.

Ant. 1. *f.* Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum, ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus. *Joan.* 6.

Ant. 3. à. Acceptis Jeſus quinque pánibus & duóbus píſcibus, reſpexit in cœlum, & benedixit illis; & fregit; & diſtríbuit diſcípulis ſuis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Ant. 7. c. Dixit Jeſus : Collígite quæ ſuperavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6.

Capitulum. Tob. 12.

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei; quia fecit vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Hymn. Audi, benigne, 154.

℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus ; ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Pſ.* 106.

Ad Magníficàt. *Ant.* 1. g. Illi ergo hómines cùm vidiſſent quod Jeſus fécerat ſignum, dicébant : Quia hic eſt verè Prophéta qui ventúrus eſt in mundum. *Joan.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio. 29.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 4.

ADdidérunt fílii Iſrael fácere malum in conſpectu Dómini poſt mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Aſor : habuitque ducem exércitûs ſui, nómine Síſaram ; ipſe autem habitábat in Hároſeth géntium. Clamaverúntque fílii Iſrael ad Dóminum ; nongentos enim habébat falcátos currus, & per viginti annos vehementer oppréſſerat eos. Erat autẽ

Débbora Prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et ſédebat ſub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraim: aſcendebantque ad eam filii Iſrael in omne judícium. Quæ miſit & vocávit Barac fílium Abínoem de Cedes Néphthali, dixitque ad eum: Præcépit tibi Dóminus Deus Iſrael, vade, & duc exércitum in montem Thabor; tolleſque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali & de fíliis Zabúlon: ego autem addúcam ad te in loco torrentis Ciſon Síſaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem; & tradam eos in manu tua.

℟. Projícite. 145.

Lectio ij.

DIxitque Débbora ad Barac: Surge, hæc eſt enim dies in qua trádidit Dóminus Síſaram in manus tuas: en ipſe ductor eſt tuus. Deſcendit ítaque Barac de monte Thabor, & decem míllia pugnatórum cum eo. Perterruitque Dóminus Síſaram, & omnes currus ejus, univerſamque multitúdinem in ore gládii ad conſpectum Barac; in tantum ut Síſara de curru deſíliens, pédibus fúgeret, & Barac perſequerétur fugientes currus, & exércitum uſque ad Hároſeth géntium, & omnis hóſtium multitúdo uſque ad interneciónem cáderet. Síſara autem fúgiens, pervénit ad tentórium Jahel uxóris Haber Cinæi. Erat enim pax inter Jabin regem Aſor, & domum Haber Cinæi. Egreſſa ígitur Jahel in occurſum Síſaræ, dixit ad eum: Intra ad me, dómine mi; intra, ne tímeas. Qui ingreſſus tabernáculum ejus, & opertus ab ea pállio, dixit ad eam: Da mihi, óbſecro, páululùm aquæ, quia sítio valdè. Quæ apéruit utrem lactis, & dedit ei bíbere, & opéruit illum. Dixitque Síſara ad eam: Sta ante óſtium tabernáculi; & cùm vénerit áliquis intérrogans te, & dicens: Numquid hîc eſt áliquis? reſpondébis: Nullus eſt. Tulit ítaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, aſſúmens páriter & málleum; & ingreſſa abſcóndité & cum ſiléntio, póſuit ſupra tempus cápitis ejus clavum, percuſſumque málleo defixit in cérebrum uſque ad terram: qui ſopórem morti conſócians, defécit, & mórtuus eſt.

℟. Quaſi columbæ meditantes. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 2.

IN illo témpore; Propè erat Paſcha Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam: & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas; & numulários ſedentes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 10. *n.* 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit inde Dóminus omnes qui ſua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in ſacrifíciis illíus témporis. Non ergo magnum peccátum; ſi hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit inde illos. Quid, ſi ibi ebrióſos inveníret, quid faceret Dóminus; ſi vendentes ea quæ lícita ſunt, & contra juſtitiam non ſunt (quæ enim honeſtè emuntur, non illícitè venduntur), éxpulit tamen, & non eſt paſſus domum oratiónis fieri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jeſus his qui columbas vendébant: * Auferte iſta hinc, & † Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergo ſpelunca latrónum facta eſt domus iſta? Ego, ego ſum: ego vidi, dicit Dóminus: * Auferte. Glória † Nolíte. *Joan.* 2. *Jerem.* 7.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cùm eſſet Jeſus Jeroſólymis in Paſcha in die feſto, multi credidérunt in nómine ejus; videntes ſigna ejus quæ faciébat. *Joan.* 2.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſacro nos purificante jejúnio, ſincéris méntibus, ad ſancta ventúra fácias perveníre; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Cabilonenſi ſecundo.

Ann. 813. *Can.* 38.

MOdus pœniténtiæ peccáta ſua confiténtibus, aut per antiquórum Canónum inſtitutiónem, aut per ſanctárum Scripturárum auctoritátem, aut per Eccleſiáſticam conſuetúdinem, impóni debet, repudiátis ac pénitùs eliminátis libellis quorum ſunt certi erróres, incerti auctóres: de quibus rectè dici poteſt: Mortificábant ánimas quæ non moriuntur, & vivificábant ánimas quæ non vivébant.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Jeſus non crédebat ſemetipſum eis, eò quòd ipſe noſſet

omnes, & quia opus ei non erat ut quis teſtimónium perhibéret de hómine: ipſe enim ſciébat quid eſſet in hómine. *Joan.* 2.

Oratio.

DEprecatiónem noſtram, quæſumus, Dómine, benignus exaudi: & quibus ſupplicandi præſtas affectum, tríbue defenſiónis auxílium; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 6.

VEnit Angelus Dómini, & ſedit ſub quercu quæ erat in Ephra, & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, & ait: Dóminus tecum, virórum fortíſſime. Dixitque ei Gédeon: Obſecro, mi Dómine, ſi Dóminus nobiſcum eſt, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi ſunt mirabília ejus quæ narravérunt patres noſtri, atque dixérunt: De Ægypto eduxit nos Dóminus? Nunc autem dereliquit nos Dóminus, & trádidit in manu Mádian. Reſpexitque ad eum Dóminus, & ait: Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Iſrael de manu Mádian: ſcito quòd míſerim te. Qui reſpondens, ait: Obſecro, mi Dómine, in quo liberábo Iſrael? Ecce família mea ínfima eſt in Manaſſe, & ego mínimus in domo patris mei.

℞. Scimus. 146.

Lectio ij. Cap. 7.

INgreſſuſque eſt Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo in partem caſtrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & cuſtódibus ſuſcitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter ſe lagénas. Cùmque per gyrum caſtrórum in tribus perſonárent locis, & hydrias confregiſſent, tenuérunt ſiniſtris mánibus lámpades, & dextris ſonantes tubas, clamaveruntque: Gládius Dómini, & Gedeónis; ſtantes ſínguli in loco ſuo per circúitum caſtrórum hoſtílium. Omnia ítaque caſtra turbáta ſunt, & vociferantes ululanteſque fugérunt; & nihilóminùs inſiſtébant trecenti viri búccinis perſonantes. Immiſitque Dóminus gládium in ómnibus caſtris, & mútuâ ſe cæde truncábant.

℞. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *C.* 7.

IN illo témpore; Jam die feſto mediante, aſcendit Jeſus in templum, & docé-

bat. Et mirabantur Judæi, dicentes: Quómodò hic lítteras ſcit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 29. num. 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína. Quis néſciat hoc eſſe fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id eſt, quod illi placet? Ipſe autem Dóminus apertè álio loco dicit: Hoc eſt opus Dei, ut credátis in eum quem ille miſit. Ut credatis in eum, non ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rurſùs étiam de Apóſtolis ipsíus póſſumus dícere: Crédimus Paulo, ſed non, Crédimus in Paulum: crédimus Petro, ſed non, Crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui juſtíficat ímpium, deputatur fides ejus ad juſtítiam. Quid eſt ergo, Crédere in eum? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipſa eſt ergo fides quam de nobis éxigit Deus: & non ínvenit quod éxigat, niſi donáverit quod invéniat.

℟. Dixit Jeſus Judæis: Mea doctrína non eſt mea, ſed ejus qui miſit me: * Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína utrùm ex Deo ſit, an ego à meipſo loquar. ℣. Omnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & præbuit illam diligéntibus ſe: * Si quis. Glória Patri. * Si quis. *Joan. 7. Eccli. 1.*

Ad Benedictus. *Ant. 8. G.* Clamábat Jeſus in templo, dicens: Et me ſcitis, & unde ſim ſcitis; & à meipſo non veni. *Joan. 7.*

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, pópulis Chriſtianis quod profitentur agnóſcere, & ágnitum dignis pœniténtiæ frúctibus adipiſci; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi primo.

Ann. 1565. part. 2. tit. 6.

IN confeſsariis probandis hanc ratiónem hábeant Epiſcopi, ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum ſalúte ſollíciti, & fidéles custódes ſint eórum quæ in confeſſióne dicuntur; provecta étiam ætáte, præſertim illi quibus confeſſiónes mulíerum erunt audiendæ.

Ad Magníficat. *Ant. 1. g.* Quærébant eum apprehéndere, & nemo miſit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. *Joan. 7.*

Oratio.

MIſerére, Dómine, pópulo tuo, & continuis tribulatiónibus laborantē propítius reſpiráre concéde; Per Dóminum noſtrum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes vir fortíſſimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis qui natus eſt de Gálaad. Hábuit autem Galaad uxórem de qua ſuſcépit fílios, qui poſtquàm créverant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris noſtri eſſe non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob. Congregatique ſunt ad eum viri inopes, & latrocinantes, & quaſi príncipem ſequebantur. In illis diébus pugnábant filii Ammon contra Iſrael. Quibus ácriter inſtántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium ſuî Jephte de terra Tob; dixéruntque ad eum: Veni, & eſto princeps noſter, & pugna contra fílios Ammon. Quibus ille reſpondit: Nonne vos eſtis qui odiſtis me, & ejeciſtis de domo patris mei? & nunc veniſtis ad me neceſſitáte compulſi. Dixerúntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur cauſam nunc ad te venímus, ut proficiſcáris nobiſcum, & pugnes contra filios Ammon, ſiſque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè veniſtis ad me, ut pugnem pro vobis contra fílios Ammon, tradideritque eos Dóminus in manus meas, ego ero veſter princeps? Qui reſpondérunt ei: Dóminus qui hæc audit, ipſe mediátor ac teſtis eſt quòd noſtra promiſſa faciémus.

℟. Jurávi. 146.

Lectio ij.

FActus eſt ergo ſuper Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad & Manaſſe: Maſpha quoque Gálaad, & inde tránſiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens: Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egreſſus de fóribus domûs meæ, mihique occúrrerit revertenti cum pace à filiis Ammon, eum holocauſtum ófferam Dómino. Tranſivitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contra eos, quos trádidit Dóminus in manus ejus. Percuſſitque ab Aroer uſque dum vénias in Mennith, viginti civitátes, & uſque ad Abel quæ eſt víneis

cónſita, plagâ magnâ nimis; humiliatíque ſunt fílii Ammon à filiis Iſrael. Revertente autem Jephte in Maſpha domum ſuam, occurrit ei unigénita fília ſua cum tympanis & choris; non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, ſcidit veſtimenta ſua, & ait: Heu me! fília mea, decepiſti me, & ipſa decepta es: apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa reſpondit: Pater mi, ſi aperuiſti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, conceſsâ tibi ultióne atque victóriâ de hóſtibus tuis. Dixítque ad patrem: Hoc ſolùm mihi præſta, quod déprecor: Dimitte me ut duóbus ménſibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum ſodálibus meis. Cui ille reſpondit: Vade. Et dimíſit eam duóbus ménſibus. Cùmque abiiſſet cum ſóciis ac ſodálibus ſuis, flebat virginitátem ſuam in móntibus. Expletíſque duóbus ménſibus, revérſa eſt ad patrem ſuum, & fecit ei ſicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exinde mos increbuit in Iſrael, & conſuetúdo ſerváta eſt, ut poſt anni círculum convéniant in unum filiæ Iſrael, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Póſui. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *cap. 9.*

IN illo témpore; Prætériens Jeſus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joán. Tract. 44. n. 1 & 2.

GEnus humánum eſt iſte cæcus; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non ſolùm mortis, ſed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas eſt infidélitas, & illuminátio fides; quem fidélem, quando venit Chriſtus, invénit? Quandóquidem Apóſtolus natus in gente Prophetárum, dicit: Fúimus & nos aliquando natúrâ filii iræ, ſicut & céteri. Si filii iræ, filii vindíctæ, filii pœnæ, filii gehennæ. Quómodò natúrâ, niſi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit; ſi vítium pro natúra inolévit, ſecundùm mentem omnis homo cæcus natus eſt. Si enim videt, non opus habet ductóre: ſi opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus eſt ergo à nativitate. Venit Dóminus: éxpuit in terram, de ſalíva ſua lutum fecit; quia Verbum caro factum eſt: & inunxit óculos cæci. Inunctus

ctus erat, & nondum vidébat. Miſit illum ad piſcínam quæ vocátur Síloe, quod intérpretátur Miſſus. Lavit óculos in ea: baptizátus eſt in Chriſto. Audiſtis grande myſtérium. Catechúmenus inunctus eſt, nondum lotus. Sed unde inunctus? Credit in Chriſtum. Quid dixi de ſputo & luto? Quia Verbum caro factum eſt. Sed Catechúmenis non ſúfficit id quòd inuncti ſunt: feſtínent ad lavácrum, ſi lumen inquírunt.

℞. Expuit Jeſus in terram, fecit lutum, linívit óculos cæci, & dixit ei: * Vade, lava. † Abiit, & lavit, & venit videns. ℣. Hæc dicit Dóminus Deus: Ducam cæcos in viam quam néſciunt; ponam ténebras coram eis in lucem. * Vade. Glória Patri. † Abiit. *Joan.* 9. *Iſ.* 42.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. A ſéculo non eſt audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Niſi eſſet hic à Deo, non póterat fácere quidquam. *Joan.* 9.

Oratio.

DA, quæſumus, fámulis tuis, Dómine, ſpíritum novum, & Eccléſiæ tuæ ánnue jejúniis; ut ad ſuperni lúminis claritátem, & regenerandi óculos apériant, & renáti ſemper incédant; Per Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *part.* 7. *cap.* 33.

MAgnópere neceſsárium judicámus, ut ſacerdos qui à confeſſiónibus eſt, ſit ínteger, erudítus ac ſiléntii tenax, alióqui ſi ad quæſtum intentus ſit, ſi ad malum ſollícitet, ſi curióſior explorátor ſit, ſi pertinácibus blandiátur, ſi intricátam conſciéntiam extricáre néſciat, ſi dénique vel ebrióſus, vel iracundus, vel levis, vel ſecréti mínimè tenax, diſſipandis magìs quàm paſcendis óvibus vidébitur idóneus.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm inveniſſet Jeſus hóminem qui fúerat cæcus, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? At ille ait: Credo, Dómine. Et Prócidens adorávit eum. *Joan.* 9.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, perſeverantem in tua voluntáte famulátum; ut in diébus noſtris, & mérito, & número, pópulus tibi ſérviens augeátur; Per Dóminum noſtrum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 13.

RUrsùm fílii Iſrael fecérunt malum in conſpectu Dómini, qui trá-

didit eos in manus Philiſthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de ſtirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem ſtérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es, & abſque líberis; ſed concípies, & páries fílium. Cave ergo ne bibas vinum ac síceram, nec immundum quidquam cómedas; quia concípies & páries fílium, cujus non tanget caput novácula: erit enim Nazaræus Dei ab infántia ſua, & ex matris útero; & ipſe incípiet liberáre Iſrael de manu Philiſthinórum. Quæ cùm veniſſet ad marítum ſuum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angélicum, terríbilis nimìs. Quem cùm interrogáſſem, quis eſſet, & unde veniſſet, & quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere; ſed hoc reſpondit: Ecce concípies & páries fílium: cave ne vinum bibas nec síceram, & ne áliquo veſcáris immundo; erit enim puer Nazareæus Dei ab infántia ſua, ex útero matris ſuæ uſque ad diem mortis ſuæ. Orávit ítaque Mánue Dóminum, & ait: Obſecro, Dómine, ut vir Dei quem miſiſti, véniat iterùm, & dóceat nos quid debeámus fácere de púero qui naſcitúrus eſt. Exaudivítque Dóminus deprecantem Mánue.

℟. Projícite. 145.

Lectio ij.

ET neſciébat Mánue quòd Angelus Dómini eſſet. Dixítque ad eum: Quod eſt tibi nomen; ut ſi, ſermo tuus fúerit explétus, honorémus te? Cui ille reſpondit: Cur quæris nomen meum, quod eſt mirábile? Tulit ítaque Mánue hædum de capris & libamenta, & póſuit ſuper petram, ófferens Dómino qui facit mirabília; ipſe autem & uxor ejus intuebántur. Cùmque aſcénderet flamma altáris in cœlum, Angelus Dómini páriter in flamma aſcendit. Quod cùm vidiſſent Mánue & uxor ejus, proni cecidérunt in terram; & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statímque intellexit Mánue Angelum Dómini eſſe, & dixit ad uxórem ſuam: Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui reſpondit múlier: Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus noſtris holocauſtum & libamenta non ſuſcepiſſet, nec oſtendiſſet nobis hæc ómnia, neque ea quæ ſunt ventúra dixiſſet. Péperit ítaque fílium, & vocávit nomen ejus Samſon. Crevítque puer, & benedixit ei Dóminus. Cœpítque Spíritus Dómini eſſe cum eo.

℟. Quaſi columbæ. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 7.

IN illo témpore; Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naim; & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 5. *Comm. in Luc. n.* 90.

AUdíto Dei verbo, ſtetérunt acerbi illíus fúneris, portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, niſi quaſi in quodam féretro, hoc eſt, ſuprémi fúneris inſtrumento, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæſtuat, vel frígidus humor exundat, vel pigrâ quâdam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concrétâ noſter ſpíritus labe, puræ lucis vácuus, mentem alit? Hi ſunt noſtri fúneris portitóres. Sed quamvìs ſupréma mortis ſpem vitæ omnis aboléverint, & túmulo próxima córpora jáceant defunctórum, verbo tamen Dei jam moritúra reſurgunt cadávera, vox redit, rédditur fílius matri, revocátur à túmulo, erípitur à ſepulchro. Quis eſt iſte túmulus tuus, niſi mali mores? Túmulus tuus perfídia eſt, ſepulchrum tuum guttur eſt: Sepulchrum enim patens eſt guttur eórum, unde verba mórtua proferuntur. Ab hoc ſepulchro te líberat Chriſtus, ab hoc túmulo reſurges, ſi áudias verbum Dei..

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidiſſet * Dóminus, miſericórdiâ motus ſuper eam, † Dixit illi: Noli flere. ℣. Non deſpíciet Dóminus víduam, ſi effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. Glória. † Dixit. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Tétigit lóculum Jeſus, & ait: Adoleſcens, tibi dico, ſurge. Et reſédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. Et dedit illum matri ſuæ. *Luc.* 7.

Oratio.

MOveant pietátem tuam, miſéricors Deus, afflictæ Eccléſiæ preces & lácrymæ: & ejus fílios in morte peccáti jacentes, ad vitam tuâ virtúte revocáre dignéris; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

C A N O N.

Ex Régulis ſacramentálibus ſancti Cároli, Mediolanenſis Archiepíſcopi.

De obſervat. in miniſterio Sacram. Pœnit.

VIdeat diligenter confeſſárius ne quem abſolvat qui vel ódium, inimicitiamve depónere nolit, vel reſtitúere pro facultáte recúſet aliénum, vel à ſtatu peccáti mortális parátus non ſit diſcédere, occaſionemve ſímilis peccáti vitáre: quâ de re doctrínas probátas ſtúdeat rectè cognóſcere, & ſecundùm eas ſeſe gérere.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Magnificábant Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus ſurrexit in nobis, & quia Deus viſitávit plebem ſuam. *Luc.* 7.

Oratio.

DA nobis, miſéricors Deus, in jejúnii humilitáte proſtrátis, ut nobis non váleat carnis infírmitas dominári; quia, ſi vis, potes noſtrî cítiùs miſeréri, ut ſpiritália cogitémus, & concupiſcéntias carnis, te adjuvante, vincámus; Per.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Júdicum. *Cap.* 16.

SAmſon cùm apprehendiſſent Philíſthiim, ſtatim eruérunt óculos ejus, & duxerunt Gazam vinctum caténis, & clauſum in cárcere mólere fecérunt. Jamque capilli ejus renaſci cœperant; & príncipes Philiſthinórum convenérunt in unum, ut immolárent hóſtias magníficas Dagon deo ſuo, & epularentur, dicentes: Trádidit deus noſter inimícum noſtrum Samſon in manus noſtras. Quod étiam pópulus videns, laudábat deum ſuum, eademque dicébat: Trádidit deus noſter adverſárium noſtrum in manus noſtras, qui delévit terram noſtram, & occídit plúrimos. Lætanteſque per convívia, ſumptis jam épulis, præcepérunt ut vocarétur Samſon, & ante eos lúderet.

℟. Scimus. 246.

Lectio ij.

QUi adductus de cárcere, ludébat ante eos; feceruntque eum ſtare inter duas columnas. Qui dixit púero regenti greſſus ſuos: Dimitte me, ut tangam columnas quibus omnis ímminet domus, & reclínet ſuper eas, & páululùm requieſcam. Domus autem erat plena virórum ac mulíerum: & erant ibi omnes príncipes Philiſthinórum, ac de tecto & ſolário círciter tria míllia utriuſque ſexûs, ſpectantes ludentem Samſon. At ille, invocato Dómino, ait: Dómine

Deus, memento meî, & redde mihi nunc fortitúdinem prîſtinam, Deus meus; ut ulciſcar me de hóſtibus meis, & pro amiſſióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas quibus innitebátur domus, alteramque eárum déxterâ, & álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philíſthiim. Concuſſiſque fórtiter columnis, cécidit domus ſuper omnes príncipes, & céteram multitúdinem quæ ibi erat; multòque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat.

℞. Tu, Dómine. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de Caſtello Maríæ & Marthæ ſorôris ejus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 98. *de verb. Ev. n.* 6.

VIdéte genus reſuſcitatiónis. Proceſſit de monumento vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad diſcípulos: Sólvite eum, & ſínite abíre. Ille ſuſcitávit mórtuum, illi ſolvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majeſtátem Dei ſuſcitantis. Increpátur áliquis in mala conſuetúdine póſitus, verbo Veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt! Quis ergo agit intùs cum illo qui audit? Quis vitam inſpírat intrínſecùs? Quis eſt qui ſecrétam pellit mortem, ſecrétam dat vitam? Nonne poſt objurgatiónes, poſt increpátiónes dimittuntur hómines cogitatiónibus ſuis, & incípiunt ſecum vólvere quàm malam vitam gerant, quàm péſſimâ conſuetúdine premãtur? Deinde diſplicentes ſibi, mutáre vitam inſtítuunt. Reſurrexérunt iſti; revixérunt quibus díſplicet quod fuérunt: ſed reviviſcentes ambuláre non poſſunt. Hæc ſunt víncula ipsíus reátûs. Opus eſt ergo, ut qui revixit, ſolvátur, & ire permittátur. Hoc offícium diſcípulis dedit, quibus ait: Quæ ſolvéritis in terra, ſolúta ſunt & in cœlo.

℞. Ego ſum reſurréctio & vita. * Qui credit in me, etiamſi mórtuus fuérit, vivet: & † Omnis qui vivit, & credit in me, non moriétur in æternum. ℣. Edúcam vos de ſepulchris veſtris, & ſciétis quia ego Dóminus. * Qui credit. Glória Patri. † Omnis. *Joan.* 11. *Ezech.* 37.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Pródiit qui fúerat mórtuus, ligátus pedes & manus ínſtitis;

& fácies illius ſudário erat ligáta. Dixit eis Jeſus : Sólvite eum, & ſinite abíre. *Joan.* 11.

Oratio.

EXaudi nos, Dómine, per contínua jejúnia, tuam pro peccatóribus miſericórdiam deprecantes; ut voce tuâ intériùs à morte excitáti, à peccatórum vínculis liberentur; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. C.* 8.

DEbent Sacerdótes Dómini, quantùm ſpíritus & prudéntia ſuggéſſerit, pro qualitáte críminum, & pœniténtium facultáte, ſalutáres & convenientes ſatisfactiónes injúngere : ne, ſi fortè peccátis connívcant, & indulgéntiùs cum pœniténtibus agant, levíſſima quædam ópera pro graviſſimis delictis injungendo, alienórum peccatórum partícipes efficiantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Multi ex Judæis qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jeſus, crediderunt in eum. *Joan.* 11.

Oratio.

DEus, humílium conſolátor, & fidélium fortitúdo; propítius adeſto précibus ſupplicántium; ut humána fragílitas quæ per ſe proclívis eſt ad labendum, per te ſemper muniátur ad ſtandum; & quæ per ſe multíplicat offenſam, per te ſemper reparétur ad véniam; Per Dóminum.

S A B B A T O

Lectio j.

Incipit liber Ruth. *Cap.* 1.

IN diébus uníus Júdicis, quando Júdices præerant, facta eſt fames in terra. Abiitque homo de Béthlehem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide cum uxóre ſua ac duóbus líberis. Ipſe vocabátur Elímelech, & uxor ejus Nóemi : & duo filii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Juda. Ingreſſique regiónem Moabítidem, morabantur ibi. Et mórtuus eſt Elímelech marítus Nóemi; remanſitque ipſa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabátur Orpha, áltera verò Ruth. Manſeruntque ibi decem annis, & ambo mórtui ſunt, Máhalon vidélicet & Chélion : remanſitque múlier orbáta duóbus líberis ac maríto. Et ſurrexit ut in pátriam pérgeret, cum utraque nuru ſua de regióne Moabítide; audíerat enim quòd reſpexiſſet Dóminus pópulum ſuum, & dediſſet eis eſcas.

℟. Jurávi. 146.

Lectio ij. Cap. 4.

TUlit ítaque Booz Ruth, & accépit uxórem: ingreſſuſque eſt ad eam, & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret fílium. Dixeruntque mulíeres ad Nóemi: Benedíctus Dóminus, qui non eſt paſſus ut defíceret ſucceſſor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Iſrael, & hábeas qui conſolétur ánimam tuam, & enútriat ſenectútem: de nuru enim tua natus eſt, quæ te díligit; & multò tibi mélior eſt, quàm ſi ſeptem habéres fílios. Suſceptumque Nóemi púerum póſuit in ſinu ſuo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, & dicentes: Natus eſt fílius Nóemi, vocavérunt nomen ejus, Obed. Hic eſt pater Iſai, patris David.

℞. Póſui fáciem. 146.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *C.* 8.

IN illo témpore; Locútus eſt Jeſus Scribis & Phariſæis, dicens: Ego ſum lux mundi; qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Ev. Tract. 34. *n.* 2.

NOn eſt Dóminus Chriſtus ſol factus, ſed per quem ſol factus eſt. Omnia enim per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil. Eſt ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipſam ſitiámus; ut ad ipſam, duce ipsâ, aliquando veniámus; & in illa ita vivámus, ut nunquam omnínò moriámur. Per hoc Lumen factum eſt ſolis lumen; & Lumen quod fecit ſolem, ſub quo fecit & nos, factum eſt ſub ſole propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube tégitur, non ut obſcurétur, ſed ut temperétur. Loquens ergo per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen ſapiéntiæ, ait homínibus: Ego ſum lux mundi; qui ſéquitur me, non ambulábit in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præſens tempus póſuit: quod autem promíſit faciéntibus, futúri témporis verbo ſignificávit. Qui ſéquitur, habébit. Modò ſéquitur, pòſt habébit: modò ſéquitur per fidem, pòſt habébit per ſpéciem. Ergo modò ſequámur Dóminum; veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℞. Locútus eſt Jeſus: Ego ſum lux mundi; * Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris, ſed † Habébit lumen vitæ. ℣. In me grátia omnis

viæ & veritátis : in me omnis ſpes vitæ & virtútis. * Qui ſéquitur. Glória. † Habébit. *Joan.* 8. *Eccli.* 24.

Ad Benedictus *Ant.* 5. à. Locútus eſt Jeſus, docens in templo : & nemo apprehendit eum, quia necdum vénerat hora ejus. *Joan.* 8.

Oratio.

CObrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiæ tuæ lucem benignus infunde; ut, mandatórum tuórum lege perceptâ, te ſequámur, & ad lumen æternæ vitæ perveníre mereámur; Qui vivis, &c.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 14. *de Pœnit. c.* 8.

HAbeant ſacerdótes præ óculis, ut ſatisfáctio quam impónunt, non ſit tantùm ad vitæ novæ cuſtódiam, & infirmitátis medicamentum, ſed étiam ad præteritórum peccatórum vindictam & caſtigatiónem; nam claves ſacerdótum non ad ſolvendum dúntaxat, ſed & ad ligandum conceſſas, étiam antiqui Patres & credunt & docent.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. Levit. 23.

HÆ ſunt Fériæ Dómini ſanctæ quas celebráre debétis tempóribus ſuis. Menſe primo, quartâ décimâ die menſis ad veſperum, Phaſe Dómini eſt; & quintâ decimâ die menſis hujus, ſolémnitas azymórum Dómini eſt.

Hymnus.

FAndo quis audívit? Dei
Quis grande dicat bráchium!
Perculſa mens confúnditur;
Stupet fides, vox déficit.

Ab orbe, Jeſu, cóndito
Occíſus Agnus, nunc Patri
Priſcis adumbrátam ſacris
Ardes litáre víctimam.

At cur humí ſtratus jaces?
Quis iſte mœrentis pavor?
Quis iſte qui toto fluit
Sudor cruentus córpore?

Hunc vis dolóris éxprimit;
Horrorque teter críminum:
Vices nocentûm ſúſtinens,
Iram reformídas Patris.

Te terret objectus calix:
At ille, ni totum bibas,
Per ſempiterna nos manet
Exhauriendus ſécula.

Vincet pavórem cáritas,
Vincet voluntas pátria:
Temet poteſtáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.

Et jam flagellis, íctibus,
Ludíbriis, ſpinis, cruci,
Piaculáris hóſtia,
Voves adorandum caput.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluiſti; ℟. Corpus autem aptaſti mihi. *Pſ.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 4.c. Ego quaſi agnus manſuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM,

Ut ſuprà, 155. *ſine* Glória. *ad* ℟. *br.* In manus.

DOMINICA PASSIONIS.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Pſ. Veníte. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri. *ſed ejus loco repetitur Invitatorium. Is ritus ſervatur quotidie in Officio de Tempore, uſque ad Feriam quartam majoris Hebdom. incluſivè.*

Hymnus. Oppróbriis. *ut infrà,* 256.

Pſalmi, Ant. & ℣℣℣. ut in Pſalterio, pro Tempore Paſſionis.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 1.

VErba Jeremíæ fílii Hélciæ de ſacerdótibus qui fuérunt in Anathoth in terra Bénjamin. Quod factum eſt verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tértio décimo anno regni ejus. Et factum eſt in diébus Jóachim fílii Josíæ regis Juda, uſque ad conſummatiónem undécimi anni Sedéciæ fílii Josíæ regis Juda, uſque ad tranſmigratiónem Jerúſalem, in menſe quinto. Et factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Priuſquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva, ſanctificávi te; & Prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus; ecce néſcio loqui, quia puer ego ſum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer ſum: quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis; & univerſa quæcumque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas à fácie eórum; quia tecum ego ſum, ut éruam te, dicit Dóminus. ¶ Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

¶ *Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta, ab hac die uſque ad Paſcha excluſivè, nihil reſpondendo.*]

℟. Dixit Dóminus ad Móyſen: Menſe primo, quartâ décimâ die menſis, Phaſe Dómini erit; offeretiſque hircum pro peccáto unum, * Ut expiétur pro vobis. ℣. Non per ſánguinem hircórum &

taurórum, ſed per próprium ſánguinem introívit Chriſtus in Sancta; * Ut. *Num.* 28. *Hebr.* 9.

Lectio ij. Cap. 2.

HÆc dicit Dóminus: Quid invenérunt patres veſtri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt poſt vanitátem, & vani facti ſunt? Et non dixérunt: Ubi eſt Dóminus qui aſcéndere nos fecit de terra Ægypti; qui traduxit nos per deſertum, per terram inhabitábilem & ínviam, per terram ſitis, & imáginem mortis, per terram in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et induxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, & óptima illíus: & ingreſſi contaminaſtis terram meam, & hæreditátem meam poſuiſtis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt: Ubi eſt Dóminus? Et tenentes legem neſciérunt me, & paſtóres prævaricáti ſunt in me, & Prophétæ prophetavérunt in Baal, & idóla ſecúti ſunt. Proptéreà adhuc judício contendam vobiſcum, ait Dóminus, & cum fíliis veſtris diſceptábo. Jerúſalem.

℟. Sument filii Iſrael de ſánguine agni, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperliminaribus domórum: * Erit autem ſanguis in ſignum, nec erit plaga diſperdens. ℣. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum: * Erit. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

Lectio iij.

TRansíte ad inſulas Cethim & vidéte; & in Cedar míttite, & conſideráte vehementer: & vidéte ſi factum eſt hujuſcémodî, ſi mutávit gens deos ſuos; & certè ipſi non ſunt dii: pópulus verò meus mutávit glóriam ſuam in idólum. Obſtupéſcite, cœli, ſuper hoc, & portæ ejus, deſolámini vehementer, dicit Dóminus, Duo enim mala fecit pópulus meus: me dereliquérunt fontem aquæ vivæ; & fodérunt ſibi ciſternas, ciſternas diſſipátas, quæ continére non valent aquas. Numquid ſervus eſt Iſrael, aut vernáculus? Quare ergo factus eſt in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem ſuam, poſuérunt terram ejus in ſolitúdinem: civitátes ejus exuſtæ ſunt, & non eſt qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos & Taphnes conſtupravérunt te uſque ad vérticem. Numquid non iſtud factum eſt tibi quia dereliquiſti Dóminum Deum tuum eo témpore quo ducébat te per viam? Jerúſalem.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum: & damnábunt eum morte, & tradent eum géntibus; * Illúdent ei, & cónſpuent eum, & flagellábunt eum, & interfícient eum. ℣. Sicut ovis ad occiſiónem ducétur; & non apériet os ſuum. * Illúdent ei. *Marc.* 10. *Iſ.* 53.

Ab hac die ad Paſcha, in omni Officio de Tempore omittitur Glória Patri *in Reſponſoriis.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Quadrag. 9. *C.* 1.

IN ómnibus, dilectíſſimi, ſolemnitátibus chriſtiánis, non ignorámus Paſchále ſacramentum eſſe præcípuum. Cui condignè & cóngruè ſuſcipièndo totíus quidē nos témporis inſtitúta præformant; ſed devotiónem noſtram præſente vel máximè dies éxigunt quos illi ſublimíſſimo divínæ miſericórdiæ ſacramento ſcimus eſſe contíguos. In quibus méritò à ſanctis Apóſtolis per doctrínam Spíritûs ſancti majóra ſunt ordináta jejúnia; ut per commúne conſórtium crucis Chriſti, étiam nos áliquid in eo quod propter nos geſſit, agerémus, ſicut Apóſtolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque ſecúra eſt expectátio promiſſæ beatitúdinis, ubi eſt participátio Domínicæ paſſiónis. Tu autem.

℟. Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, & ódio iníquo odérunt me. * Cuſtódi, Dómine, ánimam meam, & érue me. ℣. Odérunt & me & Patrem meum, ut adimpleátur ſermo qui in lege eórum ſcriptus eſt: Quia ódio habuérunt me gratìs. * Cuſtódi. *Pſ.* 24. *Joan.* 15.

Lectio v.

NEmo eſt, dilectíſſimi, cui per conditiónem témporis ſocíetas hujus glóriæ denegétur; tanquam tranquíllitas pacis vácua ſit occaſióne virtútis. Apóſtolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Chriſto, perſecutiónem patientur; & ídeò nunquam deeſt tribulátio perſecutiónis, ſi nunquam deſit obſervántia pietátis. Dóminus ipſe in exhortatiónibus ſuis dicit: Qui non áccipit crucem ſuam, & ſéquitur me, non eſt me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non ſolùm ad diſcípulos Chriſti, ſed ad cunctos fidéles, totamque Eccléſiam pertinére, quæ ſalutáre ſuum in his qui áderant, univerſáliter audiébat.

℟. Deus meus es tu: * Ne diſcéſſeris à me, quóniam tri-

bulátio próxima eſt; quóniã non eſt qui ádjuvet. ℣. Venit hóra; ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum: * Ne diſcéſſeris. *Pſ.* 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergo totíus eſt témporis piè vívere, ita totíus eſt témporis crucem ferre; quæ méritò unicuíque ſua dícitur, quia própriis modis atque menſúris ab unoquoque tolerátur. Unum nomen eſt perſecutiónis; ſed non una eſt cauſa certáminis: & plus plerumquè perículi eſt in inſidiatóre occulto, quàm in hoſte manifeſto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veraciterque dicébat: Nonne tentátio eſt vita hóminis ſuper terram? Quóniam non ſolis dolóribus córporis atque ſupplíciis ánima fidélis impétitur; verùm étiam, ſalvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, ſi carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupíſcit adversùs ſpíritum, & ſpíritus adversùs carnem, præsídio crucis mens rationális inſtrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illecta conſentit, quóniam continéntiæ clavis & Dei timóre transfígitur.

℟. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: * Ad defenſiónem meam cónſpice. ℣. Nunc ánima mea turbáta eſt. Et quid dicam? Pater, ſalvífica me ex hac hora: * Ad defenſiónem meã cónſpice. *Pſ.* 21. *Joan.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 8.

IN illo témpore; Dixit Jeſus turbis Judæórũ: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang. habita in Baſilica S. Petri, Dom. Paſſ. n.* 1.

PEnsáte, fratres cariſſimi, manſuetúdinẽ Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne oſténdere ſe peccatórem non eſſe, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres juſtificáre. Sed terríbile eſt valdè quod ſúbditur: Qui ex Deo eſt, verba Dei audit; proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non eſtis. Si enim ipſe verba Dei audit qui ex Deo eſt, & audíre verba ejus non poteſt quiſquis ex illo non eſt; intérroget ſe unuſquiſque ſi verba Dei in aure cordis pér-

cipit, & intélliget unde ſit. Cœleſtem pátriam deſideráre Véritas jubet, carnis deſidéria contéri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penſet ergo apud ſe unuſquiſque veſtrûm, ſi hæc vox Dei in cordis ejus aure conváluit, & quia jam ex Deo ſit, agnoſcit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto? * Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? ℣. Quare detraxiſtis ſermónibus veritátis, cùm è vobis nullus ſit qui poſſit argúere me? * Si veritátem dico. *Joan.* 8. *Job* 6.

Lectio viij.

EGo dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud niſi ſupérbia noſtra confúnditur? Quæ ſi exagitáta vel léviter fuérit, atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat: facit mala, quæ poteſt; minátur & quæ fácere non poteſt. Ecce injúriam ſuſcípiens Dóminus non iráſcitur, non contumelióſa verba reſpondet. Qui ſi eiſdē iſta dicéntibus reſpondére voluiſſet: Dæmónium vos habétis, verum profectò díceret; quia niſi impléti eſſent dæmónio, tam perverſa de Deo loqui non poſſent. Sed acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat dicere Véritas nóluit; ne non dixiſſe veritátem, ſed provocátus contuméliam reddidiſſe viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, niſi ut eo témpore quo a próximis ex falſitate contumélias accípimus, eórum étiam vera mala taceámus, ne miniſtérium juſtæ correptiónis in arma vertámus furóris.

℟. Qui ex deo eſt, verba Dei audit: * Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non eſtis. ℣. Miſit Dóminus ad vos omnes ſervos ſuos Prophétas, & non audiſtis. * Proptéreà, vos non audítis. *Joan.* 8. *Jerem.* 25.

Lectio ix.

SEd quia quiſquis Dei zelo úritur, ſæpè à pravis homínibus dehoneſtátur, in ſemetipſo nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait: Sed honorífico Patrem meum, & vos inhonoraſtis me. Sed quid nobis ad iſta faciendum ſit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm ſubjungit: Ego autem non quæro glóriam meam: eſt qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd ſcriptum eſt: Quia Pater omne judícium dedit Fílio; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam ſuam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reſervat; ut nobis profectò insínuet quantùm nos

eſſe patientes debémus, dum ſe adhuc ulciſci non vult, & ipſe qui júdicat.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Nonne benè dícimus nos quia Samaritánus es tu, & dæmónium habes? Reſpondit Jeſus: * Ego dæmónium non hábeo. Sed honoríſico Patrem meum. ℣. Inſurrexiſtis ſuper me ore veſtro, & derogaſtis adversùm me verba veſtra. * Ego dæmónium non hábeo. *Repetitur.* ℟. Judæi dixérunt. *uſque ad* ℣. Inſurrexiſtis. *Joan.* 8. *Ezech.* 35.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* QUem conteſtábor ut áudiat? Ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. F. Ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium: idcircò laborávi ſúſtinens. *Jerem.* 6.

Ant. 8. G. Omnes ſubſannant me; quia jam olim loquor vocíferans iniquitátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. Dixérunt: Veníte, percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univerſos ſermónes ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vidiſti, Dómine, omnem furórem, univerſas cogitatiónes eórum adversùm me *Thren.* 3.

Capitulum. Jerem. 20.

AUdívi contumélias multórum, & terrórem in circúitu: Perſequímini, & perſequámur eum, ab ómnibus viris qui erant pacífici mei, & cuſtodientes latus meum, ſi quo modo decipiátur; & prævaleámus adversùs eum, & conſequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum eſt quaſi bellátor fortis.

Hymnus, Dum, Chriſte. *ut infrà*, 257.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Pſ.* 68.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dixit Jeſus: Ego non quæro glóriam meam; eſt qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui per Unigénitum tuum paſſum & humiliátum uſque ad mortem antíqui hoſtis contriviſti ſupérbiam: da fidélibus tuis, & quæ ipſe propter nos pértulit, dignè recólere, & adverſa ómnia ejus exemplo patienter toleráre; Qui tecum vivit

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis; ſi quis ſermónem meum ſervàverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es *

pro nobis: 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *libr.* 1. *cap.* 32.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt, aúdiant quid Dóminus per Ezechiélem prophétam terribíliter dicat: Erit manus mea ſuper prophétas qui vident vana, & divínant mendácium: in consílio pópuli mei non erunt, & in ſcriptúra domûs Iſrael non ſcribentur, nec in terram Iſrael ingredientur, eò quòd decéperint pópulum meum dicentes: Pax, pax; & non eſt pax.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi: Numquid tu major es patre noſtro Abraham, qui mórtuus eſt? & Prophétæ mórtui ſunt. Quem te ipſum facis? *Joan.* 8.

Capitulum. Rom. 15.

UNuſquiſque veſtrũ próximo ſuo pláceat in bonum ad ædificatiónẽ. Etenim Chriſtus non ſibi plácuit, ſed ſicut ſcriptum eſt: Improperia improperántium tibi cecidérunt ſuper me.

℞. *br.* Exurge, Deus, * Júdica cauſam tuam. Exurge. ℣. Memor eſto * improperiórum tuórum; * Júdica cauſam. *Reſumitur* ℞. Exurge. *Pſ.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℞. Exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui. *Pſ.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego glorífico meipſum, glória mea nihil eſt. Eſt Pater meus qui gloríficat me; & non cognoviſtis eum. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 5.

CHriſtus in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicatiónéſque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia.

℞. *br.* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contra legem agentis, * & iníqui, * De manu. ℞. Deus. *Pſ.* 70.

℣. Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: ℞. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Pſ.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abraham pater veſter exultávit ut vidéret diem meum: vidit, & gavíſus eſt. *Joan.* 8.

Capitulum. Hebr. 11.

FIde óbtulit Abraham Iſaac, cùm tentarétur: & unigénitum offerébat, qui

ſuſcéperat repromiſſiónes ; ad quem dictum eſt : Quia in Iſaac vocábitur tibi ſemen ; árbitrans quia & à mórtuis ſuſcitáre potens eſt Deus : unde eum & in parábolam accépit.

℟. *br.* Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael ? * Exultábit Jacob. Quis dabit. ℣. Cùm avérterit Deus * captivitátem plebis ſuæ,* Exultábit. ℟. Quis dabit. *Pſ.* 52.

℣. Congregáte Dómino ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia. *Pſ.* 49.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Dixit Jeſus : Ego non quæro glóriam meã eſt qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8.

Ant. 1. D. Amen, amen dico vobis ; ſi quis ſermónem meum ſerváverit, mortem non vidébit in æternum. *Joan.* 8.

Ant. 6. F. Dixérunt Judæi : Numquid tu major es patre noſtro Abraham, qui mórtuus eſt ? & Prophétæ mórtui ſunt. Quem te ipſum facis ? *Joan.* 8.

Ant. 4. E. Si ego gloríſico meipſum, glória mea nihil eſt. Eſt Pater meus qui gloríficat me ; & non cognoviſtis eum. *Joan.* 8.

Ant. 2. D. Abraham pater veſter exultávit ut vidéret diem meum : vidit, & gavíſus eſt. *Joan.* 8.

Capitulum. Deut. 9.

Domine Deus, ne diſperdas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemiſti in magnitúdine tua, quos eduxiſti de Ægypto in manu forti. Recordáre ſervórum tuórum Abrahãm, Iſaac, & Jacob : ne aſpícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Vexilla. *infrà,* 259.

℣. Deus rex noſter ante ſécula : ℟. Operátus eſt ſalútem in médio terræ. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Amen, amen dico vobis : Antequàm Abraham fieret, ego ſum. *Joan.* 8.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 29.

IN FERIIS

PER HEBDOM. PASSIONIS,

& uſque ad Feriam quintam in Cæna Domini.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Venite, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Pſ. Veníte *ſine* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium.*

Hymnus.

Oppróbriis, Jeſu, ſatur,
Ligni fatiſcens póndere,
Ferále, verus Iſaac,
Mactandus aſcendis jugum.

Clavis

Clavis ſtatim trabálibus.
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris ſpectáculum.

In nos ô æterni Patris
Incomprehenſa cáritas !
Inſons cruentæ Fílius
Pro ſóntibus morti datur.

Illo lavári sánguine
Opórtuit mundi ſcelus:
Talem ſevéra Núminis
Poſcébat ira víctimam.

Crux débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Pſalmi & Antiph. de Pſalt.

℣. Líbera me à perſequéntibus me; ℟. Quia confortáti ſunt ſuper me. *Pſ.* 141.

Lectiones & ℟℟. *infrà in qualibet Feria.*

AD LAUDES.

Pſalmi & Ant. de Pſalterio.

Capitulum. Jerem. 11.

COgitavérunt ſuper me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

Hymnus.

DUm, Chriſte, confixus cruci
Agis ſuprémos ſpíritus,
Fac nos ſalúbri fígere
Intenta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflícta nobis vúlnera,
Pendentis è celſa trabe
Sanábit aſpectus Dei.

Hîc nos olympo párturis;
Hîc Mártyres formas tuos;
Hîc último ſanctam fidem
Fundas amóris pígnore.

Hinc cuncta terrárum, ſuo
Regnátor ut ſedens throno,
Utrinque protenſæ manûs
Virtúte divínâ trahis.

Nos ergo cœleſtis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque complexos crucis
Tuo rigári ſánguine.

O ſpes ſalútis ómnium,
Crux vera mundi glória,
Infixa ſemper hæreas
Imiſque regnes córdibus.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Intende ánimæ meæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Pſ.* 68.

Ad Benedictus. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces flexis genibus, ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ. 147.

Oratio, ut in qualibet Feria, poſt Antiphonam ad Benedictus.

AD PRIMAM.

Hymnus, Jam lucis orto. 148.

Pſalmi de Feriâ; & ſic ad alias Horas.

Ant. 1. a. Deus ſalvátor meus, de iniquitáte liberábis me; quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22.

Cætera ut in Feriis Quadrageſimæ, ſuprà, 148.

AD TERTIAM.

Hymnus, O fons amóris, Spíritus. 152.

Ant. 2. D. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui perſequuntur me. *Jerem.* 15.

Capitulum. Jerem. 18.

FOdérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis; tu autem, Dómine, ſcis omne consílium eórum adversùm me in mortem.

℟. *br.* Cuſtódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Cuſtódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me; * De manu peccatóris. *Non dicitur* Glória. *Sed repet.* ℟. Cuſtódi. *Pſ.* 139.

℣. Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, ℟. Et à ſcándalis operántium iniquitátem. *Pſ.* 140.

Preces, flexis genibus, ut ſuprà, in Feriis Quadrageſimæ. 153.

AD SEXTAM.

Hymnus, Jam ſolis excelſum. 153.

Ant. 4. a. Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3.

Capitulum. Thren. 3.

AUdiſti lábia inſurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Seſſiónem eórum, & reſurrectiónem eórum vide; ego ſum pſalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos * Eripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu ſcis impropérium meum, * & confuſiónem meam; * Eripe me, Dómine. ℟. Propter inimícos. *Pſ.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur:

℟. Adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Pſ.* 55.

Preces, flexis genibus. 153.

AD NONAM.

Hymnus, Labente jam ſolis rotâ. 154.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum; lætáti ſunt, quóniam tu feciſti. *Thren.* 1.

Capitulum. Jerem. 18.

ATtende, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum. Numquid rédditur pro bono ma-

lum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℟. *br.* Príncipes * Perſecúti ſunt me gratìs. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum. * Perſécuti ſunt. ℟. Príncipes. *Pſ.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; ℟. Quóniam ſequébar bonitátem. *Pſ.* 37.

Preces, flexis genibus. 153.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiphon. de Pſalterio.

Capitulum. Jerem. 18.

REcordáre, Dómine, quòd ſtéterim in conſpectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

Hymnus.

VExilla Regis pródeunt;
Fulget Crucis myſtérium,
Quo carne carnis Cónditor,
Suſpenſus eſt patíbulo.

Quo vulnerátus ínſuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & ſánguine.

Impléta ſunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno ſtípite,
Tam ſancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O Crux, ave, ſpes única,
Hoc Paſſiónis témpore,
Auge piis juſtítiam,
Reiſque dona véniam.

Te, ſumma Deus Trínitas,
Collaudet omnis ſpíritus:
Quos per Crucis myſtérium
Salvas, rege per ſécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat. *Ant. ut in qualibet Feria.*

Deinde dicuntur Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadrageſimæ. 153.

Oratio ut in qualibet Feria, poſt Antiphon. ad Magníficat.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà. 155.

FERIA SECUNDA.
HEBDOM. PASSIONIS.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *C.* 2.

ET nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum via Aſſyriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérſio tua increpábit te. Scito, & vide quia malum & amá-

rum eſt reliquiſſe te Dóminum Deum tuum, & non eſſe timórem meî apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A ſéculo confregiſti jugum meum, rupiſti víncula mea, & dixiſti: Non ſérviam. In omni enim colle ſublími, & ſub omni ligno frondóſo tu proſternebáris méretrix. Ego autem plantávi te víneam electam, omne ſemen verum: quómodò ergo converſa es mihi in pravum, vínea aliéna? Si láveris te nitro, & multiplicáveris tibi herbam borith, maculata es in iniquitáte tua coram me. Jerúſalem.

℟. Dixit Dóminus. 249.

Lectio ij.

VErtérunt ad me tergum, & non fáciem; & in témpore afflictiónis ſuæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi ſunt dii tui, quos feciſti tibi? Surgant, & líberent te in témpore afflictiónis tuæ; ſecundùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquiſtis me, dicit Dóminus. Fruſtrà percuſſi fílios veſtros, diſciplínam non recepérunt: devorávit gládius veſter Prophétas veſtros; quaſi leo vaſtátor generátio veſtra. Vidéte verbum Dómini: Numquid ſolitúdo factus ſum Iſraëli, aut terra ſerótina? Quare ergo dixit pópulus meus: Recéſſimus, non veniémus ultra ad te? Numquid obliviſcétur virgo ornamenti ſui, aut ſponſa fáſciæ pectorális ſuæ? Pópulus verò meus oblítus eſt meî diébus innúmeris. Jerúſalem.

℟. Sument. 250.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Miſérunt Príncipes & Phariſæi miniſtros, ut apprehénderent Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 31. *n.* 8 & 9.

PRíncipes illi, auditâ multitúdinis fide, & eo múrmure quo Chriſtus glorificabátur, miſérunt miniſtros, ut apprehénderent eũ. Quem apprehénderent? adhuc nolentem? quia ergo non póterant apprehéndere nolentem, miſſi ſunt ut audírent docentem. Quid docentem? Dicit ergo Jeſus: Adhuc módicum tempus vobiſcum ſum. Quod modò vultis fácere, factúri eſtis; ſed non modò, quia modò nolo. Quare adhuc modò nolo? Quia adhuc módicum tempus vobiſcum ſum; & tunc vado ad eum qui me miſit. Implére débeo diſpenſatiónem meam, & ſic per-

veníre ad paſſiónem meam. Quærétis me, & non inveniétis; & ubi ſum ego, vos non poteſtis veníre. Hìc jam reſurrectiónem ſuam prædixit : noluérunt enim agnóſcere præſentem, & póſteà quæſiérunt; cùm vidérunt in eum multitúdinem jam credentem.

℟. Adhuc módicum tempus vobiſcùm ſum; & vado ad eum qui me miſit. * Quærétis me, & non inveniétis : & ubi ego ſum; vos non poteſtis veníre. ℣. Quia deſpexiſtis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexiſtis; ego quoque ſubſannábo. * Quærétis me. *Joan.* 7. *Prov.* 1.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Si quis ſitit, véniat ad me, & bibat. *Joan.* 7.

Oratio.

IMplorámus in jejúnio, Dómine, miſericórdiam tuam; ut te, qui fons bonitátis es, toto deſidério ſitientes, caritátis tuæ abundántiâ repleámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi ſecundo, Œcuménico.

Ann. 1139. *Can.* 22.

QUia inter cétera unum eſt quod ſanctam máximè perturbat Eccléſiam, falſa vidélicet pœniténtia, confratres noſtros & Presbyteros admonémus ne falſis pœniténtiis laicórum ánimas décipi, & in infernum pértrahi patiantur. Falſam autem pœniténtiam eſſe conſtat, cùm, ſpretis plúribus, de uno ſolo pœniténtia ágitur; aut cùm ſic ágitur de uno, ut non diſcedátur ab álio. Unde ſcriptum eſt : Qui totam legem obſervâverit, offendit autem in uno, factus eſt ómnium reus; ſcílicet quantùm ad vitam ætérnam.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Qui credit in me, ſicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7.

Oratio.

CLamántium ad te, quæſumus, Dómine, preces dignanter exaudi; ut ſicut Ninivítis in afflictióne póſitis pepercíſti, ita & nobis in præſenti tribulatióne ſuccurras; Per Dóminum noſtrum.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *C.* 3.

VUlgò dícitur : Si dimíſerit vir uxórem ſuam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum, numquid revertétur ad eam ultrà? numquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis : tamen revértere ad me, dicit Dóminus, & ego ſuſcípiam te. Lêva

óculos tuos in directum, & vide ubi non proſtráta ſis: in viis ſedébas, expectans eos quaſi latro in ſolitúdine; & polluiſti terram in fornicatiónibus tuis & in malítiis tuis. Quámobrem prohíbitæ ſunt ſtillæ pluviárum, & ſerótinus imber non fuit: frons mulíeris meretrícis facta eſt tibi; noluiſti erubéſcere. Ergo ſaltèm ámodò voca me: Pater meus, dux virginitátis meæ tu es. Jerúſalem.

℟. Réſpice. 251.

Lectio ij.

ET Dixit Dóminus ad me in diébus Josíæ regis: Numquìd vidiſti quæ fécerit aversátrix Iſrael? Abiit síbimet ſuper omnem montem excelſum, & ſub omni ligno frondóſo; & fornicáta eſt ibi. Et dixi, cùm feciſſet hæc ómnia: Ad me revértere; & non eſt reverſa. Et vidit prævaricátrix ſoror ejus Juda, quia pro eo quòd mœcháta eſſet averſátrix Iſrael, dimiſiſſem eam, & dediſſem ei libellum repúdii: & non tímuit prævaricátrix Juda ſoror ejus; ſed ábiit, & fornicáta eſt étiam ipſa. Et facilitáte fornicatiónis ſuæ contaminávit terram, & mœcháta eſt cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non eſt reverſa ad me prævaricátrix ſoror ejus Juda in toto corde ſuo, ſed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus ad me: Juſtificávit ánimam ſuam averſátrix Iſrael, comparatióne prævaricatrícis Judæ. Vade, & clama ſermónes iſtos contra aquilónem, & dices: Revértere, averſátrix Iſrael, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam à vobis; quia ſanctus ego ſum, dicit Dóminus, & non iraſcar in perpétuum. Jerúſalem.

℟. Deus meus. 251.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Ambulábat Jeſus in Galilæam: non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quærébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 28. *n.* 1. 8 & 11.

CHriſtus manens Deus, accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidiſſe putandus eſt, ſed exemplum infirmitáti præbuiſſe. Ille enim, quando vóluit, detentus eſt; quando vóluit, occíſus eſt. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id eſt, fidéles ejus, qui non habérent illam poteſtátem quam habébat ipſe Deus

noſter; quòd latébat, quòd ſe, tanquam ne occiderétur, occultábat, hoc indicábat factúra eſſe membra ſua, in quibus útique membris ſuis ipſe erat. Non poteſt mundus odiſſe vos. Quid eſt hoc? niſi: Non poteſt mundus odiſſe amatóres ſuos, falſos teſtes. Bona enim dícitis quæ mala ſunt, & mala quæ bona ſunt. Me autem odit, quia ego teſtimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala ſunt. Judæi ergo quærébant eum in die feſto: & murmur multum de eo erat in turba. Unde murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus eſt; álii autem: Non, ſed ſedúcit turbas. De ómnibus ſervis ejus intelligendum: hoc dícitur modò. Quicumque enim eminúerit in áliqua grátia ſpiritáli, profectò álii dicunt: Bonus eſt; álii: Non, ſed ſedúcit turbas. Quod dictum eſt ergo de Dómino, valet ad conſolatiónem, de quocumque hoc dictum fúerit Chriſtiáno.

℟. Non poteſt mundus odiſſe vos; me autem odit, * Quia ego teſtimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala ſunt. ℣. Os peccatóris ſuper me apertum eſt; * Quia. *Joan.* 7. *Pſ.* 108.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Aſcéndite ad diem feſtum hunc; ego autem non aſcendo, quia meum tempus nondum implétum eſt. *Joan.* 7.

Oratio.

AUxiliáre, Dómine, pópulo tuo; ut ſacræ devotiónis profíciens increméntis, & tuo ſemper múnere gubernétur, & ad redemptiónis ætérnæ pervéniat, te ducente, conſórtium; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi ſecundo, Œcuménico.

Ann. 1139. *Can.* 22.

FAlſa fit pœniténtia, cùm pœnitens ab offício vel curiáli vel negotiáli non recédit, quod ſine peccáto agi nullâ ratióne prævalet; aut ſi ódium in corde geſtétur; aut ſi offenſo cuílibet non ſatisfíat; aut ſi offendenti offenſus non indúlgeat.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. c. Quidam dicébant: Quia bonus eſt; álii autem dicébant: Non, ſed ſedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo, propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Oratio.

SUſcipe, miſéricors Dómine, ſúpplicum preces, & ſecundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos abſolve peccátis; ut ad ómnia pietátis

ópera, te parcente, reparémur; & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *C.* 5.

CIrcuíte vias Jerúſalem, & aſpícite: & conſideráte, & quærite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem; & propítius ero ei. Quòd ſi étiam, Vivit Dóminus, díxerint; & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui reſpíciunt fidem: percuſſiſti eos, & non doluérunt: attriviſti eos, & renuérunt accípere diſciplínam: induravérunt fácies ſuas ſupra petram, & noluérunt reverti. Ego autem dixi: Fórſitan páuperes ſunt & ſtulti; ignorántes viam Dómini, judícium Dei ſui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipſi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei ſui; & ecce magis hi ſimul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Jerúſalem.

℟. Dixit Dóminus. 249.

Lectio ij.

SUper quo propítius tibi eſſe pótero? Fílii tui dereliquérunt me, & jurant in his qui non ſunt dii. Saturávi eos, & mœcháti ſunt, & in domo meretrícis luxuriabantur. Equi amatóres, & emiſſárii facti ſunt: unuſquiſque ad uxórem próximi ſui hinniébat. Numquid ſuper his non viſitábo, dicit Dóminus, & in gente tali non ulciſcétur ánima mea? Aſcéndite muros ejus, & diſſipáte; conſummatiónem autem nolíte fácere: auferte propágines ejus, quia non ſunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta eſt in me domus Iſrael, & domus Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, & dixérunt: Non eſt ipſe, neque véniet ſuper nos malum: gladium & famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti, & reſponſum non fuit in eis: hæc ergo evénient illis. Jerúſalem.

℟. Sument fílii. 250.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *C.* 10.

IN illo témpore; Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jeſus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 48. *n.* 2.

ENcænia feſtívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicátum eſt, Judæi ſolémniter celebrábant. Dicébant ei: Quouſque ánimam no-

ſtram tollis? Si tu es Chriſtus, dic nobis palàm. Reſpondit eis Jeſus: Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc teſtimónium pérhibent de me; ſed vos non créditis, quia non eſtis ex óvibus meis. Didiciſtis quæ ſint oves, eſtóte oves. Oves credendo ſunt, oves paſtórem ſequendo ſunt, oves redemptórem non contemnendo ſunt, oves per óſtium intrando ſunt, oves exeundo & páſcua inveniendo ſunt, oves vitâ æternâ perfruendo ſunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóſtolus: Novit Dóminus qui ſunt ejus; & : Quos præſcívit, ipſos & prædeſtinávit, quos autem prædeſtinávit, ipſos & vocávit; quos autem vocávit, illos & juſtificávit; quos autem juſtificávit, ipſos & glorificávit: de óvibus iſtis, nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus eſt de número eárum, qui pro eis novit quod dedit.

Tu autem, Dómine, miſérere nobis.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc teſtimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non eſtis ex óvibus meis. ℣. Uſquequò détrahet mihi pópulus iſte? Quouſque non credent mihi in ómnibus ſignis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. d. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam æternam do eis; & non períbunt in æternum. *Joan.* 10.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miſerátor illuſtra: & quibus devotiónis præſtas affectum, præbe ſupplicántibus pium benignus audítum; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi primo

Ann. 1565. *part.* 2. *tit.* 6.

COnfeſſóres cánones pœnitentiáles bene nóverint; & de pœniténtia quam cuíque peccáto præſcripſérunt, confitentes admóneant: ut tantò diligéntiùs à peccátis cavére ſtúdeant, quantò in pœniténtiis cánonum mitigandis benigniórem in ſe Eccléſiam experiantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoſcátis & credátis quia Pater in me eſt, & ego in Patre. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui miſericórdiæ jánuam in te ſperántibus patére voluiſti, réſpice in nos, & miſerére noſtri: ut qui

voluntátis tuæ viam, te donante, ſéquimur, à vitæ nunquam ſémitis deviémus; Per Dóminum noſtrum.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 6.

ERudíre, Jerúſalem, ne fortè recédat ánima mea à te; ne fortè ponam te deſértam, terram inhabitábilem. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Uſque ad racémum cólligent quaſi in vínea relíquias Iſrael: converte manum tuam, quaſi vindemiátor ad cartallum. Cui loquar? & quem conteſtábor, ut áudiat? Ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt: ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium, & non ſuſcípient illud. Idcircò furóre Dómini plenus ſum, laborávi ſúſtinens. Effunde ſuper párvulum foris, & ſuper consílium júvenum ſimul: vir enim cum mulíere capiétur, ſenex cum pleno diérum. Et transíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter; quia extendam manum meam ſuper habitantes terram. Jeruſalem.

℟. Réſpice. 251.

Lectio ij.

A Minóre quippe uſque ad majórem omnes avarítiæ ſtudent: & à Prophéta uſque ad Sacerdótem cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem fíliæ pópuli mei cum ignomínia, dicentes: Pax, pax; & non erat pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fecérunt: quin pótiùs confuſióne non ſunt confúſi, & erubéſcere neſciérunt. Quámobrem cadent inter ruentes: in témpore viſitatiónis ſuæ córruent, dicit Dóminus. Hæc dicit Dòminus: State ſuper vias, & vidéte, & interrogáte de ſémitis antíquis, quæ ſit via bona, & ambuláte in ea; & inveniétis refrigérium animábus veſtris. Et dixérunt: Non ambulábimus. Et conſtítui ſuper vos ſpeculatóres: Audíte vocem tubæ. Et dixérunt: Non audiémus. Jerúſalem.

℟. Deus meus es tu: * Ne diſceſſeris à me, quóniam tribulátio. 251.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap. 7.*

IN illo témpore; Rogabat Jeſum quidam de Phariſæis, ut manducáret cum illo. Et ingreſſus domum Phariſæi, diſcúbuit. Et ecce múlier quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quòd accubuiſſet in domo Phariſæi, áttulit alabaſtrum unguenti. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 33. *n.* 2.

LIquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier intenta, unguentum ſibi pro odóre ſuæ carnis adhíbuit. Quod ergo ſibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat; ſed hos jam per pœniténtiam cónterens flebat. Capillos ad compoſitiónem vultûs exhibúerat; ſed jam capillis lácrymas tergébat. Ore ſuperba díxerat; ſed pedes Dómini óſculans, hoc in Redemptóris ſui veſtigia figébat. Quot ergo in ſe hábuit oblectamenta, tot de ſe invénit holocauſta. Convertit ad virtútũ númerum, númerum críminum; ut totum ſervíret Deo in pœniténtia, quidquid ex ſe Deum contémpſerat in culpa.

℟. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabaſtrum unguenti: & * Stans retrò ſecùs pedes Jeſu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis ſuis tergébat, oſculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonne lacrymæ aſcendunt uſque ad cœlum? Non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat: * Stans. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc.* 7.

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis, infunde córdibus noſtris tui amóris affectum; ut ab ómnibus peccátis noſtris tuâ miſericórdiâ liberémur; Per.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranenſi quarto, Œcuménico.

Ann. 1215. *Cap.* 21.

SAcerdos ſit diſcrétus & cautus, ut more períti médici ſuperinfundat vinum & óleum vulnéribus ſauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumſtántias & peccáti, per quas prudenter intélligat, quale illi consílium débeat exhibére, & cujúſmodi remédium adhibére, diverſis experimentis utendo ad ſanandum ægrótum.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEXTA.

Fit Officium

DE COMPASSIONE B. M.

Duplex minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 2. D. FIlia pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi planctum amárum. *Jerem.* 6.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus : non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1,

Ant. 8. c. Tórcular calcávit Dóminus vírgini fíliæ Juda, quóniam inváluit inimícus. *Thren.* 1,

Ant. 6. *C.* Fília Sion oppreſſa eſt amaritúdine, & egreſſus eſt omnis decor ejus. *Thren.* 1.

Ant. 4. f. Ipſa gemens converſa eſt retrorsùm : depóſita eſt vehementer, non habens conſolatórem. *Thren.* 1.

Capitulum. Ruth. 1.

NE vocétis me, Nóemi (id eſt, pulchram) : ſed vocáte me, Mara (id eſt amáram); quia amaritúdine valdè replévit me Omnípotens.

Hymnus.

DUm ſpargit aram ſánguine
Jeſus ſalútis hóſtia,
Præſens dolóris æmulum
María pectus ímmolat.

Caput cruentum Filii
Matris corónat vérticem :
Clavis iiſdem figitur
Chriſtus cruci, Chriſto parens.

O paſſiónis mútuæ,
Jeſu, María, cónſcii!
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandem párcite:

Quem vos dolétis, noſter eſt
Error, furorque críminum :
Totum ſcelus faténtibus
Partem dolóris rédd ite.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Anima mea turbáta eſt valdè : ℟. Sed tu, Dómine, úſquequò? *Pſ.* 6.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Cui comparábo te, fília Jerúſalem? cui exæquábo te, virgo fília Sion? Magna eſt enim velut mare contrítio tua, quis medébitur tuî? *Thren.* 2.

Oratio, Da, quæſumus. *ut infrà ad Laudes*, 275.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Fides tua te ſalvam fecit; vade in pace. *Luc.* 7.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Oratio.

DEus, qui non ſolùm peccántibus véniam tríbuis, ſed étiam præmia pœniténtibus impertíris, quod pérpeti malis opéribus promerémur, ineffábili pietáte depelle; ut nos ad tuæ majeſtátis cultum, & ſálubri timóre diſpónas, & ſancto amóre perdúcas; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 155.

Hymnus, Virgo Dei géni-

trix. *ut in Officio parvo de Beata V. M.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum crucifixum ſuper quem planxit Mater quaſi ſuper unigénitum, * Veníte, adorémus. *Zach.* 12.

Pſ. 94. Veníte. *ſine* Glória Patri. *ſed dicto* Quadraginta, *dicitur* Veníte, adorémus.

Deinde repetitur Invit.

Hymnus, Dum ſpargit. *ut in I. Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; quia longè factus eſt à me conſolátor. *Thren.* 1.

Ant. 6. *C.* Dolor meus ſuper dolórem, in me cor meum mœrens. *Jerem.* 8.

Ant. 7. ç. Vocem meam audiſti, Dómine; ne avertas aurem tuam à ſingultu meo & clamóribus. *Thren.* 3.

℣. Ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum;

℟. Quia factus es ſpes mea, Deus. *Pſ.* 60.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *C.* 8.

QUómodò dícitis: Sapientes nos ſumus, & lex Dómini nobiſcum eſt; Verè mendácium operátus eſt ſtylus mendax ſcribárum. Confúſi ſunt ſapientes, pertérriti & capti ſunt; verbum enim Dómini projecérunt, & ſapiéntia nulla eſt in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus; quia à mínimo uſque ad máximum omnes avarítiam ſequuntur, à Prophéta uſque ad Sacerdótem cuncti fáciunt mendácium. Et ſanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicentes: Pax, pax; cùm non eſſet pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fecérunt: quinímò confuſióne non ſunt confúſi, & erubéſcere neſciérunt; idcircò cadent inter corruentes, in témpore viſitatiónis ſuæ córruent, dicit Dóminus. Jerúſalem.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica veſtra in planctum, & * Ponam diem eam quaſi luctum unigéniti, & noviſſima ejus quaſi diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus eſt in manus hóminum, & occídent eum. * Ponam. *Amos* 8. *Matth.* 17.

Lectio ij.

ADan audítus eſt frémitus equórum ejus; à voce hinnítuum pugnatórum ejus commóta eſt omnis terra: & venérunt, & devoravérunt terram & plenitúdinem ejus, urbem & habitatóres ejus. Quia ecce ego mittam vobis ſerpentes régulos, quibus non

eſt incantátio ; & mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus ſuper dolórem, in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris fíliæ pópuli mei de terra longinqua : Numquid Dóminus non eſt in Sion? aut rex ejus non eſt in ea? Quare ergo me ad irácúndiam concitavérunt in ſculptílibus ſuis, & in vanitátibus aliénis? Tránſiit meſſis, finíta eſt æſtas, & nos ſalváti non ſumus. Super contritióne fíliæ pópuli mei contrítus ſum & contriſtátus ; ſtupor obtínuit me. Numquid resína non eſt in Gálaad? aut médicus non eſt ibi? Quare ígitur non eſt obducta cicátrix fíliæ pópuli mei? Jerúſalem.

℟. Multiplicátæ ſunt mihi víduæ Jerúſalem : * Induxi eis ſuper matrem adoleſcéntis, vaſtatórem merídie ; & resíduos in gládium dabo. ℣. Ecce vénient dies in quibus dicent : Beátæ ſtériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt. * Induxi *Jerem.* 15. *Luc.* 23.

Lectio iij. Cap. 9.

HÆc dicit Dóminus exercítuum, Deus Iſrael : Contemplámini, & vocáte lamentatrices, & véniant ; & ad eas quæ ſapientes ſunt, míttite, & próperent : feſtínent, & aſſúmant ſuper nos lamentum : dedúcant óculi noſtri lácrymas ; & pálpebræ noſtræ défluant aquis. Quia vox lamentatiónis audíta eſt de Sion : Quómodò vaſtáti ſumus & confúſi vehementer? quia derelíquimus terram, quóniam dejecta ſunt tabernácula noſtra. Audíte ergo, mulíeres, verbum Dómini ; & aſſúmant aures veſtræ ſermónem oris ejus : & docéte fílias veſtras lamentum, & unaquæque próximam ſuam planctum ; quia aſcendit mors per feneſtras noſtras ; ingreſſa eſt domos noſtras, diſpérdere párvulos déforìs, júvenes de platéis. Jerúſalem.

℟. Dedúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant ; * Quóniam contritióne magnâ contríta eſt virgo fília pópuli mei, plagâ péſſimâ vehementer. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? * Quóniam. *Non dicitur* Glória. *Jerem.* 14. *Luc.* 23.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Dóleo ſuper te, decóre nimìs & amábilis. Sicut únicum fílium, ita ego te diligébam. 2. *Reg.* 1.

Ant. 4. a. Fili mi, fili mi, quis mihi dabit ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18.

Ant. 8. G. Præcipe, Dómine, récipi ſpíritum meum ; éxpedit enim mihi mori magis quàm vívere. *Tob.* 3.

℣. Sitívit ánima mea: quàm multiplíciter tibi caro mea! ℟. Adhæſit ánima mea poſt te. *Pſ. 62.* *Lectio iv.*

Sermo S. Bernardi Abbátis. *Sermone de 12 Prærogativis B. M. V. n. 14.*

Martyrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ paſſiónis hiſtória commendátur. Póſitus eſt hic, ait ſanctus ſenex de párvulo Jeſu, in ſignum cui contradicétur; & tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater! ánimam gládius pertransívit; alióquin, nónniſi eam pertránſiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem, poſtéaquàm emíſit ſpíritum tuus ille Jeſus, ómnium quidem, ſed ſpeciáliter tuus: ipsíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus, nec mórtuo parcens cui nocére non poſſet, apéruit latus; ſed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírùm ánima jam ibi non erat; ſed tua planè inde nequíbat avelli. Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut pluſquàm Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírùm corpóreæ ſenſum paſſiónis excéſſerit compaſſiónis affectus.

℟. Símeon dixit ad Maríam matrem Jeſu: Ecce póſitus eſt hic in ſignum cui contradicétur; * Et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut revelentur ex multis córdibus cogitatiónes. ℣. Repléberis cálice mœróris & triſtítiæ, & bibes illum, & epotábis uſque ad fæces; * Et tuam. *Luc. 2. Ezech. 23.*

Lectio v. *n. 15.*

An non tibi pluſquàm gládius fuit ſermo ille, revera pertránſiens ánimam, & pertingens uſque ad diviſiónem ánimæ & ſpíritûs: Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Jóannes tibi pro Jeſu tráditur, ſervus pro dómino, diſcípulus pro magiſtro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuosíſſimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando & noſtra, licèt sáxea, licet férrea péctora ſola recordátio ſcindit?

℟. Sequebátur Jeſum turba mulíerum, quæ plangébant & lamentabantur eum. Et poſtquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxta crucem Jeſu mater ejus. ℣. Sedérunt in terra, conſperſérunt cínere cápita ſua, abjecérunt in terram cápita ſua vírgines Jerúſalem. * Stabat autem

juxta crucem. *Luc.* 23. *Joan.* 19. *Thren.* 2.

Lectio vj.

NOn mirémini, fratres, quòd María Martyr in ánima fuiſſe dicátur. Mirétur qui non memínerit ſe audiſſe Paulum inter máxima géntium crímina memorantem; quòd ſine affectióne fuiſſent. Longè id fuit à Maríæ viſcéribus; longè id ſit étiam à ſérvulis ejus. Sed fortè quis dicat: Numquid non eum præſcíerat moritúrum? Et indubitanter. Numquid non ſperábat contínuò reſurrectúrum? Et fidenter. Super hæc dóluit crucifixum? Et vehementer. Alióquin, quiſnam tu, frater, aut unde tibi hæc ſapiéntia, ut miréris plus Maríam compatientē, quàm Mariæ Fílium patientem? Ille étiam mori córpore pótuit; iſta commóri corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui poſt illam símilis áltera non fuit.

℟. Vidit Jeſus matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat; * Et dicit Jeſus matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus. ℣. Supra modum mater mirábilis bono ánimo ferébat; propter ſpem quam in Deum habébat, femíneæ cogitatióni maſculínum ánimum ínſerens. * Et dicit. *Non dicitur* Glória Patri. *Joan.* 19. 2. *Mach.* 7.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Nemo gáudeat ſuper me deſolátam; ego enim derelícta ſum ſola, & clamábo ad Altíſſimum in diébus meis. *Baruch* 4.

Ant. 2. D. Oculus meus non tácuit, eò quòd non eſſet réquies, donec reſpíceret & vidéret Dñus de cœlis. *Thren.* 3.

Ant. 5. a. Non repellet in ſempitérnum Dóminus; quia ſi abjécit, & miſerébitur ſecundùm multitúdinem miſeratiónum ſuárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 19.

IN illo témpore; Stabant juxta crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De Inſtit. Virg. C. 7. *n.* 48.

CLáudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Chriſtus loquátur. Teſtátur de cruce Dóminus Jeſus, & pauliſper públicam differt ſalútem, ne matrē inhonóram relinquat. Subſcríbitur Joánnes teſtamento Chriſti: legátur matri pudóris

pudóris defénſio, teſtimónium integritátis: legátur & diſcípulo matris cuſtódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo ſuſcépit eam diſcípulus in ſua. Non útique Chriſtus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Fílii hærédem, integritátis ſciret eſſe cuſtódem? Stabat ante crucem mater; & fugiéntibus viris, ſtabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jeſu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem ſciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jeſus diſcípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij. r. 49.

STabat non degéneri mater ſpectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater ſe perſecutóribus offerébat. Si hoc ſolùm eſſet ut ante Fílium proſternerétur, laudandus pietátis affectus, quòd Fílio ſuperſtes eſſe nolébat. Sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum eodem geſtiébat reſúrgere, non ignára myſtérii quòd genuiſſet reſurrectúrum: ſimul quæ público úſui impendi mortem Fílii nóverat, præſtolabátur ſi fortè étiam ſuâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Chriſti páſſio adjutório non éguit, ſicut ipſe Dóminus longè antè prædixit: Et reſpexi, & non erat auxiliátor; & atténdi, & nemo ſuſcipiébat: & liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergo extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóſtolis, ſupplícia non metuébat, ſed ipſa ſe offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jeſu diſcípulus in ſua. * Erat ferè hora ſexta, & ténebræ factæ ſunt in univerſam terram. ℣. Miſi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta eſt quæ péperit: óccidit ei ſol, cùm adhuc eſſet dies. * Erat ferè. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jerem.* 15.

Lectio ix.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa ſigna facit. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant: Quid fácimus? nec tamen dicébant:

Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò ſibi conſúlerent ne perírent. Et tamen timébant, & quaſi conſulébant. Dicébant enim: Quid facimus? quia hic homo multa ſigna facit. Si dimíttimus eum ſic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent noſtrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt & vitam æternam non cogitavérunt; ac ſic utrumque amiſérunt. Nam & Románi poſt Dómini paſſiónem & glorificatiónem tulérunt eis & locum & gentem, expugnando & transferendo; & illud eos ſéquitur quod álibi dictum eſt: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

℟. Omnis turba eórum qui ſimul áderant ad ſpectáculum iſtud, & vidébant quæ fiébant, percutientes péctora ſua revertebantur: ſtabant autem * Noti ejus & mulíeres de longè aſpicientes. ℣. Plangent eum planctu quaſi ſuper unigénitum, & dolébunt ſuper eum ut in morte primogéniti, * Noti. *Non dicitur* Glória Patri. *ſed repetitur* ℟. Omnis turba eórum. *uſque ad* ℣. *Luc.* 23. *Marc.* 15. *Zach.* 12.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. O Vos omnes qui 5. C. tranſítis per viam! atténdite, & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. *Thren.* 1.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrymis óculi mei: conturbáta ſunt víſcera mea. *Thren.* 2.

Ant. 8. c. Attenuáti ſunt óculi mei, ſuſpicientes in excelſum: Dómine vim pátior. *Iſ.* 38.

Ant. 2. D. Numquid oblivíſci poteſt múlier infantem ſuum, ut non miſereátur fílio úteri ſui? *Iſ.* 49.

Ant. 4. *D.* Angúſtia poſſédit me ſicut angúſtia parturientis: córrui, cùm audírem, cùm vidérem; ténebræ ſtupefecérunt me. *Iſ.* 21.

Capitulum. Thren. 1.

VIde, Dómine, quóniam tríbulor: conturbátus eſt venter meus, ſubverſum eſt cor meum in memetipſa; quóniam amaritúdine plena ſum.

Hymnus.

ILlæſa, te, puérpera,
Non fécerat matrem dolor;
Naſcente quem neſcíveras,
Orbáta ſentis Fílio.
Dum te ſalútat últimùm,
Natoque tradit álteri,
Natumque tradit álterum,
In morte Chriſtum párturis.
Non ejulantem cérnimus,
Non ungue vellentem comas;

Silensque plus novit pati
Virtus dolóre fórtior.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Dum turbábitur terra,
℟. Deus in médio ejus; non commovébitur. *Pſ.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Fortis eſt ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, córdibus noſtris íntimum veræ pietátis affectum; ut in tui Fílii paſſióne ſanctíſſimæ matri ejus dignè compatientes, ſalutáris myſtérii fructum percípere mereámur; Per eumdem.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium adversùs Jeſum, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa ſigna facit. *Joan.* 11.

℣. Intende ánimæ méæ, & líbera eam: ℟. Propter inimícos meos éripe me. *Pſ.* 68.

Oratio.

TUæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illuſtra; ut ſemper in regendis áctibus & móribus potióra probantes, & quod nocet fúgere, & quod prodeſt elígere, te inſpirante, poſsímus; Per Dóminum noſtrum.

AD HORAS, in fine Hymnorum dicitur: Qui natus es de Vírgine, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María Vírgine. *Et non dicitur* Glória Patri.

CANON.

Ex Synodo Colonienſi.

Ann. 1423. *Can.* 11.

AD glóriam ſanctæ & intemerátæ Vírginis Dei Genitrícis, pro míſeris peccatóribus Fílium ſuum crucifixum aſsíduè deprecantis, necnon ad honórem illíus angúſtiæ & dolóris, dùm Redemptor noſter Jeſus Chriſtus, expanſis mánibus, in ara crucis, pro ſalúte noſtra immolátus, Matrem ſuam benedictam dilectíſſimo diſcípulo ſuo Joanni Evangeliſtæ commendávit; & præſertìm ut profanórum hæreticórum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem crucifixi & glórióſæ Vírginis dedicátas combúrere mínimè formidârunt; Feſtum commemoratiónis præfátæ angúſtiæ & dolóris beátæ Maríæ Vírginis síngulis annis celebrétur.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt præ lácrymis.

Capitulum. Job 30.

INterióra mea efferbuérunt abſque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis; mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis; * Et. *Repet.* ℟. Tribulatiónem. *Pſ.* 114.

℣. Suſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; ℟. Et qui conſolarétur, & non invéni. *Pſ.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti ſunt.

Capitulum. Thren. 3.

INundavérunt aquæ ſuper caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu novíſſimo.

℟. *br.* Uſquequò, Deus, * Improperábit inimícus? Uſquequò. ℣. Irrítat adverſárius * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Uſquequò. *Pſ.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et ſalvum fac fílium ancíllæ tuæ. *Pſ.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *D.* Angúſtia.

Capitulum. Jerem. 4.

VOcem quaſi parturientis audívi, angúſtias ut puérperæ. Vox fíliæ Sion intermorientis expandentíſque manus ſuas: Væ mihi, quia defécit ánima mea!

℟. *br.* Cor meum conturbátum eſt: * Derelíquit me virtus mea. Cor meum. ℣. Lumen oculórum meórum, * & ipſum non eſt mecum: * Derelíquit me. ℟. Cor. *Pſ.* 37.

℣. Tribulatiónem meam ante Dóminum pronúntio, ℟. In deficiendo ex me ſpíritum meum. *Pſ.* 141.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. FEcit Dóminus quæ cogitávit, complévit ſermónem ſuum, & non pepercit, & lætificávit ſuper inimícum. *Thren.* 2.

Ant. 2. D. Plauſérunt ſuper te mánibus omnes tranſeuntes per viam: ſibilavérunt, & movérunt caput. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Conſurge, fília Sion: effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum Dómini: leva ad eum manus tuas. *Thren* 2.

Ant. 8. c. Perſecútus eſt te inimícus tuus; ſed citò vidébis perditiónem ipsíus, & ſuper cervíces ipsíus aſcendes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. F. Nocentes períbunt qui te vexavérunt; & exultátio multitúdinis erit in luctum. *Baruch.* 4.

Capitulum. Jerem. 15.

DIcit Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bonum, ſi non occurri tibi in témpore afflictiónis, & in témpore

tribulatiónis adversùs inimícum.

Hymnus, Dum ſpargit aram. *ut ſuprà*, 268.

℣. Quando conſoláberis me, Dómine? ℟. Quando fácies de perſequéntibus me judícium? *Pſ.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Animæquior eſto: exhortátur enim te, qui te nominávit; & qui gratuláti ſunt in tua ruína, punientur. *Baruch.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ.

Ant. Ab illo die cogitavérunt ut interfícerent Jeſum. Jeſus ergo jam non in palàm ambulábat apud Judæos, ſed ábiit in regiónem juxta deſertum cum diſcípulis ſuis. *Joan.* 11.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocentem condemnábunt. *Pſ.* 93.

Oratio.

MIſerére, Dómine, deprecantis Eccléſiæ, & inclinántibus tibi ſua corda propitiátus intende, ut quos unigéniti Fílii tui morte redemiſti, nec peccátis fíeri permittas obnóxios, nec ópprimi patiáris adverſis; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 155.

Hymnus, Virgo Dei génitrix. *ut in Officio parvo.*

SABBATO
ANTE PALMAS.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *C.* 9.

LOquere: Hæc dicit Dóminus: Et cadet morticínum hóminis quaſi ſtercus ſuper fáciem regiónis, & quaſi fœnum poſt tergum metentis; & non eſt qui cólligat. Hæc dicit Dóminus: Non gloriétur ſápiens in ſapiéntia ſua, & non gloriétur fortis in fortitúdine ſua, & non gloriétur dives in divítiis ſuis; ſed in hoc gloriétur, qui gloriátur, ſcire & noſſe me, quia ego ſum Dóminus, qui fácio miſericórdiam, & judícium, & juſtítiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dóminus. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & viſitábo ſuper omnem qui circumcíſum habet præpútium, ſuper Ægyptum, & ſuper Juda, & ſuper Edom, & ſuper filios Ammon, & ſuper Moab, & ſuper omnes qui attonſi ſunt in comam, habitantes in deſerto; quia omnes gentes habent præpútium, omnis autem domus Iſrael incircumcíſi ſunt corde. Jerúſalem.

℟. Réſpice. 251.

Lectio ij. *Cap.* 10.

NOn eſt ſímilis tuî, Dómine: magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitúdine. Quis non timébit te, ô Rex géntium? tuum eſt enim decus. Inter cunctos ſapientes géntium, & in univerſis regnis eórum nullus eſt ſímilis tuî. Páriter inſipientes & fátui probabuntur: doctrína vanitátis eórum lignum eſt. Argentum involútum de Tharſis affertur, & aurum de Ophaz; opus artíficis, & manus ærárii: hyacinthus & púrpura indumentum eórum; opus artíficum univerſa hæc. Dóminus autem Deus verus eſt: ipſe Deus vivens, & Rex ſempiternus. Ab indignatióne ejus commovébitur terra; & non ſuſtinébunt gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis: Dii, qui cœlos & terram non fecérunt, péreant de terra & de his quæ ſub cœlo ſunt. Jerúſalem.

℟. Deus meus. 251.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 12.

IN illo témpore; Cogitavérunt príncipes Sacerdótum ut & Lázarum interfícerent; quia multi propter illum abíbant ex Judæis, & credébant in Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 24.

VIſo Lázaro reſuſcitáto, quia tantum miráculum Dómini tantâ erat evidéntiâ diffamátum, tantâ manifeſtatióne declarátum, ut non poſſent vel occultáre quod factum eſt, vel negáre; quid invenérunt vidéte: Cogitavérunt autem príncipes Sacerdótum, ut & Lázarum interfícerent. O ſtulta cogitátio; & cæca ſævítia! Dóminus Chriſtus qui ſuſcitáre pótuit mórtuum, non poſſet occíſum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino poteſtátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occíſus; ecce Dóminus utrumque fecit: & Lázarum mórtuum, & ſeipſum ſuſcitávit occíſum. Tu autem.

℟. Adhuc módicum, lumen in vobis eſt. Ambuláte, dum lucem habétis; ut non vos ténebræ comprehendant. ℣. Date Dómino Deo veſtro glóriam, ántequam contenebreſcat, * Ambuláte. *Joan.* 12. *Jerem.* 13.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus; cleméntiam tuam

ſuppliciter exorámus; ut ſalutáribus jejúniis caſtigáti, & bonórum óperum exercitatióne mundáti, ad celebrandum Paſchále myſtérium dignis ſénſibus accedámus; Per.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 14. *de Pænitentia, Can.* 11.

SI quis díxerit Epíſcopos non habére jus reſervandi ſibi caſus, niſi quoad externam polítiam, atque ídeò cáſuum reſervatiónem non prohibére, quóminùs ſacerdos à reſervátis verè abſolvat, anáthema ſit.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. de Pſalterio.

Capitulum. Jerem. 26.

ECce in mánibus veſtris ſum: fácite mihi quod bonum & rectum eſt in óculis veſtris. verúmtamen ſcitóte & cognóſcite quòd, ſi occidéritis me, ſánguinem innocentem tradétis contra voſmetipſos, & contra civitátem iſtam, & habitatóres ejus; in veritáte enim miſit me Dóminus ad vos.

Hymnus, Fando quis audívit? 248.

℣. Dixi: Ecce vénio,

℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jerúſalem, ſi cognoviſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem noſtrum carnem ſúmere & crucem ſubíre feciſti: concéde propítius, ut & patiéntiæ ipſíus habére documenta, & reſurrectiónis conſórtia mereámur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui tecum vivit & regnat, Deus; Per omnia ſécula ſeculórum. Amen.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 155.

[*A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis incluſivè, non fit de ullo Feſto ix. Lectionum, ſed ejus Officium rransfertur poſt Octavam Paſchæ.*

De Semiduplici autem & Simplici fit Commemoratio uſque ad Veſperas Feriæ IV. hujus Hebdomadæ, excluſivè.]

DOMINICA

PALMARUM.

Duplex majus.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Jeſum qui dedit redemptiónem ſemetip-

ſum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2.

Pſ. Veníte. *ſine* Glória Patri. *ſed dicto* Quadraginta. *dicitur* * Veníte, adorémus. *Deinde repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut ſuprà*, 256.

IN I. NOCTURNO.

Pſalmi Antiph. & ℣℣℣. *ut in Pſalterio.*

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 11.

QUid eſt, quòd diléctus meus in domo mea fecit ſcélera multa? Numquid carnes ſanctæ áuferent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, ſpecióſam vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ grandis exarſit ignis in ea, & combuſta ſunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus eſt ſuper te malum pro malis domûs Iſrael & domûs Juda, quæ fecérunt ſibi ad irritandum me, libantes Báalim. Tu autem, Dómine, demonſtraſti mihi, & cognóvi; tunc oſtendiſti mihi ſtúdia eórum. Et ego quaſi agnus manſuétus qui portátur ad víctimam; & non cognóvi quia cogitavérunt ſuper me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ampliùs. Tu autem, Dómine ſábaoth, qui júdicas juſtè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi cauſam meam. Jeruſalem,

℟. Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas; & ſervábitis eum uſque ad quartam décimam diem menſis hujus: * Immolabitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. ℣. Venit dies azymórum, in qua neceſſe erat occídi Paſcha. * Immolabitque. *Exod.* 12. *Luc.* 22.

Lectio ij. C. 12.

JUſtus quidem tu es, Dómine, ſi díſputem tecum; verúmtamen juſta loquar ad te: Quare via impiórum proſperátur? bene eſt ómnibus qui prævaricantur & iníquè agunt? Plantaſti eos, & radícem miſérunt; profíciunt, & fáciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à rénibus eórum. Et tu, Dómine, noſti me, vidiſti me, & probaſti cor meum tecum: cóngrega eos quaſi gregem ad víctimam, & ſanctífica eos in die occiſiónis. Uſquequò lugébit terra, & herba om-

nis regiónis ſiccábitur propter malítiam habitántium in ea? Conſumptum eſt ánimal, & vólucre, quóniam dixérunt: Non vidébit noviſſima noſtra. Jerúſalem.

℟. Poſt hebdómades ſexaginta duas * Occidétur Chriſtus; & in dimídio hebdómadis deficiet hóſtia & ſacrifícium. ℣. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum, & condemnábunt eum morte. * Occidétur. *Dan.* 9. *Matth.* 20.

Lectio iij.

Relíqui domum meam, dimíſi hæreditátem meam: dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta eſt mihi hæréditas mea quaſi leo in ſylva: dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Numquid avis díſcolor hæréditas mea mihi? numquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini omnes béſtiæ terræ, properáte ad devorandum. Paſtóres multi demolíti ſunt víneam meam, conculcavérunt partem meam, dedérunt portiónem meam deſiderábilem in deſertum ſolitúdinis. Poſuérunt eam in diſſipatiónem, luxitque ſuper me; deſolatióne deſoláta eſt omnis terra; quia nullus eſt qui recógitet corde. Jerúſalem.

℟. Si ſanguis hircórum inquinátós ſanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magìs ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis? ℣. Dixit Dóminus ad *Móyſen*: Hircus offerétur Dómino pro peccátis in holocauſtum ſempitérnum; * Quantò magis ſanguis Chriſti. *Non dicitur* Glória Patri. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 60. *de Paſſ. Dom.* 11. *Cap.* 1.

Deſideráta nobis, dilectíſſimi, & univerſo optábilis mundo, adeſt feſtívitas Domínicæ paſſiónis, quæ nos inter exultatiónes ſpirituálium gaudiórum ſilére non pátitur, quia etſi difficile eſt de eadem ſolemnitáte ſæpiùs dignè aptèque diſſérere, non eſt tamen liberum Sacerdóti, in tanto divínæ miſericórdiæ ſacraménto, fidélis pópuli áuribus ſubtráhere ſermónis offícium: cum ipſa matéria ex eo quod eſt ineffábilis, fandi tríbuat facultátem: nec poſſit defícere quod dicátur, dum nunquam poteſt ſatis eſſe quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio; ita contemplatiónem

mentis noſtræ & oblectat & ſúperat, ſicut páſſio Salvatóris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre unius & æquális eſſéntiæ eſt, quóties, ut póſſumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm poteſtas; & difficiliùs cápitur divínæ majeſtátis exinanítio, quàm ſervílis formæ in ſumma provéctio. Tu autem.

℟. Factum eſt, dum complerentur dies aſſumptiónis Jeſu, * Et ipſe fáciem ſuam firmávit ut iret in Jerúſalem. ℣. Dedit ſe ut liberáret pópulum ſuum; * Et ipſe. *Luc.* 9. 1. *Mach.* 6.

Lectio v.

CHriſtus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis abſólveret, & ſævienti diábolo poténtiam ſuæ majeſtátis occúluit, & infirmitátem noſtræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & ſuperbus inimícus consílium miſericórdiæ Dei noſſe potuiſſet, Judæórum ánimos manſuetúdine pótiùs temperáre, quàm injuſtis ódiis ſtuduiſſet accéndere; ne ómnium captivórum amítteret ſervitútem, dum nihil ſibi debentis perſéquitur libertátem. Fefellit ergo illum malígnitas ſua: íntulit ſupplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit ſánguinem juſtum, qui reconciliando mundo & prétium eſſet & póculum. Suſcépit Dñus quod ſecundùm propóſitum ſuæ voluntátis elégit. Admíſit in ſe ímpias manus furéntium, quæ, dum próprio incumbunt ſcéleri, famulátæ ſunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres ſuos tanta erat pietátis affćctio, ut de cruce ſúpplicans Patri, non ſe vindicári, ſed illis poſtuláret ignoſci.

℟. Præcedébat diſcípulos Jeſus, & ſtupébant; & ſequentes timébant. Et cœpit illis dícere: * Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & damnábunt Fílium hóminis morte. ℣. Ego in flagella parátus ſum; inimíci autem mei confirmáti ſunt ſuper me. * Ecce aſcéndimus. *Marc.* 10. *Pſ.* 37.

Lectio vj. *Cap.* 5.

QUod ergo falſi teſtes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jeſu Chriſti myſtério, ignáviâ præſidis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt, & deteſtandum univerſis ſéculis, & amplectendum fuit. Crux enim Dómini, ſicut in Judæórum erat mente crudélis, ita eſt in Crucifixi virtûte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miſerétur ómnium Chriſtus. Quod ſævítiâ infertur, poteſtáte ſuſcípitur; ut

licéntia facínoris æternæ opus ímpleat voluntátis. Unde omnis ordo rerum geſtárum, quem pleniſſimè Evangélica narrátio percurrit, ita fidélium eſt accipiendus audítu, ut, ſalvâ fide actiónum quæ témpore Domínicæ paſſiónis implétæ ſunt, intelligámus non ſolùm remiſſiónem peccatórum in Chriſto complétam, ſed étiam formam juſtítiæ eſſe propóſitam.

℟. Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, * Et conſummabuntur ómnia quæ ſcripta ſunt de Fílio hóminis: tradétur enim géntibus, & illudétur, & flagellábitur, & conſpuétur; & occídent eum. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriétur, & períbit nomen ejus? Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me. * Et. *Non dicitur* Glória. *Luc.* 18. *Pſ.* 40.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 21.

IN illo témpore; Cùm appropinquaſſent Jeroſólymis, & veniſſent Béthphage ad montem Olivéti; tunc Jeſus miſit duos diſcípulos, dicens eis: Ite in caſtellum quod contra vos eſt, & ſtatim inveniétis áſinam alligátam, & pullum cum ea: ſólvite, & addúcite mihi. Et réliqua.

Homília S. Joannis Chryſóſtomi. *In Matth.* 67.

DUplicem in hoc facto prophetíam, álteram ópere, álteram verbis Jeſus adimplet: ópere quidem, quòd ſuper áſinam séderit; verbis verò, quia ſcriptum eſt à Zacharía quòd in áſina ſícuti rex ſedébit. Cùm ígitur id, véluti ſcriptum eſt, expleſſet, altérius ipſe prophetíæ dabat inítium, quæ futúra erant ipſis factis ſignificando. Immundárum enim vocatiónem géntium, & quòd in ipſis requieſcet, & vénient atque adorábunt eum, res iſta ſignificábat: ita prophetíæ prophetía ſucceſſit. Mihi verò, non idcircò ſolùm in áſina ſediſſe vidétur, verùm étiã ut vivendi philoſóphia nos erudíret. Ita ſimul, & prophetías adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm neceſſárius uſus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus eſt, & ipſe erit exſpectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum ſuum, & ad vitem, ô fili mi! áſinam ſuam. ℣. Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Rex Iſrael. * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

SEd videámus jam tam verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur eſt illa? Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, aſcendens ſuper jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri agens; non vectigália éxigens; non elátus tumóre, nec ſatellítibus ſtipátus; ſed magnam úndique monſtrans humilitátem. Interrogétur ergo Judæus, quiſnam regum áſinâ vectus Jeroſólymam intrávit? Néminem profectò præter Chriſtum dícere poſſent. Hæc faciébat, ut, quemádmodùm díximus, figúris ventúra ſignificáret. Hìc enim Eccléſia & novus pópulus olim immundus per pullum ſignificátur; qui, poſtquàm in eo Jeſus quiévit, ab omni ſorde liberátus, mundus effectus eſt. Perpende autem ad amuſſim imáginem eſſe conſervátam. Diſcípuli quippe jumenta ſolvunt; quóniam & nos, & illi per Apóſtolos vocáti, & adducti ad Chriſtum ſumus; & noſtra fides in zelum illos deduxit. Idcircò áſina pullum ſuum ſequi perſpícitur; quóniam, poſtquàm in géntibus Chriſtus ſéderit, tunc & Iſraelítæ zelantes vénient; quod Paulus ſignificans, dicébat: Quia cæcitas ex parte Iſraéli áccidit, quouſque plenitúdo géntium intráret; & ſic omnis Iſrael ſalvábitur.

℟. Dixit Jeſus: Ite, invenétis áſinam alligátam, & pullum cum ea; ſólvite, & addúcite mihi; & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his opus habet: & confeſtim dimittet eos. ℣. Meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, jumenta in móntibus. * Si quis. *Matth.* 21. *Pſ.* 49.

Lectio ix.

QUàm húmili autem & abjecto ánimo tunc témporis eſſent Judæi, conſídera; qui, quamvis tam multa ejus ſigna víderint, nunquam tamen ipſum ſic admiráti ſunt, quemádmodùm nunc: poſtquàm autem turbas concúrrere aſpexérunt, vehementer obſtupeſcunt. Concuſſa enim fuit, inquit, univerſa cívitas, dicens: Quis eſt hic? Turbæ autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Ita quando étiam magnum quid de ipſo dícere niſi ſunt, tunc húmilis & abjecta ipſórum ſenténtia humi trahebátur. Hæc autem faciébat, non ut ſe hâc pompâ oſtentáret, ſed partim, ut & prophetíam, ut díximus, impléret, & vitam noſtram inſtrúeret; partìm ut diſcípuli horum teſtes hinc máximè ſolámen mor-

tis ejus habérent, cùm vidérent in nullo invítum poſſe violári. Tu verò id étiam admiráre, quómodò tam à Zacharía quàm à David ad unguem iſta prædícta fuérunt. Sic ígitur étiam nos faciámus: & laudes cantémus, & véſtimenta tradámus iis qui ipſum áfferunt. Quâ enim véniâ digni érimus, cùm illórum álii áſinam veſtiméntis ſuis, Chriſti in ea ſeſſúri grâtiâ, ornárent; álii induménta ſub pédibus áſinæ ſtérnerent, ſi nos nudum ipſum videntes, à recónditis pro eo quidquam impéndere nólumus; & cùm illórum álii præcédant, álii ſubſequantur, nos adveniéntem repellámus atque contemnámus? Quo putas hæc ſupplício digna eſſe? Accédit ad te Dóminus índigens; tu ne ſupplicantem quidem audíre vis, ſed accúſas & íncrepas.

℞. Exulta ſatìs, fília Sion: júbila, fília Jerúſalem: * Ecce Rex tuus véniet tibi juſtus, & ſalvátor; ipſe pauper, & aſcendens ſuper áſinam & ſuper pullum fílium áſinæ. ℣. Invénit Jeſus aſellum, & ſedit ſuper eum, ſicut ſcriptum eſt: * Ecce. *Non dicitur* Glória Patri. *ſed repetitur* ℞. Exulta. *uſque ad* ℣. Invénit. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. DIcite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, ſedens ſuper áſinam & pullum fílium ſubjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Teſtimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quando Lázarum ſuſcitávit à mórtuis; proptéreà & obviàm venit ei turba, quia audiérunt eum feciſſe hoc ſignum. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Multi autem veſtimenta ſua ſtravérunt in via; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & ſternébant in via. *Marc.* 11.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ diſcipulórum gaudentes laudáre Deum ſuper ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes: Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini; pax in cœlo, & glória in excelſis. *Luc.* 19.

Ant. 6. C. Dico vobis: Quia, ſi hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

Capitulum. Coloſſ. 2.

CHirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit Chriſtus de médio, affígens illud cruci; & expólians principátus & poteſtátes, traduxit confidenter, palàm triumphans illos in ſemetipſo.

Hymnus, Dum, Chriſte. *ut ſuprà*, 257.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℞. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Pſ. 66.*

Ad Benedictus. *Ant.* J. Turbæ quæ præcedébant, & quæ ſequebantur, clamábant, dicentes : Hoſanna Fílio David : benedictus qui venit in nómine Dómini ; hoſánna in altíſſimis. *Matth.* 21.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem noſtrum carnem ſúmere & crucem ſubíre feciſti : concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsíus habére documenta, & reſurrectiónis conſórtia mereámur ; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℞. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi quarto, Œcuménico. *Ann.* 1215. *Cap.* 21.

OMnis utriuſque ſexûs fidélis, poſtquàm ad annos diſcretiónis pervénerit, ómnia ſua ſolus peccáta confiteátur fidéliter, ſaltem ſemel in anno, próprio Sacerdóti, & injunctam ſibi pœniténtiam ſtúdeat pro víribus adimpléte, ſuſcípiens reverenter, ad minus in Paſcha, Eucharíſtiæ Sacramentum, niſi fortè de consílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem cauſam, ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abſtinendum: alióquin & vivens ab ingreſſu Eccléſiæ arceátur, & móriens chriſtiánâ cáreat ſepultúrâ.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Teſtimónium.

Capitulum. Tob. 13.

IPſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam. Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; Regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

℞. *br.* Afferte Dómino * Glóriam & honórem. Afferte. ℣. Afferte Dómino * glóriam nómini ejus, * Glóriam & honórem, ℞. Afferte.

℣. Commoveátur à fácie ejus univerſa terra ; ℞. Dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Multi.

Capitulum. Iſaiæ 55.

MOntes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro ſaliunca aſcendet ábies, & pro urtíca creſcet myrtus ; & erit Dóminus nominátus in ſignum æternum quod non auferétur.

℞. *br.* Benedictus qui venit * in nómine Dómini. Be-

nedictus. ℣. Deus Dóminus * & illuxit nobis; * In. ℟. Benedictus.

℣. Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, ℟. Uſque ad cornu altáris. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Dico vobis.

Capitulum. Sap. 10.

DEcantavérunt, Dómine, nomen ſanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter; quóniam Sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit diſertas. ℟. *br.* Ex ore infántium & lacténtium, * Perfeciſti laudem. Ex ore infántium. ℣. Propter inimícos tuos, * Dómine, * Perfeciſti. ℟. Ex ore. *Pſ.* 8.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum: ℟. Laudáte nomen Dómini. *Pſ.* 112.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. VIdentes príncipes Sacerdótum & Scribæ mirabília quæ fecit Jeſus, & púeros clamantes in templo, Hoſanna Fílio David, indignáti ſunt. *Matth.* 21.

Ant. 7. d. Dixérunt ad ſemetipſos: Vidétis quia nihil proficimus? ecce mundus totus poſt eum ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. D. Quærébant Jeſum pérdere; & non inveniébant quid fácerent illi. *Luc.* 19.

Ant. 1. g. Ex princípibus multi credidérunt in eum; ſed non confitebantur, ut è Synagóga non ejicerentur. *Joan.* 12.

Ant. 4. E. Jam enim conſpiráverant Judæi, ut ſi quis eum confiterétur eſſe Chriſtum, extra Synogógam fieret. *Joan.* 9.

Capitulum. Hebr. 12.

REcogitáte eum qui talem ſuſtínuit à peccatóribus adversùm ſemetipſum contradictiónem; ut ne fatigémini, ánimis veſtris deficientes: nondum enim uſque ad ſánguinem reſtitiſtis, adversùs peccátum repugnantes.

Hymnus, Vexilla. 259.

℣. Dóminus regnávit, iraſcantur pópuli: ℟. Confiteantur nómini tuo magno. *Pſ.* 98.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Pater, ſalvífica me ex hac hora: ſed proptéreà veni in horam hanc: Pater, clarífica nomen tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 29.

FERIA SECUNDA MAJORIS HEBDOM.

¶ *Hâc Feriâ & duabus ſequentibus, omnia ut in Feriis Hebdom. præcedentis, exceptis his quæ hîc habentur propria*].

Lectio j.

De Jeremía Prophéta.

Cap. 14.

DIxit Dóminus ad me : Noli oráre pro pópulo iſto in bonum. Cùm jejunáverint, non exándiam preces eórum : & ſi obtúlerint holocautómata & víctimas, non ſuſcípiam ea; quóniam gládio, & fame, & peſte conſúmam eos. Et dixit : A, a, a, Dómine Deus : prophétæ dicunt eis : Non vidébitis gladium, & fames non erit in vobis ; ſed pacem veram dabit vobis in loco iſto. Et dixit Dóminus ad me : falsò prophétæ vaticinantur in nómine meo : non miſi eos, & non præcépi eis, neque locútus ſum ad eos : viſiónem mendácem, & divinatiónem, & frauduléntiam, & ſeductiónem cordis ſui prophétant vobis. Idcircò hæc dicit Dóminus de prophétis qui prophétant in nómine meo, quos ego non miſi dicentes : Gládius & fames non erit in terra hac : In gládio & fame conſumentur prophétæ illi. Et pópuli quibus prophétant, erunt projecti in viis Jerúſalem præ fame & gládio; & non erit qui ſepéliat eos. Jerúſalem.

℞. Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum. 280.

Lectio ij. *Cap.* 18.

DIxérunt : Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes ; non enim períbit lex à Sacerdóte, neque consílium à ſapiente, nec ſermo à Prophéta : veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univerſos ſermónes ejus. Attende, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum, Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ ? Recordáre quòd ſtéterim in conſpectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da fílios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii, fiant uxóres eórum abſque líberis, & víduæ ; & viri eárum interficiantur morte, júvenes eórum confodiantur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum : addúces enim ſuper eos latrónem repentè ; quia fodérunt fóveam ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, ſcis omne consílium eórum adversùm me in mortem : ne propitiéris iniquitáti eórum, & peccátum eórum à fácie tua non deleátur. Jerúſalem.

℞. Poſt hebdómades ſexaginta duas. 281.

Lectio

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 12.

IN illo témpore ; Jeſus ante ſex dies Paſchæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem ſuſcitávit Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 50. *n.* 5 *&* 6.

NE putárẽt hómines phantaſma eſſe factum, quia mórtuus reſurrexit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus ; vivébat, loquebátur, epulabátur : véritas oſtendebátur : infidélitas Judæórum confundebátur. Diſcumbébat ergo Dóminus cum Lázaro & céteris, miniſtrábat Martha una ex ſoróribus Lázari. María verò, áltera ſoror Lázari, accépit libram unguenti nardi píſtici pretióſi, unxit pedes Jeſu, & extérſit capillis ſuis pedes ejus ; & domus impléta eſt ex odóre unguenti. Factum audívimus, myſtérium requirámus. Quæcumque ánima fidélis vis eſſe, cum María unge pedes Dómini pretióſo unguento, unge pedes Jeſu ; bene vivendo Domínica ſectáre veſtígia. Capillis terge : ſi habes ſupérflua, da paupéribus, & Dómini pedes terſiſti ; capilli enim ſupérflua córporis videntur. Habes quod agas de ſupérfluis tuis : tibi ſupérflua ſunt, ſed Dómini pédibus neceſsária.

℟. Dixit Judas, qui erat Jeſum traditúrus : Quare hoc unguentum non væníit trecentis denáriis, & datum eſt egénis ? * Dixit Jeſus : Páuperes ſemper habétis vobiſcum ; me autem non ſemper habétis. ℣. Locútus eſt Móyſes ad Iſrael in ſolitúdine : Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ. * Dixit Jeſus. *Joan.* 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. 2.D. VIde, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus eſt inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem ſuum in me ; & comminans mihi, infrémuit contra me déntibus ſuis hoſtis meus. *Job.* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem poſuiſti me in médio populórum : aperuérunt os ſuum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus ſum in deríſum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. f. Audiſti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 257.

Ad Benedictus. *Ant.* 6.F. María unxit pedes Jeſu, &

extérſit capillis ſuis; & domus impléta eſt ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Oratio.

LArgíre nobis, Dómine, appropinquante Fílii tui paſſióne, grátiæ tuæ abundántiùs auxílium, ut per ópera caritátis, Chriſti bonum odórem ubíque diffundámus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. de Laud. quartâ prætermiſſâ.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 13. *de Euchar. can.* 9.

SI quis negáverit omnes & síngulos Chriſti fidéles utriuſque ſexûs, cùm ad annos diſcretiónis pervénerint, tenéri, síngulis annis, ſaltem in Páſchate, ad communicandum, juxta præceptum ſanctæ matris Eccléſiæ, anáthema ſit.

AD VESPERAS, Pſ. & Ant. de Pſalterio: ſic & cras.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad ſepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui in tot adverſis ex noſtra infirmitáte defícimus, intercedente unigéniti Fílii tui paſſióne reſpirémus; Qui tecum vivit, &c.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De Jeremía Prophéta. *C.* 26.

CUm compleſſet Jeremías, loquens ómnia quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univerſum pópulum, apprehendérunt eum Sacerdótes, & Prophétæ, & omnis pópulus, dicens: Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc; & urbs iſta deſolábitur, eò quòd non ſit habitátor? Et congregátus eſt omnis pópulus adversùs Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc; & aſcendérunt de domo regis in domum Dómini, & ſedérunt in intróitu portæ domûs Dómini novæ. Et locúti ſunt Sacerdótes & Prophétæ ad príncipes, & ad omnem pópulum, dicentes: Judícium mortis eſt viro huic; quia prophetavit adversùs civitátem iſtam, ſicut audiſtis áuribus veſtris. Jerúſalem.

℟. Præcedébat. 282.

Lectio ij.

ET ait Jeremías ad omnes príncipes & ad univerſum pópulum, dicens: Dóminus miſit me ut prophetárem ad domum iſtam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audiſtis. Nunc ergo bonas fá-

cite vias veſtras & ſtúdia veſtra : & audíte vocem Dómini Dei veſtri, & pœnitébit Dóminum mali quod locútus eſt adversùm vos. Ego autem ecce in mánibus veſtris ſum : fácite mihi quod bonum & rectum eſt in óculis veſtris, verúmtamen ſcitóte & cognóſcite quòd ſi occidéritis me, ſánguinem innocentem tradétis contra voſmetipſos, & contra civitátem iſtam & habitatóres ejus : in veritáte enim miſit me Dóminus ad vos, ut lóquerer in áuribus veſtris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes & omnis pópulus ad Sacerdótes & ad Prophétas : Non eſt viro huic judícium mortis ; quia in nómine Dómini Dei noſtri locútus eſt ad nos. Jerúſalem.

℟. Ecce aſcéndimus. 283.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum. *Cap.* 14.

IN illo témpore ; Erat Paſcha & Azyma poſt bíduum : & quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fuérant. Quod autem consílium cepérunt ? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent ? Utrumque: pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò præteríre diem feſtum volébant, dicentes : Non in die feſto. Nam diábolus, ne manifeſtè páſſio extáret, ad áliud tempus rejícere ipſam ſtudébat. Ne tumultus, inquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipſos timére, non Deum ; neque ne majus ſcelus eſſet in ipſa Paſchæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere, ſed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, poſtéaquàm proditórem invenérunt, commutáti, expectáre non potuérunt, ſed in ipſa ſolemnitáte eum occidérunt. Quaſi enim cæci cupiditáte, furoreque irritáti, quamprímùm ſibi fácultas data eſt, peregérunt. Et quamvìs ipſe nequítiâ illórum diſpenſando in mélius uterétur, non tamen hinc innóxii facti, propter hanc cauſam effúgere póterunt ſupplícium ; cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam ſolvebantur : innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera & immenſa benefícia ſuſcéperant, & qui propter illos, gentes intéreà neglígere videbátur.

℟. Quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occíderent; * Dicébant autem: Non in die feſto; ne fortè tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala, locúti ſunt vanitátes, & dolos totâ die meditabantur; * Dicébant autem. *Marc.* 14. *Pſ.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt ímpii: Opprimámus virum juſtum, quóniam inútilis eſt nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus eſt nobis in traductiónem cogitatiónum noſtrárum: gravis eſt nobis étiam ad vidéndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquam nugáces æſtimáti ſumus ab illo; & ábſtinet ſe à viis noſtris tanquam ab immundítiis. *Sap.* 2.

Ant. 4. E. Contuméliâ & tormento interrogémus eum, ut ſciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum. Hymn. & ℣. 257.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam, ſed ego pono eam à meipſo; & poteſtátem hábeo ponendi eam, & poteſtátem hábeo íterùm ſumendi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

REminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, & famulos tuos ætérnâ protectióne ſanctifica, pro quibus Jeſus Chriſtus Fílius tuus ſponte ſe morti trádidit, & Paſchále ſacrifícium fuſo ſánguine conſummávit; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermiſsâ.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi. *Ann.* 1584. *tit.* 22. *Can.* 9.

NEmo ad diem Paſchæ Euchariſtiam ab álio quàm à próprio Párocho ſeu Curáto súmere præsúmat: qui contrà fécerit, excommunicétur. Sacerdos qui contra hoc decrétum adminiſtráverit, cujuſcumque gradûs & órdinis fúerit, extraordináriè puniátur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Sciens Jeſus quia venit hora ejus ut tránſeat ex hoc mundo ad Patrem, cùm dilexiſſet ſuos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. *Joan.* 13.

Oratio.

DEus, in cujus præcípuis mirabílibus eſt humana

reparátio : ſolve ópera diáboli, & mortífera peccáti víncula diſrumpe ; ut, deſtructâ malignitáte quæ nócuit, vincat miſericórdia quæ redémit ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

FERIA QUARTA

Lectio j.

Incipit liber Baruch Prophétæ. *Cap.* 1.

ET hæc verba libri quæ ſcripſit Baruch fílius Nériæ, fílii Maáſiæ, fílii Sedéciæ, fílii Sédei, fílii Hélciæ in Babylónia, in anno quinto, in ſéptimo die menſis, in témpore quo cepérunt Chaldæi Jerúſalem, & ſuccendérunt eam igni. Et legit Baruch verba libri hujus ad aures Jechóniæ fílii Jóakim regis Juda, & ad aures univerſi pópuli venientis ad librum, & ad aures poténtium filiórum regum, & ad aures preſbyterórum, & ad aures pópuli, à mínimo uſque ad máximum eórum ómnium habitántium in Babylónia ; ad flumen Sodi. Qui audientes plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpectu Dómini. Jerúſalem.

℟. Congregáti ſunt príncipes Sacerdótum & Senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum ; * Et consílium fecérunt ut Jeſum dolo tenérent, & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus ; * Et. *Matth.* 26. *Pſ.* 2.

Lectio ij. *Cap.* 3.

ET nunc, Dómine omnípotens, Deus Iſrael, ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te : Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors ; & miſerére noſtrî, quia peccávimus ante te. Quia tu ſedes in ſempiternum, & nos períbimus in ævum ? Dómine omnípotens, Deus Iſrael, audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, & filiórum ipſórum, qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui : & agglutináta ſunt nobis mala. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum ; ſed memento manûs tuæ & nóminis tui in témpore iſto, quia tu es Dóminus Deus noſter : & laudábimus te, Dómine, quia propter hoc dediſti timórem tuum in córdibus noſtris, & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te in captivitáte noſtra ; quia convértimur ab iniquitáte patrum noſtrórum qui peccavérunt ante te. Et ecce nos in captivitáte noſtra ſu-

mus hódie, quâ nos diſperſiſti in impropérium, & in maledictum & in peccatum, ſecundùm omnes iniquitátes patrum noſtrórum qui receſſérunt à te, Dómine Deus noſter. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Intrávit sátanas in Judam; & locútus eſt cum princípibus Sacerdótum quemádmodùm Jeſum tráderet eis: & * Pacti ſunt pecúniam illi dare; & ſpopondit. ℣. Sedet peccátor in insídiis cum divítibus in occultis, ut interfíciat innocentem. * Pacti. *Luc.* 22. *Pſ.* 9.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Cap. 22.

IN illo témpore; Appropinquábat dies feſtus Azimórum, qui dícitur Paſcha; & quærebant príncipes Sacerdótum & Scribæ, quómodò Jeſum interfícerent. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Comment. in Luc. Lib. 6. *Cap.* 22.

ABiit Judas, & locútus eſt cum princípibus Sacerdótum & Magiſtratibus quemádmodùm Jeſum tráderet eis: & pacti ſunt illi pecúniam dare; & ſpopondit. Et quærébat opportunitátem, ut tráderet illum ſine turba. Multi hódie Judæ ſcelus, quòd Dóminum ac Magiſtrum, Deumque ſuum pecúniâ vendíderit, velut immáne & nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falſum contra quémlibet teſtimónium dicunt, profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipſe enim dixit: Ego ſum Véritas. Cùm ſocietátem fraternitátis áliquâ diſcórdiæ peſte commáculant, Dóminum produnt. Nam ſicut Jóannes Baptiſta qui non pro Chriſti confeſſióne, ſed pro defenſióne veritátis martyr occúbuit; ídeò tamen pro Chriſto, quia pro veritáte, martyrium ſuſcépit: ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura ſpernit; Chriſtum útique, qui eſt cáritas & véritas, prodit.

℟. Appendérunt mercédem meam triginta argénteos, * Decórum prétium, quo appretiátus ſum ab eis. ℣. Ait Judas: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi conſtituérunt ei triginta argénteos, * Decórum. *Zach.* 11. *Matth.* 26.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. FOdérunt fóveam, ut cáperent me, &

láqueos abſcondérunt pédibus meis. Tu, Dómine, ſcis omne consílium eórum adversùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 3. c. Deſpiciébant me, & detrahébant mihi; & quem máximè diligébam, aversátus eſt me. *Job.* 19.

Ant. 8. c. Et quidem Fílius hóminis, ſecundùm quod definítum eſt, vadit: verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur! *Luc.* 22.

Ant. 6. F. Quod ſcriptum eſt, oportet impléri in me; étenim ea quæ ſunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. D. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 257.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. f. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jeſum ſine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

PRætende nobis miſericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli diſcípulo tradi pertuliſti; ut ab ejus cæcitáte alieni, te Salvatórem toto corde agnoſcámus, & in tua ſemper cruce gloriémur; Qui vivis.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermiſſâ.

C A N O N.

Ex Concílio Cabilonenſi ſecundo.

Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & sánguinis Domínici magna diſcrétio adhibenda eſt. Cavendum eſt enim, ne ſi nímiùm in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Dómino: Niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiſcrétè accipiátur, timendum eſt illud quod ait Apóſtolus: Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit.

Hodie VESPERÆ *inchoantur abſolutè ab impoſitione primæ Antiphonæ.*

¶ *Officium deinceps uſque ad Paſcha dicitur ſine* Deus, in adjutórium, *ſine* Glória Patri, *ſine* Dóminus vobiſcum, *ſine* Orémus, *& ſine* Benedicámus.

Nec etiam dicuntur Capitula; ℟℟. ℣℣. brevia & Hymni, neque accinitur jubilus in fine Antiphon. uſque ad Veſperas Sabbati in Albis excluſivè.]

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 8.G. SCitis quia poſt bíduum Paſcha fiet, & Fílius hóminis tradétur,

ut crucifigátur. *Matth.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè eſt : euntes paráte nobis Paſcha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. *d.* Ubi eſt reféctio mea, ubi Paſcha cum diſcípulis meis mandúcem? *Marci.* 14.

Ant. 6. F. Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobiſcum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 1. g. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis; & ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum, ut edátis & bibátis ſuper menſam meam. *Luc.* 22.

Finitâ Antiphonâ, ſine Dóminus vobiſcum, *& ſine* Orémus, *dicitur Oratio ſequens.*

Reſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſub ſilentio dicitur,* Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. Amen. *Et nihil additur: ſicque terminantur Horæ uſque ad Veſperas Sabbati ſancti.*

AD COMPLETORIUM,

Inchoatur abſolutè à Pſalmo Cùm invocárem. *ut in Completor. Dominicæ; & continuò dicitur Cant.* Nunc dimittis. *deinde Oratio*, Réſpice. *ut ſuprà.*

¶ *Tribus Feriis ſequentibus, dictis ſecretò* Pater. Ave. Credo. *Officium inchoatur abſolutè ab impoſitione Antiph. in primum Pſalmum. Et in fine cujuſlibet Antiphonæ Nocturnorum & Laudum, extinguitur unus ex quindecim cereis, in loco conſpicuo ante vel retrò altare poſitis.*]

FERIA QUINTA
IN CŒNA DOMINI.
IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Quare fremuérunt. 3. *Ant.* 1. g. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus.

In Pſalm. Dóminus regit me. 99. *Ant.* 6. F. Paraſti, Dómine, in conſpectu meo menſam, adversùs eos qui tríbulant me: & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

In Pſ. Júdica me.... quó-

niam. *62. Ant.* 8. G. Cum ímpiis non ſedébo : lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine,
℟. Et ſuper nivem dealbábor. *Pſ.* 50.

Hoc triduo, poſt ℣. *cujuſque Nocturni,* Pater noſter *dicitur totum ſecretò. Et ſtatim, ſine abſolutione & ſine Benedictione, leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem.

Lectio j.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 1

QUómodò ſedet ſola cívitas plena pópulo? facta eſt quaſi vídua dómina géntium : princeps provinciárum facta eſt ſub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus : non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amíci ejus ſprevérunt eam, & facti ſunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem ſervitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem : omnes perſecutóres ejus apprehendérunt eam inter angúſtias. Viæ Sion lugent, eò quòd non ſint qui véniant ad ſolemnitátem : omnes portæ ejus deſtructæ, ſacerdótes ejus gementes, vírgines ejus ſqualidæ, & ipſa oppreſſa amaritúdine. Facti ſunt hoſtes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti ſunt; quia Dóminus locútus eſt ſuper eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti ſunt in captivitátem ante fáciem tribulantis. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum &c.

℟. Cœnâ factâ, ſurgit Jeſus à cœna, & cœpit laváre pedes diſcipulórum, & dicit Petro : * Vos mundi eſtis, ſed non omnes; ſciébat enim quiſnam eſſet qui tráderet eũ.
℣. Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè; qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis : * Vos mundi. *Joan.* 13. *Pſ.* 34.

Lectio ij.

ET egreſſus eſt à fília Sion omnis decor ejus : facti ſunt príncipes ejus velut aríetes non invenientes páſcua; & abiérunt abſque fortitúdine ante faciem ſubſequentis. Recordáta eſt Jerúſalem diérum afflictiónis ſuæ, & prævaricatiónis ómnium deſiderabílium ſuórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cáderet pópulus ejus in manu hoſtíli, & non eſſet auxiliátor : vidérunt eam hoſtes, & deriſérunt ſábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúſalem proptéreà inſtábilis facta eſt : omnes qui glorificábant eam, ſprevérunt illam, quia vidé-

runt ignomíniam ejus; ipſa autem gemens, converſa eſt retrorsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta eſt finis ſui : depóſita eſt vehementer, non habens conſolatórem : vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus eſt inimícus. Jerúſalem.

℟. Turbátus eſt Jeſus ſpíritu, & proteſtátus eſt, & dixit : Amen, amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me : * Ecce manus tradentis me mecum eſt in menſa. ℣. Homo pacis meæ qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem : * Ecce manus. *Joan.* 13. *Luc.* 22. *Pſ.* 40.

Lectio iij.

MAnum ſuam miſit hoſtis ad ómnia deſiderabília ejus; quia vidit gentes ingreſſas ſanctuárium ſuum, de quibus præcéperas ne intrárent in Eccléſiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens, & quærens panem, dedérunt pretióſa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam : vide, Dómine, & consídera, quóniam facta ſum vilis. O vos omnes qui transítis per viam, atténdite, & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus eſt Dóminus in die iræ furóris ſui. De excelſo miſit ignem in óſſibus meis, & erudívit me : expandit rete pédibus meis convertit me retrorsùm: póſuit me deſolátam, totâ die mœróre confectam : Vigilávit jugum iniquitátum mearum; in manu ejus convolútæ ſunt, & impóſitæ collo meo; infirmáta eſt virtus mea : dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero ſúrgere. Jerúſalem.

℟. Fílius hóminis vadit, ſicut ſcriptum eſt de illo : væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur! * Bonum erat ei ſi natus non fuiſſet homo ille. ℣. Diléxit maledictiónem, & véniet ei; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo : * Bonum. *Matth.* 26. *Pſ.* 108.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. Ad te, Dómine. 7. *Ant.* 5. a. Cum operántibus iniquitátem ne perdas me : qui loquuntur pacem cum próximo ſuo; mala autem in córdibus eórum.

In Pſal., Expectans. *cum ſua diviſione*, 115. *Ant.* 4. A. Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

In Pſal. Beátus qui intelligit. 123. *Ant.* 1. g. Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei : verbum iniquum conſtituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ℟. Ego autem orábam. *Pſ.* 108.

Pater noſter. *ſecretò.*

Lectio iv.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. I. in prodit. Judæ. & in Paſcha. Ed. Ben. t. 2. *n.* 1.

HOdiè, dilectiſſimi fratres, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus tráditus eſt: hujus namque diéi véſperâ Judæi, illo comprehenſo, abiérunt. Verùm ne contriſtéris áudiens Chriſtum próditum eſſe: imò pótiùs con triſtáre, & acerbè luge non próditum, ſed proditórem Judam. Etenim qui próditus eſt, mundum ſalvum fecit; próditor verò ánimam ſuam pérdidit. Qui próditus eſt, ad déxteram Patris ſedet in cœlis: próditor in inferno nunc eſt, inevitábile ferens ſupplícium. Hujus causâ luge & ingemiſce: hujus causâ lacrymáre; ejus quippe causâ flevit Chriſtus. Nam, cùm vidiſſet eum, inquit, turbátus eſt, & dixit: Unus ex vobis tradet me.

℟. Jeſus, cùm intinxiſſet panem, dedit Judæ Simónis Iſcariótæ; & * Poſt buccellam introívit in eum ſátanas. ℣. Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, & in retributiónes, & in ſcándalum: * Poſt bucellam. *Joan.* 13. *Pſ.* 68.

Lectio v. *n.* 5.

ERat olim Paſcha Judáicum, ſed nunc ſolútum eſt, advenitque ſpirituále Paſcha, quod trádidit Chriſtus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit: Hoc eſt corpus meum quod pro vobis frángitur in remiſſiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti ſunt illa quæ dicuntur. Et rursùs cálicem dicens: Hic eſt ſanguis meus, qui pro multis effúnditur in remiſſiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Chriſto dicente: Hoc eſt corpus quod vendidiſti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impudenter inibas cum ímprobis Phariſæis. O Chriſti benignitátem! O Judæ deméntiam & insániam! Ille namque véndidit illum triginta denáriis: Chriſtus verò póſteà non recuſávit hunc ipſum ſánguinem vénditum vendenti dare in remiſſiónem peccatórum, ſi ipſe voluiſſet. Aderat Judas, & ſacræ menſæ párticeps erat. Sicut enim pedes ejus lavit, ut & aliórum diſcipulórum; ita & ſacræ menſæ párticeps ille fuit, ut nullum excuſatiónis locum habéret, ſi in nequítia perſeveráret. Omnia enim quæ

perĕs ſe erant, Dóminus ei tribúerat & protúlerat; ille verò in malo ſuo propóſito manſit.

℟. Accepto Jeſus pane, grátias egit, & fregit, & dedit diſcípulis ſuis, dicens: Hoc eſt corpus meum quod pro vobis datur: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Cùm díxerint vobis filii veſtri: Quæ eſt iſta relígio? dicétis eis: Víctima tránſitûs Domini eſt: * Hoc fácite. *Luc.* 22. *Exod.* 12.

Lectio vj. n. 6.

SEd tempus demum eſt ad terríbilem hanc menſam accedendi. Omnes ítaque accedámus cum congruénti temperántia ac vigilántia. Nullus ultrà Judas eſto, nullus ímprobus, nullus venéno infectus, neque ália in ore verſans, ália in mente rétinens. Adeſt Chriſtus; & nunc is qui menſam illam apparávit, hic ipſe hanc nunc exornat. Non enim homo eſt qui facit ut propóſita efficiantur corpus & ſanguis Chriſti; ſed ipſe Chriſtus qui pro nobis crucifixus eſt. Figúram implens ſtat ſacerdos, verba illa próferens; virtus autem & grátia Dei eſt. Hoc eſt corpus meum, inquit. Hoc verbum transformat ea quæ propóſita ſunt. Ac quemádmodùm vox illa, Créſcite & multiplicámini, & repléte terram, ſemel quidem proláta eſt, omni verò témpore natúræ noſtræ vim præbet ad filiórum procreatiónem; ita & vox hæc ſemel prolàta in Eccléſiis ad unamquamque menſam ab illo, ad hodiernum uſque tempus, & uſque ad adventum ejus, ſacrifícium perfectum efficit.

℟. Accepto Jeſus cálice, grátias agens, dedit eis; & bibérunt ex illo omnes. * Et ait Jeſus: Hic eſt ſanguis meus novi teſtamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Móyſes ſumptum ſánguinem reſperſit in pópulum, & ait: Hic eſt ſanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiſcum. * Et ait Jeſus. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. Exaudi, Deus, oratiónem. *cum ſua diviſ.* 105. *Ant.* 2. D. Cor meum conturbátum eſt in me, & formído mortis cécidit ſuper me.

In Pſal. Miſerére.... quóniam. 122. *Ant.* 4. E. Suſtinuérunt ánimam meam: poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, Dómine.

In Pſal. Deus, laudem. *cum ſuis diviſiońibus,* 66. *Ant.* 1. D. Líbera me, quia pauper ego ſum, & cor meum conturbátum eſt intrà me.

℣. Circumdedérunt me do-

lóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Pſ.* 17.

Lectio vij.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios. *Cap.* 11.

HOc præcípio, non laudans quòd non in mélius, ſed in detérius convenítis. Primùm quidem, conveniéntibus vobis in Eccléſiam, áudio ſciſſúras eſſe inter vos; & ex parte credo. Nam oportet & hæreſes eſſe; ut & qui probáti ſunt, maniféſti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non eſt Domínicam cœnam manducáre. Unuſquiſque enim ſuam cœnam præſúmit ad manducandum. Et álius quidem éſurit; álius autem ébrius eſt. Numquid domos non habétis ad manducandum & bibendum? aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

℟. Filíoli, adhuc módicùm vobiſcum ſum. Quærétis me, & ſicut dixi Judæis: Quò ego vado, vos non poteſtis veníre. * Mandátum novum do vobis: Ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos. ℣. Cuſtodíte præcepta mea, & fácite ea: ego Dóminus qui ſanctífico vos * Mandátum. *Joan.* 13. *Levit.* 20.

Lectio viij.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, & dixit: Accípite, & manducáte, hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur; hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, poſtquàm cœnávit, dicens: Hic calix novum teſtamentum eſt in meo ſánguine: hoc fácite, quotieſcumque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotieſcumque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Omnes vos ſcándalum patiémini in me in iſta nocte; ſcriptum eſt enim: Percútiam paſtórem, * Et diſpergentur oves gregis. ℣. Frámea, ſuſcitáre ſuper paſtórem meum, & ſuper virum cohærentem mihi, dicit Dóminus: pércute paſtórem. * Et. *Matth.* 26. *Zach.* 13.

Lectio ix.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem ſeipſum homo; & ſic de

pane edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dórmiunt multi. Quòd, ſi noſmetipſos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducandum, ínvicem expectáte. Si quis éſurit, domi mandúcet, ut non in judícium conveniátis. Cétera autem, cùm vénero, diſpónam.

℟. Pater, quos dediſti mihi cuſtodívi: ego dedi eis ſermónem tuum; * Et pro eis ego ſanctífico meipſum, ut. ſint & ipſi ſanctificáti in veritáte. ℣. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus; * Et. *Repet.* ℟. Pater. *uſque ad* ℣. Ecce. *Joan.* 17. *Iſ.* 8.

AD LAUDES.

In Pſal. Dómine, ne in furóre.... Miſerére. 52.

Ant. 6. *C.* CŒpit Jeſus pavére & tædére; & ait discípulis ſuis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem. Suſtinéte hìc, & vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matth.* 26.

In Pſal. Uſquequò, Dómine. 69. *Ant.* 7. *d.* Vigiláte & oráte, ut non intrétis in tentatiónem: ſpíritus quidem promptus eſt, caro autem infirma. *Matth.* 26.

In Pſal. Exaudi, Dómine, juſtítiam. *cum ſua diviſ.* 128. *Ant.* 2. D. Prócidit in fáciem ſuam, orans & dicens: Pater mi, ſi poſsíbile eſt, tránſeat à me calix iſte: verúmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 3. c. Appáruit.

Capitulum. 2. Reg. 22.

DOminus petra mea, & robur meum, * & ſalvátor meus.

Deus fortis meus; ſperábo in eum: * ſcutum meum, & cornu ſalútis meæ;

Elevátor meus, & refúgium meum: * ſalvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis: * torrentes Bélial terruérunt me.

Funes inferni circumdedérunt me: * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo.

Et exáudiet de templo ſuo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Appáruit illi Angelus de cœlo, confortans eum.

Et factus in agónia, prolíxiùs orábat: & factus eſt ſudor ejus ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram. *Luc.* 22.

In Pſal. Laudáte Dóminum de cœlis. 12. *Ant.* 4. d. Appropinquávit Judas, ut oſcularétur eum. Dixitque illi Jeſus: Amíce, ad quid veniſti? Juda, óſculo Fílium hóminis tradis? *Luc.* 22. *Matth.* 26.

Dum cantatur Benedictus. *extinguuntur cerei altaris.*

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dixit Jeſus ad eos qui venérant ad ſe: Quaſi ad latrónem exiſtis cum gládiis & fúſtibus. Cùm quotídie vobiſcum fúerim in templo, non extendiſtis manus in me; ſed hæc eſt hora veſtra & poteſtas tenebrárum. *Luc.* 22.

Dum dicitur hæc Antiphona, amovetur à cuſpide ſummus cereus accenſus, & abſconditur retrò altare.

Finitâ Antiphonâ, cantatur à duobus Clericis, vel pueris, retrò altare, flexis genibus, Kyrie, *cum Tropis; & omnes de Choro genuflexi, repetunt* Kyrie, *vel* Chriſte. *ut infrà notatur: quod obſervatur in hocce triduo ante Paſcha.*

P R E C E S.

Clerici. Kyrie, eléiſon. *Chorus*, Kyrie, eléiſon.

Cl. Dómine, miſerére; parce fámulis: Chriſtus Dóminus factus eſt obédiens uſque ad mortem. *Philip.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. Qui dediſti redemptiónem teipſum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2.

Ch. Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui à Juda óſculo tráditus, ſicut ovis ad occiſiónem ductus es. *Luc.* 22. *Iſ.* 53. *Chorus*, Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui exaltátus à terra, ómnia traxiſti ad teipſum. *Joan.* 12.

Chorus, Chriſte, eléiſon.

Cl. Qui per Prophétam dixiſti: Ero mors tua, ô mors. *Oſ.* 13. *Ch.* Kyrie, eléiſon.

Cl. Auctor vitæ per mortem deſtruxit eum qui habébat mortis impérium. *Act.* 3. *Hebr.* 2.

Chorus, Kyrie, eléiſon.

Cl. A fortì prædam ábſtulit, expólians poteſtátes, & palàm triumphávit. *Iſ.* 49. *Coloſſ.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon. Dómine, miſerére; parce fámulis: Chriſtus Dóminus factus eſt obédiens uſque ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur abſolutè à Celebrante genuflexo, Pſ. Miſerére.* 141. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris, proſequuntur mediocri voce.*

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, ſimili voce

dicit abſolutè ſequentem Orationem :

Reſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus trádi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſecretò*, Qui tecum.

Et ſtatim fit ſtrepitus à Celebrante in ſignum exeundi. Mox profertur cereus accenſus; & omnes ſurgunt, & cum ſilentio diſcedunt.

AD HORAS, dicuntur, recto vocis tono, Pſalmi de Dominica; excepto quòd ad Primam, loco Pſal. Confitémini. *dicitur Pſalmus,* Deus, in nómine tuo. 110. *omiſſo Symbolo* Quicumque. *Quibus finitis, dicitur, Ant.* Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem. *Philipp.* 2. *Deinde*, Miſerére.* 141. *flexis genibus, & Oratio,* Réſpice. *quæ ſub ſilentio concluditur.*

Hoc triduo Officium Capituli, Lectio Martyrologii & Canonis omittuntur.

AD VESPERAS.

In Pſal. Dilexi. 49.

Ant. 4. E. Occidétur Chriſtus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus eſt. *Dan.* 9.

In Pſal. Crédidi propter. 101. *Ant.* 8. G. Sicut ovis ad occiſiónem ducétur, & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet. *Iſ.* 53.

In Pſal. Ad Dóminum. 67. *Ant.* 1. a. Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit, & póſuit Dóminus in eo iniquitatem ómnium noſtrûm. *Iſ.* 53.

In Pſal. Levávi óculos. 50. *Ant.* 2. D. Oblátus eſt, quia ipſe vóluit; & iniquitates multórum ipſe portabit. *Iſ.* 53.

In Pſ. Beáti omnes. 138. *Ant.* 6. F. Unâ oblatióne conſummávit in ſempiternum ſanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Poſtcommunio Miſſæ: extra Chorum, Réſpice, *ut ſuprà.*

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 155.

FERIA SEXTA.
IN PARASCEVE.
IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 3. *Ant.* 6. F. Non timébo míllia pópuli circumdantis me : exurge, Dómine ſalvum me fac, Deus meus.

In Pſ. Deus, Deus meus, réſpice. *cum ſuis diviſionibus,* 118.

118. *Ant.* 5. a. Aperuérunt ſuper me os ſuum, ſicut leo rápiens & rúgiens: concílium malignántium obſédit me.

In Pſalm. Dóminus illuminátio mea. *cum ſuâ diviſ.*

98. *Ant.* 8. G. Inſurrexérunt in me teſtes iníqui; & mentíta eſt iníquitas ſibi.

℣. Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis: ℟. Venénum áſpidum ſub lábiis eórum. *Pſ.* 139.

Lectio j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 3.

EGo vir videns paupertátem meam in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & adduxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convertit manum ſuam totâ die. Vetuſtam fecit pellem meam, & carnem meam; contrívit oſſa mea. Ædificávit in gyro meo, & circúmdedit me felle & labóre. In tenebróſis collocávit me, quaſi mórtuos ſempiternos. Circumædificávit adversùm me, ut non egrédiar; aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogavéro, exclúſit oratiónem meam. Conclúſit vias meas lapídibus quadris; ſémitas meas ſubvertit. Urſus inſídians factus eſt mihi, leo in abſcónditis. Jerúſalem.

℟. Quærébant adversùs Jeſum teſtimónium, ut eum morti tráderent; nec inveniébant: * Multi enim teſtimónium falſum dicébant; & conveniéntia teſtimónia non erant. ℣. Surgentes teſtes iníqui, quæ ignorábam interrogábant me: * Multi. *Marc.* 14. *Pſ.* 34.

Lectio ij.

TEtendit arcum ſuum, & póſuit me quaſi ſignum ad ſagittam. Miſit in rénibus meis fílias pháretræ ſuæ. Factus ſum in deríſum omni pópulo meo, cánticum eórum, totâ die. Replévit me amaritudínibus, inebriávit me abſínthio. Et fregit ad númerum dentes meos, cibávit me cínere. Et repulſa eſt à pace ánima mea, oblítus ſum bonórum. Et dixi: Périit finis meus, & ſpes mea à Dómino. Recordáre paupertátis & tranſgreſſiónis meæ, absínthii & fellis. Memóriâ memor ero, & tabéſcet in me ánima mea. Hæc récolens in corde meo, ídeò ſperábo. Jerúſalem.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis ſi tu es Chriſtus Fílius Dei. Dicit illi Jeſus: Tu dixiſti. At illi dixérunt: * Reus eſt mortis. ℣. Locúti ſunt Sacerdótes: Judícium mortis eſt viro huic, quia prophetávit ſicut

audiſtis áuribus veſtris: * Reus eſt mortis. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quaſi avem inimíci mei gratis. Lapſa eſt in lacum vita mea, & poſuérunt lápidem ſuper me. Inundavérunt aquæ ſuper caput meum: dixi, Perii. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu noviſſimo. Vocem meam audiſti, ne avertas aurem tuam à ſingultu meo & clamóribus. Appropinquaſti in die quando invocávi te: dixiſti, Ne tímeas. Judicaſti, Dómine, cauſam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: júdica judícium meum. Vidiſti omnem furórem, univerſas cogitatiónes eórum adversùm me. Audiſti oppróbrium eórum, Dómine: omnes cogitatiónes eórum adversùm me, lábia inſurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Seſſiónem eórum & reſurrectiónem eórum vide; ego ſum pſalmus eórum. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum ſuárum. Jerúſalem.

℟. Expuérunt in fáciem Jeſu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes: Prophetíza nobis, Chriſte, quis eſt qui te percuſſit? ℣. Aperuérunt ſuper me ora ſua, & exprobrantes percuſſérunt maxillam meam, * Et cólaphis. *Matth.* 26. *Job* 16.

IN II. NOCTURNO.

In Pſalm. Dómine, ne in furore.... Quóniam ſagittæ tuæ. *cum ſua diviſione*, 121. *Ant.* 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

In Pſalm. Eripe me de inimícis. *cum ſua diviſione*, 106. *Ant.* 3. c. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

In Pſ. Nonne Deo. 125. *Ant.* 7. d. Deo ſubjecta eſto, ánima mea; quóniam ab ipſo patiéntia mea.

℣. Subſannavérunt me ſubſannatióne: ℟. Frenduérunt ſuper me déntibus ſuis. *Pſ.* 34.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

De Cruce & Latr. Homil. Ed. Ben. t. 2. *n.* 1.

HOdiè Paſcha noſtrum pro nobis immolátus eſt Chriſtus. Ubi, quæſo, immolátus? In excelſo patíbulo. Novum altáre hujus ſacrifícii, quia ipſum ſacrifícium novum ſtupendúmque eſt. Idem quippe & ſacrifícium & ſacerdos erat: ſacrifícium ſecundùm carnem, ſacerdos ſecundùm ſpíritum

Idem & offerébat, & ſecundùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur, ínquies, non in templo hóſtia offertur, ſed extra urbem & mœnia? Ut implerétur illud: Cum iníquis reputátus eſt. Cur autem in ſublími patíbulo jugulátur, non ſub tecto? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in ſublími immolarétur. Purgabátur item & terra; fluébat enim è látere ſanguis in ipſam. Ideò non ſub tecto, ídeò non in templo Judáico, ne ſibi Judæi hóſtiam vindicárent, neve putáres pro illa gente tantùm hanc offerri. Idcircò extra urbem & mœnia; ut diſcas univerſále ſacrifícium eſſe, quia pro univerſa terra erat oblátio; & purgatiónem item eſſe commúnem, non peculiárem, quemádmodùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néſcio hóminem iſtum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ ſicut aliénum habuérunt me, & quaſi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job* 19.

Lectio v. *n.* 2.

VIs díſcere áliud ejus inſígne opus? Paradíſum clauſum hódiè nobis apéruit. Hâc quippe die, hâc ipsâ horâ latrónem eò introduxit Deus. Hódiè antíquam pátriam nobis réddidit: hódiè in pátriam civitátem nos reduxit: nam, Hódiè, inquit, mecum eris in paradíſo. Quid dicis? crucifixus es & clavis afixus, & paradíſum pollicéris? Etiam, inquit; ut in cruce virtútem meam ediſcas. Quia enim res erat triſtis, ne natúræ crucis atténderes, ſed Crucifixi virtútem edíſceres, in cruce hoc pérpetrat miráculum, quod ejus maximè virtútem demonſtrat. Non enim cùm mórtuum ſuſcitáret; non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret, ſed crucifixus, clavis perforátus, contuméliis, ſputis, convíciis, oppróbriis onerátus, ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit, ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creatúram quippe totam commóvit; petras ſcidit, ſed petrâ duriórem latrónis ánimam attraxit.

℟. Quem vultis dimittam vobis Barabbam, an Jeſum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jeſu? Dicunt omnes: * Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur homo iſte; síquidem non quærit pacem pópulo, ſed malum: * Crucifigátur. *Matth.* 27. *Jerem.* 38.

Lectio vj. n. 3.

SEd quid tantum fecit latro, ínquies, ut poſt crucem paradíſum ſit adeptus? Viſne ut virtútem ejus bréviter demonſtrem? Cùm Petrus negábat infrà, tunc ille ſuprà confitebátur. Diſcípulus viliſſimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumſtantem, clamantem, blaſphémias & dictéria jaculantem, non attendit illis: non cogitávit præſentem Crucifixi vilitátem; ſed fidei óculis hæc ómnia prætergrédiens, miſſis illis vílibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum, & ad ipſum ánimo procumbens, dicébat: Meménto meî, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Vides quantórum nobis bonórum crux cauſa fúerit? Dic mihi, regnum petis? Quid vides hujúſmodi? Clavi & crux in conſpectu ſunt. Verùm ea ipſa crux, inquit, eſt ſymbolum regni. Ideò ipſum regem voco, quia vídeo crucifixum. Regis enim eſt pro ſúbditis mori. Hic ipſe dixit: Bonus paſtor ánimam ſuam ponit pro óvibus: ergo & bonus rex ánimam ſuam ponit pro ſúbditis. Quóniam ígitur ánimam ſuam póſuit, ideò regem illum voco. Meménto meî, Dómine, in regno tuo.

℞. Jeſum flagellis cæſum mílites índuunt púrpura, & impónunt ei ſpíneam corónam; & cœpérunt ſalutáre eum: Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine, & conſpuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus; fáciem meam non averti à conſpuéntibus in me: * Percutiébant caput ejus arúndine, & conſpuébant eum. *Marc.* 15. *Iſ.* 50.

IN III. NOCTURNO.

In Pſalm. Exaudi.... cùm déprecor. 125. *Ant.* 1. *f.* Protexiſti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem; quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas.

In Pſalm. Salvum me fac, Deus. *cum ſuis diviſionibus*, 108. *Ant.* 4. E. Quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

In Pſal. Ut quid, Deus, repuliſti. *cum ſua diviſione*, 137.

Ant. 2. D. Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: memor eſto improperiórum tuórum.

℣. Oppróbria exprobrántium tibi

℞. Cecidérunt ſuper me. *Pſ.* 68.

Lectio vij.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Cap. 4 *&* 5.

HAbentes Pontíficem magnum qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus aſſumptus, pro homínibus conſtitúitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis: qui condolére poſſit iis qui ignórant & errant; quóniam & ipſe circúmdatus eſt infirmitáte: & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro ſemetipſo offerre pro peccátis.

℟. Suſcepérunt Jeſum, & eduxérunt. * Et bájulans ſibi crucem, exívit Jeſus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocauſti, & impóſuit ſuper Iſaac fílium ſuum: * Et bájulans ſibi crucem, exívit Jeſus in eum qui dícitur Calváriæ locum. *Joan.* 19. *Gen.* 22.

Lectio viij. *Cap.* 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit, ut Póntifex fíeret; ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es Sacerdos in ætérnum ſecundùm órdinem Melchíſedech. Qui in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicationeſque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia. Et quidem cùm eſſet Fílius Dei, dídicit ex eis quæ paſſus eſt, obediéntiam; & conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus ſibi cauſa ſalútis ætérnæ, appellátus à Deo Póntifex juxta órdinem Melchíſedech.

℟. Crucifixérunt Jeſum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à ſiniſtris. Jeſus autem dicébat: * Pater, dimitte illis; non enim ſciunt quid fáciunt. ℣. Cum ſcelerátis reputátus eſt; & ipſe peccáta multórum tulit, & pro tranſgreſſóribus rogávit. * Pater. *Luc.* 23. *Iſ.* 53.

Lectio ix. *cap.* 7.

ET álii quidem plures facti ſunt ſacerdótes, idcircò

quòd morte prohiberentur permanére, hic autem eò quòd máneat in ætérnum, ſempitérnum habet ſacerdótium. Unde & ſalváre in perpétuum poteſt accedentes per ſemetipſum ad Deum ſemper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens impollútus, ſegregátus à peccatóribus, & excélſior cœlis factus: qui non habet neceſſitátem quotídiè, quemádmodùm ſacerdótes, priùs pro ſuis delictis hóſtias offerre, deinde pro pópuli; hoc enim fecit ſemel, ſeipſum offerendo.

℟. Ipſe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, attrítus eſt propter ſcélera noſtra: * Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus. ℣. Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. * Diſciplína *Repet.* ℟. Ipſe. *uſque ad* ℣. Peccáta. *Iſ.* 53. 1. *Petr.* 2.

AD LAUDES.

In Pſalm. Verba mea. 76.

Ant. 8. c. POſuit Pilátus títulum ſuper crucem. Erat autem ſcriptum: Jeſus Nazarénus, Rex Judæórum. *Joan.* 19.

In Pſ. Quemádmodùm *cum ſua diviſ.* 81. *Ant.* 5. a. Mílites cùm crucifixiſſent eum accepérunt veſtimenta ejus & túnicam, mittentes ſortem ſuper eis, quis quid tólleret. *Joan.* 19. *Marc.* 15.

In Pſalm. Miſerére meî, Deus, miſerére meî. 128. *Ant.* 7. a. Prætereuntes blaſphemábant eum, moventes cápita ſua, & dicentes: Salva temetipſum; ſi Fílius Dei es, deſcende de cruce. *Matth.* 27.

Ant. 3. à. Dedérunt.

Capitulum. Iſaiæ 5.

CAntábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ ſuæ.

Vínea facta eſt dilecto meo* in cornu fílio ólei.

Et ſepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam electam;

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & tórcular extruxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruſcas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúſalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? * an quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labruſcas?

Et nunc oſtendam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: * áuferam ſepem ejus, & erit in direptiónem.

Diruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam deſertam: non putábitur, & non fodiétur; * & aſcendent vepres & ſpinæ.

Et nûbibus mandábo * ne pluant ſuper eam imbrem.

Ant. Dedérunt ei vinum bibere cum felle miſtum; & mílites acétum offerentes ei, illudébant, dicentes: Si tu es Rex Judæórum, ſalvum te fac. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

In Pſalm. Cantáte.... laus ejus. 135. *Ant.* 6. F. Unus de latrónibus blaſphemábat eum. Reſpondens autem alter increpábat eum, dicens: Nos quidem digna factis recípimus; hic verò nihil mali geſſit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dicébat ad Jeſum: Dómine, memento meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jeſus: Amen dico tibi; hódiè mecum eris in paradíſo. *Luc.* 23.

Kyrie, eléiſon, &c. *ut heri.* 303.

AD HORAS.

Poſt Pſalmos dicitur:

Ant. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Pſ. Miſerére. * 141.

Oratio, Réſpice, quæſumus. 296.

AD VESPERAS.

Dicuntur ſine cantu Pſalmi & Antiphonæ ſequentes.

In Pſalm. Niſi quia. 50. *Antiph.* Cum vidiſſet Jeſus matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat, dicit matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde dicit diſcípulo: Ecce mater tua. *Joan.* 19.

In Pſalm. Sæpè expugnavérunt. 119. *Ant.* Erat ferè hora ſexta, & ténebræ factæ ſunt in univerſam terram uſque in horam nonam; & obſcurátus eſt ſol. *Luc.* 23.

In Pſalm. Eripe me. *cum ſua diviſ.* 121. *Ant.* Circa horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? *Matth.* 27.

In Pſalm. Dómine, clamávi ad te. 68. *Ant.* Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. *Joan.* 19.

In Pſalm. Voce meâ. 68. *Ant.* Vas erat acéto plenum; illi autem ſpóngiam plenam acéto hyſſópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* Cùm accepiſſet Jeſus acétum, dixit: Conſummátum eſt. Et clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas com-

mendo ſpíritum meum. Et inclinato cápite, trádidit ſpíritum. *Joan.* 19. *Luc.* 23.

Oratio, Réſpice. 296.

AD COMPLETORIUM. *Ut ſuprà*, 296.

SABBATO SANCTO.

IN I. NOCTURNO.

In Pſalm. Dómine, Deus meus. *cum ſua diviſione*, 52. *Ant.* 2. D. Conſumétur nequítia peccatórum; & díriges juſtum, Dómine.

In Pſalm. Dómine, quis habitábit. 53. *Ant.* 4 E. Habitábit in tabernáculo tuo: requieſcet in monte ſancto tuo.

In Pſalm. Conſerva me. 87. *Ant.* 7. ç. Caro mea requieſcet in ſpe.

℣. Non derelinques ánimam meam in inferno,

℟. Nec dabis ſanctum tuum vidére corruptiónem. *Pſ.* 15.

Lectio j.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ. *Cap.* 4.

QUómodò obſcurátum eſt aurum, mutátus eſt color óptimus, diſperſi ſunt lápides ſanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amicti auro primo, quómodò reputáti ſunt in vaſa téſtea, opus mánuum fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos ſuos: fília pópuli mei crudélis quaſi ſtrúthio in deſerto. Adhæſit lingua lacténtis ad palátum ejus in ſiti: párvuli petiérunt panem, & non erat qui frangeret eis. Qui veſcebantur voluptuóſè, interiérunt in viis: qui nutriebantur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora. Et major effecta eſt iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum; quæ ſubverſa eſt in momento, & non cepérunt in ea manus. Jerúſalem.

℟. Aſpícient ad me quem confixérunt: & * Plangent eum planctu quaſi ſuper unigénitum, & dolébunt ſuper eum ut in morte primogéniti. ℣. Centúrio, & qui cum eo erant, timuérunt valde, dicentes: Verè Fílius Dei erat iſte. Et percutientes péctora ſua, revertebantur: * Plangent. *Zach.* 12. *Matth.* 27. *Luc.* 23.

Lectio ij.

CUm adhuc ſubſiſterémus, defecérunt óculi noſtri ad auxílium noſtrum vanum, cùm reſpicerémus attenti ad gentem quæ ſalváre non póterat. Lubricavérunt veſtigia noſtra in itínere plateárum noſtrárum, appropinquávit finis noſter: compléti ſunt dies noſtri, quia venit finis noſter. Velocióres fuérunt perſecutóres noſtri áquilis

cœli : ſuper montes perſecúti ſunt nos, in deſerto inſidiáti ſunt nobis; Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris; cui díximus : In umbra tua vivémus in géntibus. Gaude & lætáre, fília Edom, quæ hábitas in terra Hus : ad te quoque pervéniet calix, inebriáberis atque nudáberis. Compléta eſt iníquitas tua, fília Sion; non addet ultrà ut tránſmigret te : viſitávit iniquitátem tuam, fília Edom, diſcoopéruit peccáta tua. Jerúſalem.

℟. In una domo comedétur agnus, nec efferétis de cárnibus ejus foràs, & * Os non comminuétis ex eo. ℣. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ut Scriptúra implerétur : * Os. *Exod.* 12. *Joan.* 19.

Lectio iij.

De Oratióne Jeremíæ Prophétæ.

Cap. 5.

DEfécit gáudium cordis noſtri : verſus eſt in luctum chorus noſter. Cécidit coróna cápitis noſtri : væ nobis quia peccávimus! Proptéreà mœſtum factum eſt cor noſtrum; ídeò contenebráti ſunt óculi noſtri. Propter montem Sion quia diſpériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanébis, ſólium tuũ in generatiónem & generatiónem. Quare in perpétuum oblivíſcéris noſtrî? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur : ínnova dies noſtros ſicut à princípio. Sed projíciens repuliſti nos; irátus es contra nos vehementer. Jerúſalem.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jeſu apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua, * In ablutiónem peccatóris. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

In Pſalmum Dómini eſt terra. 57. *Ant.* 5. a. Elevámini, portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ.

In Pſalm. Exaltábo te, Dómine. 7.

Ant. 8. G. Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam.

In Pſalm. Exaudi, Deus, deprecatiónem meam. 107. *Ant.* 1. g. Intende, Deus, oratióni meæ : à fínibus terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, miſerére meî,

℟. Et reſúſcita me, & retríbuam eis. *Pſ.* 40.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

De Cœmet. & Cruce t. 2. Ed. Ben. num. 2.

HOdiè, dilectiſſimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noſter: hódiè portas æreas confrégit, hódiè vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas æreas; ſed, Confrégit; ut inútilis deinceps carcer fiat. Non Abſtulit vectes, ſed Contrívit; ut cuſtódia deinceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quando ígitur Chriſtus confrégit; quis álius reparáre póterit? Reges, cùm vinctos dimíttere volunt, miſſis epíſtolis non ita agunt; ſed tam fores quàm cuſtódes relinquunt, ut oſtendant eò dénuò ingrediendum eſſe, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco áliis. Non ita Chriſtus: ſed demonſtráre volens mortem jam ad finem metamque perveniſſe; æreas ejus portas confrégit, hoc eſt, immítem illam, & inexorábilem mortis neceſſitátem.

℟. Chriſtus pro peccátis noſtris mórtuus eſt, ut nos offerret Deo, mortificátus carne, vivificátus autem ſpíritu, in quo * Et his qui in cárcere erant, ſpirítibus véniens prædicávit. ℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrégit; * Et his. 1. *Petr.* 3. *Pſ.* 106.

Lectio v.

POrrò, quod admiratióne digníſſimum eſt, Rex ipſe ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquam hoc dignarétur fácere; ſed miniſtri vinctos dimittunt. Secùs hîc: ípſemet Rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque detentos in cárcere (de eo enim quem fínxerat erubéſcere non pótuit), & confrégit fores, & vectes contrívit. Superáſtitit inferno; & deſertam fecit totam illíus cuſtódiam; carceriſque cuſtóde in víncula conjecto, ad nos remeávit. Tyrannus captívus ducebátur; fortis vinctus; ipſa mors, abjectis armis, nuda ad pedes regis cucurrit.

℟. Participávit carni & sánguini, * Ut per mortem deſtrúeret eum qui habébat mortis impérium, id eſt, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. ℣. Præcipitábit mortem in ſempiternum, quia Dóminus

locútus eſt;* Ut. *Hebr.* 2. *Iſ.* 25.

Lectio vj.

VIdiſti mirandam Victóriam? vidiſti crucis benefícia? De morte immortáles facti ſumus: hæc ſunt præclára crucis facínora. Intellexiſti victóriam, intellexiſti modum victóriæ; diſce nunc quómodò ſine labóre & ſudóre noſtro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non ſtétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna noſtra. Cùm ergo & noſtra ſit victória, mílites imitémur, lætiſque vócibus victóriæ laudes & cármina hódiè decantémus. Dicámus, Dóminum laudantes: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi ſtímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones erectum, gládius contra peccátum, gládius quo ſerpentem confódit Chriſtus. Crux Patris volúntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Eccléſiæ ſecúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni; * Ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In ſánguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu; * Ut. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

In Pſalm. Notus in Judæa Deus. 126. *Ant.* 7. d. In pace factus eſt locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

In Pſalm. Dómine Deus ſalútis meæ. 132. *Ant.* 4. d. Factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

In Pſalm. Deus ultiónum Dóminus. *cum ſua diviſ.* 84. *Ant.* 6. F. Niſi quia Deus adjúvit me, paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me:

℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat? *Pſ.* 40.

Lectio vij.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Cap. 9.

CHriſtus aſſiſtens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id eſt, non hujus creatiónis, neque per ſánguinem hircórum aut vitulórum, ſed per próprium ſánguinem introívit ſemel in Sancta, æternâ redemptióne inventâ.

Si enim ſanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aſperſus inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis; quantò magìs ſanguis Chriſti, qui per Spíritum ſanctum ſemetipſum óbtulit immaculátum Deo, emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis, ad ſerviendum Deo viventi?

℟. Quando appenſus fúerit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, ſed in eadem die ſepeliétur; * Quia maledictus à Deo eſt omnis qui pendet in ligno. ℣. Chriſtus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3:

Lectio viij.

ET ídeò novi teſtamenti mediátor eſt; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant ſub priori teſtamento, repromiſſiónem accípiant qui vocáti ſunt, ætérnæ hæreditátis. Ubi enim teſtamentum eſt, mors neceſſe eſt intercédat teſtatóris. Teſtamentum enim in mórtuis confirmátum eſt: alióquin nondum valet, dum vivit qui teſtátus eſt. Unde nec primum quidem ſine ſánguine dedicátum eſt. Lecto enim omni mandáto legis à Móyſe univerſo pópulo, accípiens ſánguinem vitulórum & hircórum cum aqua, & lana coccínea, & hyſſópo; ipſum quoque librum & omnem pópulum aſperſit, dicens: Hic ſanguis teſtamenti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii ſánguine ſimíliter aſperſit. Et ómnia penè in ſánguine ſecundùm legem mundantur; & ſine ſánguinis effuſióne non fit remíſſio.

℟. In die illa radix Jeſſe qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur; * Et erit ſepulcrum ejus gloriόſum. ℣. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris ſecundùm Scriptúras, & ſepultus eſt: * Et erit ſepulcrum. *Iſ.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

NEceſſe eſt ergo exemplária quidem cœléſtium his mundári, ipſa autem cœléſtia melióribus hóſtiis quàm iſtis. Non enim in manufacta ſancta Jeſus introívit, exemplária verórum; ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis: neque ut ſæpè ófferat ſemetipſum, quemádmodùm Póntifex intrat in ſancta per ſíngulos annos in ſánguine alièno; alióquin oportébat eum frequenter pati ab orígine mundi: nunc autem ſemel in conſummatióne ſeculórum, ad

deſtitutiónem peccáti, per hóſtiam ſuam appáruit. Et quemádmodùm ſtatútum eſt homínibus ſemel mori, poſt hoc autem judícium; ſic & Chriſtus ſemel oblátus eſt ad multórum exhaurienda peccáta: ſecundò ſine peccáto apparébit expectántibus ſe in ſalúté.

℟. Chriſtus novi teſtamenti mediátor, * Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id eſt, carnem ſuam, in intróitum ſanctórum; nondum propalátam, adhuc prióre tabernáculo habente ſtatum. ℣. Aſcendet pandens iter ante eos, & Dóminus in cápite eórum, * Initiávit. *Repetit.* ℟. Chriſtus. *uſque ad* ℣. Aſcendet. *Hebr.* 9 *&* 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

In Pſ. Júdica me, Deus. 82.

Ant. 4. d. ERo mors tua, ô mors: morſus tuus ero, inferne. *Oſee* 13.

In Pſ. Inclina, Dómine. *cum ſua diviſ.* 141.

Ant. 3. *à.* De manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos. *Oſ.* 13.

In Pſalm. Dómine, exaudi..... áuribus, *cum ſua diviſione,* 133. *Ant.* 8. c. Penetrabo omnes inferióres partes terræ, & inſpíciam omnes dormientes, & illuminábo omnes ſperantes in Dómino. *Eccli.* 24.

Ant. 4. E. Sicut.

Canticum Jonæ. Cap. 2.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum, * & exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi,* & exaudiſti vocem meam.

Et projeciſti me in profundum in corde maris, * & flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

Et ego dixi: Abjectus ſum à conſpectu oculórum tuórum: * verúmtamen rurſùs vidébo templum ſanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ* uſque ad ánimam.

Abyſſus vallávit me, * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium deſcendi: * terræ vectes concluſérunt me in æternum.

Et ſublevábis de corruptióne vitam meam,* Dómine Deus meus.

Cùm anguſtiáretur in me ánima mea, Dómini recordátus ſum; * ut véniat ad te orátio mea ad templum ſanctum tuum.

Qui cuſtódiunt vanitátes fruſtrà,* miſericórdiam ſuam derelinquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi: * quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino.

Ant. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus & tribus nóctibus, ſic erit Fílius hóminis in corde terræ. *Matth.* 12.

In Pſalm. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus. 61.

Ant. 2. D. Dabit ímpios pro ſepultúra, & dívitem pro morte ſua; eò quòd iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. *Iſ.* 53.

Ad Benedictus. *Ant. 6. C.* Accepérunt Joſeph & Nicodémus corpus Jeſu, & ligavérunt illud línteis cum aromátibus, & poſuérunt in monumento. *Joan.* 19.

Kyrie, &c. *ut ſuprà.* 303.

AD HORAS

Poſt Pſalmos dicitur, Ant. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum; & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. *Philipp.* 2.

Pſ. Miſerére. * 141.

Oratio.

RESpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; Qui tecum.

¶ *Factâ Communione in Miſſa, pro Veſperis dicuntur tantùm Pſalmus & Canticum ſequens, cum ſuis Antiphonis, ſine* Glória Patri.]

AD VESPERAS.

Non præmittitur Deus, in adjutórium.

Ant. 5. a. Allelúia.

Pſalmus. 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Allelúia, quóniam in ætérnum, allelúia, miſericórdia ejus. Allelúia, allelúia. *Pſ.* 135.

Ad Magníficat. *Ant. 6.* F. Cùm tranſiſſet sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jeſum. Allelúia. *Marc.* 16.

Sacerdos ad altare dicit:

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui nos per Paſchále myſtérium docuiſti vetuſtátem vitæ relínquere, & in novitáte ſpíritûs ambuláre: præſta ut Unigénitus tuus per hoc ſacramentum nobis vitam ſuam tríbuat, qui mortem noſtram ſuſcépit, & occídit; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſé-

cula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde, ℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Diaconus dicit: Ite, Miſſa eſt. ℟. Deo grátias.

¶ *Extra Chorum*, VESPERÆ *dicuntur ut ſuprà, cum Oratione ſequenti.*

Non dicitur Dóminus vobiſcum, *nec* Orémus.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut divíno múnere ſatiáti, & ſacris miniſtériis innovémur, & móribus; Per Dóminum. *Poſt Orationem nihil additur.*]

AD COMPLETORIUM.

Non præmittitur Converte nos, Deus ſalutáris noſter. *nec* Deus, in adjutórium. *ſed dictis, ſine* Glória Patri. *Pſalmis* Cùm invocárem.... Qui hábitat.... & Ecce nunc benedícite. 29. *de* 2. *in* b. *dicitur* Allelúia.

Deinde, Nunc dimittis. 32. *de* 8. *in* G. *ſine* Glória Patri. *ſub Antiph.* Véſpere ſábbati, quæ luceſcit in prima ſábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére ſepulcrum. Allelúia. *Matth.* 28.

Statim ſequitur Oratio, ante quam non dicitur Dóminus vobiſcum. *nec* Orém.

Oratio.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per.

Non dicitur Dóminus vobiſcum, *nec* Benedicámus.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

AD NOCTURNUM.

℣. Dómine, lábia, &c. *cum* Allelúia.

Invit. Allelúia. Surrexit Dóminus verè : * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 24.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Non dicitur Hymn. nec accinitur jubilus in fine Antiphonarum : quod ſervatur etiam ad omnes Horas per totam Octavam.

In Pſalm. Quare fremuérunt gentes. 3.

Ant. J. REpromiſſiónem Deus adimplévit, reſúſcitans Jeſum, ſicut & in Pſalmo ſcriptum eſt : Fílius meus es tu, ego hódiè génui te. Allelúia. *Act.* 13.

In Pſalm. Conſerva me. 87. *Ant.* 4. *D.* Quòd Deus ſuſcitávit eum à mórtuis, ámpliùs jam non reverſúrum in corruptiónem, ita dixit : Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Allel. *Act.* 13.

In Pſalm. Exaltábo te. 7. *Ant.* 8. G. Definíto consílio, & præſciéntiâ Dei tráditum Deus ſuſcitávit, ſolútis dolóribus inferni, juxta quod impoſsíbile erat teneri illum ab eo. Allelúia. *Act.* 2.

℣. Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam : ℟. Salvaſti me à deſcendéntibus in lacum. *Pſ.* 29.

Pater noſter. *Abſol.* Benedictus. *Bened.* Confiteámur in ore. 144.

Lectio j.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Cap. 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipsíus baptizáti ſumus ? Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem ; ut quómodò Chriſtus ſurrexit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantati facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus. Hoc ſcientes quia vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus

tus

tus eſt à peccáto. Si autem mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus, quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemel; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos exiſtimáte vos mórtuos quidem eſſe peccáto; viventes autem Deo in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Tu autem.

℟. Ego ſum primus & noviſſimus, & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum: † Et hábeo claves mortis & inferni. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & ſoporátus ſum, & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me: * Et Ecce ſum vivens. Glória Patri. † Et hábeo. *Apoc.* 1. *Pſ.* 3.

Bened. Interpellet. 144.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Paſch.*

Reſurréctio Dómini noſtri Jeſu Chriſti nova vita eſt credéntium in Jeſum; & hoc eſt ſacramentum paſſiónis & reſurrectiónis ejus, quod valde noſſe & ágere debétis. Non enim ſine cauſa vita venit ad mortem; non ſine cauſa fons vitæ, unde bíbitur ut vivátur, bibit hunc cálicem qui ei non debebátur. Non enim Chriſto debebátur mors. Huic conditióni mortis obſtrictus náſcitur omnis homo, ſed præter illum hóminem qui homo factus eſt, ne períret homo. Pœna culpæ mors: Dóminus Jeſus Chriſtus mori venit, peccáre non venit. Communicando nobiſcum ſine culpa pœnam, & culpam ſolvit & pœnam. Quam pœnam ſolvit? Quæ nobis debebátur poſt iſtam vitam. Ergo crucifixus eſt, ut in cruce oſténderet véteris hóminis noſtri occáſum; & reſurrexit, ut in ſua vita oſténderet noſtræ vitæ novitátem.

℟. Ecce terræ motus factus eſt magnus; * Angelus enim Dómini deſcendit de cœlo; & accédens revolvit lápidem, & ſedébat ſuper eum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ; * Angelus. Glória Patri. * Angelus. *Repet.* ℟. Ecce. *uſque ad* ℣. Terra. *Matth.* 28. *Pſ.* 75.

Benedictio, Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti. 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum. *Cap.* 16.

IN illo témpore; María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme, emérunt arómata, ut venientes úngerent Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 21. *habit. in Baſilica B. M. in die Paſchæ*, *n.* 1.

AUdiitis, fratres caríſſimi, quòd ſanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant ſecútæ, cum aromátibus ad monumentum venérunt; & ei quem viventem diléxerant, étiam mórtuo, ſtúdio humanitátis, obſequuntur. Sed res geſta áliquid in ſancta Eccléſia ſignat gerendum. Sic quippe neceſſe eſt ut audiámus quæ facta ſunt, quátenùs cogitémus étiam quæ nobis ſint ex eórum imitatióne facienda. Et nos ergo in eum qui eſt mórtuus credentes, ſi odóre virtútum referti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monumentum profectò illíus cum aromatibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromatibus venérunt, quia vidélicet illæ mentes ſupernos cives aſpiciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per ſancta deſidéria proficiſcuntur.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNá ſábbati valde dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum a monumento. Allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem ſedentem in dextris, & obſtupuérunt. Allelúia. *Marc.* 16.

Ant. 8. c. Erat autem aſpectus ejus ſicut fulgur, & veſtimentum ejus ſicut nix. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 7. d. Præ timóre.

Canticum. Iſaiæ 63.

QUis eſt iſte qui venit de Edom, * tinctis véſtibus de Boſra.

Iſte formóſus in ſtola ſua, * gradiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ.

Ego qui loquor juſtítiam, * & propugnátor ſum ad ſalvandum.

Quare ergo rubrum eſt indumentum tuum, * & veſtimenta tua ſicut calcántium in torculari?

Tórcular calcávi ſolus, * & de géntibus non eſt vir mecum.

Calcávi eos in furóre

meo, * & conculcávi eos in ira mea.

Et aſperſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtimenta mea, * & ómnia indumenta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumſpexi, & non erat auxiliátor: * quæsívi, & non fuit qui adjuváret.

Et ſalvávit mihi bráchium meum; * & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi.

Ant. Præ timóre autem ejus extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Reſpondens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; ſcio enim quòd Jeſum quæritis: non eſt hîc. Allel. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Verſic. dicitur ſine neumate: Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Surrexit ſicut dixit: veníte, & vidéte locum ubi póſitus erat Dóminus. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reſeraſti: vota noſtra, quæ præveniendo aſpiras, étiam adjuvando proſéquere; Per eumdem.

℣. Dóminus vobíſcum. Benedicámus.

AD HORAS, Pſalmi de Dominicâ.

AD PRIMAM *non dicitur Symbolum* Quicumque.

Dicto Deus, in adjutórium. *non dicitur Hymnus; ſed abſolutè inchoatur Pſalmus de* 2. *in* b. *& loco Antiphonæ, Capituli,* ℟℟. *brev. & Verſic. dicitur.* Allelúia. *ſemel; deinde,* Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Et ſtatim dicitur,* Dóminus vobíſcum. *& Oratio, quæ ad Primam eſt Oratio ſolita, quam ſequitur lectio Martyrologii, & reliquum Capituli Officium, ad cujus abſolutionem legitur.*

CANON.

Ex Concílio Matiſconenſi ſecundo.

Ann. 585. *Can.* 2.

PAſcha noſtrum, in quo ſummus Sacerdos & Póntifex pro noſtris delictis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus eſt, debémus omnes feſtivíſſimè cólere, & ſédulæ obſervatiónis ſinceritáte in ómnibus venerári; ut.... omnes ſimul coadunáti, hymnis Paſchálibus indulgentes, perſeveratiónis noſtræ præſéntiam quo;

tidiánis ſacríficiis oſtendamus, laudantes Creatórem ac Regeneratórem noſtrum véſperè, manè, & merídiè.

¶ *Prædictus modus Horarum ſervatur uſque ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè.*]

AD VESPERAS.

In Pſ. Dixit Dóminus. 26.

Ant. 6. F. DIcite diſcípulis ejus quia ſurrexit. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Pſ. Confitébor tibi. 27.

Ant. 4. E. Ecce præcédit vos in Galilæam; ibi eum vidébitis. Allelúia, allelúia. *Matth.* 28.

In Pſal. Beátus vir. 27.

Ant. 1. *f.* Et exiérunt citò de monumento cum timóre & gáudio magno, currentes nuntiáre diſcípulis. Allelúia, allelúia *Matth.* 28.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Cùm ſerò eſſet die illo, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti; venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ ſequuntur uſque ad Completorium excluſivè; quæ tamen in Eccleſiis, ubi non ſunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò dicto* Benedicámus. *progreditur Clerus ad Fontes.*]

Eundo ad Fontes cantatur:

Ant. 1. A. Conſepulti.

Pſ. Laudáte, púeri. 28. *de* 3. *in* a. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Poſt Pſalmum cantatur Ant. Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem; ut, quómodò Chriſtus ſurrexit à mortuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Allelúia. *Rom.* 6.

Verſic. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

Oratio.

DEus, qui reſurrectiónis tuæ fidem per baptiſmi grátiam in nobis obſignáre voluiſti: concéde ut, à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ ambulémus; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Redeundo ad Chorum.

Ant. 7. d. Adoráte.

Pſal. In exitu Iſrael. 28. *cum* Glória Patri.

In Choro. Adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus; commoveátur à fácie ejus univerſa terra: dícite in géntibus quia Dóminus regnavit à ligno. *Pſ.* 95.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, ℟. Hic

factus eſt in caput ánguli. *Pſ.* 117.

Oratio.

DEus, cujus Fílius pro nobis crucifixus mundum redímere dignátus eſt: præſta, ut qui de noſtra redemptióne lætámur, æternis gáudiis, te donante, perfruámur; Per eumdem, &c.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Converte nos, &c. *dicuntur abſolutè Pſalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat. & Ecce nunc. 29. *Et in fine,* Allelúia. *ſemel.*

Deinde imponitur Hæc dies. & *dicitur* Nunc dimittis. *de* 2. *in A. Poſteà dicitur integrè* Hæc dies. *ut ſuprà ad Laudes. Oratio*, Víſita, quæſumus, 319.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Paſchæ.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Tres Pſalmi in unaquaque Feria notati, ſub ſola Ant. 2. D. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértia die ſecundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea

℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectiones & ℟℟. *ut infrà in qualibet die.*

AD LAUDES.

Ant. & Pſalmi cum Cantico ut in die Paſchæ.

Antiph. ad Benedictus. & *Orat. ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS, ut in die Paſchæ, præter Orationem. Canon, ut infrà in unaquaque die.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. ut in die Paſchæ.

Grad. Hæc dies, &c. & *Antiph. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die. In Proceſſione ad fontes, ut in die Paſchæ. Orationes ſunt propriæ cuilibet diei.*

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

Duplex majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio, 2.

Lectio j.

Incípiunt Actus Apoſtolórum. *Cap.* 1.

PRimùm quidem ſermónem feci de ómnibus, ô

Theóphile, quæ cœpit Jeſus facere & docére, uſque in diem quâ præcípiens Apoſtolis per Spíritum ſanctum, quos elégit, aſſumptus eſt: quibus & præbuit ſeipſum vivum poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris, quam audiſtis, inquit, per os meum; quia Jóannes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto, non poſt multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicentes: Dómine, ſi in témpore hoc reſtítues regnum Iſrael? Dixit autem eis: Non eſt veſtrûm noſſe témpora vel momenta quæ Pater póſuit in ſua poteſtáte; ſed accipiétis virtútem ſupervenientis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa, & Samaría, & uſque ad últimum terræ.

℟. Qui habitábant Jerúſalem, & príncipes ejus ignorantes Jeſum, * Petiérunt à Piláto ut interficerent eum; Deus verò ſuſcitávit eum a mórtuis tértiâ die. Allelúia, allelúia. ℣. Ipſi non cognovérunt cogitatiónes Dómini, & non intellexérunt conſílium ejus: * Petiérunt. *Act.* 13. *Mich.* 4.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *De reſurr. Domini.* 1.

Cum quadraginta diérum obſervántiâ hoc voluérimus operári, ut áliquid ſentirémus crucis in témpore Domínicæ paſſiónis; adnitendum nobis eſt, ut étiam reſurrectiónis Chriſti inveniámur eſſe conſortes, & de morte ad vitam, dum in iſto ſumus córpore, tranſeámus. Moriendum ergo eſt diabolo, & vivendum Deo: deficiendum iniquitáti, ut juſtítiæ reſurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova. Reſurréctio Dómini, non finis carnis, ſed commutátio fuit, nec virtútis augmento conſumpta ſubſtántia eſt. Quálitas tránſiit, non natúra defécit: & factum eſt corpus impaſſíbile, quod pótuit crucifigi, factum eſt immortále, quod pótuit occídi; factum eſt incorruptíbile, quod pótuit vulnerari. Agnoſcat ígitur pópulus Dei novam ſe eſſe in Chriſto creatúram. Nemo in id récidat, unde ſurrexit; ſed etiamſi pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus jacet, ſanári inſtanter desíderet ac levári. Hæc eſt enim ſalútis via, & cœn-

tæ in Chriſto reſurrectiónis imitátio. Hæc meditátio, dilectíſſimi, non pro ſola ſolemnitáte Paſcháli, ſed pro totíus vitæ ſanctificatióne retinenda eſt.

℟. O ſtulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti ſunt Prophétæ! * Nonne hæc opórtuit pati Chriſtum, & ita intráre in glóriam ſuam? Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonne. Glória. * Nonne. *Luc.* 24. *Iſ.* 53.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *C.* 24.

IN illo témpore; Duo ex diſcípulis Jeſu ibant ipsâ die in caſtellum quod erat in ſpátio ſtadiórum ſexaginta ab Jerúſalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 235. *in diebus Paſchæ. VI. n.* 2 & 3.

IN via cum illis tanquam comes ambulábat, & ipſe dux erat: útique vidébant, ſed non agnoſcébant. Tenebantur enim óculi eórum, ſicut audívimus, ne eum agnóſcerent. Eia, fratres ubi vóluit Dóminus agnoſci? In fractióne panis. Securi ſumus: panem frangimus, & Dóminum agnóſcimus. Nóluit agnoſci, niſi ibi, propter nos qui non cum viſúri eramus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quiſquis ergo fidélis es, quiſquis non inaniter Chriſtiánus vocáris, quiſquis Eccléſiam non ſine cauſa ingréderis, quiſquis verbum Dei cum timóre & ſpe audis, conſolétur te fráctio panis. Abſéntia Dñi non eſt abſéntia: habéto fidem, & tecum eſt quem non vides.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Incípiens Jeſus à Móyſe & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipſo erant. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui ſolemnitáte Paſcháli mundo remédia contuliſti: pópulum tuum, quæſumus, cœleſti dono proſéquere; ut & perfectam libertátem cónſequi mereátur, & ad vitam profíciat ſempitérnam; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Régula canónica ſancti Chrodogandi, Epíſcopi Metenſis.

Script. ann. 757. *Can.* 14.

QUi peccáta non impédiunt de Clero, ómnibus diébus Domínicis & Feſtivitátibus præcláris debet corpus & ſánguinem Dómini noſtri Jeſu Chriſti accípere; quia Dóminus in Evan-

gélio dicit : Qui mandúcat carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in eo. At ſi indignè quis ſacroſancta myſtéria súmpſerit, hic judícium ſibi mandúcat & bibit.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Regreſſi ſunt in Jeruſalem, & invenérunt congregátos úndecim, & eos qui cum illis erant; & ipſi narrábant quómodò cognovérunt Jeſum in fractióne panis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu ſancto cœleſtis regni pandis intróitum: auge ſuper fámulos tuos grátiam quam dediſti; ut qui ab ómnibus ſunt purgáti peccátis, nullis priventur promiſſis; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui pópulum tuum de hoſtis cállidi ſervitúte liberaſti : preces ejus miſericórditer réſpice, & adverſantes ei tuâ virtúte proſterne; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

FERIA TERTIA.

Duplex majus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Noct. Dominicæ, ut in Pſalterio, 4.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 2.

STans Petrus cum úndecim, levávit vocem ſuam, & locútus eſt : Viri Iſraelítæ, audíte verba hæc: Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & ſignis, quæ fecit Deus per illum in médio veſtrî, ſicut & vos ſcitis, hunc definíto consílio, & præſciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes, intereniſtis : quem Deus ſuſcitávit, ſolútis dolóribus inferni, juxta quod impoſsíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum : Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear : propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea, ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe; quóniam non derelinques ánimam meã in inferno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi feciſti vias vitæ; & replébis me jucunditate cum fácie tua. Viri fratres,

liceat audenter dícere ad vos de Patriarcha David, quóniam defunctus eſt, & ſepultus: & ſepulcrum ejus eſt apud nos uſque in hodiernum diem. Prophéta ígitur cùm eſſet, & ſciret quia jurejurando juraſſet illi Deus de fructu lumbi ejus ſedére ſuper ſedem ejus, próvidens locútus eſt de reſurrectióne Chriſti, quia neque derelictus eſt in inferno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jeſum reſuſcitávit Deus, cujus omnes nos teſtes ſumus.

℟. Vos Sanctum & Juſtum negaſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis: auctórem verò vitæ interfeciſtis, * Quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Allelúia, allel. ℣. Fílii hóminum, ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum, * Quem Deus. *Act.* 3. *Pſ.* 4.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarrat. in Pſalm. 101. *Serm.* 2. *n.* 7.

NOn laus fídei Chriſtianórum eſt, quia credunt mórtuum Chriſtum, ſed quia credunt reſurrexiſſe Chriſtum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidiſti. Quæ ígitur laus tua? Crédere reſurrexiſſe Chriſtum, & ſperáre te reſurrectúrum eſſe per Chriſtum, hæc eſt laus fídei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus eſt Jeſus, & confeſſus fúeris ore tuo quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris. Non ait: Si confeſſus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum, ſed quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis, ſi confeſſus fúeris, tunc ſalvus eris.

℟. Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego ſum, nolíte timére. Allelúia, allel. ℣. Ego ſum frater veſter, nolíte pavére; pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos: * Pax. Glória Patri. * Pax. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 24.

IN illo témpore; Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: Pax vobis; ego ſum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 26. *in Evang. n.* 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæſtio ánimum pulſat, quómodò poſt reſurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quòd, clauſis jánuis, ad diſcípulos

ingredi pótuit. Sed ſciendum nobis eſt quòd divína operátio, ſi ratióne comprehénditur, non eſt admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána ratio præbet experimentum. Sed hæc ipſa noſtri Redemptóris ópera, quæ ex ſemetipſis comprehendi nequáquam poſſunt, ex ália ejus operatióne penſanda ſunt, ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad diſcípulos, jánuis clauſis, quòd vidélicet ad humános óculos, per nativitátem ſuam, clauſo éxiit útero Vírginis. Quid ergo mirum, ſi clauſis jánuis, poſt reſurrectiónem ſuam, in æternum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exívit?

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Obtulérunt diſcípuli Dómino partem píſcis aſſi, & favum mellis : & cùm manducaſſet coram eis, ſumens relíquias, dedit eis. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper fœtu multíplicas, concéde fámulis tuis, ut ſacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt, Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, Qui tecum vivit & regnat, &c.

C A N O N.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1583. *tit. de Euch.* 1.

CUm nihil habeat Chriſtiána relígio ſacramento Euchariſtiæ præſtantius & auguſtius, nihilque ad ſanctè & inculpátè vivendum efficácius ejuſdem frequentiſſimâ participatióne, dolémus tantam eſſe Chriſtianórum hujus témporis incúriam, ut ſemel tantùm in anno ſumant tam ſalutáris Sacramenti ſubsídia.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati & reſúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remiſſiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, per quem nobis redémptio venit, & præſtátur adóptio : réſpice in ópera miſericórdiæ tuæ; ut in Chriſto renátis, & ætérna tribuátur hæréditas, & vera libertas; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nos, in cruce paſſus, prétio magno redímere voluiſti : infunde nobis virtútem auxílii tui, ut noſtra te ſemper vita glori-

ſicet; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

FERIA QUARTA
Duplex minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 7.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 2.

HIs audítis, compuncti ſunt corde, & dixérunt ad Petrum & ad réliquos Apóſtolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam, inquit, ágite, & baptizétur unuſquiſque veſtrûm in nómine Jeſu Chriſti in remiſſiónem peccatórum veſtrórum; & accipiétis donum Spíritûs ſancti. Vobis enim eſt repromíſſio, & fíliis veſtris, & ómnibus qui longè ſunt, quoſcumque advocáverit Dóminus Deus noſter. Aliis étiam verbis plúrimis teſtificátus eſt, & exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne iſta prava. Qui ergo recepérunt ſermónem ejus, baptizáti ſunt; & appóſitæ ſunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perſeverantes in doctrína Apoſtolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor: multa quoque prodígia & ſigna per Apóſtolos in Jeruſálem fiébant, & metus erat magnus in univerſis.

℟. Secundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos Deus in ſpem vivam per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis, * In hæreditátem incorruptíbilem & incontaminátam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit noſtrî, redémit nos Dóminus, quóniam in ætérnum miſericórdia ejus; * In hæreditátem. Allelúia, allelúia. 1. *Petr.* 1. *Pſ.* 135.

Lectio ij.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni. *Orat.* 41.

REſurrectiónis dies, fauſtumque princípium: proinde ob feſtum diem exſplendeſcámus: ei qui pro nobis paſſus eſt ac reſurrexit, múnera offerámus. Aurum fortaſſe me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póſſident ímprobi, & ſervi rerum terrenárum mundique príncipis. Imò verò noſmetipſos offerámus, hoc eſt, opes Deo caríſſimas, ipſoque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus: dignitátem noſtram agnoſcámus: exemplar noſtrum honóre proſe-

quámur: myſtérii vim intelligámus, & pro quo Chriſtus morte functus eſt. Simus ut Chriſtus, quóniam Chriſtus quoque ſicut nos. Efficiámur dii propter ipſum, quóniam ipſe quoque homo propter nos factus eſt. Aſſumpſit quod detérius erat, ut det quod præſtántius eſt: mendícus factus eſt, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam ſuſcépit, ut nos in libertátem aſſerámur: deſcendit, ut evehámur: tentátus eſt, ut vincámus: contemptus eſt, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus eſt, ut ſalútem nobis áfferat: aſcendit, ut eos qui in peccáti lapſu jacébant, ad ſeipſum trahat.

℟. Stetit Jeſus in líttore; non tamen cognovérunt diſcípuli quia Jeſus eſt. * Dicit eis: Mittite in déxteram navígii rete. Miſérunt, & jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píſcium. Allelúia, allel. ℣. Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit in cœlo, & in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis. * Dicit eis. Glória. * Dicit *Joan.* 21. *Pſ.* 134.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 21.

IN illo témpore; Manifeſtávit ſe íterùm Jeſus diſcípulis ad mare Tiberíadis. Manifeſtávit autem ſic: Erant ſimul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 24. *hab. in Baſilica ſancti Laurentii foris muros, Feriâ quartâ Paſchæ.*

LEctio ſancti Evangélii, quæ modò in áuribus veſtris lecta eſt, fratres mei, quæſtióne ánimum pulſat, ſed pulſatióne ſuâ vim diſcretiónis índicat. Quæri étenim poteſt cur Petrus, qui piſcátor ante converſiónem fuit, poſt converſiónem ad piſcatiónem rédiit; & cùm Véritas dicat, Nemo mittens manum ſuam ad arátrum, & aſpíciens retrò, aptus eſt regno Dei; cur repétiit quod derelíquit? Sed ſi virtus diſcretiónis inſpícitur, citiùs vidétur quia nimirùm negótium quod ante converſiónem ſine peccáto éxtitit, hoc étiam poſt converſiónem repétere culpa non fuit.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Dicit diſcípulis ſuis Jeſus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat diſcumbéntium interrogáre eum, Tu quis es? ſcientes quia Dóminus eſt. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

DEus, qui nos reſurrectiónis Domínicæ ánnuâ

ſolemnitáte lætíficas : concéde propítius, ut per temporália feſta quæ ágimus, pervenire ad gáudia ætérna mereámur; Per eumdem Dóminum noſtrum.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanénſi ſexto.

Ann. 1582. *tit.* 9.

PArochus, ſi quem Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliáve neceſſitáte verè impedítus non poteſt, ſacro Paſchæ témpore, ad Eccléſiam convenire, ubi ſanctíſſimam Communiónem cum céteris fidélibus percípiat; ad illum (etiamſi paucis ante diébus percéperit) ipſe, illo Paſcháli témpore, de more déferat.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Accipit Jeſus panem, & dat diſcípulis ſuis, & piſcem ſimíliter. Hoc jam tértiò maniſeſtátus eſt Jeſus, cùm reſurrexiſſet à mórtuis. Allelúia. *Joan.* 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam multíplicas ſóbole renaſcéntium : fac eam propítius gaudére de ſuórum proféctibus filiórum; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

In Choro, Oratio.

TUâ nos, quæſumus, Dómine, pietáte cuſtódi; ut qui Unigéniti tui paſſióne ſunt redempti, ejuſdem reſurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes; Per eumdem Dóminum noſtrum, &c.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 3.

PEtrus & Jóannes aſcendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris ſuæ, bajulabátur : quem ponébant quotídiè ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemóſynam ab introeúntibus in templũ. Is cùm vidiſſet Petrum & Jóannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemóſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Jóanne, dixit : Réſpice in nos. At ille intendébat in eos, ſperans ſe áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argentum & aurum non eſt mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula. Et apprehenſâ manu ejus dexte-

ra, allevávit eum, & prótinùs conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat: & intravit cum illis in templum ambulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantē Deum. Cognoſcébant autem illum, quòd ipſe erat qui ad eleemóſynam ſedébat ad ſpecióſam portam templi; & impléti ſunt ſtupóre.

℞. Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo virtútibus & prodígiis, per manus iniquórum affigentes, interemiſtis: * Quem Deus ſuſcitávit. Allelúia, allelúia. ℣. Ipſe eſt Deus vivens; & æternus in ſǽcula, fáciens ſigna & mirabília in cœlo & in terra: * Quem Deus ſuſcitávit. Allelúia, allelúia. *Act.* 2. *Dan.* 6.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Cur initio Pentecoſtes legantur Actus Apoſtolorum?

Serm. 4. *n.* 5 *&* 6.

MEritò quǽret áliquis quam tandem ob cauſam ſtatútum fúerit ut hiſtóriam crucis in die crucis & paſſiónis legámus; Apoſtolórum autem Acta non ipſis illis diébus, aut illo témpore quo patráta ſunt, legamus. Cauſam diligenter atténdite. Statim poſt crucem ac reſurrectiónem mirácula légimus Apoſtolórum, ut manifeſtam & indubitátam reſurrectiónis probatiónem habeámus. Excitátum illum à mórtuis, corpóreis óculis non vidiſti; ſed óculis fídei cernis illum à mórtuis excitátum. Non vidiſti illum his óculis a mórtuis excitátum; at per illa mirácula excitátum illum à mórtuis intuébere. Ad illum enim fídei conſpectum ſignórum exhibítio te dedúcet. Itaque multò major & evidéntior illa fuit demonſtrátio, quòd in ejus nómine ſigna fierent, quàm quòd excitatus ille à mórtuis apparéret. Cùm enim Petrum audiviſſent turbæ claudo dicentem: In nómine Jeſu Chriſti ſurge, & & ámbula, tria míllia & quinque míllia virórum Chriſto credidérunt.

℞. María ſtabat ad monuméntum foris, plorans. Dicit ei Jeſus: Múlier, quid ploras? quem quǽris? Illa exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei: Dómine, * Si tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuiſti eum, & ego eum tollam. Allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea: * Si tu ſuſtuliſti eum. Glória Patri. * Si tu ſuſtuliſti eum, & ego. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 20.

IN illo témpore; María ſtabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homilia ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 25. *habit. in Baſilica S. Joan. Later. n.* 4 & 5. *Feriâ quintâ Paſchæ.*

MUlier, quid ploras? quem quæris? Interrogatur dolóris cauſa, ut augeátur deſidérium; quátenùs cùm nomináret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æſtuáret. Illa exiſtimans quia hortulanus eſſet, dicit ei: Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum? quid eſt quòd viſo eo quem hortulanum crédidit, cui necdum díxerat quem quærébat, ait: Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum? Quaſi enim jam dixiſſet ex cujus deſidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere ſolet in ánimo ut quem ipſe ſemper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit; & tamen dicit, Si tu ſuſtuliſti eum; quia álteri non putat incógnitum, quem ſic ipſa contínuo plangit deſidério.

Ad Benedíctus. *Ant.* S. G. Surgens Jeſus manè, prima ſábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui Paſchale ſacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contuliſti: da méntibus noſtris, ut quod profeſſióne celebrámus, imitémur effectu; Per Dóminum noſtrum Jeſum.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalenſi. *Ann.* 1624. *c.* 5. *de Sacr.* 3.

SÆpiſſimè fidéles ad ſacratíſſimæ Euchariſtiæ ſumptiónem cum omni devotióne & compunctis córdibus accédere, peroptámus. Sed, ne omittant témpore Paſchatis id in própria Parochia præſtáre, ſacris Canónibus inſiſtentes ſtatuimus, eo témpore omnes Chriſti fidéles, tùm ad confeſſiónem peccatórum próprio Párocho, aut álii de ejus licéntia faciendam, tùm ad ſacram Euchariſtiam in eadem Eccléſia percipiendam tenéri & obligári, nulloſque álias præcepto Eccléſiæ ſatisfeciſſe, ac proindè in eos, ni reſipiſcant, ab Ordinário censúris agendum eſſe, declarámus.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Venit María Magdaléne annúntians diſcípulis: Quia vidi Dóminum. Allelúia *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Eccléſia tua, & ſuórum firmitáte membrórum, & nová ſemper fœcunditáte lætétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrũ. ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nobis ad celebrandum Paſchále ſacramentum liberióres ánimos præſtitiſti: doce nos & odiſſe quibus iráſceris, & amáre quæ præcipis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Noct. Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 3.

CUm tenéret (claudus) Petrum & Joánnem, cucurrit omnis pópulus ad eos ad pórticum quæ appellátur Salomónis, ſtupentes. Videns autem Petrus, reſpondit ad pópulum: Viri Iſraelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quaſi noſtrâ virtúte aut poteſtáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob, Deus patrum noſtrórum, glorificávit Fílium ſuum Jeſum, quem vos quidem tradidiſtis, & negaſtis ante fáciem Piláti, judicante illo dimitti. Vos autem Sanctum & Juſtum negaſtis, & petiſtis virum homicídam donári vobis; auctórem verò vitæ interfeciſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidiſtis & noſtis, confirmávit nomen ejus; & fides quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitátem iſtam in conſpectu ómnium veſtrûm.

℟. Convenérunt in civitáte iſta adversùs ſanctum Púerum tuum Jeſum, quem unxiſti: * Et nunc, Dómine, da ſervis tuis cum fidúcia loqui, in eo quòd manum tuam extendas ad ſanitátes & prodígia, per nomen ſancti Fílii tui Jeſu. Allelúia, allelúia. ℣. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Chriſtum ejus; * Et nunc. *Act.* 4. *Pſ.* 2.

Lectio ij.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homil 21. *in Evang. n.* 7.

ECce ad memóriam redit quòd crucifixo Dei Fílio Judæi inſultantes dicébant: Si rex Iſrael eſt, deſcendat de cruce, & crédimus ei. Qui, ſi de cruce tunc deſcénderet,

deret, nimírùm inſultántibus cedens, virtútem patiéntiæ non demonſtráret. Sed expectávit páululùm, torerávit oppróbria, irriſiónes ſuſtínuit, ſervávit patiéntiam díſtulit admiratiónem; & qui de cruce deſcéndere nóluit, de ſepulcro ſurrexit. Plus ígitur fuit de ſepulcro ſúrgere, quàm de cruce deſcéndere. Plus fuit mortem reſurgendo deſtrúere, quàm vitam deſcendendo ſerváre. Sed cùm Judæi hunc ad inſultatiónes ſuas de cruce deſcéndere mínimè cérnerent, cùm morientem vidérent, eum ſe viciſſe credidérunt, nomen illíus ſe quaſi extinxiſſe gavíſi ſunt. Sed ecce de morte nomen ejus per mundum crevit, ex qua hoc infidélis turba extinxiſſe ſe crédidit: & quem gaudébat occíſum, dolet mórtuum; quia hunc ad ſuam glóriam cognoſcit perveniſſe per pœnam.

℟. Videntes Jeſum diſcípuli adoravérunt. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: * Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Allelúia, allelúia. ℣. Ego conſtitútus ſum rex à Dómino ſuper Sion montem ſanctum ejus: * Data eſt mihi. Glória Patri. * Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. *Matth.* 28. *Pſ.* 2.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 28.

IN illo témpore; Undecim diſcípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi conſtitúerat illis Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POſt reſurrectiónem Jeſus in monte Galilææ conſpícitur, ibique adorátur: licèt quidam dúbitent, & dubitátiò eórum noſtram áugeat fidem. Tunc maniféſtiùs oſtènditur Thomæ; & latus lánceá vulnerátum, & manus fixas demonſtrat clavis. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Illi poteſtas data eſt, qui paulò antè crucifixus, qui ſepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póſteà reſurrexit. In cœlo autem & in terra poteſtas data eſt; ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

Ad Benedictus, *Ant.* 3. à. Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. Allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diverſitátem géntium in confeſſióne tui nóminis adunaſti: da ut

renátis fonte baptíſmatis una ſit fides méntium, & píetas actiónum; Per Dóminum.

CANON.

Ex Conſtitutiónibus Ecclé-ſiæ Gallicánæ in Conventu Melodunenſi.

Ann. 1579. *tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fidei ſinceritáte, ſpei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte pópuli excitandi ſunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti ſumptiónem admitti volentes probentur, & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei ſinceritátem, uſum & fructum tanti ſacramenti inſtituantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Qui credíderit & baptizátus fúerit, ſalvus erit. Allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui credentes in te fonte baptíſmatis innovaſti: hanc renátis in Chriſto concéde cuſtódiam, ut nullo erróris incurſu grátiam regeneratiónis amittant; per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Choro, Oratio.

DEus, qui ad ætérnam vitam in Chriſti reſurrectióne nos réparas: érige nos ad conſedentem in déxtera tua noſtræ ſalútis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit pro nobis judicatúrus advéniat idem Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter; Qui tecum vivit & regnat, &c.

SABBATO IN ALBIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Noct. Dominicæ, ut in Pſalterio. 7.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 3.

ET nunc, fratres, ſcio quia per ignorántiam feciſtis, ſicut & príncipes veſtri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Chriſtum ſuum, ſic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleantur peccáta veſtra; ut, cùm vénerint témpora refrigérii à conſpectu Dómini, & míſerit eum, qui prædicátus eſt vobis, Jeſum Chriſtum, quem oportet quidem cœlum ſuſcípere uſque in témpora reſtitutiónis ómnium quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſǽculo Prophetárum. Móyſes quidem dixit: Quóniam Prophétam ſuſcitábit vobis Dóminus Deus veſter de frátribus veſtris, tanquam me; ipſum audiétis juxta ómnia quæcumque locútus fúerit vobis. Erit autem; omnis ánima

quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ a Sámuel, & deinceps qui locúti ſunt, annuntiavérunt dies iſtos. Vos eſtis fílii Prophetárum, & teſtamenti quod diſpóſuit Deus ad patres noſtros, dicens ad Abraham: & in ſémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ. Vobis primùm Deus ſúſcitans Fílium ſuum, miſit eum benedicentem vobis, ut convertat ſe unuſquiſque à nequítia ſua.

℟. Jeſum à Názareth ſuſcitávit Deus tértiâ die, & præcépit nobis teſtificári; * Quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia, allelúia. ℣. Correxit orbem terræ, qui non commovébitur: judicábit pópulos in æquitáte; * Quia *Act.* 10. *Pſ.* 95.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 228. *in die Paſch. V. n.* 1. & 2.

Dies iſtos, quibus poſt paſſiónem Dómini noſtri Deo cantámus Allelúia, feſtos habémus in lætítia uſque ad Pentecoſten, quando miſſus eſt de cœlo promiſſus Spíritus ſanctus. Ex his diébus ſeptem vel octo qui nunc aguntur, ſacramentis infántium deputantur. Qui paulò antè vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebantur quóniam materna víſcera, ut naſcerentur, petendo pulsábant. Infantes dicuntur, quia modò nati ſunt Chriſto, qui priùs nati fúerant ſéculo. In illis eſt vita nováta, quæ in vobis debet eſſe firmáta; & qui jam fidéles eſtis, non eis exempla, quibus péreant, ſed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipſos álloquor, ut grana ſint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Eccléſiæ, óbſecro vos per quod accepiſtis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui diléxit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illuminávit vos, ut non ſectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Eccléſiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Unâ sábbati, María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum. Allelúia, allelúia. ℣. Fortis eſt ut mors diléctio. * Venit. Glória Patri. * Venit. *Joan.* 20. *Cant.* 8.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Unâ sábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 22. *hab. in Baſilica S. Joan. Later. Sabb. poſt Paſcha, n.* 1.

LEctio ſancti Evangélii, quam modò, fratres, audiſtis, valde in ſuperfície hiſtóricâ eſt aperta; ſed ejus nobis ſunt myſtéria ſub brevitáte requirenda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ eſſent, venit ad monumentum. Juxta hiſtóriam, notátur hora: juxta intelléctum verò myſticum, requiréntis ſignátur intelligéntia. María étenim auctórem ómnium, quem carne víderat mórtuum, quærébat in monumento: & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monumentum. Cucurrit cítiùs, diſcipuliſque nuntiávit. Sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt; vidélicet Petrus & Jóannes.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. *D.* Nondum ſciébant Scriptúram, quia oportébat Jeſum a mórtuis reſúrgere. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui feſta Paſchália venerando égimus, per hæc contíngere ad gáudia æterna mereámur; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Tolosáno. *Ann.* 1590. *part.* 2. *Can.* 5.

QUæ tanto animárum diſpéndio in locis quibuſdam increbuit, ſerò nímiùm communicandi conſuetúdo, ſánctiùs erit immutanda: adoleſcenteſque ii, quos de ſumendo myſtério ſatis decérnere poſſe Párochi vel Confeſſárii judicârint, ad Communiónem ſunt à Párochis recipiendi, imò étiam impellendi.

DOMINICA

IN ALBIS DEPOSITIS.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato, ut in Pſalterio. 138.

Ant. 1. *g.* COnfortábo domum Juda, & domum Joſeph: ego enim Dóminus Deus eórum, & congregábo illos, quia redémi eos. Allelúia. *Zach.* 10.

Ant. 6. F. Ad pópulos exaltábo ſignum meum: & afferent fílios in ulnis, & fílias

ſuper húmeros portábunt. Allelúia. *Iſ.* 49.

Ant. 5. a. Addúcet illos Deus Iſrael cum jucunditáte, in lúmine majeſtátis ſuæ, cum miſericórdia & juſtítia, quæ eſt ex ipſo. Allel. *Baruch.* 5.

Ant. 4. E. Miſerátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos. Allelúia. *Iſ.* 49.

Ant. 7. d. Ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. Allelúia. *Apoc.* 3.

Capitulum. Iſaiæ 60.

NOn óccidet ultrà ſol tuus, Jerúſalem, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem ſempitérnam, & complebuntur dies luctûs tui. Pópulus autem tuus omnes juſti, in perpétuum hæreditábunt terram.

Hymnus, Forti. *infrà*, 352.

℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, ℟. Et in nómine tuo exultábunt. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Numquid non tu, Dómine, percuſſiſti ſuperbum, vulneraſti dracónem? Et nunc qui redempti ſunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítia ſempiterna ſuper cápita eórum. Allelúia. *Iſ.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut infrà, 353.

AD NOCTURNUM.

Invitat. Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. *Luc.* 24.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymn. Adeſte. *infrà.* 346.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, 2. ſub ſola Ant.

1. *g.* Converſi eſtis ad Deum servíre Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis, quem ſuſcitávit ex mórtuis Jeſum. Allel. 1. *Theſſ.* 1.

℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, ℟. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 4.

FActum eſt in cráſtinum ut congregarentur Príncipes ſacerdótum, & Senióres, & Scribæ in Jerúſalem, & Annas princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Jóannes, & Alexander, & quotquot erant de génere Sacerdotáli. Et ſtatuentes Apóſtolos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine feciſtis hoc vos? Tunc replétus Spíritu ſancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & Senióres, audíte: Si nos hódiè dijudicámur in benefacto hóminis infirmi, in quo iſte ſalvus factus eſt, notum ſit ómnibus vobis & omni plebi Iſrael, quia in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti Nazaréni, quem vos crucifixiſtis, quem

Deus ſuſcitávit à mórtuis, in hoc iſte aſtat coram vobis ſanus. Hic eſt lapis qui reprobátus eſt à vobis ædificántibus, qui factus eſt in caput ánguli; & non eſt in álio áliquo ſalus Nec enim áliud nomen eſt ſub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos ſalvos fieri.

℞. Vos pópulus acquiſitiónis; qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei: * Qui non conſecúti miſericórdiam, nunc autem miſericórdiam conſecúti. Allel. allel. ℣. Dóminus elégit vos, quia dilexit vos, & redémit de domo ſervitútis: * Qui. 1. *Petr.* 2. *Deut.* 7.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 260. *al.* 11. *habit. die Dom. in Oct. Paſchæ.*

NE moras faciámus, actúri multa, regenerátis in baptiſmo, qui hódiè miſcendi ſunt pópulo, brevis, ſed gravis ſermo reddendus eſt. Vos qui baptizáti eſtis, & hódiè complétis ſacramentum Octavárum veſtrárum, bréviter accípite, & intellígite tranſlátam fuiſſe figúram circumciſiónis carnis ad circumciſiónem cordis. Infantes appellámini, quóniam regeneráti eſtis, & novam vitam ingreſſi eſtis, & ad vitam æternam renati eſtis, ſi hoc quod in vobis renátum eſt, malè vivendo non ſuffocétis. Reddendi eſtis pópulis, miſcendi eſtis plebi fidélium: cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falſos fidéles; quaſi confitendo fidéles, ſed malè vivendo infidéles. Vidéte quia teſtíficor vobis coram Deo & Angelis ejus; caſtitátem ſerváte, ſive conjugálem, ſive omnímodæ continéntiæ. Quicumque continéntiam voviſtis, réddite quod voviſtis; quia non exigerétur, ſi non voviſſetis Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnantur, ſed qui retrò réſpicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis veſtris. Cavéte à mendaciis & perjúriis. Cavéte à verboſitáte & luxúria. Quæcumque non vultis fieri vobis, nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? hæc ágite, & Deus pacis erit vobiſcum.

℞. Pax vobis: ſicut miſit me Pater, & ego mitto vos: * Accípite Spíritum ſanctum: quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta ſunt. Allelúia, allelúia. ℣. Vos ſacerdótes Dómini vocabímini: Miniſtri Dei noſtri, dicétur vobis. * Accípite. Glória Patri. * Accípite. *Joan.* 20. *Iſ.* 61.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 20.

IN illo témpore; Cùm ſerò eſſet die illo, unâ ſabbatórum, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 26. habit. in Baſilica ſancti Joan. Later. in Oct. Paſch. n. 2.

DIxit eis, Pax vobis: Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos; id eſt, Sicut miſit me Pater, Deus Deum; & ego mitto vos, homo hómines. Pater Fílium miſit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári conſtítuit. Quem vidélicet in mundum veníre ad paſſiónem vóluit: ſed tamen amávit Fílium, quem ad paſſiónem miſit. Electos verò Apóſtolos Dóminus non ad mundi gáudia, ſed, ſicut ipſe miſſus eſt, ad paſſiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre, & tamen ad paſſiónem míttitur: ita & diſcípuli à Dómino amantur, qui tamen ad paſſiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos; id eſt, Eâ vos caritáte dílígo, cùm inter ſcándala perſecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerandas paſſiónes fecit.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. CUm mórtui eſſétis in delíctis, convivificávit vos cum Chriſto Deus; donans vobis ómnia delícta. Allelúia. *Coloſſ.* 2.

Ant. 2. D. Mortificáti eſtis legi per corpus Chriſti, ut ſitis altérius qui ex mórtuis reſurrexit; ut fructificémus Deo. Allelúia. *Rom.* 7.

Ant. 5. a. Vos nunc ſalvos facit baptiſma per reſurrectiónem Jeſu Chriſti, qui eſt in déxtera Dei, deglútiens mortem. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 3. c. Omnes vos fílii Dei eſtis per fidem, quæ eſt in Chriſto Jeſu. Allelúia. *Galat.* 3.

Ant. 1. a. Quicumque in Chriſto baptizári eſtis, Chriſtum induiſtis. Allel. *Gal.* 3.

Capitulum. Apoc. 1.

GRátia vobis, & pax à Jeſu Chriſto, qui eſt teſtis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ; qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in sánguine ſuo.

Hymnus, Auróra lucis. *ut infrà.* 347.

℣. Tu es Deus qui facis mirabília : ℟. Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. c. Poſt dies octo, íterùm venit Jeſus, jánuis clauſis, & ſtetit in médio, & dixit : Pax vobis. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Paſchália feſta perégimus, hæc, te largiente, móribus & vitâ teneámus; Per.

AD HORAS, dicuntur Hymni cum Doxologia propria, ut infrà. 347.

Pſalmi de Dominica, ut in Pſalterio, ſub Antiph. de Laudibus, ut ſuprà.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Cùm mórtui.

Dicitur Symbolum Quicumque.

Capitul. & ℟. *br. ut infrà*, 348.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio.

Ann. 1573. *part.* 1. *tit.* 7.

QUicumque in Paſcha ab Diœcéſi abfúerit, is reverſus, ſe eo témpore ſacram communiónem ſumpſiſſe teſtátum fáciat ſcripto ſacerdótis a quo súmpſerit.... alióquin, ut Eccléſiæ præcepto páreat confeſſus in própria Parochiáli Eccléſia ſacram Euchariſtiam ſuſcípiat. Quod niſi fécerit prout juris eſt, pœná afficiátur.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Mortificáti.

Capitulum. Rom. 6.

VEtus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto.

℟. *br.* Beáti * quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. Et quorum * tecta ſunt peccáta, * Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus. *Pſ.* 31.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Vos nunc ſalvos.

Capitulum. Tit. 3.

NOn ex opéribus juſtítiæ quæ fécimus nos, ſed ſecundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum Salvatórem noſtrum.

℟. *br.* Salvávit eos * propter nomen ſuum, * Allelúia, allelúia. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret * poténtiam ſuam, * Allelúia. Glória. Salvávit.

℣. Deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto : ℟. Et ſalvá-

vit eos de manu odiéntium. *Pſ.* 105.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Quicumque.

Capitulum. Eccleſ. 9.

DEo placent ópera tua. Omni témpore ſint veſtimenta tua cándida, & óleum de cápite tuo non deficiat.

℟. *br.* Non diſcédimus à te, * vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. Non. ℣. Et nomen tuum * invocábimus, * Allelúia. Glória. Non diſcédimus. *Pſ.* 79.

℣. Beáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus : ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. *Pſ.* 32.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. CHriſtus reſurrexit à mórtuis, allelúia : oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regale ſacerdótium, gens ſancta, ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. Allel. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo ſecundùm operatiónem potentiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſuſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam. Allelúia. *Epheſ.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt & reſurrexit. Allel. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem.

Hymnus, Forti. *infrà*, 352. *& ſic in Veſperis de Tempore, uſque ad Aſcenſionem.*

℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii ; ℟. Proptéreà pópuli confitébuntur tibi in æternum. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Multa fecit Jeſus quæ non ſunt ſcripta : hæc autem ſcripta ſunt, ut credátis quia Jeſus eſt Chriſtus Fílius Dei ; & ut credentes vitam habeátis in nómine ejus. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi ut in Pſalterio.

Cætera, infrà, 353.

IN FERIIS
TEMPORIS PASCHALIS.
uſque ad Aſcenſ. Domini.
AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifixus eſt, ſurrexit. * Allel. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

ADeſte, Cœlitûm chori,
Lætum ſonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Chriſtus ſepulcrum déſerit.

Fruſtrà ſepulcro mílites
Appónit insánus furor:
Fruſtrà ſpecûs gens pérfida
Firmat ſigillis óſtium.

Inánis abſiſtat metus:
Nemo cadáver áuferet:
Sed vi reviviſcet ſuâ
Qui ſponte mortem pértulit.

Clausâ, ſigillis íntegris,
Exíre ſpeluncâ poteſt,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæſus pudor.

Ridébat hunc turpi trabe
Vesána pendentem cohors:
Deſcendat, inquit, & Deum
Illi Patrem fatébimur.

At tu, paternis óbſequens,
Ad uſque mortem, légibus,
Orbem ſacerdos víctima
Toto piábas sánguine.

Non ille deſcendit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipſe lúmini:
Deo ſatum jam crédite.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Strophe*, Da, Chriſte. *cum Doxolog.* Sit laus. *dicitur uſque ad Aſcenſionem, in fine Hymnorum hujus metri, niſi aliter notetur.*]

Tres Pſalmi, ut diſtribuuntur infrà in qualibet Feria, ſub ſola Ant. 4. a. Allelúia, *ſemel.*

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus eſt: ℟. Indútus eſt Dóminus fortitúdinem. *Pſ.* 92.

Benedictiones, ut poſt Pſalterium, pro Tempore Paſchali.

Lectiones & ℟℟. *ut notantur infrà in qualibet Feria.*

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalm. de Feria cum Cantico de Feſtis, ſub ſola. Ant. 3. à. Verbum miſit Deus annúntians pacem per Jeſum. Hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die. Allelúia. *Act.* 10.

Capitulum. Hebr. 13.

DEus pacis, qui eduxit de mórtuis Paſtórem magnum óvium in sánguine teſtamenti æterni, Dóminum

noſtrum Jeſum Chriſtum, aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem, fáciens In vobis quod pláceat coram ſe.

Hymnus.

AUróra lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus,
Victóris Agni júbilans
Orbis triumphos pérſonet.

Fuſo Redemptor ſánguine
Piávit orbis crímina;
Sciſſóque ſanctuárium
Patére dat velámine.

Granum ſolo recónditum
Iners manére non poteſt;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat ſeges!

Non deſtruuntur fúnere,
Sed ſeminantur córpora:
Fecit reſúrgendi viam
Surgens ab ínferis Deus.

Affixa cum Chriſto cruci,
Chriſto caro commórtua,
Et ipſa ſurget ſpléndidis
Chriſti decóra dótibus.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem: ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus. *Ant. propria, ut in qualibet Feria.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

Dicto Benedicámus, *fit Commem. de Cruce & Reſurrectione Chriſti, ut ſequitur:*

Ant. Crucifixus ex infirmitáte, vivit ex virtúte Dei. Allelúia, allel. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in natiónibus, ℟. Quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crúcis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem, concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Hymnus.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,

Da, te favente, próſequi.
Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibique párcitas.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam & ad alias Horas, hæc Strophe* Da, Chriſte. *dicitur uſque ad Pentecoſten; Doxologia verò* Sit laus Patri. *uſque ad Aſcenſionem.*]

Pſalmi de Feria; & ſic ad alias Horas.

Ant. 7. d. Conreſúſcitávit nos Deus in Chriſto, ut oſténderet abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos. Allelúia. *Epheſ.* 2.

Capitulum. Epheſ. 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *br.* Chriſte Fili Dei vivi, * miſerére nobis. * Allelúia, allelúia. Chriſte. ℣. Qui ſurrexiſti à mórtuis. * Allelúia. Glória Patri. Chriſte. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, adjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

In Simplicibus & Feriali Officio tantùm, dicuntur ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit

cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Tunc Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens: Confiteor. Miſereátur. Indulgéntiam. *ut ſuprà,* 150.

Et poſt Confeſſionem Chori, voce elatâ proſequitur:

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire feciſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit Lect. Martyrologii, in cujus fine reſpondetur Deo grátias, *& ſtatim Hebdomadarius dicit:*

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini ℟. Mors ſanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes ſancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

Poſteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum. ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória Patri.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre di-

gnáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel ſola recitans*, *dicit abſolutè.*] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco, in cujus fine dicitur, Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit : Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit in cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. *Lector verſus ad eum :* Deus. *Hebdomadarius:* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Deindè in Capitulis legitur Necrologium, ſi ſit uſus, & dicuntur preces ſequentes :

Anima ejus & ánimæ ómnium fidélium defunctórum per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

De profundis. *in fine*, Requiem, *cum* ℣. Requieſcant in pace; Dómine exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Orationes.* Deus in cujus miſeratióne & Fidélium. Réquiem æternam. Requieſcant in pace. Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

AD TERTIAM.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſáncte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere :
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipſe eſt caput córporis Eccléſiæ, qui eſt princípium, primogénitus ex mórtuis; ut ſit in ómnibus ipſe primátum tenens. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CHriſtus reſurrexit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Chriſto omnes vivificabuntur.

℞. *br.* Vivit Dóminus, * & benedictus Deus meus. * Allelúia, allelúia. Vivit. ℣. Et exaltétur * Deus ſalútis meæ, * Allelúia. Glória. Vivit *Pſ.* 17.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℞. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine,
Sinuſque pandens áureos,
Ignita vibrat ſpícula.

Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. *G.* Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Capitulum. Rom. 6.

SI mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur.

℞. *br.* Audítam fácite * vocem laudis ejus. * Allelúia, allelúia. Audítam. ℣. Qui póſuit ánimam meam * ad vitam. * Allelúia. Glória. Audítam. *Pſ.* 65.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ: ℞. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

AD NONAM.

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclinat in noctem dies,
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte! dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere;

Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum; ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem Allelúia. *Rom.* 8.

Capitulum. 1. Petr. 3.

CHriſtus ſemel pro peccátis noſtris mórtuus eſt, juſtus pro injuſtis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem ſpíritu.

℟. *br.* Convertiſti planctum meum * in gáudium mihi. * Allelúia, allelúia. Convertiſti. ℣. Conſcidiſti ſaccum meum, * & circumdediſti me lætítiâ. * Allelúia. Glória Patri. Convertiſti. *Pſ.* 29.

℣. In Deo ſperávit cor meum, & adjútus ſum;

℟. Et reflóruit caro mea. *Pſ.* 27.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. 1. Cor. 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátẽ, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? *Hymnus.*

FOrti tegente bráchio,
Evâſimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.

Nunc ergo lætas víndici
Grates rependámus Deo;
Agníque menſam cándidis
Cingámus ornáti ſtolis.

Hujus ſacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Veſcámur atque ſánguine:
Veſcendo, vívimus Deo.

Jam Paſcha noſtrum Chriſtus eſt,
Hic agnus, hæc eſt víctima,
Cruóre cujus íllitos
Tranſmittit ultor Angelus.

O digna cœlo Víctima,
Mors ipſa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam relaxant póſtibus.

Chriſtus ſepulcri fáucibus
Emerſus ad lucem redit;
Hoſtem retrúdit tártaro,
Cœlique pandit íntima.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Iter

℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum : ℟. Dóminus nomen illi. *Pſ.* 67.

Ad Magníſic. *Ant. propria. Oratio Dominicæ præcedent.*

Dicto Benedicámus *fit Commem. de Cruce & Reſurrectione Chriſti, ut ſequitur:*

Ant. 1. Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allle. *Apoc.* 5.

℟. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi : ℟. Pſalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 65.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem : concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. *d.* Erípuit nos Deus de poteſtáte tenebrárum : & tranſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Hymnus.

JEſu, redemptor ſéculi,
Qui tértio poſt fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem reſurgendo necas.

Nox atra jam terras premet,
Mergetque ſomno lúmina:
Hoſtis furórem pérfidi,
Arteſque cæcas díſjice:

Ut juſta dum curas levat,
Et corpus inſtaurat quies;
Sic membra ſomnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat.
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Capitulum. 1. Theſſ. 5.

OMnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi : non ſumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus ſicut & céteri; ſed vigilémus & ſóbrii ſimus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * commendo ſpíritum meum. *Allelúia, allelúia. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. *Allelúia, allel. Glória Patri. In manus tuas. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Chriſtus.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Cùm Chriſtus appa-rúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. Allelúia. *Coloſſ.* 3.

In Simplicibus, & Feriali Officio tantùm, dicuntur ſequentes

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum;

℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſǽcula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſǽculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli;

℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſǽcula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter: ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

Deinde fit Confeſſio, ut ſuprà, 150.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrì, Dómine; ℟. Miſerére noſtrì. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos,

℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant, & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus.

Finito Completorio, ſubmiſsâ voce dicitur: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti ſpíritûs ſit cum ómnibus vobis. ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Poſteà dicitur Antiphona de B. Virgine Maria, ut in Pſalterio 33.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater, Ave; Credo.

FERIA SECUNDA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Bénedic. 33. Quàm magnificáta. 34. Sit glória Dómini. 35.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 4.

VIdentes Petri conſtántiam & Joánnis, comperto quòd hómines eſſent ſine lítteris, & idiótæ, admirabantur, & cognoſcébant eos, quóniam cum Jeſu fúerant : hóminem quoque videntes ſtantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Juſſérunt autem eos foràs extra consílium ſecédere; & conferébant ad ínvicem, dicentes : Quid faciémus homínibus iſtis? quóniam quidem notum ſignum factum eſt per eos ómnibus habitántibus Jerúſalem : manifeſtum eſt, & non póſſumus negáre. Sed, ne ámpliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis ne ultrà loquantur in nómine hoc ulli hóminum.

℟. Príncipes Jerúſalem cùm conſummaſſent ómnia quæ de Jeſu ſcripta erant, deponentes eum de ligno, poſuérunt eum in monumento : * Deus verò ſuſcitávit eum à mórtuis. Allelúia, allel. ℣. De angúſtia & de judício ſublátus eſt; abſciſſus eſt de terra vivéntium : * Deus verò ſuſcitávit eum à mórtuis. Allel. allel. *Act.* 13. *Iſ.* 53.

Lectio ij.

ET vocantes eos, denuntiavérunt ne omnínò loquerentur, neque docérent in nómine Jeſu. Petrus verò & Joánnes reſpondentes, dixérunt ad eos : Si juſtum eſt in conſpectu Dei vos pótiùs audíre quàm Deum, judicáte; non enim póſſumus quæ vídimus & audívimus, non loqui. At illi comminantes dimiſérunt eos, non invenientes quómodò punírent eos, propter pópulum; quia omnes clarificábant id quod factum fúerat in eo quod accíderat. Annórum enim erat ampliùs quadraginta homo, in quo factum fúerat ſignum iſtud ſanitátis.

℟. Quem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno, * Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum. Allelúia, allelúia. ℣. In ſciéntia ſua juſtificábit ipſe juſtus ſervus meus multos. * Hunc. Glória Patri. * Hunc príncipem & ſalvatórem Deus. *Act.* 5. *Iſ.* 53.

Lectio iij.

DImiſſi autem venérunt ad ſuos, & annuntiavé-

runt eis quanta ad eos príncipes Sacerdótum & ſeniores dixiſſent. Qui, cùm audiſſent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: Dómine, tu es qui feciſti cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt; qui Spíritu ſancto per os patris noſtri David púeri tui dixiſti: Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti ſunt inánia? Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum & adversùs Chriſtum ejus. Convenérunt enim verè in civitáte iſta adversùs ſanctum púerum tuum Jeſum quem unxiſti, Heródes & Póntius Pilátus cum Géntibus, & pópulis Iſrael, fácere quæ manus tua & consilium tuum decrevérunt fíeri. Et nunc, Dómine, réſpice in minas eórum, & da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quòd manum tuam extendas ad ſanitátes, & ſigna, & prodígia fíeri per nomen ſancti Fílii tui Jeſu. Et cùm oraſſent, motus eſt locus in quo erant congregáti; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Deus patrum noſtrórum glorificávit Fílium ſuum Jeſum. Allelúia. *Act.* 3.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *cap.* 19.

QUi ſe ab ómnibus implicamentis negotiórum ſeculárium removentes, non torpent ótio; ſed inſiſtunt perfectiónis ſuæ negótio, & ab ſtultítia ſapiéntiæ ſeculáris averſi, verbo Dei infatigabíliter vacant, ſapientes veráciter fiunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum. Allelúia. *Joan.* 20.

FERIA TERTIA.

AD NOCT.

Pſ. Dómine, quis habitábit. 53. Cœli enarrant. 53. Lex Dómini immaculáta. 54.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 4.

MUltitúdinis credéntium erat cor unum & ánima una: nec quiſquam eórum quæ póſſidébat aliquid ſuum eſſe dicébat; ſed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri; & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quiſquam egens erat inter illos. Quotquot enim poſſeſſóres agrórum aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum quæ

vendébant, & ponébant ante pedes Apoſtolórum. Dividebátur autem ſíngulis prout cuique opus erat. Joſeph autem qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, (quod eſt interpretátum Fílius conſolatiónis) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum.

℟. Virtúte magnâ reddébant Apóſtoli * Teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri. Allelúia, allelúia. ℣. Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: cuſtodiébant præceptum quod dedit illis, * Teſtimónium. *Act.* 4. *Pſ.* 98.

Lectio ij. cap. 5.

VIr autem quidam nómine Anánias, cum Saphíra uxóre ſua, véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónſciâ uxóre ſuâ: & áfferens partem quamdam, ad pedes Apoſtolórum póſuit. Dixit autem Petrus: Anánia, cur tentávit sátanas cor tuum mentíri te Spirítui ſancto, & fraudáre de prétio agri? Nonne manens tibi manébat, & venúndatum in tua erat poteſtáte? Quare poſuiſti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, ſed Deo. Audiens autem Anánias hæc verba, cécidit, & expirávit. Et factus eſt timor magnus ſuper omnes qui audiérunt. Surgentes autem júvenes, amovérunt eum, & efferentes ſepeliérunt.

℟. Hic eſt lapis reprobátus ab ædificántibus, qui factus eſt in caput ánguli; * Et non eſt in álio áliquo ſalus. Allelúia, allel. ℣. Ecce ego mittam in fundamentis Sion lápidem probátum, anguláremt, pretióſum, in fundamento fundátum; * Et. Glória. * Et. *Act.* 4. *Iſ.* 28.

Lectio iij.

FActum eſt autem quaſi horárum trium ſpátium; & uxor ipsíus néſciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi múlier, ſi tanti agrum vendidiſtis. At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui ſepeliérunt virum tuum ad óſtium, & éfferent te. Confeſtim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrantes autem júvenes, invenérunt illam mórtuam; & extulérunt, & ſepeliérunt ad virum ſuum. Et factus eſt timor magnus in univerſa Eccléſia, & in omnes qui audiérunt hæc.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Cùm reſurrexiſſet Jeſus à mórtuis, recordáti ſunt diſcí-

puli ejus quia dicébat: Sólvite templum hoc, & in tribus diébus excitábo illud. Allelúia. *Joan.* 2.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *Can.* 9.

SAcerdótis præ céteris ſpeciále officium eſt, Scriptúras légere, percúrrere Cánones, exempla ſanctórum imitári; vigíliis, jejúniis, oratiónibus incúmbere: cum frátribus habére pacem, nec quemquam ex membris ſuis diſcérpere.

FERIA QUARTA

Fit Officium de omnibus Sanctis Epiſcopis Eccleſiæ Metenſis.

Duplex majus.

Omnia ut in Communi Pontificum, exceptis quæ ſequuntur.

In I. Veſperis. Hymnus. O qui perpétuus. *de Communi Doctorum.* xvij.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Hymnus, Jam nunc, quæ. *ut in Communi Doctor.* xviij.

Pſal. Confitébor. 71. Miſerére meî. 71. Ut quìd. 72.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 5.

PEr manus Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat ſe conjúngere illis, ſed magnificábat eos pópulus. Magìs autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum; ita ut in platéas ejícerent infirmos; & pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniente Petro, ſaltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus ſuis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum civitátum Jeruſalem, afferentes ægros, & vexátos à ſpirítibus immundis; qui curabantur omnes. Exurgens autem princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, quæ eſt hæreſis Sadducæórum, repléti ſunt zelo: & injécerunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & ſtantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui, cùm audiſſent, intravérunt dilúculo in templum, & docébant. Advéniens autem princeps Sacerdótum, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium, & omnes Senióres filiórum Iſrael; & miſérunt ad cárcerem ut adducerentur. Cùm autem ve-

niſſent miniſtri, & aperto cárcere, non inveniſſent illos, reverſi nuntiavérunt, dicentes: Cárcerem quidem invénimus clauſum cum omni diligéntia, & cuſtódes ſtantes ante jánuas; aperientes autem, néminem intùs invénimus. Ut áutem audiérunt hos ſermónes Magiſtrátus templi, & príncipes Sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fíeret. Advéniens autem quidam nuntiávit eis: Quia ecce viri quos poſuiſtis in cárcerem, ſunt in templo ſtantes, & docentes pópulum. Tunc ábiit Magiſtrátus cum miniſtris; & adduxit illos ſine vi; timébant enim pópulum, ne lapidarentur. Et, cùm adduxiſſent illos, ſtatuérunt in concílio. Et interrogávit eos princeps Sacerdótum, dicens: Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto; & ecce repleſtis Jerúſalem doctrínâ veſtrâ; & vultis indúcere ſuper nos ſánguinem hóminis iſtíus. Reſpondens autem Petrus & Apóſtoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. Deus patrum noſtrórum ſuſcitávit Jeſum, quem vos interemiſtis, ſuſpendentes in ligno. Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum. Et nos ſumus teſtes horum verbórum, & Spíritus ſanctus quem dedit Deus ómnibus obediéntibus ſibi.

Lectio ij.

QUàm magna! ubérrima profectò in Eccléſiam Metenſem divinórum lárgitas donórum! Exultant ſingulárum úrbium pópuli, qui vel uníus ſancti relíquias póſſident: nos, quot ab inítio Præſules, tot ferè ſanctos habúimus, non quidem effuſióne ſánguinis pro Chriſto (défuit enim ſéviens perſecútor), ſed virtútum eximiárum indefeſsâ exercitatióne, conſtantíſſimâ inter hæreſes & ſchíſmata Sedi Apoſtólicæ adhæſióne conſpícuos. A Clemente ómnium primo númerum hunc ſuprà triginta ſuccreviſſe noſtra teſtátur hiſtória. Illi ſucceſſérunt Celéſtius ſuſceptæ miſſiónis ſócius, Sacerdos, & Felix Diáconus. Poſt hos ſedérunt Pátiens, Victor, Símeon, Rufus, Adélphius, Frónimus, Legúntius, Author, Æplétius, Urbítius, Teréntius, Románus, Gramáthius, Agathimber, Wíllicus & Petrus. In eâdem ſede claruérunt ſancti Aigulphus, Arnoaldus, Pappolus, Arnulphus, Goéricus, Godónus,

Chlodulphus, Abbo, Sigibaldus, qui ſáncti Náboris exſtruxit Monaſtérium; Chrodegangus, Angelramnus, Gondulphus, qui Concílio apud Theonis-villam hábito anno ſeptingentéſimo nonagéſimo ſecundo ſubſcripſit, & beátus Petrus, Cardinális de Luxemburgo. Plures quoquè álii paſtorálibus piè functi Vigíliis, à ſuprémo Paſtóre æternâ mercéde donáti ſunt, quorum nota à Deo ſánctitas hac étiam die, tácito eórum nómine, celebrátur.

Lectio iij.

NOn ſunt ergo nobis de longinquo accerſenda documenta, pátriis ac internis inſtrúimur magiſtériis, doméſticis admonémur exemplis. Fílii ſanctórum ſumus, ab ipſis diſcámus ſanctitátem acquírere, acquiſítam ſerváre, ſervando augére. Quam in terris, adhuc de noſtrâ ſalúte ſollíciti, víneam ſtrénuè laborantes excolúimus, in eâ tríbulos & ſpinas créſcere ne patiámini; quam in médiâ infidelitátis nocte fídei facem accéndimus, cavéte ne, infidélium mores ſectando, in vobis extinguátur. Hæc clamat ad corda noſtra cognáta eórum vox, eam ſequámur, & ſic ad immarceſsíbilem, quam adepti ſunt, glóriæ corónam properábimus.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, Canticum pro Feſtis.

Hymnus, Vos ſuccenſa. *ut in Communi Doctor.* xx.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiæ Meténſi dediſti Paſtóres juxtà cor tuum, illórum méritis & interceſſióne concéde, ut qui cunctórum feſta celebrámus, manſuetúdinem óvium imitantes ad æternum Paſtórem & Epíſcopum animárum noſtrárum pervenire mereámur Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

An. 1576. *part.* 3. *tit. Monit.*

IN omni imprímis ſanctâ oratióne vos aſsíduè exercéte; tùm in meditatiónis tacitæque piæ oratiónis ſtúdio, ſíngulis diébus, certo témporis ſpátio, toto caſtíſſimi ánimi ſenſu incúmbite.

AD II. VESPERAS.

Hymnus, O qui. *de Communi Doctorum.* xvij.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA QUINTA AD NOCTURNUM.

Pſal. Exáudiat. 88. Exultáte. 88. Beáta gens. 89.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 5.

HÆc cùm audiſſent, diſſecabantur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem quidam in concílio Phariſæus, nómine Gamáliel, legis doctor, honorábilis univerſæ plebi, juſſit foràs ad breve hómines fíeri; dixitque ad illos: Viri Iſraelítæ, atténdite vobis ſuper homínibus iſtis quid actúri ſitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens ſe eſſe áliquem, cui conſénſit númerus virórum círciter quadringentórum, qui occíſus eſt: & omnes qui credébant ei, diſſipáti ſunt & redacti ad níhilum. Poſt hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus profeſſiónis, & avertit pópulum poſt ſe, & ipſe périit; & omnes, quotquot conſenſérunt ei, diſperſi ſunt.

℞. Príncipes Jerúſalem. 355.

Lectio ij.

ET nunc ítaque dico vobis: Diſcédite ab homínibus iſtis, & ſínite illos; quóniam ſi eſt ex homínibus consílium hoc aut opus, diſſolvétur: ſi verò ex Deo eſt, non potéritis diſſólvere illud, ne fortè & Deo repugnáre inveniámini. Conſenſérunt autem illi. Et convocantes Apóſtolos, cæſis denuntiavérunt ne omnínò loquerentur in nómine Jeſu: & dimiſérunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. Omni autem die non ceſſábant, in templo & circa domos docentes, & evangelizantes Chriſtum Jeſum.

℞. Quem vos. 355.

Lectio iij. Cap. 8.

SAulus autem devaſtábat Eccléſiam per domos intrans; & trahens viros ac mulíeres, tradébat in cuſtódiam. Igitur qui diſperſi erant pertransíbant, evangelizantes verbum Dei. Philippus autem deſcendens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Chriſtum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philippo dicebantur, unanímiter audientes, & videntes ſigna quæ faciébat. Multi enim eórum qui habébant ſpíritus immundos, clamantes voce magnâ, exíbant. Multi autem paralytici & claudi curáti ſunt. Factum eſt ergo gáudium magnum in illa civitáte.

Ad Benedictus. *Ant.* 8.c. Oportébat Chriſtum pati, &

reſúrgere à mórtuis tértiâ die. Allelúia. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 23. *de Reform. c.* 18.

CUret Epíſcopus, ut Cléríci síngulis diébus Miſſæ ſacrificio interſint, ac ſaltem síngulis ménſibus confiteantur peccáta; & juxta Confeſſóris judícium ſumant Corpus Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

Veſperæ à Capitulo de ſequenti.

FERIA SEXTA.

Fit Officium

DE CLAVIS ET LANCEA CHRISTI.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. Zach. 12.

EFfundam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem ſpíritum grátiæ & precum; & aſpícient ad me, quem confixérunt.

Hymnus.

PRome vocem, mens, canóram,
Plange triſti cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic vúlnera,
Innocens quæ ſponte Chriſtus
Pro reis fert víctima.

Cæſus immíti furóre
Noſtra propter crímina,
Nos ſuo livóre ſanat,
Nos jacentes érigit;
Et fovet plagas tumentes,
Et cruentas álligat.

Trans manus, pedeſque fixus,
Noſtra rumpit víncula:
Totque fontes ſunt ſalútis
Quot fluit plagis cruor;
Et quibus clavis tenétur,
Nos tenet fixos cruci.

Mórtui pectus ſacrátum
Vulnerátur lanceâ;
Inde ſanguis miſtus undâ
Férvidus prolábitur:
Ad lavácrum præbet undam,
Ad corónas ſánguinem.

Fac, Redemptor, hauriámus
His aquas de fóntibus;
Póculum ſint ac medela,
Sint & olim præmium;
Ut redemptus te per omne
Laudet orbis ſéculum.
Amen.

℣. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres:

℟. Prolongavérunt iniquitátem ſuam. *Pſ.* 128.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Propter ſcelus pópuli mei percuſſi eum; & Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: ſi poſúerit pro peccáto ánimam ſuam, vidébit ſemen longævum. All. *Iſ.* 53.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM,

Ut ſuprà, in Feriis Temp. Paſchalis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum propter

iniquitátes noſtras vulnerátum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Iſ.* 53.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Prome vocem. *ſuprà.* 362.

Ant. 2. D. Circúmdedit.

Pſalm. Quid gloriáris. 105. Exaudi. 105. Véſpere. 106.

Ant. Circúmdedit me lánceis ſuis, convulnerávit lumbos meos, & non pepercit. Allelúia. *Job* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ ſunt mihi; ℟. Et confirmaſti ſuper me manum tuam. *Pſ.* 37.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 8.

VIr quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, ſedúcens gentem Samaríæ, dicens ſe eſſe áliquem magnum; cui auſcultábant omnes à mínimo uſque ad máximum, dicentes: Hic eſt virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum; propter quod multo témpore mágiis ſuis dementaſſet eos. Cùm verò credidiſſent Philippo evangelizanti de regno Dei, in nómine Jeſu Chriſti baptizabantur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipſe crédidit: & cùm baptizátus eſſet, adhærébat Philippo. Videns étiam ſigna & virtútes máximas fieri, ſtupens admirabátur. Cùm autem audiſſent Apóſtoli, qui erant Jeroſólymis, quòd recepiſſet Samaría verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joánnem: qui cùm veniſſent, oravérunt pro ipſis, ut accíperent Spíritum ſanctum; nondum enim in quemquam illórum vénerat, ſed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jeſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum. Cùm vidiſſet autem Simon, quia per impoſitiónem manûs Apoſtolórum darétur Spíritus ſanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc poteſtátem, ut cuicumque impoſúero manus, accípiat Spíritum ſanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum ſit in perditiónem, quóniam donum Dei exiſtimaſti pecúniâ poſſidéri. Non eſt tibi pars neque ſors in ſermóne iſto; cor enim tuum non eſt rectum coram Deo: pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua, & roga Deum, ſi fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui; in felle enim amaritúdinis, & obligatióne iniquitátis vídeo te eſſe. Reſpondens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat ſuper me horum quæ dixiſtis.

℟. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ſed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. Allelúia, allelúia. ℣. Humiliavérunt pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus: * Unus. *Joan.* 19. *Pſ.* 104.

Lectio ij.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Cantic. 61.

UBi tuta firmáque infirmis ſecúritas & réquies, niſi in vulnéribus Salvatóris? Tantò illic ſecúrior hábito, quantò ille poténtior eſt ad ſalvandum. Peccávi peccátum grande: turbábitur conſciéntia, ſed non perturbábitur; quóniam vúlnerum Dómini recordábor: nempe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras. Quid tam ad mortem, quod non Chriſti morte ſolvátur? Si ergo in mentem vénerit tam potens tamque efficax medicamentum, nullâ jam poſſum morbi malignitáte terréri.

℟. Fodérunt manus meas & pedes meos: dinumeravérunt ómnia oſſa mea; ipſi verò * Conſideravérunt & inſpexérunt me: † Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me. Allelúia, allelúia. ℣. Facta ſunt hæc, ut impleréretur & ália Scriptúra: Vidébunt in quem transfixérunt: * Conſideravérunt. Glória Patri. † Tu autem. *Pſ.* 21. *Joan.* 19.

Lectio iij.

EGo fidenter quod ex me mihi deeſt, uſurpo mihi ex viſcéribus Dómini; quóniam miſericórdiâ áffluunt, nec deſunt forámina per quæ éffluant. Fodérunt manus ejus & pedes, latuſque lánceâ foravérunt; & per has rimas licet mihi ſúgere mel de petra, oleumque de ſaxo duríſſimo; id eſt, guſtáre & vidére quóniam ſuávis eſt Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, & ego neſciébam. Quis enim cognóvit ſenſum Dómini, aut quis conſiliárius ejus fuit? At clavus réferans, clavus pénetrans factus eſt mihi, ut vídeam voluptátem Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus ſit in Chriſto mundum reconcílians ſibi.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, Canticum pro Feſtis.

Ant. 1. *f.* QUis eſt iſte qui venit tinctis véſtibus? Iſte formóſus in ſtola ſua, grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ. Allel. *Iſ.* 63.

Ant. 6. F. Veſtítus erat

veſte aſperſâ ſánguine, & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 2. D. Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, attrítus eſt propter ſcélera noſtra. Allel. *Iſ.* 53.

Ant. 3. b. Verè languóres noſtros ipſe tulit, & dolóres noſtros ipſe portávit. Allelúia. *Iſ.* 53.

Ant. 4. a. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum; & livóre ejus ſanáti ſumus. Allelúia. *Iſ.* 53.

Capitulum. Iſaiæ 53.

VIdimus eum, & non erat aſpectus: & deſiderávimus eum; deſpectum & noviſſimum virórum, virum dolórum & ſcientem infirmitátem: & quaſi abſcónditus vultus ejus, & deſpectus; unde nec reputávimus eum.

Hymnus.

QUæ te pro pópuli crimínibus nova
Inſontem próperat pérdere cáritas?
Quid non pro míſera gente luis volens,
Factus víctima Póntifex?
Clavi qui géminum transádigunt pedem,
Captívos láqueo dæmonis eruunt:
Transfixæque manus excútiunt vetus,
Quo mundus prémitur, jugum.
Obſtétrix pénitus láncea pérforat,
Quo nos partúriat, pectus amábile:
Hoc quæ fonte fluit, nos aqua, nos cruor.
Sanat, líberat, ábluit.
O vitæ látices, vivida flúmina!
O ſacros áditus péctoris íntimi!
O petræ ſólidæ tuta forámina!
O cordis penetrália!
Te ſi noſtra, Pater, crímina provocant,
Nati ſacra lubens vúlnera réſpice,
Cùm noſter láceras objiciet tuis
Judex fulmínibus manus.
Fac per ſæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia;
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui décus.
Amen.

℣. Protector noſter, áſpice, Deus, ℟. Et réſpice in fáciem Chriſti tui. *Pſ.* 83.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Pax vobis. Et cùm hoc dixiſſet, oſtendit eis manus & latus. Allelúia. *Joan.* 20.

Oratio.

DEus, qui pro ſalúte mundi paſſus es de cor-

de tuo ſánguinem & aquam, per lánceam mílitis, emanáre: concéde propítius, ut ſacratíſſimi córporis tui vener
anda perfóſſio, peccatórum noſtrórum ſit plena remíſſio; Qui vivis & regnas Deus, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Quis eſt iſte.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. Allelúia, allelúia.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi.

Ann. 1583. *tit.* 21.

CLérici, qui in ſortem Dómini vocáti ſunt, non ſolùm ab omni vitiórum turpitúdine longíſſimè abeſſe, ſed étiam omni virtútum génere ornári debent, ſpectáculum facti, ut ait Apóſtolus, mundo, Angelis, & homínibus, némini dantes ullam offenſiónem, ne vituperétur ipsórum miniſtérium; ſed in ómnibus exhibentes ſemetipſos ſicut Dei miniſtros.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Veſtítus erat.

Capitulum. Iſaiæ 63.

CIrcumſpexi, & non erat auxiliátor: quæsívi, & non fuit qui adjuváret; & ſalvavit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, & inebriávi eos in indignatióne mea.

℟. *br.* Deus confringet cápita * Inimicórum ſuórum. Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Ut intingátur pes tuus * in ſánguine * Allelúia. Glória. Deus. *Pſ.* 67.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipſe.

Capitulum. Iſaiæ. 53.

PRo eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & ſaturábitur: in ſciéntia ſua juſtificábit ipſe Juſtus ſervus meus multos, & iniquitátes eórum ipſe portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repuliſti, * Deſpexiſti Chriſtum tuum. *Allelúia, allelúia.* Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes tranſeuntes viam: * Allelúia. Glória. Tu, Dómine. *Pſ.* 88.

℣. Omnia excelſa tua & fluctus tui ℟. Super me tranſiérunt. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Diſciplína.

Capitulum. 1. Petr. 2.

PEccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lígnum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus: cujus livóre ſanáti eſtis.

℟. *br.* Sacrifícium noluiſti; * Corpus autem aptaſti mihi:

* Allelúia, allelúia. Sacrifícium. ℣. Holocauſtum & pro peccáto * non poſtulaſti; * Allelúia. Glória. Sacrifícium. *Hebr.* 10. *Pſ.* 39.

℣. Deus excelſus eſt miſéricors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. DEus, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Chriſtum ſuum, ſic implévit. Allelúia. *Act.* 3.

Ant. 1. g. Certíſſimè ſciat omnis domus Iſraël, quia & Dóminum eum & Chriſtum fecit Deus hunc Jeſum quem vos crucifixiſtis. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 8. G. Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum. *Act.* 5.

Ant. 4. *D.* Erípuit nos de poteſtáte tenebrárum, & tranſtulit in regnum Fílii dilectiónis ſuæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 6. F. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatiónẽ carnis; quantò magis ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram. Allelúia. *Hebr.* 9.

Capitulum. Epheſ. 5.

CHriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

Hymnus, Promc. 362. *ut in I. Veſperis.*

℣. Oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: ℟. Elevátio mánuum meárum ſacrifícium veſpertínum. *Pſ.* 140.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Grátia & pax à Jeſu Chriſto qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo: ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugerunt: Allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Feriis tempore Paſchal.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi. Beátus qui intélligit. 123. Audíte. 124. Ne timúeris. 124.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 10.

VIr quidam erat in Cæſaréa, nómine Cornélius, centúrio cohortis quæ dícitur Itálica, religióſus ac timens Deum cum omni domo ſua, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper. Is vidit in viſu manifeſtè, quaſi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeuntem ad ſe, & dicentem ſibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre correptus, dixit: Quid

eſt, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ & eleemoſynæ tuæ aſcendérunt in memóriam in conſpectu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accerſi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hoſpitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus eſt domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm diſceſſiſſet Angelus qui loquebátur illi, vocávit duos doméſticos ſuos, & mílitem metuentem Dóminum ex his qui illi parébant. Quibus cùm narraſſet ómnia, miſit illos in Joppen.

Lectio ij.

POſteà autem die, iter illis faciéntibus, & appropinquántibus civitáti, aſcendit Petrus in ſuperióra, ut oráret, circa horam ſextam. Et cùm eſuríret, vóluit guſtáre. Parántibus autem illis, cécidit ſuper eum mentis exceſſus: & vidit cœlum apertum, & deſcendens vas quoddam velut línteum magnum, quátuor inítiis ſubmitti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia & ſerpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta eſt vox ad eum: Surge, Petre, occíde, & mandúca. Ait autem Petrus: Abſit, Dómine, quia nunquam manducávi omne commúne & immundum. Et vox íterùm ſecundò ad eum: Quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. Hoc autem factum eſt per ter; & ſtatim receptum eſt vas in cœlum. Et dum intrà ſe hæſitáret Petrus quidnam eſſet víſio quam vidiſſet, ecce viri qui miſſi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis, aſtitérunt ad jánuam. Et cùm vocaſſent, interrogábant ſi Simon qui cognominátur Petrus, illîc habéret hoſpítium. Petro autem cogitante de viſióne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaque; deſcende, & vade cum eis nihil dúbitans; quia ego miſi illos. Deſcendens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego ſum quem quæritis: quæ cauſa eſt propter quam veniſtis? Qui dixérunt: Cornélius centúrio, vir juſtus & timens Deum, & teſtimónium habens ab univerſa gente Judæórum, reſponſum accépit ab Angelo ſancto accersíre te in domum ſuam, & audíre verba abs te.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

An. 1576. p. 3. t. 3. Monit.

COnciliórum Provinciálium & Diœceſanórum Conſtitutiónes & Decréta non percúrrite ſolúm; ſed uſque ádcò ſtudióſè légite, ut quæ legéritis, poſt étiam táciti

táciti vobiſcum aliquandò mente reputétis, ac videátis ſimul, non ſolùm ſi quidquam eſt, quod contra illórum præſcriptum egéritis; verùm ſi quid étiam áliud eſt, quod ex eiſdem éxequi præſtaréve omiſéritis aut neglexéritis.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato ſub ſola Ant. 4 d. Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. 1. *Cor. 6.*

Capitúlum. Jerem. 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes; & annuntiáte in ínſulis, quæ procul ſunt, & dícite: Qui diſperſit Iſrael, congregabit eum, & cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuum; redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus, Forti. *ſuprà*. 352.

℣. Dóminus ipſe eſt Deus noſter; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus. *Pſ.* 94.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Tánquam ovis ad occiſiónem ductus eſt, & ſicut agnus non apéruit os ſuum. In humilitáte judícium ejus ſublátum eſt: generatiónem ejus quis enarrábit? Alleluia. *Act.* 8.

Oratio, ut inf. à ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 353. *ſine precibus.*

DOMINICA II.

POST PASCHA.

AD NOCTURNUM:

Invit. Auctórem vitæ quem Deus ſuſcitávit a mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *ſuprà*, 346.

Tres Pſalmi è II. Noct. Dominicæ, ut in Pſalterio. 4. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértia die ſecundùm Scripturas. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 13.

ERant in Eccléſia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres, in quibus Barnabas, & Simon qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenenſis & Mánahem qui erat Heródis Tetrarchæ collactáneus, & Saulus. Miniſtrantibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſumpſi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponenteſque eis manus, dimiſérunt illos. Et

ipſi quidem miſſi à Spiritu ſancto, abiérunt Seléuciam, & inde navigavérunt Cyprũ. Et cùm veniſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in ſynagógis Judæórum. Habébant autem & Joánnem in miniſtério. Et cùm perambulaſſent univerſam ínſulam uſque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pſeudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Bárjeſu, qui erat cum Procónſule Sergio Paulo viro prudente. Hic accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei. Reſiſtébat autem illis Elymas magus, (ſic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónſulem à fide. Saulus autem qui & Paulus, replétus Spíritu ſancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni falláciâ, fili diáboli, inimíce omnis juſtítiæ, non déſinis ſubvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini ſuper te; & eris cæcus, non videns ſolem uſque ad tempus. Et confeſtim cécidit in eum calígo, & ténebræ; & circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc Procónſul cùm vidiſſet factũ, crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini.

℟. Lætentur cœli, & exultet terra; & dicant in natiónibus: Dóminus regnávit. * Exultent agri & ómnia quæ in eis ſunt, quia venit Dóminus judicáre terram. Allelúia, allelúia. ℣. Deus judicatúrus eſt orbem in viro in quo ſtátuit, fidem præbens ómnibus, ſúſcitans eum à mórtuis. * Exultent. 1. *Paral.* 16. *Act.* 17.

Lectio ij.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. Pſ. 110.

VEnérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidem dies véniunt tranſitúri, tranſeuntque ventúri, & ſignificant diem qui non venit & tranſit. Ad quem ſanè nos cùm venérimus, inhærentes ei, nec nos transíbimus. Sicut enim dies iſti, prætéritis diébus: Quadragéſimæ quibus ante reſurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus ſignificátur mœror, ſolémniter gratâ hilaritáte ſuccédunt; ſic dies ille qui poſt reſurrectiónem dábitur plenário córpori Dómini, hoc eſt, ſanctæ Eccléſiæ, cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúſis, perpétuâ beatitáte ſuccédet. Quod promiſit Chriſtus, non eſt hîc expectandũ, non hîc ſperandum; ſed hoc eſt verum & juſtum, ut hîc laborétur, illîc requieſcátur.

℟. Ego ſum paſtor bonus;

& * Cognoſco oves meas, & cognoſcunt me meæ. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego ipſe requíram oves meas, & viſitábo eas, & edúcam eas de pópulis, & paſcam eas. * Cognoſco. Glória. * Cognoſco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus quibuſdam ex Phariſæis: Ego ſum paſtor bonus: Bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 14. *habit. in Baſilica S. Petri, Dom.* 2. *poſt Paſcha.*

FEcit Dóminus quod mónuit, oſtendit quod juſſit. Bonus Paſtor pro óvibus ſuis ánimam ſuam póſuit; ut in ſacramento noſtro corpus ſuum & ſánguinem vérteret, & oves quas redémerat, carnis ſuæ alimento ſatiáret. Oſtenſa nobis eſt de contemptu mortis via quam ſequámur; oppóſita eſt forma cui imprimámur. Primum nobis eſt, exterióra noſtra miſericórditer óvibus ejus impéndere; poſtremum verò, ſi neceſſe ſit, étiam mortem noſtram pro eiſdem óvibus miniſtráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad poſtrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè ſit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ ſubſtantiâ quam extériùs poſſidémus; qui non dat pro óvibus ſubſtántiam ſuam, quando pro his datúrus eſt ánimam ſuam?

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio, 10.

Ant. 5. C. ALlelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in ſécula ſeculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus, & qui timétis eum. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. Iſaiæ. 49.

SUper vias paſcéntur, & in ómnibus planis páſcua eórum. Non eſúrient, neque ſitient: & non percútiet eos æſtus & ſol; quia miſerátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum potábit eos.

Hymnus, Auróra lucis. 347.

℣. Pópulus Dómini oves páſcuæ ejus : ℟. Introíte portas ejus in confeſſióne. *Pſ.* 99.

Ad Benedíctus *Ant.* 1. D. Ego ſum óſtium óvium : veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. Ego ſum paſtor bonus. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus qui errántibus, ut in viam poſſint redíre juſtítiæ, veritátis tuæ lumen oſtendis : da cunctis qui chriſtiánâ profeſſióne cenſentur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini, & ea quæ ſunt apta ſectári; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD HORAS, Pſſ. ut in Pſalterio. Antiph. & reliqua, ut ſuprà in Feriis Temporis Paſchalis, 348.

C A N O N.

Ex Concílio Arvernenſi. *Ann.* 54. *apud Laur. Bochel. Decr. Eccleſ. Gall. lib.* 6.

EPíſcopus, Preſbyter atque Diáconus, tam ſanctâ conſciéntiâ reſpléndeant, ut effúgiant probitáte áctuum, maledicórum oblóquia, & teſtimónium in ſe divínum implére contendant, quo Dóminus ait; Sic lúceat lumen veſtrum coram homínibus, ut videntes veſtra bona ópera gloríficent Patrem veſtrum qui in cœlis eſt.

AD VESPERAS.

Pſalmi ut in Pſalterio. 26.

Ant. 1. D. CHriſtus reſurrexit à mórtuis, allelúia : oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem. Allelúia. *Tit.* 2.

Ant. 3. a. Vos genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. Allel. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in Deo ſecundùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, ſúſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuã. Allelúia. *Epheſ.* 1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus; ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant, ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt & reſurrexit. Allelúia. 2. *Cor.* 5.

Capitulum. 1. Petr. 2.

ERátis ſicut oves errantes; ſed converſi eſtis nunc ad Paſtórem & Epíſcopum animárum veſtrárum.

Hymnus, Forti. 352.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum,

℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Alias oves hábeo quæ non ſunt ex hoc ovíli; & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus paſtor. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio, 29.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſ. Confitémini. 35. Vocávit. 35. Miſit Dóminus. 36.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 15.

SUrrexérunt quidam de hæreſi Phariſæórum qui credidérunt, dicentes: Quia oportet circumcídi eos, præcípere quoque ſerváre legem Móyſi. Conveneruntque Apóſtoli & Senióres, vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquiſítio fíeret, ſurgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos ſcitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum ſicut & nobis, & nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipulórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodum & illi. Tácuit autem omnis multitudo: & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in géntibus per eos. ℟. Príncipes. 355.

Lectio ij.

ET, poſtquàm tacuérunt reſpondit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me: Simon narrávit quemádmodum primùm Deus viſitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo. Et huic concordant verba Prophetárum, ſicut ſcriptum eſt: Poſt hæc revertar, & reædificábo tabernáculum David, quod cécidit: & díruta ejus reædificábo, & érigam illud; ut requírant céteri hóminum Dóminum, & omnes gentes ſuper quas invocátum eſt nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à ſéculo eſt Dómino opus ſuum. Propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum; ſed ſcríbere ad eos, ut abſtíneant ſe à contaminatiónibus ſimulacrórum, & fornicatióne, & ſuffocátis, & ſánguine. Móy-

ſes enim à tempóribus antíquis habet in síngulis civitátibus qui eum prædicent in ſynagógis, ubi per omne sábbatum légitur.

℟. Quem vos. 355.

Lectio iij.

TUnc plácuit Apóſtolis, & Senióribus cum omni Eccléſiâ eligére viros ex eis, & míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bárſabas, & Silam, viros primos in frátribus; ſcribentes per manus eórum: Apóſtoli & ſenióres fratres, his qui ſunt Antiochíæ, & Syriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, ſalútem. Quóniam audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, evertentes ánimas veſtras, quibus non mandávimus: plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, & míttere ad vos cum cariſſimis noſtris Bárnaba & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Míſimus ergo Judam & Silam, qui & ipſi vobis verbis réferent éadem. Viſum eſt enim Spirítui ſancto & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc neceſsária: Ut abſtineátis vos ab immolatis ſimulacrórum, & ſánguine & ſuffocáto, & fornicatióne; à quibus cuſtodientes vos, bene agétis. Valéte.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Ite, nuntiáte frátribus meis ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. Allelúia. *Matth.* 28.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto.

Ann. 1576. *part.* 3. *tit.* 2.

NE Clérici apud ſe libros hábeant aut legant, quorum lectióne benè agendi ſtúdium, morum diſciplína, & timor caritaſque Dei languéſcere poſſit: quales libri ſunt, qui res vel inánes, vel jocóſas, vel ſcurríles, ridiculaſve, vel impúras cóntinent. Rerum novárum curioſitátes fúgiant: tùm ne quæ ridícula ſunt, unde cachinni, riſuſque ſolutióres exiſtunt, loquantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Paſtor próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA TERTIA.
AD NOCTURNUM.

Pſ. Deus, judícium. 54. Reges Tharſis. 54. Miſericórdiam. 55.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 17.

PAulus cùm Athénis Silam & Timótheum expectáret, incitabátur ſpíritus ejus in ipſo, videns idololatríæ déditam civitátem.

Diſputábat ígitur in ſynagóga cum Judæis & coléntibus, & in foro, per omnes dies ad eos qui áderant. Quidam autem Epicúrei & Stóici philóſophi diſſérebant cum eo, & quidam dicébant : Quid vult ſeminivérbius hic dícere? Alii verò : Novórum dæmoniórum vidétur annuntiátor eſſe, quia Jeſum & reſurrectiónem annuntiábat eis. Et apprehenſum eum ad Areopágum duxérunt, dicentes : Póſſumus ſcire quæ eſt hæc nova; quæ à te dícitur, doctrína? nova enim quædam infers áuribus noſtris : vólumus ergo ſcire quidnam velint hæc eſſe. (Athenienſes autem omnes, & ádvenæ hóſpites, ad nihil áliud vacábant, niſi aut dícere aut audíre áliquid novi.) ℞. Virtúte magnâ. 357.

Lectio ij.

STans autem Paulus in médio Areopági, ait : Viri Athenienſes, per ómnia quaſi ſuperſtitioſióres vos vidéo. Prætériens enim, & videns ſimulácra veſtra, invéni & aram in qua ſcriptum erat : Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum & ómnia quæ in eo ſunt, hic cœli & terræ cùm ſit Dóminus, non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cùm ipſe det ómnibus vitam, & inſpiratiónem, & ómnia : fecitque ex uno omne genus hóminum inhabitáre ſuper univerſam fáciem terræ, defíniens ſtatúta témpora, & términos habitatiónis eórum, quærere Deum ſi fortè attrectent eum, aut invéniant; quamvìs non longè ſit ab unoquóque noſtrûm. In ipſo enim vívimus, & movémur, & ſumus; ſicut & quidam veſtrórum poetárum dixérunt : Ipsíus enim & genus ſumus.

℞. Hic eſt lapis. 357.

Lectio iij.

GEnus ergo cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argento, aut lápidi, ſculptúræ artis & cogitatiónis hóminis, Divínum eſſe símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ deſpiciens Deus, nunc annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd ſtátuit diem in quo judicatúrus eſt orbem in æquitáte, in viro in quo ſtátuit fidem præbens ómnibus, ſúſcitans eum à mórtuis. Cùm audiſſent autem reſurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt : Audiémus te de hoc íterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam verò viri adhæréntes ei, credidérunt; in

quibus & Dionyſius Areopagíta, & múlier nómine Dámaris, & álii cum eis.

Ad Benedíctus. *Ant. 8. G.* Dedit eum Deus manifeſtum fíeri, non omni pópulo, ſed téſtibus præordinátis. Allelúia. *Act.* 10.

C A N O N.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *part.* 2. *Cap.* 4.

CLérici in lege Dómini meditentur die ac nocte, ut judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa, deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, dulcióra ſuper mel & favum, totis præcórdiis amplectantur, exquírant ſcrutentúrque. Idque non própriâ præſumptióne aut humano ſenſu, ſed Spíritu ſancto dictante, qui abſcondit hæc à ſapiéntibus & prudéntibus in óculis ſuis, & revélat ea párvulis.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Cùm próprias oves paſtor emíſerit, ante eas vadit; & oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus. Allelúia. *Joan.* 10.

FERIA QUARTA. AD NOCTURNUM.

Pſalm. Atténdite, pópule meus. 73. Fílii Ephrem intendentes & mittentes. 73. Tranſtulit. 74.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolór. *C.* 20.

PRopoſúerat Paulus tranſnavigáre Epheſum, ne qua mora illi fieret in Aſia. Feſtinábat enim, ſi poſſíbile ſibi eſſet, ut diem Pentecoſtes fáceret Jeroſólymis. A Miléto autē mittens Epheſum, vocavit majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veniſſent ad eum, & ſimul eſſent, dixit eis: Vos ſcitis à prima die quâ ingreſſus ſum in Aſiam, quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè & per domos teſtíficans Judæis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Et nunc ecce alligátus ego ſpíritu, vado in Jerúſalem, quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans; niſi quod Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur dicens: Quóniam víncula & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum & miniſtérium verbi, quod ac-

cépi à Dómino Jeſu teſtificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Quæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt, hanc Deus adimplévit fíliis noſtris, * Reſúſcitans Jeſum. Allelúia, allel. ℣. Dóminus Deus noſter adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſrael, * Reſúſcitans. Allelúia, allel. *Act.* 13. *Judith* 13.

Lectio ij.

ET nunc ecce ego ſcio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapropter conteſtor vobis hódiernâ die, quia mundus ſum à ſánguine ómnium; non enim ſubterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Attendite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo. Ego ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi; & ex vobis ipſis exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte, memóriâ retinentes quóniam per triénnium nocte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre & dáre hæreditátem in ſanctificátis ómnibus. Argentum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis; quóniam ad ea quæ mihi opus erant, & his qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſtendi vobis, quóniam ſic laborantes oportet ſuſcípere infirmos, ac meminiſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátiùs eſt magis dare quám accípere.

℟. Per Chriſtum vobis remiſſio peccatórum annuntiátur, & ab ómnibus quibus non potuiſtis in lege Móyſi juſtificári: * In hoc omnis qui credit juſtificátur. Allelúia, allel. ℣. Iſrael ſalvátus eſt in Dómino ſalúte æternâ: * In hoc. Glória. * In. *Act.* 13. *Iſ.* 45.

Lectio iij. Cap. 20 & 21.

ET cum hæc dixiſſet, póſitis génibus ſuis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus eſt ómnium; & procumbentes ſuper collum Pauli, oſculabantur eum, dolentes máximè in verbo quod díxerat, quóniam ámpliùs fáciem ejus non eſſent viſúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum eſſet ut navigarémus, abſtracti ab eis, recto curſu vénimus Coum, & ſequenti die Rhodum, & inde Pátaram. Et cùm inveniſſémus

navem transfretantē in Phœnícen, aſcendentes navigávimus. Cùm apparuiſſémus autem Cypro, relinquentes eam ad ſiniſtram, navigávimus in Syriam, & vénimus Tyrum: ibi enim navis expoſitúra erat onus. Inventis autem diſcípulis, mánſimus ibi diébus ſeptem, qui Paulo dicébant per Spíritum ne aſcénderet Jeroſólymam. Et explétis diébus profecti ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & fíliis uſque foràs civitátem; & póſitis génibus in líttore, orávimus. Et cùm valefeciſſémus ínvicem, aſcéndimus navem; illi autem rediérunt in ſua. Nos verò, navigatióne expletâ, à Tyro deſcéndimus Ptolemáidam: & ſalutátis frátribus, mánſimus die unâ apud illos. Aliâ autem die profecti, vénimus Cæſaréam.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Duobus ex diſcípulis oſtenſus eſt Jeſus in ália effígie eúntibus in villam; óculi autem eórum tenebantur ne eum agnóſcerent. Allel. *Marc.* 16. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concilio Turonenſi tértio. *Ann.* 813. *Cap.* 7.

AB ómnibus quæcumque ad aúrium & ad oculórum pértinent illécebras, undè vigor ánimi emollíri poſſe credátur, Dei Sacerdótes abſtinére debent: quia per aúrium oculórumque illécebras, vitiórum turba ad ánimam íngredi ſolet.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. *d.* Per Jeſum fidéles eſtis in Deo, qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA QUINTA.
AD NOCTURNUM.

Pſal. Exurgat Deus. 89. Dóminus dabit verbum. 90. In Eccléſiis benedícite. 91.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 24.

DEſcendit Prínceps Sacerdótum, Anánias, cum Senióribus quibuſdam, & Tertullo quodam oratóre, qui adiérunt Præſidem adversùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertullus, dicens: Cùm in multa pace agámus per te, & multa corrigantur per tuam providéntiam; ſemper & ubique ſuſcipimus, óptime Felix, cum omni gratiárum actióne. Ne diútiùs autem te prótraham, oro, bréviter áudias nos pro tua cleméntia. Invénimus hunc hóminem peſtíferum & concitantem ſeditiónes ómnibus Judæis in univerſo orbe, & auctórem ſeditiónis ſectæ Nazarenórum: qui étiam templum violáre conátus eſt; quem

& apprehenſum volúimus ſecundùm legem noſtram judicáre. Supervéniens autem Tribúnus Lyſias, cum vi magna erípuit eum de mánibus noſtris, jubens accuſatóres ejus ad te veníre, à quo póteris ipſe júdicans de ómnibus iſtis cognóſcere de quibus nos accusámus eum. Adjecérunt autem & Judæi, dicentes hæc ita ſe habére.

℟. Príncipes. 355.

Lectio ij.

RESpondit autem Paulus, (annuente ſibi Præſide dícere:) Ex multis annis te eſſe júdicem genti huic ſciens, bono ánimo pro me ſatisfáciam. Potes enim cognóſcere quia non plus ſunt mihi dies quàm duódecim, ex quo aſcendi adoráre in Jerúſalem: & neque in templo invenérunt me cum áliquo diſputantem, aut concurſum faciéntem turbæ, neque in ſynagógis, neque in civitáte: neque probáre poſſunt tibi de quibus nunc me accúſant. Confiteor autem hoc tibi, quòd ſecundùm ſectam quam dicunt hæreſim, ſic deſérvio Patri & Deo meo, credens ómnibus quæ in lege & Prophétis ſcripta ſunt; ſpem habens in Deum, quam & hi ipſi expectant, reſurrectiónem futúram juſtórum & iniquórum. In hoc & ipſe ſtúdeo ſine offendículo conſciéntiam habére ad Deum & ad hómines ſemper. Poſt annos autem plures, eleemóſynas factúrus in gentem meam veni, & oblatiónes & vota; in quibus invenérunt me purificátum in templo, non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Aſia Judæi, quos oportébat apud te præſtò eſſe, & accusáre ſi quid habérent adversùm me, aut hi ipſi dicant ſi quid invenérunt in me iniquitátis, cùm ſtem in concílio, niſi de una hac ſolùmmodò voce, quâ clamávi inter eos ſtans: Quóniam de reſurrectióne mortuórum ego júdicor hódiè à vobis.

℟. Quem vos. 355.

Lectio iij.

DIſtulit autem illos Felix, certiſſimè ſciens de via hac, dicens: Cùm Tribúnus Lyſias deſcénderit, áudiam vos. Juſſitque Centurióni cuſtodíre eum, & habére réquiem, nec quemquam de ſuis prohibére miniſtráre ei. Poſt áliquot autem dies véniens Felix cum Druſilla uxóre ſua quæ erat Judæa, vocávit Paulum, & audívit ab eo fidem quæ eſt in Chriſtum Jeſum. Diſputante autem illo de juſtítia & caſtitáte, & de judício futúro, tremefactus Felix reſpondit: Quod nunc

áttinet, vade; témpore autem opportúno accerſam te. Simul & ſperans quòd pecúnia ei darétur à Paulo; propter quod & frequenter accerſens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit ſucceſsórem Felix Pórtium Feſtum. Volens autem grátiam præſtáre Judæis Felix, relíquit Paulum vinctum.

Ad Benedíctus. *Ant.* 3. a. Dum Jeſus recúmberet cum illis, accépit panem, & benedixit, ac fregit; & porrigébat illis. Allelúia. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3. *tit. Monit.*

PRædiórum eccleſiaſticórum quæ non avarítiæ præda, ſed inſtrumenta caritáti relícta ſunt, réditu & frúctibus non abutámini; humilitáti ſtudéte; caritátis ópera præſtáte, induímini Dóminum Jeſum Chriſtum, ſanctorumque ejus facta imitémini, ut & horum imitatióne illíus imprímis divínis præceptis inſtitutíſque conformáti, invocatióne, quâ vocáti eſtis, dignè Deo ambulétis.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſcíbilem glóriæ corónam. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA SEXTA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Eripe me. 106. Deus oſtendet. 107. Exaudi, Deus. 107.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 25.

FEſtus deſcendit Cæſaréam, & álterâ die ſedit pro tribunáli, & juſſit Paulum addúci. Qui cùm perductus eſſet, circumſtetérunt eum, qui ab Jeroſólyma deſcénderant Judæi, multas & graves cauſas objicientes, quas non póterant probáre, Paulo ratiónem reddente: Quóniam neque in legem Judæórum, neque in templum, neque in Cæſárem quidquam peccávi. Feſtus autem volens grátiam præſtáre Judæis, reſpondens Paulo, dixit: Vis Jeroſólymam aſcendere, & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cæſáris ſto, ibi me oportet judicári: Judæis non nócui, ſicut tu méliùs noſti. Si enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúſo mori: ſi verò nihil eſt eórum quæ hi accúſant me, nemo poteſt me illis donáre. Cæſarem appello. Tunc Feſtus cum concílio locútus reſpon

dit : Cæſarem appellaſti, ad Cæſarem ibis.

℟. Virtúte. 357.

Lectio ij. Cap. 27.

UT autem judicátum eſt navigáre eum in Itáliam, & tradi Paulum cum réliquis cuſtódiis Centurióni, nómine Júlio, cohortis Auguſtæ, aſcendentes navem Adrumetínam, incipientes navigáre circa Aſiæ loca, ſuſtúlimus, perſeverante nobiſcum Ariſtarcho Macédone Theſſalonicenſi. Sequenti autem die devénimus Sidónem. Humánè autem tractans Július Paulum, permíſit ad amícos ire, & curam ſuî ágere. Et inde cùm ſuſtuliſſémus, ſubnavigávimus Cyprum, proptérea quòd eſſent venti contrárii. Et pélagus Cilíciæ & Pamphíliæ navigantes, vénimus Lyſtram, quæ eſt Lyciæ : & ibi invéniens Centúrio navem Alexandrínam navigantem in Itáliam, tranſpóſuit nos in eam. Et cùm multis diébus tardè navigarémus, & vix deveniſſémus contra Gnidum, prohibente nos vento, adnavigávimus Cretæ juxta Salmónem : & vix juxta navigantes, venimus in locum quemdam qui vocátur Boniportus, cui juxta erat cívitas Thalaſſa. Multo autem témpore peracto, & cùm jam non eſſet tuta navigátio, eò quòd & jejúnium jam præteriiſſet, conſolabátur eos Paulus, dicens eis : Viri, vídeo quóniam cum injúria & multo damno non ſolùm óneris & navis, ſed étiam animárum noſtrárum, íncipit eſſe navigátio. Centúrio autem gubernatóri & naucléro magìs credébat, quàm his quæ à Paulo dicebantur. Et cùm aptus portus non eſſet ad hiemandum, plúrimi ſtatuérunt consílium navigáre inde, ſi quo modo poſſent, devenientes Phœnícen, hiemáre.

℟. Hic eſt lapis. 357.

Lectio iij.

VAlidâ autem nobis tempeſtáte jactátis, ſequenti die jactum fecérunt; & tértiâ die ſuis mánibus armamenta navis projecérunt. Neque autem ſole, neque ſidéribus apparéntibus per plures dies, & tempeſtáte non exíguâ imminente, jam abláta erat ſpes omnis ſalútis noſtræ. Et cùm multa jejunátio fuiſſet, tunc ſtans Paulus in médio eórum, dixit : Oportébat quidem, ô viri, audíto me, non tóllere à Creta, lucríque fácere injúriam hanc & jactúram. Et nunc ſuádeo vobis bono ánimo eſſe : amíſſio enim nullíus ánimæ erit ex vobis, præterquàm navis.

Aſtitit enim mihi hâc nocte Angelus Dei, cujus ſum ego, & cui deſérvio, dicens: Ne tímeas, Paule, Cæſari te oportet aſsíſtere; & ecce donávit tibi Deus omnes qui návigant tecum. Propter quod bono ánimo eſtóte, viri: credo enim Deo, quia ſic erit, quemádmodùm dictum eſt mihi. In ínſulam autem quamdam oportet nos deveníre.

Ad Benedictus. *Ant. 6.* F. Cognovérunt Dóminum in fractióne panis. Allelúia. *Lucæ* 24.

C A N O N.

Ex Concílio Tolosáno. *Ann.* 1590. *part.* 1. *Cap.* 3.

HOneſtis exercitatiónibus privatiſque diſputatiónibus, Cléricos omnes Paróchiæ ſuæ fines incolentes, Párochi intereſſe hortentur. Sic fiet, ut inſtructióres, & ad quævis obeunda múnia paratióres Sacerdótes habére poſſint. Quod ſi fortè mandáto renuentes Cléricos cognóverint, Epíſcopum certiórem de eâ re ſtatim fáciant, qui eos quacumque póterit ratióne & auctoritáte, ad id præſtandum ádigat.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (niſi occurrat Feſtum Semiduplex) cum Commemoratione de Cruce.

S A B B A T O.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Nonne Deo. 125. Exaudi, Deus. 125. Confitébimur tibi, Deus. 126.

Lectio j.
De Actibus Apoſtolórum. *Cap.* 28.

CUm veniſſemus Romam, permiſſum eſt Paulo manére ſíbimet cum cuſtódiente ſe mílite. Poſt tértium autem diem convocávit primos Judæórum; cùmque conveniſſent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil adversùs plebem fáciens aut morem paternum, vinctus ab Jeroſólymis tráditus ſum in manus Romanórum: qui, cùm interrogatiónem de me habuiſſent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla eſſet cauſa mortis in me. Contradicéntibus autem Judæis, coactus ſum appelláre Cæſarem, non quaſi gentem meam habens áliquid accuſáre. Propter hanc ígitur cauſam rogávi vos vidére, & álloqui; propter ſpem enim Iſrael caténâ hâc circúmdatus ſum.

Lectio ij.

CUm conſtituiſſent autem illi diem, venérunt ad eum in hoſpitium plúrimi, quibus exponébat teſtíficans regnum Dei, ſuadenſque eis de Jeſu ex lege Móyſi & Pro-

phétis à manè uſque ad véſperam. Et quidam credébant his quæ dicebantur; quidam verò non credébant. Cùmque ínvicem non eſſent conſentientes, diſcedébant, dicente Paulo unum verbum: Quia bene Spíritus ſanctus locútus eſt per Iſaíam Prophétam ad patres noſtros, dicens: Vade ad pópulum iſtum, & dic ad eos: Aure audiétis, & non intelligétis; & videntes vidébitis, & non perſpiciétis. Incraſsátum eſt enim cor pópuli hujus, & áuribus gráviter audiérunt; & óculos ſuos compreſſérunt, ne fortè vídeant óculis, & áuribus áudiant, & corde intélligant, & convertantur, & ſanem eos. Notum ergo ſit vobis quóniam Géntibus miſſum eſt hoc ſalutáre Dei, & ipſi áudient. Et cùm hæc dixiſſet, exiérunt ab eo Judæi: multam habentes inter ſe quæſtiónem. Manſit autem biénnio toto in ſuo conducto; & ſuſcipiébat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, & docens quæ ſunt de Dómino Jeſu Chriſto, cum omni fidúcia, ſine prohibitióne.

C A N O N.

Ex Concílio Mediolanenſi *Ann.* 1573. *tit.* 10.

UT in diſciplínæ morum offíciis Clerus ſe ſtudióſiùs contíneat, in diéſque magìs ad Clericáles virtútes progrediátur; Epíſcopus & inferióris órdinis Cléricos, & Sacerdótes prætéreà, modò univerſos, modò partem eórum, modò certos áliquos, síngulos ad ſe aliquandò cónvocet: illorúmque uniuſcujuſque vitæ ratiónes, chriſtianárum virtútum exercitatiónes & progreſſus cognoſcat; adhíbitis Sacerdótibus in vitæ ſpirituális; Clericaliúmque vírtútum diſciplínâ exercitátis.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato, ſub ſola Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Exod. 19.

SI audiéritis vocem meam, & cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea eſt enim omnis terra: & vos éritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta.

Hymnus, Forti. 352.

℣. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo:

℟. Mandavit in æternum teſtamentum ſuum. *Pſ.* 110.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo, ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne; &

fecisti nos Deo noſtro regnũ & ſacerdótes. Allel. *Apoc.* 5.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 353.

DOMINICA III.
POST PASCHA.
AD NOCTURNUM.

Inv. Auctórem vitæ quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. 346.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominic. ut in Pſalt. 6. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértiâ die ſecundùm Scriptúras. Allel. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea

℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectio j.

Incipit liber Apocalypſis beáti Jóannis Apóſtoli. *C.* 1.

APocalypſis Jeſu Chriſti quam dedit illi Deus palàm fácere ſervis ſuis quæ oportet fieri citò; & ſignificávit, mittens per Angelum ſuum ſervo ſuo Jóanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti, quæcumque vidit. Beatus qui legit & audit verba prophetíæ hujus, & ſervat ea quæ in ea ſcripta ſunt; tempus enim propè eſt. Jóannes ſeptem Eccléſiis quæ ſunt in Aſia: Gratia vobis & pax ab eo qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt; & à ſeptem ſpíritibus qui in conſpectu throni ejus ſunt; & à Jeſu Chriſto, qui eſt teſtis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ; qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in sánguine ſuo, & fecit nos regnum & ſacerdótes Deo & Patri ſuo: ipſi glória & impérium in ſécula ſeculórum: amen. Ecce venit cum núbibus; & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt: & plangent ſe ſuper eum omnes tribus terræ: Etiam, amen. Ego ſum Alpha & Oméga, princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt, Omnípotens.

℟. Grátia vobis & pax à Jeſu Chriſto, * Qui eſt teſtis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ. Allelúia, allelúia. ℣. Ejus regnũ, regnum ſempitérnum eſt; & omnes reges ſérvient & obédient ei, * Qui. *Apoc.* 1. *Dan.* 7.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De fide Reſ. l. 2. *n.* 90 & 91.

QUóniam Deus mori non póterat, mori non póterat

terat Sapiéntia: resúrgere autem non póterat quod mórtuū non erat; aſſúmitur caro, quæ mori poſſet; ut dum móritur quod ſolet, quod mórtuum fúerat, hoc reſúrgeret. Neque enim póterat eſſe niſi per hóminem reſurréctio. Ergo reſurrexit homo, quóniam homo mórtuus eſt: reſuſcitátus homo, ſed reſúſcitans Deus. Tunc ſecundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim ſecundùm carnem jam non nóvimus Chriſtum, ſed carnis grátiam tenémus; ut ipſum primítias quieſcéntium, ipſum primogénitum ex mórtuis novérimus. Itaque ſicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ reſurrectiónis in Chriſto. Omnes reſúrgunt, ſed nemo deſpéret, neque juſtus dóleat commúne conſórtium reſurgendi, cùm præcípuum fructum virtútis expectet. Omnes quidem reſurgent; ſed unuſquiſque, ut ait Apóſtolus, in ſuo ordine. Commúnis eſt divínæ fructus cleméntiæ, ſed diſtinctus ordo meritórum.

℟. Módicum, & jam non vidébitis me: & íterùm módicum, & vidébitis me; * Quia vado ad Patrem. Allelúia, allelúia. ℣. Ego conſolábor vos, & conſolabímini: vidébitis, & gaudébit cor veſtrum; * Quia. Glória. * Quia. *Joan.* 16. *Iſ.* 66.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 16.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Módicum, & jam non vidébitis me: & íterùm módicum, & vidébitis me; quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 101. *n.* 6.

Modicum eſt hoc totum ſpátium, quo præſens pérvolat ſéculum. Unde dicit idem ipſe Evangeliſta in Epíſtola ſua: Noviſſima hora eſt. Illis ergo ait, Módicum, & jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant; quia itúrus erat ad Patrem, & eum deinceps mortálem viſúri non erant, qualem, cùm iſta loquerétur, vidébant. Quod verò áddidit, Et íterùm módicum, & vidébitis me, univerſæ promíſit Eccléſiæ, ſicut univerſæ promiſit, Ecce ego vobiſcum ſum uſque in conſummatiónem ſéculi. Non tardat Dóminus promiſſum: módicum, & vidébimus eum, ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus; quia nihil deſiderandum remanébit, nihil quærendum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam

adhuc ágitur: cùm finítum fúerit, tunc ſentiémus quàm módicum fúerit.

AD LAUDES.

Antiphon. ut Dominicâ præcedenti. 371.

Capitulum. Rom. 8.

SCimus quòd omnis creatúra ingemiſcit, & párturit uſque adhuc. Non ſolùm autem illa, ſed & nos ipſi primítias Spíritûs habentes, & ipſi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectántes, redemptiónem córporis noſtri: ſpe enim ſalvi facti ſumus.

Hymnus, Auróra. 347.

℣. Ad véſperum demorábitur fletus, ℟. Et ad matutínum lætítia. *Pſ.* 29.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Amen, amen, dico vobis quia plorábitis & flébitis vos; mundus autem gaudébit: vos autem contriſtabímini, ſed triſtítia veſtra vertétur in gáudium. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexíſti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam, ut quos perpétuæ mortis eripuíſti cáſibus, gáudiis fácias ſempitérnis pérfrui; Per Dóminum noſtrum Jeſum, &c.

AD HORAS, Antiph. & Reliqua ut in Feriis Temporis Paſchalis. 347.

CANON.

Ex Concílio Toletáno quarto.

Ann. 633. *Cap.* 25.

IGnorántia, mater cunctórum errórum, maximè in ſacerdótibus Dei vitanda eſt, qui docendi offícium in pópulis ſuſcepérunt. Sacerdótes enim légere ſanctas ſcriptúras admonentur, Paulo Apóſtolo dicente ad Timótheum: Intende lectióni, exhortatióni, doctrínæ; ſemper pérmane in his.

AD VESPERAS.

Antiph. ut in Dominicâ præcedenti. 372.

Capitulum. 1. Petr. 4.

CAríſſimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quaſi novi áliquid vobis contingat; ſed communicantes Chriſti paſſiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 352.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti,

℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Nunc quidem triſtítiam habétis: iterum autem vidébo vos, & gaudébit cor veſtrum; & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.
Ut in Pſalterio. 29.

FERIA SECUNDA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 37. Peccávimus. 37. Non diſperdidérunt. 38.

Lectio j.

De libro Apócalypſis beáti Joánnis Apóſtoli. *C.* 1.

EGo Joánnes frater veſter, & párticeps in tribulatióne, & regno & patiéntiâ in Chriſto Jeſu, fui in ínſula quæ appellátur Pathmos, propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu. Fui in ſpíritu in Domínica die, & audívi poſt me vocem magnam tanquam tubæ, dicentis: Quod vides, ſcribe in libro; & mitte ſeptem Eccléſiis quæ ſunt in Aſia, Epheſo, & Smyrnæ, & Pérgamo, & Thyatíræ, & Sardis, & Philadelphíæ, & Laodicíæ. Et converſus ſum ut vidérem vocem quæ loquebátur mecum; & converſus, vidi ſeptem candelábra áurea, & in médio ſeptem candelabrórum aureórum símilem Fílio hóminis, veſtítum podére, & præcinctum ad mamillas zonâ áureâ. Caput autem ejus & capilli erant cándidi tanquam lana alba, & tanquam nix, & óculi ejus tanquam flamma ignis, & pedes ejus símiles aurichalco ſicut in camíno ardenti, & vox illíus tanquam vox aquárum multárum: & habébat in déxtera ſua ſtellas ſeptem; & de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat: & fácies ejus ſicut ſol lucet in virtúte ſua.

℟. Jeſus Chriſtus diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in sánguine ſuo. Allelúia: * Ipſi glória & impérium in ſécula ſeculórum: Amen. Allelúia, allelúia. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem, ſi ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion. * Ipſi. *Apoc.* 1. *Iſ.* 4.

Lectio ij.

ET cùm vidiſſem eum, cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus; & póſuit déxteram ſuam ſuper me, dicens: Noli timére, ego ſum primus & noviſſimus; & vivus, & fui mórtuus; & ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum, & hábeo claves mortis & inferni. Scribe ergo quæ vidiſti, & quæ ſunt, & quæ oportet fíeri poſt hæc. Sacramentum ſeptem ſtellárum quas vidiſti in déxtera meâ, & ſeptem candelábra áurea: Septem ſtellæ, Angeli ſunt ſeptem Eccleſiárum; & candelábra ſeptem, ſeptem Eccléſiæ ſunt.

℟. In cápite ejus diadémata

multa, habens nomen ſcriptum quod nemo novit, niſi ipſe; * Et † Habet in veſtimento & in fémore ſuo ſcriptum: Rex regum, & Dóminus dominantium. Allelúia, allelúia. ℣. Magnificéntia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus ſculpta erat; * Et habet. Glória. † Habet. *Apoc.* 19. *Sap.* 18.

Lectio iij. Cap. 2.

ANgelo Epheſi Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit qui tenet ſeptem ſtellas in déxtera ſua, qui ámbulat in médio ſeptem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes ſuſtinére malos; & tentaſti eos qui ſe dicunt Apóſtolos eſſe, & non ſunt, & inveniſti eos mendáces; & patiéntiam habes, & ſuſtinuiſti propter nomen meum, & non defeciſti. Sed hábeo adversùm te, quòd caritátem tuam primam reliquiſti. Memor eſto ítaque unde excíderis, & age pœniténtiam; & prima ópera fac. Sin autem, venio tibi; & movébo candelábrum tuum de loco ſuo, niſi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odiſti facta Nicolaitárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis: Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod eſt in Paradíſo Dei mei.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Manducávimus & bíbimus cum illo, poſtquam reſurrexit à mórtuis. Allelúia. *Act.* 10.

CANON.

Ex Concílio Bracarenſi ſecundo.

Ann. 563. *Cap.* 20.

PLácuit ut ex láico ad gradum Sacerdótii antè nemo véniat, niſi priùs anno íntegro in offício Lectoráti vel Subdiaconáti diſciplínam Eccleſiáſticam diſcat: & ſic per ſíngulos gradus, prædictus ad Sacerdótium véniat. Nam ſatìs reprehensíbile eſt, ut qui necdùm dídicit, jam docére præſúmat.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Adhuc módicum, & mundus me jam non videt; vos autem vidétis me, quia ego vivo, & vos vivétis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA TERTIA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 55. Confiteantur. 56. Confiteantur Dómino. 57.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli. *C.* 2.

ET Angelo Smyrnæ Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit primus & noviſſimus, qui fuit mórtuus, & vivit:

Scio tribulatiónem tuam, & paupertátem tuam; ſed, dives es, & blaſphemáris ab his qui ſe dicunt Judæos eſſe, & non ſunt; ſed ſunt ſynagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ paſsúrus es. Ecce miſſúrus eſt diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini; & habébitis tribulatiónem diébus decem. Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis: Qui vícerit, non lædétur à morte ſecunda.

℟. Cantábant cánticum Agni, dicentes: magna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * Juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum. Allelúia, allelúia. ℣. Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? quis símilis tuî? magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília: * Juſtæ. *Apoc.* 15. *Exod.* 15.

Lectio ij.

ET Angelo Pérgami Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam utrâque parte acútam: Scio ubi hábitas, ubi ſedes eſt sátanæ: & tenes nomen meum, & non negaſti fidem meam. Et in diébus illis Antípas teſtis meus fidélis, qui occíſus eſt apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo adversùs te pauca; quia habes illîc tenentes doctrínam Bálaam, qui docébat Balac míttere ſcándalum coram fíliis Iſrael, édere, & fornicári: ita habes & tu tenentes doctrínam Nicolaitárum. Simíliter pœniténtiam age: ſi quóminùs véniam tibi citò, & pugnábo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis: Vincenti dabo manna abſcónditum, & dabo illi cálculum cándidum; & in cálculo nomen novum ſcriptum, quod nemo ſcit, niſi qui áccipit.

℟. Vidi ſanctam civitátem Jerúſalem deſcendentem de cœlo à Deo, ſicut ſponſam; & audívi vocem dicentem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis; * Et † Ipſe Deus cum eis erit eórum Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Ergone credíbile eſt, ut hábitet Deus cum homínibus ſuper terram? * Et ipſe. Glória. † Ipſe. *Apoc.* 21. 2. *Paral.* 6.

Lectio iij.

ET Angelo Thyatíræ Eccléſiæ ſcribe: Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tanquam flammam ignis, & pedes ejus símiles aurichalco: Novi ópera tua, & fidem, & caritátem tuam, & miniſtérium, & patiéntiam tuam,

& ópera tua noviſſima plura prióribus. Sed hábeo advérsùs te pauca, quia permittis mulíerem Jézabel, quæ ſe dicit Prophéten, docére, & ſedúcere ſervos meos, fornicári, & manducáre de idolóthytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret, & non vult pœnitére à fornicatióne ſua. Ecce mittam eam in lectum; & qui mœchantur cum ea, in tribulatióne maxima erunt, niſi pœniténtiam ab opéribus ſuis égerint. Et fílios ejus interfíciam in morte; & ſcient omnes Eccléſiæ quia ego ſum ſcrutans renes & corda: & dabo unicuique veſtrûm ſecundùm ópera ſua.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. c. Apéruit illis ſenſum, ut intellígerent Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *Cap.* 20.

TAm doctríná quàm vitâ claréré debet Eccleſiáſticus Doctor. Nam doctrína ſine vita arrogantem reddit, vita ſine doctrína inútilem facit. Sacerdótis prædicátio opéribus confirmanda eſt; ita ut qui docet verbo, inſtruat exemplo. Vera enim eſt illa doctrína, quam vivendi ſéquitur forma.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. In illo die vos cognoſcétis quia ego ſum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

FERIA QUARTA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Abundávit. 74. Abſtulit. 75. Excitátus eſt. 76.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli. *C.* 3.

ET Angelo Eccléſiæ Sardis ſcribe: Hæc dicit qui habet ſeptem ſpíritus Dei, & ſeptem ſtellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quòd vivas, & mórtuus es. Eſto vígilans, & confirma cétera quæ moritúra erant; non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis & audíeris, & ſerva, & pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tanquam fur, & néſcies quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt veſtimenta ſua: & ambulábunt mecum in albis, quia digni ſunt. Qui vícerit, ſic veſtiétur veſtimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ, & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

℟. Omnem creatúram,

quæ in cœlo eſt, & ſuper terram, & ſub terra, & quæ ſunt in mari, omnes audívi dicentes : * Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor, & glória, & poteſtas in ſécula ſeculórum. Allelúia, allelúia. ℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci : * Sedenti in throno. *Apoc. 5. Pſ. 106.*

Lectio ij.

ET Angelo Philadelphíæ Eccléſiæ ſcribe : Hæc dicit Sanctus & Verus, qui habet clavem David; qui áperit, & nemo claudit; claudit, & nemo áperit : Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óſtium apertum, quod nemo poteſt cláudere : quia módicam habes virtútem, & ſervaſti verbum meum, & non negaſti nomen meum. Ecce dabo de ſynagóga sátanæ, qui dicunt ſe Judæos eſſe, & non ſunt, ſed mentiúntur : ecce fáciam illos ut véniant, & adórent ante pedes tuos; & ſcient quia ego dilexi te. Quóniam ſervaſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis quæ ventúra eſt in orbem univerſum tentáre habitantes in terra. Ecce vénio citò : tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; & foràs non egrediétur ámpliùs : & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis Dei mei novæ Jerúſalem, quæ deſcendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

℟. Ego ſum radix & genus David; ſtella ſpléndida & matutína : * Et ſpíritus & ſponſa dicunt, Veni : & qui audit, dicat, Veni : † Amen, veni, Dómine Jeſu. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes ſitientes, veníte ad aquas : inclináte aurem veſtram : & veníte ad me. * Et Spíritus. Glória. † Amen. *Apoc. 22. Iſ. 55.*

Lectio iij.

ET Angelo Laodicíæ Eccléſiæ ſcribe : Hæc dicit, Amen, teſtis fidélis, & verus, qui eſt princípium creatúræ Dei : Scio ópera tua; quia neque frígidus es, neque cálidus. Utinam frígidus eſſes, aut cálidus! ſed quia tépidus es, & nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo. Quia dicis : Quòd dives ſum, & locupletátus, & nullíus égeo; & neſcis quia tu es miſer, & miſerábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignítum probátum, ut lócuples fias, & veſtimentis albis induáris, & non appá-

reat confúſio nuditátis tuæ, & collyrio inunge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo & caſtígo. Æmuláre ergo, & pœniténtiam age; ecce ſto ad óſtium, & pulſo. Si quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipſe mecum. Qui vícerit, dabo ei ſedére mecum in throno meo: ſicut & ego vici, & ſedi cum Patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Inſufflávit Jeſus in diſcípulos ſuos, & dixit eis: Accípite Spíritum ſanctum; quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis. Allelúia. *Joan.* 20.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *Cap.* 16.

SIcut iníqui & peccatóres miniſtérium Sacerdotále áſſequi prohibentur, ita indocti & imperíti à tali offício retrahuntur. Illi enim exemplis ſuis vitam bonórum corrumpunt: iſti ſuâ ignáviâ iníquos corrígere néſciunt.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deus omnis grátiæ qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, módicum paſſos ipſe perfíciet. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

FERIA QUINTA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Miſericórdias. 91. Beátus. 92. Semel jurávi. 93.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli. *Cap.* 4.

FUi in ſpíritu: & ecce ſedes póſita erat in cœlo, & ſupra ſedem ſedens. Et qui ſedébat, ſímilis erat aſpéctui lápidis jáſpidis & sárdinis: & iris erat in circúitu ſedis, ſímilis viſióni ſmarágdinæ. Et in circúitu ſedis ſedília viginti quátuor, & ſuper thronos viginti quátuor ſenióres ſedentes, circumamícti veſtimentis albis, & in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, & voces, & tonítrua: & ſeptem lámpades ardentes ante thronum, qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei. Et in conſpectu ſedis tanquam mare vítreum, ſímile cryſtallo: & in médio ſedis, & in circúitu ſedis, quátuor animália plena óculis antè & retrò. Et ánimal primum símile leóni, & ſecundum ánimal símile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal símile áquilæ volanti. Et quátuor animália; síngula eórum habébant alas ſenas; & in circúitu & intùs plena ſunt óculis: & réquiem non habébant die ac nocte dicén-

tia : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt.

℟. Jeſus Chriſtus. 387.

Lectio ij. Cap. 5.

ET vidi in déxtera ſedentis ſupra thronum librum ſcriptum intùs & foris, ſignátum ſigillis ſeptem. Et vidi Angelum fortem, prædicantem voce magnâ : Quis eſt dignus aperíre librum, & ſólvere ſignácula ejus ? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque ſubtus terram. aperíre librum, neque reſpícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus inventus eſt aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de ſenióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum & ſólvere ſeptem ſignácula ejus. Et vidi, & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tanquam occíſum, habentem córnua ſeptem & óculos ſeptem, qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei miſſi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera ſedentis in throno librum. Et cùm aperuiſſet librum, quátuor animália, & viginti quátuor ſenióres cecidérunt coram Agno, habentes ſínguli cítharas, & phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ ſunt oratiónes Sanctórum ; & cantábant cánticum novum, dicentes : Dignus es, Dómine, accípere librum, & aperíre ſignácula ejus ; quóniam occíſus es, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & linguâ, & pópulo, & natióne ; & feciſti nos Deo noſtro regnum, & ſacerdótes ; & regnábimus ſuper terram. ℟. In cápite. 387.

Lectio iij. Cap. 15 & 16.

ET vidi áliud ſignum in cœlo magnum & mirábile : Angelos ſeptem habentes plagas ſeptem noviſſimas ; quóniam in illis conſummáta eſt ira Dei. Et vidi tanquam mare vítreum miſtum igne, & eos qui vicérunt béſtiam, & imáginem ejus, & númerum nóminis ejus, ſtantes ſuper mare vítreum, habentes cítharas Dei, & cantantes cánticum Móyſi ſervi Dei, & cánticum Agni, dicentes : Magna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens, juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum. Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum ? quia ſolus pius es ; quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conſpectu tuo, quóniam judícia tua manifeſta ſunt. Et poſt hæc vidi, & ecce apertum eſt templum taberná-

culi teſtimónii in cœlo: & exiérunt ſeptem Angeli habentes ſeptem plagas, de templo, veſtíti lino mundo & cándido, & præcíncti circa péctora zonis áureis. Et unum de quátuor animálibus dedit ſeptem Angelis ſeptem phíalas áureas, plenas iracúndiæ Dei viventis in ſǽcula ſeculórum. Et implétum eſt templum fumo à majeſtáte Dei, & de virtúte ejus, & nemo póterat introíre in templum, donec conſummarentur ſeptem plagæ ſeptem Angelórum. Et audívi vocem magnam de templo dicentem ſeptem Angelis: Ite, & effúndite ſeptem phíalas iræ Dei in terram.

Ad Benedíctus. *Ant.* 2. D. Præbuit ſeipſum vivum Dóminus Jeſus poſt paſſiónem ſuam in multis arguméntis. Allelúia. *Act.* 1.

C A N O N.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto. *Ann.* 829. *libr.* 1. *Cap.* 12.

CONsídera Sacerdótum eſſe offícii, de lege interrogátos reſpondére. Si Sacerdos eſt, ſciat legem Dómini: ſi ignórat legem, ipſe ſe árguit non eſſe Dómini Sacerdótem; Sacerdótis enim eſt ſcire legem, & ad interrogatiónem reſpondére de lege: item in Malachía: Lex veritátis in ore ejus.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In Chriſto exultábitis, módicum nunc ſi óportet contriſtári in váriis tentatiónibus, reportantes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

FERIA SEXTA.
AD NOCTURNUM.

Pſſ. Salvum me fac. 108. Exaudi me. 109. Ego ſum pauper. 109.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apóſtoli. *Cap.* 18.

ET poſt hæc vidi álium Angelum deſcendentem de cœlo, habentem poteſtátem magnam: & terra illumináta eſt a glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine, dicens: Cécidit, cécidit Babylon magna; & facta eſt habitátio dæmoniórum, & cuſtódia omnis ſpíritûs immundi, & cuſtódia omnis vólucris immúndæ & odíbilis; quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes, & reges terræ cum illa fornicáti ſunt & mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus divites facti ſunt. Et audívi áliam vocem de cœlo dicentem: Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus uſque ad cœlum, & recordátus eſt Dóminus iniquitátum ejus.

Réddite illi ſicut & ipſa réddidit vobis, & duplicáte duplícia ſecundùm ópera ejus: in póculo quo míſcuit, miſcéte illi duplum. Quantùm glorificávit ſe, & in delíciis fuit, tantùm date illi tormentum & luctum; quia in corde ſuo dicit: Sédeo regína, & vídua non ſum, & luctum non vidébo. Ideò in una die vénient plagæ ejus, mors & luctus & fames, & igne comburétur; quia fortis eſt Deus qui judicábit illam.

℞. Cantábant 389.

Lectio ij. Cap. 19.

POſt hæc audívi quaſi vocem turbárum multárum in cœlo dicéntium: Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo noſtro eſt; quia vera & juſta judícia ſunt ejus qui judicávit de meretríce magna, quæ corrúpit terram in proſtitutióne ſua; & vindicávit ſánguinem ſervórum ſuórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt: Allelúia. Et fumus ejus aſcendit in ſécula ſeculórum. Et cecidérunt ſenióres viginti quátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum ſedentem ſuper thronum, dicentes: Amen, Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus, & qui timétis eum, puſilli, & magni. Et audívi quaſi vocem turbæ magnæ, & ſicut vocem aquárum multárum, & ſicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium. Allelúia; quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens.

℞. Vidi ſanctam. 389.

Lectio iij.

ET vidi cœlum apertum, & ecce equus albus; & qui ſedébat ſuper eum, vocabátur Fidélis, & Verax, & cum juſtítia júdicat & pugnat. Oculi autem ejus ſicut flamma ignis; & in cápite ejus diadémata multa, habens nomen ſcriptum, quod nemo novit niſi ipſe. Et veſtítus erat veſte aſperſâ ſánguine: & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui ſunt in cœlo, ſequebantur eum in equis albis, veſtíti byſſino albo & mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utrâque parte acútus, ut in ipſo percútiat gentes: & ipſe reget eas in virga férrea: & ipſe calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipotentis. Et habet in veſtimento & in fémore ſuo ſcriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. In hoc Chriſtus mórtuus eſt, & reſurrexit, ut & mortuórum & vivórum dominétur. Allelúia. *Rom.* 14.

CANON.

Ex Concilio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *Cap.* 26.

SAcerdos debet majóris ſciéntiæ habére grátiam, quâ poſſit ſub ſe viventes inſtrúere. Hoc dicat Sacerdos, quod ex divína lectióne didícerit, quod illi Deus inſpiráverit, non quod præſumptióne humáni ſensûs invénerit. Annuntiábis eis, inquit, ex me. Ex me & non ex te mea verba loquéris eis: non eſt quòd ex eis tanquam de tuis infléris: Ex me, inquit, eis annúntia.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato (niſi occurrat Feſtum Semiduplex) cum Commemoratione de Cruce.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Notus in Judæa Deus. 126. Deus, quis símilis erit tibi? 127. Deus meus. 127.

Lectio j.

De libro Apocalypſis beáti Joánnis Apoſtoli. *Cap.* 22.

ET oſtendit mihi flúvium aquæ vitæ, ſpléndidum tanquam cryſtallum, procedentem de ſede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis lignum vitæ, ánerens fructus duódecim, per menſes ſíngulos reddens fructum ſuum, & fólia ligni ad ſanitátem géntium. Et omne maledictum non erit ámpliùs; ſed ſedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucernæ, neque lúmine ſolis; quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in ſécula ſeculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fideliſſima ſunt, & vera. Et Dóminus Deus ſpirítuum Prophetárũ miſit Angelum ſuum oſténdere ſervis ſuis quæ oportet fieri citò. Et ecce vénio velóciter. Beátus qui cuſtódit verba prophetíæ libri hujus.

Lectio ij.

ECce vénio citò; & merces mea mecum eſt, rédere unicuique ſecundùm ópera ſua. Ego ſum Alpha & Oméga primus & noviſſimus, princípium & finis. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in sánguine Agni; ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homicídæ, & idólis ſervientes, & omnis qui amat & facit mendácium. Ego Jeſus miſi Angelum meum teſtificári vobis hæc in Eccléſiis. Ego ſum radix & genus David, ſtella ſpléndida, & matutína. Et ſpiritus & ſponſa dicunt: Veni. Et qui au-

dit, dicat: Veni. Et qui ſitit, véniat; & qui vult, accípiat aquam vitæ gratìs. Conteſtor enim omni audienti verba prophetíæ libri hujus: Si quis appoſúerit ad hæc, appónet Deus ſuper illum plagas ſcriptas in libro iſto. Et ſi quis diminúerit de verbis libri prophetíæ hujus, áuferet Deus partem ejus de libro vitæ, & de civitáte ſancta, & de his quæ ſcripta ſunt in libro iſto. Dicit qui teſtimónium pérhibet iſtórum: Etiam vénio citò: Amen. Veni, Dómine Jeſu. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti cum ómnibus vobis. Amen. Tu autem.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Ann. 813. *Can.* 10.

CLérici in doctrína, in lectiónibus, in pſalmis, hymnis & cánticis, exercítio jugi incumbant. Tales enim debent eſſe, qui divínis cúltibus ſe mancipandos ſtudent exhibére: ſcílicet ut, dùm ſciéntiæ óperam dant, doctrínæ grátiam pópulis adminiſtrent.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit, & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allel. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 10.

NOs teſtes ſumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jerúſalem, quem occidérunt ſuſpendentes in ligno; hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die.

Hymnus, Forti. *ſuprà,* 352.

℣. Confitébimur tibi, Deus: ℟. Narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Reſurrexit Chriſtus, & viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim: deinde viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul; deinde viſus eſt Jacóbo, deinde Apóſtolis ómnibus, Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 353.

DOMINICA IV
POST PASCHA.

AD NOCTURNUM.

Invitat. Auctórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *ut ſuprà.* 346.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértiâ die ſecundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectio j.

Incipit Epiſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli.

Cap. 1.

JAcóbus, Dei & Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſervus, duódecim tríbubus, quæ ſunt in diſperſióne, ſalútem. Omne gáudium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis; ſcientes quòd probátio fídei veſtræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perfectum habet; ut ſitis perfecti & íntegri; in nullo deficientes. Si quis autem veſtrûm índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter, & non impróperat; & dábitur ei. Póſtulet autem in fide nihil hæſitans: qui enim hæſitat, símilis eſt flúctui maris, qui à vento movétur & circumfertur. Non ergo æſtimet homo ille quòd accípiat áliquid à Dómino. Vir duplex ánimo, inconſtans eſt in ómnibus viis ſuis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne ſua; dives autem in humilitáte ſua, quóniam ſicut flos fœni tranſíbit. Exortus eſt enim ſol cum ardóre, & arefécit fœnum, & flos ejus décidit, & decor vultûs ejus depériit; ita & dives in itinéribus ſuis marceſcet.

℟. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî: * Et redémit nos ab inimícis noſtris; quóniam in æternum miſericórdia ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Finem Dómini vidiſtis, quóniam miſéricors Dóminus eſt, & miserátor; * Et redémit nos ab inimícis noſtris. *Pſ.* 135. *Jac.* 5.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. V. Serm. 242. *in diebus Paſchæ*, 13. *Cap.* 1.

DIébus his ſanctis reſurrectióni Dómini dedicátis, quantùm, donante ipſo, póſſumus, de carnis reſurrectióne tractémus. Hæc enim fides eſt noſtra: hoc donum in Dómini noſtri Jeſu Chriſti nobis carne promiſſum eſt, & in ipſo præceſſit exemplum. Vóluit enim nobis quod promíſit in fine, non ſolùm prænuntiáre, ſed étiam demonſtráre. Contra iſtam evidéntiam díſputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines, qui ea quæ ſunt hóminum ſápiunt, quam diſputárent de Deo contra Deum? Ille enim Deus eſt, illi hómines ſunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi eſt conſuetúdo cernendi. Quod ſolent vidére, credunt; quod non ſolent, non credunt. Præter conſuetúdinem facit Deus mirácula, quia Deus eſt. Majóra quidem mirácula ſunt, tot quotídiè

hómines naſci qui non erant, quàm paucos reſurrexiſſe qui erant; & tamen iſta mirácula non conſideratióne comprehenſa ſunt, ſed aſſiduitáte viluérunt. Reſurrexit Chriſtus: abſolúta res eſt, Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emíſit ánimam; póſita eſt caro in ſepulcro: exhíbuit illam vivam qui vivébat in illa. Quare mirámur? Quare non crédimus? Deus eſt qui fecit. Conſídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de juſtítia, & de judício. Allelúia, allelúia. ℣. Qui lóquitur iniqua, non poteſt latére Spíritum Dómini, nec prætériet illum corrípiens judícium: * Cùm. Glória Patri. † Arguet mundum. *Joan.* 16. *Cap.* 1.

Lectio iij

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vado ad eum qui miſit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 94. *n.* 4.

VIdébat útique Dóminus Jeſus quid illa ſua verba in córdibus diſcipulórum ágerent. Spiritálem quippe nondum intériùs habentes conſolatiónem, quam per Spíritum ſanctum fúerant habitúri, id quod extériùs in Chriſto vidébant, amíttere metuébant. Et quia ſe amiſſúros eſſe illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contriſtabátur humánus affectus, quia carnális deſolabátur aſpectus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia viſus intérior ipſe eſt útique mélior, quo eos conſolatúrus fúerat Spíritus ſanctus; non cernéntium corpóribus ingeſtúrus corpus humánum, ſed ſeipſum credéntium pectóribus infuſúrus. Adjungit: Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; ſi autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquam díceret: Expedit vobis ut hæc forma ſervi auferátur à vobis: caro quidem factum Verbum hábito in vobis, ſed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & iſto lacte contenti ſemper infantes eſſe cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si alimenta ténera quibus vos álui, non ſubtráxero, sólidum cibum non eſuriétis: ſi carni car-

náliter hæſéritis, capáces Spíritûs non éritis.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio, 10.

Ant. 5. C. ALlelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus & exultémus, & demus glóriam ei. Allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. *D.* Beáti qui lavant ſtolas ſuas in sánguine Agni. Allelúia, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. *C.* Sedenti in throno, & Agno, benedíctio & honor in ſécula ſeculórum. Allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. *G.* Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus, & qui timétis eum. Allelúia allelúia. *Apoc.* 19.

Capitulum. 2. Cor. 5.

SI cognóvimus ſecundùm carnem Chriſtum; ſed nunc jam non nóvimus. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt: ecce facta ſunt ómnia nova.

Hymnus, Auróra. 347.

℣. Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum: ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Nunc vado ad eum qui miſit me. Allelúia, allel. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id deſideráre quod promittis; ut inter mundánas varietátes, ibi noſtra fixa ſint corda, ubi vera ſunt gáudia; Per Dóminum.

AD HORAS, ut in Pſalt. Antiph. ut ſuprà in Feriis Temp. Paſch. 348.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi ſecundo.

Ann. 836. *Cap.* 2. *Can.* 3.

MEdicínam ſpirituálem conſiliumque ſalúbre animárum, Paſtóres pópuli ſcire oportet, uti médicos ſpirituáles, aſſerente ſanctíſſimo Pontífice Gregório atque dicente; Quia ártium ars eſt régimen animárum.

AD VESPERAS.

Pſalmi ut in Pſalter. 26. *& Antiphon. ut ſuprà* 372.

Capitulum. Rom. 8.

QUi in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. Vos autem in carne non eſtis; ſed in ſpíritu; ſi tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus.

℟. Deo grátias.

Hymnus, Forti. 352.

℣. Memor eſto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi ſpem dediſti. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Expedit vobis ut ego vadam: ſi enim non abíero, Paraclé-

tus non véniet ad vos; ſi autem abíero, mittam eum ad vos. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio. 29.

FERIA SECUNDA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Benedic. 33. Quàm magnificáta ſunt. 34. Sit glória. 35.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *C.* 1.

OMne datum óptimum, & omne donum perfectum, deſursùm eſt, deſcendens à Patre lúminum, apud quem non eſt tranſmutátio, neç viciſſitúdinis obumbrátio. Voluntáriè enim génuit nos verbo veritátis; ut ſimus initium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectiſſimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram; ira enim viri juſtítiam Dei non operátur. Propter quod abjicientes omnem immundítiam, & abundántiam malitiæ, in manſuetúdine ſuſcípite ínſitum verbum, quod poteſt ſalváre ánimas veſtras.

℟. Conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. All. * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui. Allel. allelúia. ℣. Pater venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarificet te: * Dómine Deus. 2. *Paralip.* 6. *Joan.* 17.

Lectio. ij.

EStóte autem factóres verbi, & non auditóres tantùm fallentes voſmetipſos. Quia ſi quis audítor eſt verbi, & non factor, hic comparábitur viro conſideranti vultum nativitátis ſuæ in ſpéculo; conſiderávit enim ſe, & ábiit, & ſtatim oblítus eſt qualis fúerit. Qui autem perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliviósus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit. Si quis autem putat ſe religióſum eſſe, non refrænans linguam ſuam, ſed ſedúcens cor ſuum, hujus vana eſt religio. Relígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem, hæc eſt: Viſitáre pupillos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo.

℟. Dómine, qui ſperant in te, in æternum exultábunt. Allelúia: * Et habitábis in eis, & † Gloriabuntur in te. Allelúia, allel. ℣. Ego claritátem quàm dediſti mihi, dedi eis, ut ſint unum ſicut

& nos ; ego in eis , & tu in me : * Et. Glória Patri. ℣ Gloriabuntur. *Pſ.* 5. *Joan.* 17.

Lectio iij. Cap. 2.

FRatres mei , nolíte in perſonárum acceptióne habére fidem Dómini noſtri Jeſu Chriſti glóriæ. Etenim ſi introíerit in conventum veſtrum vir áureum ánnulum habens in veſte cándida ; introíerit autem & pauper in ſórdido hábitu , & intendátis in eum qui indútus eſt veſte præclárâ , & dixéritis ei : Tu ſede hîc bene ; pauperi autem dicátis : Tu ſta illìc, aut ſede ſub ſcabello pedum meórum ; nonne judicátis apud voſmetipſos, & facti eſtis júdices cogitatiónum iniquárum ? Audíte, fratres mei dilectíſſimi. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide , & hærédes regni quod repromíſit Deus diligéntibus ſe ? Vos autem exhonoraſtis páuperem. Nonne dívites per poténtiam ópprimunt vos , & ipſi trahunt vos ad judícia ? Nonne ipſi blaſphémant bonum nomen quod invocátum eſt ſuper vos ?

Ad Benedict. *Ant.* 7. d. Regenerávit nos Deus in ſpem vivam per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3. *tit.* 1.

NE omittant Sacerdótes ſacræ Theológiæ , ſacrorumque Cánonum , aliarumque Eccleſiaſticárum doctrinárum offício munerique ſacerdotáli própriè congruéntium ſtúdiis , quotídiè ſtatis horis, óperam dare.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Adhuc multa hábeo vobis dícere ; ſed non poteſtis portáre modò : cùm autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA TERTIA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Dómine, quis habitábit. 53. Cœli enarrant. 53. Lex Dómini. 54.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *C.* 2.

SI legem perfícitis regálem ſecundùm Scriptúras : Díliges próximum tuum ſicut teipſum ; bene fácitis. Si autem perſónas accípitis, peccátum operámini, redargúti à lege quaſi tranſgreſſóres. Quicumque autem totam legem ſerváverit, offendat autem in uno, factus eſt ómnium reus. Qui enim dixit : Non mœcháberis , dixit & : Non occídes. Quod

ſi non mœcháberis, occídes autem, factus es tranſgreſſor legis. Sic loquímini, & ſic fácite, ſicut per legem libertátis incipientes judicári. Judícium enim ſine miſericórdia illi qui non fecit miſericórdiam; ſuperexaltat autem miſericórdia judícium.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra: annuntiáte ex die in diem ſalutáre ejus: * Narráte in géntibus glóriam ejus. Allelúia, allel. ℣. Nunc clarificátus eſt Fílius hóminis, & Deus clarificátus eſt in eo: * Narráte. 1. *Paralip.* 16. *Joan.* 13.

Lectio ij.

QUid próderit, fratres mei, ſi fidem quis dicat ſe habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides ſalváre eum? Si autem frater & ſoror nudi ſint, & indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, & ſaturámini; non dedéritis autem eis quæ neceſſária ſunt córpori, quid próderit? Sic & fides, ſi non hábeat ópera, mórtua eſt in ſemetipſa. Sed dicet quis: Tu fidem habes, & ego ópera hábeo: oſtende mihi fidem tuam ſine opéribus, & ego oſtendam tibi ex opéribus fidem meam. Tu credis quóniam unus eſt Deus. Bene facis: & dæmones credunt, & contremiſcunt.

℟. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum; * Quóniam dabis eum, Dómine, in benedictiónem in ſéculum ſéculi. Allelúia, allelúia. ℣. Dómino noſtro & Salvatóri Jeſu Chriſto glória, & nunc, & in diem æternitátis: Amen. * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Pſ.* 20. 2. *Petr.* 3.

Lectio iij.

VIs autem ſcire, ô homo inánis! quóniam fides ſine opéribus mórtua eſt? Abraham pater noſter nonne ex opéribus juſtificátus eſt, ófferens Iſaac fílium ſuum ſuper altáre? Vides quóniam fides cooperabátur opéribus illíus; & ex opéribus fides conſummáta eſt. Et ſuppléta eſt Scriptúra, dicens: Crédidit Abraham Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam, & amícus Dei appellátus eſt. Vidétis quóniam ex opéribus juſtificátur homo, & non ex fide tantùm? Simíliter & Rahab méretrix, nonne ex opéribus juſtificáta eſt, ſuſcípiens núntios, & áliâ viâ ejíciens? Sicut enim corpus ſine ſpíritu mórtuum eſt, ita & fides ſine opéribus mórtua eſt.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Si commórtui ſumus Chri-

ſto, & convivémus: ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi.

Ann. 1584. *tit.* 35.

SCriptum eſt: Cæcus ſi cæco ducátum præſtet, ambo in fóveam cadunt: ídeò abſurdum eſt cæcis cæcos duces præficere. Quapropter iis animárum Chriſtianárum cura committenda non eſt, qui mente cæci, ſuis affectibus præcípites per ſcélera volutantur: ſed ii ſunt deligendi, qui ſibi ipſis imperáre nôrint, quique doctrînâ & móribus céteris prælúceant.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Non loquétur à ſemetipſo; ſed quæcumque áudiet loquétur, & quæ ventúra ſunt annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUARTA AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitébor. 71. Miſerére meî. 71. Ut quid, Dómine. 72.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *C.* 3.

NOlíte plures magiſtri fíeri, fratres mei; ſcientes quóniam majus judícium ſúmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offendit, hic perfectus eſt vir: poteſt étiam fræno circumdúcere totum corpus. Si autem equis fræna in ora míttimus ad conſentiendum nobis, & omne corpus illórum circumférimus: ecce & naves, cùm magnæ ſint, & à ventis válidis minentur, circumferentur à módico gubernáculo ubi ímpetus dirigentis volúerit, ita & lingua módicum quidem membrum eſt, & magna exaltat.

℞. Conſurge. 401.

Lectio ij.

ECce quantus ignis quàm magnam ſylvam incendit! Et lingua ignis eſt, univérſitas iniquitátis. Lingua conſtitúitur in membris noſtris, quæ máculat totum corpus, & inflammat rotam nativitátis noſtræ, inflammáta à gehenna. Omnis enim natúra beſtiárum, & vólucrum, & ſerpéntium & ceterórum domantur; & dómita ſunt a natúra humána; linguam autem nullus hóminum domáre poteſt: inquiétum malum, plena venéno mortífero. In ipſa benedícimus Deum & Patrem; & in ipſa maledícimus hómines qui ad ſimilitúdinem Dei facti ſunt. Ex ipſo ore procédit benedíctio, & maledíctio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. Numquid fons de eodem fo-

rámine emánat dulcem & amáram aquam? Numquìd poteſt, fratres mei, ficus uvas fácere, aut vitis ficus? Sic neque ſalſa dulcem poteſt fácere aquam.

℟. Dómine, qui ſperant. 401.

Lectio iij.

QUis ſápiens & diſciplinátus inter vos? Oſtendat ex bona converſatióne operatiónem ſuam in manſuetúdine ſapiéntiæ. Quòd ſi zelum amárum habétis, & contentiónes ſint in córdibus veſtris, nolíte gloriári, & mendáces eſſe adversùs veritátem: non eſt enim iſta ſapiéntia deſursùm deſcendens; ſed terréna, animális, diabólica. Ubi enim zelus & conténtio, ibi inconſtántia & omne opus pravum. Quæ autem deſursùm eſt ſapiéntia, primùm quidem pudíca eſt, deinde pacífica, modeſta, ſuadíbilis, bonis conſéntiens, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis, non júdicans, ſine ſimulatióne. Fructus autem juſtítiæ in pace ſeminátur, faciéntibus pacem.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitantem Spíritum ejus in vobis. Allelúia. *Rom.* 8.

C A N O N.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *libr.* 1. *Cap.* 96.

AMa ſciéntiam Scripturárum, & carnis vítia non amábis. Fácito áliquid óperis, ut ſemper te diábolus invéniat occupátum. Memento quia & Apóſtoli Chriſti, habentes poteſtátem de Evangélio vívere, laborábant mánibus ſuis, ne quem graváre nt; & áliis tribuébant refrigéria, quorum pro ſpirituálibus debébant métere carnália.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA QUINTA.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Exáudiat. 88. Exultáte. 88. Beáta gens. 89.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *C.* 4.

UNde bella, & lites in vobis? Nonne hinc? ex concupiſcéntiis veſtris quæ mílitant in membris veſtris? Concupíſcitis, & non habétis: occíditis, & zelátis, & non poteſtis adipiſci: litigátis, & belligerátis; & non habétis, propter quod non poſtulátis. Pétitis, & non accípitis; eò quòd malè petátis, ut in concupiſcéntiis veſtris inſumátis. Adúlteri,

neſcítis quia amicítia hujus mundi, inimíca eſt Dei? Quicumque ergo volúerit amícus eſſe ſéculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur.

℟. Cantáte Dómino. 403.

Lectio ij.

AN putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupiſcit ſpíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo eſtóte Deo; reſíſtite autem diábolo, & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres; & purificáte corda, dúplices ánimo. Míſeri eſtóte, & lugéte, & ploráte. Riſus veſter in luctum convertátur, & gáudium in mœrórem. Humiliámini in conſpectu Dómini, & exaltábit vos.

℟. Magna eſt. 403.

Lectio iij.

NOlíte detráhere altérutrum, fratres. Qui détrahit fratri, aut qui júdicat fratrem ſuum, détrahit legi, & júdicat legem. Si autem júdicas legem, non es factor legis, ſed judex. Unus eſt legiſlátor & judex, qui poteſt pérdere & liberáre. Tu autem quis es, qui júdicas próximum? Ecce nunc qui dícitis: Hódie, aut cráſtino íbimus in illam civitátem, & faciémus ibi quidem annum, & mercábimur, & lucrum faciémus, qui ignorátis quid erit in cráſtino. Quæ eſt enim vita veſtra? Vapor eſt ad módicum parens, & deinceps exterminábitur; pro eo ut dicátis: Si Dóminus volúerit; &: Si vixérimus, faciémus hoc, aut illud. Nunc autem exultátis in ſupérbiis veſtris. Omnis exultátio talis maligna eſt. Scienti ígitur bonum fácere, & non facienti, peccátum eſt illi.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies. Allelúia. *Act.* 1.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *part.* 3. *tit.* 2.

ILlud unuſquíſque Cléricus ſæpè répetat, ſe non ad inértiam atque ignáviam, ſed ad ſpirituális & Eccleſiáſticæ milítiæ labóres vocátum eſſe. Sciat proptéreà id in offício ſuo póſitum eſſe, ut, cùm vel in Officiis divínis obeundis, vel in frequentandis Eccléſiis, quod debet tempus conſúmpſerit; ſi quid ſibi réliquum eſt, id omne non in rerum ſeculárium collóquiis profaniſque actiónibus, ſed in divinárum litterárum ſtúdiis, &

in cœléſtium rerum contemplatiónibus & ſanctis piiſque offíciis tradúcat.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. c. Omnia quæcumque habet Pater, mea ſunt: proptéreà dixi quia de meo accípiet. Allelúia. *Joan.* 16.

FERIA SEXTA.

AD NOCT.

Pſal. Quid gloriáris. 105. Exaudi, Deus. 105. Véſperè & manè. 106.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *C.* 5.

AGite nunc, dívites, ploráte, ululantes in miſériis veſtris quæ advénient vobis. Divítiæ veſtræ putrefactæ ſunt, & veſtimenta veſtra à tíneis comeſta ſunt. Aurum & argentum veſtrum æruginávit, & ærúgo eórum in teſtimónium vobis erit, & manducábit carnes veſtras ſicut ignis. Theſaurizaſtis vobis iram in noviſſimis diébus. Ecce merces operariórum qui meſſuérunt regiónes veſtras, quæ fraudáta eſt à vobis, clamat; & clamor eórum in aures Dómini ſábaoth introívit. Epuláti eſtis ſuper terram, & in luxúriis enutriſtis corda veſtra in die occiſiónis. Addixiſtis & occidiſtis juſtum, & non réſtitit vobis.

℟. Conſurge. 401.

Lectio ij.

PAtientes ígitur eſtóte, fratres, uſque ad adventum Dómini. Ecce agrícola expectat pretióſum fructum terræ, patienter ferens, donec accípiat temporáneum & ſerótinum. Patientes ígitur eſtóte & vos, & confirmáte corda veſtra, quóniam adventus Dómini appropinquávit.

℟. Dómine. 401.

Lectio iij.

NOlíte ingemíſcere, fratres, in altérutrum; ut non judicémini. Ecce judex ante jánuam aſſiſtit. Exemplũ accípite, fratres, éxitûs mali, labóris & patiéntiæ, Prophétas qui locúti ſunt in nómine Dómini. Ecce beatificámus eos qui ſuſtinuérunt. Sufferéntiam Job audiſtis, & finem Dómini vidiſtis, quóniam miſéricors Dóminus eſt, & miſerátor.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Sedéte in civitáte, quoaduſque induámini virtúte ex alto. Allelúia. *Luc.* 24.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi, *Ann.* 816. *lib.* 1. *cap.* 123.

NOn ótio vacent Clérici, non vanilóquiis inſérviant, non detractiónibus & céteris vitiórum illécebris incumbant; ſed pótiùs aut oratióni, aut lectióni, aut quibuſ-

libet Eccléſiæ, aut certè própriis utilitátibus vacent; aut étiam doctrínis ſanis, & diversárum ártium erudiantur diſciplínis: ita vidélicet, ut nullus in congregatióne inútilis, aut otióſus exiſtens, ſtipéndia Eccléſiæ inofficióſè accípiat.

AD VESPERAS.

A Capitulo, de Beata in Sabbato (niſi occurrat Feſtum ſemiduplex) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

AD NOCTURNUM.

Pſſ. Beátus qui intélligit. 123. Audíte. 124. Ne timúeris. 124.

Lectio j.

De Epíſtola Cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli. *C.* 5.

Ante ómnia, fratres mei, nolíte juráre neque per cœlum, neque per terram, neque áliud quodcumque juramentum. Sit autem ſermo veſter: Eſt, eſt: Non, non; ut non ſub judício decidátis. Triſtátur áliquis veſtrûm? Oret. Æquo ánimo eſt? Pſallat. Infirmátur quis in vobis? Indúcat preſbyteros Eccléſiæ, & orent ſuper eum, ungentes eum óleo in nómine Dómini: & orátio fídei ſalvábit infirmum, & alleviábit eum Dóminus; & ſi in peccátis ſit, remittentur ei.

Lectio ij.

Confitémini ergo altérutrum peccáta veſtra, & oráte pro ínvicem, ut ſalvémini; multùm enim valet deprecátio juſti aſsídua. Elías homo erat símilis nobis, paſsíbilis: & oratióne orávit ut non plúeret ſuper terram, & non pluit annos tres & menſes ſex. Et rursùm orávit: & cœlum dedit plúviam, & terra dedit fructum ſuum. Fratres mei, ſi quis ex vobis erráverit à veritáte, & convérterit quis eum, ſcire debet quóniam qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ ſuæ, ſalvábit ánimam ejus à morte, & opériet multitúdinem peccatórum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

An. 1576. *part.* 3. *tit.* 2.

Epíſcopi, ſi Cléricos áliquos otióſos eſſe compérerint, ínitâ áliquâ ratióne, ſalutáribus eos occupatiónibus & Eccleſiáſtico hómine dignis incúmbere provídeant omnínò, ne iſti ad ſuæ ſalútis diſcrímen, & aliórum offenſiónem ótio abutantur.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato ſub ſola

Ant. 4. d. Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

Capitulum. Act. 17.

Paulus diſſerébat Judæis de Scriptúris, adapériens &

inſinuans quia Chriſtum opórtuit pati, & reſúrgere à mórtuis, & quia hic eſt Jeſus Chriſtus.

Hymnus, Forti. *ſuprà.* 352.

℣. Non móriar, ſed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Pſ.* 117.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. David appóſitus eſt ad patres ſuos, & vidit corruptiónem: quem verò Deus ſuſcitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem. Allelúia. *Act.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 353.

DOMINICA V
Post Pascha.

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *ſuprà*, 346.

Tres Pſalmi è II. Noct. Dominicæ, ut in Pſalterio. 4. *ſub ſola Ant.* 8. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & ſepultus eſt, & reſurrexit tértiâ die ſecundùm Scriptúras. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Lectio j.

Incipit Epiſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 1.

PEtrus Apóſtolus Jeſu Chriſti, electis ádvenis diſperſiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Aſiæ, & Bithyniæ, ſecundùm præſciéntiam Dei Patris, in ſanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aſperſiónem ſánguinis Jeſu Chriſti; Grátia vobis, & pax multiplicétur. Benedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarceſcíbilem, conſervátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei cuſtodímini per fidem in ſalútem, parátam revelári in témpore noviſſimo. In quo exultábitis, módicùm nunc ſi oportet contriſtári in váriis tentatiónibus; ut probátio veſtræ fídei multò pretióſior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jeſu Chriſti; quem, cùm non vidéritis, dilígitis; in quem nunc quoque non videntes créditis: credentes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ, re-

portantes finem fidei veſtræ, ſalútem animárum. De qua ſalúte exquiſiérunt atque ſcrutáti ſunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt, ſcrutantes in quod vel quale tempus ſignificáret in eis Spíritus Chriſti, prænúntians éas quæ in Chriſto ſunt paſſiónes, & poſterióres glórias: quibus revelátum eſt, quia non ſibimetipſis, vobis autem miniſtrábant ea quæ nunc nuntiáta ſunt vobis per eos qui evangelizavérunt vobis, Spíritu ſancto miſſo de cœlo, in quem desíderant Angeli proſpícere.

℟. Bonus Dóminus: in ſéculum miſericórdia ejus. Allelúia. * Dicant qui redempti ſunt à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non corruptibílibus auro vel árgento redempti eſtis, ſed pretióſo ſánguine Agni immaculáti Chriſti. * Dicant. *Pſ.* 106. 1. *Petr.* 1.

Lectio ij.

Sermo ſancti Cæsárii, Arelatenſis Epíſcopi.

Homil. 37. *de Litan.*

Ecce, fratres dilectíſſimi, dies ſancti & ſpirituáles advéniunt. In iſtis tribus diébus, quos reguláriter in toto mundo célebrat Eccléſia, nullus ſe à ſancto conventu ſubdúcat; quia per totum annum nobis peccatórum vúlnera ſubrépunt. In iſtis tribus diébus, fidéliter ad Eccléſiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei miſericórdiam deprecémur; ut ómnium peccatórum noſtrórum vúlnera, iſto triduáno compunctiónis medicamento, ad ſanitátem príſtinam revocémus. Conviviόla nobis étiam quadrageſimáli órdine præparémus, & magis, legendo, & pſallendo, vel orando, animábus noſtris ſpirituáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogantem: audíte paternâ pietáte admonentem, ut vobis Deus, & in hoc ſéculo, ſanitátem córporum, ubertátem frúctuum, & peccatórum indulgéntiam tríbuat, & in futúro ad æterna præmia felíciter pervenire concédat.

℟. Uſque modò non petiſtis quidquam in nómine meo: * Pétite, & accipiétis, ut gáudium veſtrum ſit plenum. Allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium ſe fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet: * Pétite. Glória Patri. * Pétite. *Joan.* 16. *Pſ.* 144.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 16.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis: Si quid pe-

tiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1. *&* 2.

JAm dictum eſt in ſuperióribus hujus Domínici ſermónis pártibus, propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Chriſti nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contra ratiónem ſalútis. Non enim ſonum litterárum ac ſyllabárum, ſed quod ſonus ipſe ſigníficat, & quod eo ſono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accipiendus eſt dícere, cùm dicit, In nómine meo. Unde qui hoc ſentit de Chriſto, quod non eſt de único Dei Fílio ſentiendum, non petit in ejus nómine, etiamſi non táceat lítteris ac ſyllabis Chriſtum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod eſt de illo ſentiendum ſentit, ipſe in ejus nómine petit; & áccipit quod petit, ſi non contra ſuam ſalútem ſempiternam petit. Accipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negantur; ſed ut cóngruo dentur témpore, differuntur. Uſque modò, inquit, non petiſtis quidquam in nómine meo: pétite, & accipiétis, ut gáudium veſtrum ſit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, ſed ſpiritále gáudium eſt; & quando tantum erit, ut áliquid ei jam non ſit addendum, procul dúbio tunc erit plenum.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio, 10. *& Ant. ut ſuprà*, 400.

Capitulum. 1. Joan. 3.

CAríſſimi, ſi cor noſtrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus cuſtodímus, & ea quæ ſunt plácita coram eo fácimus.

Hymnus, Auróra. 347.

℣. Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: ℟. Præparatiónem cordis eórum audívit auris tua. *Pſ.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis; ſi quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre ſupplícibus tuis, ut cogitémus, te inſpirante, quæ recta ſunt, & , te gubernante, eadem faciámus; Per Dóminum noſtrum.

AD HORAS, ut in Pſalt. Antiph. ut in Feriis Temporis Paſchalis, 348.

CANON.

Ex Actis Eccléſiæ Mediolanenſis.

Part. 4. inſtr. pro Supplic.

DOminicâ, aut Feſto Proceſſiónis diem immediátè præcedenti, Párochus quílibet fidéles móneat de hujus die & occaſióne; undè eos ut interſint, Proceſſionemque tam ánimo quàm córpore comitentur, efficáciter adhortábitur; ut Deus ómnium preces, pro ſua miſericórdia in animárum & córporum tam noſtrórum quàm proximórum benefícium, dignétur exaudíre; dicatque quantâ modéſtiâ, devotióne & órdine hæ Proceſſiónes celebrári débeant.

AD VESPERAS.

Pſalmi ut in Pſalterio, 26. *& Ant. ut ſuprà*, 372.

Capitulum. 1. Joan. 5.

CRéditis in nómine Fílii Dei: & hæc eſt fidúcia quam habémus ad eum, quia quodcumque petiérimus ſecundùm voluntátem ejus, audit nos. Et ſcimus quia audit nos, quidquid petiérimus: ſcimus quóniam habémus petitiónes quas poſtulámus ab eo.

Hymnus, Forti. 352.

℣. Oculi Dómini ſuper juſtos, ℟. Et aures ejus in preces eórum. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. In nómine meo petétis, & non dico vobis quia ego rogábo Patrem de vobis: ipſe enim Pater amat vos, quia vos me amaſtis, & credidiſtis quia ego à Deo exívi. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

¶ *Hoc triduo, ſi occurrat Feſtum Duplex vel Semidupl. de eo fiet Officium cum Comm. Feriæ, ad Officium Nocturnum & ad Laudes tantùm. Tuncque prima Lectio erit de Scriptura occurr. duabus in unam junctis: ſecunda Lectio erit de Feſto: tertia denique de Evangelio & Homilia Feriæ.*

De Feſto autem Simplici occurrente fiet tantùm Comm.]

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 35. Vocávit. 35. Miſit Dóminus. 36.

Lectio j.

De Epiſtola prima beáti Petri Apóſtoli *Cap.* 1.

SUccincti lumbos mentis veſtræ, ſóbrii perfectè ſperáte in eam quæ offertur vobis grátiam in revelatiónem Jeſu Chriſti: quaſi filii obediéntiæ, non configurati prióribus ignorántiæ veſtræ deſidériis; ſed ſecundùm eum, qui vocávit vos, San-

ctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis; quóniam ſcriptum eſt: Sancti éritis, quóniam ego ſanctus ſum. Et ſi Patrem invocátis eum qui ſine acceptióne perſonárum júdicat ſecundùm uniuſcujuſque opus, in timóre incolátûs veſtri témpore conversámini.

℟. Conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, tu & arca fortitúdinis tuæ. Allelúia: * Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui. Allelúia, allel. ℣. Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus clarífícet te: * Dómine. 2. *Par.* 6. *Joan.* 17.

Lectio ij.

SCientes quòd non corruptibílibus, auro vel argento, redempti eſtis de vana veſtra converſatióne paternæ traditiónis, ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti & incontamináti; præcógniti quidem ante mundi conſtitutiónem, manifeſtáti autem noviſſimis tempóribus propter vos qui per ipſum fidéles eſtis in Deo qui ſuſcitávit eum à mórtuis & dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo. Animas veſtras caſtificantes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, ſimplici ex corde ínvicem dilígite atténtiùs; renáti non ex sémine corruptíbili, ſed incorruptíbili, per verbum Dei vivi & permanentis in ætérnum. Quia omnis caro ut fœnum, & omnis glória ejus tanquam flos fœni: exáruit fœnum, & flos ejus décidit; verbum autem Dómini manet in ætérnum. Hoc eſt autem verbum quod evangelizátum eſt in vos.

℟. Super cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua. Allelúia; * Ut liberentur dilecti tui. Allelúia, allelúia. ℣. Ego te clarificávi ſuper terram: manifeſtávi nomen tuum homínibus; * Ut liberentur. *Pſ.* 107. *Joan.* 17.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 11.

IN illo témpore, Ait Jeſus ad diſcípulos ſuos: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum média nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Ex Serm. in Litan. minor. Luc. 11 circa med.

PEtitis & non accípitis, eò quòd malè petátis, ut in concupiſcéntiis veſtris inſumátis. Non prohibentur cives pátriæ cœleſtis in terra peregrinantes, pro pace témporum, pro ſalúte córporum, pro ubertáte frugum, pro ſerenitáte aurárum, pro céteris hujus vitæ neceſſariis Dó-

minum pétere; ſi tamen hæc non nímiè petantur, & ſi ob id ſolúmmodò petantur ut abundante viático in præſenti, libériùs ad futúra dona tendátur. Sed quia ſunt nonnulli, qui temporálem quiétem & proſperitátem à ſuo Creatóre requírunt, non quidem ut eidem Creatóri devotióribus ánimis obédiant, ſed ut abundántiùs comeſſatiónibus & ebrietátibus vacent, & ſecúriùs ac licéntiùs concupiſcéntiis ſuis, & carnis ſuæ ſérviant illécebris, méritò tales malè pétere dicuntur. Verùm quia omnes hujúſmodi petitóres, eò quòd malè petant, accípere non merentur; ſtudeámus, dilectiſſimi, & bene pétere, & digni ad obtinenda quæ pétimus, exíſtere. Quod ita fit, ſi & ea quæ Deus juſſit, orando quærimus, & quales ipſe nos fieri dócuit, tales ad orandum procédimus; & intenti in précibus, donec impetrémus, insíſtimus.

℟. Pétite, & dábitur vobis: quærite, & inveniétis: * Pulsáte, & aperiétur vobis. Allelúia, allelúia. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos: quærétis me, & inveniétis: * Pulsáte. Glória. * Pulsáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Reliqua ut in Feriis Temporis Paſchalis, ſuprà, 346. exceptis quæ ſequuntur.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquìd lápidem dabit illi? Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne noſtra de tua pietáte confídimus, contra adverſa ómnia tuâ ſemper protectióne muniámur; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei:

CANON.

Ex Concílio Aurelianenſi primo.

Ann. 511. *Can.* 27.

ROgatiónes, id eſt, Litánias ante Aſcenſiónem Dómini, ab ómnibus Eccléſiis plácuit celebrári: ita ut præmiſſum triduánum jejúnium in Domínicæ Aſcenſiónis feſtivitáte ſolvátur. Quo tríduo omnes abſtíneant, & quadrageſimálibus cibis utantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Si vos, cùm ſitis mali, noſtis bona data dare fíliis veſtris; quantò magìs Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum petentibus ſe? Allel. *Luc.* 11.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt: largíre ſupplícibus tuis, ut cogitémus, te inſpirante, quæ recta ſunt; &, te gubernante, eadem faciámus; Per Dóminum.

FERIA TERTIA
In Rogationibus.
AD NOCTURNUM.

Pſalm. Deus, judícium. 54. Reges Tharſis. 54. Miſericórdiam. 55.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 2.

DEponentes omnem malítiam, & omnem dolum, & ſimulatiónes, & invídias, & omnes detractiónes, ſicut modò géniti infantes, rationábile ſine dolo lac concupíſcite; ut in eo creſcátis in ſalútem, ſi tamen guſtaſtis quóniam dulcis eſt Dóminus. Ad quem accedentes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum; & ipſi tanquam lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offerre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum Chriſtum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem ſummum angulárem, electum, pretióſum; & qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus; non credéntibus autem, lapis quem reprobavérunt ædificantes, hic factus eſt in caput ánguli; & lapis offenſiónis & petra ſcándali his qui offendunt verbo, nec credunt in quo & póſiti ſunt.

℟. Cantáte Dómino, omnis terra: annuntiáte ex die in diem ſalutáre ejus: * Narráte in géntibus glóriam ejus. Allelúia, all. ℣. Nunc clarificátus eſt Fílius hóminis, & Deus clarificátus eſt in eo: * Narráte. 1. *Par.* 16. *Joan.* 13.

Lectio ij.

CAríſſimi, óbſecro vos tanquam ádvenas & peregrínos abſtinére vos à carnálibus deſidériis quæ mílitant adversùs ánimam, converſatiónem veſtram inter gentes habentes bonam, ut in eo quod detrectant de vobis tanquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos conſiderantes, gloríficent Deum in die viſitatiónis. Subjecti ígitur eſtóte omni humánæ creatúræ propter Deum; ſive regi, quaſi præcellenti; ſive dúcibus, tanquam ab eo miſſis ad vindictam malefactórum, laudem verò bonórum; quia ſic eſt voluntas Dei, ut benefacientes obmutéſcere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quaſi líberi, & non quaſi velámen habentes malítiæ libertátem, ſed ſicut ſervi Dei.

℟. Cùm ſtábitis ad orandum, dimíttite, ſi quid habétis adversùs áliquem; * Ut

& Pater veſter qui in cœlis eſt, dimittat vobis peccáta veſtra. Allelúia, allelúia. ℣. Miſeratiónes fácite, unuſquiſque cum fratre ſuo: & malum vir fratri ſuo non cógitet in corde ſuo; * Ut. Glória. * Ut. *Marc.* 11. *Zach.* 7.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 11.

IN illo témpore; factum eſt cùm eſſet Jeſus in quodam loco orans, ut ceſſávit, dixit unus ex diſcípulis ejus ad eum: Dómine, doce nos oráre. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Ep. 130. *quæ eſt ad Probam, n.* 21, 22 & 23.

HOc quod in Domínica oratióne póſitum eſt, tam latè patet, ut homo Chriſtiánus in quálibet tribulatióne conſtitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. Nam quælibet ália verba dicámus, nihil áliud dícimus quàm quod in iſta Domínica oratióne póſitum eſt, ſi rectè & congruenter orámus. Quiſquis autem id dicit quod ad iſtam Evangélicam precem pertinére non poſſit, etiamſi non illícitè orat, carnáliter orat: quod néſcio quómodò non dicátur illícitè, quandóquidem Spíritu renátos non niſi ſpirituáliter decet oráre. Unde líberum eſt áliis atque áliis verbis eadem tamen in orando dícere; ſed non debet eſſe líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ: Dómine, multíplica divítias meas; aut: Da mihi tantas quantas illi vel illi dediſti; aut: Honóres meos auge; & hæc dicit eórum habens concupiſcéntiam, non id attendens ut ex his ſecundùm Deum proſit homínibus: puto eum non invenire in oratióne Domínica, quo poſſit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat ſaltem pétere, quæ non pudet cúpere. Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Dicit unus ex diſcípulis ad Jeſum: Dómine, doce nos oráre. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium; ut ſacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perſeveranter obtíneant; Per Dóminum noſtrum.

Et dicitur ad Horas diei.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *part.* 9. *cap.* 7.

LItaníæ princípio inſtitútæ ſunt, ut pópulus divínâ inſtitutióne admónitus

clementiam

clementiam Dei exóret, quò peſtes, clades, calamitátes, fames, bella & id géneris adverſa, quæ nobis juſtíſſimo Dei judício ob peccáta noſtra infliguntur, avertat & tollat.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, ſanctificétur nomen tuum. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. 414.

FERIA QUARTA
In Rogationibus,
Vigilia Aſcenſionis.
Simplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Atténdite. 73. Fílii Ephrem. 73. Tránſtulit. 74.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 2.

OMnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte. Servi, ſúbditi eſtóte in omni timóre dóminis, non tantùm bonis & modeſtis, ſed étiam dyſcolis. Hæc eſt enim grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſúſtinet quis triſtítias, pátiens injuſtè. Quæ enim eſt glória, ſi peccantes & colaphizáti ſuffertis? Sed ſi bene faciéntes patienter ſuſtinétis, hæc eſt grátia apud Deum: in hoc enim vocáti eſtis; quia & Chriſtus paſſus eſt pro nobis, vobis relinquens exemplum ut ſequámini veſtígia ejus.

℞. Conſurge, Dómine. 401.

Lectio ij. Cap. 3.

ET quis eſt qui vobis nóceat, ſi boni æmulatóres fuéritis? ſed & ſi quid patímini propter juſtítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis, & non conturbémini. Dóminum autem Chriſtum ſanctificáte in córdibus veſtris: paráti ſemper ad ſatisfactiónem omni poſcenti vos ratiónem de ea, quæ in vobis eſt, ſpe: ſed cum modéſtia & timóre conſciéntiam habentes bonam; ut in eo quòd detrahunt vobis, confundantur qui calumniantur veſtram bonam in Chriſto converſatiónem. Mélius eſt enim benefacientes (ſi voluntas Dei velit) pati, quàm malefacientes; quia & Chriſtus ſemel pro peccátis noſtris mórtuus eſt, juſtus pro injuſtis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem ſpíritu.

℞. Pater, ego te clarificávi ſuper terram: opus conſummávi, quod dediſti mihi ut fáciam: * Et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetipſum claritáte quam hábui, priuſquàm mundus eſſet, apud te. Allelúia, allelúia.

℣. Oſtende hódiè quia tu es Deus Iſrael, & ego ſervus tuus, & juxta præceptum tuum feci ómnia: * Et. Glória Patri. * Et. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *C.* 17.

IN illo témpore; Sublevátis Jeſus óculis in cælum, dixit: Pater, venit hora; clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit: ſed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed ſi paſſióne clarificátus dícitur, quantò magìs reſurrectióne? Nam in paſſióne magis ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóſtolo teſte, qui dicit: Humiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Deinde ſéquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen, quod eſt ſuper omne nomen; ut in nómine Jeſu omne genu flectátur cœléſtium, terréſtrium, & infernórum; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris. Hæc eſt clarificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quæ ab ejus reſurrectióne ſumpſit exórdium.

Dicitur Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Pater, non pro mundo rogo, ſed pro his quos dediſti mihi, quia tuì ſunt: & jam non ſum in mundo, & hi in mundo ſunt, & ego ad te vénio. Allelúia. *Joan.* 17.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut noſtræ mentis inténtio, quò ventúræ ſolemnitátis glorióſus auctor ingreſſus eſt, ſemper intendat; & quò fide pergit, converſatióne perveniat; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

AD HORAS, ut in Feriis Temporis Paſchalis, 347.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *part.* 9. *c.* 7.

LItánias, id eſt, Supplicatiónes ſeu Rogatiónes, indicto triduáno jejúnio, ante Dómini Aſcenſiónem Pátribus plácuit celebrári: quibus omnes intereſſe jubentur, ut quemádmodùm omnes peccavérunt, ſic & omnes pro vénia súpplicent, omneſque ad Deum corda cum mánibus élevent.

IN ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feriâ quartâ.

Ant. 1. QUis aſcendit in cœlum atque deſcendit? quis ſuſcitávit omnes términos terræ? quod nomen eſt ejus, ſi noſti? Allelúia. *Proverb.* 30.

Ant. 7. a. Non eſt Deus álius, ut Deus aſcenſor cœli: magnificéntiâ ejus diſcurrunt nubes: habitáculum ejus ſursùm. Allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 3. a. Aſcendet pandens iter ante eos: & tranſíbit Rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum. Allelúia. *Mich.* 2.

Ant. 5. C. Ecce intélliget, exaltábitur & elevábitur, & ſublímis erit valde. Allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 4. *D.* Stabunt pedes ejus in die illa ſuper montem olivárum, qui eſt contra Jerúſalem ad orientem. Allelúia. *Zach.* 14.

Capitulum. Act. 3.

PRædicátus eſt vobis Jeſus Chriſtus, quem oportet quidem cœlum ſuſcípere, uſque in témpora reſtitutiónis ómnium quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſéculo Prophetárum.

℟. Attóllite portas, príncipes, veſtras: & elevámini, portæ æternáles, allelúia; & introíbit Rex Glóriæ. * Quis eſt iſte Rex glóriæ? † Dóminus virtútum ipſe eſt rex glóriæ. Allelúia, allelúia. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ ſuâ. * Quis eſt. Glória. † Dóminus. *Pſ.* 23. *Act.* 5.

Hymnus.

OPus peregiſti tuum:
Te, Chriſte, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo repoſcit glória.

Jam nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déſpicis:
Educta longo, cárcere
Regem ſequuntur ágmina.

Mirante turmâ cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovanſque ſublímem Patris,
Homo Deus, ſcandis thronum.

Illîc patrónus, póntifex,

Pacis ſequeſter, quem tua
Semel profúdit cáritas,
Offerre pergis ſánguinem.
Illinc adornas & foves
Eccléſiam ſponſus tuam;
Cunctiſque vitam dívidis,
Infúſa ceu mens, ártubus.
Illinc tot inter prælia
Periclitantem ſúſtines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.
Quò, Chriſte, præcédis caput,
Huc íntegrum corpus vocas:
Veſtígiis tritam tuis
Fac membra ſectentur viam.
¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur uſque ad Octavam Aſcenſionis excluſivè, in fine Hymnorum hujus metri, niſi propria aſſignetur.*]

℣. Regnábit Deus ſuper gentes:

℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ.* 46.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Ecce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat, & uſque ad Antíquum diérum pervénit; & in conſpectu ejus obtulérunt eum: & dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum. Allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria quarta.

Ant. 3. à. Lucerna civitátis eſt Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus. Allelúia. *Apoc.* 21.

Hymnus, Jeſu Redemptor ſéculi. 31. *cum Strophe*, Da, Chriſte. *& Doxologia*, Qui victor. *ut ſuprà.*

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Dóminum Jeſum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

PRomiſſa, tellus, cóncipe gáudia;
Te fauſta cœlo concíliat dies:
Deus tumentes ponet iras:
Sancta tuus Mediátor intrat.
Tu, Chriſte, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam ſúſcipe glóriam:
Procéde, regna, ſume ſceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.
Quid obſtupentes ſuſpícitis polo,

O vos, euntem, diſcípuli,
Deum?
Ut nunc redemptor ſcandit
aſtra,
Sic véniet metuendus ul-
tor.
O Chriſte, dextræ qui Patris
áſſides,
Fac nos triumphi partíci-
pes tui:
Certámen urget: milité-
mus,
Et, duce te, ſuperémus ho-
ſtem.
Laus ſumma Patri, qui Géni-
tum polo,
Pacis perennis ſúſcipit ób-
ſidem:
Laus, qui triumphat, ſum-
ma Nato:
Par tibi laus, utriuſque Ne-
xus. Amen.

In Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 43.

Ant. 5. C. Eleváta eſt magnificéntia tua ſuper cœlos, Deus. Allelúia.

In Pſ. In Dómino. 86.

Ant. J. Dóminus in templo ſancto ſuo: Dóminus in cœlo. Allelúia.

In Pſ. Cœli enarrant. *cum ſua diviſione.* 53.

Ant. 7. *d.* A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus. Allelúia.

℣. Psállite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli

℟. Ad Oriéntem. *Pſ.* 67.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 1.

DIxit Jeſus Apóſtolis: Accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa & Samaría, & uſque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixiſſet, vidéntibus illis, elevátus eſt; & nubes ſuſcépit eum ab óculis eórum. Cùmque intuerentur in cœlum euntem illum, ecce duo viri aſtitérunt juxta illos in véſtibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cœlum? Hic Jeſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, ſic véniet quemádmodùm vidiſtis eum euntem in cœlum. Tunc reverſi ſunt Jeroſólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui eſt juxta Jerúſalem, ſábbati habens iter. Et cùm introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andræas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jeſu, & frátribus ejus.

℟. Eduxit Jeſus diſcípulos

foràs in Betháníam, & elevátis mánibus, benedixit eis; & factum eſt, * Dum benedíceret illis, receſſit ab eis, & ferebátur in cœlum. Allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in ætérnum, Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace: * Dum benedíceret illis, receſſit ab eis, & ferebátur in cœlum. *Luc.* 24. *Pſ.* 28.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 72. *de Aſcenſ. Domini. II. C.* 1, 2 *&* 3.

SIcut in ſolemnitáte Paſchá-li Reſurréctio Dómini fuit nobis cauſa lætandi; ita Aſcénſio ejus in cœlos præſéntium nobis eſt matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè venerántibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi teſtamenti myſtériis congruébant, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, quadragéſimo poſt reſurrectiónem die coram diſcípulis elevátus in cœlum, corporális præſéntiæ modum fecit, manſúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Eccléſiæ filiis divínitùs præſtitúta peragantur, & ad judicandos vivos & mórtuos in eadem carne, in qua aſcendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíſſimi, gáudio ſpirituáli; & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem, in qua Chriſtus eſt, erigámus. Surſùm vocátos ánimos deſidéria terréna non déprimant; ad ætérna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingreſſos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári ſe in hac mundi valle cognoſcant, in qua etiamſi quædam cómmoda blandiantur, non amplecténda néquiter, ſed tranſeunda ſunt fórtiter.

℟. Aſcendit Deus in júbilo: * Psállite Deo noſtro, psállite Regi noſtro; quóniam rex omnis terræ Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus Jeſus aſſumptus eſt in cœlum, & ſedet à dextris Dei. * Psállite Deo. Glória Patri. * Psállite Deo noſtro. *Pſ.* 46. *Marc.* 16.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Cap. 16.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáruit Jeſus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis, quia iis, qui víderant eum reſurrexiſſe, non credidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Ev. 29. habit. in Baſil. ſancti Petri, in Aſcenſione Domini, n. 10 & 11.

QUòd reſurrectiónem Domínicam diſcípuli tardè crediderunt, non tam illórum infírmitas quàm noſtra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipſa namque reſurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monſtráta eſt: quæ dum nos legentes agnóſcimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne ſolidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præſtitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diù dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatríces tétigit, & de noſtro pectóre dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc diſcípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium árctiùs impreſſa remanérent. Et Dóminus quidem Jeſus, poſtquàm locútus eſt, aſſumptus eſt in cœlum, non curru, non Angelis ſublevátus; quia is qui fécerat omnia, nimírùm ſuper omnia ſuâ virtúte ferebátur. Exultávit ut gigas ad currendam viam ſuam, ut nos ei dicerémus ex corde: Trahe nos; poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. Unde, fratres caríſſimi, Chriſtum oportet ut illuc ſequámur corde, ubi eum córpore aſcendiſſe crédimus. Deſidéria terréna fugiámus; nihil nos jam delectet in ínfimis, qui Patrem habémus in cœlis.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. CHriſtus Póntifex futurórum bonórum, per próprium ſánguinem introívit ſemel in Sancta. Allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 4. E. Non in manufacta Sancta Jeſus introívit, exemplária verórum; ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens, excélſior cœlis factus. Allelúia. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

Canticum. Dan. 3.

BEnedictus es, Dómine Deus patrum noſtrórum; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; * & laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis.

Benedictus es in templo ſancto glóriæ tuæ; * Et ſu-

perlaudábilis, & ſupergloriósus in ſécula.

Benedictus es in throno regni tui; * & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedictus es, qui intuéris abyſſos, & ſedes ſuper Chérubim; * & laudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & gloriósus in ſécula.

Glória Patri.

[*Et dicitur per totam Octavam, quando ſit de ea.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fidei. Allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo. Allelúia. 1. *Petr.* 1.

Capitulum. Hebr. 1.

CHriſtus cùm ſit ſplendor glóriæ, & figúra ſubſtántiæ Dei, portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, ſedet ad déxteram majeſtátis in excelſis.

Hymnus.

JEſu, noſtra redémptio,
Amor & deſidérium,
Deus creátor ómnium,
Homo in fine témporum:

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres noſtra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos à morte tólleres!

Inferni clauſtra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triumpho nóbili,
Ad dextram Patris réſidens.

Ipſa te cogat píetas
Ut mala noſtra ſúperes
Parcendo, & voti cómpotes,
Nos tuo vultu sáties.

Tu eſto noſtrum gáudium;
Qui es futúrus præmium:
Sit noſtra in te glória
Per cuncta ſemper ſécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam;

℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Chriſtus Jeſus mórtuus eſt, & reſurrexit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis. Allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem noſtrum ad cœlos aſcendiſſe crédimus, ipſi quoque mente in cœléſtibus habitémus; Per eumdem Dóminum noſtrum.

AD HORAS, in fine Hymnorum, Strophe Da, Chriſte, *cum Doxologia* Qui victor.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Chriſtus.

In ℟. *br.* ℣. Qui victor *

ad cœlum redis. Allelúia, allelúia.

CANON.

Ex Conſtitutiónibus Apoſtolórum.

Libr. 5. *Cap.* 18.

NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem feſtum Aſſumptiónis Dómini, quo die, abſolútâ omni diſpenſatióne ac conſtitutióne, aſcendit ad Deum eumdemque Patrem ſuum à quo miſſus fúerat, ad cujus déxteram virtútis ſedet, expectans quoad inimíci ejus ſub pédibus ejus póſiti ſint: quique in conſummatióne ſéculi véniet cum poteſtáte & glória multa ad judicandum vivos & mórtuos, & ad retribuendum ómnibus pro cujuſque eórum factis.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Non in manufacta.

Capitulum. Hebr. 8.

TAlem habémus Pontíficem, qui conſédit in déxtera ſedis magnitúdinis in cœlis; ſanctórum miniſter, & tabernáculi veri quod fixit Dóminus, & non homo.

℞. *br.* Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis. * Allelúia, allelúia. Dixit. ℣. Donec ponam inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum. * Allelúia. Glória Patri. Dixit.

℣. Tu es Sacerdos in ætérnum ℞. Secundùm órdinem Melchíſedech. *Pſ.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 1. g. Talis decébat.

Capitulum. Hebr. 7.

CHriſtus ſempiternum habet ſacerdótium; unde & ſalváre in perpétuum poteſt accedentes per ſemetipſum ad Deum, ſemper vivens ad interpellandum pro nobis.

℞. *br.* Vidérunt * ingreſſus tuos, Deus. * Allelúia, allelúia. Vidérunt. ℣. Ingreſſus Regis mei * qui eſt in Sancto. * Allelúia. Glória Patri. Vidérunt.

℣. Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: ℞. Accepiſti dona in homínibus. *Pſ.* 67.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Deus.

Capitulum. Hebr. 2.

EUm qui módicò quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum, propter paſſiónem mortis, glória & honóre coronátum.

℞. *br.* Minuiſti eum * paulò minùs ab Angelis. * Allelúia, allelúia. Minuiſti. ℣. Glóriâ & honóre * coronaſti eum. * Allelúia, allelúia. Glória. Minuiſti.

℣. Conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum: ℞. Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus. *Pſ.* 8.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Dixit Dóminus. 26. *Ant.* 1. f. AD quem Angelórum dixit Deus aliquando : Sede à dextris meis, quoadúſque ponam inimícos tuos ſcabellum pedum tuórum? Allelúia. *Hebr.* 1.

In Pſ. Confitébor tibi. 27. *Ant.* 3. a. Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Fílius hóminis qui eſt in cœlo. Allelúia. *Joan.* 3.

In Pſ. Laudáte, púeri. 28. *Ant.* 5. C. Qui deſcendit, ipſe eſt & qui aſcendit ſuper omnes cœlos, ut impléret ómnia. Allel. *Epheſ.* 4.

In Pſ. Lætátus ſum. 67. *Ant.* 6. F. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id eſt, carnem ſuam. Allel. *Hebr.* 10.

In Pſ. Confitébor... quóniam. 102. *Ant.* 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dñus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris. All. *Philipp.* 2.

Capitulum. Epheſ. 2.

COnreſuſcitávit nos Deus, & conſedére fecit in cœléſtibus in Chriſto Jeſu, ut oſténderet in ſéculis ſupervenientibus abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu.

Hymnus, Opus. 419.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dñus : ℞. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Habentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem. Allel. *Hebr.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut herì, 420.

DIEBUS *INTRA OCTAVAM* ASCENSIONIS.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſal. infrà notati in qualibet Feria, ſub ſola Ant. 7. c. Jeſus ferebátur in cœlum : & diſcípuli adorantes, regreſſi ſunt in Jerúſalem cum gáudio magno. Allel. *Luc.* 24.

℣. Aſcendit ſuper Chérubim, & volávit : ℞. Volávit ſuper pennas ventórum. *Pſ.* 17.

Lectiones & ℞℞. *ut infrà, in qualibet Feria.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, cum Cantico de Feſto, ſub ſola Ant. 2. D. Cùm introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant (Apóſtoli :) hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS, Pſal. de Feria. Reliqua ut in die Aſcenſ. Canon ad Prim. dicitur ut notatur pro qualib. Feria.

AD VESPERAS.
Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 6. F. Erant ſemper in templo, laudantes & benedicentes Deum. All. *Luc.* 24.
Reliqua ut in die.

AD COMPLETORIUM.
Ut ſuprà, 420.

FERIA SEXTA intra Oct. Ascensionis.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.
Pſalm. Eripe me. 106. Deus oſtendet. 107. Exaudi, Deus. 107.

Lectio j.

De Epiſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 4.

Estóte prudentes, & vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobiſmetipſis caritátem continuam habentes; quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hoſpitáles ínvicem ſine murmuratióne. Unuſquiſque, ſicut accépit grátiam, in altérutrum illam adminiſtrantes, ſicut boni diſpenſatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quaſi ſermónes Dei; ſi quis miniſtrat, tanquam ex virtúte quam adminiſtrat Deus; ut in ómnibus honorificétur Deus, per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória & impérium in ſǽcula ſæculórum: Amen. Caríſſimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quaſi novi áliquid vobis contingat: ſed communicantes Chriſti paſſiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes. Si exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

℟. Auctor fídei & conſummátor Jeſus, propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, confuſióne contemptâ; * Atque in déxtera ſedis Dei ſedet. Allelúia, allelúia. ℣. Date glóriam Deo ſuper Iſrael: magnificéntia ejus & virtus ejus in núbibus; * Atque. *Hebr.* 12. *Pſ.* 67.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *De Aſcenſione Domini,* 1. *C.* 1 & 4.

Poſt beátam & glorióſam reſurrectiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte reſolútum, divína in tríduo poténtia ſuſcitávit; quadragenárius hódiè, dilectíſſimi, ſanctórum diérum explétus eſt númerus, ſacratíſſimâ ordinatióne diſpóſitus, & ad utilitátem noſtræ eruditiónis impenſus; ut dum a Dómino in hoc ſpátium mora præſéntiæ corporális ex-

rénditur, fides reſurrectiónis documentis neceſsariis muniréatur. Mors enim Chriſti multùm diſcipulórum corda turbáverat; & de ſupplício crucis, de emiſſióne Spíritûs, de exanimáti córporis ſepultúrâ, gravátis mœſtitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépſerat. Per omne ergo tempus, quod inter Reſurrectiónem & Aſcenſiónem Dómini exactum eſt, hoc providéntia Dei curávit, hoc ſuórum & óculis inſinuávit & córdibus, ut Dóminus Jeſus verè agnoſcerétur reſuſcitátus, qui verè erat & natus, & paſſus, & mórtuus. Unde beatiſſimi Apóſtoli omneſque diſcípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide reſurrectiónis ambígui, ita ſunt veritáte perſpícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte ſublímia, non ſolùm nullâ afficerentur triſtítiâ, ſed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Chriſtus Jeſus in ſempitérnum ſedet in déxtera Dei, de cétero * Expectans donec ponantur inimíci ejus ſcabellum pedum ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Dómini eſt regnum; & ipſe dominábitur géntium, * Expectans donec. Glória Patri. * Expectans donec ponantur. *Hebr.* 10. *Pſ.* 21.

Lectio iij.

ET revéra magna & ineffábilis erat cauſa gaudendi, cùm in conſpectu ſanctæ multitúdinis ſuper ómnium creaturárum cœléſtium dignitátem humáni géneris natúra conſcénderet, ſupergreſſúra Angélicos Ordines, & ultra Archangelórum altitúdines elevanda; nec ullis ſublimitátibus modum ſuæ provectiónis habitúra, niſi æterni Patris recepta conſeſſu, illíus glóriæ ſociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia ígitur Chriſti Aſcénſio noſtra provéctio eſt; & quò præceſſit glória cápitis, eò ſpes vocátur & córporis: dignis, dilectiſſimi, exultémus gáudiis, & piâ gratiárum actióne lætémur. Hódiè enim non ſolùm paradíſi poſſeſſóres firmáti ſumus, ſed étiam cœlórum in Chriſto ſuperna penetrávimus; amplióra adepti per ineffábilem Chriſti grátiam, quam per diáboli amiſerámus invídiam.

C A N O N.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1583. *tit. de Sacr. n.* 1.

QUóniam ſeptem Sacramentis, quaſi médiis quibuſdam præſtantíſſimis, cultus Deo ſanctíſſimus pleniſſimuſque pietátis exhibétur, imprímis Parœcis ómnibus,

divinique verbi Miniſtris præcípimus ut ſéduló dóceant quid ſint Sacramenta, quorsùm instituta, quam vim hábeant, ſeu quis ſit eórum effectus, quæ utílitas, quæ virtus: ut ſimul intélligant fidéles quantâ pietáte, fide & religióne ad eórum perceptiónem accédere débeant.

SABBATO
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Nonne Deo. 125. Exaudi, Deus. 125. Confitébimur tibi, Deus. 126.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 5.

SEnióres qui in vobis ſunt, óbſecro, conſénior & teſtis Chriſti paſſiónum, qui & ejus quæ in futúro revelanda eſt, glóriæ communicátor: Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providentes non coactè, ſed ſpontáneè ſecundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè; neque ut dominántes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo. Et cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſcibilem glóriæ corónam. Simíliter, adoleſcentes, súbditi eſtóte ſenióribus. Omnes autem ínvicem humilitátem inſinuáte, quia Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Humiliamini ígitur ſub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore viſitatiónis; omnem ſollicitúdinem veſtram projicientes in eum, quóniam ipſi cura eſt de vobis. Sóbrii eſtóte, & vigiláte; quia adverſárius veſter diábolus, tanquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide; ſcientes eamdem paſſiónem ei, quæ in mundo eſt, veſtræ fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, módicùm paſſos ipſe perfíciet, confirmábit, ſolidabítque. Ipſi glória, & impérium in ſécula ſeculórum: Amen. Tu autem.

℟. Ad interióra veláminis præcurſor * Pro nobis introívit Jeſus, Póntifex factus in ætérnum. Allelúia, allelúia. ℣. Póntifex ultra velum intrábit in Sancta, ut roget pro universo cœtu Iſrael. * Pro nobis. *Hebr.* 6. *Levit.* 16.

Lectio ij.

De ſermóne ſancti Leónis Papæ.

De Aſcenſ. Domini, 2. *C.* 1.

SAcramentum, dilectíſſimi, ſalútis noſtræ, quam prétio ſánguinis ſui univerſitátis cónditor æſtimávit, à die corporális ortûs, uſque ad éxitum

paſſiónis, per diſpenſatiónem humilitátis implétum eſt. Et licèt multa étiam in forma ſervi divinitátis ſigna radiáverint, própriè tamen illíus témporis áctio ad demonſtrandam ſuſcepti hóminis pertínuit veritátem. Poſt paſſiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim ſuam, in eum qui peccáti erat néſcius, incedendo perdíderat: infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam: quam Dóminus Jeſus Chriſtus in multis manifeſtiſque documentis, multórum declarávit aſpéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportârat à mórtuis, inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti ſumus; ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis à conſpectu hóminum, quæ méritò reveréntiam ſuî ſentiebantur indícere, fides non deficeret, ſpes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Deus Pater glóriæ conſtítuens Chriſtum ad déxteram ſuam in cœléſtibus ſupra omnem Principátum, * Ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam. Allelúia, allelúia. ℣. Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? Scitóte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum. * Ipſum. Glória Patri. * Ipſum. *Epheſ.* 1. *Pſ.* 4.

Lectio iij. Cap. 3.

IPſi beáti Apóſtoli, qui tot miráculis confirmáti, tot ſermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ paſſiónis expáverant, & veritátem reſurrectiónis ejus non ſine hæſitatióne ſuſcéperant, tantùm de Aſcenſióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram conſedentis eréxerant, nec jam corpóreæ viſiónis tardabantur objectu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quod nec à Patre deſcendendo abſúerat, nec à diſcípulis aſcendendo diſcéſſerat. Tunc ígitur, dilectíſſimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excellentiùs ſacratiúſque innótuit, cùm in paternæ majeſtátis glóriam ſe recépit; & ineffábili modo cœpit eſſe divinitáte præſéntior, qui factus eſt humanitáte longínquior. Tunc ad æquálem Patri Fílium erudítior fides greſſu mentis cœpit accédere, & contrectatióne in Chriſto corpóreæ ſubſtántiæ, quæ Patre minor eſt, non egére; quóniam, glorificáti córporis manente natúrâ, eò fides credéntium vocabátur, ubi

non carnáli manu, ſed ſpirituáli intellectu, par Genitóri Unigénitus tangerétur.

C A N O N.

Ex Concílio Bituricenſi. *Ann.* 1584. *tit.* 19. *de Bapt.*

ADverſùs peccátum originále, in quo omnes & concípimur, & náſcimur, únicum eſt remédium, lavácrum regeneratiónis ſeu Baptiſmus: cujus vim & neceſſitátem éxprimens Chriſtus Dóminus ait: Niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. Omnibus ergo recèns natis conferátur, adhíbitâ Eccleſiáſticâ cæremoniárum obſervatióne.

A D V E S P E R A S.

Pſalmi de Sabbato, ſub ſola Ant. 6. F. Erant ſemper in templo laudantes & benedicentes Deum. Allelúia. *Luc.* 24.

Capitulum. Coloſſ. 3.

QUæ ſursùm ſunt quærite, ubi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens: quæ ſursùm ſunt ſápite; non quæ ſuper terram; mórtui enim eſtis, & vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo.

Hymnus, Opus. 419.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Per Chriſtum máxima & pretióſa nobis promiſſa donávit Deus, ut per hæc efficiámini divínæ conſortes natúræ. Allelúia. 2. *Petr.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Non fit alia Commemoratio Aſcenſionis.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 420.

D O M I N I C A
I N T R A O C T A V A M
A S C E N S I O N I S.

Omnia ut in die Aſcenſionis, præter ea quæ hîc ſunt propria.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Noct. Dominicæ, 7. ſub ſola Ant. 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus eſt ad Deum, & ad thronum ejus. Allelúia. *Apoc.* 12.

℣. Sedes tua, Deus, in ſǽculum ſeculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Pſ.* 44.

Lectio j.

Incipit Epíſtola ſecunda beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 1.

SImon Petrus, ſervus & Apóſtolus Jeſu Chriſti, iis qui coæquálem nobiſcum ſortíti ſunt fidem in juſtítia Dei noſtri, & Salvatóris Jeſu Chriſti. Grátia vobis & pax adimpleátur in cognitióne Dei, & Chriſti Jeſu Dómini noſtri: quómodò ómnia nobis divínæ virtútis

ſuæ, quæ ad vitam & pietátem donáta ſunt, per cognitiónem ejus qui vocávit nos própriâ glóriâ & virtúte, per quem máxima & pretióſa nobis promíſſa donávit; ut per hæc efficiámini divínæ consórtes natúræ: fugientes ejus, quæ in mundo eſt, concupiſcéntiæ corruptiónem. Vos autem curam omnem ſubinferentes, miniſtrate in fide veſtra virtútem, in virtúte autem ſciéntiam, in ſciéntia autem abſtinéntiam, in abſtinéntia autem patiéntiam, in patiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fraternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem. Hæc enim ſi vobiſcum adſint, & ſúperent, non vácuos nec ſine fructu vos conſtítuent in Dómini noſtri Jeſu Chriſti cognitióne. Cui enim non præſtò ſunt hæc, cæcus eſt & manu tentans, obliviónem accípiens purgatiónis véterum ſuórum delictórum. Quaproptei, fratres, magìs ſatágite, ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. Allelúia: * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas. Allelúia, allelúia. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepiſti virtútem tuam magnam, & regnaſti: * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas. Allelúia, allel. *Pſ.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 261. *de Aſcenſione Domini*, 1.

RESurréctio Domini ſpes noſtra: Aſcénſio Dómini glorificátio noſtra. Si ergo rectè, ſi fidéliter, ſi devótè, ſi ſanctè, ſi piè Aſcenſiónem Dómini celebrámus, aſcendámus cum illo, & ſursùm cor habeámus. Aſcendentes autem non extollámur, nec de noſtris quaſi de própriis méritis præſumámus. Sursùm enim cor habére debémus, ſed ad Dóminum. Sursùm enim cor non ad Dóminum, ſupérbia vocátur; ſursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui aſcendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Reſurrexit enim, ut ſpem nobis daret, quia reſurgit quod móritur; ne moriendo deſperarémus, & totam vitam noſtram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipſa ánima; & ille nobis reſurgendo & de carne ſecuritátem dedit.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille

ille teſtimónium perhibébit de me, * Et vos teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. Allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum Dóminus, & non eſt abſque me Salvátor: ego ſalvávi; vos teſtes mei, & ego Deus. * Et vos teſtimónium. Glória.* Et vos teſtimónium. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem. *Cap.* 15.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 92. *n.* 1 & 2.

DOminus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paraclétus, ille teſtimónium perhibébit de me. Tanquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt videntes; ſed tale de me Paraclétus teſtimóniũ perhibébit; ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. Perhibébit Spíritus ſanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum eſtis, poteſtis prædicáre quod noſtis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondum adeſt vobis. Ille ergo teſtimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis; dabit enim vobis fidúciam teſtimónium perhibendi caritas Dei diffúſa in córdibus veſtris per Spíritum ſanctum qui dábitur vobis.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum diei Aſcenſionis, ut ſuprà, 423.

Capitulum. Epheſ. 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus ejus; & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipſius, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jeſu, noſtra. 424.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; ℟. Et regnum ipſius ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis. Allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter aſcendens, captivitátem noſtrã ſuâ duxit virtúte captívam: tríbue, quæſumus, ut dona quæ diſcípulis ſuis cóntulit, largiátur & nobis; Qui tecum vivit.

Non ſit alia Commemoratio de Aſcenſione Domini.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

CANON.

Ex Concílio Remenſi. *Ann.* 1583. *tit. de Bapt. n.* 2 *&* 3.

SI Parœcus alicújus púeri parentes diútiùs diſtuliſſe Baptiſmum animadvérterit, gráviter eos íncrepet de perículo in quod, eórum culpâ, puer incídere pótuit: &, ſi negléxerint, ſigníficet Epíſcopo, ut huic malo remédium afferre conétur. Idem móneat ſuſceptóres, fidei pro ſuſcepto ſponsóres eſſe.

AD VESPERAS

Pſalmi de Dominica, ſub Antiph. II. Veſp. Aſcenſion.

Capitulum. 1. Petr. 3.

JEſus Chriſtus eſt in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur: profectus in cœlum, ſubjectis ſibi Angelis, & Poteſtátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Opus. 419.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus,

℞. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Hæc locútus ſum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiſcámini quia ego dixi vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut ſuprà, 420.

FERIA SECUNDA.

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 37. Peccávimus. 37. Non diſperdidérunt. 38.

Lectio j.

De Epíſtola ſecunda beáti Petri Apóſtoli. *Cap.* 3.

HAnc ecce vobis, cariſſimi, ſecundam ſcribo Epíſtolam, in quibus veſtram éxcito in commonitióne ſincéram mentem, ut mémores ſitis eórum, quæ prædixi, verbórum à ſanctis Prophétis, & Apoſtolórum veſtrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris. Hoc primùm ſcientes, quòd vénient in noviſſimis diébus in deceptióne illuſóres; juxta próprias concupiſcéntias ambulantes, dicentes: Ubi eſt promíſſio, aut adventus ejus? Ex quo enim patres dormiérunt, ómnia ſic perſevérant ab inítio creatúræ. Latet enim eos hoc volentes, quòd cœli erant priùs, & terra, de aqua & per aquam conſiſtens Dei verbo: per quæ ille tunc mundus aquâ inundátus périit. Cœli autem qui nunc ſunt, & terra, eodem ver-

bo repóſiti ſunt, igni reſerváti in diem judícii & perditiónis impiórum hóminum. Unum verò hoc non láteat vos, cariſſimi, quia unus dies apud Dóminum ſicut mille anni, & mille anni ſicut dies unus. Non tardat Dóminus promiſſiónem ſuam, ſicut quidam exiſtimant; ſed patienter agit propter vos, nolens áliquos períre, ſed omnes ad pœniténtiam reverti. Advéniet autem dies Dómini ut fur, in quo cœli magno ímpetu tránſient, elementa verò calóre ſolventur; terra autem & quæ in ipſa ſunt ópera, exurentur. Cùm ígitur hæc ómnia diſſolvenda ſint, quales oportet vos eſſe in ſanctis converſatiónibus & pietátibus, expectantes & properantes in adventum diéi Dómini, per quem cœli ardentes ſolventur, & elementa ignis ardóre tabeſcent?

℟. Eduxit. 421.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 263. de Aſcenſione Domini, 3. n. 1.

GLorificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti reſurgendo & aſcendendo compléta eſt. Reſurrectiónem ipsíus Paſchæ Domínico celebrávimus: Aſcenſiónem hódiè celebrámus. Feſtus nobis dies uterque. Ideò enim reſurrexit, ut nobis exemplum reſurrectiónis oſténderet: & ideò aſcendit, ut nos déſuper protégeret. Habémus ergo Dóminum & Salvatórem noſtrum Jeſum Chriſtum priùs pendentem in ligno, nunc ſedentem in cœlo. Prétium noſtrum dedit, cùm penderet in ligno; cólligit quod emit, cùm ſedet in cœlo. Cùm enim omnes collégerit, in fine témporis véniet; & quómodò ſcriptum eſt, Deus manifeſtus véniet, non quemádmodum prímitùs venit occultus, ſed, ſicut dictum eſt, manifeſtus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur; manifeſtus autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifeſtus veniſſet, judicáre manifeſtum quis audéret? quandóquidem dicit Apóſtolus Paulus: Si enim cognoviſſent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixiſſent. Sed ſi ille non occiderétur, mors non morerétur. Trophæo ſuo diábolus victus eſt.

℟. Aſcendit. 422.

Lectio iij. n. 2.

HOdiè Dóminus noſter aſcendit in cœlum; aſcendat cum illo & cor noſtrum. Sicut enim ille aſcendit, nec receſſit à nobis; ſic & nos cum illo ibi jam ſumus, quamvis nondum in

córpore noſtro factum ſit quod promíttitur nobis. Neque enim proptéreà nobis deſperanda eſt perfecta & angélica cœleſtis habitátio, quia dixit: Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Fílius hóminis qui eſt in cœlo; ſed hoc dictum eſt propter unitátem, quá caput noſtrum eſt, & nos corpus ejus. Cùm aſcendit in cœlum, nos ab illo non ſeparámur. Qui de cœlo deſcendit, non nobis ínvidet cœlum, ſed quodámmodò clamat: Membra mea eſtóte, ſi aſcéndere vultis in cœlum. In hoc ergo ipſi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æſtuémus. Hoc meditémur in terris, quòd computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetuſtátem.

C A N O N.

Ex Concílio Remenſi. *Ann.* 1583. *tit. de Bapt.*

SCiat Parœcus ad pueró-rum è ſacro fonte ſuſceptiónem non fácilè debére admitti púeros qui ratiónis uſum nondùm habent: & cáveat ne ſuſceptóres plures duóbus admittat, ſcílicet unum virum & unam féminam, propter cognatiónem ſpirituálem quæ indè contráhitur. Multò autem minùs hæréticos, vel étiam de hæreſi ſuſpectos ſinat eſſe fidei ſponsóres.

FERIA TERTIA
INTRA OCT. ASCENSIONIS.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini. 55. Confiteantur... Quia. 56. Confiteantur.. Et exaltent. 57.

Lectio j.

Incipit Epíſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli. *C.* 1.

QUod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis noſtris, quod perſpéximus, & manus noſtræ contrectavérunt de verbo vitæ; & vita manifeſtáta eſt, & vídimus, & teſtámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis. Quod vídimus & audívimus, annuntiámus vobis; ut & vos ſocietátem habeátis nobiſcum, & ſocíetas noſtra ſit cum Patre & cum Fílio ejus Jeſu Chriſto. Et ſcríbimus vobis, ut gaudeátis, & gaudium veſtrum ſit plenum. Et hæc eſt annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux eſt, & ténebræ in eo non ſunt ullæ. Si dixérimus quóniam ſocietátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, ſicut &

ipſe eſt in luce, ſocietátem habémus ad ínvicem, & ſanguis Jeſu Chriſti Fílii ejus emundat nos ab omni peccáto.

℟. Auctor fídei. 427.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 262. in Aſcenſione Domini, 2. n. 3.

HOdierno die, hoc eſt, quadragéſimo poſt reſurrectiónem ſuam, Dóminus aſcendit in cœlum. Non vídimus, ſed credámus. Qui vidérunt, prædicavérunt, & orbem terrárum implevérunt. Ecce celebrátur hodiernus dies toto orbe terrárum. Recólite Pſalmum. Cui dictum eſt, Exaltáre ſuper cœlos, Deus? Cui dictum eſt? Numquid Deo Patri dicerétur, Exaltáre, qui nunquam eſt humiliátus? Exaltáre, tu qui fuiſti in ventre matris inclúſus; tu qui in præſépi jacuiſti; tu in ligno ſuſpenſe, tu mórtue, tu ſepulte. Exaltáre ſuper cœlos, Deus.

℟. Chriſtus Jeſus. 428.

Lectio iij.

JAm factum eſt, jam implétum eſt. Non vídimus, ſed crédimus. Ecce ante óculos noſtros eſt quod ſéquitur: Exaltáre ſuper cœlos, Deus, & ſuper omnem terram glória tua. Non credat illud, qui non videt iſtud. Quid eſt enim, Et ſuper omnem terram glória tua, niſi, Super omnem terram Eccléſia tua, ſuper omnem terram ſponſa tua, dilecta tua? Ipſa eſt glória tua.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto. *Ann. 829. libr. 1. Cap. 10.*

MAgnâ ex parte Chriſtiánum decus vileſcit, quando renáti in Chriſto ea quibus in Baptíſmate renuntiavérunt, nec intellígere curant; nec ab his ſe, ut Chriſto pollíciti ſunt, abſtinére ſátagunt.

FERIA QUARTA.

INTRA OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Abundávit. 74. Abſtulit. 75. Excitátus eſt. 76.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Jóannis Apóſtoli. *Cap. 2.*

FIlíoli mei, hæc ſcribo vobis, ut non peccétis. Sed & ſi quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum: & ipſe eſt propitiátio pro peccátis noſtris; non pro noſtris autem tantùm, ſed étiam pro totíus mundi. Et in hoc ſcimus quóniam cognóvimus eum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus

non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt. Qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt: & in hoc ſcimus quóniam in ipſo ſumus. Qui dicit ſe in ipſo manére, debet, ſicut ille ambulávit, & ipſe ambuláre. Cariſſimi, non mandatum novum ſcribo vobis, ſed mandátum vetus, quod habuiſtis ab inítio: mandátum vetus eſt verbum quod audiſtis. Iterùm mandátum novum ſcribo vobis, quod verum eſt & in ipſo & in vobis; quia ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet.

℟. Ad interióra. 429.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

In Aſcenſione Domini, 11.

PRoptéreà aſtitérunt Angeli, qui docérent Aſcenſiónem in cœlum; ne arbitrarentur eum tanquam in cœlum aſcendiſſe, inſtar Elíæ. Sed quòd verè in cœlum aſcénderit, ob id ait: Qui à vobis in cœlum aſſumptus eſt. Neque enim hoc ſimplíciter adjectum eſt. Quinímò, Elías tanquam in cœlum aſſumptus eſt, ſervus enim erat: Jeſus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidem aſcendens, melóten ſuper Eliſéum dimíſit: Jeſus autem aſcendens, gratiárum dona in diſcípulos relíquit, non unum ſolum Prophétam faciéntia, ſed infinitos Eliſéos, atque ádeò illo multò majóres & illuſtrióres.

℟. Deus Pater. 430.

Lectio iij.

Homil. 2. ad popul. Antioch.

TAnquam máximam hæreditátem Eliſéus melóten ſuſcépit; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretióſior: & erat poſthàc duplex Elías ille; & erat ſursùm Elías, & deorsùm Elías. Novi quòd juſtum illum beátum putátis, & vellétis quiſquis eſſe ut ille. Quid ígitur ſi vobis demonſtravero, quòd áliud quàm ille multò majus omnes ſacris myſtériis imbúti recépimus? Elías nempe melóten diſcípulo relíquit; Fílius autem Dei aſcendens ſuam nobis carnem relíquit; ſed Elías quidem exútus; Chriſtus autem & nobis relíquit, & ipſam habens aſcendit. Ne igitur animo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim ſánguinem ſuum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem ſuam & rursùs ipſum ſánguinem nobis communicávit, quid pro ſalúte noſtra fácere recuſábit?

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto. *Ann.* 829. *libr.* 1. *Cap.* 10.

ABrenuntiáre diábolo eſt pénitùs eum reſpúere, ſpérnere, rejícere, eique contradícere. Opera ejus ſunt ſupérbia, cujus ille auctor eſt, & quæ eum ex Angelo dæmonem fecit, quæ eſt étiam inítium omnis peccáti; & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt ſupérbiæ. Pompa diáboli hæc eſt quæ pompa mundi; id eſt, ambítio, arrogántia, vana glória, omniſque cujúſlibet rei ſuperflúitas in humánis úſibus.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA QUINTA, OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. D. FActum eſt regnum hujus mundi Dómini noſtri & Chriſti ejus; & regnábit in ſécula ſeculórum. Allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. F. Ecce venit cum núbibus: & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 3. à. Fílius hóminis ventúrus eſt in glória Patris ſui cum Angelis ſuis; & tunc reddet unicuíque ſecundùm ópera ejus. Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 4. f. Neque enim Pater júdicat quemquam; ſed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, ſicut honoríficant Patrem. Allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Poteſtátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis eſt. Allelúia. *Joan.* 5.

Capitulum. *Iſaiæ* 66.

COgnoſcétur manus Dómini ſervis ejus; & indignábitur inimícis ſuis; quia ecce Dóminus in igne véniet.

Hymnus.

FElix dies mortálibus,
Quâ per profúſum ſánguinem,
Homo Deus, clauſas diù
Intrávit æternas domos?

Nos membra, quò noſtrum caput,
Quò dux præívit, íbimus:
Si jungat una mens ſimul,
Nos una junget glória.

Diſceſſit, & ſuis adeſt,
Præſente ſemper Spíritu:
Miſcens ſuo ſe córpori
Omnes in artus ínfluit.

At illa quæ! qualis dies!
Dies tremenda ſóntibus,
Dum ſede deſcendens ſuâ
Redíbit ultor críminum.

Damnátus inſons à reis
Partes reſúmet júdicis,
Ad cujus ora cóntrement
Dijudicandi júdices.

Ut morte dignos ſólveret,
Morti volens ſe ſúbdidit:

Cui mors Dei non próderit,
Vindicta qualis ímminet!
Quem noxa lethális premit,
Prævertat iram Núminis;
Largiſque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.
¶ Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum ſuum; ℟. Et ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis ſedentem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli. Allelúia. *Matth.* 26.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà. 420.

In fine Hymni, poſt Strophen, Da, Chriſte. *Doxologia,* Ventúre Judex. *Et ſic ad omnes Horas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum; * Veníte, adorémus. Allelúia. *Act.* 10.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

SEnſus quis horror pércutit?
Cœlum profundum ſcínditur:
Chriſtum ſedentem núbibus
Hinc inde ſtipant ágmina.
Ferális ad ſonum tubæ
Mors juſſa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coactos Angeli.
Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Paſtor ſuum,
Oves ab hædis ſégregat.
Ad Júdicis ſedent latus
Quicumque, ſpretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum ſecúti páuperem.
Crux ante Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo ſuos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Chriſte, ne mores bonos
Contage mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne miſceámur ſóntibus.
Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalm. Miſericórdias. 91. Beátus. 92. Semel jurávi. 93. *ſub ſola Ant.* 6. F. Ecce vénio citò, & merces mea mecum eſt, réddere unicuique ſecundùm ópera ſua. Allelúia. *Apoc.* 22.

℣. Cum accépero tempus, ℟. Ego juſtítias judicábo. *Pſ.* 74.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Jóannis Apóſtoli. *C.* 2.

QUis eſt mendax, niſi is qui negat quóniam Jeſus eſt Chriſtus? Hic eſt Antichriſtus, qui negat Patrem & Fílium. Omnis qui negat Fílium, nec Patrem habet: qui confitétur Fílium, & Patrem habet..... Vos quod audiſtis ab inítio, in vobis permáneat: ſi in vobis permánſerit quod audiſtis ab inítio, & vos in Fílio & Patre manébitis. Et hæc eſt repromíſſio quam ipſe pollícitus eſt nobis, vitam ætérnam. Hæc ſcripſi vobis de his qui ſedúcunt vos. Et vos unctiónem quam accepiſtis ab eo, máneat in vobis. Et non neceſſe habétis, ut áliquis dóceat vos: ſed ſicut únctio ejus docet vos de ómnibus, & verum eſt, & non eſt mendácium. Et ſicut dócuit vos, manéte in eo. Et nunc, filíoli, manéte in eo; ut, cùm apparúerit, habeámus fidúciam, & non confundámur ab eo in adventu ejus.

℞. Sóbriè, & juſtè, & piè vivámus in hoc ſéculo, * Expectantes beátam ſpem, & adventum glóriæ magni Dei, & Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti. Allelúia, allelúia. ℣. Deus manifeſtè véniet; Deus noſter, & non ſilébit: congregáte illi ſanctos ejus, * Expectantes. *Tit.* 2. *Pſ.* 49.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 49. *n.* 5, 6 & 7.

FEcit Dóminus cum diſcípulis ſuis quadraginta dies. Quadragéſimo die commendans Eccléſiam ſuam, aſcendit in cœlum. Et cùm ab eis iret in cœlum, admóniti ſunt voce Angélicâ dicente: Quid ſtatis, viri Galilæi? Hic Jeſus quem vidétis ire, ſic véniet quemádmodùm vidiſtis eum euntem in cœlum. Qui venit occultus, véniet manifeſtus. Venit occultus judicandus, véniet manifeſtus judicatúrus. Venit occultus, ut ante júdicem ſtaret; véniet manifeſtus, ut étiam de judícibus júdicet. Véniet manifeſtus, & non ſilébit. Ad judícium véniet, ignis ante eum præíbit. Timémus? Mutémur, & non timébimus. Ignē pálea tímeat: auro quid facit? Qui dulcédinem ſapiéntiæ & veritátis utcumque ſentíre cœpérunt, novérunt quanta pœna ſit tantúmmodò à fácie Dei ſeparári. Qui autem illam dulcédinem non guſtavérunt, ſi nondum deſíderant Dei fáciem, tímeant vel ignem: ſupplícia térreant, quem præmia non invítant. Vile tibi

eſt quod Deus pollicétur; contremiſce quod minátur.

℟. Noſtra conversátio in cœlis eſt; unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui * Reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória Patri. * Reformábit. *Philipp.* 3. *Iſ.* 40.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 24.

IN illo témpore; Dixit Jeſus ad diſcípulos ſuos: Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobiſcum; quóniam neceſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt in lege Móyſi, & Prophétis, & Pſalmis de me. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 29. *in Evang. n.* 11.

HOc nobis eſt magnópere perpendendum, quia is qui plácidus aſcendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum manſuetúdine præcépit, hoc à nobis cum diſtrictióne éxiget. Nemo ergo indulta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam ſuî, dum valet, ágere négligat, quia Redemptor noſter tantò tunc in judícium diſtríctior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiſcum, fratres, ágite: hæc in mente ſédulâ cogitatióne versáte. Quamvìs adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen ſpei veſtræ ánchoram in ætérnam pátriam fígite, intentiónem mentis in vera luce ſolidáte. Ecce ad cœlum aſcendiſſe Dóminum audívimus. Hoc ergo ſervémus in meditatióne, quod crédimus. Etſi adhuc hîc tenémur infirmitáte córporis, ſequámur tamen eum páſſibus amóris.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria; & ſic in reliquo Officio.

Ant. JEſum Deus ſuſcitávit 7. c. tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum. Allelúia. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui ſunt Chriſti, deinde finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 1. *g.* Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub

pédibus ejus. Allelúia. 1. *Corinth.* 15.

Ant. 2. D. Noviſſima inimíca.

Canticum. Apoc. 15 & 19.

MAgna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * qui ſolus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conſpectu tuo, * quóniam judícia tua manifeſta ſunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo noſtro eſt; * quia vera & juſta judícia ſunt ejus.

Ant. Noviſſima inimíca deſtruétur mors; ómnia enim ſubjécit ſub pédibus ejus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. *C.* Cùm ſubjecta fúerint illi ómnia, tunc & ipſe Fílius ſubjectus erit ei qui ſubjécit ſibi ómnia; ut ſit Deus ómnia in ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. Hebr. 9.

QUemádmodùm ſtatútum eſt homínibus ſemel mori, poſt hoc autẽ judícium; ſic & Chriſtus ſemel oblátus eſt ad multórum exhaurienda peccáta: ſecundò ſine peccáto apparébit expectantibus ſe in ſalútem.

Hymnus.

NObis, olympo rédditus,
Qui, Chriſte, ſedes præparas,
Nos éxules in pátriam
Trahas amóris néxibus.

Bonis abundans ómnibus,
Ingens eris merces, Deus.
Quàm longa pro pœna brevi
Tuos manébunt gáudia!

Tunc ore nudo qualis es,
Quantuſque, te vidébimus;
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.

Si quos amas, non déſeris,
Noſtræ ſalútis óbſidem
Mittas ab altis ſédibus,
Qui nos adoptet, Spíritum.

Ventúre judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Jubiláte in conſpectu regis Dómini; ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Pſ.* 99.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Accepiſti, Dómine Deus, virtútem tuam magnam, & regnaſti; & irátæ ſunt gentes: & advénit tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem ſervis tuis, & ſanctis. Allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

DEus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis veniſſe crédimus Salvatórem, & in glória majeſtátis ventúrum Júdicem expectámus;

fac nos eidem in déxtera tua regnanti caſto timóre ſubjectos; ut in conſpectu judicantis ſtare cum fidúcia mereámur; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jeſum.

In ℟. *br.* Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte.* Allelúia, allel. *Act.* 17.

Cætera ut in Feriis Temp. Paſchalis, 348.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. de Bapt. can. 14.

SI quis díxerit párvulos baptizátos, cùm adoléverint, interrogandos eſſe, an ratum habére velint quod patríni eórum nómine, dùm baptizarentur, pollíciti ſunt; & ubi ſe nolle reſpónderint, ſuo eſſe arbítrio relinquendos, nec áliâ interim pœnâ ad Chriſtiánam vitam cogendos, niſi ut ab Euchariſtiæ aliorumque Sacramentórum perceptióne arceantur, donec reſipiſcant; anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

Capitulum. 1. Tim. 6.

ADventum Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſuis tempóribus oſtendet beátus & ſolus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium: qui ſolus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inacceſſibilem: quem nullus hóminum vidit, ſed nec vidére poteſt.

℟. *br.* Exurge, Dómine; * non confortétur homo. * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur gentes * in conſpectu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Exurge.

℣. Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos;

℟. Ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt. *Pſ.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Oportet.

Capitulum. Hebr. 10.

CHriſtus in ſempiternum ſedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus ſcabellum pedum ejus. Unâ enim oblatióne conſummávit in ſempiternum ſanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit. * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Dícite. *Pſ.* 95.

℣. Ignis ante ipſum præcédet, ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus. *Pſ.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. *C.* Cùm ſubjecta.

Capitulum. 1. Theſſ. 4.

DOminus in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei deſcendet de cœlo; & mórtui qui in Chriſto ſunt, reſurgent primi. Deinde nos qui vívimus, qui relínquimur, ſimul rapiémur cum

illis in núbibus óbviàm Chriſto in áera; & ſic ſemper cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus, pópulum ſuum. * Allelúia, allelúia. Judicábit. ℣. Et in ſervis ſuis * deprecábitur. * Allelúia. Glória. Judicábit. *Pſ.* 134.

℣. Lætentur omnes qui ſperant in te: ℟. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. *Pſ.* 5.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* ECce venit Dóminus in ſanctis míllibus ſuis, fácere judícium contra omnes, & argúere omnes ímpios. Allelúia. *Judæ* 14.

Ant. 8. c. Illuminábit abſcóndita tenebrárum, & manifeſtabit consília córdium; & tunc laus erit unicuíque à Deo. Allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. De die illa & hora nemo ſcit, neque Angeli cœlórum, niſi ſolus Pater: ídeò & vos eſtóte parati. Allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. c. Vidéte, vigiláte, & oráte: neſcítis enim quando tempus ſit. Allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. a. Beáti ſervi illi quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.

Capitulum. Judæ 20.

CAríſſimi, ſuperædificantes vosmetipſos ſanctíſſimæ veſtræ fídei, in Spíritu ſancto orantes, vosmetipſos in dilectióne Dei ſerváte, expectántes miſericórdiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam.

Hymnus, Felix dies. 439.

℣. Qui ſedes ſuper Chérubim, Deus virtútum, ℟. Oſtende fáciem tuam; & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris; & vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. Allelúia. *Luc.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 420.

FERIA SEXTA POST OCT. ASCENSIONIS.

Simplex.

¶ *Si hodiè occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, fiet de Feſto, cum Commem. hujus Feriæ ad Laudes & Veſperas.*

De Feſto autem Simplici occurrente fiet tantùm Commemoratio in Laudibus.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Aſcendit Chriſtus in altum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Epheſ.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Promiſſa. 420.

Pſſ. Salvum me fac. 108. Exaudi me. 109. Ego ſum pauper. 109. *ſub ſola Ant.* 7. c. Jeſus ferebátur in cœlum : & diſcípuli adorantes regreſſi ſunt in Jerúſalem cum gaudio magno. All. *Luc.* 24.

℣. Aſcendit ſuper Chérubim, & volávit : ℟. Volávit ſuper pennas ventórũ. *Pſ.* 17.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli. *C.* 3.

VIdéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur, & ſimus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Caríſſimi, nunc filii Dei ſumus ; & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparúerit, ſímiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt. Omnis qui facit peccátum, & iniquitátem facit ; & peccátum eſt iníquitas. Et ſcitis quia ille appáruit, ut peccáta noſtra tólleret ; & peccátum in eo non eſt. Omnis qui in eo manet, non peccat ; & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos ſedúcat. Qui facit juſtítiam, juſtus eſt, ſicut & ille juſtus eſt. Qui facit peccátum, ex diábolo eſt; quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut diſſolvat ópera diáboli.

℟. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua. Allelúia : * Cantábimus & pſallémus virtútes tuas. Allelúia, allel. ℣. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, quia accepiſti virtútem tuam magnam, & regnaſti : * Cantábimus. *Pſ.* 20. *Apoc.* 11.

Lectio ij.

OMnis qui natus eſt ex Deo, peccátum non facit; quóniam ſemen ipsíus in eo manet, & non poteſt peccáre, quóniam ex Deo natus eſt. In hoc manifeſti ſunt filii Dei, & filii diáboli. Omnis qui non eſt juſtus, non eſt ex Deo, & qui non díligit fratrem ſuum; quóniam hæc eſt annuntiátio quam audiſtis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non ſicut Cain, qui ex maligno erat, & occídit fratrem ſuum. Et propter quid occídit eum ? Quóniam ópera ejus maligna erant; fratris autem ejus juſta. Nolíte mirári, fratres, ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quóniam tranſláti ſumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte : omnis qui odit fratrem ſuum, homicída eſt. Et ſcitis quó-

niam omnis homicída non habet vitam ætérnam in ſemetipſo manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit; & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℞. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me : * Et vos teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. Allelúia, allel. ℣. Ego ſum Dóminus, & non eſt abſque me Salvátor: ego ſalvávi; vos teſtes mei, & ego Deus. * Et vos Glória. * Et vos. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

Lectio iij.

Ex Commentário ſancti Joánnis Chryſóſtomi, in Acta Apoſtolórum.

Hom. 1.

QUare Spíritus ſanctus non advénit, cùm adhuc adeſſet Dóminus, aut mox ab illíus diſceſſu; ſed ipſe quidem ábiit die quadragéſimo, Spíritus autem advenit, cùm complerétur dies quinquagéſimus? At ſi nondum advénerat, quómodò ſtat quod díxerat : Accípite Spíritum ſanctum? Nimírùm, ut eos capáces rédderet & idóneos accipiendo Spirítui. Etenim ſi Dániel Angelum viſúrus, ſemótus eſt; multò magis hos decébat ſecédere, tanquam Dei donum acceptúros. Licetne eo modo quæſtionem ſólvere? An ſic pótiùs accipiendum eſt, quòd de eo quod futúrum erat, perinde quaſi jam factum eſſet, ſit locútus; velut cùm ait : Calcáte ſerpentes & ſcorpiónes, & omnem virtútem inimíci? Cur ígitur non tum prótinùs advénit Spíritus? Oportébat illos deſidério promiſſi tenéri, atque ita donum accípere. Ideòque, cùm ipſe digreſſus eſſet, tum advénit Spíritus. Qui, ſi veniſſet eo præſente, non habuiſſet illos tam ardens expectátio.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 2. D. Cùm introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant (Apóſtoli.) Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne. Allelúia. *Act.* 1.

Capitulum. Epheſ. 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus ejus; & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipſíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Jeſu noſtra. *ut ſuprà.* 424.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; ℞. Et regnum ipsíus ómnibus dominabitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Nondum erat Spíritus datus, quia Jeſus nondum erat gloríficátus. Allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos reſurrectiónis & aſcenſiónis Domínicæ ſolémnia celebráre feciſti : da fámulis tuis, ut & adveniéntis Spíritûs ſancti grátiam, purificátis méntibus, ſuſcípere mereámur ; Per eumdem........ in unitáte ejuſdem.

Et dicitur ad Horas dici.

AD HORAS, *Pſal. de Feria. Cætera ut in die Aſcenſionis*, 424, *præter ſequentia.*

In fine Hymn. poſt Strophen Da, Chriſte, *Doxologia* :

¶ Qui Patris ad déxteram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula. Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. * Allelúia, allelúia. *Heb.* 1.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 7. *de Confirm. can.* 1.

SI quis díxerit Confirmatiónem baptizatórum otióſam cæremóniam eſſe, & non pótiùs verum & próprium Sacraméntum ; aut olim nihil áliud fuiſſe, quàm catechéſim quamdam, quâ adoleſcéntiæ próximi, fidei ſuæ ratiónem coram Eccléſia exponébant ; anáthema ſit.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, *ſub ſola Ant.* 6. F. Erant ſemper in templo, laudantes & benedicentes Deum. Allel. *Luc.* 24.

Capitul. Jeſus Chriſtus. 434.

Hymn. Opus. 419. *cum Doxologia*, Qui patris. *ſuprà.*

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus ſe. Allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes.*

SABBATO
IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hac Vigilia incluſivè, ad Feſtum SS. Trinitatis etiam incluſivè, non ſit Officium de ullo Feſto novem Lect. ſed quodlibet occurrens transfertur poſt idem Feſt. SS. Trinitatis.* [*De Semiduplici autem & Simplici nulla ſit Commemoratio, niſi tantùm ultimo triduo.*]

AD NOCTURNUM.

Invit. Sedentem ad déxteram majeſtátis Dei Jeſum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Hymnus.

O Chriſte, qui noſter poli
Præcurſor intras régiam,
Quos hîc jacentes réſpicis,
Surſùm voca, ſurſùm rape.
Ad illa fac nos cúrrere
Amóre caſto gáudia,
Terréna quæ mens non capit,
Quæ ſola pérſpicit fides:
Ubi labórum præmium
Dat ipſe ſe ſuis Deus;
Et ut beátos éxpleat,
In ómnibus fit ómnia.
Qui nos ad iſtam grátiâ
Ducat potenti glóriam,
Tu, de ſupernis ſédibus
Da, Chriſte, nobis Spíritum.
Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalm. Notus in Judæa Deus. 126. Deus, quis ſímilis erit tibi? 127. Deus meus pone. 127. *ſub ſola Ant.* 7. ç. Qui credit in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit Jeſus de Spíritu quem acceptúri erant credentes in eum. Allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum,

℟. Ita desíderat ánima mea ad te, Deus. *Pſ.* 41.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Jóannis Apóſtoli. *C.* 3.

QUi habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & clauſerit víſcera ſua ab eo; quómodò cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte. In hoc cognóſcimus quóniam ex veritáte ſumus; & in conſpectu ejus ſuadébimus corda noſtra. Quóniam ſi reprehénderit nos cor noſtrum, major eſt Deus corde noſtro, & novit ómnia. Cariſſimi, ſi cor noſtrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum: & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo; quóniam mandáta ejus cuſtodímus, & ea quæ ſunt plácita coram eo fácimus. Et hoc eſt mandátum ejus: Ut credámus in nómine Fílii ejus Jeſu Chriſti, & diligámus altérutrum, ſicut dedit mandátum nobis. Et qui ſervat mandáta ejus, in illo manet, & ipſe in eo: & in hoc ſcimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis.

℟. Effundam aquas ſuper ſitientem, & fluenta ſuper áridam: effundam Spíritum meum, * Et germinábunt quaſi sálices juxta præter-

fluentes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Fiet fons aquæ ſalientis in vitam æternam; * Et germinábunt. *Iſ.* 44 *Joan.* 4.

Lectio ij. Cap. 4.

CAríſſimi, nolíte omni ſpirítui crédere, ſed probáte ſpíritus ſi ex Deo ſint; quóniam multi pſeudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóſcitur Spíritus Dei. Omnis ſpíritus qui confitétur Jeſum Chriſtum in carne veniſſe, ex Deo eſt: & omnis ſpíritus qui ſolvit Jeſum, ex Deo non eſt, & hic eſt Antichriſtus, de quo audiſtis quóniam venit; & nunc jam in mundo eſt. Vos ex Deo eſtis, filíoli, & viciſtis eum; quóniam major eſt qui in vobis, quàm qui in mundo. Ipſi de mundo ſunt: ideò de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobiſcum in ætérnum. Allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; & confortétur cor veſtrum, omnes qui ſperátis in Dómino: * Et ego rogábo. Glória Patri. * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. *Joan.* 14. *Pſ.* 30.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *Cap.* 14.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 74. *n.* 4.

QUòd ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis; oſtendit & ſeipſum eſſe Paraclétum. Paraclétus enim latinè dícitur Advocátus; & dictum eſt de Chriſto: Advocátum habémus ad Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum. Sic autem mundum dixit non poſſe accípere Spíritum ſanctum, ſicut étiam dictum eſt: Prudéntia carnis inimíca eſt in Deum, legi enim Dei non eſt ſubjecta, nec enim poteſt; velut ſi dicámus: Injuſtítia juſta eſſe non poteſt. Mundum quippe ait hoc loco, mundi ſignificans dilectóres; quæ diléctio non eſt à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua ſatis ágimus ut minuátur & conſumátur in nobis, contrária eſt diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Sabbato, excepto Cantico.

Ant. 1. f. JOannes baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 3. c. Spíritum non poteſt mundus accípere, quia non videt eum, nec ſcit eum; vos autem cognoſcétis eum. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 7. *d.* Spíritus apud vos manébit, & in vobis erit. Non relinquam vos órphanos. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Docébit vos.

Canticum. Iſaiæ 59.

TImébunt qui ab occidente, nomen Dómini, * & qui ab ortu ſolis, glóriam ejus;

Cùm vénerit quaſi flúvius violentus, * quem Spíritus Dómini cogit;

Et vénerit Sion Redemptor, * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus qui eſt in te; & verba mea quæ póſui in ore tuo, * non recédent de ore tuo, & de ore féminis tui,

Et de ore ſéminis ſéminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & uſque in ſempitérnum.

Ant. Docébit vos ómnia, & ſúggeret vobis ómnia quæcumque díxero vobis. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 8. G. Ille me clarificábit; quia de meo accípiet, & annuntiábit vobis. Allelúia. *Joan.* 16.

Capitulum. Sap. 9.

SEnſum tuum, Dómine, quis ſciet? niſi tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de altíſſimis; & ſic correctæ ſint ſémitæ eórum qui ſunt in terris, & quæ tibi placent didícerint hómines.

Hymnus.

SUpréme Rector Cœlitûm,
Qui, morte victâ potens,
Cruóre ſignátam tuo
Ad aſtra pandis ſémitam:

Alto benignus è throno,
E Patris almi déxterâ,
Quos hîc relinquis órphanos,
Non intuéri déſinas.

Nos, Chriſte, tot dolóribus
Quos parturiſti, réſpice;
Quos obſtetríce lánceâ
Apertus effúdit ſinus.

Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promiſſum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.

Qui Patris ad dextram ſedes.
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu

In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

℣. Non erubeſcant qui exſpéctant te, Dómine,

℟. Dómine virtútum. *Pſ.* 68.

Ad Benedíctus. *Ant.* 3. à. Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meipſum. Allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Spíritus ſanctus advéniens, templum nos glóriæ ſuæ dignanter inhabitando perfíciat. Per.... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

Duplex minus.

In fine Hymn. poſt Strophen, Da, Chriſte, *dicitur Doxologia*:

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula. Amen.

Pſalmi de Feria

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Jóannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. Allelúia, allelúia. *Hebr.* 1.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi.

Ann. 1584. *tit.* 20.

VIta hóminis milítia eſt ſuper terram, ut habet Scriptúra: ídeò quotquot per Baptiſmum regeneráti ſunt ad vitam, confirmandi ſunt ad pugnam, quod conſecúti ſunt Apóſtoli in die Pentecoſtes, quibus priùs à Dómino dictum fúerat: Si non abíero, Paraclétus non véniet: ſi autem abíero, mittam eum ad vos.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Spíritum.

Capitulum. Sap. 1.

SPíritus ſanctus diſciplínæ effúgiet fictum, & áuferet ſe à cogitatiónibus quæ ſunt ſine intellectu, & corripiétur à superveniente iniquitáte: benignus eſt enim Spíritus ſapiéntiæ.

℟. *br.* Ne projícias me * à fácie tua, Dómine. * Allelúia, allelúia. Ne projícias. ℣. Et Spíritum ſanctum tuum * ne áuferas à me. * Allelúia. Glória. Ne projícias. *Pſ.* 50.

℣. Viam iniquitátis ámove à me: ℟. Et de lege tua miſerére meî. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

Capitulum. Ezech. 36.

SPíritum meum ponam in médio veſtrî; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam. * Allelúia, allelúia.

Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua. * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Pſ.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

Capitulum. Act. 1.

Accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa & Samaría, & uſque ad últimum terræ.

℟. *br.* Dabit Dóminus voci ſuæ * vocem virtútis. * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo. * Allelúia. Glória Patri. Dabit. *Pſ.* 67.

℣. Turbabúntur gentes, ℟. Et timébunt à ſignis tuis. *Pſ.* 64.

Oratio.

Præſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Spíritus ſanctus advéniens, templum nos glóriæ ſuæ dignanter inhabitando perfíciat; Per. . . . . in unitáte ejuſdem.

Deinceps non dicitur in fine Hymnorum, Da, Chriſte.

IN DIE SANCTO PENTECOSTES.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.

In Pſal. Ecce quàm. 68. *Ant.* SPíritus meus erit in 5. C. médio veſtrûm: nolíte timére, dicit Dóminus exercítuum. Allel. *Agg.* 2.

In Pſ. Dómine, exaudi.... áuribus. *cum ſua diviſ.* 133. *Ant.* 1. D. Dabo vobis cor novum, & Spíritum novum ponam in médio veſtrî; & áuferam cor lapídeum de carne veſtra. Allel. *Ezech.* 36.

In Pſalm. Lauda, Jerúſalem. 96. *Ant* 3. a. Cùm dédero Spíritum meum in vobis, ſciétis quia ego Dóminus locútus ſum, & feci. Allelúia. *Ezech.* 37.

Capitulum. Joel. 2.

EFfundam Spíritum meũ ſuper omnem carnem: & prophetabunt fílii veſtri & fíliæ veſtræ; ſenes veſtri ſómnia ſomniábunt, & júvenes veſtri viſiónes vidébunt.

℟. Super ſervos meos & ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum: * Et dabo prodígia in cœlo & in terra; & erit: † Omnis qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit. Allelúia, allelúia. ℣. Oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis: vos autem teſtes eſtis horum; & ego mitto promiſſum Patris mei in vos: * Et dabo prodígia. Glória. † Omnis qui. *Joel.* 2. *Luc.* 24.

Hymnus.

VEni, ſuperne Spíritus:
Purgáta Chriſti ſánguine,
Tuîque terra jam capax,
Expandit arentes ſinus.

Chriſti petentis æthera
Exſolve promiſſam fidem;
Et noſtra præſens ígneo
Munda lavacro péctora.

Lugémus amiſſum Patrem;
Te noſtra tangat órbitas:
Soláre mœſtos; ánxiis
Spem redde, qui ſolus potes.

Docére quæ Chriſtus rudes
Prudens alumnos díſtulit,
Hæc præparátis inſere
Novus magiſter méntibus.

Olim per umbras vátibus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díſſitis
Per te patefcat géntibus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Utrumque qui nectis, Deus,

Utríque compar, ſit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Iſrael ipſe dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi ſuæ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Iſrael : Dabo legem meam in viſcéribus eórum, & in corde eórum ſcribam eam. Allelúia. *Jerem.* 31.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Super tres Pſalmos de Dominica, per totam Hebdomadam. Ant. 7. d. Ductor eórum fuiſti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dediſti, qui docéret eos. Allelúia. 2. *Eſdr.* 9.

Hymnus, Jeſu, redemptor ſæculi. 353. *cum Doxolog. ſequenti, quæ dicitur uſque ad Veſperas Sabbati ſequentis excluſivè, ad omnes Horas, in fine Hymnorum ejuſdem metri.*

Sit laus Patri; laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ad Nunc dimittis. *Ant.* 6. F. O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia : Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

INter ſulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & ſónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sinâ ſuper,
Legem das pópulo, Deus.

His infida probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori :
Verùm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor?

En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam continuò fidem,
Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri núminis in locum.

Heu! mens noſtra, Deus, te ſine nil poteſt :
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.

Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio :
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,

Per quem legis amor córdibus ínſitus

Dat quod lex jubet éxequi. Amen.

In Pſ. Afferte Dómino, fílii Dei. 134. *Ant.* 7. *d.* Vox Dómini in magnificéntia: Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: Dóminus benedícet pópulo ſuo. Allelúia.

In Pſ. Deus noſter refúgium. 135. *Ant.* 1. g. Dedit vocem ſuam, mota eſt terra: Dóminus virtútum nobiſcum: veníte, & vidéte quæ póſuit prodígia ſuper terram. Allelúia.

In Pſ. Magnus Dóminus. 136.

Ant. 8. *G.* Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, Allelúia: lætétur mons Sion quóniam hic eſt Deus, Deus noſter. Allelúia, allelúia.

℣. Terra mota eſt, cœli diſtillavérunt ℟. A fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Iſraël. *Pſ.* 67.

Lectio j.

De Actibus Apoſtolórum. *C.* 2.

CUm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eodem loco: & factus eſt repentè de cœlo ſonus tanquam adveniéntis ſpíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant ſedentes. Et apparuérunt illis diſpertítæ linguæ tanquam ignis, ſeditque ſupra ſíngulos eórum: & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúſalem habitantes Judæi, viri religióſi ex omni natióne quæ ſub cœlo eſt. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúſa eſt, quóniam audiébat unuſquiſque linguâ ſuâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes iſti qui loquuntur, Galilæi ſunt? & quómodò nos audívimus unuſquiſque linguam noſtram, in qua nati ſumus? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui habitant Meſopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Aſiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Líbyæ quæ eſt circa Cyrénen, & advenæ Románi, Judæi quoque, & Proſélyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies; & ſic offerétis ſacrifícium novum Dómino: & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque ſanctíſſimum. Allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies

Pentecoſtes, erant omnes páriter in eodem loco; & repléti ſunt Spíritu ſancto, * Vocábitis. Glória. * Vocábitis. *Levit.* 23. *Act.* 2.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 155. *aliàs* 6. *de verbis Apoſt. n.* 5 & 6.

CElebrátum eſt Paſcha in véteri pópulo: nondum in luce fulgente, ſed in umbra ſignificante celebrátum eſt; & poſt quinquaginta dies à celebratióne Paſchæ, datur lex in monte Sina, ſcripta dígito Dei. Venit verum Paſcha; immolátur Chriſtus; tránſitum facit à morte ad vitam: & numerantur quinquaginta dies, & venit Spíritus ſanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò & hîc quómodò. Ibi plebs longè ſtabat; timor erat, amor non erat: nam uſque ádeò timuérunt, ut dícerent ad Móyſen: Lóquere tu ad nos; & non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Deſcendit ergo, ſicut ſcriptum eſt, Deus in Sina, in igne; ſed plebem longè ſtantem térritans, & dígito ſuo ſcribens in lápide, non in corde. Huc autem quando venit Spíritus ſanctus, congregáti erant fidéles in unum: nec in monte térruit, ſed intrávit in domum. De cœlo quidem factus eſt ſúbitò ſonus, quaſi ferrétur flatus véhemens: ſónuit, ſed nullus expávit. Viſæ ſunt illis, inquit Scriptúra, linguæ diviſæ, velut ignis. Numquid de longinquo térritans? Abſit. Nam inſédit ſuper unumquemque eórum; & cœpérunt linguis loqui, ſicut Spíritus dabat eis pronuntiare. Audi linguam loquentem, & intéllige Spíritum, non in lápide, ſed in corde ſcribentem. Lex ergo Spíritûs vitæ ſcripta in corde, non in lápide.

℟. Qui ſervat mandáta Dei, in illo manet, & ipſe in eo; * Et in hoc ſcimus quóniam manet in nobis de Spíritu quem dedit nobis. Allelúia, allelúia. ℣. Deus creávit ſapiéntiam in Spíritu ſancto, & effúdit illam ſuper omnem carnem, & præbuit illam diligéntibus ſe; * Et in hoc. Glória Patri. * Et. *Repetitur.* ℟. Qui ſervat. *uſque ad* ℣. Deus creávit. 1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem.

Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit; & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 30. habit. die Pent. in Baſilica S. Petri, n. 1.

HOdiè Spíritus ſanctus repentíno ſónitu ſuper diſcípulos venit; menteſque carnálium in ſuî amórem permutávit : & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta ſunt corda flammántia; quia dum Deum in ignis viſióne ſuſcípiunt, per amórem ſuáviter arſérunt. Ipſe namque Spíritus ſanctus amor eſt. Unde & Jóannes dicit : Deus cáritas eſt. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, profectò jam habet quem amat. Neque enim quiſquam poſſet Deum dilígere, ſi eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, ſi unuſquiſque veſtrûm requirátur, an diligat Deum; totâ fidúciâ & ſecúrâ mente reſpondet, Díligo. In ipſo autem lectiónis exórdio audiſtis quid Véritas dicat : Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio eſt óperis. Hinc in Epíſtola ſua idem Jóannes dicit : Qui dicit, Díligo Deum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt. Verè étenim Deum dilígimus, ſi ad mandata ejus nos à noſtris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita deſidéria diffluit, profectò Deum non amat, quia ei in ſua voluntáte contradícit.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. ERant Apóſtoli perſeverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & Maríâ matre Jeſu, & frátribus ejus. Allelúia, *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replévit totam domum ubi erant ſedentes; & apparuérunt illis diſpertítæ linguæ tanquam ignis. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 1. *f.* Audiébat unuſquiſque linguâ ſuâ illos loquentes. Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. D. Stupébant.

Canticum. Judith 16.

HYmnum cantémus Dómino : * hymnum novum cantémus Deo noſtro.

Adónaï Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem ſuperáre nemo poteſt.

Tibi ſérviat omnis creatúra tua; * quia dixiſti, & facta ſunt.

Miſiſti Spíritum tuum, & creáta ſunt; * & non eſt qui reſiſtat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis : * petræ ſicut cera liqueſcent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, *

magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes iſti qui loquuntur, Galilæi ſunt? & quómodò nos audívimus unuſquiſque linguam noſtram in qua nati ſumus? Allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. à. Audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei. Allelúia, allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. Apoc. 2.

QUi habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

Hymnus.

AUdímur: almo Spíritus
Deſcendit è ſinu Patris,
Ægriſque fert mortálibus
Promiſſa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præſentis adventus Dei!
Jam tota ſublími domus
Repentè flatu pérſonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma ſummas álluit
Innóxio tactu comas,
Hæc gliſcit arcánis ſimul
In pectus & mentem viis.

Stupente turbâ géntium,
Linguis loquuntur ómnibus:
Vatum crepant orácula;
Quidquid profantur, ignis eſt.

Inter profandum, Spíritus
In audientes írruit,
Inſtincta quo paſſim nova
Surgit Prophetárum ſeges.

Sit laus Patri; laus Filio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangeliſzántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Non hi, ſicut vos æſtimátis, ébrii ſunt; ſed hoc eſt, quod dictum eſt per Prophétam, Effundam de Spíritu meo ſuper omnem carnem. Allelúia. *Act.* 2.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eodem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére; Per Dóminum....... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

AD HORAS, in fine Hymn. Doxol. Sit laus Patri, &c. *ſine Strophe* Da, Chriſte.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Erant Apóſtoli.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

In ℟. *br.* ℣ Qui de Spíritu tuo * dediſti nobis, * Allelúia. allelúia. 1. *Joan.* 4.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi.

Ann. 1584. *tit.* 20.

NOs pro igne viſibili qui die Pentecoſtes ſuper Apóſtolos appáruit, óleum ſanctum, matériam nempè ignis, ex Apoſtolórum traditióne ad confirmandum adhibémus, eoque frontes Confirmandórum ſignantur; ne púdeat eos crucem Chriſti palàm & apertè profitéri, & in fronte ſicut & in corde geſtáre.

AD TERTIAM.

Loco Hymni O fons amoris. *dicitur ſequens, hodiè & per Octavam.*

VEni, creátor Spíritus,
Mentes tuórum víſita,
Imple ſupernâ grátiâ
Quæ tu creaſti péctora.

Qui Paraclétus díceris,
Donum Dei altíſſimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et ſpiritális únctio.

Tu ſeptiformis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promiſſum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accende lumen ſénſibus,
Infunde amórem córdibus,
Infirma noſtri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hoſtem repellas lóngiùs,
Pacemque dones prótinùs;
Ductóre ſic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te ſciámus da Patrem,
Noſcámus atque Fílium:
Te utriuſque Spíritum
Credámus omni témpore.

Sit laus Patri; laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ant. 5. C. Sonus.

Capitulum. 2. Cor. 3.

SI miniſtrátio mortis litteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non poſſent inténdere filii Iſrael in fáciem Móyſi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur; quómodò non magis miniſtrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *br.* Intónuit* de cœlo Dóminus.* All. all. Intónuit. ℣. Et Altiſſimus * dedit vocem ſuam, All. Glória. Intónuit.

℣. Commóta eſt & contrémuit terra: ℟. Ignis à fácie ejus exarſit. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *f.* Audiébat.

Capitulum. 1. Cor. 12.

ALii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ: álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum: álteri fides in eodem Spíritu: álii grátia ſanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii diſcrétio ſpirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio ſermónum.

℟. *br.* Non ſunt loquélæ * neque ſermónes, * Allelúia, allelúia. Non ſunt. ℣. Quorum non audiantur * voces eórum, * Allelúia. Glória. Non ſunt.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. *Pſ.* 18.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Audívimus.

Capitulum. 1. Cor. 2.

QUæ Dei ſunt nemo cognóvit, niſi Spíritus Dei. Nos autem non ſpíritum hujus mundi accépimus, ſed Spíritum qui ex Deo eſt, ut ſciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis: quæ & lóquimur non in doctis humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei. * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt. * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Pſ.* 64.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Dixit Dóminus. 26.

Ant. 4. E. DExterâ Dei exaltátus Jeſus, & promiſſióne Spíritûs ſancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis. Allelúia. *Act.* 2.

In Pſ. Laudáte, púeri. 28.

Ant. 1. A. Sanctificáti eſtis in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri. Allelúia. 1. *Cor.* 6.

In Pſ. In éxitu Iſrael. 28.

Ant. 3. a. Signáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hæreditátis noſtræ, in redemptiónem acquiſitiónis. Allelúia, allelúia. *Epheſ.* 1.

Capitulum. Tit. 3.

SEcundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum ſalvatórem noſtrum; ut juſtificáti grátiâ ipsíus, hærédes ſimus ſecundùm ſpem vitæ ætérnæ.

Hymnus.

QUò vos Magiſtri glória, quò ſalus
Invítat orbis, ſancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos repoſcit
Prima ſeges, pia cura fratrum.
Proh! quanta meſſis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deoque maturante, reddunt
Multíplicem, bona terra, fructum.

Compuncta paſſim péctora flétibus
Mœrent amáris, atque piáculo
Ardent ſalutáris lavácri
Prætéritas abolére labes.
At non Hebræis limítibus ſacer
Hærébit ardor. Sol habitábiles
Quà luſtrat oras, hàc triumphis
Matéries patet ampla veſtris.
Jam mille divûm templa ſolo ruunt:
Cedit ſuperbæ vis ſapiéntiæ,
Cedunt tyranni: victa cedit
Carníficum rábies furentûm.
Novum potentis grátia Spíritûs
Creávit orbem: nos quoque, nos tuæ
Succendat ardor caritátis,
Alme Deus, renovetque totos.
Sit ſumma Patri, ſummáque Fílio:
Sit, ſancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo dura miteſcunt, novaſque
Concípiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Confirma hoc, Deus, quod operátus eſt in nobis,
℟. A templo tuo in Jerúſalem. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Det vobis Deus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Allelúia. *Epheſ.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 455.

DIEBUS *INTRA OCTAVAM* PENTECOSTES.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Sap.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

INter ſulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarumque globos & ſónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sinà ſuper;
Legem das pópulo, Deus.
His infída probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas, aut prétium mori:
Verùm terríbiles quid párient minæ?

Quò tantus récidet tremor?
En fumantis adhuc montis ad ínfima
Plebs oblíta datam contínuò fidem,
Brutam pérfida plebs effígiem colit,
Veri Núminis in locum.
Heu! mens noſtra, Deus, te ſine nil poteſt:
Lucem prome ánimis; cordis ahéneam
Molli durítiem; redde, potes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Per quem legis amor córdibus ínſitus
Dat quod lex jubet éxequi. Amen.

Tres Pſal. ut diſtribuuntur infrà in qualibet Feria, ſub ſola Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; & conſolatióne ſancti ſpíritûs replebátur. Allelúia. *Act.* 9.

℣. Auxit Dóminus pópulum ſuum vehementer, ℟. Et firmávit eum ſuper inimícos ejus. *Pſ.* 104.

Lectiones & ℟℟. ut notantur infrà in qualibet Feria.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalm. & Ant. cum Cantico, ut in die, 458.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, infrà in qualibet Feria.*

AD HORAS, ut in die, præter Orationem.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. ut ſuprà in Feſto Pentecoſtes. 461.

Antiph. ad Magníficat *& Oratio, infrà in qualibet die.*

AD COMPLETORIUM.

Ut ſuprà, 455.

FERIA SECUNDA.

Duplex majus.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Dómine Dóminus noſter. 43. Cœli enarrant. *cum ſua diviſ.* 53. Exultáte Deo. 93.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Jóannis Apóſtoli. *C.* 4.

NOs ex Deo ſumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non eſt ex Deo, non audit nos: in hoc cognóſcimus Spíritum veritátis, & ſpíritum erróris. Caríſſimi, diligámus nos invicem; quia cáritas ex Deo eſt. Et omnis qui díligit, ex Deo natus eſt, & cognoſcit Deum. Qui non díligit, non novit Deum; quóniam Deus cáritas eſt. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc eſt cá-

ritas: non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior dilexit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris. Caríſſimi, ſi ſic Deus dilexit nos, & nos debémus alterutrum dilígere.

℟. Petrus cum Undecim locútus eſt eis: Pœniténtiam ágite, * Et baptizétur unuſquiſque veſtrûm in remiſſiónem peccatórum; & accipiétis donum Spíritûs ſancti. Allelúia, allelúia. ℣. Uſquequò ſtulti ea quæ ſibi ſunt nóxia cúpient? Convertímini ad correptiónem meam, * Et *Act.* 2. *Prov.* 1.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 269. *aliàs* 21. *de Pentec.* 3. *n.* 3 & 4.

HAbétis baptiſmum Chriſti: venite ut habeátis & Spíritum Chriſti. Timéte quod ſcriptum eſt: Quiſquis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Induiſtis Chriſtum formâ ſacramenti: indúite imitatióne exempli, quóniam Chriſtus pro nobis paſſus eſt, relinquens nobis exemplum, ut ſequámur veſtígia ejus. Nolíte eſſe habentes formam pietátis, virtútem autem ejus abnegantes. Quæ autem major eſt virtus pietátis, quam cáritas unitátis? Vidémini vobis dícere: Dóminus Jeſus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóſtolus ait: Nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto. Sed hoc quod ait, Dicit, ſignátè póſitum eſt, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto, ſed ſi dicit factis, non ſolis verbis. Nam poſſunt dícere, Dóminus Jeſus, étiam de quibus ait: Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto: nemo planè ſed eo modo quod dictum eſt, id eſt, factis. Unde ſecútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergo vos ſanctum Spíritum habére cognóſcite, quando mentem veſtram per ſincéram caritáte unitáti conſenſéritis hærére.

℟. Quod natum eſt ex carne, caro eſt; & quod natum eſt ex Spíritu, ſpíritus eſt. Non miréris quia dixi: Oportet vos naſci dénuò. * Spíritus ubi vult, ſpirat. Allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis conſiliárius ejus fuit, & oſtendit illi? * Spíritus. Glória Patri. * Spíritus.

* Spíritus. *Joan.* 3. *Iſ.* 40.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem.

Cap. 3.

IN illo témpore; dixit Jeſus Nicodémo: Amen, amen dico tibi; niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 12. *n.* 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei: Amen, amen dico tibi; niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu, non poteſt introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis: Numquid poteſt homo redíre in víſcera matris ſuæ? Ex aqua & Spíritu oportet ut naſcátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátē patris hóminis temporálem náſcitur, naſcátur ex viſcéribus matris carnális: ſi propter hæreditátem Patris Dei ſempitérnam, naſcátur ex viſcéribus Eccléſiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus ſucceſſúrum; génerat Deus de Eccléſia fílios non ſucceſſúros, ſed ſecum manſúros. Et ſéquitur: Quod natum eſt de carne, caro eſt; & quod natum eſt de Spíritu, ſpíritus eſt. Spiritaliter ergo náſcimur, & in Spíritu náſcimur verbo & ſacramento.

Ad Benedíctus. *Ant.* 8. G. Spíritus ubi vult ſpirat; & vocem ejus audis, ſed neſcis unde véniat, aut quò vadat: ſic eſt omnis qui natus eſt ex Spíritu. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

DEus, totíus cónditor creatúræ, fámulos tuos quos fonte renovaſti baptíſmatis, quoſque Spíritûs ſancti plenitúdine ſolidaſti, in adoptiónis ſorte fácias, quæſumus, dignanter aſcríbi; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Non miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut júdicet mundum, ſed ut ſalvétur mundus per ipſum. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà.

CANON.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1583. *tit. de Confirm. n.* 1.

QUamvis unuſquiſque per Baptiſmum catálogo fidélium ſit aſcriptus, ad diáboli tamen, carnis mundique tentatiónes perferendas ac ſuperandas, non niſi per impoſitiónem mánuum Epíſcopi plus róboris & grátiæ récipit. Móneant ergo Parœci divinique verbi præcónes, ſacramentum Confirmatiónis non debére négligi vel prætermitti à verè Chriſtiánis.

FERIA TERTIA.

Duplex majus.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Deus deórum. *cum ſua diviſione*, 63. Miſerére meî, Deus.* 141. Te decet hymnus. 77.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli.

Cap. 4.

DEum nemo vidit unquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, & cáritas ejus in nobis perfecta eſt. In hoc cognóſcimus, quóniam in eo manémus, & ipſe in nobis, quóniam de Spíritu ſuo dedit nobis: & nos vídimus, & teſtificámur, quóniam Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi. Quiſquis confeſſus fúerit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipſe in Deo. Et nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus cáritas eſt: & qui manet in caritáte, in Deo manet, & Deus in eo. In hoc perfecta eſt cáritas Dei nobiſcum, ut fidúciam habeámus in die judícii; quia ſicut ille eſt, & nos ſumus in hoc mundo. Timor non eſt in caritáte: ſed perfecta cáritas forâs mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non eſt perfectus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos.

℟. Dixérunt Apóſtoli: Dómine, da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. Et cùm oraſſent, * Motus eſt locus in quo erant congregáti; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto. Allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruſcatiónes tuæ, Deus, orbi terræ; commóta eſt & contrémuit terra: * Motus eſt. *Act.* 4. *Pſ.* 76.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *De Pentecoſte, Serm* 1. *C.* 2.

REpléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui áliis linguis, prout Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. O quàm velox eſt ſermo ſapiéntiæ! & ubi Deus magiſter eſt, quàm citò díſcitur quod docétur! Non eſt adhíbita interpretátio ad audiendum, non conſuetúdo ad uſum, non tempus ad ſtúdium; ſed ſpirante ubi vóluit Spíritu veritátis, própriæ ſingulárum géntium voces factæ ſunt in Ecclésiæ ore commúnes. Ab hoc ígitur die tuba evangélicæ prædicatiónis intónuit: ab hoc die imbres charíſmatum, flúmina benedictiónum omne deſertum & univerſam áridam rigavérunt;

quóniam ad renovandam fáciem terræ Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas; & ad véteres ténebras abigendas, novæ lucis fúlgura coruſcábant, cùm micántium ſplendóre linguárum, & verbum Dómini lúcidum, & elóquium conciperétur ignítum, cui ad creandum intelléctum, conſumendumque peccátum, & efficácia illuminandi, & vis ineſſet urendi.

℟. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui: eduxit eos cum paſtóribus gregis ſui: * Póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui. Allelúia, allelúia. ℣. Ipſe dedit paſtóres & doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti: * Póſuit. Glória Patri. * Póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui. Allelúia, allelúia *Iſ.* 63. *Epheſ.* 4.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Jóannem.

Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Phariſæis: Amen, amen, dico vobis: Qui non intrat per óſtium in ovíle óvium, ſed aſcendit aliunde, ille fur eſt & latro; qui autem intrat per óſtium, paſtor eſt óvium.

Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 45. *n.* 2.

DOminus de grege ſuo, & de óſtio quo intrátur ad ovíle, ſimilitúdinem propóſuit in hodierna lectióne. Dicant ergo pagáni: Bene vívimus. Si per óſtium non intrant, quid prodeſt eis unde gloriantur? Ad hoc enim debet unicuique prodeſſe bene vívere ut detur illi ſemper vívere; nam cui non datur ſemper vívere? Quid prodeſt bene vívere? Quia nec bene vívere dicendi ſunt, qui finem bene vivendi vel cæcitáte néſciunt, vel inflatióne contemnunt. Non eſt autem cuíquam ſpes vera & certa ſemper vivendi, niſi agnoſcat vitam quæ eſt Chriſtus, & per jánuam intret in ovíle.

Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DA, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, miſéricors Deus, ut ſancto Spíritu congregáta, hoſtíli nullátenùs incurſióne turbétur; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia ſǽcula ſæculórum. Amen.

CANON.
Ex Concílio Arelatenſi ſexto.
Ann. 813. *can.* 6.

PReſbyteri ſub ſigillo cuſtódiant Chriſma, & nulli ſub prætextu medicínæ, vel cujúſlibet rei dare præſúmant. Genus enim Sacramenti eſt, & non ab áliis, niſi à Sacerdótibus contingi debet. Quod ſi fécerint, honóre priventur.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM.
Duplex minus.
AD NOCTURNUM.

Pſal. Exurgat Deus. 89.
Dóminus dabit verbum. 90.
In Eccléſiis benedícite. 91.

Lectio j.
De Epíſtola prima beáti Joánnis Apóſtoli.
Cap. 5.

TRes ſunt qui teſtimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus; & hi tres unum ſunt. Et tres ſunt qui teſtimónium dant in terra: ſpíritus, & aqua, & ſanguis; & hi tres unum ſunt. Si teſtimónium hóminum accípimus, teſtimónium Dei majus eſt: quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificatus eſt de Fílio ſuo. Qui credit in Fílium Dei, habet teſtimónium Dei in ſe. Qui non credit Fílio, mendácem facit eum; quia non credit in teſtimónium, quod teſtificátus eſt Deus de Fílio ſuo. Et hoc eſt teſtimónium, quóniam vitam æternam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Fílio ejus eſt. Qui habet Fílium, habet vitam: qui non habet Fílium, vitam non habet. Hæc ſcribo vobis, ut ſciátis quóniam vitam habétis æternam, qui créditis in nómine Fílii Dei. Et hæc eſt fidúcia quam habémus ad eum; quia quodcumque petiérimus ſecundùm voluntátem ejus, audit nos. Et ſcimus quia audit nos quidquid petiérimus: ſcimus quóniam habémus petitiónes quas poſtulámus ab eo. Tu autem.

℞. Loquente Petro, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum; & obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles, quia * Et in natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. Allelúia, allelúia. ℣. Non eſt apud Deum noſtrum perſonarum accéptio; * Et in natiónes grátia Spíritûs. *Act.* 10. 2. *Paral.* 19.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

De Jejun. Pentecoſt. 1. *Cap.* 1 & 3.

HOdiernam, dilectíſſimi, feſtivitátem deſcenſióne ſancti Spíritûs conſecrátam, ſéquitur, ut noſtis, ſolemne jejúnium, quod ánimis corporibuſque curandis ſalúbriter inſtitútum, devótâ nobis eſt obſervántiâ celebrandum. Replétis namque Apóſtolis virtúte promiſsâ; & in corda eórum Spíritu veritátis ingreſſo, non ambígimus inter cétera cœleſtis ſacramenta doctrínæ, hanc ſpiritális continéntiæ diſciplínam de Paracléti magiſtério prímitùs fuiſſe conceptam; ut ſanctificátæ jejúnio mentes conferendis ſibi chariſmátibus fierent aptióres. Igitur poſt ſanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis reſurgentis, ac deinde in cœlos aſcendentis, exégimus, poſtque perceptum ſancti Spíritûs donum, ſalúbriter & neceſsáriè conſuetúdo eſt ordináta jejúnii, ut ſi quid fortè inter ipſa feſtivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præſumpſit, hoc religióſæ abſtinéntiæ cenſúra caſtíget: quæ ob hoc quoque ſtudióſiùs exequenda eſt, ut illa in nobis quæ hac die Eccléſiæ divínitùs ſunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs ſancti, & majóre quam unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiſcéntiis vinci, nullis vítiis poſſidéri, ut virtútis habitáculum nullâ ſit contaminatióne pollútum.

℟. Eſt ſcriptum in Prophétis: * Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis qui audívit à Patre & dídicit, venit ad me. Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ponam univerſos fílios tuos doctos à Dómino: * Et erunt. Glória Patri. * Et erunt. *Joan. 6. Iſ.* 54.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joánnem. *C. 6.*

IN illo témpore; Dixit Jeſus Judæis: Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2 & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit niſi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quare illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, ſi non vis erráre. Semel áccipe, & intéllige. Nondum tráheris? Ora ut trahâris.

Inde & hîc ſi advertis, noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis, Quómodò voluntáte credo, ſi trahor? Ego dico: Parùm eſt voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid eſt trahi voluptáte? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Eſt quædam voluptas cordis, cui panis dulcis eſt ille cœleſtis. Porrò ſi poétæ dícere lícuit, Trahit ſua quemque voluptas, non necéſſitas, ſed voluptas; non obligátio, ſed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Chriſtum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur juſtítiâ, delectátur ſempiternâ vitâ, quod totum Chriſtus eſt? Da deſiderantem, da eſurientem; da in iſta ſolitúdine peregrinantem atque ſitientem, & fontem æternæ pátriæ ſuſpirantem: da talem, & ſcit quid dicam. Si autem frígido loquor, neſcit quid loquor. Tales erant iſti qui ínvicem murmurábant.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. c. Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me, tráxerit eum; & ego reſuſcitábo eum in noviſſimo die. Allelúia. *Joan.* 6.

Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem; Qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem.

C A N O N.

Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.

Ann. 747. *can.* 18.

JEjuniórum témpora, id eſt, quarti, séptimi, & décimi menſis, nullus neglígere præſúmat; ſed, ante horum inítia, per ſíngulos annos, admoneátur plebs, quátenùs legítima universális Eccléſiæ ſciat atque obſervet jejúnia.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Amen, amen dico vobis; qui credit in me, habet vitam æternam. Allel. *Joan.* 6.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitébimur tibi. 126. Notus in Judæa. 126. Voce meâ... & intendit mihi. *cum ſua diviſ.* 44.

Lectio j.

Incipit Epíſtola ſecunda beáti Joánnis Apóſtoli.

SEnior Electæ dóminæ, & natis ejus, quos ego díligo in veritáte; & non ego

ſolus, ſed & omnes qui cognovérunt veritátem, propter veritátem quæ pérmanet in nobis, & nobiſcum erit in ætermum. Sit vobiſcum grátia, miſericórdia, pax à Deo Patre, & à Chriſto Jeſu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Gavíſus ſum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulantes in veritáte, ſicut mandátum accépimus à Patre. Et nunc rogo te, dómina, non tanquam mandátum novum ſcribens tibi, ſed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum. Et hæc eſt cáritas, ut ambulémus ſecundùm mandáta ejus. Hoc eſt enim mandátum, ut quemádmodùm audiſtis ab inítio, in eo ambulétis; quóniam multi ſeductóres exiérunt in mundum, qui non confitentur Jeſum Chriſtum veniſſe in carnem: hic eſt ſeductor & Antichriſtus. Vidéte voſmetipſos, ne perdátis quæ operáti eſtis; ſed ut mercédem plenam accipiátis. Omnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Chriſti, Deum non habet; qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet. Si quis venit ad vos, & hanc doctrínam non affert, nolíte recípere eum in domum, nec Ave ei dixéritis. Qui enim dicit illi Ave, commúnicat opéribus ejus malignis.

℟. Quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum, nobis revelávit per Spíritum ſuum; * Spíritus enim ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia & fortitúdo ipsíus ſunt: ipſe revélat profunda & abſcóndita; * Spíritus enim ómnia. 1. *Cor.* 2. *Dan.* 2.

Lectio ij.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 3. de Pentecoſte, n. 1.

QUàm libenter vobis commúnicem, ſi quid mihi ſupernâ dignatióne ſénſero inſpirátum, novit Spíritus ipſe, cujus hódiè ſolemnitátem præcípuam celebrámus, útinàm devotióne præcípuâ! Ipſe eſt enim, dilectíſſimi, qui vos ſedére facit non ſolùm in civitáte, ſed & in domo una, ut ſédeat ſuper ſedentes, & requieſcat ſuper húmiles & trementes ad ſermónes ſuos. Ipſe eſt qui Vírgini obumbrávit, Apóſtolos roborávit; ut & virgíneo córpori temperáret deitátis acceſſum, & Apóſtolos indúeret virtúte ex alto, ferventíſſimâ ſcílicet caritáte.

℟. Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, * Miſit illos prædicáre regnum Dei.

Allelúia, allelúia. ℣. Creávit illis ſciéntiam ſpíritûs, ſenſu implévit cor illórum, ut magnalia enarrent óperum ejus: * Miſit illos. Glória Patri. * Miſit illos. *Luc.* 9. *Eccli.* 17.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Cap. 9.

IN illo témpore; Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, dedit illis virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Civitat. Dei, Lib. 22. *Cap.* 5.

TRia ſunt incredibília, quæ tamen facta ſunt. Incredíbile eſt Chriſtum reſurrexiſſe in carne, & in cœlum aſcendiſſe cum carne. Incredíbile eſt mundum rem tam incredíbilem credidiſſe. Incredíbile eſt hómines ignóbiles, ínfimos, paucíſſimos, imperítos rem tam incredíbilem, tam efficáciter mundo, & in illo étiam doctis perſuadére potuiſſe. Horum trium incredibílium primum nolunt iſti cum quibus ágimus, crédere: ſecundum coguntur & cérnere; quòd non invéniunt unde ſit factum, ſi non credunt tértium. Reſurréctio certè Chriſti, & in cœlum cum carne in qua reſurrexit aſcénſio, toto jam mundo prædicátur & créditur: ſi credíbilis non eſt, unde toto terrárum orbe jam crédita eſt? Si multi nóbiles, ſublímes, docti eam ſe vidiſſe dixérunt, & quod vidérunt diffamare curárunt, eis mundum credidiſſe non mirum eſt; ſed iſtos adhuc crédere nolle perdúrum eſt. Si autem, ut verum eſt, paucis, obſcúris, mínimis, indoctis eam ſe vidiſſe dicéntibus & ſcribéntibus crédidit mundus; cur pauci obſtinatíſſimi qui remanſérunt, ipſi mundo jam credenti adhuc uſque non credunt.

Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dedit Apóſtolis Jeſus virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Allelúia. *Luc.* 9.

Oratio.

DEus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dediſti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dediſti fidem, largiaris & pacem; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

CANON.

Ex Concílio Bituricenſi. *Ann.* 1584. *tit.* 20. *Can.* 7.

CUrent Epíſcopi Confirmatiónis Sacramentum celebratúri, ut, Domínicâ præcedente, per ſingulárum Parœciárum Rectóres ac Prædicatóres, moneátur pópulus de ejus neceſſitáte, virtúte eíque débitâ reveréntiâ.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Egreſſi Apóſtoli circuíbant per caſtella, evangélizantes & curantes ubique. Alleiúia. *Luc.* 9.

Oratio.

DEus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dediſti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum; ut quibus dediſti fidem, largiáris & pacem; Per Dóminum.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.
Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Benedic. 33. Quàm magnificáta ſunt. 34. Sit glória. 35.

Lectio j.

Incipit Epíſtola tértia beáti Jóannis Apóſtoli.

SEnior Gaío caríſſimo, quem ego díligo in veritáte. Caríſſime, de ómnibus oratiónem fácio próſperè te íngredi & valére, ſicut próſperè agit ánima tua. Gavíſus ſum valde, veniéntibus frátribus, & teſtimónium perhibéntibus veritáti tuæ, ſicut tu in veritáte ámbulas. Majórem horum non hábeo grátiam, quàm ut áudiam fílios meos in veritáte ambuláre. Caríſſime, fidéliter facis quidquid operáris in fratres, & hoc in peregrínos qui teſtimónium reddidérunt caritáti tuæ in conſpectu Eccléſiæ: quos benefáciens, dedúces dignè Deo. Pro nómine enim ejus profecti ſunt, nihil accipientes à Géntibus. Nos ergo debémus ſuſcípere hujúſmodi, ut cooperatóres ſimus veritátis. Scripſiſſem fórſitan Eccléſiæ; ſed is qui amat primátum gérere in eis, Diótrephes, non récipit nos. Propter hoc ſi vénero, commonébo ejus ópera quæ facit, verbis malignis gárriens in nos & quaſi non ei iſta ſufficiant, neque ipſe ſúſcipit fratres, & eos qui ſuſcípiunt, próhibet, & de Eccléſia éjicit. Caríſſime, noli imitári malum, ſed quod bonum eſt. Qui bene facit, ex Deo eſt: qui malè facit, non vidit Deum. Demétrio teſtimónium rédditur ab ómnibus, & ab ipſa veritáte: ſed & nos teſtimónium perhibémus; & noſti quóniam teſtimónium noſtrum verum eſt. Multa hábui tibi ſcríbere;

ſed nólui per atramentum & calamum ſcríbere tibi. Spero autem prótinùs te vidére, & os ad os loquémur. Pax tibi. Salútant te amíci. Salúta amícos nominátim.

℟. Omnia operátur unus atque idem Spíritus; * Et quoſdam quidem póſuit in Eccléſia doctóres, deinde virtútes, exinde grátias curatiónum. Allelúia, allelúia. ℣. Per ſapiéntiam ſanáti ſunt quicumque placuérunt tibi, Dómine: * Et quoſdam. 1. *Cor.* 12. *Sap.* 9.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 71. *de Verb. Evang.* §. 28. *Aliàs Serm.* 11. *de Verb. Dom.*

IN hoc cognóſcimus, ſicut dicit Apóſtolus Jóannes, quóniam Chriſtus manet in nobis; de Spíritu ſuo, quem dedit nobis. Ipſe Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus fílii Dei. Ad ipſum enim pértinet ſocíetas, quâ effícimur unum corpus Unici Fílii Dei. Undè ſcriptum eſt: Si qua ígitur exhortátio in Chriſto, ſi quod ſolátium caritátis, ſi qua ſocíetas Spíritûs. Propter hanc societátem, illi in quos prímitùs venit, linguis ómnium Géntium ſunt locúti. Quia ſicut per linguas conſociátior eſt ſocíetas géneris humáni: ſic oportébat per linguas ómnium Géntium ſignificári iſtam ſocietátem filiórum Dei & membrórũ Chriſti futúram in ómnibus Géntibus: ut quemádmodùm tunc ille apparébat accepiſſe Spíritum ſanctum, qui loquebátur linguis ómnium Géntium: ita ſe nunc ille agnoſcat accepiſſe Spíritum ſanctum, qui tenétur vínculo pacis Eccléſiæ, quæ diffúnditur in ómnibus Géntibus. Undè dicit Apóſtolus: Studentes ſerváre unitátem Spiritûs in vínculo pacis.

℟. Quid cogitátis in córdibus veſtris? Quid eſt facílius dícere, Dimittuntur tibi peccáta; an dícere, Surge, & ámbula? * Ut autem ſciátis quia Fílius hóminis habet poteſtátem in terra dimittendi peccáta, tibi dico: Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini ſuper me, eò quòd únxerit Dóminus me, ut prædicárem indulgéntiam, & annum placábilem Dómino.* Ut autem. Glória Patri. * Ut autem. *Luc.* 5. *Iſ.* 61.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *C.* 5.

IN illo témpore; Factum eſt in una diérum, & Jeſus

ſedébat docens. Et erant Phariſǽi ſedentes, & legis Doctóres qui vénerant ex omni caſtello Galilǽæ, & Judǽæ, & Jerúſalem: & virtus Dómini erat ad ſanandum eos. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comment. in Matth. C. 8. n. 6.

MOvet Scribas remiſſum ab hómine peccátum: hóminem enim tantum in Jeſu Chriſto contuebantur. Et remiſſum eſt ab eo, quod lex laxáre non póterat; fides enim ſola juſtíficat. Deinde murmuratiónem eórum Dóminus intróſpicit, dicitque fácile eſſe Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo poteſt dimíttere peccáta, niſi ſolus Deus: ergo qui remittit, Deus eſt. Quia nemo remittit niſi Deus, Deus in hómine manens, curatiónem hómini præſtábat: & nulla ei agendi & loquendi erat difficultas, cui ſubeſt totum poſſe quod lóquitur. Porrò autem ut ipſe eſſe in córpore póſitus intélligi poſſet qui & ánimis peccáta dimítteret, & reſurrectiónem corpóribus præſtáret, ait: Ut ſciátis quóniam Fílius hóminis habet poteſtátem in terra dimíttere peccáta, ait paralytico: Surge.

Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Virtus Dómini erat ad ſanandum eos. Allelúia. *Lucæ* 5.

Oratio.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti, quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia ſǽcula ſæculórum.

℟. Amen.

CANON.

Ex Actis Eccléſiæ Mediolanenſis.

Part. 4. *Inſtruct. prædicat. tit.* 11.

COncionátor pópulum hortábitur ut, ſtatis illis Quátuor anni Tempóribus, & privátim in ſuis quiſque ædibus, & públicè in Eccléſia oret, ad Litánias convéniat, Deum precatúrus pro iis qui Ordinis Sacramento initiantur.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Stupor apprehendit omnes; & magnificabant Deum, & repléti ſunt timóre, dicentes: Quia vídimus mirabília hódiè. Allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti, quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Confitémini Dómino, quóniam bonus. 55. Confiteantur Dómino ..... Quia contrívit. 56. Confiteantur Domino ..... Et exaltent eum. 57.

Lectio j.

Incipit Epiſtola Cathólica beáti Judæ Apóſtoli.

JUdas Jeſu Chriſti ſervus, frater autem Jacóbi, his qui ſunt in Deo Patre dilectis, & Chriſto Jeſu conſervatis & vocátis: Miſericórdia vobis & pax, & cáritas adimpleátur. Caríſſimi, omnem ſollicitúdinem fáciens ſcribendi vobis de commúni veſtra ſalúte, neceſſe hábui ſcríbere vobis: déprecans ſupercertári ſemel trádita ſanctis fídei. Subintroíerunt enim quidam hómines (qui olim præſcripti ſunt in hoc judícium) ímpii, Dei noſtri grátiam transferentes in luxúriã, & ſolum Dominatórem, & Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum negantes. Commonére autem vos volo, ſcientes ſemel ómnia, quóniam Jeſus pópulum de terra Ægypti ſalvans, ſecundò eos qui non credidérunt, pérdidit: Angelos verò, qui non ſervavérunt ſuum principátum, ſed dereliquérunt ſuum domicílium, in judícium magni diéi vínculis æternis ſub calígine reſervávit. Sicut Sódoma, & Gomorrha, & finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, & abeuntes poſt carnem álteram, factæ ſunt exemplum, ignis æterni pœnam ſuſtinentes; ſimíliter & hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem ſpernunt, majeſtátem autem blaſphémant.

℟. Quid orémus ſicut oportet, néſcimus; ſed * Ipſe Spíritus póſtulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Allelúia, allelúia. ℣. In die illa, dicit Dóminus, effundam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem, Spíritum grátiæ & precum. * Ipſe Spíritus. *Rom.* 8. *Zach.* 12.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

De Pentecoſte, 1. *C.* 4 & 5.

SIcut deteſtámur Ariános, qui inter Patrẽ & Fílium áliquam volunt eſſe diſtántiam; ita étiam Macedoniános páriter deteſtámur, qui, licèt Patri & Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen ſanctum inferióris putant eſſe natúræ: non conſiderantes in eam blaſphémiam ſe incídere, quæ neque in præſenti ſéculo, neque in futúro ſit remittenda judício, dicente Dómino: Quicumque díxerit verbum contra Fílium hóminis, remittétur ei, qui autem díxerit contra Spíritum ſanctum, non remittétur ei, neque in hoc ſéculo, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, ſine vénia eſt; quia exclúſit eum a ſe per quem póterat confitéri: nec unquam pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum ſibi non habet advocátum.

℞. Jeſus docébat Sábbatis, & * Stupébant in doctrína ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipsíus. Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia in Eccléſiis Altíſſimi apériet os ſuum, & in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine ſanctá admirábitur: * Stupébant. Glória. * Stupébant in doctrína ejus, quia in poteſtate erat ſermo ipsíus. Allel. all. *Luc.* 4. *Eccli.* 24.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 4.

IN illo témpore; Deſcendit Jeſus in Caphárnaum civitátem Galilææ; ibique docébat illos Sábbatis: & ſtupébant in doctrína ejus, quia in poteſtáte erat ſermo ipsíus. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. L. 4. *n.* 57, 58 & 63.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris: nec indignatióne commótus, nec ſcélere offenſus, nec injúriâ violátus, Judæam déſerit: quinétiam ímmemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docendo, nunc liberando, nunc ſanando, infídæ plebis corda demulcet. Et bene ſanctus Lucas virum ab ſpíritu nequítiæ liberátum antè præmíſit, & ſubſtítuit féminæ ſanitátem. Utrumque enim ſexum Dóminus curatúrus advénerat: & prior ſanári débuit, qui prior creátus eſt; nec prætermitti illa quæ mobilitáte magìs ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta ſigníficat; ut inde nova creatúra cœperit, ubi

vetus antè deſívit; nec ſub lege eſſe Dei Fílium, ſed ſupra legem in ipſo princípio deſignáret; nec ſolvi legem, ſed impléri.

Te Deum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *ſ.* Colloquebantur ad ínvicem, dicentes: Quod eſt hoc verbum, quia in poteſtáte & virtúte ímperat immundis ſpirítibus, & éxeunt? Allel. *Luc.* 4.

Oratio.

MEntibus noſtris, quæſumus, Dómine, Spíritum ſanctum benignus infunde, cujus & ſapiéntiâ cónditi ſumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 23. *de reform. C.* 16.

CUm nullus débeat ordinári, qui judício ſui Epíſcopi non ſit útilis aut neceſsárius ſuis Eccléſiis; ſancta Synodus, veſtígiis ſexti Cánonis Concílii Chalcedonenſis inhærendo, ſtátuit ut nullus in póſterum ordinétur, qui illi Eccléſiæ, aut pio loco, pro cujus neneſſitáte aut utilitáte aſsúmitur, non aſcribátur: ubi ſuis fungátur munéribus, nec incertis vagétur sédibus. Quòd ſi locum, inconſulto Epíſcopo, deſerúerit; ei Sacrórum exercítium interdicátur.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

¶ *Per Quadrageſimam omittitur* Allelúia. *in fine Antiphonarum quæ ſumuntur de Communi pro Commemoratione Sanctorum.*]

Die v. Februarii.
SANCTÆ AGATHÆ,
Virginis & Martyris,
Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Infirma. ℣. Deus. *ut in Comm.* xxxiv.

Oratio.

Omnípotens ſempiterne Deus, cujus múnere beáta Agatha virginitátis & martyrii palmam adepta eſt : da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur ; Per Dóminum.

AD LAUD. Ant. Factus eſt. ℣. Hæréditas. *Orat.* Omnípotens. xxxvij.

AD VESP. pro Comm. S. Vedaſti, Epiſcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. *ut in Communi*, xiij. *Oratio*, Deus, qui pópulis. xv.

Die vi.
SANCTI VEDASTI,
Epíſcopi,
Commemoratio.

AD LAUDES, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. *Orat.* Deus, qui pópulis. xv.

Die ix.
In Feſto
S. APOLLONIÆ,
Virginis & Martyris.
Commemoratio.

Pridiè AD VESP. Ant. Infirma. ℣. Deus. *Oratio*, Deus, qui inter. xxxvij.

[*AD NOCT. ſi ſit Dom.*
Lectio ix.

Ex Epíſtola ſancti Dionyſii Alexandríni, ad Fábium Antiochénum.

Euſ. Hiſt. Lib. 6. Cap. 41.

Nequáquam ex Décii Imperatóris edícto perſecútio apud nos cœpta eſt, ſed íntegro anno antevérterat. Nam infauſtus quidam vates ac poéta commóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur ſtimuláti, hanc ſolam pietátem cultumque dæmonum ſuórum

exiſtimábant, ſi cædibus adversùs noſtros ſævírent. Itaque admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidem ejus percutientes, cunctos ei dentes excuſſérunt. Accenſo autem extra urbem rogo, minabantur vivam ſe illam combuſtúros, niſi una cum ipſis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam deprecári pauliſper viſa, atque ínterim dimiſſa, celériter in ignem insíliit, & conflagrávit.]

Tu autem.

AD LAUD. Ant. Factus eſt. ℣. Hæréditas. *Orat.* Deus, qui inter. xxxvij.

DIE XVIII.

In Feſto

SANCTI SIMEONIS,

Epíſcopi Hieroſolymitáni & Mártyris.

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo ſperávi. ij. *Oratio*, Deus, cujus grátia. v.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

Ex Libro quinto Commentariórum ſancti Hegeſippi, Hiſtoriógraphi.

Euſ. Hiſt. Lib. 3.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, ſecundus poſt Jacóbum Hieroſólymæ Epíſcopus, calúmniam paſſus ab hæréticis, accusátus eſt coram Attico Conſulári; & per plúrimos dies acerbíſſimis tormentis excruciátus, fidem Chriſti conſtantiſſimè profeſſus eſt; ita ut omnes ſupra modum admirarentur, & ipſe quoque Conſuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertuliſſet. Tandem verò ſententiâ júdicis cruci affixus eſt. Ad hæc uſque témpora Eccléſia virgo pura & incorrupta permanſit, in obſcúro adhuc receſſu deliteſcéntibus quicumque rectam ſalutáris prædicatiónis régulam depraváre nitebantur. Poſtquàm autem ſacer Apoſtolórum cœtus vário mortis génere extinctus eſt, effluxeratque jam ætas hóminum illórum qui divínam ipſam Sapiéntiam ſuis áuribus auſcultáre merúerant; tunc demum exorta eſt ímpii erróris conſpirátio, nullo vidélicet ámpliùs ex Apóſtolis ſupérſtite.]

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

AD LAUDES, Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58. *Oratio.* Deus, cujus grátia beátum Simeónem, &c. v.

FESTA MARTII.

Die vi.
In Feſto
S. CHRODOGANGI,
Epíſcopi Metenſis.
Commemoratio.

Pridiè AD VESP. Ant. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente, offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti:

℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Oratio.

TIméntium te, Dómine, ſalvátor & cuſtos, averte, quæſumus, ab Eccléſia tua, intercedente beáto Chrodogango, Confeſſóre tuo atque Pontífice, mundánæ ſapiéntiæ delectamenta fallácia, ne vánitas mendaciórum decípiat, quos ipſa véritas illúminat & érudit, Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter, qui tecum vivit, &c.

AD NOCTURNUM, ſi ſit Dominica.

Lectio ix.

CHrodogangus nóbili Auſtráſiæ prosápiâ natus, in ſcholâ Monaſtérii ſancti Trudónis, à púero, pietáti, móribus & lítteris inſtitútus, ità proficiébat prudéntiâ, & ſciéntiâ, ut poſt adeptam maturiórem ætátem regni Gálliæ Referendárius eſſe mererétur. Verùm quò magis elevatus, eò humílior, & ad ſerviendum Deo prómptior, cívibus tuendis, paupéribus alendis, mœſtis, afflictis & ægrótis viſitandis totus incúbuit. Tantæ perfectiónis famâ creſcente, ad regendam Metenſem Eccléſiam vocátur & conſecrátur Epíſcopus. In hoc múnere jam forma factus gregis, paſcébat oves ſuas verbo & exemplo. Zelo domûs Dei accenſus, Eccléſiæ ſuæ Canónicos intrà clauſtrórum ſepta adinſtar cœnóbii adunavit, eiſque quáliter in domo Dei conversári debérent normam præſcripſit, annónas ipſis præbens vitæque ſubſídia, ut peritúris vacáre negótiis non egentes, divínis ſolúmmodò officiis excubárent. Opes, quas ferè innúmeras hábuit, in honórem Dei conſumpſit; Cathedrálem à fundamentis Eccléſiam exſtruxit; inter plura quæ fundávit, Monaſtéria, Górziam non ſolùm prædiis plúribus, ſed & relíquiis ſancti Gorgónii ditávit. Ob

præclára ſedi Apoſtólicæ præſtita obſéquia pállio Archiepiſcopáli ornátus præfuit Eccléſiæ Metenſi triginta tribus annis. Obiit plenus diérum anno Dómini ſeptingentéſimo ſexagéſimo ſéptimo, pridiè Nonas Mártii, & ſepultus eſt in Eccléſiâ Gorzienſi, quæ ſancti Præſulis memóriam ritè venerátur.

Oratio.

Timéntium te, Dómine, ſalvátor & cuſtos, averte, quæſumus, ab Eccléſia tua, intercedente beáto Chrodogango, Confeſſóre tuo atque Pontífice, mundánæ ſapiéntiæ delectamenta fallácia, ne vánitas mendaciórum decípiat, quos ipſa véritas illúminat & érudit, Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter, qui tecum vivit, &c.

Die vii.

Sanctarum Perpetuæ & Felicitatis, Martyrum,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS,

Ant. Timor Dómini cum electis féminis gráditur, & cum juſtis & fidélibus agnóſcitur: firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum. *Eccli.* 1. *Pſ.* 24.

℣. Deus noſter, refúgium & virtus: ℟. Non timébimus, dum turbábitur terra. *Pſ.* 45.

Oratio, Deus, fortitúdo, *ut infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

I. *in Natali Mart. Perpet. & Felicit. qui eſt* 280.

Hodiernus dies nobis in memóriam révocat diem quo ſanctæ fámulæ Dei Perpétua & Felícitas corónis martyrii decorátæ perpétuâ felicitáte floruérunt, tenentes nomen Chriſti in prælio, & ſimul invenientes étiam ſuum nomen in præmio. Exhortatiónes eárum in divínis revelatiónibus, triumphoſque paſſiónum, cùm legerentur, audívimus. Quid glorióſius his féminis quas viri mirantur facíliùs quàm imitantur? Quid hoc ſpectáculo ſuávius? quid hoc certámine fórtius? quid hâc victóriâ glorióſius? Tunc cùm béſtiis ſancta objicerentur córpora, toto amphitheátro fremébant gentes, & pópuli meditabantur inánia. Sed qui hábitat in cœlis, irridébat eos. Nunc autem póſteri illórum, quorum voces in carnem Mártyrum ímpiè ſæviébant, mérita Mártyrum piis vócibus laudant. Neque tunc tanto concurſu hóminum ad eos occidendos cávea crudelitátis impléta eſt,

quanto nunc ad eos honorandos Eccléſia pietátis implétur. Omni anno ſpectat cum religióne cáritas, quod uno die cum ſacrilégio commíſit impíetas.

AD LAUDES, pro earum Commem. Ant. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Pſ.* 96.

Oratio.

DEus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contra tormentórum immanitátem mirá virtúte roboraſti: quæſumus, ut ſicut eárum nos triumpho lætíficas, ita ſemper ſupplicatióne defendas; Per Chriſtum.

Die xi.

SS. QUADRAGINTA *MARTYRUM* *Commemoratio.*

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Cùm. ℣. Viríliter. viij. *Oratio,* Præſta, *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dom.* *Lectio ix.*

Sermo ſancti Baſílii Epiſcopi.

Homil. in 40 *Mart.*

QUadraginta Chriſti mílites magnitúdine córporis, & ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti ſunt; & propter militárem experiéntiam animique fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edictum denuntiátum eſt ne quis Chriſtum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Chriſtiánus ſum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm conſideraſſet regiónis natúram quòd eſſet frígida, & anni tempus quòd hibernum, & noctem in qua bóreas máximè ſpiráret, juſſit omnes nudos ſub dio in média civitáte congelandos mori. Qui, loco ſummâ cum lætítiâ conſpecto, últimum étiam amictum alácriter abjicientes, ad mortem properârunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in ſtádium ingreſſi ſumus; quadraginta, ô Dómine! coronémur. Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam deſertor ábiit, luctum inconſolábilem ſanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas eſſe non permíſit. Nam cuſtos Mártyrum, cùm eventum obſerváret, mirum vidit ſpectáculum; Virtútes quaſdam è cœlis deſcendentes, tanquam à

Rege magna dona milítibus diſtribuentes, quæ áliis quidem ómnibus dona dividébant, unum verò ſolùm indonátum dimiſérunt, qui ſtatim dolóres detrectans, ad adversários transfúgit. Lictor autem ut illum defeciſſe vidit & ad bálneum accurriſſe, ſeipſum in deſertóris locum ſubſtítuit; & abjíciens veſtes, nudis ſe permíſcuit, eamdemque cum ſanctis vocem emíſit: Chriſtiánus ſum. Hic baptiſma ſuſcépit, non ab ullo, ſed à própria fide; non in aquâ, ſed in próprio sánguine. Sicque, illuceſcente die, adhuc ſpirantes igni tráditi ſunt; & ignis relíquiæ in flúvium projectæ.]

AD LAUD. Ant. Beáti. ℣. Multæ. x.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui glorióſos Mártyres fortes in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in noſtra interceſſióne ſentiámus; Per Dóminum.

DIE XVII.

In Feſto

SANCT. GERTRUDIS, Virginis.

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Complácuit. ℣. Audi, xxxv. *Oratio*, Intervéniat. *infra.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

GErtrúdis, Pippíni Majóris Auſtráſiæ ſub Clotário, Dagoberto & Sigeberto régibus, ac beátæ Ittæ fília, grándior facta, núptias filii Ducis Auſtraſiórum detrectavit; unique ſponſo Chriſto abhærére conſtítuit. Defuncto Pippíno, Itta cùm velum à ſancto Amando, reluctántibus licèt propinquis, ſuſcepiſſet, atque Nivigellæ cœnóbium ædificaſſet, Gertrúdem totondit in ſimilitúdinem corónæ, & cum áliis virgínibus velandam ſacerdótibus óbtulit. Quæ ſupra ætátem virtútibus illuſtris, primò cum matre ſua monaſtérium rexit; ac deinde, illâ mórtuâ, Abbátiſſæ offício functa eſt. Tunc Româ Sanctórum relíquias ſacroſque códices ad ſe afferri curávit: & ex Hibérnia erudítos viros, ſacræ legis cántica quæ penè memóriâ complectebátur, ſibi ſuiſque expoſitúros, accersívit. Basílicas multis in locis, imprimiſque Voſſuenſe monaſtérium ad ripam Sabis beátis Fulláno & Ultáno ſancti Furſæi frátribus excipiendis extruxit. Tribus ante óbitum annis, vigíliis, orationibus, jejúniis, majóri ſtúdio ſeſe exércuit; ac de horâ mortis

ab Ultáno præmónita, percepto córporis & ſánguinis Chriſti Viático, cœlo recepta eſt, anno ſalútis ſexcentéſimo quinquagéſimo nono, ætátis ſuæ trigéſimo tértio.]

AD LAUDES, Ant. Exultábit. ℣. Sitívit. xxxviij.

Oratio.

INtervéniat pro nobis, quæſumus, Dómine, beáta virgo Gertrúdis, quæ pro tui nóminis amóre, virginitátis propóſitum illibátâ mente ſervávit; Per.

DIE XVIII.

S. ALEXANDRI, Epiſcopi & Martyris, *Commemoratio.*

Pridiè AD VESPERAS, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo ſperávi. ij. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica.*

Lectio ix.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis. *Cap.* 62.

ALexander Epíſcopus Cappadóciæ cùm deſidério ſanctórum locórum Hieroſólymam pérgeret, & Narciſſus Epíſcopus ejuſdem urbis jam ſenex régeret Eccléſiam, Narciſſo & multis Clericórum ejus revelátum eſt álterâ die manè intráre Epíſcopum, qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ eſſe debéret. Itaque re ita complétâ, ut prædicta fúerat, cunctis in Palæſtína Epíſcopis in unum congregátis, adnitente quoque ipſo vel maximè Narciſſo, Hieroſolymitánæ Eccléſiæ cum eo gubernáculum ſuſcépit. Hic in fine cujuſdam epíſtolæ quam ſcribit ad Antinóitas ſuper pace Eccléſiæ, ait: Salútat vos Narciſſus, qui ante me hîc ténuit Epiſcopálem locum; & nunc mecum eumdem oratiónibus regit, annos natus círciter centum ſéxdecim, & vos mecum precátur ut unum idemque ſapiátis. Scripſit & áliam ad Antiochenſes per Clementem preſbyterum Alexandrínum, necnon ad Orígenem, & pro Orígene contra Demétrium, eò quòd juxta teſtimónium Demétrii eum Preſbyterum conſtitúerit. Sed & áliæ ejus ad diverſos feruntur epíſtolæ. Séptimâ autem perſecutióne ſub Décio, quo témpore Bábylas Antiochíæ paſſus eſt, ductus Cæſaréam, & clauſus in cárcere ob confeſſiónem Chriſti, martyrio coronátur. (Hunc Alexandrum eſſe qui in Cánone Miſſæ poſt Ignátium Mártyrem Antiochénum invocátur, tam ipſe invocatiónis ordo, quàm paſſiónis celébritas, & certa fides quæ

nulli álii hujus nóminis cómpetit, ſufficienter oſtendunt.)

AD LAUDES, *Ant.* Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi; in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam;

℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Oratio.

Omnípotens, ſempiterne Deus, qui beáto Martyri, & Pontífici Alexandro, non ſolùm crédere unigénito Fílio tuo, ſed étiam pro ipſo pati poſſe, tribuiſti: concéde propítius, ut miſericórdiam ſempiternam pro qua ipſe felíciter dimicávit, nos quoque fámuli tui percípere mereámur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs Sancti, Deus, Per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

DIE XXV MARTII.

IN ANNUNTIATIONE
E T
INCARNATIONE DOMINI.

SOLEMNE MAJUS.

¶ *Tempore Paſchali, fit ut notatur ad calcem hujus Officii, 496.*

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. DOmine exercítuum, úſquequò tu non miſeréberis Jeruſalem & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 5. C. Exaudi, Dómine; plácare, Dómine; attende, & fac: ne moréris propter temetipſum, Deus meus. *Dan.* 9.

Ant. 7. d. Da teſtimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ ſunt, & ſúſcita prædicatiónes quas locúti ſunt in nómine tuo. *Eccli.* 36.

Ant. 4. E. Dabis, Deus, veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ juraſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obſécro, Dómine, mitte quem miſsúrus es. *Exod.* 4.

Capitulum. Dan. 9.

SEptuaginta hebdómades abbreviátæ ſunt ſuper pópulum tuum, & ſuper urbem ſanctam tuam, ut conſummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur juſtítia ſempiterna, & impleátur víſio, & prophetía, & ungátur Sanctus ſanctórum.

℟. Audíte, domus David: Ecce virgo concípiet & páriet filium; & * Vocábitur nomen ejus, Emmánuel. ℣. Habitábit cum homínibus; & ipſi pópulus ejus erunt; & ipſe Deus cum eis erit eórum Deus: * Vocábitur. Glória. * Vocábitur. *Iſ.* 7. *Apoc.* 21.

Hymnus.

HÆc illa ſolemnis dies,
Dies ſalútis núntia,
Quâ miſſa cœlo tríſtibus
Venére terris gáudia.

Unius omnes crímine
Caſu gravi lapſi ſumus:

Ut ipſe lapſos érigat,
Deſcendit in terras Deus.
Qui Patris æterno ſinu
Æterna Proles náſcitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.
Mortále corpus índuit;
Orbi piando víctimam;
Ut innocenti sánguine
Scelus nocentûm díluat.
Qui cuncta complet númine,
Noſtros ſe in artus cólligit:
Ut nos redúcat ad Deum,
Eſt ipſe nobiſcum Deus.
¶ Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia dicitur ad omnes Horas in fine Hymnorum ejuſdem metri, niſi propria aſſignetur.*]

℣. Excita, Dómine, poténtiam tuam; ℟. Et veni, ut ſalvos fácias nos. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. *F.* Lauda & lætáre, fília Sion; quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus. *Zach.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 4. d. Ego ad Dóminũ aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum, *Mich.* 7.

Hymnus, Virgo: *ut in Officio parvo*, cviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Vidébit omnis caro ſalutáre Dei. *Luc.* 3.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Verbum caro factum eſt: * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

CŒleſtis Ales núntiat
Implenda mox myſtéria:
Virtúte fœcundâ Deus
Illapſus implet Vírginem.
Qualis ſtupendo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Conceptus in tuo ſinu,
Natus Deo, nunc eſt tuus.
De virgináli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente ſancto Spíritu,
Chriſti caro compíngitur.
Nobis per hanc mortálibus
Lacteſcit eſca Cœlitûm:
Nos paſcit infantes homo,
Qui paſcit Angelos Deus.
Mundo redemptor. *ſuprà.*

Pſalmi de Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Miſſus eſt Angelus Gábriel ad Maríam vírginem deſponsátam Joſeph. *Luc.* 1.

Ant. 1. *f.* Ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Cùm audiſſet María, turbáta eſt in ſermóne ejus, & cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio. *Luc.* 1.

℣. Dómine, audívi auditiónem tuam, ℟. Et tímui. *Habac.* 3.

Lectio j.

De Iſaía Prophéta. *Cap.* 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo! Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut ſciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; invenisti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Iſ.* 28.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet: & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini, ſpíritus ſapiéntiæ & intellectûs, ſpíritus consílii & fortitúdinis, ſpíritus ſciéntiæ & pietátis: & replébit eum ſpíritus timóris Dómini. Non ſecundùm viſiónem oculórum judicábit, neque ſecundùm audítum áurium árguet; ſed judicábit in juſtítia páuperes, & árguet in æquitáte pro manſuétis terræ: & percútiet terram virga oris ſui, & ſpíritu labiórum ſuórum interfíciet ímpium. Et erit juſtítia cíngulum lumbórum ejus, & fides cinctórium renum ejus.

℟. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocabitur: & dabit illi Dóminus Deus ſedem David patris ejus; * Et regni ejus non erit finis. ℣. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, & ſuſcitábo David, germen juſtum: & regnábit Rex; * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 23.

Lectio iij. Cap. 35.

LÆtábitur deſerta & ínvia; & exultábit ſolitúdo, & florébit quaſi lílium. Gérminans germinábit, & exultábit lætabunda & laudans: glória Líbani data eſt ei; decor Carméli & Saron: ipſi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei noſtri. Confortáte manus diſſolútas, & génua debília roboráte. Dícite puſillánimis: Confortámini, & nolíte timére; ecce Deus ve-

ſter ultiónem addúcet retributiónis; Deus ipſe véniet, & ſalvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, & aures ſurdórum patébunt: tunc sáliet ſicut cervus claudus; & aperta erit lingua mutórum; quia ſciſſæ ſunt in deſerto aquæ, & torrentes in ſolitúdine: & quæ erat árida, erit in ſtagnum; & sítiens in fontes aquárum.

℟. Vocábis nomen ejus, Jeſum: * Ipſe enim † Salvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. ℣. Fília Sion, rex Iſrael Dóminus in médio tuî; noli timére; * Ipſe enim. Glória Patri. † Salvum. *Matth.* 1. *Soph.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Dixit María ad Angelum: Quómodò fiet iſtud, quóniam virum non cognoſco? *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Reſpondens Angelus, dixit ei: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te, & virtus Altiſſimi obumbrábit tibi. *Luc.* 1.

Ant. 2. D. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Homo natus eſt in ea: ℟. Et ipſe fundávit eam Altiſſimus. *Pſ.* 86.

Lectio iv.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *De Natali Domini. II. C.* 1.

Deus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malígnitas venéno ſuæ mortificávit invídiæ præparáta renovandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi primórdia præſignávit: denúntians ſerpenti futúrũ ſemen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte contéreret; Chriſtum ſcílicet in carne ventúrum, Deum hominemque ſignificans, qui natus ex Vírgine violatórem humanæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret.

℟. Ecce Elízabeth cognáta tua, & ipſa concépit fílium in ſenectúte ſua; * Quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum. ℣. Hoc tibi erit ſignum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus eſt; * Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Lectio v.

Nam quia gloriabátur diábolus hóminem ſuâ fraude deceptum divínis caruiſſe munéribus, & immortalitátis dote nudátum duram mortis ſubiiſſe ſenténtiam, ſeque in malis ſuis quoddam de prævaricatóris conſórtio inveniſſe ſolátium; Deum quoque juſtæ ſeveritátis exigente ratióne erga hóminem quem in tanto honóre condíderat, antíquam mutaſſe ſenténtiam:

opus fuit, dilectíſſimi, ſecréti diſpenſatióne consílii, incommutábilis Deus, cujus voluntas non poteſt ſuâ benignitáte privári, primam pietátis ſuæ diſpoſitiónem ſacramento occultióre compléret; & homo diabólicæ iniquitátis verſútiâ actus in culpam, contra Dei propóſitum non periret.

℟. Dixit María ad Angelum: * Ecce ancilla Dómini; fiat mihi ſecundùm verbum tuum. ℣. Nunc ergo, Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera: * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio vj.

ADveniéntibus ergo tempóribus, dilectíſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc inſima Jeſus Chriſtus Fílius Dei, de cœleſti ſede deſcendens, & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in ſuis, visíbilis factus eſt in noſtris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore: univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit: impaſsíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſsíbilis, & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, ſine paternæ carnis concupiſcéntiâ, ſine maternæ integritátis injúriâ; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta neſcíret.

℟. Chriſti generátio ſic erat: * Deſponsáta María Joſeph inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto. ℣. Creávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum. * Deſponsáta. Glória. * Deſponsáta María Joſeph inventa eſt in útero. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Ant. 4. f. Relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſrael; & erit iſte pax. *Mich.* 5.

Ant. 5. C. Hoc totum factum eſt, ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophétam, Ecce virgo in útero habébit, & páriet fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ,

℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *C.* 1.

IN illo témpore; Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponsátam viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8.

DIſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingreſſus pavére, omnes viri affatus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret: ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo ſalutatur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervabátur: bene enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola gratiam quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt, ut grátiæ repleréтur Auctóre.

℞. Benedícta es tu fília, à Dómino Deo excelſo præ ómnibus mulíeribus ſuper terram: * Benedíctus Dóminus, quia hódiè nomen tuum ita magnificávit: ut non recédat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui: * Benedíctus Dóminus. *Judith* 13. *Luc.* 1.

Lectio viij. n. 15.

VIrginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti namque mandáti myſtérium non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendũ. Hódiè primũ audítur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini; contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipſa præferre.

℟. Beáta quæ credidíſti, quóniam * Perficiéntur ea quæ dícta ſunt tibi à Dómino. ℣. Non eſt Deus, quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficientur. Glória. Perficientur. *Luc.* 1. 1. *Num.* 23.

Lect. ix. de Ev. & Homil. Feriæ occur. Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1.
1. g.

Ant. 7. ç. Omnia per ipſum facta ſunt: & ſine ipſo factum eſt nihil, quod factum eſt. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognóvit; in própria venit, & ſui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. *C.* Quotquot recepérunt.

Canticum. Iſaiæ 52.

QUàm pulchri ſuper montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem;

Annuntiantis bonum, prædicantis ſalútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum: * levavérunt vocem, ſimul laudábunt.

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſimul, deſérta Jerúſalem; * quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Ant. Quotquot recépérunt eum, dedit eis poteſtátem fílios Dei fieri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis; & vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

Capitulum. Philipp. 2.

CUm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo; ſed ſemetipſum exinanívit formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo.

Hymnus.

PUlſum ſupernis ſédibus,
Umbris tot annos óbſitum,
Cœleſtis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

Cœleſtis en Rex cúriæ,
Ut monſtret ad cœlum viam
Secumque ducat éxules,
Se ſponte fecit éxulem.

Se déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus:
Eſt ipſe quâ ducit via;
Quò ducit, ipſe términus.

Deus, ſupréma Véritas,
Umbráta velo córporis,
Puris videnda méntibus,
Luſtra tuo nos lúmine.

Et tu, tuórum ſis memor,
Quæ, dum modeſto péctore
Te dicis ancillam Dei,
Regína mundi díceris.

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

℣. Quid eſt homo, quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Viſitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluiſti: præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur Doxologia, Mundo redemptor.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

CANON.

Ex Concílio Toletáno décimo.

Ann. 656. *C.* 1.

NAtivitátis Domínicæ ſacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, abſque dúbio ſervat témporis curſum & ſpeciále dicti monimentum. Si ergo Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Eccléſia concórditer celebrétur, cur non Feſtívitas glorióſæ Matris ejus eádem obſervántiâ ſimilique habeátur honóre? Nam quid eſt Feſtum Matris, niſi incarnátio Verbi? cujus Feſtum ita debet eſſe ſolemne, ſicut eſt & ejuſdem nativitátis Verbi.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Omnia.

Capitulum. Epheſ. 1.

PRopóſuit Deus in diſpenſatióne plenitúdinis témporum inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis & quæ in terra ſunt, in ipſo.

℟. *br.* Deus rex noſter * Operátus eſt ſalútem. Deus. ℣. In médio * terræ * Operátus eſt. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 73.

℣. Tu es ipſe Rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas ſalútes Jacob. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

Capitulum. 1. Joan. 4.

IN hoc eſt cáritas, non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior diléxit nos,

nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris.

℟. *br.* Redemptiónem miſit Dóminus * Pópulo ſuo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in ætérnum * teſtamentum ſuum * Pópulo ſuo. Glória Patri. Redemptiónem miſit Dóminus. *Pſ.* 110.

℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus fíliis hóminum. *Pſ.* 106. *

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

Capitulum. 1. Tim. 3.

MAnifeſtè magnum eſt pietátis ſacramentum, quod manifeſtátum eſt in carne, juſtificátum eſt in ſpíritu, appáruit Angelis, prædicátum eſt géntibus, créditum eſt in mundo, aſſúmptum eſt in glória.

℟. *br.* Dómini, * Eſt aſſúmptio noſtra. Dómini. ℣. Et Sancti Iſrael * regis noſtri, * Eſt aſſúmptio noſtra Glória Patri. Dómini. *Pſ.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobiſcum, ℟. Suſceptor noſter Deus Jacob. *Pſ.* 45.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Officio parvo.

Ant. 1. f. QUæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt, hanc Deus adimplévit fíliis noſtris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Fílium ſuum factum ex muliére. *Galat.* 4.

Ant. 3. a. Qui ſanctíficat, & qui ſanctificantur, ex uno omnes; propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocare. *Hebr.* 2.

Ant. 6. F. Nuſquam Angelos apprehendit, ſed ſemen Abrahæ; unde débuit per ómnia frátribus ſimilári. *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Participávit carni & sánguini, ut liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. *Hebr.* 2.

Capitulum. 1. Joan 4.

DEus cáritas eſt. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundũ, ut vivámus per eum.

Hymnus, Ave, maris ſtella. *ut in Officio parvo B. M. V.* cvij.

℣. Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi: nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior dilexit nos. 1. *Joan.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commemoratio Feriæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut herì. 488.

IN ANNUNTIATIONE
ET
INCARNATIONE DOMINI,
TEMPORE PASCHALI.

Omnia, exceptis quæ ſequuntur, ut in præcedenti Officio, addendo ſemel Allelúia. *in fine Antiph. & Invitatorii, & bis* Allelúia. *in fine* ℟℟. *brevium.*

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Dominica.

Fit Commem. Dominicæ in Albis tantùm.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi cum Antiph. & ℣. è I. Nocturno, ut ſupra; Abſol. & Bened. ut notantur pro Tempore Paſchali, 144.

Lectio j.

De Iſaía Prophéta. *C.* 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete ſibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: búryrum & mel cómedet, ut ſciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; inveniſti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. Allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc.* 1. *Iſ.* 28.

Lectio ij.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *De Natali Dom. II. C.* 1.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malígnitas venéno ſuæ mortificavit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi primórdia præſignávit; denúntians ſerpenti futúrum ſemen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem ſuá virtúte contéreret; Chriſtum ſcílicet in carne ventúrum,

Deum hominemque ſigníficans, qui natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret. Adveniéntibus ergo tempóribus, dilectíſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei; de cœleſti ſede deſcendens, & à patérna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in ſuis, visíbilis factus eſt in noſtris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore: univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit: impaſsíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſsíbilis, & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt, concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, ſine patérnæ carnis concupiſcéntiâ, ſine matérnæ integritátis injúriâ; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinaménta neſcíret.

℟. Beáta quæ credidiſti, quóniam * Perficiéntur ea quæ dicta ſunt tibi a Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Non eſt Deus, quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficiéntur. Glória Patri. * Perficiéntur ea. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Lectio iij.

Léctio ſáncti Evangélii ſecúndùm Lucam. *Cap.* 1.

In illo témpore; Miſſus eſt Ángelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponsátam viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8 & 15.

Diſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingréſſus pavére, omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret: ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervabátur: bene enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt, ut grátiæ replerétur Auctóre. Vír-

ginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti namque mandáti myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini, contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit, Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltata promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipſa præferre.

FESTA APRILIS.

DIE II.

In Feſto

S. FRANC. DE PAULA,

Juſti.

Omnia de Communi Juſtorum, additis quæ ſequuntur.

¶ *Si hoc Feſtum in Quadrageſima occurrat, non ſit de eo niſi Commemorat. per Ant.* Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquieſcent illi quóniam donum & pax eſt electis ejus. *Sap.* 3.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine. *Pſ.* 9.

Oratio, Deus, humílium. *infrà.*

AD NOCT. ſi ſit Dominica, pro nona Lectione leguntur duæ ſequentes in unam junctæ.

Si verò Tempore Paſchali evenerit, de eo ſit ritu Semiduplici, ut ſequitur.]

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente: è tribus ſit una.

Lectio ij.

Franciſcus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis ſolitúdinem dilígere ac jejúniis vacáre cœpit. Poſt áliquot peregrinatiónes in adoleſcéntia per Itáliam religiónis causâ ſuſceptas, in patriam reverſus, Eccléſiam prope Paulam ædificávit, ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque ſuos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adoleſcéntia vitæ ratiónem, ſervávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumeriſque af-

flictiónibus, ad últimam uſque ſenectútem perſevérans; & tantâ quidem aſperitáte, ut rudi ſemper amictu, nudis plerumque pédibus incéderet, cubáret humi, ac ſemel tantùm in die, idque ad ſolis occáſum, reficerétur, & ad panem & aquam vix áliquid quadrageſimális obſónii adhibéret: quam conſuetúdinem ut fratres & ſoróres ſui Ordinis toto anni témpore retinérent, quarto eos voto aſtrinxit.

Tu autem.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege propter miraculórum famam expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum ſe cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in Palátio Plexítio prope Turónos, eoque in loco monaſtérium illi conſtruxit. Ibi Franciſcus mortis ſuæ præſcius, die cœnæ Dómini inter Miſsárum ſolémnia, effúſis ubertim lácrymis, ſacro Viático præmunítus, ac poſtrídiè audítâ quam ſibi prælegi optávit Dómini paſſióne, quâ horâ Chriſtus ánimam pro nobis póſuit, eâdem & ipſe ſuam Chriſto réddidit, anno ætátis círciter nonagéſimo, ſalútis milléſimo quingentéſimo ſéptimo. Hunc miráculis illuſtrem Leo décimus in Sanctórum númerum aſcripſit.

Oratio.

Deus, humílium celſitúdo, qui beátum Franciſcum Sanctórum tuórum glóriâ ſublimaſti, tribue, quæſumus, ut ejus méritis & imitatióne promiſſa humílibus præmia felíciter conſequámur; Per Dóminum.

D i e i v.

In Feſto

SANCTI AMBROSII,

Epiſc. & Eccleſiæ Doctor.

Duplex minus.

[*Si in Quadrageſima occurrat, transfertur ſemper poſt Paſcha.*]

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

AD NOCT Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij.

Ambróſius, patre Ambróſio Galliárum Præfecto in Gálliis natus, liberálibus diſciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætoriánæ ſummâ cum laude cauſas dixit. Póſteà Ligúriæ & Æmiliæ à Probo Præfecto Prætórii præpóſitus venit Mediolánum, ubi mórtuo Auxéntio Epíſcopo Ariáno, cathólici & hærétici de ſucceſſóre deligendo inter ſe diſſidébant. Quare cùm ingreſſus

Eccléſiam Ambróſius multa ad ſedandam ſeditiónem præclárè dixiſſet, de repentè púero Ambróſium Epiſcopum proclamante, univerſi pópuli vox erúpit Ambróſium Epíſcopum depoſcentis. Recuſante illo, & tantum onus variis ártibus atque étiam fugâ declinante, ardens pópuli ſtúdium ad Valentinianum Imperatórem delátum eſt, cui gratíſſimum fuit à ſe delectos júdices ad ſacerdótium poſtulari. Probo étiam jucundum fuit, qui Ambróſio proficiſcenti quaſi vatícinans dixerat: Vade, age non ut judex, ſed ut Epíſcopus. Itaque Ambróſius baptizátus, (erat enim tantùm catechúmenus) ſuſceptis intrà ſeptem dies ómnibus Ordinibus, octávo qui fuit ſéptimus Decembris, Epíſcopus conſecrátus eſt. Tum prædia ſua, uſufructu Marcellínæ ſoróri reſerváto, dedit Eccléſiæ, cétera partitus inter Eccléſiam & páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigantium cauſas ſummâ patiéntiâ & æquitáte dirimébat. Quóties illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapſus ſuos confeſſus eſſet, ita flebat ut & illum flere compélleret. Convívia quæ ad Mártyrum ſepulcra fiébant, abrogávit. Clerum intra frugalitátis limites contínuit, & viduárum múnera accípere, nedum blandimentis elícere, prohíbuit. Tu autem.

Lectio iij.

Plúrimos Arianos, alioſque hæréticos convertit ad fidem, & clariſſimum imprímis Eccléſiæ lumen Auguſtínum Chriſto péperit. Multa paſſus eſt a Juſtína Valentiniáni junióris matre, quam Ariáni ſedúxerant; eique, ne ullæ iis basílicæ Mediolání traderentur, fórtiter óbſtitit. Eá occaſióne inſtitútum eſt, ut antiphónæ, pſalmi, & hymni, juxta morem Orientálium, canerentur; ne pia plebs éxcubans in Eccléſia, & cum Epíſcopo mori paráta, mœróris tædio contabéſceret. Tunc étiam Ambróſio divínitùs indicátum eſt quo loco Mártyrum Gerváſii & Protáſii córpora delitéſcerent. Egit apud Valentiniánum junióreṁ, ne Symmacho urbis Præfecto aram victóriæ inſtaurandi fáceret poteſtátem. A Valentiniáno junióre miſſus ad Máximum interfectórem Gratiáni, eum à communióne ſummóvit. Theodóſium Imperatórem, propter cædem Theſſalónicæ factam, ingreſſu Eccléſiæ prohíbuit. Cui cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum &

homicídam fuiſſe, reſpondit Ambróſius: Quem ſecútus es errantem, ſéquere pœniténtem. Quare Theodóſius impóſitam ſibi ab eo públicam pœniténtiam humíliter egit; & quod erubeſcébant privati, non erúbuit Imperátor. Máximis pro Eccléſia labóribus curiſque perfunctus, multis étiam libris egrégiè conſcriptis, morbo correptus eſt. Ei Honorátus Vercellenſis Epíſcopus corpus Dómini óbtulit: quod ubi accépit, emíſit ſpíritum anno Chriſti trecentéſimo nonagéſimo ſéptimo, quarto die Aprilis in pervigílio Paſchæ, Epiſcopátûs autem vigéſimo tértio.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

Oratio.

DEus, qui beátum Ambróſium Pontíficem, cathólicæ fídei defenſórem, & apoſtólicæ fortitúdinis exemplum in Eccléſia tua poſuiſti: quæſumus, ut, ipſo pro nobis intercedente, mereámur errórum vitáre diſcrímina, & de veritáte nunquam erubéſcere; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI JOSEPH,

Sponſi B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. f. JAcob génuit Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus qui vocátur Chriſtus. Allel. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo deſponsáta viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Chriſti generátio ſic erat: Cùm eſſet deſponsáta mater Jeſu María Joſeph, ántequàm convenírent, inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto. All. *Matth.* 1.

Ant. 2. D. Joſeph autem vir ejus, cùm eſſet juſtus, & nollet eam tradúcere: vóluit occultè dimíttere eam. Allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 3. a. Hæc eo cogitante, ecce Angelus Dómini appáruit ei in ſomnis. All. *Matth.* 1.

Capitulum. Prov. 2.

CUſtódiet Dóminus rectórum ſalútem, & próteget gradientes ſimplíciter,

ſervans ſémitas juſtítiæ, & vias ſanctórum cuſtódiens.

Hymnus.

Regum progénies, Isácidum decus,
Feſto te célebrent cármine cónjuges,
Certatímque ferant cándida vírgines
Sponſo lília vírgini.

Tu, Joſéphe, novi lux nova fœderis,
Tu cuſtos ſóciæ Vírginis ínteger,
Tu ſanctæ thálamo cónjugis ábſtinens,
Tu Chriſti tamen es pater.

Alto progéniem quàm bene créditam
Servas consílio, depóſitum Dei!
Tecum pervígiles Cœlítuum Pater
Curas juraque dívidit.

Artus inválidum tu Púerum foves,
Infantíque Deo pábula ſúfficis;
Et formáta Dei te ſine, de tuis
Creſcunt membra labóribus.

Sint qui mille tubis úndique pérſonent
Advenıaſſe Deum qui pópulos regat:
Tu commiſſa tibi non violábili
Velas ſacra ſiléntio.

Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sit par, alme, tibi glória, Spíritus,
Qui fœcunda facis víſcera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.

℣. Jacta ſuper Dóminum curam tuam: ℟. Non dabit in æternum fluctuatiónem juſto. *Pſ.* 54.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. a. Páriet María fílium; & vocábis nomen ejus, Jeſum: ipſe enim ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. Allelúia. *Matth.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Ad Officium Noctur.

Invitat. Púerum Jeſum, Maríæ & Joſeph ſúbditum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Regum progénies. *ut ſuprà.*

Super tres Pſalmos de Feria, Ant. 8. c. Probatiónem indúcet ſuper illum Sapiéntia, donec tentet eum, & credat ánimæ illíus: & denudábit abſconſa ſua illi. Allelúia. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubéſcam; ℟. Etenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Exurgens Joſeph à ſomno, * Fecit ſicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem ſuam. Allelúia, allelúia. ℣. Mens juſti meditátur obediéntiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Lectio ij.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Hom. 2. *ſuper* Miſſus eſt. *n.* 16.

CОnjice ex appellatióne quá, licet diſpenſatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & dictus & créditus ſit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis & qualis homo fúerit iſte Joſeph. Simul & memento magni illíus quondam Patriarchæ vénditi in Ægypto; & ſcito ipsíus iſtum non ſolùm vocábulum fuiſſe ſortítum, ſed & caſtimóniam adeptum, innocéntiam aſſecútum & grátiam. Síquidem ille Joſeph, fraternâ ex invidiâ vénditus & ductus in Ægyptum, Chriſti venditiónem præfigurávit: iſte Joſeph Herodiánam invídiam fúgiens, Chriſtum in Ægyptum portávit. Ille dómino ſuo fidem ſervans, dóminæ nóluit commiſcéri: iſte dóminam ſuam, Dómini ſui matrem, vírginem agnoſcens, & ipſe cóntinens, fidéliter cuſtodívit.

Tu autem.

℟. Fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam: * Amen dico vobis, † Super ómnia bona ſua conſtítuet eum. Allelúia, allel. ℣. Qui cuſtos eſt dómini ſui, glorificábitur. * Amen. Glória. † Super. *Matth.* 24. *Prov.* 27.

Lectio iij.

ILli data eſt intelligéntia in myſtériis ſomniórum; iſti datum eſt cónſcium fieri atque partícipem cœléſtium ſacramentórum. Ille frumenta ſervávit non ſibi, ſed omni pópulo: iſte panem vivum è cœlo ſervandum accépit tam ſibi quàm toti mundo. Non eſt dúbium quin bonus & fidélis homo fúerit iſte Joſeph cui mater deſponsáta eſt Salvatóris. Fidélis, inquam, ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuæ matris ſolátium, ſuæ carnis nutrítium, ſolum dénique in terris magni consílii coadjutórem ſibi fideliſſimum.

Tu autem.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. ASccendit Joſeph à 7. d. Galilæa in Béthlehem, eò quòd eſſet de domo & família David, ut profiterétur cum María. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. à. Venérunt paſtóres, & invenérunt Maríam

& Joſeph, & Infantem póſitum in præſépio. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Tulérunt Jeſum in Jerúſalem parentes ejus, ut ſiſterent eum Dómino; & erant mirantes ſuper his quæ dicebantur de illo: & benedixit illis Símeon. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph dicens: Surge & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum. Allel. *Matth.* 2.

Ant. 6. F. Conſurgens Joſeph accépit Púerum & matrem ejus nocte, & ſeceſſit in Ægytum; & erat ibi uſque ad óbitum Heródis. Allelúia. *Matth.* 2.

Capitulum. Sap 6.

QUid eſt ſapiéntia, & quemádmodùm facta ſit, réferam, & non abſcondam à vobis ſacramenta Dei; ſed ab início nativitatis inveſtigábo, & ponam in lucem ſciéntiam illíus, & non præteríbo veritátem.

Hymnus.

MAtris intactæ veneránde conjux,
Teſtis & cuſtos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere ſpónſam?
Anxium cœlo tibi miſſus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi viſa major;
Mente ſedatâ, modò naſcitúrum
Numen adóras.
Vix Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans
Quæritur: matrem Puerumque tutas
Transfer in oras.
Tu nihil contrà; per opáca noctis
Prótinùs matrem Puerumque transfers:
Dírigit greſſus, aperitque calles,
Dum ſilet Infans.
Ora mox ſolvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres comitante matre,
Hunc ſenes inter, Púerum ſtupébis
Mira loquentem.
Anxias mentes, tenebriſque merſas
Chriſtus illuſtret, Patris ipſe ſplendor:
Nos inoffenſo pede ducat aſtris,
Sémita factus.
Noſtra te ſummum célebrent Parentem
Ora, te ſummo Génitum Parente:
Par ſit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non ſupplantabuntur greſſus ejus. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & vade in terram Iſrael. Allel. *Matth.* 2.

Oratio.

CUſtódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joſeph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri cuſtódem providiſti; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Aſcendit Joſeph.

AD TERTIAM.

Ant. 3. à. Venérunt.

Capitulum. 1. Joan. 4.

NOs vídimus, & teſtificámur quóniam Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ, * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine, * Allelúia. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; ℟. Quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear. *Pſ.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Tulérunt.

Capitulum. Eccli. 35.

OBlátio juſti impinguat altáre; & odor ſuávitátis eſt in conſpectu Altiſſimi. Sacrifícium juſti acceptum eſt, & memóriam ejus non oblivíſcétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in domum tuam * in holocauſtis, * Allelúia, allel. Introíbo. ℣. Reddam tibi * vota mea, * Allelúia. Glória Patri. Introíbo. *Pſ.* 65.

℣. Te decet hymnus Deus, in Sion; ℟. Et tibi reddétur votum in Jerúſalem. *Pſ.* 64.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Conſurgens.

Capitulum. Sap. 10.

PRófugum juſtum ſapiéntia deduxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſciéntiam ſanctórum: honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. *br.* Conſumétur * nequítia peccatórum, * Allelúia, allelúia. Conſumétur. ℣. Et díriges juſtum, * Dómine, * Allelúia. Glória Patri. Conſumétur. *Pſ.* 7.

℣. Super ſalutáre tuum ℟. Exultábit vehementer. *Pſ.* 20.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* IBant parentes Jeſu per omnes annos in Jerúſalem, in die ſolemni Paſchæ. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 7. *d.* Aſcendéntibus illis, remanſit puer Jeſus in Jerúſalem; & non cognové-

runt parentes ejus. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 2. D. Exiſtimantes illum eſſe in comitátu, venérunt iter diéi; & requirébant eum inter cognátos & notos. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Non inveniéntes, regreſſi ſunt in Jerúſalem; & invenérunt illum in templo, ſedentem in médio doctórum. Allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 8. G. Dixit mater Jeſu ad eum: Fili, quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus & ego dolentes, quærebámus te. Allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. Sap. 1.

IN ſimplicitáte cordis quærite Dóminum, quóniam invenítur ab his qui non tentant illum; appáret autem eis qui fidem habent in illum.

Hymnus.

QUos pompa ſecli, quos opes
Fulgóre perſtringunt ſuo,
Adeſte: mundi próſpera,
Auctóre magno, ſpérnite.

Joſéphus en Chriſti pater,
Davídis auguſtum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.

Quin ipſe, quin homo Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.

Adæ nocentis ínnocens
Ultrò gravem pœnam ſubit,
Docetque ſontes víndicem
Placáre quâ poſſint Deum.

Tu rector & cuſtos domûs,
Joſéphe, egénus ómnium,
Adeſſe nobis ómnia,
Si Chriſtus adſit, áddoces.

Sit ſumma Patri glória,
Natoque, pro nobis egens
Qui factus eſt de dívite:
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exquisívit te fácies mea, Dómine: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Deſcendit cum eis Jeſus, & venit Názareth; & erat ſúbditus illis. Allelúia. *Luc.* 2.

Oratio.

CUſtódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joſeph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri cuſtódem providiſti; Per eumdem Dóminum noſtrum, &c.

DIE XXIII.

SANCTI GEORGII, Mártyris,

Commemoratio.

Pridiè fit Commem. per Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. *ut in Communi*, ij. *Oratio*, Adeſto. iv.

Lectio iij.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruiſſe ſcríbitur. Sub ejus nómine inſi-

gnis Baſílica ab Imperatóribus Chriſtiánis ejus túmulo ſuperſtructa eſt in Paleſtína, Lyddam inter & Rámulam : unde fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem perváſit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius Magnus in Epíſtolis : & in Gállia latè jam ſuá ætáte percrebuiſſe mémorant Gregórius Turonenſis in libro de Miráculis : & Venántius Fortunátus in Carmínibus. Antíquam étiam in his pártibus nóminis ejus veneratióne̅ teſtantur aſtructæ in ejus honórem paſſim Baſílicæ, inter quas éminet, quæ Metis jam pridem extat ſub ejus invocatióne parochiális Eccléſia.

AD LAUDES, pro ejus Commem. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Adeſto. iv. *Commemoratio de Cruce.*

Die xxv.
In Feſto
SANCTI MARCI,
Evangeliſtæ.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria ; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. f. QUàm ſpecióſi pedes evangelizántiu̅ pacem, evangelizántium bona! Allelúia. *Rom.* 10.

Ant. 7. *d.* Vox ſpeculatórum : levavérunt vocem, ſimul laudábunt ; quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum. Allelúia. *Iſ.* 52.

Ant. 6. F. Primus ad Sion dicet : Ecce adſum ; & Jerúſalem Evangeliſtam dabo. Allelúia. *Iſ.* 41.

Ant. 4. E. Oſtendit vobis pactum ſuum quod præcépit ut facerétis, & verba ſcripſit. Allelúia. *Deut.* 4.

Ant. 8. G. Conſummábitur myſtérium Dei, ſicut evangelizávit per ſervos ſuos. Allelúia. *Apoc.* 10.

Capitulum. Epheſ. 4.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, alios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres, & Doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatióne̅ córporis Chriſti.

Hymnus.

CHriſti perennes núntii,
Retecta qui cœléſtibus
Scriptis Dei myſtéria
Totum per orbem ſpárgitis :
Olim ſub umbris cóndita
Vates ſacri quæ víderant,
Umbris procul cedéntibus,
Vidiſtis hæc pleno die.
Humána quæ tulit Deus,
Divína quæ geſſit homo,
Seris legenda póſteris,
Dictante ſcripſiſtis Deo.
Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus ;
Veſtris adhuc in páginis

Nobis loqui non déſinit.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amare da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus ℟. Virtúte multa. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem: exalta, noli timére: Ecce bráchium Dómini dominabitur. Allelúia. *Iſ.* 40.

Oratio ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium, * Veníte, adorémus. Allelúia. 2. *Theſſ.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Chriſti perennes. *ut ſuprà.*

Super tres Pſalmos de Feria, Ant. 1. a. In circúitu ſedis quátuor animália réquiem non habébant, cùm darent glóriam & honórem ſedenti ſuper thronum. Allelúia. *Apoc.* 4.

℣. In templo ejus dicent glóriam; ℟. Et ſedébit Dóminus rex in æternum *Pſ.* 28.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Super montem excelſum aſcende, tu qui evangelízas Sion; * Dic civitátibus Juda; Ecce Deus veſter. Allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei: * Dic. *Iſ.* 40. *Luc.* 9.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiaſticis. *Cap.* 18.

Marcus diſcípulus & intérpres Petri, juxta quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve ſcripſit Evangélium. Quod cùm Petrus audiſſet, probávit & Eccléſiæ legendum ſuâ auctoritáte dedit, ſicut ſcribunt Clemens in ſexto Hypotypóſeon libro, & Pápias Hierapolitánus Epíſcopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epíſtola prima, ſub nómine Babylónis figuráliter Romam ſignificans: Salútat vos Eccléſia quæ eſt in Babylóne coelecta, & Marcus fílius meus.

℟. Manifeſtáta eſt nunc grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti, * Qui deſtruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo póſitus ſum ego prædicá-

tor. Allelúia, allelúia. ℣. Aſcendit ſuper cœlum cœli, ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis; * Qui. Glória Patri. † Per. 2. *Tim.* 1. *Pſ.* 67.

Lectio iij.

Aſſumpto ítaque Evangélio quod ipſe conſécerat, perrexit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Chriſtum annúntians, conſtítuit Eccléſiam, tantâ doctrinâ & vitæ continéntiâ, ut omnes ſectatóres Chriſti ad exemplum ſuî cógeret. Dénique Philo, diſertíſſimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Eccléſiam adhuc judaizantem, quaſi in laudem gentis ſuæ librum ſuper eórum converſatióne ſcripſit. Et quómodò Lucas narrat Jeroſólymæ credentes ómnia habuiſſe commúnia; ſic & ille, quod Alexandríæ ſub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus eſt autem octávo Nerónis anno, & ſepultus Alexandríæ, ſuccedente ſibi Aniáno. Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Sermónem feci de ómnibus quæ cœpit Jeſus fácere & docére uſque in diem quâ aſſumptus eſt. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Viſum eſt mihi, aſſecúto ómnia à princípio diligenter, ex órdine ſcríbere. Allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Notum mihi factum eſt ſacramentum, ſicut ſcripſi; proùt poteſtis legentes intellígere prudéntiam meam in myſtério Chriſti. Allelúia. *Epheſ.* 3.

Ant. 4. E. In fide veritátis Deus vocávit vos per Evangélium noſtrum in acquiſitiónem glóriæ Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Allel. 2. *Theſſ.* 2.

Ant. 5. a. Evangélii factus ſum miniſter, ſecundùm donum grátiæ Dei. Allelúia. *Epheſ.* 3.

Capitulum. Joſue 1.

Non recédat volúmen legis hujus ab ore tuo; ſed meditaberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuſtódias & fácias ómnia quæ ſcripta ſunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

Hymnus.

Sinæ ſub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas & fúlgura
Præſens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans ſénſibus.

Inſculpta ſaxo lex vetus,
Præcepta, non vires dabat:
Inſcripta cordi lex nova
Quidquid jubet dat éxequi.

Scripſiſtis hanc fidá manu:
Hanc voce, voci cónſonis
Hanc prædicaſtis móribus:
Signaſtis hanc & sánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille noſtris ímprimat
Delenda nunquam córdibus.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphatá nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Pſ.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Mihi data eſt grátia hæc, in Géntibus evangelizare inveſtigábiles divítias Chriſti, & illumináre omnes. Allelúia. *Epheſ.* 3.

Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Evangeliſtam tuũ evangélicæ prædicatiónis grátiâ ſublimaſti, tribue, quæſumus, ejus nos ſemper & eruditióne profícere, & oratióne defendi; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Viſum eſt mihi.

Capitulum. Hebr. 2.

Quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem? quæ, cùm inítium accepiſſet enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis, & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívimus * & cognóvimus. * Allelúia, allelúia. Quanta. ℣. Et patres noſtri * narravérumt nobis! * Allelúia. Glória. Quanta. *Pſ.* 77.

℣. Patres noſtri annuntiavérunt nobis ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Notum.

Capitulum. 2. Cor. 2.

Non ſumus, ſicut plúrimi, adulterantes verbum Dei; ſed ex ſinceritáte, ſed ſicut ex Deo, coram Deo, in Chriſto lóquimur.

℟. *br.* Ecce lábia mea * non prohibébo, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Dómine, * tu ſciſti, * Allelúia. Glória Patri. Ecce.

℣. Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo,

℟. Veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi. *Pſ.* 39.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Evangélii.

Capitulum. 1. Theſſ. 2.

Sicut probáti ſumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium; ita lóquimur, non quaſi homínibus placentes, ſed

ſed Deo qui probat corda noſtra.

℟. *br.* Elóquia Dómini * elóquia caſta. * Allelúia, allelúia. Elóquia. ℣. Argentum * igne examinátum, * Allelúia. Glória Patri. Elóquia. *Pſ.* 11.

℣. Ignítum elóquium tuum vehementer. ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. PErvénimus ad vos in Evangélio Chriſti; ſpem habentes creſcentis fídei veſtræ, in vobis magnificári. Allelúia. 2. *Cor.* 10.

Ant. 7. c. Cúpidè volebámus trádere vobis non ſolùm Evangélium Dei, ſed étiam ánimas noſtras. Allelúia. 1. *Theſſ.* 2.

Ant. 1. a. Spem quæ repóſita eſt vobis in cœlis, audiſtis in verbo veritátis Evangélii, quod pervénit ad vos. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 2. D. Dignè Evangélio conversámini, in uno ſpíritu unánimes, collaborantes fídei Evangélii; quia vobis donátum eſt ut in Chriſtum credátis. Allelúia. *Philipp.* 1.

Ant. 3. a. Glória, honor & pax omni operanti bonum, in die cùm judicábit Deus occulta hóminum ſecundùm Evangélium meum. Allelúia. *Rom.* 2.

Capitulum. Baruch. 4.

HIc liber mandatórum Dei, & lex quæ eſt in ætérnum: omnes qui tenent eam pervénient ad vitam; qui autem dereliquérunt eam, in mortem.

Hymnus, Chriſti. 507.

℣. Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob, ℟. Et legem póſuit in Iſrael. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Quod audívimus de verbo vitæ, annuntiámus vobis, ut & vos ſocietátem habeátis nobiſcum, & ſocíetas noſtra ſit cum Patre & cum Fílio ejus Jeſu Chriſto. Allel. 1. *Joan.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. ſancti Cleti, *Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio.* Omnípotens. v.

DIE XXVI.

SANCTI CLETI,

Papæ & Martyris,

Commemoratio.

Lectio iij.

Ex libro ſancti Irenæi, Epíſcopi & Mártyris, adversùs hæreſes.

MAximæ & antiquíſſimæ & ómnibus cógnitæ, & glorioſíſſimis duóbus Apóſtolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & conſtitútæ Eccléſiæ, eam quam habet ab Apóſtolis traditiónem & annuntiátam homínibus fidem, per ſucceſſiónes Epiſ-

copórum perveniéntem uſque ad nos, indicántes; confúndimus omnes eos qui quoquómodò vel per ſuî placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam ſententiã, præterquàm oportet, cólligunt. Ad hanc enim Eccléſiam propter potentiórem principalitátem neceſſe eſt omnem convenire Eccléſiam, hoc eſt, eos qui ſunt úndique fidéles, in qua ſemper ab his qui ſunt úndique, conſerváta eſt ea quæ eſt ab Apóſtolis tradítio. Fundantes ígitur & inſtruentes beáti Apóſtoli Eccléſiam, Lino Epiſcopátum adminiſtrandæ Eccléſiæ tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ ſunt ad Timótheum Epiſtolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus. (Hic ab Epiphánio & à pleriſque Latinórum Cletus dicitur, & à Lini morte, ſub Imperatóribus Tito & Domitiáno, Románam rexit Eccléſiam. Cui cùm duódecim annis præfuiſſet, ſecundá poſt Nerónem perſecutióne, glorióſi martyrii corónam adeptus eſt.)

AD LAUDES, pro ejus commemorat. Ant. Bonum certámen. ℣. Adjútor meus. iv. *Oratio.* Omnípotens ſempitérne Deus, qui in ómnium, &c. v.

Commemoratio de Cruce.

Die xxvii.

In Feſto

SANCTI POLYCARPI,

Epíſcopi & Mártyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, additis quæ ſequuntur. Oratio. Deus, cujus grátia. v.

AD NOCT. Lectio j. de Script. occur. è trib us fit una.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis. *Cap.* 27.

POlycarpus Joánnis Apóſtoli diſcípulus, & ab eo Smyrnæ Epíſcopus ordinátus, totíus Aſiæ princeps fuit; quippe qui nonnullos Apoſtolórum & eórum qui víderant Dñum, magiſtros habúerit, & víderit. Hic propter quaſdam ſuper die Paſchæ quæſtiónes, ſub Imperatóre Antoníno Pio, Eccléſiam in urbe regente Anicéto, Romam venit; ubi plúrimos credéntium, Marciónis & Valentíni perſuaſióne deceptos, reduxit ad fidem. Cùmque ei fortúitò óbviam fuiſſet Márcion, & díceret: Cognoſcis nos? reſpondit: Cognoſco primogénitum Sátanæ. Póſtea verò, regnante Marco Antoníno, & Lúcio Aurélio Cómmodo, quartâ poſt Nerónem perſecutióne, Smyrnæ ſedente Procónſule,

& univerſo pópulo in amphitheátro adversùs cum perſonante, igni tráditus eſt. Scripſit ad Philippenſes valdè útilem epiſtolam, quæ uſque hódie in Aſiæ conventu légitur.

Lectio iij.

Ex Epiſtola Eccléſiæ Smyrnenſis ad Eccléſias Ponti. *Apud Euſeb. Hiſt. Lib.* 4.

Alácriter & própere pergébat ad ſtádium Polycarpus; aiente verò Procónſule: Jura, & dimitto te, convícium fac Chriſto, Polycarpus reſpondit: Octoginta & ſex anni ſunt ex quo ſérvio ei, nec ullâ me affécit injúriâ; & quómodò poſſum convícia dícere adversùs Regem meum qui me ſalvum fecit? Urgente rursùs illo, ac inquiente: Jura per Génium Cæſaris, reſpondit; Si ambitiósè contendis, ut jurem per Cæſaris, ut tu vocas, Génium; ſímulas autem te ignoráre quis ſim, palàm audi: Chriſtiánus ſum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycarpum ignis exúreret. Quando autem rogus apparátus eſt, cùm clavis affigendus eſſet, dixit: Sinite me ſic; qui enim mihi dat ignem pati, dabit & ſine veſtra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergo non quidem clavis defixérunt, ſed ligavérunt eum. Hic verò mánibus poſt tergum póſitis, ac revinctus tanquam áries inſignis ex magno grege delectus qui gratiſſimum holocauſtum offerrétur, cœlum contúitus, dixit: Pater unigéniti & benedicti Fílii tui Jeſu Chriſti, benedíco te qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in conſórtio Mártyrum in cálice Chriſti tui ad reſurrectiónem vitæ ætérnæ, ánimæ ſimul & córporis; inter quos, quæſo, ſuſcípiar hódiè coram te tanquam hóſtia pinguis & accepta. Cùmque precatiónem compleſſet, miniſtri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicaſſet, ignis fórnicis ſpéciem præbens, tanquam navis velum à vento replétum atque ſinuátum úndique circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem ímpii corpus flammis non poſſe conſúmi, confectórem própiùs accédere, enſémque altè in corpus adígere juſſérunt: quo facto; tanta vis sánguinis effluxit, ut ignis prorsùs extinguerétur. Oſſa ipsíus gemmis pretioſíſſimis carióra, & quólibet auro purióra, ubi decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fieri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejus martyrii diem cum gáudio & hilaritáte celebráre.

Die xxix.

In Feſto.

S. MARIÆ ÆGYPTIÆ.

Semiduplex.

Pridiè AD VESPERAS.

Capitulum. Iſaiæ. 54.

NOli timére, quia non confundéris, neque erubeſces: non enim te pudébit, quia confuſiónis adoleſcéntiæ tuæ oblivíſcéris.

Hymnus.

O Vos cum cítharis júngitis cantus,
Cœtus angélici: fémina ſacris
Quondam pulſa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad ſidéreas tránſvolat arces.
Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc eſt illa manus quæ modò amíca
Ablútam lácrymis ádmovet aris.
Hæc olim ténebris óbſita denſis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monſtrat fáciles prævia portus
Paſſis naufrágium triſte pudóris.
Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulſit ab alto,
Urbes, ſeque fugit: nulla ſat altos,
Quò ſe condat, habet ſylva receſſus.
Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus gráminis herba:
Nec ſoles cálidos veſte repellit,
Nec duras hyemes péllibus arcet.
Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum ſacrílegum péllis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miſerátor & miſéricors Dóminus: ℟. Longánimis, & multùm miſéricors. *Pſ.* 102.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam; quia ſanctus ego ſum, & non iraſcar in perpétuum. Allel. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte, adorémus. Allelúia. *Luc.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, O vos. *ſuprà.*

Super tres Pſalmos de Feria, *Ant.* 2. D. Proſternens ſe Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæſo te,

mihi, Dómine Deus meus. Allelúia. *Judith* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum eſt enim. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut ſalva ſias. Allelúia, allel. ℣. Ego quos amo, árguo & caſtigo; æmuláre ergo, & pœniténtiã age: * Lava. *Jer.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

MAría Ægyptia duodecennis, témpore Juſtíni Imperatóris, relictis paréntibus, Alexandríam venit; fuitque per annos ſeptémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jeroſólymam profecta, Calváriæ templum in feſto Exaltatiónis ſanctæ Crucis íngredi tentaſſet, ter divínitùs repulſa, in átrio coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, ſi licéret ſibi vivíficum Crucis lignum vidére & adoráre. Moxque templum ingreſſa, vidit & adorávit. Inde ſumpto trium panum viático, perceptâque Euchariſtiâ in Oratório ſancti Joánnis, ad ripam Jordánis ultrà flumen in vaſtíſſimam ſolitúdinem ſeceſſit. Tu autem.

℟. Remittuntur tibi peccáta; * Fides tua te ſalvam fecit: † Vade in pace. Allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua. * Fides. Glór. † Vade. *Luc.* 7. *Iſ.* 44.

Lectio iij.

IBi, conſumpto viático, detritiſque véſtibus, ignóta permanſit annis quadraginta ſeptem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zózimas Preſbyter, à quo obtínuit ut in véſpere in Cœna Dómini in adverſam Jordánis ripam afferret ſibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condicto die acceſſit ad eumdem locum Zózimas, quò & María pervénit; recitatoque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat; accepto étiam pacis óſculo, divína dona ſuſcépit; rursùmque precáta eſt Zózimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui, cùm eo acceſſit, conſpexit corpus ejus jacens in terra, in qua ſcripta hæc legit: Sépeli, Abba Zózima, míſeræ Maríæ corpúſculum; redde terræ quod ſuum eſt, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte ſalutíferæ paſſiónis, poſt divínæ & ſacræ Cœnæ communiónem.

Pio voto obtémperans Zózimas, corpus beátum in ipſo loco terræ mandávit. Hic póſteà vitam ejus ſcripſit, per quam memóriæ ejus venerátio per orientem & occidentem propagáta eſt.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria; & ſic in reliquo Officio.

Ant. 1. a. Quis Deus ſímilis tuî, qui auſers iniquitátem, & tranſis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? Allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. c. Tu Dóminus Deus meus: poſtquam convertiſti me, egi pœniténtiam. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. G. Oſtendiſti mihi, & erúbui, quóniam ſuſtínui oppróbriũ adoleſcéntiæ meæ. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ: corrípies me, & vivificábis me, Dómine. Allelúia. *Iſ.* 38.

Ant. 2. D. Liberaſti me de perditióne; proptéreà confitébor, & benedícam nómini Dómini. Allel. *Eccli.* 51.

Capitulum. Sap. 11.

Miſeréris ómnium, quia ómnia potes; & diſsímulas peccáta hóminũ propter pœniténtiam: díligis enim ómnia quæ ſunt, & nihil odiſti eórum quæ feciſti.

Hymnus.

Ultrix ipſa ſuos ſævit in artus,
Per quos & pótuit pulchra placére:
Deformis mácies íncubat ori;
Sed formam mélior grátia penſat.

In pœnam ſcélerum ſæpe recurſant
Importúna malæ gáudia vitæ:
Sed verſans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æſtus.

Jam tu digna polo, déſere terras;
Placaſti lácrymis Núminis iram:
Jam tu paſta ſacro córpore Chriſti,
Ætérnæ cápias pábula menſæ.

Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta eſt: ℟. Proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis. *Pſ.* 41.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. Miſeratiónum Dómini recordábor; laudem Dómini ſuper

ómnibus quæ réddidit, & ſuper multitúdinem bonórum quæ largítus eſt ſecundùm indulgéntiam ſuam. All. *Iſ.* 63.

Oratio.

LArgíre nobis, miſéricors Deus, ut beáta María Ægyptia, quæ te, ſuper ómnia diligendo, ſuórum accécépit véniam delictórum, pœniténtiæ ſalutáris donum nobis obtíneat; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Quis Deus.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Tu Dóminus.

Capitulum. Iſ. 54.

DOminábitur tuî qui fecit te; Dñus exercítuum nomen ejus: & redemptor tuus Sanctus Iſrael, Deus omnis terræ vocábitur; quia ut mulíerem derelictam & mœrentem ſpíritu vocávit te Dñus.

℟. *br.* Dicam Deo; * Suſceptor meus es, * Allel. allel. Dicam. ℣. Quare oblítus es meî? * Allelúia. Glória. Dicam.

℣. Quare triſtis es, ánima mea, & quare conturbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 14.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Oſtendiſti.

Capitulum. Jerem. 31.

HÆc dicit Dóminus: Quieſcat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: quia eſt merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus, vitam meam* annuntiávi tibi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Poſuiſti lácrymas meas * in conſpectu tuo, * Allelúia. Glória. Deus. *Pſ.* 55.

℣. Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Pſ.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Liberaſti.

Capitulum. Tob. 13.

COnvertímini, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivíſci, ánima mea, * retributiones Dómini, * Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur * ómnibus iniquitátibus tuis, * Allelúia. Glória. Noli. *Pſ.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi, ℟. Et ánima mea quam redemiſti. *Pſ.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* VEnit Fílius hóminis quærere & ſalvum fácere quod períerat. Allelúia. *Luc.* 19.

Ant. 3. à. Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros ſuos gaudens. All. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis : Gaudet ſuper eam magis quàm ſuper nonaginta novem quæ non erravérunt. Allel. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis : Gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente. Allelúia. *Luc.* 15.

Capitulum. Eccli. 17.

DEus pœniténtibus dedit viam juſtitiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortē veritátis.

Hymnus, O vos. 514.

℣. Glorificábo nomen tuum in æternum ; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Ubi abundávit delictum, ſuperabundávit grátia ; ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam æternam. Allelúia. *Rom.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FESTA MAII.

Die I.

In Feſto SS. Apoſtolorum PHILIPPI ET JACOBI.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 3. a. VOluit Jeſus exíre in Galilæam, & invénit Philippum, & dicit ei : Séquere me. Allel. *Joan.* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philippus Nathánael, & dicit ei : Quem ſcripſit Móyſes in lege, & Prophétæ, Invénimus Jeſum fílium Joſeph à Názareth. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael : A Názareth poteſt áliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus : Veni & vide. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jeſus, & Apóſtolos nominávit, Philippum & Jacóbum Alphæi. Allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. D. Docébat eos in Synagógis, ita ut mirarentur, & dícerent : Nonne hic eſt fabri fílius? & fratres ejus, Jacóbus, & Joſeph, & Simon, & Judas? Allelúia. *Matth.* 13.

Capitulum. Iſ. 61.

SCient in géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populórum : omnes qui víderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedixit Dóminus.

Hymnus.

DUm morte victor óbrutâ
Ab ínferis Chriſtus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque teſtes rédditæ.

Vobis datum præ céteris
Latus Magiſtri cíngere :

Vobis futúræ ſédulus
Arcána credit glóriæ.
At, ille privátim ſuæ
Dum núntiat crucis probrũ,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit ſenſus, amor?
Opórtuit Chriſtum pati,
Qui póſteà reſúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc ſe probat verè Deum.
Illos magiſter qui doces,
Tu Chriſte, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege;
Amáre da quod jam patet.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Poſt Aſcenſ. Doxologia:*
Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.]

℣. Glória virtútis eórum tu es; ℟. Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dixit Jeſus Philippo: Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur: & ubi ſum ego, illîc & miniſter meus erit. Allelúia. *Joan.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Chriſtum Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Joan.* 13.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Prædícta Chriſti mors adeſt,
At vos timóri párcite:
Nil inde, nil caros pius
Remittet in fratres amor.
Duráte fortes: írritos
Mundi tumultus ſpérnite:
Deo volente, túrbini
Seréna ſuccédet dies.
Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum ſéculi
Æternus óbruet dolor.
Qui carne frater in ſuo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos ſuæ
Dignábitur conſórtio.
Da, Chriſte, &c.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, &c.

Poſt Aſcenſ. Doxol. Qui victor, &c. *& ſic ad Horas.*

Ant. ſola. 1. a. Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus. Allelúia. *Joan.* 6.

℣. Edent páuperes & ſaturabuntur; ℟. Et laudá-

bunt Dóminum qui requí-runt eum. *Pſ.* 21.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jeſu ſtabant foris quærentes loqui ei. Et extendens manum in diſcípulos ſuos, dixit: Ecce fratres mei. * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipſe meus frater eſt. Allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Eccléſiæ laudábo te, * Quicumque. *Matth.* 12. *Pſ.* 21.

Lectio ij.

PHilippus Bethsáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Chriſto vocáti ſunt, à quo cùm accepiſſet Nathánael veniſſe Meſsíam in lege & in Prophétis promiſſum, ad Dóminum deductus eſt. Hic in diſcipulórum órdine permanſit, ille poſteà in númerum duódecim Apoſtolórum cooptátus eſt. Quàm verò Chriſtus ipſum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd cùm in ſolitúdine hóminum multitúdinem páſcere vellet, ſic præ céteris illum affatus eſt: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum acceſſiſſe leguntur. Is, accepto Spíritu ſancto, in utráque Phrygia prædicávit, & Eccléſias conſtítuit, ex quibus prodiérunt viri Apoſtólici complúres, quorum præcípuè ópera ſéculo ſequenti res chriſtiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis conſtitúta eſt. Tandem glorióſo fine quiévit Philippus, & Hierápoli ſepultus eſt.

℟. Etſi cognóvimus ſecúndùm carnem Chriſtum, ſed nunc jam non nóvimus: * Vétera tranſiérunt; ómnia autem ex Deo qui † Nos reconciliávit ſibi per Chriſtum, & dedit nobis miniſtérium reconciliatiónis. Allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur; útique cognoſcétis ea: * Vétera. Glória. † Nos. 2. *Cor.* 5. *Iſ.* 43.

Lectio iij.

JAcóbus frater Dómini, cognomento Juſtus, de útero matris ſanctus fuit, ut ait ſanctus Hegeſippus: vinum & síceram non bibit; carne abſtínuit: nunquam tonſus eſt, nec unguento nec bálneo uſus. Huic ſoli in ſancta licébat íngredi: líneâ veſte, non láneâ induebátur: ei aſſidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum poſt Chriſti Aſcenſiónem Apóſtoli Jeroſolymórum Epíſcopum creavérunt; ad quem étiam Petrus miſit qui nun-

tiáret ſe è cárcere ab Angelo edúctum. Is nonaginta ſex annos natus, cùm triginta annis illi Eccléſiæ ſanctíſſimè præfuiſſet, Chriſtum Dei Fílium conſtantíſſimè prædicans, à Judæis lapídibus primùm appétitur; mox in altíſſimum templi locum addúctus, inde præcipitátus eſt. Qui, confractis crúribus, jacens ſemivívus, manus tendébat ad cœlum, Deumque pro illórum ſalúte precabátur his verbis: Ignoſce eis, Dómine, quia neſciunt quid fáciunt. Quâ in oratióne fullónis fuſte cápite gráviter percuſſo, ánimam Deo réddidit séptimo Nerónis anno; & juxta templum ubi præcipitátus fúerat, ſepultus eſt.

(*Si Dominica fuerit, ſeu Feria ij. vel iv. Rogationum, ſecunda Lectio erit de SS. Philippo & Jacobo, duabus in unam junctis; tertia de Homilia Dominicæ vel Feriæ occurrentis; & ſic in ſimili caſu.*)

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. DIcit Jeſu Philippus: Dómine, oſtende nobis Patrem, & ſúfficit nobis. Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. c. Dicit Philippo Jeſus: Tanto témpore vobiſcum ſuum, & non cognoviſtis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem. Allel. *Joan.* 14.

Ant. 6. F. Quómodò tu dicis: Oſtende nobis Patrem? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me eſt? Allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. *D.* Jeſus occurrit muliéribus, & ait: Nolíte timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt. Allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul: deinde viſus eſt Jacóbo, deinde Apóſtolis ómnibus. Allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. Act. 1.

PRæbuit Jeſus ſeipſum vivum Apóſtolis poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei; & conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris.

Hymnus.

REgnis paternis débitus
Cruóre quæ pandit ſuo,
Vos propter hoſpes ésteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dat myſtéria,
Per mille præſagas ſuî
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer;
En Agnus ille, ſánguine

Qui tincta ſervat límina.
Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit ſuas:
Ligáre dat, dat ſólvere,
Quæ ſolvit & ligat Deus.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et juſtítiâ tuâ exultábunt. *Pſ.* 144.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Apéruit illis ſenſum, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis: Sic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere a mórtuis: vos autem teſtes eſtis horum. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apoſtolórum tuórum Philippi & Jacóbi ſolemnitáte lætíficas, da nobis ipſórum précibus, in Unigéniti tui paſſióne & reſurrectióne conſórtium; ut parátam in domo tua manſiónem hæreditáte conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, poſt Aſcenſ. in fine Hymn. Doxol. ¶ Qui victor, &c. *ſuprà.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jeſu.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſurrexiſti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Dicit.

Capitulum. 1. Cor. 2.

OCulus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum ſuum; Spíritus enim ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc eſt generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc eſt generátio. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Allelúia. Glória Patri. Hæc eſt generátio. *Pſ.* 23.

℣. Sicut óculi ſervórum in mánibus dominórum ſuórum, ℟. Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum. *Pſ.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Quómodò.

Capitulum. 1. Joan. 5.

SCimus quóniam Fílius Dei venit, & dedit nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum, & ſimus in vero Fílio ejus. Hic eſt verus Deus, & vita ætérna.

℟. *br.* Credidérunt * verbis ejus, * Allelúia, allelúia. Credidérunt. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Alle-

lúia. Glória Patri. Credidérunt. *Pſ.* 105.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Viſus eſt.

Capitulum. Act. 10.

PRæcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo judex vivórum & mortuórum.

℟. *br.* Confitébimur tibi, * Deus, * Allelúia, allelúia. Confitébimur. ℣. Narrábimus * mirabília tua, * Allelúia. Glória Confitébimur. *Pſ.* 74.

℣. Exultet terra à fácie Dómini, ℟. Quóniam venit judicáre terram. *Pſ.* 95.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. JEſus aſſumptus eſt, & aſcendérunt (diſcípuli) ubi manébant Petrus & Jóannes, & Jacóbus & Andréas, Philippus & Jacóbus Alphæi. Allelúia. *Act.* 1.

Ant. 2. D. Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne cum frátribus Jeſu; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto. Allelúia. *Act.* 1 & 2.

Ant. 3. à. Quidam de Judæa docébant fratres: Quia niſi circumcidámini, non poteſtis ſalvári; convenerúntque Apóſtoli. Allel. *Act.* 15.

Ant. 7. *d.* Cùm magna conquiſítio fíeret, reſpondit Jacóbus: Deus viſitávit ſúmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo; & huic concordant verba Prophetárum. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 5. C. Notum à ſéculo eſt Dómino opus ſuum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertúntur ad Deum. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Epheſ. 3.

ALiis generatiónibus non eſt ágnitum fíliis hóminum, ſícuti nunc revelátum eſt ſanctis Apóſtolis ejus, & Prophétis in Spíritu: Gentes eſſe cohærédes, & cóncorporáles, & compartícipes promiſſiónis ejus in Chriſto Jeſu per Evangélium.

Hymnus.

NAtus Parenti rédditus
Non vos amícos déſeret:
Sub imbre lapſum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.

Hauſto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Chriſtum tubis cœléſtibus,
Chriſtum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.

Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè pro Chriſto mori

Supréma vobis glória.

Oráte, firma ſit Fides,
Et certa ſe Spes érigat;
Illapſa noſtris córdibus
Pellat timórem Cáritas.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

¶ Sit laus Patri: laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Poſt Aſcenſionem, Doxol. ¶ Qui victor, &c.

℣. Annuntiavérunt juſtítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Pſ.* 96.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joánnes, qui videbantur columnæ eſſe, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietatis, ut nos in Gentes, ipſi autem in circumciſiónem. Allelúia. *Galat.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deinde ſit Commemoratio Tranſlationis S. Clementis, I. Epiſcopi Metenſis. Ant. Elegit. ℣. Beatus. xiij.

Oratio.

Deus, qui nos concédis beati Clementis Pontíficis tranſlatiónem glorióſam cólere; fac nos, quæſumus, ejus précibus, mente ad cœléſtia tranſmigrare. Per.

Die ii.

In Feſto Tranſlationis
SANCTI CLEMENTIS,
I. Metenſis Epiſcopi.

Duplex minus.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ ſequuntur.

Lectio j. de Scriptura occurrente; ex tribus ſit una.

Lectio ij.

Beáti Clementis corpus, in illa quam ſibi ad orandum éffoderat Cryptâ, ſepultum jacuit, uſque ad Herimanni, Metenſis Epiſcopi, Pontificátum. Is, ut débitus ſancti Protopontíficis noſtri reliquias honos exhiberétur, eas anno milléſimo nonagéſimo, ſexto Nonas Maii, ſolemni & religióſo apparatu è túmulo eductas in Baſílicam ſancti Stéphani efferri curávit; ubi per bíduum populórum veneratióni confluéntium propóſitæ fuérunt.

Lectio iij.

Bíduo expléto, ſacræ relíquiæ eádem ſolemni pompâ tranſlatæ ſunt in Eccléſiam Abbatiálem, jam divi Clementis nómine inſignítam in quâ illíus ſancta deinceps recolerétur memória: & hæc eſt tranſlátio cujus feſtívam hódiè celebrámus commemoratiónem. Século autem décimo ſexto ob imminentem

urbis obſidiónem díruta dictâ Albátia, venerábiles exúviæ in álteram ejúſdem nunc tí-tuli & nóminis depóſitæ fué-runt, ubi intra civitátis præ-ſidia in hanc uſque diem quieſ-cunt & coluntur.

Oratio, Deus, qui nos concédis. *ut ſuprà.*

VESPERÆ de Feſto ſe-quenti.

Die III.

In Feſto Inventionis
SANCTÆ CRUCIS.
Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 8.G. Radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populó-rum, ipſum gentes depreca-buntur; & erit ſepulcrum ejus glorióſum. Allelúia. *Iſ.* 11.

Ant. 2. D. Factus eſt prin-cipátus ſuper húmerum ejus, & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis, Allelúia. *Iſ.* 9.

Ant. 1. g. Levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſrael. Allelúia. *Iſ.* 11.

Ant. 4. *D.* Dabit lignum fructum ſuum, & ſcient quia ego Dóminus, cùm contrí-vero catenas jugi eórum. Al-lelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci li-gnum áridum; ego Dómi-nus locútus ſum & feci. Al-lelúia. *Ezech.* 17.

Capitulum. Galat. 3.

CHriſtus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia ſcriptum eſt; Maledictus om-nis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedictio Abrahæ fieret in Chriſto Jeſu.

Hymnus.

TEllus, tot annos quid tegis
Noſtræ ſalútis pignora?
Crux monte toto quæritur,
Ultrò tuos pandas ſinus.

Quid, dura foſſóris manus,
Scrutáris alta víſcera?
Celáre lignum ſit pudor,
Quo noſtra ſurgit glória.

En illa gemma pérdita,
Inventa tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Theſaurus agro pródiit.

Regína quæſítam crucem,
Monſtrante Chriſto, réppe-rit:
Oblíta faſtus régios,
Sceptro repertam prætulit.

Crux ſancta, Chriſti cór-poris
Virtus ſalúbrem te facit:
Contingit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere,
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

¶ Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,

Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Poſt Aſcenſionem Doxol. Qui victor. *& ſic in cæteris Horis.*

℣. Notam feciſti in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remiſſiónem peccatórum in omnes gentes. Allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. Tranſlationis S. Clementis. Ant. Sacerdotes. ℣. Salvum. xvij. *Oratio ut ſuprà.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jeſum qui crucifixus eſt, * Veníte, adorémus Allelúia. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Venite. 2.

Hymnus.

SIgnum novi crux fœderis,
Crux orbis arca náufragi,
Cùm jam perímus, nos ratis
Portus refers in pátrios.

Telis rubentem flámmeis
Ultóris exarmas manum:
Placátur, ut te réſpicit,
Iras & oblivíſcitur.

Lethále ſi vulnus ferat
Infernus anguis mórſibus;
Laſi ſimul te víderint,
Repentè tu medéberis.

Arâ ſub illâ par Deo
Se conſecrávit hóſtia:
Hâc ſede læſum Fílius
Placávit orátor patrem.

Crux ſancta! Crux amábilis!
Crux tincta Chriſti ſánguine!
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. ſola. 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoſcétis quia ego ſum. Allelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus, & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Nunc judícium eſt mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego, ſi exaltátus fúero, à terra ómnia traham ad meipſum. Allelúia, allelúia. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Fac ſerpentem æneum, & pone eum pro ſigno; qui percuſſus aſpéxerit eum, vivet. * Et ego,

ſi exaltátus fuéro. *Joan.* 12 *Num.* 21.

Lectio ij.

Ex Epíſtola ſancti Paulíni Epíſcopi, ad Sevérum.

Epiſtola 31. *novæ Editionis.*

HElena, regina venerábilis, ut venit Jeroſólymam, Crucem Dómini ſtudioſiſſimè inquírere adorſa eſt. De loco tantùm paſſiónis cértior fieri ſtúduit. Juſſit íllicò, urgente ſine dúbio concéptæ revelatiónis inſtinctu, in ipſum locum óperam foſſiónis accingi. Paratâque mox cívium páriter & militári manu, brevì labórem iſtíus molitiónis hauſit; & contra ſpem ómnium, ſed ſecundùm ipſíus tantùm regínæ fidem, altâ egeſtióne reſerátis terræ ſínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus ſtéterant, repertæ fuiſſent, gratulátio repertárum cœpit anxiâ dubitatióne confundi, juſto piórum metu, ne fórſitan aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut ſalutáre lignum pro ſtípite latrónis abjiciendo violárent.

℟. Chriſtus paſſus eſt pro nobis: * Qui peccátum non fecit, peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. Allelúia, allelúia. ℣. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus; * Qui. Glória. * Qui. 1. *Petr.* 2. *Iſ.* 53.

Lectio iij.

REſpexit pias fidéliter æſtuantium curas Dóminus; & ipſi potiſſimùm quæ tam piæ ſollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inferri jubéret. Nec mora: verbum factum: cadáver illátum eſt: depónitur: jacenti una de crúcibus admovétur, & áltera; ſed reórum ligna mors ſprevit. Poſtrémò Domínicam Crucem prodit reſurréctio, & ad ſalutáris ligni tactum morte prófugâ funus excuſſum, & corpus erectum eſt: tremefactiſque vivéntibus, ſtetit mórtuus & funébribus, ut Lázarus quondam vínculis expedítus, íllicò inter ſpectatóres ſuos redivívus inceſſit. Ita, ut décuit, experimento reſurrectiónis inventa & probáta Crux Chriſti eſt; dignoque mox ámbitu conſecrátur, cónditâ in loco Paſſiónis basílicâ, quæ arcáno póſitam ſacrário Crucem ſervat.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. CHriſtus mórtuus eſt 7. ç. pro peccátis noſtris, & reſurrexit tértiâ die ſecun-

dùm Scriptúras. All. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. D. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit de médio, affigens illud Cruci. Allelúia. *Coloſſ.* 2.

Ant. 6. F. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipſum, pacíficans per ſánguinem Crucis ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 5. a. Ipſe eſt pax noſtra, ſolvens inimicítias in carne ſua, ut reconcíliet Deo per Crucem. Allel. *Epheſ.* 2.

Ant. 8. G. Verbum Crucis pereúntibus quidem ſtultítia eſt: iis autem qui ſalvi fiunt, id eſt, nobis, Dei virtus eſt. Allelúia. 1. *Cor.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 1.

PRædicamus Chriſtū crucifixum, Judæis quidem ſcándalum, Géntibus autem ſtultítiam; ipſis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Chriſtum Dei virtútem, & Dei ſapiéntiam.

Hymnus.

CRux, ſola languórum Dei
Pendentis in te cónſcia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic ſuſpíria:

Clavi pedes, clavi manus
Fixére duro ſtípiti:
Cinctum cruentis vépribus
In te recumbébat caput.

Cum morte luctantis Dei
Legis ſuprémos ſpíritus:
Chriſtus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in ſinu.

Tu lectus in quo nos parit,
Suggeſtus è quo nos docet;
Olim tremendum ſóntibus
Eris tribúnal Júdicis.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

¶ Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátá nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno: ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Pſ.* 95.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Parébit ſignum Fílii hóminis in cœlo; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majeſtáte. All. *Matth.* 24.

Oratio.

DEus, qui in præclára ſalutíferæ Crucis Inventióne Paſſiónis tuæ mirácula ſuſcitaſti; concéde, ut vitalis ligni prétio ætérnæ vitæ ſuffrágia conſequámur; Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Chriſtus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſurrexiſti * à mórtuis. *Matth.* 27.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Delens.

Capitulum. Act. 5.

QUem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno, hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit noſtrî. * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis noſtris. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Pſ.* 135.

℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, ℟. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Complácuit.

Capitulum. Epheſ. 1.

IN Chriſto habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * miſericórdia. * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copióſa * apud eum redémptio. * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipſe rédimet Iſrael

℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. Philipp. 2.

HUmiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem Crucis: propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen.

℟. *br.* Minuiſti eum * paulò minùs ab Angelis. * Allelúia, allelúia. Minuiſti eum. ℣. Glóriâ & honóre * coronaſti eum. * Allelúia. Glória. Minuiſti. *Pſ.* 8.

℣. De torrente in via bibet;

℟. Proptéreà exaltábit caput. *Pſ.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. CHriſtus crucifixus eſt ex infirmitáte; ſed vivit ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 6. F. Nos infirmi ſumus in illo; ſed vivémus cum eo ex virtúte Dei. Allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. D. Vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus. Allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui ſumus, & convivémus: ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatióne paternæ traditiónis, ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculátì Chriſti, & incontamináti.

Hymnus, Signum. 516.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo. *Pſ.* 65.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio ut ſuprà ad Laudes.

Deinde fit Commemoratio S. Athanaſii, Epiſ. & Eccleſ. Doct. Ant. Beátus qui excógitat. ℣. Beatus homo. xviij. *Oratio.* Præſta. *infrà.*

Deinde de S. Monicâ, Viduâ. Ant. Exultávit cor. ℣. Averte. xlj. *Oratio.* Deus, mœréntium. *infrà.*

DIE IV.

In Feſto

SANCTI ATHANASII,

EPISC. ET ECCLES. DOCT.

Semiduplex.

Lectio ij.

AThanáſius Diáconus, ab Alexandro, Epíſcopo Alexandríno, ductus ad Concílium Nicænum, Ariános acriter impugnávit. Alexandro ſuffectus, Arium conſtanter ab Eccléſiæ communióne répulit; unde Euſébii, Nicomedienſis Epíſcopi aliorumque multórum in ſe ódiũ concitávit. Hi, cum Meletiánis ſchiſmáticis ínito consílio, ſuis calúmniis à Conſtantíno óptimo príncipe, ſed nímiùm crédulo, impetrârunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epíſcopo honorificentíſſimè exceptus eſt. Poſt óbitum Conſtantíni revocátus, íterùm ab inimícis, tam apud Július Papam, quàm apud Conſtántium Imperatórem, eſt impetítus. Hujus auctoritáte coacta eſt Synodus apud Antiochíam, in qua depóſitus eſt, & depóſito Gregórius Cappadox ſubſtitútus: ſed à Júlio Papa in Synodo quinquaginta Epiſcopórum ínnocens declarátus, agente Conſtante Conſtántii germáno, in Synodo Sardicenſi ex utroque império congregátá abſólvitur, & ſedi ſuæ reſtitúitur. Subláto è vivis Conſtante, ſex annis latére coactus eſt Athanáſius, quòd eum Conſtántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Poſt mortem verò Conſtántii Alexandríam reverſus, Synodum hábuit cum Confeſſóribus de recipiendis iis qui ab

Ariánis decepti fúerant; tantáque prudéntiâ rem graviſſimam definiit, ut Eccléſiam viſus fúerit imminenti perículo eripuiſſe. Sed cùm idolórum cultóribus gravis eſſet, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delituit, donec ſedáta eſſet perſecútio. Sub Joviáno, cathólico príncipe, pacificè ſuam rexit Eccléſiam. Valens autem Joviáni ſucceſſor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanáſium in paterno monumento quátuor menſes delitéſcere coégit. Tandem Alexandríam poſt tot labóres, & tempeſtátes reverſus, in pace quiévit; & anno Epiſcopátûs ſui quadragéſimo ſexto, Chriſti trecentéſimo ſeptuagéſimo tértio in léctulo ſuo mórtuus eſt.

Lectio iij.

De S. Monica.

Monica, ſancti Auguſtíni dupliciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui velut dómino ſemper ſervíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Chriſti fidem adduxit. Lapſo in Manichæórum hæreſim fílio, cùm pro ejus converſióne multis lácrymis Deum precarétur; audívit à quodam Epíſcopo: Fíeri non poteſt ut fílius iſtárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum ſecúta, Medioláni innótuit Ambróſio, qui Auguſtíno gratulátus eſt quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum, ſicut in Africa ſolébat, pultes cum pane & mero attuliſſet, atque ab Oſtiário prohiberétur; ubi hoc Epíſcopum vetuiſſe cognóvit, tam piè obſecúta eſt, ut ipſe mirarétur Auguſtínus quòd tam fácilè accusátrix pótiùs conſuetúdinis ſuæ, quā diſceptátrix illíus prohibitiónis effecta fuiſſet. Rédiens in Africam cum Auguſtíno, qui, ejurátâ hæreſi, ab Ambróſio baptizátus fúerat; cùm ad Oſtia Tiberína conſtitiſſet, ſic fílium eſt allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita: quid hîc fáciam adhuc, & cur hîc ſim néſcio; jam conſumptâ ſpe hujus ſéculi, unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Chriſtiánum Cathólicum vidérem, priuſquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præſtitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, ſervum ejus vídeam. Quinto poſt die in febrem íncidit; & aſtantem íntuens Auguſtínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hîc, inquit, matrem veſtrā; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis

ſuæ, ætátis anno quinquagéſimo ſexto, ánimam Deo réddidit. Tum Evódius, ſuccinente totâ domo, cantáre cœpit Pſalmum, Miſericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxta ſepulcrum póſito cadávere, priuſquam deponerétur, oblátum eſt pro ea, ut refert Auguſtínus, ſacrifícium prétii noſtri Deo ad ejus altáre, cui ipſa, nullíus diéi prætermiſſióne, ſervíerat, & unde° nóverat diſpensári víctimam ſanctam quâ delétum eſt chirógraphum contrárium nobis.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanáſius aſſéruit, & convenienter intelligere valeámus, & veráciter profitéri; Per eumdem Dóminum.

Deinde fit Commem. S. Monicæ, Viduæ. Ant. Orátio humiliantis. ℣. Humiliábam. xliij.

Oratio.

DEus mœréntium conſolátor, & in te ſperántium ſalus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in converſióne filii ſui Auguſtíni miſericórditer ſuſcepiſti, da nobis utriuſque interventu peccáta noſtra pœniténtiæ lácrymis elúere, & grátiæ tuæ indulgéntiam invenire; Per.

VESPERÆ, à Capitulo, de ſequenti.

DIE V.

In Feſto

STÆ WALDRADÆ,

ABBATISSÆ ET VIRGINIS.

Semiduplex.

Omnia de Communi Virginum.

Pridiè AD VESPERAS, Hymnus, Vos ô Virgínei. *Oratio, ut infrà.*

Commem. S. Athanaſii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir. xxij. *Oratio,* Præſta, *ut ſuprà.*

Deindè S. Serenæ, Virg. Ant. Exultábit. ℣. Sitívit. *Oratio,* Deus, qui habitáculum. xxxviij.

AD MATUTINUM, Hymnus, Cœleſtis. xxxv.

Lectio ij.

Charta Monaſt. S. Petri Metenſ. relata in Hiſt. Metenſ. Epiſc. à verbo ad verbum.

TEmpóribus Theoderíci & Theodeberti, Gálliæ regum, & Childeberti regis filiórum, beáta Waldráda, fámula Chriſti devotíſſima, in Dei cultu ac divínâ religióne claríſſimè emícuit; quæ carnis nobilitáte ſplendidíſſima, utpote prædictórum regum affinitáti connexa, divítiis & ópibus ínclita, mundo renúntians, monáſticam

vitam elégit. Cùm ítaque in hoc ſanctitátis propóſito fámula Chriſti excreſcens proficeret, Dóminus Eleuthérius, Francórum dux glorióſus, ſanctæ Waldrádæ ſánguine próximus, fortè tunc monaſtériũ Deo & ſancto Petro infrà muros Mediomatricórum, própriis ex divítiis ædíficans, ex prædiis ſuperántibus númerum ditíſſimè ampliávit puellárum religioſiſſimárum, quibus primùm præfécit ſanctam Waldrádam Abbatiſſam.

Lectio iij.

HÆc verò, ut divínè, humanèque ſúbditis prodeſſe ſimul ac præeſſe valéret, prædia ſua, quæ ex patrum ſucceſſióne multa ſuſcéperat, Deo & ſancto Petro trádidit, tamque firmè ac ſtabíliter id facere curávit, ut inconvulſum per cuncta futurórum témpora permanéret. Egit, hoc anno ſecundo Theodoríci, Francórum regis, teſtamento ab eódem rege & cunctis ſuis princípibus, Galliárum Pontifícibus, óptimè firmáto, & ita firmáto decréto, ut ſi quis hærédum aut parentum ſanctæ Waldradæ, ductus cupiditáte, data Deo auferre tentáverit, legáli decréto ſua perdat; & quod aggrediétur, nullo modo implére váleat. ¶ Hac eádem die celebrátur memória ſanctæ Serénæ, Vírginis, cujus relíquiæ, unà cum óſſibus ſanctæ Waldrádæ, in Ecclésia Régii & ſeculáris Capítuli Abbátiæ ſancti Ludovíci in urbe ſervantur ac religióſè coluntur.

AD LAUDES, Hymnus, Non vana. xxxvij.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, intercedente ſanctâ Waldrádâ Metenſi Abbatiſſa, ut virtútum, quas cóluit, exemplis inhærentes, te ſolum poſsidendo, verè dívites eſſe cupiámus. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Serenæ. *Ant.* In reſurrectióne. ℣. Vírgines. xl. *Oratio,* Deus, qui habitáculum. xxxviij.

II. VESPER. à Capitulo, de ſequenti.

Die vi.

In Feſto

SANCTI JOANNIS

ante Portam Latinam.

Semiduplex.

Pridiè AD VESPERAS.

Capitulum. Iſaiæ 43.

HÆc dicit Dóminus: Noli timére, quia redémi te; meus es tu: cùm tranſíeris per aquas, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te.

Hymnus.

URbem Romúleam quis furor incitat?
Chriſti Diſcípulus, Cæſare júdice,
Damnátus rápitur; nil venerábilis
Frontis caníties movet.

In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æſtus nócuit, flamma ſed hóſpiti
Parcit blanda ſuo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.

Edicto ſtériles pulſus in ínſulas,
Exul tunc ſócio perfrúitur Deo:
Hîc ventúra videt, quæ cálamo notans
Sublуſtri nébulâ tegit.

Sic nos Chriſtus amet, ſic dóceat pati;
Diſcamuſque mori, ſimus ut & necis
Sacræ partícipes: non áliis patet
Cœlum conditiónibus.

Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis
Quam divínitùs háuſimus. Amen.

℣. Impinguaſti in óleo caput meum:
℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus eſt! *Pſ.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Jeſus ait Jacóbo & Jóanni: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini. Allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit commem. S. Waldradæ. *Ant.* In reſurrectióne. ℣. Vírgines. xl. *Oratio* Da, quæſumus. *ut ſuprà.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui convertit luctum ſuórum in gáudium, * Veníte adorémus. Allelúia. *Jerem.* 31.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Urbem Romúleam. *ſuprà.*

Super tres Pſalmos de Feria, Ant. ſola. 8. c. Non ardébit in te flamma, quia ego Sanctus Iſrael, ſalvátor tuus: ego diléxi te. Allelúia. *Iſ.* 43.

℣. Igne me examinaſti, Dómine; ℟. Et non eſt invénta in me iníquitas. *Pſ.* 16.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

℟. Nolíte timére: * Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis eſt. Allelúia, allelúia.
℣. Opéra Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt. * Omnis qui confitébitur. *Matth.* 10. *Tob.* 12.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Hierórymi Preſbyteri, adversùs Jovinianum.

Lib. 1. *Cap.* 14.

JOannes unus ex diſcípulis, qui mínimus tráditur fuiſſe inter Apóſtolos, & quem fides Chriſti vírginem repérerat, virgo permanſit; & ideò plus amátur à Dómino, & recumbit ſuper pectus Jeſu: & quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget; & poſt reſurrectiónem, nuntiante Maríâ Magdaléne quòd Dóminus reſurrexiſſet, uterque cucurrit ad ſepulcrum; ſed ille prævénit. Cùmque eſſent in navi, & piſcarentur in lacu Genézareth, Jeſus ſtabat in líttore, nec ſciébant Apóſtoli quem vidérent: ſolus virgo vírginem agnoſcit, & dicit Petro, Dóminus eſt.

℞. Liberaſti me, Deus, ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui à preſſúra flammæ quæ circúmdedit me. * Et † in médio ignis non ſum æſtuátus. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me, ut per me prædicátio impleátur; & liberátus ſum de ore leónis. * Et. Glória Patri. † In médio ignis non ſum. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Lectio iij.

EST Joánnes, & Apóſtolus, & Evangeliſta, & Prophéta: Apóſtolus, quia ſcripſit ad Eccléſias ut magiſter: Evangeliſta, quia librum Evangélii cóndidit; quod, excepto Matthæo, álii ex duódecim Apóſtoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Pathmos ínſula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypſim infiníta futurórum myſtéria continentem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ miſſus in ferventis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria; & ſic in reliquo Officio.

Ant. EGo Joánnes párti-2. D. ceps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Chriſto Jeſu. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínſula Pathmos propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquam tubæ, dicentis: Quod vides, ſcribe in libro; & mitte ſeptem Eccléſiis. Allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Dixit mihi Angelus: Oportet te íterùm pro-

phetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis, Allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. F. Ego Jóannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne ſignáveris verba prophetíæ; tempus enim propè eſt. Allelúia. *Apoc.* 22.

Capitulum. Apoc. 19.

CEcidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: conſervus tuus ſum, & fratrum tuórum habéntium teſtimónium Jeſu: Deum adóra. Teſtimónium enim Jeſu eſt Spíritus prophetíæ.

Hymnus.

JUſſu tyranni pro fide
Pulſus, Jóannes, éxulas,
Fertur volátu líbero
Mens celſa ſupra ſídera.

Illic revélat ſe tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus ſalútis hóſtia,
Et, morte devictâ, leo.

Arcána te vatem docet
Regni ſui myſtéria:
Pandit cruóre Mártyrum
Ubique ſpargendam fidem.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In terra deſerta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Dedit Jeſus palàm fácere ſervis ſuis quæ oportet fieri citò: & ſignificávit mittens ſervo ſuo Jóanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei. Allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, qui cónſpicis quia nos úndique mala noſtra perturbant; præſta, quæſumus, ut beáti Jóannis, Apóſtoli tui & Evangeliſtæ, conféſſio glorióſa nos prótegat; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Ego Jóannes.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberaſti me de perditióne & eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. *br.* Loquébar de teſtimóniis tuis * in conſpectu regum. * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non confundébar. * Allelúia. Glória. Loquébar. *Pſ.* 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. Iſ. 50.

DOminus érigit mihi aurem, ut áudiam quaſi magiſtrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem; ego autem non contradíco, retrorsùm non ábii.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem ſuam. * Allelúia. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Deus, docuiſti me, & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua, ℟. Et uſque in ſenectam & ſénium. *Pſ.* 70.

AD NONAM.

Ant. 6. F. Ego Joánnes.

Capitulum. Sap. 7.

QUæcumque ſunt abſconſa & improvíſa, dídici: ómnium enim ártifex dócuit me ſapiéntia; eſt enim in illa ſpíritus intelligéntiæ ſanctus.

℟. *br.* Introíbo * in poténtias Dómini. * Allelúia, allelúia. Introíbo. ℣. Uſque in altíſſima * quæ feciſti magnália. * Allelúia. Glória. Introíbo. *Pſ.* 70.

℣. Ecce veritátem dilexiſti, Dómine; ℟. Incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

In Eccleſiâ Cathedrali, Veſperæ de ſequenti. Commemoratio S. Joannis. Ant. In hoc. ℣. Nomen. *ut infrà.* (*In Diœceſi.*)

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. QUod vidimus óculis noſtris, & manus noſtræ contrectavérunt de verbo vitæ, annuntiámus vobis; ut & vos ſocietátem habeátis nobiſcum. Allelúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Sit vobiſcum grátia & pax à Deo Patre, & à Chriſto Jeſu Fílio Patris, in veritáte & caritáte. Allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non hábeo grátiam, quàm ut áudiam filios meos in veritáte ambuláre. Allel. 3. *Joan.* 4.

Ant. 6. F. Qui de mundo ſunt, de mundo loquuntur, & mundus eos audit: nos ex Deo ſumus. Allel. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóſcimus Spíritum veritátis. Allelúia. 1. *Joan.* 4.

Capitulum. 1. Joan. 4.

QUiſquis confeſſus fúerit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipſe in Deo: & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quam habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Veſperis.*

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Pſ.* 114.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C.

In hoc cognóvimus caritatem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deinde fit commem. Tranſlationis S. Stephani. Ant. Elegérunt. ℣. Beátus. *infrà.*

Oratio.

DEus, qui beáti Protomártyris Stéphani relíquiis Civitátem Metenſem ditáre dignátus es, concéde propítius, ut qui harum tranſlatiónis & beneficii per eas accepti memóriam celebrámus, déxteræ tuæ ſingulári tutélâ protégi mereámur; Per.

Die vii.

In Feſto

Translationis et Susceptionis Reliquiarum SANCTI STEPHANI,

Cum memoria beneficii à Deo accepti, ob ejuſdem Protomartyris ſervata Metis pignora.

(*In Eccleſia Cathedrali tantùm, Duplex majus.*)

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. a. JUſtus quaſi leo confidens, abſque terróre erit. Allelúia. *Prov.* 28.

Ant. 7. ç. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet ſuper illum Dóminus; donec credat ánimæ illíus. Allelúia. *Eccli.* 49.

Ant. 5. C. In tentatióne Deus conſervábit; non illidétur quaſi in procella navis. Allelúia. *Eccli.* 33.

Ant. 6. F. Firmábit illum & lætificábit, & theſaurizábit ſuper illum intellectum juſtítiæ. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 4. a. Uſque in tempus ſuſtinébit pátiens, & póſteà rédditio jucunditátis. Allelúia. *Eccli.* 1.

Capitulum. Iſaiæ 12.

ECce Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus.

Hymnus.

MIris probat ſeſe modis
Suos in hoſtes cáritas?
Et blándiens & íncrepans,
Amíca ſemper cáritas.

Qui ſtans perorábat ſibi,
Cadens & expírans humi,
Linguá diſerti ſánguinis,
Suis perórat hóſtibus.

Audívit è cœlo Deus
Supréma verba Mártyris;
Dux Saulus, & teſtis necis,
Necis fit ipſe præmium.

Fractis jacens cervícibus,
Et ſic períre lætior:
O Chriſte, dixit, ſúſcipe,
Quem pono pro te, ſpíritum.

Tum blanda mors amábili
Sopóre clauſit lúmina;

Ad lucis æternæ jubar,
Exútus artus, évolat.
Servíre menſis páuperum
Id múneris quondam tui;
Convíva nunc dignus Deo,
Menſis ſupernis áſſides.
Tu nuptiáli ſpléndidus
Tui cruóris púrpurâ,
Ad immolati tránſvolas
Admiſſus Agni núptias.
Quid non, Deus, ſi réſpicis,
Humána poſſunt péctora?
Cujus triumphum pángimus,
Fac nos & exemplum ſequi.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus
Quod dante, mortis néſcii
Surgunt cadendo mártyres.
Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Elegérunt Stéphanum virum plenum fide & Spíritu ſancto. Allelúia. *Act.* 65.

Oratio, ut ſuprà. Commemoratio S. Joannis. Ant. In hoc cognóvimus. *cum* ℣. *& Orat. ut ſuprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum quem vidit Stéphanus ſtantem à dextris Dei, * Veníte, adorémus. Allel. *Act.* 7. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Qui tuo dux Mártyrum,
Præfers coronâ nómine!
Non de cadúcis flóribus
Tibi corónam néctimus.
Tuo cruenta sánguine
Quàm ſaxa fulgent púlchriùs!
Aptata ſacro vértici
Non ſic micárent sídera.
Quot facta fronti vúlnera,
Tot tela lucis émicant;
Et Angelo monſtrat parem,
Quod prodit è vultu, jubar.
Tu prima Chriſto víctimæ
Vitam rependis víctima,
Primuſque teſtis æmulo
Deum fatéris fúnere.
Tu primus oſtenſam tibi
Maris rubri ſulcas viam;
Quot te ſequentur Mártyrum,
Quibus præis, exércitus!
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus
Quo dante, mortis néſcii
Surgunt cadendo mártyres.
Amen.

Ant. 8. c. Stéphanus plenus grátiâ & fortitúdine, faciébat prodígia & ſigna magna in pópulo. Allel. *Act.* 6.

℣. Confirmátum eſt cor ejus: ℟. Non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos. *Pſ.* 111.

Lectio j. de Scriptura occurente; ex tribus fit una.

℟. Surrexérunt quidam de ſynagóga diſputantes cum Stéphano; * Et non póterant resíſtere ſapiéntiæ & Spirítui qui loquebátur, Allelúia. ℣. Obſtructum eſt os loquéntium iníqua; * Et. *Act.* 6. *Pſ.* 62.

Lectio ij.

PLúribus Sancti Protomártyris Stéphani relíquiis dudùm gaudet Eccléſia Metenſis ad eam ſucceſſivè tranſmiſſis. Verùm in amittendi pretióſi hujus depóſiti ſummum díſcrimen venit; cùm Hunni, Attilâ duce, captis Metis, cunctā incéndio tradidérunt civitátē. Nulla namque affulgébat ſpes, Oratórium, in quo hæc ſacra ſervabantur pígnora, commúni conflagratióni ſuperſtes remanſúrum: ſpeciáli tamen illórum ſecuritáti providéntiâ invigilante, ſacrárium hoc incólume ſtetit, cæteriſque exuſtis ædifíciis uni huic vindex flamma mirabíliter pepercit. Pópulum Metenſem calamitátibus óbrutū favor ille cœleſtis refocillávit: & ad recolendā utriuſque hujus beneficii memóriam, ſuſceptiónis ſcílicet Reliquiárum & ſinguláris earumdem conſervatiónis ex tunc inſtitúta eſt, quam celebrámus, hodierna feſtívitas.

℞. Cùm eſſet Stéphanus plenus Spíritu ſancto, intendens in cœlum, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cœlos apertos, & Fílium hóminis ſtantem à dextris Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce in cœlo teſtis meus & cónſcius meus in excelſis. * Ecce. Glória Patri. * Ecce. *Act.* 7. *Job.* 16.

Lectio iij.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

In Laud. S. Barlaam, Mart.

SI quis Mártyres laudáre velit, Mártyres imitétur: ſi quis religiónis athlétas celebráre præcóniis velit, illórum labóres æmulétur: hoc níhilo minórem, quàm própria rectè facta, Martyribus afferet voluptátem. Atque ut intélligas tunc eos præcipuè ſua bona ſentíre, cùm in tuto nos víderint collocátos, remque illam máximo ſibi honóri dúcere, Paulum dicentem audi: Nunc vívimus, ſi vos ſtatis in Dómino. Et verò Móyſes ante hunc Deo dicébat: Síquidem dimittis eis peccátum, dimitte; ſin autem, dele me de libro quem ſcripſiſti: cœleſtem honórem non ſéntio propter iſtórum calamitátem: córporis quædam connéxio eſt & ſtructúra cœtûs fidélium. Quid ergo caput coronári prodeſt, dum pedes torquentur?

Te Deum.

AD LAUDES.

Canticum pro Feſtis.

Ant. 1. f. IN tentatióne Deus ambulávit cum eo, & in primis elégit eum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 3. a. Fuit máximus

expugnáre inſurgentes hoſtes, ut conſequerétur hæreditátem. Allelúia. *Eccli.* 46.

Ant. 6. F. Iſte in excelſis habitábit; munimenta ſaxórum ſublímitas ejus. Allelúia. *Iſ.* 33.

Ant. 3. C. Spíritus Dei índuit illum, & dixit: Quare tranſgredímini præceptum Dómini. Allelúia. 2. *Par.* 24.

Ant. 8. G. Eduxérunt eum extra civitátem, & lapídibus interfecérunt. Allelúia. 3. *Reg.* 21.

Capitulum. Jerem. 26.

DOminus miſit me, ut prophetárem ad domum iſtam & ad civitátem hanc ómnia verba quæ audiſtis. Nunc ergo bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra, & audíte vocem Dómini Dei veſtri.

Hymnus.

QUid, obſtináta péctora,
Verbo Dei reſiſtitis?
Qui vos Deo plenus docet:
Hunc deſtinátis fúneri!

Omnes in unum ſæviunt,
Saxis gravant truces manus:
Hunc párticeps Saulus necis
Per ómnium dextras petit.

Quid hoc? repentè pánditur
Stelláta cœli régia:
Ad déxteram Patris videt
Sublímè ſtantem Fílium.

Non déſeris, dux, mílitem
Quem, Chriſte, ſpectans róboras:
Stas árbiter certáminis,
Futúrus ipſe præmium.

Deo mori ſub júdice
Pugnantis eſt victória.
Dum grando ſaxórum pluit,
Nil ſentit affixus polo.

Mens nempe largo vívidæ
Torrente lucis ébria,
Nil córporis memor ſui,
Jam ſe beátis ínſerit.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus;
Quo dante, mortis néſcii
Surgunt cadendo mártyres.
Amen.

℣. In memória ætérna erit juſtus; ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Pſ.* 111.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Exclamantes voce magnâ, continuérunt aures ſuas, & ímpetum fecérunt unanímiter in Stéphanum; & ejicientes eum extra civitátem, lapidábant invocantem & dicentem: Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. Allel. *Act.* 7.

Oratio.

DEus, qui beáti Protomártyris Stéphani relíquiis civitatem Metenſem ditáre dignátus es, concéde propítius, ut qui harum tranſlatiónis & beneficii per eas accepti memóriam celebrámus, déxteræ tuæ ſingulári tutélâ prótegi mereámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. In tentatióne.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Fuit.

Capitulum. Ezech. 3.

DIxit ad me Dóminus: Domus Iſrael nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Iſrael attritâ fronte eſt, & duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum.

℟. *br.* Coronaſti eum, Dómine, * Allelúia, allelúia. Coronaſti. ℣. Et conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. * Allelúia. Glória. Coronaſti. *Pſ.* 8.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Iſte.

Capitulum. Ezech. 3.

FIlii hóminis, ut adamantem, & ut ſílicem dedi faciem tuam: ne tímeas eos, neque métuas à fácie eórum.

℟. *br.* Lætábimur in ſalutári tuo, * Allelúia, allelúia. Lætábimur. ℣. Et in nómine Dei noſtri. * Allelúia. Glória. Lætábimur.

℣. Habitat in adjutório Altíſſimi; ℟. In protectióne Dei. *Pſ.* 90.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Eduxérunt.

Capitulum. Iſ. 50.

JUxtà eſt qui juſtíficat me: quis contradícet mihi? Stemus ſimul: quis eſt adversárius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis eſt qui condemnet me?

℟. *br.* Magna eſt glória ejus, * Allelúia, allelúia. Magna. ℣. In ſalutári tuo, Dómine. * Allelúia. Glória. Magna. *Pſ.* 20.

℣. Dabis eum in benedictiónem, ℟. In ſéculum ſéculi. *Iſ.* 7.

AD II. VESPERAS.

Antiphon. de Laudibus, Pſalmi de Feria.

Capitulum. Job. 16.

PAſſus ſum abſque iniquitáte manûs meæ, cùm habérem mundas ad Deum preces.

Hymnus, Miris. *ut ſuprà, in primis Veſperis.*

℣. Dóminus exaudívit eum, ℟. Et de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Póſitis génibus, clamávit voce magnâ: Dómine, ne ſtátuas illis hoc peccátum. Et cùm hoc dixiſſet obdormívit in Dómino. Allel. *Act.* 7.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in temp. Paſch.

(*In*

(In Diœceſi fit de Feriâ. Ex Lectionib. tribus de Scriptura fiunt duæ; Lectio iij. De Tranſlatione S. Stephani, Plúribus *ut ſuprà.* 540.

AD LAUD. fit Commem. Tranſlationis S. Stephani. Ant. Exclamantes. ℣. In memóriâ. *& Oratio ut ſuprà. Commemoratio de Cruce.*

DIE IX.
Tranſlatio
SANCTI NICOLAI,
Myrenſis Epiſcopi.
Duplex minus.
(In Eccleſ. Cathed. tantùm.)
Omnia de Comm. Pontif.
Oratio.

DEus, qui hunc diem honorábilem nobis in beáti Pontíficis Nicolái tranſlatióne tribuiſti; da, quæſumus, Eccléſiæ tuæ in hâc celebritáte exultanti, ut cujus memóriâ pio amóre venerátur in terris, ejus interceſſióne ſublevétur in cœlis; Per Dóminum.

Lectio j. de Scriptura occurr. tribus in unam junctis,
Lectio ij.

SAncti Nicolái corpus Myræ, ubi ſepultum fúerat, diù jácuit, donec Bariénſibus quibuſdam mercatóribus, miraculórum, quæ ibi fíeri audíerant, famâ commótis, in mentem venit ſacrum hoc pignus in pátriam aſportáre. Hi, anno ſalútis milléſimo octogéſimo séptimo, Myram adeunt, ubi ſancti Nicolái Relíquias, ſacro liquóri ex iis profluenti immerſas in urna repériunt; ex qua eas extrahentes návibus impónunt, ægrè conſentiéntibus tribus Mónachis, quibus ſolis ſacrárum reliquiárum crédita erat cuſtódia; & Bárium Apúliæ in Itália urbem exportant.

Lectio iij.

SAcris relíquiis ad plagas Barienſes aſportátis, Urſo, Barínus Antiſtes, relictâ quã ſuſcéperat Jeroſolymórum peregrinatione, Bárium ádvolat. Atque de pretióſo Eccléſiæ ſuæ acquisíto exultans theſauro, illum, quàm ſolémniùs poteſt, in Basílicam ſancti Stéphani transfert ac decenter repónit. Mirum in illa Tranſlatióne quantùm divína elucéſſerit virtus & Beneficéntia! Tot, inquit, Jóannes, Barienſis Archidiáconus, coævus ſcriptor, édita ſunt mirácula, ut ea ſingíllatim enarráre omnínò impoſsíbile ſit. Hujus Tranſlatiónis feſtívitas Nonis Maii tunc addicta, in totâ Eccléſiâ Latínâ hac eâdem die celebrátur.

IN II. VESPER. fit Commem. de ſequenti. Ant. Beátus. ℣. Beátus. xviij. *Or.* Omnípotens. xx.

(In Diœceſi fit de Feriâ VESP. à Cap. de ſequenti

Die x.
In Feſto
SANCTI GREGORII,
Nazianzeni
Epiſc. & Eccleſiæ Doctoris.
Semiduplex.
Omnia de Communi Doctorum additis quæ ſequuntur.
Oratio. Omnípotens. xx.

Lectio ij.

GRegórius, ob ſingulárem divinárum litterárum ſciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia ſecunda natus eſt, Gregório patre qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíſcopus fuit, & Nonnâ matre, quæ nondum in lucem éditum Deo conſecrávit. Adoleſcens, Cæſaréam primùm, deinde Alexandríam, hinc Athénas, diſcendi ſtúdio perrexit; ubi amicítiam íniit cum Basílio, & ab Atheniénſibus eloquéntiæ profeſſor eſt deſignatus. In pátriam reverſus anno ætátis trigéſimo, baptizátus eſt. Tum Preſbyter à patre inviíus licèt creatus, mox, ne ab eodem Epíſcopus conſecrarétur, fugit in Ponti ſolitúdinem, ubi cum Basílio monáſticæ vitæ inſtitúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit; ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis, confeſſióni Ariminenſi ſubſcrípſerat, adduxit ut ſubſcriptiónem revocáret, eumque Mónachis & magnæ gregis parti quæ ab ipſo deſcíverat, reconciliávit. Saſimórum Eccléſiæ à Basílio præfectus, ne cauſa eſſet diſſídii Basílium inter & Anthimum Tyanenſem Epíſcopum de Saſimórum óppido, epiſcopátu ceſſit; & poſtquam aliquámdiu in noſocómio ægrótis miniſtraſſet, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut, illo vitâ functo, recéderet.

Lectio iij.

COnſtantinópolim ad reſtaurandam hujus civitátis Eccléſiam miſſus, Ariános & Apollinariſtas expugnávit: multiſque ab hæreſi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro perſecutóribus, & ut ſeditióſus tráhitur ad judícium, ſed abſólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Conſtantinopolitanórum Epíſcopum per epíſtolas inſtítuit: at paulò poſt, mutáto consílio, ad eam ſedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evexit. Convocáta deinde Conſtantinopolitánâ Synodo, Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni, ante adventum Timóthei Alexandríni, & Epiſcopórum Ægypti, aliorumque ex Macedónia: qui

cùm adeſſent, negarentque citra ſuum conſenſum Conſtantinópoli dari Epíſcopum potuiſſe, Gregórius in Concílio ſtúdio pacis ſe ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo diſsídii cauſa ſum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non ſúpero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum procellæ conquieſcent. Poſt hæc à Synodo diſcédens, cùm Nectárius ei ſubſtitútus eſſet, Arianzum ſe recépit: unde Cæſaréam profectus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præſule orbátam aliquámdiu adminiſtrávit, eique Eccléſiæ hæreſi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deinde ſeceſſit, ubi Mónachi vitam agens, graviſſimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis ſuperávit. Demùm, Theodóſio imperante, deceſſit; multis ſuper ægros & energúmenos patrátis in vita miráculis.

IN II. VESP. Commem. ſequentis. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiij.

Oratio.

Clamantes ad te, quæſumus, Dómine, dignanter exaudi; ut ſicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pósito pepercíſti, ita & nobis ejus interceſſióne in omni tribulatióne ſuccurras; Per Dóminum.

Die xi.

SANCTI MAMERTI, Epiſcopi.

Simplex.

Omnia de Communi Pontificum.

Lectio iij.

Mamertus, Hílari Papæ tempóribus circa annum quadringentéſimum ſexagéſimum ſecundum, Vienneñſis Epíſcopus, ipsâ reſurrectiónis Domínicæ vigíliâ, flagrante regáli palátii arce, cùm cives facultátibus ſuis domibuſque metuentes ex Eccléſia diſceſſiſſent, ipſe ſolus in ea remanſit, & lácrymis & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni ſpátium frequentes terræ motus plures ejuſdem civitátis domos & basílicas concúſſerant, inſóliti quoque ſónitus nocturni, & lupi, urſi, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eâdem nocte, cívibus poſt extinctum incéndium ad Eccléſiam reverſis, ánimo concépit inſtitúere Litánias uſitátis ſanctióres. Has póſteà indixit tríduo ante Aſcenſiónem celebrandas in jejúniis, compunctióne cordis & eleemóſynis, ad quas uni-

verſis fidélibus concurréntibus, coorta ceſsávit calámitas. Eas ſupplicatiónes mox totâ Gálliâ præſcriptas & obſervátas, Roma ipſa Leónis tértii auctoritáte amplexa eſt.

Oratio. Clamantes. *ut ſuprà.*

D I E XXIII.

(*In Eccleſia Cathedrali tantùm.*)

In Feſto
SANCTI DESIDERII,
Lingonenſis Epiſc. & Mart.
Duplex minus.

Pridiè AD VESPERAS, quæ ſunt integræ, de Communi unius Martyris.

Oratio.

FAc nos, quæſumus, Dómine, in cunctis adverſitátibus fortes exíſtere; qui Beáto Deſidério, Pontífici & Mártyri, fortitúdinem tribuiſti, per quam tyranni minas pro ſuárum óvium amóre contempſit. Per Dominum.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex Warnahario. ſæc. 7.

QUo témpore Bárbari ab extréma Germánia profecti, tranſacto Rheno, per Gállias hoſtíliter graſſabantur, ſedébat Lingónis Deſidérius Epiſcopus. Illi ergo váriis provínciis igni ferroque vaſtátis, Lingonas óbſident. Cum vidéret autem Sanctus Præſul urbem premi, & bárbaros extréma quæque tectis ac cívibus minitáre; aſſúmptis ſecum cleri & populi primóribus, ex urbe egréditur, hoſtílis exércitûs ducem pro ſuis ſupplex rogatúrus.

Lectio iij.

BArbarus, venerandi ſenis dignitáte ac précibus nihil motus, eum extemplò cum sóciis trucidári jubet. Deſidérius autem pro créditis ſibi óvibus ultrò caput objíciens, gládio percuſſus migrávit ad Chriſtum. Percuſſo Paſtóre, urbs igni trádita, cives partim juguláti, partim diſperſi fugâ ſalútem quærentes. Sancti verò Mártyris corpus religióſi quidam viri curavérunt, & in lóculo lapídeo compóſitum in crypta ſubterránea condidérunt: cui cryptæ ſuperimpóſita eſt vetus Eccléſia, olim Beátæ Maríæ Magdalénes, nunc verò ſancti Deſidérii nómine inſignis. Ibi Reliquiárum ejus magna pars háctenùs religióſè cuſtóditur, & magnâ fidélis pópuli frequéntiâ cólitur.

(*In Diœceſi Officium de Feria.*)

FESTA JUNII.

Die ii.
In Feſto SS. Martyrum
POTHINI, EPISCOPI,
Blandinæ, Virg.
& Sociorum.
Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ ſequuntur.

Oratio, Martyrum. *infrà.*

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex Epíſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis, ad Eccléſias Aſiæ & Phrygiæ.

Euſeb. Hiſt. Eccleſ. L. 5. C. 1.

Beatíſſimus Pothínus, Eccléſiæ Lugdunenſis Epíſcopus, nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpirítum trahens, ſed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & univerſâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquam ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus eſt; cùm ii quidem qui própiùs aſtábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò longiùs diſtábant, quidquid ad manum erat in ipſum conjícerent, omnes dénique graviſſimi piáculi reos ſe exiſtimárent, niſi pro ſua quiſque parte ei petulanter inſultárent. Quippe hoc modo injúriam deórum ſuórum ultúros ſe arbitrabantur. Exinde vix adhuc ſpirans, in cárcerem projectus eſt; tandemque poſt bíduum ánimam exhalavit. Matúrus verò neóphytus, & Sanctus Diáconus Viennenſis cum Blandína ancilla & Attalo, ducti ſunt ad béſtias in amphitheátrum. Et Matúrus quidem ac Sanctus conſuéta illîc flagrórum vérbera pertulérunt, & beſtiárum ipſos trahéntium morſus, ipſam poſtrémò férream cáthedram, cui ſuperpóſita Mártyrum membra cùm torrerentur, illórum nares moleſtiſſimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti, tandem juguláti ſunt. Blandína autem ad palum ſuſpenſa, béſtiis objecta eſt. Quæ cùm in crucis ſpéciem ſuſpen-

ſa cernerétur, Deoque intentíſſimè ſupplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus; quippe qui ſub ſorόris perſóna cérnerent illum qui pro ipſis crucifixus eſt. Cùmque nulla tunc béſtia corpus ejus attigiſſet, depóſita ex ſtípite, rursùs in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reſerváta.

Lectio iij.

ATtalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno ſermóne ſcriptum erat: Hic eſt Attalus Chriſtiánus; Præſes poſtquàm civem Románum eum eſſe cómperit, redúci in cuſtódiam jubet, lítteris ad Cæſarem datis de his qui inclúſi tenebantur. Ineunte ígitur ſolemni apud nos mercátu, Præſes addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tanquam in theatráli pompa eos pópulis oſtentans. Cùmque illos dénuò interrogaſſet, quicumque cives Románi reperti ſunt, cápite truncávit, réliquos trádidit béſtiis. Ceterùm ingens glória acceſſit Chriſto per eos qui priùs quidem negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini ſubjectis, Alexander natióne Phryx, pro feſſióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fídei confeſſiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circúmdabant tanquam partúriens videbátur. Inſtans íllicò Præſes interrogávit eum quis eſſet: qui cùm Chriſtiánum ſe eſſe dixiſſet, irátus judex eum ad béſtias damnávit. Poſtrídiè ígitur unà cum Attalo ingreſſus eſt; nam & hunc Præſes béſtiis íterùm tradíderat. Ambo itaque cùm ómnia tormentórum génera in amphitheátro ſuſtinuiſſent, gládio percuſſi ſunt. Ultimo tandem ſpectaculórum die, Blandína rursùs illáta eſt, unà cum Póntico adoleſcente quíndecim círciter annos nato. Et Ponticus quidem cuncta ſupplícia generósè perpeſſus, emiſit ſpíritum. Beáta verò Blandína poſt flagra, poſt béſtias, poſt ſartáginem, retículo inclúſa, tauro objecta eſt, à quo diu in altum jactáta, tandem & ipſa inſtar víctimæ juguláta eſt.

Oratio.

MArtyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis, & Sociórum ſolémnia recenſentes, ſúpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, paſſiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda eſt in nobis, invicto ánimo ſuſtinére valeámus; Per Dóminum.

VESPERÆ, à Capitulo, de ſancta Clotilde, ut in Communi ſanctarum Mulierum, exceptis quæ ſequuntur.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Sanctificátus eſt vir infidélis per mulíerem fidélem. Allelúia. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réſpice, Dómine. *infrà.*

Pro Commem. ſancti Pothini & Sociorum, Ant. Datæ ſunt. ℣. In æternum. xj. *Oratio*, Mártyrum, *ſuprà.*

DIE III.

In Feſto

SANCTÆ CLOTILDIS,

Reginæ. *Semiduplex.*

Lectio ij.

CLotildis, Chilperíci regis fília, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico ab ipſo Gundobaldo in cónjugem trádita eſt. Quæ cùm primogénitum peperiſſet, eum, tolerante magis quàm approbante Clodovéo, baptizári juſſit. Cùm autem infantis, cui nomen impóſitum fúerat Ingoméres, in albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptiſmo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, áſſerens deos pátrios, ob contemptum núminis ſui irátos, ſibi fílium eripuiſſe. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non uſquequáque judicávit indignam ut de útero meo génitum regno ſuo dignarétur aſcíre. Alterum fílium Regína cùm genuiſſet, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus eſt Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpiſſet, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus convaluit.

Lectio iij.

AT Regína non ceſſábat hortári virum, ut abjectâ idololatríâ, Deum verum cóleret. Sed ille ſuperſtitióni Francórum adhæſit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens ſuórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Chriſti imploráto, de hóſtibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei geſtæ cognóvit, advocávit ſanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus eſt, & chríſmate ſacro inunctus. Poſt mortem Clodovéi, Turónos ádiit Clotildis: ibique ad ſepulcrum ſancti Martíni ſummâ pietáte réliquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemóſynis aliiſque piis opéribus intenta, munífica erga Eccléſias & Monaſtéria. Clodoméris in bello Burgúndico occíſi fílios, nepótes ſuos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum

educávit. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum; & Paríſios inter pſalléntium choros tranſláta, ſepulta eſt à fíliis Childeberto & Clotário régibus, ad latus Clodovéi in ſacrário Baſílicæ ſancti Petri, ubi corpus ſanctæ Genovéfæ quieſcit.

Ad Benedictus. *Ant. 6.* F. Cùm invocaſſet ómnium rectórem & ſalvatórem Deum, convertit Deus ſpíritum regis. Allelúia. *Eſther.* 15.

Oratio.

Reſpice, Dómine, ad Francórum benignus Impérium: & quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fidei contuliſti; iiſdem per ejus interceſſiónem tribue ſincérum chriſtiánæ pietátis affectum; Per.

Ad Magníficat. *Ant. 8. G.* Tu honorificéntia pópuli noſtri; quia feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum. Allelúia. *Judith* 15.

Oratio, Réſpice. *ſuprà.*

Die vi.

In Feſto

SANCTI CLAUDII,

Bizuntinenſis Archiepiſcopi.

Semiduplex.

(*In Eccl. Cathedrali, Duplex minus. In I. Veſperis. omnia de Communi Pontificum*, xij.) *In Diœceſi, pridiè à Capitulo tantùm.*

Oratio. infrà.

Fit commemoratio Sancti Norberti, Epiſc. Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xv.

Lectio ij.

Cláudius ex nóbili famíliâ apud Salinenſes in Orientáli Burgúndiâ ortus, à téneris jam annis pietátem in Deum, in páuperes, miſericórdiam præ ſe tulit; quidquid enim munuſculórum crepundiíque hábuit acceptum, id totum ac ſtatim egénis erogábat. Adoleſcens litteris excultus, morum ſanctitáte & gravitáte ſenex, ſacris initiátus, in Archiepíſcopum Bizuntínæ Eccléſiæ ſummo ómnium conſenſu electus eſt anno ætátis trigéſimo. Póntifex factus, Verbi divíni ſemen per totam Diœcéſim ſuam ſpárgere, vitiórum evéllere ſpinas, plantáre virtútes, vitæque chriſtiánæ documenta verbo & exemplis dare non déſtitit. Subſcripſit Concílio Epaonenſi, ac paulò poſt Lugdunenſi. Cum autem Cláudius per ſeptē annos Eccléſiæ ſuæ ſanctíſſimè præfuiſſet, ac óptimi Paſtóris partes impleſſet vitá monáſticam in cœnóbio Sancti Eugendi ad montem Jura, juxtà fines ſuæ Diœcéſis, amplexus, in Abbátem electus eſt. Quo múnere per quinquaginta quinque annos perfunctus, méritis ac míracu-

lis clarus, migrávit ad Dóminum. Corpus ejus in cœnóbio Sancti Eugendi honoríficè ſepultum eſt, & háctenùs íntegrum magnâ religióne à pópulis frequentátur.

Lectio iij.

Norbertus, Sanctis Clíviæ óppido in diœcéſi Colonienſi, nóbili prosápiâ ortus, relictâ Imperatóris aulâ, in Clerum aſcriptus eſt. Sacris diaconátûs & preſbytérii Ordínibus uno die initiátus contra Cánones, (quâ de re véniam póſteà pétiit à Geláſio ſecundo) verbi Dei prædicatióni totum ſe dedit. Abdicátis beneféciis eccleſiáſticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, auſterióré vitam amplexus eſt. Innúmeros hæréticos ad fidē, peccatóres ad pœniténtiam, diſſidentes ad concórdiam revocávit. Cùm eſſet Laudúni, à Bartholomæo Epíſcopo rogátus ne ab ipsíus diœcéſi diſcéderet, deſertum in ea locum qui Præmonſtrátus dicebátur, ſibi delégit, ex quo totus Ordo, quem ibi ſub Régula ſancti Auguſtíni inſtítuit, nomen accépit. Sacramentáriam & Adamíticam Tanchelíni hæreſim Antuérpiæ graſſantem, eò vocátus, profligávit: & qui multò antè oblátum ſibi Cameracenſem Epiſcopátum recusáverat, ad Magdeburgenſem Archiepiſcopátū pósteà raptus, eccleſiáſticam diſciplínam, præſertimque ſacrórum miniſtrórum cælibátum, conſtanter propugnávit. Remis in Concílio, Innocéntium ſecundùm egrégiè adjúvit: & Romam cum áliis Epíſcopis profectus, ſchiſma Petri Leónis compreſſit, Innocéntio ſuæ Sedi rédditio. Exactis in pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum, anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto; huncque Gregórius décimus tértius anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo ſecundo in Sanctórum órdinem rétulit.

Oratio.

Omnípotens ſempiterne Deus, qui beátum Cláudium Pontíficem tuum ætérnæ beatitúdinis glóriâ ſublimaſti: Concéde propítius, ut cujus virtútum exempla venerámur in terris, ejus précibus ac interceſſióne gáudiis ſempitérnis perfruámur in cœlis; Per Dóminum.

Pro commem. S. Norberti. Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xvij.

Oratio.

Da Eccléſiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita ſancti Epíſcopi Norberti pietátem tuam pro ipſa ſemper exórent, & fructum in nobis labórum ejus cuſtódiant; Per.

Die viii.
In Feſto
SANCTI MEDARDI,
Epiſcopi Noviomenſis.
Simplex.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xiij. *Orat.* Deus, qui pópulis. xv.

Lectio iij.

MEdardus, apud Salentiacum in pago Viromanduenſi natus, à paréntibus piè inſtitútus, oblátus eſt Viromanduenſi Epíſcopo, ut in Clericórum númerum aſcriberétur. Creſcéntibus cum ætáte méritis & doctrinâ, ad altióres gradus aſcendit. Préſbyter conſecrátus, Viromanduórum Epiſcopátum, multórum aſsíduis précibus victus, regendum ſuſcépit; ac Sedem, eò quòd Auguſta Viromanduórum à Vándalis & Hunnis everſa eſſet, Noviómi in óppido muníto collocávit. Interim ſanctus Eleuthérius, Tornacenſis Epíſcopus, móritur. Poſt cujus exéquias, cùm Clerus & pópulus Tornacenſis Medardum ſibi dari Epiſcopum poſtulaſſent, ſancto Remígio ceteriſque provínciæ Epíſcopis annuéntibus, rege & procéribus ſuâ auctoritate rem promovéntibus, utriuſque Eccléſiæ curam ſuſcépit, Epiſcopális Sedis honóre utríque ſerváto, quamvis Tornacenſes ab eo témpore uſque ad Simónem, per annos círciter ſexcentos, non álios quàm Noviomenſes Epíſcopos habúerint. Flandros, gentem tunc ferócem, convertit ad Chriſtum. Obiit anno círciter quingentéſimo quadragéſimo quinto: eumque Clotárius ſummo cum honóre apud Sueſſiónas ſepelíri juſſit; & Basílicam ad ejus túmulum cœpit ædificáre, quam Sigebertus fílius ejus abſolvit & ornávit.

AD LAUDES, *Ant.* Ego ſum óſtium. ℣. Elégit Dóminus. *Oratio.* Deus, qui pópulis. xv.

Die xi.
In Feſto
SANCTI BARNABÆ,
Apostoli.
Duplex majus.

Pridiè AD VESPERAS, *pro ejus Commemoratione.*

Ant. Joſeph qui cognominátus eſt Barnabas ab Apóſtolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum. Allelúia. *Actuum* 4.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Caput córporis Eccléſiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

CŒlo datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe fit tuus.

Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps?
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.

Fac, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amore ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Qui Patris ad dextrā ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória.
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehenſum Saulum duxit ad Apóſtolos, & narrávit illis quómodò in via vidiſſet Dóminum, & quia locútus eſt ei. Allelúia. *Act.* 9.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

Lectiones de Scriptura occurrente: è tribus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſancto, & fide. Allelúia, allelúia. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Lectio ij.

Ex Commentário ſancti Jóannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Homil. 28. *in Cap.* 13. *n.* 1 & 2.

BArnabas & Saulus ordináti ſimul exiérunt; & cùm veniſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in Metrópoli Cypri. Ut autem venérunt ad metrópolim ínſulæ, Procónſulem emendáre ſtudébant. Quod autem non ex adulatióne dicátur, Erat cum Pro-

cónſule viro prudente, ex re ipſa diſce quomodò non multis ſermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipſos audíre. Et nihil quidem ad magnum dictum, donec ille occaſiónem daret. Quia enim álios attendentes vidébat, id unum ille in ſcopo habébat ne Princeps perſuaderétur. Et cur non áliud ſignum fecit? Quia nullum huic par erat quod inimícum cáperet. Et ſtatim credit Proconſul, non ſimplíciter, ſed obſtupeſcens. Vidit enim non hîc verba dari, neque falláciis rem agi.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blaſphemantes. * Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis ætern æ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Allel. all. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervicem ſuam induravérunt; nec audiérunt; * Tunc. Glória. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Eſdr.* 9.

Lectio iij.

Hom. 30. *num.* 1 *&* 2.

RUrsùs Pergen venientes, prætercurrunt álias civitátes: nam ad Pisídiæ metrópolim Antiochíam feſtinábant. Secúti ſunt autem eos multi Judæórum & pii ádvenæ, quos allocúti, perſuadébant eis ut manérent in grátia Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti ſunt zelo, contradicentes ac blaſphemantes. Hoc ipſos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternâ vitâ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni eſtis; ſed, Indignos vos judicátis, ut non oneróſus ſermo eſſet. Quia verò repuliſtis illud, inquit, non nos, (non enim in nos contumélia veſtra vértitur) convértimur ad Gentes. Multâ plenum manſuetúdine hoc verbum. Non dicunt, Derelínquimus vos, innuentes fieri poſſe ut reverterentur.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnabas & Paulus cùm conſtituiſſent per ſíngulas Eccléſias Presbyteros, & oraſſent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt. Allelúia. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta feciſſet Deus cum illis, & quia aperuiſſet Géntibus

óſtium fidei. Allel. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Deſcendentes quidam de Judæa, docébant: Quia niſi circumcidámini, non poteſtis ſalvári. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum eſt ut aſcénderent Paulus & Bárnabas ad Apóſtolos: illi ergo deducti ab Eccléſia, pertranſíbant narrantes converſiónem Géntium. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm veniſſent Jeroſólymam, ſuſcepti ſunt ab Eccléſia, & ab Apóſtolis, & à ſenióribus, annuntiantes quanta Deus feciſſet cum illis. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. Act. 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in Géntibus per eos.

Hymnus.

QUem miſit in terras Deus,
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hîc fidos ſui
Vos éligit vicários.

Occíſus Agnus à lupis,
Vos miſit agnos ad lupos;
Mores feríuos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus,
Veſtro piaſtis ſánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta ſurrexit ſeges!
Et iſta nos ſeges ſumus.

Quàm ſi bonus reſpéxeris,
Qui das rigátis créſcere;
Frumenta nos cœléſtibus
Matúra condes hórreis.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Pſ.* 101.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Jacóbus, Cephas & Jóannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis; ut nos in gentes, ipſi autem in circumciſiónem: tantùm ut páuperum mémores eſſémus. Allelúia. *Galat.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu ſancto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es, concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, conversári mereámur; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas & Paulus

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent.

Capitulum. Rom. 9.

Gentes quæ non ſectabantur juſtítiam, apprehendérunt juſtítiam: juſtítiam autem, quæ ex fide eſt. Iſrael, verò ſectando legem juſtítiæ, in legem juſtítiæ non pervénit. Quare? Quia non ex fide, ſed quaſi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * hæreditátem ſuam. * Allel. allel. Elégit nobis. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes. * Allel. Glória. Elégit. *Pſ.* 46.

℣. In conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam: ℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Deſcendentes.

Capitulum. Galat. 2.

Subintroiérunt falſi fratres explorare libertátem noſtram quam habémus in Chriſto Jeſu, ut nos in ſervitútem redígerent: quibus neque ad horam céſſimus ſubjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * in teſtamento tuo, Dómine. * Allelúia, allelúia. Iníquè. ℣. Et non receſſit retrò * cor noſtrum. * Allelúia. Glória Patri. Iníquè. *Pſ.* 43.

℣. Confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia Dómini: ℟. Et véritas ejus manet in ætérnum. *Pſ.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm veniſſent.

Capitulum. 2. Cor. 4.

Abdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in aſtútia, neque adulterantes verbum Dei; ſed in manifeſtatióne veritátis commendantes noſmetipſos ad omnem conſciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * laudábimur totá die. * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in ſéculum. * Allelúia. Glória. In Deo. *Pſ.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. *G.* Plácuit Apóſtolis & ſenióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, ſcribentes per manus eórum. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Deſcendérunt Antiochíam; & congregátâ multitúdine, tradidérunt epíſtolam: quam cùm legiſſent, gaviſi ſunt ſuper conſolatióne. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evange-

lizantes cum áliis plúribus verbum Dómini. Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 6. *C.* Dixit ad Bárnabam Paulus : Reverténtes viſitémus fratres quibus prædicávimus verbum Dómini Allelúia. *Act.* 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, aſſumpto Marco, navigávit in Cyprum; Paulus verò, electo Silâ, perambulábat Syriam. Allelúia. *Act.* 15.

Capitulum. 2. Cor. 2.

Deo grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur. *ut ſupra.* 553.

℣. Dediſti nos tanquam oves eſcárum,

℟. Et in géntibus diſperſiſti nos. *Pſ.* 43.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Allelúia. *Act.* 15.

Oratio. Deus, qui beátum Bárnabam. *ut ſuprà.* 555.

DIE XIX.

Sanctorum Martyrum GERVAS. & PROTASII, *Commemoratio.*

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces veſtra multa eſt in cœlo. Allelúia. *Luc.* 6.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, ℟. Omnes qui ſperátis in Dómino. *Pſ.* 30.

Oratio.

Martyrum tuórum, Dómine, Gerváſii & Protáſii palmas annuâ celebratióne venerantes, súpplices te rogámus; ut quos cœleſti glóriâ ſublimaſti, nobis pérpeti ſuffrágio concédas ſubveníre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Deinde ſancti Romualdi, Abbatis, Ant. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi : faciámque te in gentem magnam, & benedícam tibi. Allelúia. *Geneſ.* 12.

℣. Potens in terra erit ſemen ejus :

℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Oratio.

Da nobis, quæſumus, Deus noſter, Beáti Abbátis Romualdi interceſſiónibus ſublevári; ut per quem ſervis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donaſti, per eum nobis ſubſídia perpétuæ ſalútis impendas; Per Chriſtum, &c. ℟. Amen.

AD LAUDES, pro ſanctis Gervaſio & Protaſio, Ant. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Oratio.

MArtyrum tuórum, Dómine, Gerváſii & Protáſii palmas ánnuâ celebratióne venerantes, ſúpplices te rogámus; ut quos cœleſti glóriâ ſublimaſti, nobis pérpeti ſuffrágio concédas ſubveníre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

De S. Romualdo, Ant. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſrael a Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. Allelúia. *Iſ.* 8.

℣. Veníte, filii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Oratio, Da nobis, quæſumus. *ſuprà.*

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.
PARS VERNA.
TEMPORE PASCHALI.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

[*In hoc Communi & in cæteris, ad I. Veſperas ſemper dicuntur Pſalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. *G.* FOrtitúdo símplicis via Dómini: juſtus in æternum non commovébitur. Allelúia. *Prov.* 10.

Ant. 4. *E.* Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipſe eſt ſpes ejus. Allel. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit ſapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 6. *C.* Timórem, & metum, & probatiónem indúcet ſuper illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis? & non illidétur quaſi in procella navis. Allelúia. *Eccli.* 33.

Capitulum. Joſue 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & eſto robuſtus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum eſt Dóminus Deus tuus.

In Solemnibus majoribus & ſupra:

℟. Labóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur niſi legítimè certáverit. Allelúia, allelúia. ℣. Eſto vir fortis, & præliáre bella Dómini; * Nam. Glória. † Non coronátur. 2. *Tim.* 2. 1. *Reg.* 18.

Hymnus.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

Non jam crucis Chriſti pudet:
Quin ſurgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus dexterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

Paráta ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:

Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.
Unus tot armátas manus
Stupente laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Hæc Doxologia*, Da, Chriſte, & Sit laus Patri. *dicitur in fine Hymnorum hujus metri, uſque ad Aſcenſionem, niſi aliter notetur.*

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid faciat mihi caro. *Pſ.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam; & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem. Allelúia. *Iſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium:* *Ant.* 3. *à.* Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Allelúia. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectabo Deum ſalvatórem meum. Allelúia. *Mich.* 7.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Rom.* 15.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Felix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas, fidem!
Pœnis victa quibus defíceret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere:
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii!
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri :
Semper laus génito máxima Filio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Veſperas, Pſalmi ſunt proprii, prout deſignantur in Proprio Eccleſiarum ; vel, ſi nulli ſunt ejuſmodi, ſumuntur de Dominica : ad Laudes verò, ad Horas, & ad Completorium, dicuntur de Dominica ; & ſic in omni alio Communi.*

In Solemnibus minoribus & infrà, Pſalmi in toto Officio ſemper ſunt de Feria.]

Ant. 3. c. Qui vícerit, & cuſtodíerit uſque in finem ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper gentes, ſicut & ego accépi à Patre meo. Allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Pſ.* 49.

Pater noſter. *Abſolutio & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.*

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una ; ij & iij. de Feſto. Si unica ſit Lectio de Feſto in Proprio, j & ij de Scriptura, tribus in duas coactis : iij. de Feſto ; & ſic in omni alio Communi, niſi tres Lectiones ſint propriæ : tunc enim omittuntur de Scriptura occurrente, ut ferè fit in Annualibus & Solemnibus majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam ; * Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me & Evangélium, ſalvam fáciet eam. Allelúia, all. ℣. Erit tibi ánima tua in ſalútem, quia in me habuiſti fidúciam, ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei ; * Et foràs non egrediétur ampliùs : & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem. Allelúia, all. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ampliùs ; nec addent fílii iniquitátis, ut afflígant eum ſicut priùs. * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. Dominus mecum eſt, quaſi bellátor fortis : idcircò qui perſequuntur me, cadent, & infirmi erunt. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret : memorátus ſum miſericórdiæ tuæ, Dó-

mine, quóniam éruis ſuſtinentes te. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & ſciens ſperantes in ſe. Allelúia. *Nahum.* 1.

Ant. 4 A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. Allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. Allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, veſtiétur veſtimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

Hymnus.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber ſuperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

Semper máxima laus ingénito Patri:
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Ad Benedíctus *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. Allelúia. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur adverſis; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab

ejus integritáte divellámur; Per Dóminum.

Si ſit Pontifex, Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in feſtivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perſeverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si ſit Sacerdos tantùm, Or.

DEus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas: quæſumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre; Per Dóminum.

AD HORAS, in fine Hymnor. dicitur Doxologia, Da, Chriſte, *&* Sit laus Patri. *uſque ad Aſcenſionem. Antiphon. de Laudibus, quartâ omiſſâ; quod ſemper obſervat., niſi aliter notetur.*

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

Cætera ut in Pſalterio.

Ad Abſolutionem Capituli leguntur Canones, qui pro ſingulis diebus habentur in Proprio de tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt

Capitulum. Iſaiæ 41.

ERunt quaſi non ſint, & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * Et glória mea. * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt. * Allelúia. Glória. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus.

Capitulum. 2. Tim. 1.

PAtior, ſed non confundor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adverſùm me caſtra, * Non timé-

lit cor meum. * Allelúia, allelúia. Si conſiſtant. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo. * Allelúia. Glória. Si conſiſtant. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuiſti me.

Capitulum. Tob. 3.

POſt tempeſtátem tranquillum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedíctum in ſécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suſceptor meus. * Allelúia, allelúia. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis. * Allelúia. Glória. Factus es. *Pſ.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolatus es me. *Pſ.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Chriſti uſque ad mortem acceſſit, tradens ánimam ſuam. Allelúia. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter ſúſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remuneratiónem. Allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam compléctens, voluntáriè præibat ad ſupplícium. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc módo vitâ deceſſit, univerſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. Allelúia. 2. *Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui ſuffert tentatiónem; quóniam, cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus, Ex quo, ſalus, *ut in I. Veſperis.*

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam

℟. De lápide pretióſo *Pſ.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem ætérnam. Allelúia. *Sapient.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquium ſe præſtáre Deo. Allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur trahentes ad reges & præſides propter nomen meum. Allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & inſurgent filii in parentes, & morte eos afficient. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. Allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & ſapiéntiam, cui non póterunt reſíſtere & contradícere omnes adversárii veſtri. Allelúia. *Luc.* 21.

Capitulum. 1. Petr 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

In Solemnibus majoribus & ſuprà:

℟. Mundus gaudébit, vos autem contriſtabímini; ſed triſtítia veſtra vertétur in gáudium: * Et gáudium veſtrum nemo tollet à vobis. † Allelúia, allelúia. ℣. Ego conſolábor vos, & conſolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum: * Et gáudium. Glória. † Allelúia. *Joan.* 16. *Iſ.* 66.

Hymnus.

CHriſti Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere ſéculum.
Cœleſtis Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi ſpernit opes fluxaque gáudia:
Vitæ quinétiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam

Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo ſánguine láureas.
Sit laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sit par-ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præſídio prælia ſuſtinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, ℟. Omnes qui ſperátis in Dómino. *Pſ.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces veſtra multa eſt in cœlo. Allelúia. *Luc.* 6.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà ſol tuus: pópulus tuus omnes juſti. Allelúia. *Iſ.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo ſervi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. All. *Apoc.* 22.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Dóminum legítimè certantes coronantem, * Veníte, adorémus. Allelúia. 2. *Tim.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Fortes cadendo Mártyres,
Quos empta fuſo ſánguine
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.

Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.

Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.

Quem lictor inſánus ſitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.

Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placabilem
Oráre non ceſſat Deum.

Implére vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit:
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:

Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jeſum, ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Pſ.* 59.

℟. *j.* Abſit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis. * Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Etſi ſunt qui dicantur dii, ſive in cœlo, ſive in terra; nobis tamen unus Deus. * Dómino. *Joſue* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *ij.* Exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In neceſſitátibus, in angúſtiis, in plagis, in carcéribus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes tranſiérunt fidéles, * In. Glória Patri. * In. 2. *Cor.* 6. *Judith* 8.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DAtum eſt béſtiæ bellum fácere cum ſanctis, & víncere eos. Allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magìs mori, & noluérunt infríngere legem Dei ſanctam; & trucidáti ſunt. Allelúia. 1. *Machab.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis benè diſponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. Allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos; & in témpore erit reſpectus illórum. Allelúia. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

OMne gáudium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: ſcientes quòd probátio fídei veſtræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus.

QUam, Chriſte, ſignaſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequuntur mílites.

Foſſus manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho ſe tuo.

Omnes in oſtro ſpléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.

Audíre ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat,
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudére pro te, Martyres.

Fac, ſi tyrannus déficit,
Ne blandiendo móllius
Frangat voluptas péctora,
Ipſis tyrannis ſævior.

℣ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amare da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad altra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. Allelúia. *Matthæi* 5.

Oratio.

Deus invisíbilis fortitúdo certántium, adeſto, quæſumus, nobis ſupplicántibus; ut qui hodierná die ſanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra ſpirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

Omnípotens ſempiterne Deus qui in ſanctórum tuórum córdibus flammā tuæ dilectiónis accendis: da méntibus noſtris eamdem fídei caritatiſque virtútem; ut Martyrum tuórum *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiamus exemplis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum eſt.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

Juſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori, & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, exterminium: illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Cuſtódit Dóminus * Animas ſanctórum ſuórum. * Allelúia, allelúia. Cuſtódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit. * Allelúia. Glória. Cuſtódit. *Pſ.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos. *Pſ.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram.

Capitulum. 2. Cor. 4.

Quod in præſenti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſuprà modum in ſublimitate æter-

num glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℟. *br.* Probaſti nos, Deus, * Et eduxiſti nos in refrigérium. * Allelúia, allelúia. Probaſti. ℣. Igne nos examinaſti * ſicut examinátur argentum, * Allelúia. Glória. Probaſti. *Pſ.* 65.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

Capitulum. Iſaiæ 9.

Læ tabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *br.* Qui séminant in lácrymis, * In exultatióne metent. * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes sémina ſua; * Allel. Glória. Qui ſéminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Vidi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. Allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conſpectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei ſunt, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. Allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non eſúrient, neque sítient ámpliùs; nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. Allel. *Apoc.* 7.

Capitulum. Apoc. 21.

Abſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

Hymnus, Chriſti Martyribus. *ut in I. Veſperis.*

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Datæ ſunt illis síngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi. Allelúia. *Apoc.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. SUſcitábo mihi ſacer- 3. a. dótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8 G. Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum. Allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus. Allel. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſrael. Allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus. Allelúia. *Num.* 16.

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut póntifex fíeret, ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in ætérnum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

In Solemnibus majoribus & ſuprà:

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum: * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. Allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.

Hymnus.

CHriſte, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

Strénuum bello págilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuítque ſanctam
Páſcere gentem.

Fit gregis paſtor, pater atque forma:
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque

Omnia factus.
Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, tenebraſque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. Allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium: Ant.* 3. *à.* Die noctuque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. Allelúia. *Geneſ.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes. Allelúia. *Luc.* 12.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Chriſtum Paſtórum príncipem. * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

Pſ. 94. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

CHriſte, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipſe miniſtros:
Hunc juvat feſto celebráre cantu,
Qui, licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpſit honórem.
Nóverat quantis páteat perículis
Ille, qui ſummos ápices adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam bene olente Chriſti
Implet odóre.

Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una ſpes lapſo, miſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.
Chriſte Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut æternæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

Ant. 1. a. Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei; & cùm apparúerit Princeps paſtórum, percipiétis immarceſsíbilem glóriæ corónam. Allelúia. 1. *Petr.* 5.

℣. Súſcitans Dóminus à terra ínopem; ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus pópuli ſui. *Pſ.* 112.

℟. *j.* Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem. Allelúia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum. * Beátus. *Matth.* 24. *Gen.* 39.

℟. *ij.* Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam: * Intra in gáudium dómini tui. Allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória Patri. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiarius áperit; & oves vocem ejus áudiunt. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas; & ante eas vadit. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus; aliénum autem non ſequuntur, ſed fúgiunt ab eo. Allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam, donec invéniat eam; & cùm invénerit, impóuit in húmeros ſuos gaudens. Allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. Allelúia. *Joan.* 10.

Capitulum. 1. Petr. 5.

Páſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providéntes non coactè, ſed ſpontáneè ſecundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè;

neque ut dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo.

Hymnus.

JEſu Sacerdótum decus,
In hac die, quâ gloriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adeſto ſúpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam ſentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam ſuo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béſtias,
Lupi retundit ímpetus,
Doloſque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Paſtor ínnocens;
Secumque devotum gregem
Pius ſacerdos ímmolat.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & paſcua invéniet. Allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónſulis, & amóre domináris; quique illis regendis vicários caritátis tuæ præficis miniſtros: da, quæſumus, intercedente beato *N.* Pontífice, ſpíritum ſapiéntiæ, quibus præeſſe dediſti Eccléſiæ tuæ; ut de profectu ſanctarum óvium fiant gáudia ætérna Paſtórum; Per.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & paſtor animárum, qui beatum *N.* Epiſcopum in Eccléſia poſuiſti, ut oves tuas verbo páſceret, & informáret exemplo: da nobis ejus interceſſióne, & fidem ſerváre quam verbo dócuit, & viam ſequi quam exemplo monſtrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. Prov. 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera; non

enim habébis júgiter poteſtátem; ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protéctor meus, * In ipſo ſperávi. * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, ℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jerem. 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxta cor meum; & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam. * Allelúia, allelúia. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * Allelúia. Glória Patri. Deduxit *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquiſívit ſánguine ſuo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis ſui. * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos, * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECcléſiæ factus ſum ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónem Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. Allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. All. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium; non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu. Allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam Allelúia. 1. *Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOcte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm: & nunc commendo vos Deo, &

& verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus.

Hymnus, Chriſte, Paſtórum. *ut in I. Veſperis.*

℣. Salvum fecit Dñus Chriſtum ſuum: ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur ſalútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui: memento miſericordiárum ſervi tui. Allelúia. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta eſt ſapiéntia: & in ore fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abſconſa ſua illi, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam & intellectum juſtítiæ. Allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 8. *G.* Firmábitur in illo & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos ſuos. Allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & adimplébit illum ſpíritu ſapiéntiæ & intellectûs. All. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véſtiet illum, & nómine æterno hæreditábit illum. Allelúia. *Eccli.* 15.

Capitulum. Eccli. 51.

Animam meam direxi ad ſapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: poſſédi cum ipſa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

In Solemnibus majoribus & ſuprà:

℟. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam: * Ipſe revélat profunda & abſcóndita, & † Lux cum eo eſt. Allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei: * Ipſe. Glória Patri. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

Hymnus.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúppetis!
Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei vírgineū decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.

Infámes ábolent relliquias deûm :
  Erróres ábigunt, crímina dédocent :
  Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
  Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
  Rugas objíciunt, unde nitet fides :
  Quæ ſunt priſca, docent, quæ nova ſúbruunt :
  Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
  Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
  Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
  Et te méntibus ínſeris.
  Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor : protegétur ſub tégmine illíus a fervóre, & in glória ejus requieſcet. Allel. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium. Ant.* 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacòb teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael. Allelúia. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. Allelúia. *Sap.* 6.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

JAm nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
  Effer ſidéreum Relligio caput :
  Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
  Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
  Oppónis válido péctore mártyres :
  Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
  Doctóres tibi ſúſcitas.
Quando ſparſa lues úndique críminum,
  Hi gliſcens vítium prótinùs ámputant,
  Quando plúrima nox méntibus íncubat,
  Hi plenum révehunt diem.
Firmant inſtábiles, & dúbios regunt :
  Monſtrant tuta procul líttora náufragis :

Nobis qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris. Amen.

Ant. 8. G. Apéruit diſcípulis ſenſum Dóminus, ut intellígerent Scriptúras, & dixit eis: Quóniam ſic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere. Allelúia. *Luc.* 24.

℣. Tu, Dómine, veritátem dilexiſti: ℟. Incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

℟. *j.* Super ſalútem & ſpéciem dilexi ſapiéntiam; * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. Allelúia, allel. ℣. Quæ deſursùm eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, plena miſericórdia & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *ij.* Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt; quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico: infinítus enim theſaurus eſt; * Quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei. Allelúia, allelúia. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. DOminus dedit mihi linguam erudítam, ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo. Allelúia. *Iſ.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis; ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis. Allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri, atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt. Allelúia. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum. Allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam, caritátem autem non habúero, nihil ſum. Allel. 1. *Cor.* 13.

Capitulum. Sap. 7.

MIhi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

Hymnus.

VOs ſuccenſa Deo ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relígio, tutaque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Chríſtus amat pándere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.
Veſtris unda fluit pura canálibus;
Chriſti floret ager; munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & sólidum viris
Cauti ſufficítis cibum.
Hi ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábiles ædificant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.
Viciſtis ſtygias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites;
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono
Et te méntibus ínſeris. Amen.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna: ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini ſunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo; quia ſapiéntiam & fortitúdinem dediſti mihi. Allelúia. *Dan.* 11.

Oratio.

OMnípotens æterne Deus, qui Ecclésiæ tuæ fílios; ſicut non ceſſas erudíre, ita non défìnis adjuváre: da fidélibus tuis, interceſſióne beáti *N.* quem eis ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuiſti, ut, te miſerante, ſciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium; &c.

Alia Oratio.

EXcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* ſervívit; ut eodem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

UNicuique datur manifeſtátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ: álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et ſcrutábor legem tuam. * Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine. * Allelúia. Glória Patri. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. 1. Tim. 6.

SI quis áliter docet, & non acquieſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doctrínæ, ſuperbus eſt, nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non ſum oblítus. * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis, Dómine. * Allelúia. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. 1. Tim. 1.

FInis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vanilóquium, volentes eſſe legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abſcondi miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Allel. Glória. Veritátem. *Pſ.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni ſapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis. Allel. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. Allelúia. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ampliùs dedit ad diligéntiam

lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent. Allelúia. *Prolog. Eccleſiaſtici.*

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum: quæſívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. Allelúia. *Eccleſ.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Eccléſia. Allelúia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquiſítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus. *ut in I. Veſperis.*

℣. Beátus vir qui diſpónet ſermónes ſuos in judício:

℟. In æternum non commovébitur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti; & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes. Allelúia. *Dan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM,

Cœnobitarum, et Anachoretarum.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. QUid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur? Allelúia. *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perféctus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis theſaurum in cœlo. Allelúia. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo eſt qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in ſéculo futúro vitam æternam. Allelúia. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli reſpícere poſt tergum; ſalvum te fac, ne péreas. Allelúia. *Geneſ.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos. Allelúia. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

EXite de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem,

& vos éritis mihi in filios.

In Solemnibus majoribus & ſuprà.

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. Allelúia, allelúia. ℣. Magiſter, ſequar te quòcumque íeris. * Declináte. Glória. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

Hymnus.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſsídeant, quem sítiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant;
Ut vaſtum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.
Æternas ut opes, certaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confiſi melióribus.
Illis ſumma fuit glória, déſpici,
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.
Fac nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Æternus ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus:

℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. Allel. *Geneſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. D. Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas. Allelúia.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. Allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempitérnum. Allel. *Iſ.* 32.

AD NOCTURNUM.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus ſe, Deum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Hebr.* 11.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces. *ut ſuprà.*

Ant. 2. D. Non defícimus: ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur; tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem. Allelúia. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua. *Pſ.* 102.

℟. *j.* Exeámus ad Jeſum extra caſtra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, ſed futúram inquírimus. Allelúia, allel. ℣. Peregríni ſumus coram te, Deus: dies noſtri quaſi umbra ſuper terram; * Non enim. Glória. * Non. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

℟. *ij.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens juſtítiam quæ ex fide eſt, configurátus morti ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Elégi abjéctus eſſe in domo Dei mei, magìs quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória. * Ut. *Philipp.* 3. *Pſ.* 83.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ: Néſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos. Allel. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non ſedi in concílio ludéntium; ſolus ſedébam, quóniam comminatióne repleſti me. Allelúia. *Jeremiæ* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. Allelúia. *Baruc.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. Allel. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. Allelúia. *Jonæ* 2.

Capitulum. Iſaiæ 51.

COnſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur

omnes ruínas ejus; & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro S. Abbate, Monacho, & Cœnobita:

Hymnus.

O Pulchras ácies caſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.

Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis quéſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

Votis unánimes, vi quoque flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.

Hæc vis grata Deo; ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris referátur
Cœlum conditiónibus.

Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa ſiléntia.

Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non réſides manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.

Quin regína ſuî mens quoque ſúbditur,
Rectoriſque ſtudet nútibus óbſequi,
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.

Æternus ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Pro S. Anachoreta & Solitario:

Hymnus.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Soluſque tecum cógitas?

Mentis volátu líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

Præſens choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Número,
Totus colendo tu vacas.

Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſrael, à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. Allelúia. *Iſ.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtum páuperem ſequi, & húmilem corde uſque in finem perſeverávit imitári: da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò reſpíciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſine offenſióne curréntes, vitam ætérnam apprehendant; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Deus noſter, beáti Abbátis *N.* interceſſiónibus ſublevári; ut per quem ſervis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donaſti, per eum nobis ſubsídia perpétuæ ſalútis impendas; Per Dóminum noſtrum.

Si non ſit Abbas, ℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es ſpes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus eſt Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio ſalutáre Dei. Allelúia. *Thren.* 3.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, terréna pro te calcantium merces magna nimis: da nobis exemplo & interceſſióne beáti *N.* cujus hódiè tránſitum celebrámus, temporália ómnia deſpícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne feſtináre; Per.

Alia Oratio.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & cuſtos, qui beáto *N.* ne párticeps eſſet coinquinatiónis, renuntiáre ſéculo, & ſub alas tuas confúgere tribuiſti: ejus interceſſióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te ſolum Dóminum purâ mente ſectári; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non ſedi.

Capitulum. 1. Joan. 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ, quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Manſi in ſolitúdine. * Allelúia, allelúia. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Allelúia. Glória. Elongávi. *Pſ.* 54.

℣. Confige timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam, reddet juſtítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego cuſtodívi vias duras. * Allelúia, allel. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos * in ſémitis tuis: * All. Glória. Propter. *Pſ.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce.

Capitulum. Eccli. 51.

VIdéte óculis veſtris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus; & non confundémini in laude ipsíus.

℟. *br.* Sépties in die * Laudem dixi tibi. * Allelúia, allelúia. Sépties in die. ℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ. * Allelúia. Glória Patri. Sépties.

℣. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in universa terra, Dómine: ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur; quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te. Allelúia. *Daniel.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Allel. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quaſi morientes, & ecce vívimus; quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes; tanquam nihil haben-

tes, & ómnia poſſidentes. Allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericordes, modeſti, húmiles. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem (fidélis enim eſt qui repromíſit), & conſiderémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. Allelúia. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

Hymnus, Felíces némorum. xxiij.

Si ſit Abbas, ℣. Juſtus ut palma florébit, ℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem veſtrum, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. Allel. *Iſ.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℞. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus ætérnam in cœlis: nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes. Allel. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jeſus ad omnes: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídiè, & ſequátur me. Allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Allel. *Matth.* 5.

Ant. 6. *C.* Niſi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. Allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum. Allel. *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite in-

trâre per anguſtam portam; quia multi, dico vobis, quærent intrâre, & non póterunt. Allelúia. *Luc.* 13.

Capitulum. Eccli. 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum ſperate in illum; & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda veſtra.

In Solemnibus majoribus & ſuprà:

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; &* Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. Allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis eſt diléctio. * Qui díligunt. Glória. * Qui díligunt. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Hymnus.

SUmmi puſillus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite;
Sui paternus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

Anguſta pœniténtiæ
Ingreſſus, & viam crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna non timet ſequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

Sapóre verbi páſcitur;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſatur polo.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat. *Ant.* J. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquieſcent illi; quóniam donum & pax eſt electis ejus. Allel. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium:* *Ant.* 2. A. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia quâ neſcítis horâ Fílius hóminis ventúrus eſt. Allel. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te. Allelúia. *Iſ.* 64.]

AD NOCTURNUM.

Invit. Diligentem juſtos

Dóminum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Pſ.* 145.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

NOn parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.

Non iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines:
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.

Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ,
Paráta pro Chriſto mori
Hoc ſuppiet omne cáritas.

Corpus ſubégit caſtitas,
Et líberam mentem fides;
Amor ſupernis ígnibus
Totam litavit hóſtiam.

Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.

Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphata nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 2. D. Beáti qui lugent; quóniam ipſi conſolabuntur. Allelúia. *Matth.* 5.

℣. In nómine tuo exultábunt juſti, Dómine, ℟. Et in juſtítia tua exaltabuntur. *Pſ.* 88.

℟. *j.* Omnis qui venit ad me, & audit ſermónes meos, & facit eos, oſtendam vobis cui símilis ſit: * Símilis eſt hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & póſuit fundamentum ſuper petram. Allelúia, allelúia. ℣. Beatus homo, cui donátum eſt habére timórem Dei: qui tenet illum, cui aſſimilabitur? * Similis. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

℟. *ij.* Sapiéntia juſtum deduxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei; & * Dedit illi ſciéntiam ſanctórum: † Honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. Allelúia, allelúia. ℣. Regnum Dei juſtítia eſt, & pax in Spíritu ſancto: qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo; * Dedit. Glória. † Honeſtávit. *Sapient.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. ANte Dóminum qui elégit me, vílior fiam pluſquam factus ſum; & ero húmilis in óculis meis. Allelúia. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quaſi tu-

mentes ſuper me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. Allel. *Job* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non receſſi, & in ſinu meo abſcondi verba oris ejus. Allelúia. *Job* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus ſum bonum, & non confundar. Allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. *à.* Donec ſúpereſt hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Allelúia. *Job* 27.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei conversáti ſumus in hoc mundo.

Hymnus.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

Quid ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſúſtinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo ſe júngere.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Proba me, Deus, & vide ſi via iniquitátis in me eſt; ℟. Et deduc me in via æterna. *Pſ.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus; quia in Deo ſunt facta. Allelúia. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæſumus, Dómine Deus noſter, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua eſt & plena felícitas, ſi bonórum ómnium ſerviámus auctóri; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philip. 2.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi

* Timentes te, Dómine. * Allelúia, allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua. * Allelúia. Glória. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, ℟. Et Cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum.

Capitulum. Jac. 1.

QUi perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliviósus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. * Allelúia, allelúia. Lucèrna. ℣. Et lumen * ſémitis meis, * Allelúia. Glória. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec ſúpereſt.

Capitulum. Eccli. 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & ſucceſſum habébunt uſque ad inſpectiónem Dei.

℟. *br.* Juſtítia tua, Dómine, * Juſtítia in ætérnum. * Allelúia, allelúia. Juſtítia. ℣. Et lex tua, * véritas. * Allelúia. Glória. Juſtítia.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6.F. ECce verè Iſraelíta, in quo dolus non eſt. Allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. Allelúia. *Job* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. Allelúia. *Tobiæ* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. Allelúia. *Joſue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. Allelúia. *Tob.* 2.

Capitulum. Galat. 6.

FRatres, quæ ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

Hymnus, Summi puſillus. *ut in primis Veſperis.* xxix.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet

piet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum. Allel. 3. *Regum* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. QUid Dómini bonum eſt, & quid pulchrum ejus, niſi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines? Allelúia. *Zach.* 9.

Ant. 6. F. Laudábunt, & cónfluent ad bona Dómini; & ultrà non eſúrient: tunc lætábitur virgo in choro. Allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. Allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à filiis & filiábus: nomen ſempiternum dabo eis, quod non períbit. Allel. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt. Allelúia. *Matth.* 19.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNuſquiſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

In Solemnibus majoribus & ſuprà:

℟. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro. Allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtrî: ambulábo inter vos, & ero Deus veſter: * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Lev.* 26.

Si ſit Martyr, Hymnus.

FEſtis læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.
Veſtris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclaræ ſítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſúſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et pósuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. Allel. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortales thálamos; ut ſemel óbligat.
Seſe fida ſuo, quem benè dépcrit,
Ultrò ſe Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil ſonat áuribus.
Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi prærípit;
Unus ſit Deus ómnia.
Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
Da te, ſumme Pater, tóllere láudibus:
Da te, Chriſte, ſequi, láurea Vírginum;

Fac incenſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam :
℟. Obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit ſuper te Deus tuus. Allelúia. *Iſ.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium.*

Ant. 2. A. Ego dilecto meo; & ad me convérſio ejus. Allelúia. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis : Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea. Allelúia. *Cant.* 5.]

AD NOCTURNUM.

Invitator. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. All. *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr, Hymnus.

VIrginum robur, Deus, atque cuſtos :
Sexus imbellis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis lacerare corpus;
Non ſuos ſentit, memor ó! tuórum,
Chriſte, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem;
Quin ſacri creſcit magìs obſtinátus
Ardor amóris.

Sponſa dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus :
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.

Omnis à recto fluit ille ſplendor :
Chriſte, ſic olim, cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitoque verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus :
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

CŒleſtis aula pánditur :
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte ſponſo Vírgini,
Exíte, ſponſa Vírgines.
Hæc nuptialis eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,

Dat ómnibus, dat ſíngulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ caſta vobis gáudia,
Quos æſtus ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens volúptas éffluit?
Hunc propter unum viluit
Superba regum púrpura:
Dotata quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?
O virginales núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 7. d. Cantábant quaſi cánticum novum ante ſedem; vírgines enim ſunt. Allelúia. *Apoc.* 14.

℣. Collaudáte cánticum, & benedícite Dóminum.

℟. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi. *Cant. Eccli.* 39.

℟. *j.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines. Allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc eſt, Immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſǽculo; * Immortális eſt enim memória. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Dábitur illi ſors in templo Dei acceptíſſima; * Bonórum enim labórum glorióſus eſt fructus, & quæ non cóncidat radix ſapiéntiæ. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus deſcendit in hortum ſuum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. Allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. All. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilécto meo, & diléctus meus mihi, qui páſcitur inter lília. Allelúia. *Cant.* 6.

Ant. 6. *C.* Diléctus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis. Allelúia. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Allelúia. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

Scivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, ni-

ſi Deus det; & hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr, Hymnus.

QUid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque tyrannus:
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

Líliis Sponſus récubat, roſiſque;
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitoque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundétur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedíctus. *Ant.* 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meum; liberávit me, quia complácui ei: ſecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi. Allelúia. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concede propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponsárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.—

Caſtis viciſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.

Hic unus eſt ſponſis amor,

Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℞. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtimentis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. Allelúia. *Iſ.* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituiſti: concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ converſatiónis ſequámur exemplo; Per Dóminum.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente puríſica; ut tuâ inſpiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitare præváleant; atque ut eárum non capiantur illécebris, tuâ ſemper ſuavitáte paſcantur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. 1. Cor. 7.

DE Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

℞. *br.* Lætétur mons Sion: * Exultent fíliæ Judæ. Allelúia, allel. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine. * Allelúia. Glória Patri. Lætétur. *Pſ.* 47.

℣. Audívit, & lætáta eſt Sion; ℞. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. 1. Cor. 7.

MUlier innupta, & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu: quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodò pláceat viro.

℞. *br.* Quid mihi eſt in cœlo? * Et a te quid vólui ſuper terram? * Allelúia, allelúia. Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æter-

num : * Allelúia. Glória. Quid. *Pſ.* 72.

℣. Concupiſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini : ℟. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æ Mulor vos Dei æmulatióne; deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. * Allelúia, allelúia. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis, * Allelúia. Glória. Afferentur. *Pſ.* 44.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Virgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviàm ſponſo & ſponſæ. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt : Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei. Allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit ſponſus, & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. Allelúia. *Matthæi* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quócumque íerit : ſine máculá enim ſunt ante thronum Dei. Allelúia. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc. 19.

Regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens : gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

Si ſit Martyr, Hymnus, Feſtis. ut in primis Veſperis, xxxiij.

℣. Conféſſio & pulchritúdo in conſpectu Dei : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Caſta generátio in perpétuum coronata triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. Allelúia. *Sap.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, Hymnus.

O Virgo, pectus cui ſacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus peruſſit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,

Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.
Beáta cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolius. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. In reſurrectióne neque nubent, neque nubentur; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. Allelúia. *Matth.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium ſciéntiam, tu ſcis quòd nunquam lætáta ſit ancilla tua niſi in te, Dómine Deus. Allel. *Eſther* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu ſcis quia mundam ſervavi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míſcui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. Allelúia. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne deſidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. Allelúia. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, niſi te, Dómine, qui noſti quia óderim glóriam iniquórum. Allelúia. *Eſther* 14.

Capitulum. Epheſ. 5.

RElinquet homo patrem, & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Eccléſia. Verúmtamen & vos ſinguli unuſquiſque uxórem ſuam ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

In Solemnibus majoribus & ſuprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedictum in ſécula. Allelúia, allelúia. ℣. Non vocávit nos Deus in immun-

dítiam, ſed in ſanctificatiónem: * Sit. Glória. * Sit. *Tob. 3. 1. Theſſ. 4.*

Hymnus.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.
Te multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.
Quàcumque confixam ſibi,
Per probra ſponſam, per cruces
Trahit Magiſter; & ſequi
Deſpecta gaudes, & pati.
Beáta quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Factus es ſpes mea, Dómine:

℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. Allelúia. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum, quia lætáta ſum in ſalutári tuo. All. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium: Ant.* 2. A. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. Allel. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempiternæ glóriæ; Deus enim oſtendet ſplendórem ſuum in te. All. *Baruch.* 5.]

AD NOCTURNUM.

Invitat. Deum in quo ſperant ſanctæ Mulíeres, * Veníte, adorémus. Allelúia. 1. *Petr.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

ADeſte, ſanctæ cónjuges:
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

Blandos ut hoſtes vínceret,
Hanc fortitúdo véſtiit:
Ut proſit intuéntibus,
Cœleſtis ornávit decor.

Non vana pompa ſǽculi
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens voluptas ártibus
Viríle pectus móllüt.

Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.

Paſcenda cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed ſédula
Redibat ad curam domûs.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumpháta nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 8. G. Benedícta es à Dómino; ſcit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis. Allel. *Ruth* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Pſ.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu ſupergreſſa es univerſas. * Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum ipſa laudabitur. Allelúia, allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modeſti ſpíritûs, qui eſt in conſpectu Dei lócuples, ſanctæ mulíeres ornábant ſe. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Omnia quæ locúta es, vera ſunt; & non eſt in ſermónibus tuis ulla reprehénſio; * Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es, & timens Deum. Allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. * Nunc. Glória. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

AD LAUDES.

Ant. SIcut ſol óriens mun- 1. a. do in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornamentum domûs ejus. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis oblectat virum ſuum; & annos vitæ illíus in pace implébit. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier ſenſáta & tácita: non eſt immutátio erudítæ ánimæ. Allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non diſcedébat

de templo, jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die. Allelúia. *Luc.* 2.

Capitulum. 1. Petr. 3.

MUlíeres ſúbditæ ſint viris ſuis; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulierum converſatiónem ſine verbo lucrifíant, conſiderantes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

Hymnus.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére fruſtrà cógitat:
Quot índigos hæc ſúblevat,
Tot próditur præcónibus.

Prodeſſe quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia;
Patróna cuſtos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem:
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.

¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus: ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta eſt orátio mea. Allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ paſſiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Si non ſit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in ſinu meo convertétur. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis ſe nubes penetrábit; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat. Allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia; Per Dóminum.

Si ſit Vidua, Oratio.

DEus, in quem ſperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris ſe verè víduam ſentit ac deſolátam, tríbue nobis, quæſumus, ut

exemplo beátæ *N.* noćte ac die obſecratiónibus & oratiónibus inſtantes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut ſol.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. Epheſ. 5.

MUlíeres viris ſuis ſúbditæ ſint, ſicut Dómino; quóniam vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ; ipſe ſalvátor córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. * Allelúia, allelúia. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Allel. Glória Patri. Doce. *Pſ.* 142.

℣. Ab omni via mala prohíbui pedes meos,

℟. Ut cuſtódiam verba tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier in ſiléntio diſcat cum omni ſubjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque dominári in virum, ſed eſſe in ſiléntio.

℟. *br.* Cuſtódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. * Allelúia, allelúia. Cuſtódiam. ℣. Póſui ori meo * cuſtódiam. * Allelúia. Glória. Cuſtódiam. *Pſ.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ: ℟. Dicam Deo, Suſceptor meus es. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non diſcedébat.

Capitulum. 1. Tim. 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornantes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſâ, ſed quod decet mulíeres, promittentes pietátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. * Allelúia, allelúia. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas. * Allelúia. Glória. Expectávi. *Pſ.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam. Allelúia. *Judith* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famoſiſſima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. All. *Judith* 8.

Ant. 7. c. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. Allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educá-

vit, hoſpítio recépit, ſanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt. Allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt filii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Allelúia. *Prov.* 31.

Capitulum. 1. Tim. 2.

MUlier ſalvábitur per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

Hymnus.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perenniòribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ Cónjuges.

Inſignis & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queîs arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eoque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

§ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur;

℟. Quóniam, tu Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne. Allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet,

℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Fortitúdo & decor induméntum ejus: date ei de fructu mánuum ſuárum; & laudent eam in portis ópera ejus. Allelúia. *Prov.* 31.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PATRONORUM.

IN Eccleſiis ubi Officium proprium de Patrono non habetur, ejus Feſtum ad eum modum celebratur, qui in Rubricis Breviarii generalibus præſcribitur; id eſt, ritu annuali : omnia ſumendo de Communi cujuſque Sancti, ſecundùm titulum ejus & dignitatem, id eſt, vel Apoſtoli, vel Martyris, & aliorum ſimiliter. Fient autem, ſi occurrant in Quadrageſima, cum novem Lectionibus; in Tempore Paſchali, cum tribus tantùm.

In Quadragesima, Lectiones I. Nocturni dicuntur, ut ſequitur pro quocumque Communi.

In II. Nocturno, ſi nihil omninò habetur in Proprio de Sancto cujus ſit Officium, tres Lectiones pariter dicentur ut hîc notantur pro unoquoque Communi. Si verò vel una vel duæ Lectiones de illo Sancto habentur, præferentur his quæ hîc notantur; quibus proindè locus non erit, niſi quando vel nullæ propriæ aderunt, vel non ſufficient, aut dividi commodè non poterunt. Ubi verò una vel duæ habebuntur, pro ſecunda vel tertia ritè ſumentur quæ prima vel ſecunda in unoquoque Communi hîc ponuntur.

In III. Nocturno, tres Lectiones hîc appoſitæ pro unoquoque Communi adhibebuntur; tertia de Homilia in Evangelium Feriæ, cujus ſit Commemoratio in Laudibus & utriſque Veſperis.

Nihil unquam de Octava, ne quidem Commemoratio.

Tempore Paschali, *Feſtum quodcumque, & cujuſcumque ritûs, unicum Nocturnum habet, tres Pſalmi ſub unâ Antiphonâ.*

Prima Lectio erit, quæ, extra Tempus Paſchale, prima in primo Nocturno præſcribitur : ſecunda (ſi nulla de ſancto Patrono Lectio in Breviario habetur,) ſumetur ſimiliter prima quæ in ſecundo Nocturno hic aſſignatur : tertia ſimiliter erit prima ex tertio Nocturno.

Dominicâ intrà Octavam, Lectio j. de Scriptura occurrente, ij. quæ infrà ponitur, iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

Diei Octavæ Officium erit duplex majus : Lectio j. de Scriptura occurrente, duæ aliæ ut infrà pro unoquoque Communi ponuntur.

Diebus verò intrà Octavam, nullâ dignitatis cujuſque Sancti habitâ ratione, Lectiones dicentur etiam pro Apoſtolo ut infrà, niſi adſint propriæ : vel ſi propriæ, cùm adſunt, non ſufficiant, aut non poſſint aliàs commodè dividi. Hâc diſtinctione ſervatâ, ut intrà Octavas Annualium, Lectiones duæ, ij. & iij. ut hîc habetur, propriè de Octava dicantur, niſi ſit memoria facienda per iij Lectionem. In die verò Octavæ, duæ Lectiones de Octava dicentur.

DIE FESTO

PRO APOSTOLO.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Cap. 4.

SIc nos exíſtimet homo ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hic jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo eſt ut à vobis júdicer, aut ab humáno die ; ſed neque meipſum júdico. Nihil enim mihi cónſcius ſum ; ſed non in hoc juſtificátus ſum : qui autem júdicat me, Dóminus eſt. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúſque véniat Dñus, qui & illuminábit abſcóndita tenebrárum, & manifeſtábit consília córdium ; & tunc laus erit unicuique à Deo.

Lectio ij.

HÆc autem, fratres, transfigurávi in me & Apollo, propter vos ; ut in nobis diſcátis, ne ſuprà quàm ſcriptum eſt, unus adversùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te diſcernit ? Quid autem habes quod non accepiſti ? Si autem accepiſti, quìd gloriáris quaſi non accéperis ? Jam ſaturáti eſtis,

jam dívites facti eſtis : ſine nobis regnátis; & útinam regnétis, ut & nos vobiſcum regnémus! Puto enim quòd Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſtendit tanquam morti deſtinátos; quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus.

Lectio iij.

NOs ſtulti propter Chriſtum, vos autem prudentes in Chriſto : nos infirmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Uſque in hanc horam & eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & cólaphis cædimur, & inſtábiles ſumus, & laborámus operantes mánibus noſtris. Maledícimur, & benedícimus : perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus : blaſphemámur, & obſecrámus: tanquam purgamenta hujus mundi facti ſumus, ómnium peripſéma uſque adhuc. Non ut confundam vos, hæc ſcribo; ſed ut filios meos caríſſimos móneo. Nam ſi decem míllia pædagogórum habeátis in Chriſto, ſed non multos patres : nam in Chriſto Jeſu per Evangélium ego vos génui.

[*Temp. Paschali prima tantùm legitur, cætera ut in Breviario.*]

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 7. in 1. ad Cor.

OStendámus fieri non potuiſſe ut inſtituérent & cogitárent Apóſtoli prædicáre quæ prædicarunt, niſi Chriſtum ſecum habuiſſent. Non quóniam imbecilli adversùs fortes, nec quóniam pauci adversùs multos; non quóniam páuperes adversùs dívites, nec rudes & ignári adversùs ſapientes ſtruébant áciem : ſed quóniam magna quoque vis eſt præoccupátæ opiniónis. Quando autem in dogmátibus fúerit conſuetúdo, ea efficitur firmior & ſtabílior; facíliùs enim mutáverit ómnia quíſpiam quàm quæ pértinent ad religiónem.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo ſancti Jóannis Chryſóſtomi.

In Geneſ. Hom. 28.

SIcut ab inítio per tres hóminum genus multiplicávit univerſi Cónditor, ita quoque & in fide per úndecim piſcatóres illiterátos & idiótas; qui neque os aperíre audébant, omnem ſibi orbem attraxit; atque illiteráti iſti, & idiótæ, & piſcatóres philoſophórum obturavérunt ora, & tranſcurrérunt orbem quaſi aláti, ſeminantes veritátis ſermónem, & ſpinas exſecantes, & príſtinas affectiónes revellentes, Chriſtique leges ubique plantantes: ac neque quòd pauci eſſent, neque quòd priváti & illiteráti, neque quòd auſtéra & inſólita jubérent, neque quòd véteri conſuetúdine humánum genus præventum eſſet, obſtáculo eis eſſe pótuit; ſed prævia grátia ſúſtulit hæc ómnia, magnâque facilitáte operáti ſunt ómnia, per ipſa obſtácula majórem accipientes alacritátem.

Lectio iij.

ENimverò interdum flagelláti decedébant gaudentes, non propter flagella ſimplíciter, ſed quia pro nómine Chriſti digni hábiti ſunt ignomíniam pati: interdum autem in cárcerem conjecti, poſtquàm ab Angelo educti fuérunt, íterùm eadem continuavérunt; & in templum abeuntes, doctrínæ ſermónem ſeminavérunt, pópulos quaſi piſcando ad pietátem inducentes: & íterùm detenti, non ſolùm non ſegnióres inde facti ſunt, ſed & majórem libertátem præ ſe tulérunt, in médio inſanientis pópuli & déntibus frementis ſtantes, ac dicentes: Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. Vidiſti libertátis magnitúdinem? Vidiſti illiterátos piſcatóres contémnere tot furentes pópulos, & ad cædes ac mactatiónes parátos? At tu, dilecte, áudiens hæc ómnia, ne tríbue illis, ſed divínæ grátiæ quæ confirmábat & inſtruébat illórum alacritátem.

DIE FESTO
PRO UNO MARTYRE.

(*In Quadragesima.*)
IN I. NOCTURNO.
Lectio j.

De Epíſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios. *Cap.* 4.

DEus qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, ipſe illuxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei, in fácie Chriſti Jeſu. Habémus autem theſaurum iſtum in vaſis fictílibus; ut ſublímitas ſit virtútis Dei, & non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, ſed non anguſtiámur: aporiámur, ſed non deſtitúimur: perſecutiónem pátimur, ſed non derelínquimur: dejícimur, ſed non perímus; ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes, ut & vita Jeſu manifeſtétur in corpóribus noſtris.

Lectio ij.

SEmper enim nos qui vívimus, in mortem trádimur propter Jeſum; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habentes autem eumdem ſpíritum fidei, ſicut ſcriptum eſt: Crédidi, propter quod locútus ſum; & nos crédimus propter quod & lóquimur: ſcientes quóniam qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, & conſtituet vobiſcum. Omnia enim propter vos; ut grátia abundans, per multos in gratiárum actióne abundet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus: ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur; tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem.

Lectio iij.

ID enim quod in præſenti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſupra modum in ſublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt; quæ autem non videntur., ætérna ſunt. Scimus enim quóniam, ſi terreſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt ſuperin-

dui cupientes; ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur. Nam & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti, eò quòd nólumus expoliári, ſed ſuperveſtíri, ut abſorbeátur quod mortále eſt, à vita.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 311. in nat. S. Cypriani Martyris.

ISTum nobis feſtum diem páſſio beatiſſimi Mártyris fecit, cujus nos victóriæ celébritas in iſtum locum devotíſſimos congregávit. Sed celebrátio ſolemnitátis Mártyrum, imitátio debet eſſe virtútum. Fácile eſt honórem Mártyris celebráre; magnum eſt fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc ſic agámus, ut illud optémus; hoc ſic celebrémus, ut illud pótiùs diligámus. Quid laudámus in fide Mártyris? Quia uſque ad mortem pro veritáte certávit, & ídeò vicit. Blandientem mundum contempſit, ſævienti non ceſſit; ídeò victor ad Deum acceſſit.

Lectio v.

ABundant in iſto ſéculo erróres & terróres: beatíſſimus Martyr erróres ſapiéntiâ, terróres patiéntiâ ſuperávit. Magnum eſt quod fecit: ſecútus Agnum, leónem vicit. Quando perſecútor ſæviébat, leo fremébat; ſed quia Agnus ſursùm attendebátur, leo deorsùm calcabátur. Cogitáte, fratres, quale fuit mitti hómines per orbem terrárum prædicáre hóminem mórtuum reſurrexiſſe, in cœlum aſcendiſſe, & pro iſta prædicatióne pérpeti ómnia quæ insániens mundus inferret, damna, exília, víncula, tormenta, flammas, béſtias, cruces, mortes.

Lectio vj.

ALius moriebátur, ut álius honorarétur; álius occidebátur, ut álius colerétur. Numquid hoc fácerent, niſi flagrántiâ caritátis de conſciéntia veritátis? Prædicavérunt mórtuum quem ſciébant vivum. Sciébant pro qua vita contémnerent vitam: ſciébant pro qua felicitáte ferrent tranſitóriam infelicitátem, pro quibus præmiis iſta damna contémnerent. Fides eórum cum toto mundo non appenderétur. Audíerant: Quid prodeſt hómini ſi totum mundum lucrétur, ánimæ autem ſuæ detrimentum patiátur?

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *cap.* 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Non eſt

diſcípulus ſuper magiſtrum, nec ſervus ſuper dóminum ſuum. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

Epiſt. 56. quæ eſt de exhort. ad martyrium ad Thibaritan.

GAudére nos in perſecutiónibus vóluit Dóminus; quia tunc dantur corónæ fídei, tunc probantur mílites Dei, tunc Martyribus patent cœli. Neque enim ſic nomen milítiæ dédimus, ut pacem tantúmmodò cogitáre, & recusáre milítiam debeámus, quando in ipſa milítia primus ambuláverit Dóminus, humilitátis & toleránttiæ & paſſiónis magiſter; ut quod fíeri dócuit, prior fáceret; & quod pati hortátur, prior pro nobis ipſe paterétur. Sit ante óculos veſtros, fratres dilectíſſimi, quòd qui omne judícium à Patre ſolus accépit, & qui ventúrus eſt judicatúrus, jam judícii ſui & cognitiónis futúræ ſenténtiam protúlerit, prænúntians & conteſtans confeſſúrum ſe coram Patre ſuo confitentes, & negatúrum negantes.

Lectio viij.

Longè poſt præced.

NEque aliquis perſecutiónis metu ſic terreátur, ut non evangélicis exhortatiónibus & præceptis, ac mónitis cœléſtibus, ad ómnia inveniátur armátus. Iráſcitur adversárius & minátur, ſed eſt qui poſſit de ejus mánibus liberáre. Ille metuendus eſt, cujus iram nemo póterit evádere, ipſo præmonente & dicente: Ne timuéritis eos qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere; magis autem metúite eum qui poteſt & corpus & ánimam occídere in gehennam. Et íterùm: Qui amat ánimam ſuam perdet illam; & qui odit ánimam ſuam in iſto ſéculo, in vitam æternam conſervábit illam. Ecce agon ſublímis & magnus, & corónæ cœleſtis præmio glorióſus. Præliantes nos ſpectat Deus, ſpectant Angeli ejus, ſpectat & Chriſtus. Quanta eſt glóriæ dígnitas; & quanta felícitas, præſente Deo cóngredi, & Chriſto júdice coronári!

Lectio ix. de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ Tempore Paschali, *Lectio j.* De Epíſtola ſecunda beáti Pauli.... Deus qui dixit. *ut ſuprà*, l.

Lectio. ij. Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.... Iſtum nobis feſtum. *ut ſuprà*, lj.

Lecio iij. erit de Homilia in Evangelium, ut ſuprà.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo S. Auguſtini Epíſcopi. *Serm. 283. in Natal. Mart. Maſſil.*

FOrtitúdinem ſanctórum Mártyrum ſic in eórum paſſióne mirémur, ut grátiam Dómini prædicémus. Neque enim & illi in ſeipſis laudári voluérunt, ſed in illo cui dícitur: In Dómino laudábitur ánima mea. Hoc qui intélligunt, non ſupérbiunt. Cum tremóre petunt, cum gáudio accípiunt. Perſevérant, jam non amittunt. Quia enim non ſupérbiunt, mites ſunt. Et ideò cùm dixiſſet, In Dómino laudábitur ánima mea; áddidit, Audiant mites & jucundentur. Quid caro infirma, quid vermis & putrédo eſſet, niſi quod cantávimus verum eſſet: Deo ſubjiciétur ánima mea, quóniam ab ipſo eſt patiéntia mea? Etenim, ut mala ómnia pro fide Mártyres tolerárent, virtus eórum patiéntia nominátur.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo ſancti Jóannis Chryſóſtomi.

Ex Laud. S. Juliani, Mart.

VOciferátus eſt iſte Martyr cum Paulo dicente: Deo autem grátias qui triumphat nos in Chriſto. Quantò afflictiónem témporis diuturnitáte producébat tyrannus, tantò patiéntiam ejus probatiórem reddébat. Nam & aurum, quò diútiùs cum ignis natúra versátur, púrius evádit: quemádmodùm & tum Sancti ánima témpore examináta, magis refulgébat; nec áliud quiddam quàm trophæum adversùs ſeipſum & adversùs diábolum Mártyrem circumferébat, crudelitátis gentílium argumentum, Chriſtianórum pietátis judícium, virtútis Chriſti ſignum máximum, incitamentum & consílium Chriſti fidélibus, ut prompto & álacri ánimo in iiſdem certamínibus perſevérent, divínæ glóriæ præcónem, tálium certáminum diſciplínæ magiſtrum. Cunctos enim ad imitatiónem ſuî, non voce tantùm ſuádens, ſed factis ipſis, tubâ clarióre mittens vocem cohortabátur.

Lectio iij.

SAnctus itaque Martyr in médium producebátur: acerba úndique ſupplícia circumſtabant, metus futurórum, labor præſéntium, dolor ingruéntium, eórum quæ expectabantur formído. Tanquam enim béllux quædam immánes, carnífices corpus ejus circumſedentes látera effodiébant, carnem deradébant, oſſa denudábant, víſcera ipſa interióra pervadébant. Attamen, cùm cuncta perveſtigárent, theſaurum fídei deprædári mínimè valuérunt. Enim verò in regum æráriis ubi aurum aliæque copióſè ſunt opes recónditæ, ſi paríetes ſolùm perfóderis, ſi fores reſeráveris, contínuò theſaurum objectum vides: at hìc in Sancto iſto, Chriſtumque continenti templo, contrárium accidébat. Perfodiébant muros carnífices, pectoraque dirumpébant; & recónditas opes nec cérnere, nec rápere póterant.

DIE FESTO
PRO PLURIBUS MARTYRIBUS.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Románes.

Cap. 8.

FRatres; Debitóres ſumus non carni, ut ſecundùm carnem vivámus. Si enim ſecundùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim Spíritu Dei aguntur, ii ſunt fílii Dei. Non enim accepiſtis ſpíritum ſervitútis íterùm in timóre; ſed accepiſtis ſpíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba, Pater. Ipſe enim Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus fílii Dei. Si autem fílii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti; ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exíſtimo enim quòd non ſunt condignæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei expectat.

Lectio ij.

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperantur in bonum, iis qui ſecundùm propóſitum vocáti ſunt ſancti. Nam quos præſcívit, & prædeſtinávit conformes fíeri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe primogéni-

tus in multis frátribus. Quos autem prædeſtinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & juſtificávit; quos autem juſtificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepercit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodò non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accuſábit adversùs electos Dei? Deus qui juſtíficat, quis eſt qui condemnet? Chriſtus Jeſus, qui mórtuus eſt, imò qui & reſurrexit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

Lectio iij.

QUis ergo nos ſeparábit à caritáte Chriſti? Tribulátio, an angúſtia, an fames, an núditas, an perículum, an perſecútio, an gládius? Sicut ſcriptum eſt: Quia propter te mortificámur totâ die, æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. Sed in his ómnibus ſuperámus propter eum qui diléxit nos. Certus ſum enim quia neque mors, neque vita, neque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque inſtántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profundum, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à caritáte Dei quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 335. in Nat. Mart.

QUóniam dies ſanctórum Mártyrum eſt, unde pótiùs áliquid delectet nos dícere, niſi de glória ipſórum? Adjuvet nos Dóminus Mártyrum, quia ipſe eſt coróna eórum. Voce Mártyrum audívimus paulò antè beátum Paulum Apóſtolum prædicantem: Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? Iſta vox eſt Mártyrum. Tribulátio, an angúſtia, an perſecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sicut ſcriptum eſt: Propter te morte affícimur totâ die, deputáti ſumus ut oves occiſiónis; ſed in his ómnibus ſuperámus propter eum qui diléxit nos. Hæc eſt vox Mártyrum: Omnia toleráre, & de ſe nihil præſúmere: illum dilígere qui glorificátur in ſuis; ut qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Lectio v.

NOvérant & illud quod nos cantávimus paulò antè: Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti. Si juſti in Dómino lætantur, injuſti non novérunt lætári niſi in

ſéculo. Sed ipſa eſt prima acies debellanda. Primò vincendæ ſunt delectatiónes, & pòſteà dolóres. Quómodò poteſt ſuperáre mundum ſævientem, qui non poteſt ſuperáre blandiéntem? Blandítur hic mundus pollicendo honóres, divítias, voluptátes: minátur hic mundus intentando dolóres, egeſtátes, humilitátes. Qui non contemnit quod pollicétur, quómodò ſuperáre poteſt quod minátur?

Lectio vj.

Habent delectatiónem ſuam divítiæ, quis néſciat? Sed plus habet delectatiónis juſtítia. Delectáre divítiis cum juſtítia. Ubi autem talis artículus tentatiónis incíderit, ut duo hæc véniant in contentiónem, divítiæ & juſtítia; & non poſſis habére utrumque: ſed ſi míſeris manum ad divítias, neceſſe eſt ut amittas juſtítiam; ſi míſeris manum ad juſtítiam, péreant divítiæ. Modò élige, modò pugna; modò videámus ſi non ſine cauſa cantaſti: Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; modò videámus ſi non ſine cauſa audiſti: Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? Et quidem prætermíſit ómnia quibus blandítur mundus, & te vóluit ea commemoráre quibus ſævit mundus. Quare? Quia certámina Mártyrum pronuntiábat: illa útique certámina, ubi vicérunt perſecutiónem, famem, ſitim, egeſtátem, ignomíniam; ad extrémum, timórem mortis, & hoſtem ſæviſſimum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *C.* 6.

IN illo témpore; Deſcendens Jeſus de monte, ſtetit in loco campeſtri; & turba diſcipulórum ejus, & multitúdo copióſa plebis ab omni Judæa, & Jerúſalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. *Off. Cap.* 15 *&* 16.

NOn poteſt quis præmium accípere, niſi legítimè certáverit: nec eſt glorióſa victória, niſi ubi fúerint laborióſa certámina. Nonne injuſtus eſt, qui antè quærat præmium, quàm certámen fúerit abſolútum? Ideòque Dóminus in Evangélio ait: Beáti qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam, quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum: beáti eſtis, cùm vobis maledícent hómines, & perſequentur, & dicent omne malum adversùm vos propter juſtítiam; gaudéte &

exultáte, quóniam merces veſtra copióſa eſt in cœlo. Futúram, non præſentem, in cœlo, non in terra, mercédem promíſit eſſe reddendam. Quid álibi poſcis quod álibi debétur? Quid præpróperè corónam éxigis, ántequàm vincas? Quid detérgere púlverem, quid requiéſcere cupis? Quid epulári geſtis, ántequàm ſtádium ſolvátur? Adhuc pópulus ſpectat, adhuc athlétæ in ſcámmate ſunt; & tu jam ótium petis?

Lectio viij.

SEd fortè dicas: Cur ímpii lætantur? cur luxuriantur? cur étiam ipſi non mecum labórant? Quóniam qui non ſubſcripſerint ad corónam, non tenentur ad labórem certáminis? qui in ſtádium non deſcénderint, non ſe perfundunt óleo, non oblíniunt púlvere. Quos manet glória, expectat injúria. Unguentáti ſpectáre ſolent, non decertáre, non ſolem, æſtus, púlverem, imbreſque pérpeti. Dicant ergo & ipſis athlétæ: Veníte, nobiſcum laboráte. Sed reſpondébunt ſpectatóres: Nos hîc ínterim de vobis judicámus; vos autem ſine nobis corónæ, ſi vicéritis, glóriam vindicábitis.

Lectio ix. de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ TEMPORE PASCHALI, *Lect. j.* De Epíſtola beáti Pauli..... Fratres, Debitóres. *ut ſuprà.*

Lect. ij. Sermo ſancti Auguſtíni.... Quóniam dies.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium, ut ſuprà.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo ſancti Gregórii, Nazianzéni Epíſcopi. *Or. 6.*

QUid hoc feſto atque hâc hóminum frequéntiâ dignum proferémus? Purificémus noſmetipſos Martyribus, fratres, vel ei pótiùs cui ipſi quoque cruóris veritatiſque confeſſióne purificáti & expiáti ſunt. Mundémur ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs. Lavémur, mundi efficiámur; exhibeámus nos, étiam córpora noſtra, hóſtiam viventem, ſanctam, Deo placentem, rationábilem noſtram precatiónem. Neque enim púrius tanto in prétio quidquam habet, quàm puritátem aut purgatiónem. Certémus propter athlétas, vincámus propter victóres, teſtimónium dicámus veritáti propter Mártyres. Hoc illórum

certamínibus demus, ut ipſi quoque palmam allequámur, atque ejuſdem glóriæ hærédes ſimus, tam illius quam à nobis accípiunt, quam illius quæ in cœlis recóndita eſt, cujus monumenta quædam & exígua ſigna ſunt quæ óculis cernuntur. Adversùs principátus & poteſtátes certamen ineámus; adversùs illos invisíbiles perſecutóres & tyrannos; adversùs mundi rectóres, tenebrárum hujus ſéculi; adversùs ſpirituáles nequítias in cœléſtibus, & quæ circa cœléſtia feruntur; adversùs doméſticum atque inteſtínum bellum quod in ánimi perturbatiónibus ſitum eſt; adversùs quotidiános eárum quæ externè áccidunt rerum ímpetus.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 329. in Martyres.

De glória Mártyrum locutúros ádjuvent nos oratiónes Mártyrum. Hoc enim per iſtas ſolemnitátes commemoráre debet ſánctitas veſtra, primùm ne arbitrémur áliquid nos conferre Martyribus, quia eórum dies ſolemniſſimos celebrámus. Illi noſtris feſtivitátibus non egent, quia in cœlis cum Angelis gaudent. Congaudent autem nobis, non ſi honorémus, ſed ſi imitémur eos; quanquam quòd & honorámus, nobis prodeſt, non illis. Sed honoráre, & non imitári, nihil eſt áliud quàm mendáciter adulári. Ad hoc ergo iſtæ feſtivitátes in Eccléſia conſtitútæ ſunt Chriſti, ut per eas congregátio membrórũ Chriſti admoneátur imitári Mártyres Chriſti. Hæc omnínò hujus feſtivitátis utílitas, ália non eſt.

Lectio iij.

Si enim nobis proponátur imitandus Deus, reſpondet humána fragílitas multùm eſſe ad ſe imitari eum cui non poteſt comparári. Si deinde ipſius Dómini noſtri Jeſu Chriſti ad imitatiónem nobis proponátur exemplum, qui proptérea, cùm Deus eſſet, mortáli carne veſtitus eſt, ut homínibus mortálem carnem geréntibus inſinuáret præceptum & demonſtráret exemplum, de quo étiam ſcriptum eſt: Chriſtus pro nobis paſſus eſt, relinquens nobis exemplum, ut ſequámur veſtígia

ejus; tamen & hîc reſpondet humána fragílitas: Quid símile, ego & Chriſtus? Ille, etſi caro, tamen Verbum caro; Verbum enim caro factum eſt, ut habitáret in nobis: carnem aſſumpſit, non Verbum pérdidit: quod non erat accépit, non quod erat amíſit. Quid ergo ſímile, ego & Chriſtus?

DIE FESTO
PRO PONTIFICIBUS.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Timótheum. *Cap.* 3.

FIdélis ſermo: Si quis Epiſcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Oportet ergo Epiſcopum irreprehenſíbilem eſſe, uníus uxóris virum, ſóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hoſpitálem, doctórem, non vinolentum, non percuſſórem, ſed modeſtum; non litigióſum, non cúpidum, ſed ſuæ dómui bene præpóſitum, fílios habentem ſúbditos cum omni caſtitáte. Si quis autem dómui ſuæ præeſſe neſcit, quómodò Eccléſiæ Dei diligéntiam habébit Non neóphytum, ne in ſupérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Oportet autem illum & teſtimónium habére bonum ab iis qui foris ſunt; ut non in oppróbrium íncidat, & in láqueum diáboli.

Lectio ij.

De Epiſtola ad Titum. *C.* 1.

OPortet enim Epíſcopum ſine crímine eſſe, ſicut Dei diſpenſatórem: non ſuperbum, non iracundum, non vinolentum, non percuſsórē, non turpis lucri cúpidum; ſed hoſpitálem, benignum, ſóbrium, juſtum, ſanctum, continentem, amplectentem eum qui ſecundùm doctrínam eſt, fidélem ſermónem; ut potens ſit exhortári in doctrína ſana, & eos qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobedientes, vanilóqui, & ſeductóres, máximè qui de circumciſióne ſunt, quos oportet redárgui; qui univerſas domos ſubvertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucri grátiâ.

Lectio iij. Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent ſanam doctrínam. Senes, ut ſóbrii ſint, pudíci, prudentes, ſani in fide, in dilectióne, in patiéntia. Anus ſímiliter, in hábitu ſancto,

non criminatríces, non multo vino ſervientes, bene docentes, ut prudéntiam dóceant adoleſcéntulas, ut viros ſuos ament, filios ſuos díligant; prudentes, caſtas, ſóbrias, domûs curam habentes, benignas, ſúbditas viris ſuis, ut non blaſphemétur verbum Dei. Júvenes ſímiliter hortáre, ut sóbrii ſint. In ómnibus teipſum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehensíbile; ut is qui ex adverſo eſt, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo S. Jóannis Chryſóſt. *Hom. 30. in Epiſt. 1. ad Tim.*

SI quis Epiſcopátum áppetit, non principátûs ac dominatiónis faſtu, ſed pro cura regíminis & caritátis affectu, non ímprobo; bonum quippe desíderat opus. Quippe & Móyſes eamdem rem appetiviſſe cognóſcitur. Verùm ille hujúſmodi poténtiam ambitumque dominandi nequáquam quæsívit, ſed eam rem ita cupívit, ut nec contuméliam audíre refúgeret, cùm illi dicerétur: Quis te conſtítuit príncipem & júdicem ſuper nos? Si quis ígitur ita desíderat, desíderat benè. Epiſcopátus enim ex eo dicitur, quòd omnes inſpíciat cunctaque ſpeculétur. Oportet ígitur Epíſcopum irreprehensíbilem eſſe. Hoc único verbo genus omne virtútum expreſſit. Itaque qui ſibi vel levis culpæ conſcius eſt, malè profectò facit eam rem áppetens, quâ indignum ſe per ópera facit. Non enim decet hujúſmodi régere, ſed pótiùs regi. Eum quippe qui regendos álios ſúſcipit, tantâ decet glóriâ virtútis excéllere, ut inſtar ſolis, céteros véluti ſtellárum ignículos in ſuo fulgóre obſcúret. Debet hujúſmodi vitam habére immaculátam atque compóſitam; ut omnes in illum & in ejus vitam, véluti in exemplum áliquod excellens, intueantur.

Lectio v.

OPortet Epíſcopum vigilantem eſſe, hoc eſt, clariſſimâ mentis ácie prǽditum, innumeroſque habentem omni ex parte óculos, quibus acutiſſimè cuncta proſpíciat. Sunt quippe plura quæ íncidant, & mentis hébetent áciem, putà concupiſcéntiæ deſidéria, curæ quotidiánæ, rerumque perturbátio; & plúrima id genus úndique ímminent. Vigilantem ígitur eſſe neceſſe eſt eum, qui non tantùm ſuî curam habet, verùm étiam reliquórum. Decet eſſe pervígilem eum qui ejúſmodi

eſt, ac ſpíritu vívere, & affectûs ſui flammam opéribus ipſis oſténdere, ſollicitúdine atque indúſtriá præcéllere; ut die noctuque exércitum & caſtra perluſtret, labóret, & ſui officii munus diligentiſſimè ímpleat, atque ómnium curam & ſollicitúdinem gerat. Pudícum, addit, ornátum, & hoſpitalitátis amatórem. Iſta & in ſúbditis plerumquè vídeas. Verùm quóniã oportet eum & ea quæ ſunt rectóris habére, idcircò ſubjunxit: Aptum ad docendum. Hoc quippe à ſúbditis nequáquam exígitur: céterùm illi ante ómnia adeſſe debet, qui hujuſmodi ſuſcépit officium.

Lectio vj.

IDcircò nos elégit Deus, ut ſimus quaſi luminária, ut véluti fermentum evadámus, ut magiſtri ceterórum efficiámur, ut véluti Angeli cum homínibus verſémur in terris, ut tanquam viri cum infántibus & púeris, quaſi ſpirituáles cum animálibus, ut ex contubérnio noſtro ingéntia lucra conquírant, ut ſémina ſimus, ut fructum lætíſſimum afferámus. Non opus eſſet verbis, ſi hunc in modum vita noſtra ſanctitátis luce fulgéret. Nihil magiſtris opus eſſet, ſi virtútis probos actus præferrémus. Nemo profectò Gentílis eſſet, ſi ipſi, ut oportet, Chriſtiáni eſſe curarémus, ſi Dei mónitis ac ſcitis obtemperarémus. ſi injúrias perpeſſi vicem non referrémus, ſi maledictis laceſſiti benedicerémus, ſi pro malis bona redderémus. Nemo eſſet ita fera béllua, ut non ſtatim ad cultum veræ religiónis accúrreret, ſi vidéret hæc ab ómnibus fieri. Atque ut dicas ita eſſe, unus Paulus qui talis fuit, tot pópulos attraxit ad Dei notítiam. Si omnes eſſémus hujúſmodi, quot terrárum orbes & ipſi attráhere poſſémus?

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum *Cap.* 24.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vigiláte, quia neſcítis quâ horâ Dominus veſter ventúrus ſit. Et réliqua.

Homília ſancti Fulgéntii Epíſcopi.

Serm. 1. *de Diſpenſatione Domini.*

DOmínicus ſermo quem debémus omnes, non ſolùm ſtudióſè, verùm étiãm ſapienter audíre, cui nos oportet humíliter ac delectabíliter obedíre, moderatiónis ſuæ tenens ubíque tempériem, ut nec óvibus deſint pábula, nec paſtóribus alimenta; quædam ſpeciáliter ſolis præcipit nobis, quædam verò generá-

liter & nobis & vobis. Nobis namque (id eſt, ſervis, quos Pater ille famílias, rerum ómnium Dóminus, ad hoc in ſua magna domo conſtítuit, ut pópulo ejus verbum grátiæ miniſtrémus) ſpeciáliter adjúngitur ſanctæ prædicatiónis officium; generáliter verò & nobis & vobis ſalutáris indícitur obſervántia mandatórum.

Lectio viij.

SErvórum ígitur, quos pópulo ſuo præpóſuit Dóminus, ſpeciáliter volens officium demonſtráre, ait: Quis putas eſt fidélis diſpensátor & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam, ut det illis in témpore trítici menſúram? Beátus ille ſervus, quem, cùm vénerit Dóminus, invénerit ita faciéntem. Quis eſt iſte Dóminus, fratres? Chriſtus ſine dúbio, qui ſuis diſcípulis ait: Vos vocatis me, Magiſter & Dómine; & benè dícitis; ſum étenim. Quæ eſt étiam hujus Dómini família? Nimírùm illa eſt, quam ipſe Dóminus de manu inimíci redémit, & ſuo domínio mancipávit. Hæc autem família ſancta eſt Eccléſia cathólica, quæ per orbem terræ copióſâ fertilitáte diffúnditur, & redemptam ſe pretióſo ſui Dómini ſánguine gloriátur.

Lectio ix. de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ TEMPORE PASCHALI, *Lectio j.* De Epiſtola prima beati Pauli.... Fidélis ſermo. *ut ſuprà*, lix.

Lectio ij. Sermo ſancti Joánnis Chrysóſtomi...... Si quis Epiſcopatum.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ, ut ſuprà.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Ex libro S. Gregórii Papæ, de Cura paſtorálі.

Part. 1. *Cap.* 9 *&* 10.

CUm curam pópuli eléctus Præſul ſúſcipit, quaſi ad ægrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus córpore paſſiónes vivunt, quâ præſumptióne percuſſum medéri próperat, qui in fácie vulnus portat? Ille ígitur modis ómnibus debet ad exemplum bene vivendi pértrahi, qui cunctis carnis paſſiónibus móriens jam ſpiritaliter vivit, qui próſpera mundi poſtpóſuit, qui nulla adverſa pertiméſcit, qui ſola interna desíderat. Cujus intentióni bene cóngruens, nec omnínò per imbecillitatem corpus, nec

valde per contumáciam repugnat ſpíritus. Qui ad aliéna cupienda non dúcitur, ſed própria largítur. Qui per pietátis víſcera cítiùs ad ignoſcendum fléctitur, ſed nunquam pluſquàm déceat ignoſcens, ab arce rectitúdinis inclinátur.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Tract. de Offic. Epiſc. ad Henric. Senon.

IN ómnibus actis vel dictis ſuis nihil ſuum quærat Epíſcopus, ſed tantùm aut Dei honórem, aut ſalútem proximórum, aut utrumque. Hoc enim agens implébit, non ſolùm Pontíficis offícium, ſed & etymológiam nóminis; pontem útique ſeipſum fáciens inter Deum & próximum. Pertingit pons iſte uſque ad Deum eâ fidúciâ, quâ non ſuam, ſed illíus glóriam quærit. Pertingit uſque ad próximum illâ pietáte, quá & ipſi, non ſibi, prodeſſe desíderat. Offert Deo bonus mediátor preces & vota populórum, reportans illis à Deo benedictiónem & grátiam. Súpplicat majeſtáti pro excéſſibus delinquéntium, víndicat in peccantes injúriam Dei. Ingrátis impróperat benefícia pietátis, contemnéntibus poténtiæ ſeveritátem insínuat; utriſque tamen nihilóminùs placáre ſtudet indignantis furórem, nunc quidem hóminum obtendens infirmitátem, nunc divínæ magnitúdinem pietátis. Dénique ſive excédat Deo, ſive ſóbrius ſit nobis, aut Deo ſemper, quantùm in ipſo eſt, placére geſtit, aut præſtáre nobis, non quod ſibi omnínò útile eſt quærens, ſed quod multis.

Lectio iij.

FIdélis Póntifex, qui bona quælibet per manus ſuas tranſeúntia, ſive divína benefícia ad hómines, ſive hóminum vota ad Deum, columbíno íntuens óculo, nihil ſibi retentat ex ómnibus. Nec pópuli requírit datum, ſed lucrum; nec Dei glóriam uſúrpat ſibi. Acceptum talentum non ligat in ſudário, ſed partítur nummuláriis, à quibus & uſúras récipit, non ſibi, ſed Dómino. Non habet fóveam ut vulpes, non tanquam vólucres nidum, non lóculos quómodò Judas, non

dénique, ſicut nec María, locum in diverſório. Imitátur profectò illum qui non habébat ubi reclinaret caput, factus in præſentiárum tanquam vas pérditum; quandoquè procul dúbio futúrum vas in honórem, & non in contuméliam. Dénique perdit ánimam ſuam in hoc mundo, ut in vitam ætérnam cuſtódiat eam. Hoc tanto puritátis íntimæ bono gloriári non poteſt veráciter, niſi qui extrínſecas glorìolas perfectè reſpúerit. Nec enim purè valet Dei vel próximi quærere lucra, qui própria non contémpſerit.

DIE FESTO
PRO DOCTORIBUS.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Libro Eccleſiáſtici.

Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret ſápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conſervábit, & in verſútias parabolárum ſimul introíbit. Occulta proverbiórum exquíret, & in abſcónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum miniſtrábit, & in conſpectu præſidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránſiet; bona enim & mala in homínibus tentábit.

Lectio ij.

COr ſuum tradet ad vigilandum dilúculo ad Dóminum qui fecit illum, & in conſpectu Altíſſimi deprecábitur. Apériet os ſuum in oratióne, & pro delictis ſuis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intelligéntiæ replébit illum, & ipſe tanquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ: & in oratióne confitébitur Dómino: & ipſe díriget conſílium ejus & diſciplínam, & in abſcónditis ſuis conſiliábitur.

Lectio iij.

IPſe palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtamenti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſéculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléſia.

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, contra Julianum.

Lib. 2. Cap. 10.

SAnctos & in ſancta Eccléſia illuſtres Antíſtites Dei, non Platónicis, & Ariſtotélicis, & Zenónicis, aliiſque hujuſcémodi, vel Græcis, vel Latínis, quanquam & iſtis áliquos eórum, verùm omnes ſacris lítteris erudítos, nominátim, ſicut oportébat, expreſſi; eorumque ſenténtias, quantùm ſufficere videbátur, ſine ulla éditas ambiguitáte digeſſi; ut in eis tímeas non ipſos, ſed illum qui ſibi eos utília vaſa formávit, & ſancta templa conſtruxit: qui tunc de iſta cauſâ judicavérunt, quando eos nemo poteſt dícere pérperàm cuíquam vel adversári, vel favére potuiſſe. Nullas nobiſcum vel vobiſcum amicítias attendérunt, vel inimicítias exercuérunt: neque nobis, neque vobis iráti ſunt; neque nos, neque vos miſeráti ſunt. Quod invenérunt in Eccléſia, tenuérunt: quod didicérunt, docuérunt: quod à Pátribus accepérunt, hoc fíliis tradidérunt.

Lectio v.

Longè poſt præced.

ISti Epíſcopi ſunt, docti, graves, ſancti, veritátis acérrimi defenſóres adversùs gárrulas vanitátes: in quorum ratióne, eruditióne, libertáte, quæ tria bona júdici tribuiſti, non potes inveníre quod ſpernas. Si Epiſcopális Synodus ex toto orbe congregarétur, mirum ſi tales poſſent illic fácilè tot ſedére, quia nec iſti uno témpore fuérunt: ſed fidéles, & multis excellentióres paucos diſpenſatóres ſuos Deus per diverſas ætátes témporum, locorumque diſtántias, ſicut ei placet atque expedíre júdicat, ipſe diſpenſat. Hos ítaque de áliis atque áliis tempóribus atque regiónibus ab Oriente & Occidente congregátos vides, non in locum quò navigáre cogantur hómines, ſed in librum qui navigáre poſſit ad hómines.

Lectio vj.

QUantò tibi eſſent iſti júdices optabilióres, ſi tenéres cathólicam fidem; tantò tibi ſunt terribilióres, quia oppugnas cathólicam fidem, quam in lacte ſuxérunt, quam in cibo ſumpſérunt, cujus lac & cibum parvis magniſque miniſtravérunt, quam contra inimícos, étiam vos tunc nondum natos, unde nunc refellámini, apertíſſimè ac fortíſſimè defendérunt. Tálibus poſt Apóſtolos ſancta Eccléſia planta-

tóribus, rigatóribus, ædificatóribus, paſtóribus, nutritóribus crevit. Ideò profanas voces veſtræ novitátis expávit; & cauta ac ſóbria, ex admonitióne Apoſtólicâ, ne ſicut ſerpens Evam ſeduxit aſtútiâ ſuâ, ſic & mens ejus corrumperétur à caſtitáte quæ eſt in Chriſto; cathólicæ fídei virginitáte, insídias veſtri dógmatis ſurrepentis exhórruit, & tanquam caput cólubri calcávit, obtrívit, abjécit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ: quod ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epiſcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in Monte. Cap. 6.

OStendit Dóminus fátuos eſſe judicandos, qui temporálium bonórum vel cópiam ſectantes, vel inópiam metuentes, amittunt ætérna, quæ nec dari poſſunt ab homínibus, nec auferri. Itaque ſi ſal infatuátum fúerit, in quo ſaliétur? Id eſt, ſi vos per quos condiendi ſunt quodámmodò pópuli, metu perſecutiónum temporálium amiſéritis regna cœlórum; qui erunt hómines per quos a vobis error auferátur, cùm vos elégerit Deus per quos errórem áuferat ceterórum?

Lectio viij.

ERgo ad níhilum valet ſal infatuátum, niſi ut mittátur foràs, & calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur perſecutiónem, ſed qui perſecutiónem timendo infatuátur. Calcári enim non poteſt niſi inférior: ſed inférior non eſt, qui, quamvis córpore multa in terra ſuſtíneat, corde tamen fixus in cœlo eſt.

Lectio ix. de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ Tempore Paschali, *Lectio j.* De libro Eccleſiaſtici.... Sapiéntia ómnium. *ut ſuprà.*

Lectio. ij. Ex libro ſancti Auguſtíni Epiſcopi.... Sanctos & in ſancta. *ut ſuprà.*

Lecio iij. erit de Homilia in Evangelium, ut ſuprà.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Ex Commonitório primo ſancti Vincéntii Lirinenſis, Preſbyteri. *Cap.* 27.

O Timóthee, depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes. Quis eſt hódiè Timótheus, niſi vel generáliter univerſa Eccléſia, vel ſpeciáliter totum corpus Præpoſitórum, qui íntegram divíni cultûs ſciéntiam vel habére ipſi debent, vel áliis infúndere? Quid eſt, Depóſitum cuſtódi? Cuſtódi, inquit, propter fures, propter inimícos? ne, dormiéntibus homínibus, ſuperſéminent zizánia ſuper illud trítici bonum ſemen quod ſemináverat Fílius hóminis in agro ſuo. Depóſitum, inquit, cuſtódi. Quid eſt, Depóſitum? Id eſt, quod tibi créditum eſt, non quod à te inventum: quod accepiſti, non quod excogitaſti: rem non ingénii, ſed doctrínæ, non uſurpatiónis privátæ, ſed públicæ traditiónis: rem ad te perductam, non à te prolátam: in qua non auctor debes eſſe, ſed cuſtos; non inſtitútor, ſed ſectátor; non ducens, ſed ſequens. Depóſitum, inquit, cuſtódi. Cathólicæ fídei taléntum, inviolátum, illibátum conſerva. Quod tibi créditum eſt, hoc penès te máneat, hoc à te tradátur. Aurũ accepiſti, aurum redde: nolo mihi pro áliis ália ſubjícias.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Ex Commonitório primo ſancti Vincéntii Lirinenſis, Preſbyteri. *C.* 1 & 2.

SI quis vellet exurgéntium hæreticórum fraudes deprehéndere, laqueoſque vitáre, & in fide ſana ſanus atque ínteger permanére, dúplici modo muníre fidem ſuam, Dómino adjuvante, debéret; primùm ſcílicet divínæ legis auctoritáte, tum deinde Eccléſiæ Cathólicæ traditióne. Hîc fórſitan requírat áliquis: Cùm ſit perfectus Scripturárum canon, ſibique ad ómnia ſatìs ſuperque ſufficiat, quid opus eſt ut ei Eccleſiáſticæ intelligéntiæ jungátur auctóritas? Quia vidélicet Scriptúram ſacram pro ipſa ſuî altitúdine non uno eodemque ſenſu univer-

ſi accípiunt; ſed ejuſdem elóquia áliter álius atque alius intèrpretátur: idcircò multùm neceſſe eſt propter tantos tam várii erróris anfractus, ut Prophéticæ & Apoſtólicæ interpretatiónis línea ſecundùm Eccleſiáſtici & Cathólici ſensûs normam dirigátur.

Lectio iij. Cap. 3 & 4.

IN ipſa Cathólica Eccléſia magnópere curandum eſt, ut id teneámus, quod ubique, quod ſemper, quod ab ómnibus créditum eſt: hoc eſt étenim verè propriéque cathólicum, quod ipſa vis nóminis, ratioque declárat; quæ ómnia ferè universáliter comprehendit. Sed hoc ita demùm fiat, ſi ſequámur univerſitátem, antiquitátem, conſenſiónem. Sequémur autem univerſitátem hoc modo; ſi hanc unam fidem veram eſſe fateámur, quam tota per orbem terrárum confitétur Eccléſia. Antiquitátem verò ita; ſi ab iis ſénſibus nullátenùs recedámus, quos ſanctos majóres ac Patres noſtros celebraſſe manifeſtum eſt. Conſenſiónem quoque ítidem; ſi in ipſa vetuſtáte, ómnium, vel certè penè ómnium Sacerdótum páriter & Magiſtrórum definitiónes ſententiaſque ſectémur. Quid ígitur tunc fáciet Chriſtiánus cathólicus, ſi ſe áliqua Eccléſiæ partícula ab universális fídei communióne præcíderit? Quid útique, niſi ut peſtífero corruptoque membro ſanitátem univerſi córporis antepónat?

D I E F E S T O
PRO ABBATIBUS, MONACHIS
ET SOLITARIIS.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippenſes. *C.* 3.

FRatres; Quæ mihi fúerunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta. Verúmtamen exíſtimo ómnia detrimentum eſſe, propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei, propter quem ómnia detrimentum feci, & árbitror ut ſtércora, ut Chriſtum lucrifáciam, & invéniar in illo, non habens meam juſtítiam quæ ex lege eſt, ſed illam quæ ex fide eſt Chriſti Jeſu: quæ ex Deo eſt juſtítia in fide ad cognoſcendum illum, & virtútem reſurrectiónis ejus, & ſocietátem paſſiónum illíus; configuratus

morti ejus, ſi quo modo occurram ad reſurrectiónem quæ eſt ex mórtuis, non quòd jam accéperim, aut jam perfectus ſim: ſequor autem, ſi quo modo comprehendam, in quo & comprehenſus ſum à Chriſto Jeſu.

Lectio ij.

FRatres, ego me non árbitror comprehendiſſe. Unum autem, quæ quidem retrò ſunt obliviſcens, ad ea verò quæ ſunt prióra extendens meipſum, ad deſtinátum pérſequor, ad brávium ſupernæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu. Quicumque ergo perfecti ſumus, hoc ſentiámus: & ſi quid áliter ſapitis, & hoc vobis Deus revelábit. Verúmtamen ad quod pervénimus, ut idem ſapiámus, & in eadem permaneámus régula.

Lectio iij.

IMitatóres meî eſtóte, fratres; & obſerváte eos qui ita ámbulant, ſicut habétis formam noſtram. Multi enim ámbulant, quos ſæpè dicébam vobis (nunc autem & flens dico) inimícos crucis Chriſti, quorum finis intéritus, quorum Deus venter eſt, & glória in confuſióne ipſórum, qui terréna ſápiunt. Noſtra autem conversátio in cœlis eſt.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Jóannis Chryſóſtomi.

Homil. 69. in Matth.

IN mentem véniat memória Sanctórum, qui cilício induuntur, erémum hábitant, qui nunquam oblátas púrpuras acceptárent; ſed quemádmodùm rex, ſi quis pannóſa indumenta páuperis induenda offerret, abominarétur atque repélleret, non áliter illi régiam púrpuram contemnunt. Hæc illis inſtitúta ciliciórum uſu confirmáta ſunt; unde régibus ipſis excellentióres ſunt atque præſtantióres. Nam ſi poſſes mentis eórum atque ánimi jánuas reſeráre, & nudas cogitatiónes eórum, & omnem interiórem ornátum conſpícere, fulgóre percuſſus in terram concíderes; nec illárum véſtium ſplendórem, nec conſciéntiæ lucem perferre poſſes.

Lectio v.

NIhil ergo in tabernáculis eórum triſte inveniétis; ſed tanquam in cœlo tugúria fabricáti, ſic longè à ſéculi perturbatiónibus hábitant, adversùs diábolum militantes, & cum lætítia eum expugnantes. Idcircò enim in ſolitúdine domicílium conſtituérunt, civitátibus & célebri habita-

tióne hóminum omnínò relíctâ; quóniam qui bellum gerit, non poteſt domi ſedére; ſed neceſſe eſt, quaſi ſúbitò migratúrus, præparáto in diem domicílio hábitet. Quis unquam in exércitu domûs fundamenta jecit? Quis ædes ædíficat, cùm inde paulò poſt diſceſsúrus ſit? Quis in caſtris agri júgera emit? Nullus certè. In pátria hæc, non in caſtris, facienda ſunt.

Lectio vj.

HÆc tibi à me ſimíliter dicuntur. Cùm in ſuprémam civitátem pervéneris, tunc iſta fácito: imò verò nullo tibi labóre opus ibi eſt, cùm univerſa hæc à Rege tibi præparáta ſint. Hîc igitur ſatis eſt nobis foſſam fácere, vallum fígere: ædificiórum conſtructióne opus non eſt. Chriſtiános adversùs diábolum pugnantes; captívos à mánibus ejus rapientes; ómnibus temporálibus neglectis, vívere oportet. Cur ítaque magníficas ædes ſtruis, ô homo? An ut te ipſum magis víncias? Cur theſaurum óbruis? Ut diábolum adversùs ánimam tuam invítes? Cur mœnia condis? An ad cárceres tibi conſtruendos? Quòd ſi hæc tibi difficília neglectu videantur, ad tabernácula Monachórum proficiſcámur, ut reipsâ fácilè iſta contemni poſſe perdiſcas. Tugúria ſibi conſtituunt; quæ ſi relínquere oportébit, ita fácilè fáciunt, ſicut mílites caſtra.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Cap. 10.

IN illo témpore; Cœpit Petrus dícere ad Jeſum: Ecce nos dimíſimus ómnia, & ſecúti ſumus te. Et réliqua.

Homília ſancti Paulíni Epíſcopi.

Epiſt. 24. ad Sulpit. Sever. aliàs. 2. §. 5, 6.

BOna quæ nobiſcum non inculerámus in hunc mundum, nec poterámus efferre, quaſi mutuáta reddídimus; nec ut cutem à carne diſtráximus, ſed ut veſtem à córpore depoſúimus. Nunc opus eſt, ut quæ verè noſtra ſunt, dependámus Deo, hoc eſt, cor & ánimam, & córpora noſtra exhibentes in hóſtiam vivam, ut ſcriptum eſt, Dómino; noſque ipſos ædificantes ei in templum ſanctum, in ipſo lápide angulári, qui nobis ſanctificatiónis noſtræ fórmulam in ſemetipſo dedit, & ait: Sancti eſtóte, quóniam ego ſanctus ſum. Quæ ígitur nobis grátia, ſi in alièno tantùm fidéles fuérimus, niſi de próprio ſerviámus,

id eſt, de líbero voluntátis arbítrio, ex toto corde noſtro, ex totis ánimæ noſtræ, ut ſcriptum eſt, víribus diligentes Deum?

Lectio viij. §. 7, 8.

QUamobrem temporálium quæ in hoc ſǽculo habentur bonórum relíctio, ſive diſtráctio; non decurſus ſtádii, ſed ingreſſus; nec ut meta, ſed ut jánua eſt. Non enim athléta túm vincit, cùm exúitur; qui ídeò nudátur, ut incípiat dimicáre, cùm legítimè certáverit, coronandus. Et natátor amnem interpóſitum ſuperatúrus, exúitur; nec tamen hoc tanto apparátu quòd ſe deſpoliáverit, tranſnatábit, niſi totíus córporis niſu torrentis ímpetum ſcindat, & labórem natatiónis exháuriat. Vídeo & in Jacob hujus expeditiónis órdinem proluſiſſe; cùm illum lego, poſteáquàm, torrente tranſmiſſo, præmiſſis curárum ſuárum onéribus, id eſt, facultátum & neceſſitúdinum impedimentis, ſolus in tabernáculi loco remánſerat, Deo colluctátum.

Lectio ix. de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ TEMPORE PASCHALI, *Lect. j.* De Epíſtola beáti Pauli..... Fratres; Quæ mihi fuérunt lucra. *ut ſuprà.*

Lectio ij. Sermo ſancti Jóannis Chrysóſtomi...... In mentem véniat.

Lectio iij. erit de Homilia in Evangelium ut ſuprà.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Ex Libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de móribus Eccléſiæ Cathólicæ. *C.* 31.

QUis neſcit ſummæ continéntiæ hóminum Chriſtianórum multitúdinem per totum orbem in dies magìs magìſque diffundi? Nihil de iis dicam qui ſecretíſſimi pénitùs ab omni hóminum conſpectu, pane ſolo qui eis per certa intervalla témporum affertur, & aquâ contenti deſertíſſimas terras íncolunt, perfruentes collóquio Dei, cui puris méntibus inhæſérunt; & ejus pulchritúdinis contemplatióne beatíſſimi, quæ niſi Sanctórum intellectu pércipi non poteſt. Nihil, inquam, de his loquar; videntur enim nonnulli res humánas pluſquàm oportéret deſeruiſſe, non intelligéntibus quantùm nobis eórum ánimus in oratiónibus proſit, & vita ad exemplum, quorum córpora vidére non sínimur. Sed ſi hoc excédit noſtram tolerán-

tiam, quis non illos mirétur & prædicet, qui, contemptis atque deſertis mundi hujus illécebris, in commúnem vitam, caſtíſſimam, ſanctiſſimamque congregáti ſimul ætátem agunt, viventes in oratiónibus, in lectiónibus, in diſputatiónibus, nullâ ſupérbiâ túmidi, nullâ pervicáciâ turbulenti, nulla invidéntiâ lívidi; ſed modeſti, verecundi, pacáti concordíſſimam vitam agunt & intentíſſimam in Deum, gratíſſimum munus ipſi ófferunt à quo iſta poſſe meruérunt.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Sermo ſancti Basílii Epíſcopi.

De abdic. rerum.

SI tibi in ánimo eſt rápere regnum Dei, violéntiæ te dato, cervíces tuas ſervitútis Chriſti jugo ſubmitte, & ejus loris collum tuum arctè circumquàque cohibéto, premat illud cervícem tuam: labóre illud virtútis attérito, jejunando, vigilando, ipſum te ómnibus ſubjiciendo, taciturnitátem ſervando, Pſalmos aſsíduè decantando, orationibuſque & lácrymis óperam dando, & mánibus laborando, cujuſque modi difficultátes omnes tolerando, ſive illæ ab homínibus, ſive a dæmónibus afferantur. Cave ne quod áliquo modo eláte nimìs de teipſo ſéntias: ne tuum indúcas in ánimum ut de príſtina labórum aſſiduitáte quidquam remittas; ne, ſi in ipſis vitæ fóribus, cùm è mundo nempè migratúrus es, nudus inveniáris virtútibus, à cœleſti regno excludáre.

Lectio iij.

NOn te vel tentet, vel extollat Cleri gradus, ſi quem habére in monaſtério poſſis; humiliéris pótiùs. Animi enim in virtúte progreſſus, in humilitáte progreſſus eſt: contràque in poſtrémis relinqui & inhonorátum eſſe, deque eo dolére, id non aliunde quàm ex elatióne progígnitur. Quantò ergo ad majóres ſacerdótii gradus accédere tibi própiùs contígerit, eò ánimos tuos magìs demitte, térritus exemplo filiórum Aaron. Pietátis enim cognítio, humilitátis & manſuetúdinis cognítio eſt; quando ſe ánimo ſcire ſubmíttere, Chriſtum eſt ſcire imitári. Contrà autem faſtídio & arrogántiâ efferri, & inſoléntiùs ſe gére-

re, eſt diábolo ſímilem ſe fácere. Chriſtum tu imitáre, non adversárium Chriſti: Deum, non adverſárium Dei; Dóminum, non ſervum fugitívum; clementem, non inclementem; humánum, non inhumánum; eos qui ſunt thálami nuptiális, non eos qui tenebrárum.

DIE FESTO
PRO JUSTIS.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *C.* 4.

JUſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis eſt, non diuturna, neque annórum número computáta. Cani autem ſunt ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt dilectus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt. Raptus eſt, ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvertit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus; propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Lectio ij.

POpuli autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcórdiis tália; quóniam grátia Dei & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpectus in electos illíus. Condemnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juventus celérius conſummáta longam vitam injuſti. Vidébunt enim finem ſapientis, & non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, & quare munierit illum Dóminus. Vidébunt, & contemnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt poſt hæc decidentes ſine honóre & in contumélia, inter mórtuos in perpétuum; quóniam diſrumpet illos inflátos ſine voce, & commovébit illos à fundamentis; & uſque ad ſuprémum deſolabuntur.

Lectio iij. Cap. 4 & 5.

ET erunt gementes, & memória illórum peribit. Vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi, & tradúcent illos ex adverſo iniquitátes ipſórum. Tunc ſtabunt juſti in magna conſtán

tia adversùs eos qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Videntes turbabuntur timóre horríbili, & mirabuntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis, dicentes intrà ſe, pœniténtiam agentes, & præ angúſtia ſpíritûs gementes: Hi ſunt quos habúimus aliquando in deríſum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æſtimabámus insániam, & finem illórum ſine honóre. Ecce quómodò computáti ſunt inter filios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt!

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ. *Lib.* 10. *C.* 16.

DEridétur juſti ſimplícitas. Hujus mundi ſapiéntia, eſt cor machinatiónibus tégere, ſenſum verbis veláre; quæ falſa ſunt, vera oſténdere; quæ vera ſunt, falſa demonſtráre. Hæc nimírùm prudéntia uſu à juvénibus ſcitur: hæc à púeris prétio diſcitur: hanc qui ſciunt, céteros deſpiciendo ſupérbiunt: hanc qui néſciunt, ſubjecti & tímidi in áliis mirantur; quia ab eis hæc eadem duplícitas iniquitátis nómine palliáta diligitur, dum mentis pervérſitas urbánitas vocátur. Hæc ſibi obſequéntibus præcipit honórum culmina quærere, adeptâ temporalis glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplíciùs réddere; cùm vires ſuppetunt, nullis reſiſténtibus cédere; cùm virtútis poſſibílitas deeſt, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte ſimuláre.

Lectio v.

AT contrà, ſapiéntia juſtórum eſt nihil per oſtenſiónem fingere, ſenſum verbis aperíre, vera ut ſunt dilígere, falſa devitáre; bona gratìs exhibére, mala libéntiùs toleráre quàm facere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc juſtórum ſimplícitas deridétur; quia ab hujus mundi ſapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocenter ágitur, ab eis procul dúbio ſtultum putátur; & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli ſapiéntiæ fátuum ſonat. Quid namque ſtúltius vidétur mundo, quàm mentem verbis oſténdere, nil cállidâ machinatióne ſimuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, poſſeſſa relinquere, rapienti non reſiſtere, percutienti maxillam álteram præbére?

Lectio vj.

Poſt pauca.

QUæ nimírùm juſti ſimplícitas bréviter ſed ſufficienter exprímitur, cùm prótinùs ſubinfertur: Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum. Sæpè namque contingit, ut electus quiſque qui ad externam felicitátem dúcitur, contínuá hîc adverſitáte deprimátur, non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem oſtendat, nulla ei obſequéntium frequéntia ſúppetat, nulla hunc humánis óculis véſtium pompa compónat. A cunctis verò deſpicábilis cérnitur, & hujus mundi glóriâ indignus æſtimátur; ſed tamen ante occulti Júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis coruſcat. Honorári métuit, déſpici non réfugit: corpus continéntiâ áfflicit, ſolâ in ánimo dilectióne pingueſcit: mentem ſemper ad patiéntiam præparat, & erectus pro juſtítia de perceptis contuméliis exultat: afflictis ex corde compátitur; de bonórum proſperitátibus quaſi de própriis lætátur: ſacri verbi pábula in mente ſollícitus rúminat; & inquiſítus quódlibet éloqui dupliciter, ignórat.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 12.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. *In Evang. Homil.* 13.

DOminus dicit: Sint lumbi veſtri præcincti. Lumbos præcíngimus, cùm carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus eſt mala non ágere, niſi étiam quiſque ſtúdeat & bonis opéribus inſudáre, prótinùs ádditur: Et lucernæ ardentes in mánibus veſtris. Lucernas quippe ardentes in mánibus tenémus, cùm per bona ópera próximis noſtris lucis exempla monſtrámus. De quibus profectò opéribus Dóminus dicit: Lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & gloríficent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt. Duo autem ſunt quæ jubentur, & lumbos reſtríngere, & lucernas tenére; ut & mundítia ſit caſtitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim noſtro unum ſine áltero placére nequáquam poteſt; ſi aut is qui bo-

na agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déſerit; aut is qui caſtitáte præéminet, necdum ſe per bona ópera exercet.

Lectio viij.

NEc cáſtitas ergo magna eſt ſine bono ópere; nec opus bonum eſt áliquod ſine caſtitáte. Sed & ſi utrumque ágitur, reſtat ut quiſquis ille eſt, ſpe ad ſupernam pátriam tendat, & nequáquam ſe à vítiis pro mundi hujus honeſtáte contíneat. Qui, etſi quædam bona aliquando pro honeſtáte ínchoat, in ejus tamen intentióne non debet permanére, nec per bona ópera præſentis mundi glóriam quærere; ſed totam ſpem in redemptóris ſui adventum conſtítuat. Unde & prótinùs ſúbditur: Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum, quando revertátur à núptiis. Ad núptias quippe Dóminus ábiit; quia reſurgens à mórtuis, aſcendens in cœlum, ſupernam ſibi Angelórum multitúdinem novus homo copulávit. Qui tunc revértitur, cùm nobis jam per judícium manifeſtátur.

Lectio ix. de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ TEMPORE PASCHALI, *Lectio j.* De libro Sapiéntiæ. . . . . Juſtus ſi morte. *ut ſuprà.*

Lect. ij. Ex libro Morálium . . . . Deridétur juſti ſimplícitas.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium, ut ſuprà.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

De Epíſtola ſancti Auguſtíni Epíſcopi ad Macedónium.

Epiſt. 55. Cap. 4.

IN hac vita virtus non eſt, niſi dilígere quod diligendum eſt. Id elígere, prudéntia eſt: nullis inde averti moléſtiis, fortitúdo eſt; nullis illécebris, temperántia eſt; nullá ſupérbiâ, juſtítia eſt. Quid autem eligámus quod præcípuè diligámus, niſi quo nihil mélius invénimus? Hoc Deus eſt, cui ſi diligendo áliquid vel præpónimus vel æquámus, nos ipſos dilígere neſcímus. Tantò enim nobis mélius eſt, quantò magis in illum imus, quo nihil mélius eſt. Imus autem, non ambulando, ſed amando. Quem tantò habébimus præſentiórem, quantò eumdem amórem quo in eum téndimus, potuérimus habére puriórem; nec enim locis corporálibus vel exténditur, vel inclúditur. Ad eum ergo qui ubique præſens eſt, & ubi-

que totus, non pédibus ire licet, ſed móribus.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16. in Cap. 12. Job.

JUſti ſimplícitas, & lampas eſſe dícitur, & contempta. Lampas, quia intériùs lucet: & contempta, quia extériùs non lucet. Intùs ardet flammâ caritátis, foris nullâ glóriâ reſplendet decóris. Lucet ergo, & deſpícitur, qui flagrans virtútibus, abjectus æſtimátur. Sed úſquequò lampas iſta contémnitur? Uſquequò deſpicábilis habétur? Numquìd non fulgórem ſuum aliquátenùs ſaltèm éxerit, & nunquam quantâ claritáte cándeat, oſtendit? Oſtendit planè; nam prótinùs ádditur: Paráta ad tempus ſtatútum. Statútum quippe contemptæ lámpadis tempus eſt extrémi judícii prædeſtinátus dies, quo juſtus quiſque qui nunc deſpícitur, quantâ poteſtáte fúlgeat, declarábitur.

Lectio iij.

TUnc enim cum Deo júdices véniunt, qui nunc pro Deo injuſtè judicantur. Tunc eórum lux tantò látiùs émicat, quantò eos nunc manus perſequéntium dúriùs anguſtat. Tunc reprobórum óculis pateſcet quòd cœleſti poteſtáte ſubnixi ſunt, qui terréna ómnia ſponte reliquérunt. Unde electis Véritas dicit: Vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne, cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos ſuper duódecim ſedes, judicantes duódecim tribus Iſrael. Neque enim pluſquàm duódecim júdices illa interni conſeſsûs cúria non habébit: ſed nimírùm duodenário número quántitas univerſitátis exprímitur; quia quiſquis ſtímulo divini amóris excitátus, hîc poſſeſſa relíquerit, illîc procul dúbio culmen judiciáriæ poteſtátis obtinébit.

DIE FESTO
PRO VIRGINIBUS.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Cap. 7.

De Virgínibus præceptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis. Exíſtimo ergo hoc bonum eſſe propter inſtantem neceſſitátem, quóniam bonum eſt hómini ſic eſſe. Alligátus es uxóri? noli quærere ſolutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccaſti : & ſi núpſerit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúſmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve eſt. Réliquum eſt, ut & qui habent uxóres, tanquam non habentes ſint : & qui flent, tanquam non flentes : & qui gaudent, tanquam non gaudentes : & qui emunt, tanquam non poſſidentes : & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur; prǽterit enim figúra hujus mundi.

Lectio ij.

Volo autem vos ſine ſollicitúdine eſſe. Qui ſine uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodò pláceat Deo. Qui autem cum uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodò pláceat uxóri; & divíſus eſt. Et múlier innupta & virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu. Quæ autem nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodò pláceat viro. Porrò hoc ad utilitátem veſtram dico; non ut láqueum vobis injíciam, ſed ad id quod honeſtum eſt, & quod facultátem præbeat ſine impedimento Dóminum obſecrandi.

Lectio iij.

Si quis autem turpem ſe vidéri exíſtimat ſuper vírgine ſua, quòd ſit ſuperadulta, & ita oportet fieri : quod vult fáciat; non peccat, ſi nubat. Nam qui ſtátuit in corde ſuo firmus, non habens neceſſitátem, poteſtátem autem habens ſuæ voluntátis, & hoc judicávit in corde ſuo ſerváre vírginem ſuam, bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, bene fa-

cit; & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta eſt legi, quanto témpore vir ejus vivit. Quòd ſi dormíerit vir ejus, liberáta eſt: cui vult nubat, tantùm in Dómino. Beátior autem erit ſi ſic permánſerit, ſecundùm meum consílium. Puto autem quòd & ego Spíritum Dei hábeam.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris, de hábitu Vírginum. *Paulò poſt init.*

NUnc nobis ad Vírgines ſermo eſt, quarum quò ſublímior glória eſt, major & cura eſt. Flos eſt ille Eccleſiáſtici gérminis, decus atque ornamentum grátiæ ſpiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo reſpondens ad ſanctimóniam Dómini, illúſtrior pórtio gregis Chriſti. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Eccléſiæ matris glorióſa fœcúnditas: quantòque plus copióſa virgínitas número ſuo addit, tantò plus gáudium matris augeſcit.

Lectio v.

AD has lóquimur, has adhortámur affectióne pótiùs quàm poteſtáte: non quòd extrémi & mínimi, & humilitátis noſtræ ádmodùm cónſcii, áliquid ad cenſúram licéntiæ vindicémus; ſed quòd ad ſollicitúdinem magìs cauti, plus de diáboli infeſtatióne timeámus. Neque inánis hæc cáutio eſt, & vana formído, quæ ad ſalútis viam cónſulit, quæ Domínica & vitália præcepta cuſtódit; ut quæ ſe Chriſto dicáverint, & à carnáli concupiſcéntia recedentes, tam carne, quàm mente ſe Deo vóverint, conſumment opus ſuum magno præmio deſtinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, niſi Dómino ſuo, ſtúdeant, à quo & mercédem virginitátis expectant, dicente ipſo: Non omnes cápiunt verbum, ſed illi quibus datum eſt.

Lectio vj.

DEnuò quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus oſténditur, virgínitas prædicátur. Hi ſunt, inquit, qui cum muliéribus ſe non coinquinavérunt; vírgines enim permanſérunt: hi ſunt qui ſequuntur Agnum quòcumque íerit. Neque enim tantùm máſculis continéntiæ grátiam Dóminus repromittit, & féminas prætérit: ſed quóniam fémina viri pórtio eſt, & ex eo ſumpta atque formáta eſt; in Scriptúris ferè ómnibus ad protoplaſtum Deus lóquitur, quia ſunt duo in carne una, & in

máſculo ſimul ſignificátur & fémina. Quòd ſi Chriſtum continéntia ſéquitur, & regno Dei virgínitas deſtinátur; quid eſt illis cum terréno cultu & cum ornamentis, quibus dum homínibus placére géſtiunt, Deum offendunt?

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *C.* 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviàm ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. Homil. 12.

OMnes lámpades habent, ſed omnes óleum non habent; quia plerumque bona in ſe ópera cum electis & réprobi oſtendunt: ſed ſoli ad ſponſum cum óleo véniunt; quia de his quæ foris égerint, intùs glóriam requírunt. Unde per Pſalmiſtam quoque de ſancta Electórum Ecclésia dícitur: Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intùs. Moram autem faciente ſponſo, dormitavérunt omnes & dormiérunt; quia, dum veníre Judex ad extrémum judícium differt, electi & réprobi in mortis ſomno ſopiuntur.

Lectio viij.

Poſt pauca.

DE adventu ſponſi clamor in média nocte fit; quia ſic dies judícii ſurrépit, ut prævidéri non valeat quando venit. Unde ſcriptum eſt: Dies Dómini ſicut fur in nocte, ita véniet. Tunc omnes Vírgines ſurgunt; quia & electi & réprobi à ſomno ſuæ mortis excitantur. Lámpades ornant; quia ſua ſecum ópera númerant, pro quibus ætérnam recípere beatitúdinem expectant. Sed lampades fatuárum Vírginum extinguuntur; quia eárum ópera quæ clara homínibus foris apparuérunt, in adventu Júdicis intùs obſcurantur; & a Deo retributiónem non invéniunt, quia pro eis recepérunt ab homínibus laudes quas amavérunt.

Lectio ix. de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ Tempore Paschali, *Lectio j.* De Epiſtola prima beáti Pauli.... De Virgínibus præceptum. *ut ſuprà.*

Lectio ij. Ex libro ſancti Cypriàni. . . . Nunc nobis ad Vírgines.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium, ut ſuprà.

DOMINICA

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Gregórii Nyſſéni, de ſancta Virginitáte. *Cap.* 13.

VIrginális vita illíus futúri ævi beatitúdinis imágo quædam eſſe vidétur, cùm multa ſigna illórum bonórum áfferat, quæ ex ſpe nobis propóſita & paráta ſunt. Ac veritátem eórum quæ dícimus, perſpícere eſt oratióne examinanda. Primùm enim quidem qui peccáto prorsùs móritur, Deo is porrò vivit, cùm nullum ámpliùs fructum morti páriat, cùmque vitæ hujus quæ ſecundùm carnem tradúcitur, pro víribus ſuis conſummatiónem perfécerit, beátam porrò ſpem atque adventum magni Dei expectat, nec ullum inter ſe Deique adventum per interjectas generatiónes conſtítuit intervallum. Deinde verò quæ in reſurrectióne máximè præcípua bona ſunt, iis étiam in hac vita frúitur. Si enim vita Angelórum símilis poſt reſurrectiónem viris juſtis promíttitur, illud autem Angelórum natúræ próprium eſt, ut à núptiis ſint aliéni, jam promiſſiónis præmia percípiunt quotquot inter ſplendóres Sanctórum fulgent apud nos, nulliſque vitæ ſórdibus, eórum qui córpore carent, natúram puram & converſatiónem imitantur.

Lect. iij. de Hom. in Evangelium Dominicæ occurrentis.

DIE OCTAVA.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica,*

Lectio ij.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de ſancta Virginitáte. *Cap.* 2.

CUm ipſa univerſa Eccléſia virgo ſit deſponsáta uni viro Chriſto, ſicut dicit Apóſtolus, quanto digna ſunt honóre membra ejus, quæ hoc cuſtódiunt étiam in ipſa carne, quod tota cuſtódit in fide, quæ imitátur matrem viri ſui & Dómini ſui? Nam Eccléſia quòque & mater & virgo eſt. Cujus enim integritáti conſúlimus, ſi virgo non eſt? Proindè cùm Eccléſia univerſa ſit ſancta córpore & ſpíritu, nec tamen univerſa ſit córpore virgo, ſed ſpíritu; quantò ſánctior eſt in his membris, ubi virgo eſt & córpore & ſpíritu. Hábeant

conjúgia bonum ſuum. Virginális autem intégritas Angélica pórtio eſt, & in carne corruptíbili incorruptiónis perpétuæ meditátio.

Lectio iij. Cap. 52.

HOc ágite, Vírgines Dei, hoc ágite: ſequímini Agnum quòcumque íerit. Sed priùs ad eum quem ſequámini veníte; & diſcite ab eo quóniam mitis eſt & húmilis corde. Humíliter ad húmilem veníte, ſi amátis; & ne diſcedátis ab illo, ne cadátis. Qui enim timet ab illo diſcédere, rogat & dicit: Non véniat mihi pes ſupérbiæ. Pérgite viam ſublimitátis, pede humilitátis. Ipſe exaltat humíliter ſequentes, quem deſcéndere non píguit ad jacentes. Dona ejus illi ſervanda commíttite; fortitúdinem veſtram ad illum cuſtodíte. De víribus veſtris expertis cavéte, ne, quia ferre áliquid potuiſtis, inflémini; de inexpertis autem oráte, ne ſuprà quàm poteſtis tentémini.

DIE FESTO
PRO SANCTIS MULIERIBUS.

(*In Quadragesima.*)

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis.

Cap. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæſívit lanam & linum, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris, de longè portans panem ſuum. Et de nocte ſurrexit, deditque prædam domésticis ſuis, & cibária ancillis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum: de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accinxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum.

Lectio ij.

GUſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas extendit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ à frigóribus nivis; omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi: byſſus & púrpura indumentum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando ſéderit cum ſenatóribus ter-

ræ. Síndonem fecit, & véndidit; & cíngulum trádidit Chananæo.

Lectio iij.

FOrtitúdo & decor induméntum ejus, & ridébit in die noviſſimo. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt; vir ejus & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias; tu ſupergreſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo; múlier timens Dóminum ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo S. Auguſtíni Epíſcopi. *Lib. de ver. Relig. Cap.* 41.

VIncámus cupiditátis, vel blandítias, vel moléſtias, ſi viri ſumus. Nobis dúcibus & ipſa erit mélior; nec jam cupíditas, ſed temperántia nominábitur. Nam, cùm ipſa ducit, nos autem ſéquimur, cupíditas illa & libido, nos verò temeritas & ſtultítia nuncupámur. Hoc & féminis præcipi poteſt, non maritáli, ſed fraterno jure; quo jure in Chriſto, nec máſculus, nec fémina ſumus. Habent enim & illæ viríle quiddam unde feminéas ſúbjugent voluptátes, unde Chriſto ſérviant, & ímperent cupiditáti.

Lectio v. Ser. 59. *de Div.*

TRes vitæ ſunt in Eccléſia membrórum Chriſti: conjugális, viduális, virginális. Quia ipſæ vitæ, ipſæ pudicítiæ futúræ erant in ſanctis membris Chriſti, omnes iſtæ vitæ tres atteſtátæ ſunt Chriſtum. Prima conjugális. Quando María virgo concipit, Elízabeth uxor Zacharíæ & ipſa concéperat. Hujus Júdicis præcónem ferébat in útero. Venit ad eam ſancta María tanquam ad cognátam ſuam ſalutandam. Exultávit infans in útero Elízabeth. Ille exultávit, illa prophetávit. Habes atteſtantem pudicítiam conjugálem. Ubi viduális? In Anna. Audiſtis quòd eſſet ſancta Prophetiſſa, vídua octoginta & quátuor annórum, quæ ſeptem annis víxerat cum viro ſuo, frequentans templum Dómini, ſérviens in oratiónibus nocte & die. Et ipſa vídua agnóvit Chriſtum: vidit parvum, agnóvit magnum, & ipſa atteſtáta eſt. Habes & in iſta vitam viduálem, in María virginálem.

Lectio vj.

ELigat ſibi quiſque de iſtis tribus quam volúerit.

Qui præter iſtas eſſe voluérit, in membris Chriſti eſſe non diſpónit. Non dicant conjugátæ: Nos ad Chriſtum pertinémus: habuérunt marítos ſanctæ féminæ. Non ſe extollant Vírgines. Quantò magnæ ſunt, humílient ſe in ómnibus: ómnia exempla ſalútis propóſita ſunt ante óculos noſtros. Nemo exórbitet. Si pudicítiam conjugálem quæris, habes Suſannam; ſi viduálem, habes Annam; ſi virginálem, habes Maríam.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *C.* 10.

IN illo témpore; intrávit Jeſus in quoddam caſtellum, & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 1. *Comment. in Luc. n.* 9.

EST nonnunquam in intentióne plus quàm in actióne, aut plus in actióne quàm in intentióne, ut in Evangélio cérnimus inter ſanctam Maríam & Martham fuiſſe diſtántiam. Alia enim verbum audiébat: ália feſtinábat circa miniſtérium. Quæ ſtetit, & ait: Dómine, non eſt tibi curæ quòd derelíquit me ſoror mea ſolam miniſtráre? Dic ergo illi ut me ádjuvet. Et dixit illi Dóminus: Martha, Martha, María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Ergo in áltera intentiónis ſtúdium, in áltera actiónis miniſtérium redundábat. Utrique tamen utriuſque virtútis ſtúdium ſuppetébat; síquidem & Martha, niſi audiſſet verbum, miniſtérium non ſubiiſſet: & María tantùm grátiæ de utriuſque rétulit perfectióne virtútis, ut úngeret pedes Jeſu, & térgeret capillis, & totam domum ſuæ fidei odóre compléret. Ideò ergo utriuſque virtútis plenitúdo quærenda eſt.

Lectio viij. Lib. 7. *n.* 84.

RELigióſa mentis inténtio Dei verbo, ſi cum fide cóngruat, étiam ipſis opéribus antefertur, juxta quod & hîc ſcriptum eſt: María óptimam ſibi partem elégit, quæ non auferétur illi. Studeámus & nos habére quod nemo nobis poſſit auferre; non ut perfunctória, ſed díligens audiéntia deferátur. Solent enim étiam ipsíus ſémina verbi cœleſtis auferri, ſi ſecùs viam ſint ſemináta. Agat te, ſicut Maríam, deſidérium ſapiéntiæ; hoc enim majus, hoc perfectiónis opus; nec miniſtérii cura cognitiónem verbi cœleſtis avertat; nec árguas eos, aut otióſos júdices

quos vídeas ſtudére ſapiéntiæ. Hanc enim ſibi cohabitantem Salomõ ille pacíficus adſcívit.

Lectio nona de Homilia in Evangelium Feriæ.

¶ Tempore Paschali, *Lectio j.* De Parábolis Salomónis.... Mulíerem fortem. *ut ſuprà.*

Lectio ij. Sermo Sancti Auguſtíni.... Vincámus cupiditátis.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium, ut ſuprà.

DOMINICA INTRA OCTAVAM.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de Víduis.

Sub fin.

UT ad grátiam virtútis víduas adhortámur, ita étiam ad eccleſiáſticam diſciplínam féminas provocámus; quia Eccléſia conſtat ex ómnibus. Diverſis virtútibus merces diverſa propóſita eſt: nec áliud reprehénditur, ut áliud prædicétur; ſed ómnia prædicantur, ut quæ melióra ſunt præferantur. Honorábile ígitur conjúgium, ſed honorabílior intégritas: nam & qui matrimónio jungit vírginem ſuam, bene facit; & qui non jungit, mélius facit. Quod ígitur bonum, non vitandum eſt; & quod eſt mélius, eligendum eſt. Itaque non impónitur, ſed præpónitur. Et ídeò bene Apóſtolus dicit: De Virgínibus præceptum Dómini non hábeo, consílium autem do.

Lectio iij. de Homilia in Evangelium Dominicæ.

DIE OCTAVA.

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente.

Lectio ij.

De Epíſtola S. Auguſtíni Epíſcopi ad Probam víduam.

Epiſt. 130. *aliàs* 121. §. 3.

DEbes præ amóre veræ vitæ étiam deſolátam te putáre in hoc ſéculo, in quantálibet ejus felicitáte verſéris. Nam ſicut eſt illa vera vita, in cujus comparatióne útique iſta quæ multùm amátur, quantúmlibet jucunda atque producta ſit, nec vita dicenda eſt: ſic eſt étiam ſolátium verum, ſine quo ſolátio quæcumque ſunt terréna ſolátia, magis in eis deſolátio quàm conſolátio reperítur.

Lectio iij.

DIvítiæ quippe atque faſtígia dignitátum, ceteraque hujúſmodi, quibus ſe felíces eſſe putant mortáles, veræ illíus & felicitátis expertes,

quid ádferunt conſolátiónis, cùm ſit eis indigére, quàm eminére præſtántius; quæ plus excrúciant adepta timóre amiſſiónis, quàm concupíta adeptiónis ardóre? Tálibus bonis non fiunt hómines boni; ſed aliunde boni facti, bene utendo fáciunt ut iſta ſint bona. Non ſunt ergo in iis vera ſolátia, ſed ibi pótiùs, ubi vera vita.

LECTIONES
INTRA OCTAVAM PATRONI,
VEL PATRONÆ.

[*Pro Tempore Paſchali.*]

DIE II.

Lectio ij.

Sermo ſancti Basílii Epíſcopi.

Orat. in 40. Mart.

HI ſunt qui acceptam à Deo noſtram regiónem, quaſi turres quædam contra adverſariórum incurſum muniéntes, refúgium éxhibent. Benefícium hoc, fratres dilectíſſimi, grátiam hanc mínimè ceſſantem à Deo obtinémus. Parátum eſt hîc Chriſtiánis auxílium. Qui áliquâ prémitur angúſtiâ, ad hos cónfugit; qui rursùs lætátur, ad hos recurrit: hic, ut à malis liberétur; ille, ut duret in rebus lætis. Hæc múlier orans pro fíliis audítur, peregrinanti viro réditum incólumem, ægrotanti verò ſalútem implórat & óbtinet.

Lectio iij.

O Sanctum chorum! ô ſacrum órdinem! ô cúneum inexpugnábilem! ô commúnes humáni géneris cuſtódes! óptimi curárum ſócii, precum ac votórum ínvicem ſuffragatóres! legáti apud Deum potentíſſimi! aſtra mundi, flores Eccleſiárum, vos non terra contexit, ſed cœlum excépit. Apertæ ſunt vobis paradíſi portæ, dignum profectò exercítibus Angelórum, Patriarchis, Prophétis & Juſtis ómnibus ſpectáculum.

DIE III.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 1. in C. 2. Epiſt. Joan.

JOannes quid dixit: Si quis peccáverit, advocátum ha-

bémus ad Patrem Jeſum Chriſtum juſtum. Sed dicet áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo & Epiſcopi & Præpóſiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpóſiti commendant ſe pópulo. Nam Apóſtolus dicit plebi: Orantes ſimul & pro nobis. Orat Apóſtolus pro plebe, orat plebs pro Apóſtolo. Orámus pro vobis, fratres; ſed & vos, oráte pro nobis. Invicem pro ſe ómnia membra orent: caput pro ómnibus interpellet.

Lectio iij. Serm. 280.

BEnedixit Dóminus puſillos cum magnis. Non nobis parum videátur quòd ejus córporis membra ſumus, cujus & illi quibus æquiparári non póſſumus. Quia ſi unum membrum pátitur, compatiuntur ómnia membra; ita, cùm glorificátur unum membrum, congaudent ómnia membra. Glória cápiti unde conſúlitur, & ſuperióribus mánibus, & ínfimis pédibus. Sicut ille unus ánimam ſuam pro nobis póſuit, ita & imitáti hunc Mártyres, ánimas ſuas pro frátribus poſuérunt. Fructus labóris ergo illórum étiam nos ſumus. Mirámur eos, miſerantur nos. Gratulámur eis, precantur pro nobis.

DIE IV.

Lectio ij.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

TRia ſunt quæ in feſtivitátibus Sanctórum vigilanter conſideráre debémus: auxílium Sancti, exemplum ejus, confuſiónem noſtram. Auxílium ejus; quia qui potens in terra fuit, poténtior eſt in cœlis ante fáciem Dómini Dei ſui. Si enim, dum hîc víveret, miſertus eſt peccatóribus, & orávit pro eis; nunc tantò ampliùs, quantò veriùs agnoſcit miſérias noſtras, orat pro nobis Patrem: quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, ſed augmentávit; neque enim quia impaſſíbilis omnínò, ídeò & incompaſſíbilis factus eſt.

Lectio iij.

DEbémus étiam atténdere exemplum ejus; quia quámdiu in terris viſus eſt, & cum homínibus conversátus eſt, non declinávit neque ad déxteram, neque ad ſiniſtram; ſed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego ſum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus; & tunc vidébitis quómodò tam verbo quàm exemplo

júxerit inter hómines, quália nobis veſtígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè, juxta Prophétam, ſémita juſti recta eſt; rectus callis juſti ad ambulandum.

D I E V.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

In Vigil. SS. Petri & Pauli.

DIligentióri intúitu, in feſtivitátibus Sanctórum, confuſiónem noſtram inſpiciámus; quia homo ille símilis nobis fuit paſsíbilis, ex eodem luto formátus, ex quo & nos. Quid ergo eſt quòd non ſolùm diffícile, ſed & impoſsíbile crédimus ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt qui præceſſérunt nos, qui tam mirabíliter proceſſérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo & gaudére & confundi debémus: gaudére, quia patrónos præmíſimus; confundi, quia eos imitári non póſſumus.

Lectio iij.

ITa ſemper gáudium noſtrum in hac valle lacrymárum, lacrymárum pane condíri debet; ut ſemper non ſolùm extréma, ſed & prima gáudii luctus óccupet: quia etſi magna eſt gaudiórum matéria, ſed máxima eſt dolórum. Verè nobis rubor confuſiónis ſunt, quos vix audeámus reſpícere, ne dicam, imitári. Orémus ergo eos, ut ipſi propítium nobis reddant amícum ſuum, júdicem noſtrum, qui eſt Deus benedíctus in ſécula. Amen. Tu autem.

D I E V I.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

In Feſto omnium Sanctorum.

Serm. 2. §. 1.

ERit, præſtante Dómino, triplex ſermónis (de Sanctórum felicitáte) utílitas, quátenus ágnita, vel ex parte aliqua, felíci retributióne Sanctórum, abundantióri deinceps ſollicitúdine ipſórum inhærére veſtígiis, ac ferventióri deſidério ad eórum ſuſpiráre conſórtia, propenſióri quoque devotióne eórumdem nos commendáre patrocíniis ſtudeámus. Fidélis quippe ſermo & omni acceptióne dignus; ut quos ſolemni veneratióne proſéquimur, étiam símili converſatióne ſequámur. Quos beatíſſimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem totâ aviditáte currámus: quorum delectámur præcóniis, ſublevémur eórum patrocíniis.

Lectio iij.

Nec ſanè parùm fructuóſa invenítur memória feſtíva Sanctórum, languórem, tepórem, erroremque depellens: cùm eórum interceſſióne juvétur infírmitas noſtra, conſideratióne beatitúdinis excitétur negligéntia noſtra, ignorántia quoque noſtra ipſórum erudiátur exemplis.

DIE VII.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Cæsárii Epíſcopi.

Serm. 230. *in App. apud Aug.*

Quando feſtivitátes cólimus, fratres cariſſimi, diligenter debémus atténdere, & totis víribus laboráre, ut quod viſibíliter cólitur, in nobis inviſibíliter compleátur. Qui nec caſtitátem cuſtódit in córpore, nec puritátem tenet in mente, quóties ſanctæ ſolemnitátes véniunt, in córpore vidétur habére gáudium, in corde non célebrat niſi luctum. Quale enim gáudium poteſt habére, in cujus ánima multis vítiis occupáta magìs diábolus probátur habitáre quàm Chriſtus? Nos verò, fratres cariſſimi, etiamſi nobis áliqua, ut ſolet fieri, peccáta ſubrépunt, quantùm póſſumus, cum Dei adjutório laborémus, jejúniis, vigíliis, oratiónibus, eleemóſynis mundáre ſórdida; ut véniens Dóminus in nobis, nihil invéniat quod óculos ſuæ majeſtátis offendat.

Lectio iij. Serm. 265.

Filios & omnes famílias veſtras admonéte, fratres, ſemper ut caſtè & juſtè ac ſalúbriter vivant: nec ſolùm eos verbis, ſed étiam exemplis ad bona ópera provocáte. Ante ómnia ubicumque fuéritis, ſive in domo, ſive in itínere, ſive in convívio, ſive in conſeſſu, verba túrpia & luxurióſa nolíte ex ore veſtro proferre; ſed magìs vicínos & próximos veſtros júgiter admonéte, ut ſemper quod bonum eſt & honeſtum, loqui ſtúdeant; ne fortè detrahendo, malè loquendo, & in ſanctis feſtivitátibus choros ducendo, cántica luxurióſa & túrpia proferendo, de lingua ſua, unde debúerant Deum laudáre, inde ſibi vúlnera videantur inflígere. Iſti enim infelíces & míſeri hómines, qui balatiónes & ſaltatiónes antè ipſas Baſílicas Sanctórum exercére nec métuunt, nec erubeſcunt, etſi Chriſtiáni ad Eccléſiam vénerint, pagáni de Eccléſia revertuntur; quia iſta conſuetúdo balandi de paganórum obſervatióne remanſit.

CANON.

PRO PATRONIS, *ubi deeſt proprius.*

Ex Concílio Mediolanenſi tértio ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religióſiùs íncolæ uniuscujuſque Paróchiæ Feſtum diem colant illíus Sancti, Sanctæve, cujus patrocínio Parochiális Eccléſia dicáta eſt, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religióſas ejus ſanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm ſempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum ſalútis patrocínium ſuſcépit, preces Deo offert.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ
IN SABBATO.
SIMPLEX.

IN VESPERIS Feriæ ſextæ præcedentis.

Capitulum. Geneſ. 3.

AIt Dóminus Deus ad ſerpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

Hymnus.

DAvídis ſóboles, glória Vírginum,
Chriſti Virgo parens, te póſuit Deus,
Partu Virgíneo quæ malè ſúbdoli
Anguis contéreres caput.

Rebus princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium ſumpſit homo Deus;
Cunctis proſpíciens qui tríbuit cibos,
Paſtus lacte fuit tuo.

Per te, quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur áuctiùs:
Tu clauſas míſeris, heu nimiùm diu!
Cœlórum réſeras fores.

Qui lucis pater eſt, glória ſit Patri;
Cujus Virgo parens, glória Fílio;
Quo fœcunda, tibi, nexus amábilis
Sit par glória, Spíritus.
Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ: ℟. Tu confregiſti cápita dracónis. *Pſ.* 73.

Ad Magnificat. *Ant.* 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. Allelúia. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Suffragia de Cruce, Tempore Paſchali.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio.

Hymnus, Virgo *.infrà, in Officio parvo*, cviij.

AD NOCTURNUM.

Invitat. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. Allelúia. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Pſalm. de Sabbato, notati in Proprio de Temp. ſub ſola Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allel. *Luc.* 1.

℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Pater noſter, &c.

Benedictiones de Sanctis, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones duæ priores de Script. occurrente; è tribus fiunt duæ.

Poſt j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus ſum: * Conſtítuam pactum meum illi in fœdus ſempitérnum. Allelúia, allel. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Conſtítuam. *Geneſ.* 17. *Luc.* 1.

Poſt ij. Lect. ℟. Deus ex ſémine David; * Secundùm promiſſiónem, eduxit Iſrael ſalvatórem Jeſum. Allelúia, allelúia. ℣. Jurá-

vit Dóminus David veritátem : De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm promiſſiónem. *Act.* 13. *Pſ.* 131.

Pro tertia Lectione legitur una è ſequentibus, ſecundùm diverſitatem Menſium.

Dicitur Te Deum.

AD LAUDES.

Pſalmi de Sabbato, ſub ſola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. Allelúia. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

CReávit Dóminus novum ſuper terram : Fémina circúmdabit virum.

Hymnus.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Triſtes orbe procul diſſipat umbras :
O quàm lucídior, nocte ſepultis
Portans ipſa diem, Virgo refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis :
Te ſi terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet olympus!
Inter perpétuos núminis hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine junctum
Ne dediſce genus : noſtra fuiſti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri :
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. à. Beáta quæ credidiſti ; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. Allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui per reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es; præſta, quæſumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

Suffragia de Cruce, Tempore Paſchali.

AD HORAS, Doxologia :

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula. Amen.

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei factus eſt ei ex sémine David ſecundùm carnem. Allel. *Rom.* 1.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. Allelúia. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. Allel. *Matth.* 1.

Capitulum. Iſaiæ 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Allel. allelúia. Deus. ℣. Adjuvábit eám * manè dilúculo: * All. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. All. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſrael, & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos uſque ad tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſrael.

℟. *br.* Homo * Natus eſt in ea. Allelúia, allelúia. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam * Altíſſimus. * Allelúia. Glória Patri. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. Allelúia. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Allelúia, allelúia. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt, * Allelúia. Glória Patri. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſingulis Menſibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Lectio iij.

Ex libro S. Hierónymi Preſbyteri adversùs Joviniánum. *Apol. ad Pammach.*

CHriſtus virgo; mater vírginis; noſtrî virgo

perpétua, mater & virgo. Jeſus enim clauſis ingreſſus eſt óſtiis; & in ſepulcro ejus quod novum & in petra duriſſima fúerat excíſum, nec ántea quis, nec póſteà póſitus eſt. Hortus conclúſus, fons ſignátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxtà Joel, qui írrigat torrentem, vel fúnium, vel ſpinárum; fúnium peccatórum, quibus antè alligabámur; ſpinárum, quæ ſúffocant ſementem patrisfamílias. Hæc eſt porta orientális, ut ait Ezéchiel, ſemper clauſa & lúcida, opériens in ſe, vel ex ſe próferens Sancta Sanctórum, per quam Sol juſtítiæ & Póntifex noſter ſecundùm ordinem Melchiſedech, ingréditur & egréditur. Reſpóndeant mihi quómodò Jeſus ingreſſus eſt clauſis óſtiis, cùm palpandas manus; & latus conſiderandum, & oſſa carnemque monſtráverit, ne véritas córporis phantaſma putarétur; & ego reſpondébo, quómodò ſancta María ſit & mater & virgo.

MENSE MAIO.

Lectio iij.

Ex Epíſtola ſancti Athanáſii Epíſcopi ad Epictétum.

HUmánum natúrá erat quod ex María pródiit, ſecundùm divínas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit cùm idem atque noſtrum extíterit. Soror étenim noſtra eſt María; omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nam poſtquàm a mórtuis ſurrexiſſet, cùm quidam exiſtimárent ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere, ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non dixit, Ut me vidétis carnem & oſſa eſſe; ſed, Habére: ne ipſummet Verbum in res illas transformátum fuiſſe cenſerétur; ſed illas & ante mortem & poſt reſurrectiónem habére crederétur.

OFFICIUM PARVUM
BEATÆ MARIÆ,

Ad devotionem dicendum, niſi recitandum ſit ex conſuetudine, vel ratione fundationis, dicatur modo ſequenti:

Officium Nocturnum & Laudes dicuntur poſt Laudes; Veſperæ, poſt Veſperas diei; Prima, Poſt Primam diei, ante Officium Capituli; Tertia poſt ℣. Benedicamus *Tertiæ; & ſic de cæteris Horis.*

¶ *Tempore Paſchali ſi dicatur Officium Parvum, ſit ut ſequitur addendo ſemel* Allelúia *in fine Invitatorii, & Antiphonarum, & bis* Allelúia *in fine Reſponſoriorum etiam brevium.*

Abſolut. & Benedict. ut notatur pro tempore Paſchali. Non dicitur Te Deum.

Dicitur ad Laudes & Veſp. tantùm Oratio, Deus, qui per. xcij. *non dicuntur Suffrag.*

AD OFFICIUM NOCTUR.

Invitat. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, O quàm gloríficâ, *ut ſuprà* xcj.

In Feſtis B. Mariæ, dicuntur in Nocturnis novem ſequentes Pſalmi, cum Antiph. propriis.

In Officio autem parvo, dicuntur tantùm tres Pſalmi, ſecundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II & V.

Ant. ſola. 1. a. Ave.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum.

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diei erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Pſalmus 44.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentiſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & caſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam; * & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decórem tuum : * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs, * in fimbriis áureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii : * conſtitues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Ant. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam;

℟. Et concupiſcet rex decórem tuum. *Pſ.* 44.

Pater noſter, &c.

Lectiones infrà, poſt III. Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. ſola. 8. c. Ecce.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam filio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & pauperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet filios pauperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrarum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberabit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Exuſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitatem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtitia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Ecce concípies in úte-

ro, & páries filium, & vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus :

℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Pater noſter, &c.

Lectiones, infrà.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. ſola. 2. D. Quod naſcétur.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis : * diligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet; Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt filiæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimìs exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dílígitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum : * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra : * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara,* in cíthara, & voce pſalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ : * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus ; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitate.

Ant. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus : ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Pater noſter, &c.

Abſolutio, 2. Mach. 1.

DEus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras. ℟. Amen.

Benedictiones de Sanctis, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectio j. Iſaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo, domus David, Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo ? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum : Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium ; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. xcj.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium ; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre : ita & nos, cùm eſſémus párvuli, ſub elementis mundi erámus ſervientes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege ; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Deus ex ſemine David. xcj.

Lectio iij. Apoc. 11 & 12.

APertum eſt templū Dei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus: & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et ſignum magnum appáruit iu cœlo: Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

Tu autem.

Non dicitur Te Deum.

Si Laudes non ſequantur, dicitur hîc Oratio, Concéde, *ut infrà ad Sextam, &c.*

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. ſola. 4. A. Benedicta tu.

Pſalmus 66.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, * confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos, Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Pſalmus. 99.

JUbiláte Deo, omnis terra: * ſervíte Dómino in lætitia.

Introíte in conſpectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Zach. 2.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et ſcies quia Dóminus exercítuum * miſit me ad te.

Et poſſidébit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanctificáta; * & éliget adhuc Jerúſalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia conſurrexit de habitáculo ſancto ſuo.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 31.

CReávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus, Nunc auróra. *ut ſuprà*, xcij.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ,

℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. à. Beáta quæ credidiſti; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluiſti; præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Commemoratio de Cruce, Tempore Paſchali.

AD PRIMAM.

Hymnus.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Noſtrî miſertus, pérditi
Mundi redemptor véneris.
Et nos, Dei Virgo parens,

Vultu benigno réſpice:
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalm. Deus, in nómine. 110. Cantáte.... omnis terra. 46. Laudáte Dóminum. 132. *ſub Ant.* 2. D. Fílius Dei factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Iſaiæ 11.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In ætérnum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo, * In ætérnum. Glória. Semen. *Pſ* 88.

℣. Dominábitur à mari uſque ad mare, ℟. Et uſque ad términos orbis terrárum. *Pſ.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, a cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per.

AD TERTIAM.

Hymn. Memento. ciij.

Pſalm. Ad Dóminum. 67. Levávi. 50. Lætátus ſum. 67. *ſub Antiph.* 4. d. De María natus eſt Jeſus, qui vocatur Chriſtus. *Matth.* 1.

Capitulum. Iſaiæ 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo: * Non commovébitur. Glória. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus

℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio.

DEus, qui ſalútis æternæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti, tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℟. Amen.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. *ut ſuprà*, ciij.

Pſalm. Ad te levávi. 85. Niſi quia. 50. Qui confídunt. 85. *ſub Ant.* 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſrael; & egreſ-

ſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos uſque ad tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſrael.

℞. *br.* Homo * Natus eſt in ea. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam * Altíſſimus. * Natus eſt. Glória Patri. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℞. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

Oratio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti noſtræ præsídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. *ut ſuprà*, ciij.

Pſalm. In convertendo. 51. Niſi Dóminus. 86. Beáti omnes. 138. *ſub Ant.* 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℞. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt, * Obviavérunt ſibi. Glória Patri. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℞. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delictis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD VESPERAS

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. ſola. 3. c. In me.

Pſalmus. 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante luciférum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet; * proptéreà exaltábit caput.

Pſalmus 112.

LAudate, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudabile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illîc ſedérunt ſedes in judicio, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii; * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita filii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit de-

ſidérium ſuum ex ipſis ; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum : * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti sátiat te ;

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus ;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas : * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea : * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuũ Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. In me ancillâ ſuâ adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſrael. *Judith* 13.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi : In Jacob inhábita, & in Iſrael hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et ſic in Sion firmáta ſum.

Hymnus.

AVe, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle :
Bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem ;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.

Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.

Vitam præſta puram,
Iter para tutum ;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto ;
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Beátam me dicent omnes generatiónes ; quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente ſanctiſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eumdem.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis.

℣. Deus, in adjutórium meum intende.

Pſalm. Sæpè expugnavérunt. 119. De profundis. 86. Dómine, non eſt. 86. *ſub Ant.* 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſrael. *Judith* 13.

Hymnus. *

VIrgo, Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus homo.
Hinc méritò dicent te ſécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súſcipe, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Glória magna Patri; compar ſit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus.
Amen.

Capitulum. Judith 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis, * Deprecabuntur. Glória. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui

℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther* 15.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum.

PROSA DE BEATA, * *ad devotionem.*

INvioláta, íntegra & caſta es, María:
Quæ es effecta fúlgida cœli porta.
O mater alma Chriſti caríſſima,
Súſcipe pia laudum præcónia.
Noſtra ut pura péctora ſint & córpora,

Te nunc flágitant devóta corda & ora.

Tua per precáta dulcíſona,

Nobis concédas véniam per ſécula.

O benigna! O benigna! O benigna!

Quæ ſola invioláta permanſiſti.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delictis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem.

annuntiábo ; * & cogitábo pro peccáto meo

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus : * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccatum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti : * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundabor : * lavabis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam ; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & impii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries ; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique ; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus : * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta ; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 101.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te,* velóciter exaudi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne álterâ: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundaſti; * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; * tu autem pérmanes.

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſǽculum dirigétur.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio,

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſǽculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem

tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos. Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miſerére nobis.
Fili redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes Sancti Angeli & Archangeli, oráte pro nobis.
Omnes Sancti beatórum Spírituum órdines, oráte.
Sancte Jóannes Baptiſta, or.
Omnes Sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andræa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Jóannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes Sancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte pro.
Omnes Sancti Diſcípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes Sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Line, ora.
Sancte Clete, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Ignáti, ora.
Sancte Irenæe, cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Xyſte, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Alexander, ora.
Sancte Dionyſi, cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Cornéli, ora.

Sancte Cypriáne, ora pro nobis.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Sebaſtiáne, ora.
Sancte Chryſógone, ora.
Sancti Marcelline & Petre, oráte pro nobis.
Sancte Victor, ora.
Sancti Jóannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancte Maurici, cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Bonifáci, cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Livári, ora.
Omnes Sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Clemens, (I. *Metenſ. Epiſc.*) ora.
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hyerónime, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Remígi, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Arnulphe, ora.
Sancte Chrodegange, ora.
Omnes Sancti Præſules noſtri. oráte.
Omnes Sancti Pontífices & Confeſſóres, oráte.
Omnes Sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Joſeph, ora.
Sancte Antóni, ora pro nobis.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Columbane, ora.
Sancte Clodoalde, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Trudo, ora.
Sancte Vincenti à Paulo, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Omnes Sancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes Sancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Martha, ora.
Sancta Thecla, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cecília, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Barbara, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Glodeſindis, ora.
Sancta Waldráda, ora.
Sancta Seréna, ora.
Omnes Sanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius eſto: Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto: Exaudi nos, Dómine.

Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab irâ tuâ, líbera.
A ſubitáneâ & improvísâ morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab irâ, & ódio, & omni malâ voluntáte, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure & tempeſtáte, líb.
A morte perpétua, líbera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per adventum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptiſmum & ſanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem & paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem aſcenſiónem tuam, líbera.
Per adventum Spíritûs ſancti Parácléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus, audi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rog.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut fidem, ſpem, & caritátem nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te rog.
Ut Domnum Apoſtólicum, & omnes Eccleſiáſticos órdines in ſanctâ Religióne conſerváre dignéris, te rog.
Ut Antíſtitem noſtrum & omnes Congregatiónes illi commiſſas in tuo ſancto obſéquio conſerváre dignéris, te rog.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut Regem noſtrum conſerváre dignéris, te rog.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rog.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rog.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te rog.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te rog.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, te rog.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare & con

ſerváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rog.

Ut nos exaudíre dignéris, te.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Chriſte, audi nos. Chriſte, exaudi nos.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, *ſecretò.*

Deinde altâ voce.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Pſalmus 69.

DEus in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubeſcant * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes * qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te, * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum, * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus, es tu, * Dómine, ne moréris.

Glória Patri, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos.

℟. Deus meus ſperantes in te.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℣. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis; ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non ſecundùm peccáta noſtra fácias nobis;

℟. Neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro. ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum; & beátum fáciat eum in terrâ, & non tradat eum in manus inimicórum ejus.

℣. Orémus pro Rege noſtro. ℟. Dómine, ſalvum fac Regem, & exaudi nos in die qua invocavérimus te.

℣. Orémus pro benefactóribus noſtris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen tuum, vitam ætérnam.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, &

lux perpétua lúceat eis.

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.

℣. Orémus pro infirmis, afflictis, captívis & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere; ſúſcipe deprecatiónem noſtram, ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

EXaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

INeffabilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende, ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris; preces pópuli tui ſupplicantis, propítius réſpice, & flagella tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis noſtris merémur, averte.

ECcléſiæ tuæ, quæſumus, Dómine, preces placátus admitte: ut deſtructis adverſitátibus & erróribus univerſis, ſecúrâ tibi ſérviat libertáte.

DEus ómnium fidélium Paſtor & Rector, fámulum tuum *N.* quem Paſtórem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti, propítius réſpice; da ei, quæſumus, verbo & exemplo, quibus præeſt profícere, ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempiternam.

OMnípotens, ſempiterne Deus, miſerére famulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecundùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Ludovícus, Rex noſter, qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre; & ad te, qui via, véritas &

vita es, gratióſus váleat pervenire.

In aliis ditionibus Imperii Germaniæ nominatur ſupremus Princeps.

DEus, à quo ſáncta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, &, hóſtium ſubláta formídine, témpora ſint tuá protectióne tranquilla.

URe igne ſáncti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine: ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio a te ſemper incipiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis: te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiá, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens & miſéricors Dóminus.

℟. Amen.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace.

℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Sancta María, Ora pro eo (*vel* ea.)

Omnes ſancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptiſta, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andræa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Dionyſi, cum Sóciis tuis, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Confeſſóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum, (*vel* eam) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum, (*vel* eam) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum (*vel* eam) Dómine.
Per crucem & paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera eum, (*vel* eam) Dómine.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in angone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur :

PRoficíſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit : In nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt : In nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt. Egrediénti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, ci-

vitátem Dei vivéntis, Jerúſalem cœléſtem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conſcripti ſunt in cœlis. Exurgat Deus, & diſſipentur omnes poteſtátes tenebrárum: fúgiant cuncta ſpirituália nequitiæ in cœléſtibus, & ovem pretióſo Chriſti ſánguine redemptam violáre non audeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt: ovem ſuam te bonus paſtor agnóſcat, atque in electórum ſuórum grege conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens manifeſtiſſimam beátis óculis aſpícias veritátem in ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ), precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, eam in pace ſuſcípias, & in ſinu Abrahæ per manus ſanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnoſce, Dómine Jeſu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu ſancto, conſecrátam ſigno crucis tuæ, nutrítam córpore & ſanguine tuo, & in Eccléſiæ tuæ ſinu verbo veritátis inſtructam. Ne péreat prétium quod pro ejus ætérnâ redemptióne perſolviſti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: ſed meménto miſeratiónum tuárum & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te ſperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem ſuum una cum Patre & Spíritu ſancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Pſ. 3. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 3.

Kyrie eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum me fac, Deus, ℟. Quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam. *Pſ.* 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infigar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum; ℟. Neque

úrgeat ſuper me púteus os ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi : ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me & confundantur ; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præſépio naſci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut Agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affígi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbíſſimos dolóres expiráre : quæſumus, ut per has ſanctíſſimas pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris fámulum tuum *N.* (famulam tuam *N.*) à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixum ; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas, Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.
(Ex Matth. Marc. Luc.)

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Jóannem ſecum ; & cœpit pavére, & tædére, contriſtári, & mœſtus eſſe. Tunc ait illis : Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem ; ſuſtinéte hîc, & vigiláte mecum. Et progreſſus paſillùm, pôſitis génibus, orábat, dicens : Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me ; verúmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit ſuper terram in fáciem ſuam, orans ; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, ſi fieri poſſet, transíret ab eo hora. Et dixit : Abba, Pater, ſi poſsíbile eſt, tránſeat à me calix iſte : ómnia tibi poſſibília ſunt, transfer cálicem hunc à me ; ſed non quod ego volo, ſed quod tu. Et factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram.

Pſ. 69. Deus, in adjutórium meum, *ut ſuprà.* 10.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam : ℟. Intende mihi, & exaudi me. *Pſ.* 54.

℣. Cor meum conturbátum eſt in me : ℟. Et formído mortis cécidit ſuper me. *Pſ.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt ſuper me, ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Pſ.* 54.

℣. Ego autem in te ſperá-

vi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ. *Pſ.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; ℟. Nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum. *Pſ.* 12.

℣. Cuſtódi ánimam meã, & érue me: ℟. Non erubeſcam; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ triſtítiam uſque ad mortem, & per agóniam quam, inſtante paſſióne, pertuliſti, quando factus eſt ſudor tuus ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram: ſuccurre fámulo tuo (*vel* fámulæ tuæ) *N.* in agóne mortis conſtitúto (*vel* conſtitútæ): tuére eum (*vel* eam) in hac hora contra diabólicos incurſus: líbera eum (*vel* eam) à mortis imminentis terróribus; & de peccatórum ſuórum conſciéntia formidantem, fac eum (*vel* eam) de miſericórdiæ tuæ immenſa largitáte ſecúrum (*vel* ſecúram); Qui vivis & regnas, Deus. ℟. Amen.

Pſ. 141. Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum. 68.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum, ℟. Et dimitte univerſa delicta mea. *Pſ.* 24.

℣. Dómine Deus miſerátor & miſéricors, pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax, ℟. Réſpice in me, & miſerére meî. *Pſ.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine Deus meus:

℟. Ne diſceſſeris à me. *Pſ.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ?

℟. Et volábo & requieſcam. *Pſ.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte Juſtórum: ℟. Et fiant noviſſima mea horum ſimília. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui per os Prophétæ dixiſti: In caritáte perpétua diléxi te; ídeò attraxi te, miſerans: te ſúpplices deprecámur, per iſtam caritátem quâ dilexiſti nos, ut omnes amaritúdines paſſiónum tuárum, quas pro nobis peccatóribus ſuſtinuiſti in cruce, offerre & oſténdere dignéris Deo Patri pro ánima fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* in hac hora éxitûs ejus; quátenùs cum ipſa miſericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt; Qui cum eodem Deo Patre & Spíritu ſancto vivis, &c. ℟. Amen.

Finitis Pſalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur) ſi inſtet momentum exitûs animæ de corpore, legitur, ſuper moribundum, quod ſequitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Luc. Joan.)

TEnebræ factæ ſunt in univerſam terram uſque in horam nonam, & obſcurátus eſt ſol. Et circa horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ, dicens : Eli, Eli, lamma ſabacthàni ? hoc eſt: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me ? Póſteà, ſciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit : Sitio. Vas ergo erat póſitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam ſpóngiam implévit acéto, & impóſuit arúndini, & dabat ei bíbere. Cùm ergo accepiſſet Jeſus acétum, dixit : Conſummátum eſt. Et íterùm clamans voce magnâ, ait : Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit ſpíritum.

Orémus.

MEmor eſto, piíſſime Dómine Jeſu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamaſti voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me ? & íterùm : Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum ; & hæc dicens expiraſti. Per iſtam ergo pretioſiſſimam mortem quæ vita noſtra fuit, obſecrámus cleméntiam tuã, ut non derelinquas in hac hora fámulum tuum (*vel* fámulam tuam) *N.* cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius ; ſed ſuſcípere dignéris ſpíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & ſpíritu ſancto perpétuâ caritáte díligat, & cum ſanctis & electis in æternum cantet miſericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egreſſâ animâ, ſtatim dicitur:* ℟. In te, Dómine, ſperávi. *cum verſibus & Oratione, infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur ſequentes Pſalmi, vel eorum pars, prout neceſſe erit.

Pſ. 21. Deus, Deus meus, réſpice in me. 118.

Pſ. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 61.

Pſ. 53. Deus, in nómine tuo. 110.

Pſ. 56. Miſerére meî, Deus, ... quóniam in te. 128.

Pſ. 70. In te, Dómine, ſperávi. 110.

Pſ. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 141.

Pſ. 87. Dómine Deus ſalútis. 132.

Pſ. 90. Qui hábitat in adjutório. 30.

Pſ. 120. Dómine, probaſti me. 131.

Egreſſâ autem animâ, dicitur : ℟. In te, Dómine, ſperávi; non confundar in ætcrnum : accélera ut éruas me : in manus tuas commendo ſpíritum meum:*Redemiſti me, Dómine, Deus veritátis, illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum túum (*vel* ancillam tuam); * ſalvum (*vel* ſalvam) me fac in miſericórdia tua. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum : * Redemiſti me. *Pſ* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò,* Pater. *Altâ voce,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum ſervo tuo (*vel* ancilla tua), Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi : ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ut defunctus (*vel* defuncta) ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora ſequentis Officii inchoatur abſolutè.

AD VESPERAS.

Ant. 3. c. O Dómine!

Pſalmus. 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurẽ ſuã mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni; * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine! líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus; * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam; * quia Dóminus benefécit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In hoc Officio, in fine omnium Pſalmorum & Canticorum tantùm, dicitur: Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

Ant. O Dómine! líbera ánimam meam.

Ant. 2. D. Heu mihi!

Pſalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi! quia incolatus meus prolongátus eſt: habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem.

Ant. Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus eſt.

Ant. 8. d. Auxílium.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſeculum.

Réquiem.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 8. G. Si iniquitátes.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio;

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem.

Ant. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; Dómine, quis ſuſtinébit?

Ant. 2. D. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu angelórum pſallam tibi: * adorábo ad templum ſanctum tuum.

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ, * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Réquiem.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne deſpícias.

Continuò dicitur:

Ad Magníficat. *Ant.* 1. a. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò, Pater. *Clarâ voce.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. In memória æterna erunt juſti;

juſti; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Pſ.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dñe, ánimas eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Pſ.* 26.

Pſalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elíſos: * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas: pupillum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Réquiem.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

In depoſitione defuncti,
Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras quibus miſericórdiam tuam ſúpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc ſéculo migráre juſſiſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & ſanctórum tuórum júbeas eſſe conſortem.

Pro Diacono, poſt litteram N. *additur* Diaconi.

In depoſitione defunctæ,
Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ ſalvatiónis partem reſtítue.

In depoſitione Sacerdotis,
Oratio.

DEus, qui inter apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* ſacerdotáli feciſti dignitáte vigére: præſta, ut eórum quoquè perpétuo aggregétur consórtio,

(*Pro Epiſcopo, loco* ſacerdotali *dicitur* pontificáli.)

In Anniverſariis dicuntur tres ſequentes Orationes.

DEus indulgentiárũ, Dómine, da ánimæ famuli tui *N.* [ſacerdótis, *vel* pontíficis [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animabus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famularum tuárum *N.* & *N* quarum] anniversáriũ depoſitiónis diẽ commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor: quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propinquos & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beatâ Maríâ ſemper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium pervenire concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Si aliud Officium non ſequatur, dicitur:

℣. Requieſcant in pace.
℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,*

Oratio.

DEus qui nos patrem & matrem honorare præcepiſti: miſerére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum.]

AD VIGILIAS.

Vigiliæ dicuntur cum tribus Nocturnis in Depoſitione corporis, & in omnibus Anniverſariis, ritu duplici celebrandis. In iis verò quæ ritu ſimplici fiunt, ubi dicitur unicum Nocturnum, Feriâ II & V. dicitur primum; Feriâ III & VI. ſecundum; Feriâ IV & Sabbato, tertium.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Dómine.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus

volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas, * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis; ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te: * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Réquiem.

Ant. Dómine, deduc me in juſtítia tua: propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Ant. 8. G. Salvum me fac.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde; * ſed tu, Dómine, uſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigabo.

Turbátus eſt a furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimí-

ci mei : * convertantur & erubeſcant valde velóciter.

Réquiem.

Ant. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam; quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tuî.

Ant. 3. c. Illúmina.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem? * uſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi. Réquiem.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi;

℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem *Pſ.* 73.

Secretò Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur ſine Abſolutione, ſine Benedictionibus & ſine Titulo.

Lectio j. Job 7.

PArce mihi, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & ſúbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam ſalívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum? Quare poſuiſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetipſi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & ſi manè me quæsíeris, non ſubſiſtam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut crémium aruérunt: * Dies mei ſicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ eſt vita noſtra? Vapor eſt ad módicum parens. * Dies. *Pſ.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ: dimittam ad-

verſùm me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre ; índica mihi cur me ita júdices. Numquìd bonum tibi vidétur, ſi calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves? Numquìd óculi cárnei tibi ſunt ? aut ſicut videt homo, & tu vidébis? Numquìd ſicut dies hóminis dies tui, & anni tui ſicut humána ſunt témpora ; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum ſcrutéris ? Et ſcias quia nihil ímpium fécerim, cùm ſit nemo qui de manu tua poſſit erúere. Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu ; & ſic repentè præcípitas me ? Memento, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me, & ſicut cáſeum me coagulaſti ? Pelle & cárnibus veſtiſti me, óſſibus & nervis compegiſti me. Vitam & miſericórdiam tribuiſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℞. Peccávi valde ; ſed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui, quia ſtultè egi nimis. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Precor. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job 10.

QUare de vulva eduxiſti me ? qui útinam conſumptus eſſem, ne óculus me vidéret. Fuiſſem quaſi non eſſem, de útero tranſlátus ad túmulum. Numquìd non páucitas diérum meórum finiétur brevì ? Dimitte ergo me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebróſam & opertam mortis calígine, terram miſériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhábitat.

℞. Ad Dóminum aſpíciam ; expectábo Deum Salvatórem meum ; conſurgam, cùm ſédero in ténebris : * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem filium quem récipit. * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. *F.* In médio.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in

médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delicta.

Pſalmus. 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confido, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus Salvátor meus, & te ſuſtínui totá die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuarum quæ à ſéculo ſunt.

Delicta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memineris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento meì, tu * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via:

Díriget manſuétos in judício, * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtatuit ei in via quam clégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus, ut maniſeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miserére

meî, * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt : * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum, * & dimitte univerſa delicta mea :

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iniquo odérunt me :

Cuſtódi ánimam meam & érue me; * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. Réquiem.

Ant. Delicta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 4. E. Credo.

Pſalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo ?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo ?

Dum appropiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus;

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo : * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis : * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te : * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me : * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me, * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus;

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige

me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me; * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expecta Dóminum, viríliter age; * & confortétur cor tuum, & ſúſtine Dóminum. Réquiem.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram; ℟. Ut inhábitem in domo Dómini. *Pſ.* 26.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delícta oſtende mihi. Cur fáciem tuam abſcondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, oſtendis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideraſti; qui quaſi putrédo conſumendus ſum, & quaſi veſtimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamſi occíderit me, in ipſo ſperábo, & ipſe erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus. * Etiamſi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium. Quis poteſt fácere mundum de immundo conceptum ſémine? Nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt; conſtituiſti términos ejus, qui prætеríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quieſcat, donec optáta véniat ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repóſitam grátiam. * Sancta ergo & ſalúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur. ℣. Si quis ſuper ædíficat ſuper fundamentum, & opus ejus árſerit, detrimentum patiétur; ipſe autem ſalvus erit, ſic tamen quaſi per ignem. * Sancta ergo.

2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abſcondas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putáſne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeraſti: ſed parce peccátis meis.

℞. Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * Audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael: noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum; ſed memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo: * Audi nunc. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Amove.

Pſalmus 38.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm consiſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & sílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu feciſti.

Amoveà me plagas tuas: * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus; * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam

Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priuſquam ábeam, * & ámpliùs non ero. Réquiem.

Ant. Amove à me plagas tuas, Dómine: áuribus pércipe lácrymas meas.

Ant. 3. b. Numquìd.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die malâ liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * numquìd qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî; * & reſúſcita me, & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

Réquiem.

Ant. Numquìd qui dormit, non adjíciet ut reſurgat? Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me.

Ant. 8. G. Sitívit.

Pſalmus 41.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando

véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam,* quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt; * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum affligit me inimícus?

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus. Réquiem.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: quando véniam & apparébo ante fáciem Dei!

℣. Quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?
℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41.

Lectio vij. Job 16 & 17.

BReves anni tránſeunt; & ſémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabuntur, & ſolum mihi ſúpereſt ſepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te; & cujuſvis manus pugnet contra me.

℟. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum; * Et in carne mea vidébo Deum meum. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc

indúere immortalitátem; * Et. *Job* 19. 1. *Cor.* 15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei tranſiérunt; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquentes cor meũ. Noctem vertérunt in diem, & rursùm poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, infernus domus mea eſt; & in ténebris ſtravi léctulum meũ. Putrédini dixi, Pater meus es; Mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea? & patiéntiam meam quis conſiderat?

℟. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam æternam, & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. ℣. Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábimur, * Evigilabunt. *Dan.* 12. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meũ; & derelícta ſunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo & plumbi láminâ, vel celte ſculpantur in sílice! Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rursùm circúmdabor pelle meá, & in carne mea vidébo Deum meum; quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum: * Exaúdi me quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex ſeculórum, ſolus pius es: * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propóſuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remiſſiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam.

Repetitur ℟. Líbera, *uſque ad* ℣. Dómine. *Pſ.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermiſſis quæ ſequuntur, continuò inchoantur Laudes.*]

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua luceat eis.

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas famulórum tuórum *N.* & *N.*] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] & ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in reſurrectiónis glória, inter ſanctos & electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.

AD LAUDES.

In Pſ. Miſerére. cxij.

Ant. 1. *g.* Secundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Ant. 8. G. Exaudi.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum; mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſperè delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis; * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa · deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 4. E. Propter nomen.

Pſalmus 142.

DOmíne, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam; * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperavi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuã, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Réquiem.

Ant. 4. E. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. D. Miſerére.

Canticum. Baruch 3.

DOmine omnípotens, Deus Iſrael, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te:

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miféricors; * & miſerére noſtrî, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempiter-

num, * & nos perîbimus in ævum.

Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael,

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocẽ Domini Dei ſui: * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum; * ſed memento manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto:

Quia tu es Dóminus Deus noſter; * & laudábimus te, Dómine. Réquiem.

Ant. Miſerére noſtrî, Dómine; quia peccávimus ante te.

Ant. 7. b. Omnis ſpíritus.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Réquiem æternam, &c.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Ego ſum reſurréctio & vita: qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cætera, ut ſuprà in Veſperis*, clxxviij, *excepto quòd, loco Pſalmi* Lauda. *diciturPſ.* De profundis. cxiv.

COMMENDATIONES

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo: * Memento. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * famuli tui *N.* ut defúnctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defúncta] ſéculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem mundánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordiſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Orémus.

MIſericórdiam tuã, Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſufficimus; tamen de tua confiſi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem, cum pietáte ſuſcípias: adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchael, & per manus ſanctórum Angelórũ tuórum inter ſanctos & electos tuos in ſínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum, eam collocáre dignéris, quátenus liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundátur erróribus; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis, & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel* reſuſcitáta] glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℞. Amen.

In Pſ. In éxitu Iſrael. 31. *in cujus fine dicitur* Réquiem, &c. *Ant.* 7. ç. Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum eſt. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam & ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es: dum, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis ætérnis ſédibus præcípias ſociári; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus, blandè leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviam mittas; viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine & non eſt ſecuudùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater,

Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: licèt enim peccáverit, tamen te non negávit; ſed ſigno fídei inſigníta, te qui ómnia & eam inter ómnia feciſti, fidéliter adorávit; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

In Pſal. Dilexi. 49. Crédidi propter. 101. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 132. Confitémini Dómino. 14. & Beáti immaculáti *integrè*. 15.

Ant. ſola 8. G. Circumdedérunt me dolóres mortis, & perícula inferni invenérunt me. O Dómine, líbera ánimam meam. *Pſ.* 114.

Orémus.

DIri vúlneris novitáte perculſi, & quodámmodo córdibus ſauciáti, miſericórdiam tuam, mundi Redemptor, flebílibus vócibus implorámus; ut * cari noſtri *N.* [*vel* caræ noſtræ *N.*] ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem blandè leniterque ſuſcípias; & quas ex carnáli commoratióne contraxit máculas, tu, Deus, inólitâ bonitáte clementer déleas, *Chorus*, Amen: Piè indúlgeas, *Chorus*, Amen: Oblivióni in perpétuum tradas, *Chorus*, Amen: Atque hanc laudem tibi cum céteris reddituram, & ad corpus próprium quandoque reverſúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias; Qui cum Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas, Deus; Per ómnia.

℟. Amen.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis demorétur, ℟. Et ſemen ejus hæréditet terram. *Pſ.* 24.

℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus. *Pſ.* 88.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ reſurrectiónis obtíneat, quæſumus, Dómine, ánima * famuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* vitamque ætérnam habére mereátur

in cœlis, per te, Jeſu Chriſte, Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpetit medicínã præſtáre poſt mortem: præſta, quæſumus, ut ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum, &c. ℟. Amen.

℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus. Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; & tu das illis eſcam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis, dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO *poſt Prandium.*

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit menſam, dicit:

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univerſis benefíciis tuis, Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſalmus Miſerére. cxij.

Si verò non procedatur, dicitur Pſ. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 132. *Qui Pſalmus ſemper dicitur, quando abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalmi dicitur Glória Patri. *deinde,* Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣.

Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & lætentur. *Pſ.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc, nunc, & uſque in ſéculum. *Pſ.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen ſanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò, Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace.

℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ
Ante Cœnam.

Benedícite. ℟. Dóminus. Edent páuperes, & ſaturabuntur, & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, dona † tua quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos rex ætérnæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO
poſt Cœnam.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit menſam, dicit:

Benedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pſalm. & reliqua, ut ſuprà.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem fit Benedictio menſæ, & Gratiarum actio, ut notatum eſt pro Cœna.*

[illegible] exi[illegible]
[illegible] numer[illegible], [illegible]
[illegible] Amen.
[illegible] in pace.
R. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

[illegible] Domine, qui[illegible]
R. Deo gratias.
[illegible] Prand[illegible]
C[illegible]
[illegible]

Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedicam Dóminum in omni témpore, ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudab ánima mea: ℟. Audiant ma ſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

℣. Magnificate Dóm mecum; ℟. Et exaltém men ejus in idipſum. *Pſ.*

℣. Sit nomen Dóm nedíctum, ℟. Ex hoc & uſque in ſéculum. *P*

Retribúere dig mine, ómnib bona faciéntibus men ſanctum tuum æternam. ℟. Amen.

℣. Benedica
℟. Deo grátias.

Secretò, Et
mæ per mi

ISSAM
TIS.

e, Dón
Et depre
ſervos

miſericórdia
ſuper nos;
adu odùm ſ
e. *Pſ.* 32.
dótes tui in
m, ℟. Et ſ
. *Pſ.* 131.
cceltis meis
ómine; ℟.
e ſervo tuo. *P*
ine, exaudi
m;
amor meus
101.

Orémus.

uæ pietátis,
Deus, inclína

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur, in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

In Cantic. Benedictus. 12.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miſéricors Dóminus : & Angelus Ráphael comitétur nobiſcum in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídie : ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis, ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinam dirigantur viæ noſtræ ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

Deus, qui fílios Iſrael per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtella duce, pandiſti; tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempúſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ ſalútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris : eſto nobis, Dómi-

... ne, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus, & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne, ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joánnis præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædixit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi Quàm dilecta. 98. Benedixiſti. 58. Inclína, Dómine. *cum ſua diviſione.* 141. Crédidi. 101. De profundis clamávi. 86.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea. *Tob.* 3.

P R E C E S.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine, úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos;

℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine; ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam;

℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína pré-

cibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque ætérnâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis volúntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum, puríficá per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri; ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eodem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitando purífica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem, Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO

POST MISSAM.

Pſ. Dóminus regit me. 99. Benedícam Dóminum. *cum ſua diviſione*, 99. Bénedic, anima mea, Dómino & ómnia. *cum ſua diviſ.* 83.

Ant. O quàm ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus! qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonſtráres, pane ſuaviſſimo de cœlo præſtito, eſuriéntes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12 & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus, ℟. Eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

℣. Quid eſt homo, quòd

memor es ejus? ℟. Aut filius hóminis, quóniam viſitas eum? *Pſ.* 8.

℣. Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea;
℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum *Pſ.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113.

℣. Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, ſecundùm verbum tuum, in pace;
℟. Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, famíliam tuam, & corda ſacris dicáta myſtériis pervígili tuére pietáte; ut remédia ſalútis ætérnæ, quæ te miſerante percípiunt, te protegente cuſtódiant.

QUæſumus, Dñe Deus noſter, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non ſinas ſubjacére perículis.

COgnóſcimus, Dómine, tuæ circa nos cleméntiæ largitátem, & ídeò fiduciáliùs implorámus; ut quos páſcere non déſinis immméritos, & dignè tibi ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium ſacerdotále ſuſcépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famulári valeámus: & ſi non póſſumus in tanta innocéntia vitæ converſári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géſſimus, & in ſpíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propóſito tibi ferventiùs de cétero deſervíre; Per Chriſtum, &c. ℟. Amen.

L I T A N I Æ
SANCTISSIMI NOMINIS JESU.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Jeſu, audi nos.
Jeſu, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, Miſerére nobis.
Jeſu, Fili Dei vivi, Miſer.
Jeſu, ſplendor Patris, Miſerére nobis.
Jeſu, candor lucis ætérnæ, Miſerére nobis.
Jeſu, Rex glóriæ, Miſer.
Jeſu, ſol juſtítiæ, Miſer.
Jeſu, Fili Maríæ Vírginis, Miſerére nobis.
Jeſu admirábilis, Miſerére nobis.
Jeſu, Deus fortis, Miſer.
Jeſu, Pater futúri ſǽculi, Miſerére nobis.
Jeſu, magni Consílii Angele, Miſerére nobis.
Jeſu potentíſſime, Miſer.
Jeſu patientíſſime, Miſer.
Jeſu obedientíſſime, Miſer.
Jeſu mitis & húmilis corde, Miſerére nobis.
Jeſu, amátor caſtitátis, Miſ.
Jeſu, amor noſter, Miſer.
Jeſu, Deus pacis, Miſer.
Jeſu, auctor vitæ, Miſer.
Jeſu, exemplar virtútum, Miſerére nobis,
Jeſu, zelátor animárum, Miſ.
Jeſu, Deus noſter, Miſer.
Jeſu refúgium noſtrum, Miſerére nobis.
Jeſu, Pater páuperum, Miſ.
Jeſu, theſaurus Fidélium Miſerére nobis.
Jeſu, bone Paſtor, Miſer.
Jeſu, lux vera, Miſerére.
Jeſu, ſapiéntia ætérna, Miſ.
Jeſu, bónitas infiníta, Miſerére nobis.
Jeſu, via & vita noſtra, Miſ.
Jeſu, gáudium Angelórum, Miſerére nobis.
Jeſu, Rex Patriarchárum, Miſerére nobis.
Jeſu, magiſter Apoſtolórum, Miſerére nobis.
Jeſu, doctor Evangeliſtárũ, Miſerére nobis.
Jeſu, fortitúdo Mártyrum, Miſerére nobis.
Jeſu, lumen Confeſſórum, Miſerére nobis.
Jeſu, púritas Vírginum, Miſerére nobis.
Jeſu, coróna Sanctórum ómnium, Miſerére nobis.
Propítius eſto, parce nobis, Jeſu.
Propítius eſto, exaudi nos, Jeſu.

Ab omni malo, líbera nos, Jeſu.

Ab omni peccáto, líbera nos, Jeſu.

Ab ira tua, líbera nos, Jeſu.

Ab insídiis diáboli, líbera nos, Jeſu.

A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Jeſu.

A morte perpétua, líbera nos, Jeſu.

A neglectu inſpiratiónum tuárum, líbera nos, Jeſu.

Per myſterium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos, Jeſu.

Per Nativitátem tuam, líbera nos. Jeſu.

Per Infántiam tuam, líbera nos, Jeſu.

Per diviníſſimam vitam tuam, líbera nos, Jeſu.

Per labóres tuos, líbera nos, Jeſu.

Per agóniam & paſſiónem tuam, líbera nos, Jeſu.

Per crucem & derelictiónem tuam, líbera nos, Jeſu.

Per languóres tuos, líbera nos, Jeſu.

Per mortem & ſepultúram tuam, líbera nos, Jeſu.

Per Reſurrectiónem tuam, líbera nos, Jeſu.

Per Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Jeſu.

Per gáudia tua, líbera nos, Jeſu.

Per glóriam tuam, líbera nos, Jeſu.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jeſu.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Jeſu.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis, Jeſu.

Jeſu, audi nos.

Jeſu, exaudi nos.

℣. Confitébimur tibi, Deus,

℟. Et invocábimus nomen tuum. *Pſ.* 74.

Oratio.

Domine Jeſu, cujus Nomen nemo dícere poteſt niſi in Spíritu ſancto: concéde, quæſumus, ut, in eodem Spíritu ſacratíſſimum Nomen tuum invocantes, ſalvos fácias à peccátis; Qui vivis & regnas, in unitáte Spíritûs, &c.

L I T A N I Æ
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte, Deus, Miſer.

Sancta Trínitas, unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora pro nobis.
Mater Chriſti, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríſſima, ora.
Mater caſtíſſima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíſſima, ora.
Virgo veneranda, ora.
Virgo prædicanda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum juſtítiæ, ora.
Sedes Sapiéntiæ, ora.
Cauſa noſtræ lætítiæ, ora.
Vas ſpirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas inſigne devotiónis, ora.
Roſa myſtica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora pro nobis.
Fœderis arca, ora.
Jánua cœli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Conſolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Chriſtianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarcharum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apoſtolórum, ora.
Regína Martyrum, ora pro nobis.
Regína Confeſſórum, ora pro nobis.
Regína Vírginum, ora pro nobis.
Regína Sanctórum ómnium, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaudi nos.

℣. Ora pro nobis, Sancta Dei génitrix,

℟. Ut digni efficiámur promiſſiónibus Chriſti.

Oratio.

Deus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ Virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti: tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. Amen.

INDEX

PSALMORUM.

Pſalmi. *Paginæ.*

119 AD Dóminum, cùm tribulárer. 67
27 Ad te, Dómine, clamábo. 7
24 Ad te, Dómine, levávi. 45
122 Ad te levávi óculos meos. 85
28 Afferte Dómino, filii Dei. 134
77 Atténdite, pópule meus. 73
48 Audíte hæc, omnes gentes. 124

118 BEáti immaculáti in via. 15
127 Beáti omnes qui timent Dóminum. 138
31 Beáti quorum remiſſæ ſunt. 69
40 Beátus qui intélligit. 123
1 Beátus vir qui non ábiit. 2
111 Beátus vir qui timet Dóminum. 27
33 Benedícam Dóminum in omni témpore. 99
103 Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus. 33
102 Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. 85
143 Benedictus Dóminus Deus meus. 140
84 Benedixiſti, Dómine, terram tuam. 58
91 Bonum eſt confitéri Dómino. 39

95 CAntáte Dómino cánticum novum: cantáte. 46
149 Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus. 135
97 Cantáte Dómino cánticum novum, quia. 47
18 Cœli enarrant glóriam Dei. 53
74 Confitébimur tibi, Deus. 126
110 Confitébor tibi, Dómine.... in concílio. 27
9 Confitébor tibi, Dómine.... narrábo. 71

Pſalmi.		*Paginæ.*
137	Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti.	102
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	35
135	Confitémini Dómino, quóniam.... Confitémini.	40
106	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui.	55
117	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc.	14
105	Confitémini Dómino, quóniam.... Quis loquétur.	37
15	Conſerva me, Dómine.	87
115	Crédidi, propter quod locútus ſum.	101
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	29
129	DE profundis clamávi ad te.	86
43	Deus, áuribus noſtris audívimus.	114
49	Deus deórum Dóminus locútus eſt.	63
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.	10
21	Deus, Deus meus, réſpice in me.	118
69	Deus, in adjutórium meum intende.	10
53	Deus, in nómine tuo ſalvum me fac.	110
71	Deus, judícium tuum regi da.	54
108	Deus, laudem meam ne tacúeris.	66
66	Deus miſereátur noſtrì.	96
45	Deus noſter refúgium & virtus.	135
82	Deus, quis símilis erit tibi.	127
59	Deus, repuliſti nos.	137
81	Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	84
78	Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam.	70
93	Deus ultiónum Dóminus.	84
114	Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus.	49
17	Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.	4
38	Dixi: Cuſtódiam vias meas.	104
109	Dixit Dóminus Dómino meo.	26
35	Dixit injuſtus ut delinquat.	77
52	Dixit insípiens.... in iniquitátibus.	48
13	Dixit insípiens.... in ſtúdiis ſuis.	87
140	Dómine, clamávi ad te.	68
7	Dómine Deus meus, in te ſperávi.	52
87	Dómine Deus ſalútis meæ.	132
8	Dómine Dóminus noſter.	43
142	Dómine, exaudi oratiónem meam: áuribus.	133

Pſalmi.		Paginæ.
101	Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor.	116
20	Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.	82
6	Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére.	52
37	Dómine, ne in furóre.... Quóniam.	121
130	Dómine, non eſt exaltátum cor meum.	86
138	Dómine, probaſti me.	120
3	Dómine, quid multiplicáti ſunt.	3
14	Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo.	53
89	Dómine, refúgium factus es nobis.	97
23	Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus.	57
26	Dóminus illuminátio mea.	98
22	Dóminus regit me.	99
92	Dóminus regnávit, decórem indútus eſt.	101
96	Dóminus regnávit, exultet terra.	58
98	Dóminus regnávit, iraſcantur pópuli.	47
133	ECce nunc benedícite Dóminum.	30
132	Ecce quàm bonum.	68
58	Eripe me de inimícis meis.	106
139	Eripe me, Dómine, ab hómine malo.	121
44	Eructávit cor meum verbum bonum.	134
144	Exaltábo te, Deus meus rex.	102
29	Exaltábo te, Dómine, quóniam.	7
19	Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.	88
60	Exaudi, Deus, deprecatiónem meam.	107
63	Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor.	125
54	Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne.	105
16	Exaudi, Dómine, juſtítiam meam.	128
39	Expectans expectávi Dóminum.	115
80	Exultáte Deo adjutóri noſtro.	93
32	Exultáte, juſti, in Dómino.	88
67	Exurgat Deus, & diſſipentur.	89
86	FUndamenta ejus in móntibus ſanctis.	137
85	INclína, Dómine, aurem tuam.	141
125	In convertendo Dóminus.	51

Pſalmi.		*Paginæ.*
10	In Dómino confido.	86
113	In éxitu Iſrael de Ægypto.	28
70	In te, Dómine, ſperávi.... & éripe me.	110
30	In te, Dómine, ſperávi.... in juſtitia.	80.
65	JUbiláte Deo, omnis terra; pſalmum.	8
99	Jubiláte Deo, omnis terra, ſervíte.	11
34	Júdica, Dómine, nocentes me.	61
42	Júdica me, Deus, & diſcerne.	82
25	Júdica me, Dómine, quóniam.	62
121	LÆtátus ſum in his.	67
145	Lauda, ánima mea, Dóminum.	113
147	Lauda, Jerúſalem, Dóminum.	96
148	Laudáte Dóminum de cœlis.	12
150	Laudáte Dóminum in ſanctis ejus.	61
116	Laudáte Dóminum, omnes gentes.	132
146	Laudáte Dóminum, quóniam.	79
134	Laudáte nomen Dómini.	42
112	Laudáte, púeri, Dóminum.	28
120	Levávi óculos meos in montes.	50
47	MAgnus Dóminus, & laudábilis.	136
131	Meménto, Dómine, David.	139
56	Miſerére meî, Deus, miſerére meî.	128
55	Miſerére meî, Deus, quóniam.	122
50	Miſerére meî, Deus, ſecundùm.	141
100	Miſericórdiam & judícium.	55
88	Miſericórdias Dómini in æternum.	91
126	NIſi Dóminus ædificáverit domum.	86
123	Niſi quia Dóminus erat in nobis.	5c
36	Noli æmulári in malignántibus.	64
61	Nonne Deo ſubjecta erit.	125
75	Notus in Judæa Deus.	126

Pſalmi. *Paginæ.*

46 OMnes gentes, pláudite mánibus. 46

107 PArátum cor meum, Deus. 94

72 QUàm bonus Iſrael Deus. 48
83 Quàm dilecta tabernácula tua. 98
2 Quare fremuérunt gentes. 3
41 Quemádmodùm desíderat cervus. 81
124 Qui confídunt in Dómino. 85
51 Quid gloriáris in malítia. 105
90 Qui hábitat in adjutório Altíſſimi. 30
79 Qui regis Iſrael, intende. 100

128 SÆpè expugnavérunt me. 119
68 Salvum me fac, Deus. 108
11 Salvum me fac, Dómine. 104
57 Si verè útique juſtítiam. 116
136 Super flúmina Babylónis. 51

64 TE decet hymnus, Deus, in Sion. 77

94 VEníte, exultémus Dómino. 2
5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine. 76
76 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum. 44
141 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dñum. 68

12 USquequò, Dómine. 69
73 Ut quid, Deus, repuliſti in finem? 137

Index Canticorum Pſalterii.

AUdíte, cœli, quæ loquor. 129
Benedícite, ómnia ópera. 11

Cantic.	*Paginæ.*
Benedíctus Dóminus.	12
Benedíctus es, Dómine.	96
Cantémus Dómino.	41
Collaudáte cánticum.	42
Confitébor tibi.	78
Dómine, audívi.	111
Ego dixi: In dimídio.	59
Exultávit cor meum.	95
Incípite Dómino in tympanis,	132
Magníficat ánima mea.	29
Magnus es, Dómine.	78
Miſerére noſtrî, Deus.	60
Nunc dimittis.	32
Urbs fortitúdinis noſtræ.	112

FINIS.

INTONATIONES.

INTONATIONES ET TERMINATIONES

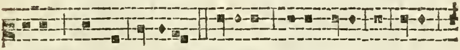
Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

In hocce Breviario ad Antiphonas quiſque Tonus ſuo numero notatur: variæ etiam cujuſque Toni ſpecies ſeu Modi ſuis litteris deſignantur; completi, majuſculis; minuſculis verò, incompleti. Modus autem completus ille eſt qui in ſingulis Pſalmi verſibus deſinit in legitimam Toni ſui finalem; incompletus verò qui, non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè terminatur.

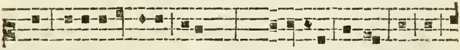
I.

A

Laudate Dominum, omnes gentes; * lauda-te

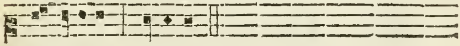
-eum, omnes populi. Quoniam confirmata eſt ſuper

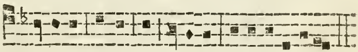
nos miſe-ricordi-a ejus, &c. Spiritu-i ſancto. & in

ſecula ſeculorum. Amen.

Magnificat * a-nima, &c.

Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

Glori-a Patri, & Fi-li-o. e u o u a e.

In Tonis imparibus qui & authenti dicuntur, intonatio Canticorum evangelicorum eadem eſt ac Pſalmorum ; in plagiis verò ſeu paribus differt, ut ſuis locis notatur.

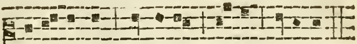
II.

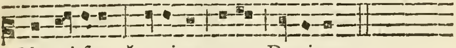

In Canticis evangelicis.
Be-nedictus Dominus De-us Iſ- rael.
Magni-ficat * a- nima., &c.
III.
E
Laudate Dominum, omnes gentes. e u o u a e.
Magni-fi-cat * a-nima.
a, a
e u o u a e.
à, à
e u o u a e.
b
e u o u a e.
c, c
e u o u a e.
IV.
E
E Laudate Dominum, omnes gentes. e u o u a e.
f, f
e u o u a e.
D
D
e u o u a e.
a, a
Laudate Dominum, omnes gentes, e u o u a e.
A
A Lauda-te Dominum, omnes gentes. e u o u a e.
c
e u o u a e.
d, d
e u o u a e.

In Canticis evangelicis.
Be-nediƈtus Domi-nus De-us Iſ-rael.
Magnifi-cat.
V.
C
Laudate Dominum, omnes gentes. e u o u a e.
Magnificat * a-nima
Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.
Glori-a Patri,
& Fi-li-o, & Spi-ri-tu-i ſanƈto.
F
Laudate Dominum, omnes gentes. Spiritu-i
ſanƈto. e u o u a e.
a, a
Spiri-tu-i ſanƈto. e u o u a e. frumenti
ſa-tiat te.
V I.
C
Lauda-te Dominum, omnes gentes. & in
ſe-cu-la. e u o u a e.

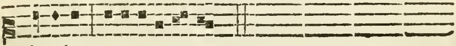
In Canticis evangelicis.

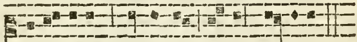

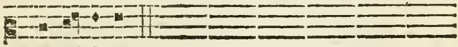
C

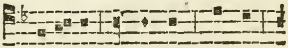

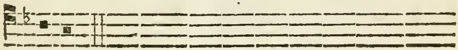
In Canticis evangelicis.

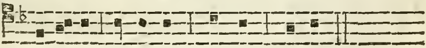

In præcedentibus, Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur. C

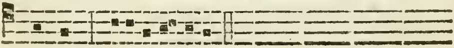

C

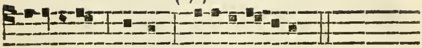

F

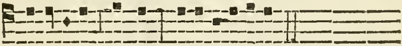

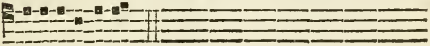

F
Spi-ritu-i ſanɛto. e u o u a e.
In Canticis evangelicis.
Be-nediɛtus Dominus De-us Iſ-ra-el.
Ma-gni-ficat.
VII.
G
Laudate Domi-num, omnes gentes. e u o u a e.
Magnificat * anima.
a, a
Spiritu-i ſanɛto. e u o u a e.
b
e u o u a e.
ç, ç
e u o u a e.
c, c
e u o u a e.
d
e u o u a e.
d
e u o u a e.
VIII.
G
Laudate Dominum, omnes gentes. Spi-ritu-i
ſanɛto. e u o u a e.

G

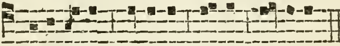
Spi-ritu-i ſanćto. e u o u a e.

c, c

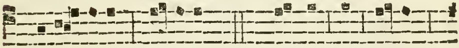
Spiritu-i ſanćto. e u o u a e.

d

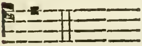
e u o u a e.

In Canticis evangelicis.

Benedićtus Dominus De-us Iſ-ra-el.

Magni- ficat * a-nima, &c. magna qui po-tens

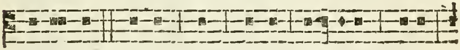
Hæc quatuor ultima verba dicuntur ſub eodem cantu in ſecundo modo.

eſt.

MODUS CANTANDI ORATIONES:

Dominus vo-biſcum. Et cum ſpi-ritu tu-o.

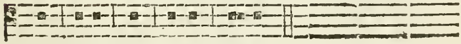
O-remus. De-us, qui corda Fide-lium, &c.

Per Dominum... per omni- a ſecula ſecu-lorum.

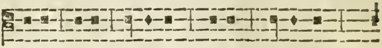
Pro minore conclufione.

Per Chriſtum Dominum noſtrum.

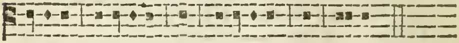

Qui vivis & regnas De-us.

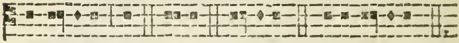
MODUS CANTANDI CAPITULA.

CAPI-TULUM.

ECcè di-es ve-ni-ent, dicit Dominus...

fa-ciet judici-um & juſti-ti-am in ter-râ.

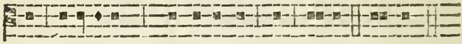

In-venient me. Je-ſu. Iſ-ra-el. Deo grati-as.

MODUS CANTANDI CONCLUSIONEM OFFICIORUM.

Benedicamus Domino. De-o gra-tias.

Et Fidelium... requi-eſcant in pa-ce. Amen.

Notandum Intonationes ſuprà notatas ſervari tantùm in primo cujuſque Pſalmi verſu, cæteros verò verſus à dominante in directum inchoari; in Canticis evangelicis, verſus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iiſdem Canticis eadem ſemper eſt ad ſingulos verſus quæ ad primum. Quia verò in primo verſu Cantici Magnificat. *propter brevitatem mediatio compleri nequit, in cæteris ejus verſibus ad eam recurrendum eſt quæ ad* Benedictus. *ſuprà notatur.*

ipse morietur, quia non habuit disciplinam, et in multitudine Stultitiæ suæ decipietur.

Prov. cap. V.

iniquitates suæ capiunt impium, et funibus peccatorum suorum constringitur.

ibidem.

omnis autem qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet. Paul I. corinth. IX.

Pietas enim ad omnia utilis est. ad Timot. cap. IV. v. 8.

RLiturg
Brev
M

52765

Author Breviary.

Title Breviarium Metense: Pars verna.

NAME OF BORROWER.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File"
Made by LIBRARY BUREAU